

การแปลเพื่อการสื่อสาร (TRANSLATION FOR COMMUNICATION)

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์

การแปลเพื่อการสื่อสาร

(TRANSLATION FOR COMMUNICATION)

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์
 น.ธ.เอก, ป.ธ.4, ปว.ค.(วิชาชีพครู), ปก.อ.ชั้นสูง, B.A.(English)
 M.A.(Linguistics), Ph.D.(Cultural Sciences)
 อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

ชื่อหนังสือ

การแปลเพื่อการสื่อสาร

ผู้เขียนและเรียบเรียง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายลิขสิทธิ์

© ISBN XXXXXXXXXX

ข้อมูลบรรณานุกรม – [สุรพงษ์ คงสัตย์. การแปลเพื่อการสื่อสาร.
พิมพ์ครั้งที่ 6. นครราชสีมา : หจก. โคราชมาร์เก็ตติ้ง
แอนด์ โปรดักชั่น , 2564]

สถานที่พิมพ์ : จังหวัดนครราชสีมา

พิมพ์ที่ : หจก. โคราชมาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น

205 ถนนยมราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดนครราชสีมา 30000

: STK copy 401/2 Banhouthanon Chatpattana Road

Naimaung Sub-District, Maung District

Nakornratchasima Province Post<30000

พิมพ์ครั้งที่ 1 : จำนวน 100 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2545 (อัดสั้นกาว)

พิมพ์ครั้งที่ 2 : จำนวน 100 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2546 (อัดสั้นกาว)

พิมพ์ครั้งที่ 3 : จำนวน 100 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2548 (อัดสั้นกาว)

พิมพ์ครั้งที่ 4 : จำนวน 100 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2550

พิมพ์ครั้งที่ 5 : จำนวน 100 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2555

พิมพ์ครั้งที่ 6 : จำนวน 500 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2564

จำนวนหน้า : 430 หน้า

พิสูจน์อักษร : รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์

แบบปก : รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์ และ นางทิพวรรณ คงสัตย์

ภาพปกจาก : Website: <https://www.google.com/search?q=LiteratureTranslation>.

ราคาจำหน่าย : 200- บาท

คำนำในการจัดพิมพ์ ปีพุทธศักราช 2564

หนังสือ “การแปลเพื่อการสื่อสาร” (Translation for Communication) เป็นหนังสือวิชาการที่แสดงถึงการวิวัฒนาการของการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมมนุษย์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันและนำมาเป็นรายวิชาศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี และในการจัดพิมพ์หนังสือการแปลเพื่อการสื่อสารที่ผ่านมามีกรอบวัตถุประสงค์ คือ เพื่อประกอบการศึกษาในรายวิชาเท่านั้นในเบื้องต้น และได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มอัดสำเนาจำหน่ายให้ผู้เรียนและยังได้ส่งไปยังห้องสมุดสถานศึกษา นอกจากนี้ อีกส่วนหนึ่งมีผู้สนใจอ่านศึกษา ผู้เขียนและเรียบเรียงก็ได้มอบและแจกเป็นวิทยาทานไปด้วย หนังสือจึงหมดไปแล้ว และ เพื่อให้มีการศึกษามากยิ่งขึ้นในวงวิชาการเกี่ยวกับการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 โดยเน้นที่การวิเคราะห์ภาษาอังกฤษที่คนไทยหรือนักเรียนที่พอมีพื้นฐานเป็นหลักการแปล แต่ในเล่มก็จะมีคำแนะนำแนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการแปลและแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวคิดของยุคอารยธรรมโบราณที่เชื่อมโยงการแปลหรือการตีความภาษาในปัจจุบันด้วยและอีกหลายๆ หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการแปล

ความเดิมชื่อหนังสือว่า การแปลระดับสูง และได้เปลี่ยนชื่อใหม่ว่า การแปลเพื่อการสื่อสาร อันเนื่องด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ปรับปรุงหลักสูตรจึงทำให้รายวิชาต่างๆ ที่บรรจุในหลักสูตรนั้นเปลี่ยนแปลงไป ผู้เขียนและเรียบเรียงที่ทำหน้าที่สอนเห็นว่ เพื่อเกิดความเข้าใจตรงกันและเป็นไปตามหลักสูตรใหม่ของมหาวิทยาลัยจึงได้ปรับเปลี่ยนชื่อว่าการแปลเพื่อการสื่อสาร (Translation for Communication) ส่วนขอบข่ายเนื้อหาวิชานั้น ยังคงเดิมบางส่วนและเพิ่มเติมคำและวลีให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมวิชาการที่มีนักวิชาการได้ผลิตตำราขึ้นใหม่ๆ และเอื้อประโยชน์ต่อการศึกษาและสืบค้นของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

สำหรับการจัดพิมพ์ครั้งที่ 6 นี้ อันเนื่องด้วยมีการปรับปรุงเนื้อหาสาระบางส่วน พร้อมด้วยตัวอย่างที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนจึงทำให้ผู้เขียนและเรียบเรียงได้นำมาเสริมเพิ่มเป็นองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษในหลายๆ มิติทางด้านวิชาการ เน้นอ่านหลายท่านอาจมีความเข้าใจอยู่แล้ว แต่สำหรับการแปลหรือการตีความหมายทางภาษานั้นเป็นเรื่องหนึ่งที่นักวิชาการหลายคนไม่ชอบและนิสิต นักเรียน นักศึกษาก็ไม่สนใจเช่นเดียวกันทั้งๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อการศึกษาและแสวงหาความรู้ เพราะความรู้จะอยู่ในกลุ่มภาษาที่ 1 อันเป็นตำราต้นฉบับ ดังนั้น การศึกษาการแปลเพื่อการสื่อสารนั้นจะบอกวิธีการ หลักการ ขั้นตอนและการใช้ทฤษฎีเพื่อการตีความหมายทางภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาที่ 2 หรือภาษาของผู้เรียน หรือ ผู้อ่านวิชาการได้เข้าใจองค์ความรู้นั้นๆ ได้ถูกต้อง ถึงแม้ว่า ผู้อ่านไม่มีประสบการณ์ในเรื่องการแปลก็ตาม ขอให้ท่านอ่านและทำความเข้าใจไปเรื่อยๆ ตามบทที่ได้จัดลำดับไว้ในเล่มนี้ เป็นต้นว่า คำว่า

การแปล แนวคิดเกี่ยวกับภาษาทั่วไป ทฤษฎีทางภาษา และ การแปลคำ ประโยค เป็นต้น และสุดท้ายการทำแบบฝึกหัดและวิเคราะห์ตัวอย่างที่ผู้เขียนและเรียบเรียงได้นำมาวางเป็นตัวอย่าง และทำความเข้าใจโมเดลการแปล (Model of Translation) ของกระบวนการแปล... “So I believe you can do it very well when you had finished reading and practicing about translation that it is a skill of changing languages for communication.”

การแปลในปัจจุบันมีความสำคัญมากๆ ต่อการเรียนรู้ในโลกยุค 5G หรือเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไร้พรมแดนและการเรียนรู้วิชาการอันเป็นศาสตร์สมัยใหม่ๆ ในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนต้องมียอดความรู้ที่หลากหลายศาสตร์ผสมผสานกันให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการแปลยิ่งใช้ศาสตร์เดียวไม่ได้ จะต้องมีการประยุกต์ศาสตร์หลายๆ เข้าด้วยกัน เพื่อพิจารณาความหมายทางภาษาแล้วจะได้มีความสมบูรณ์ที่สุด เพราะผู้แปลจะต้องมีความสามารถด้านภาษาต้นฉบับ และภาษาที่จะแปลเป็นอย่างดีที่จะสื่อสารไปยังคนอื่นๆ...นี่เป็นเพียงความคิดเห็นส่วนหนึ่งของผู้เขียนและเรียบเรียงเท่านั้น เพื่อให้แนวคิดต่อผู้อ่านจะได้ตระหนักว่า ภาษาทุกภาษามีความสำคัญต่อการสื่อสารทั้งนั้น ถ้าผู้อ่านมีความรู้ดีก็จะทำให้สามารถถ่ายทอดและสื่อสารได้ครบถ้วนทุกประเด็นตามเจตนารมณ์ของภาษาดั้งเดิมคือ ภาษาที่ 1 ออกไปไม่ผิดความหมาย และมีความเป็นธรรมชาติตามหลักทฤษฎีและจุดประสงค์ สุดท้ายจึงเป็นเรื่องที่ผู้อ่านทุกท่านต้องลงมือทำด้วยเพื่อเป็นการฝึกทักษะไปพร้อมกับการศึกษา ตามคำกล่าวว่า “ Learning by Doing ”

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สนับสนุนในการใช้หนังสือวิชาการเล่มนี้ ถ้าหากมีข้อผิดพลาดในบางจุดก็ขออภัยกับท่านผู้อ่านและผู้รู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้เขียนและเรียบเรียงพร้อมน้อมรับข้อเสนอแนะทุกประการ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

ด้วยความเคารพ
และขอแสดงความไม่ตรีจิตต่อท่านผู้อ่านทุกท่านด้วยสูงยิ่ง
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์
พุทธศักราช 2564

สารบัญ

	หน้า
คำนำในการจัดพิมพ์ครั้งที่ 6	4
สารบัญ	6
<u>อ่านในเล่มเนื้อเรื่องตามลำดับ</u>	
บทที่ 1 Pre-Test ข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษ	14
วัตถุประสงค์ของนำข้อสอบมาทดสอบ.....	14
Test	15
Direction 1	15
Direction 2	17
Direction 3	18
Direction 4	18
Direction 5	19
Direction 6	20
Direction 7	21
Direction 8	22
Direction 9	22
Direction 10	23
Direction 11	24
Direction 12	26
Direction 13	27
Direction 14	27
Direction 15	28
Direction 16	29
Direction 17	30
Direction 18	30
Direction 19	31
Direction 20	32
Direction 21	33
Direction 22	34

Direction 23	35
Direction 24	35
Answer Key	37
English Alphabets and comparison to Thai Alphabet	39
Simple: Writing Phonetics in English	40
บทที่ 2 บทแนะนำการศึกษาและเทคนิคการเปลือมืออาชีพ.....	45
สังเขปเนื้อหา.....	45
วัตถุประสงค์การเรียนรู้และการเรียบเรียง.....	46
หลักการ.....	47
กิจกรรมเมื่อผู้อ่านศึกษาแล้ว.....	47
เทคนิคการเปลือภาษาแบบมืออาชีพ.....	49
บทที่ 3 แนวคิดและรูปแบบการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	
เชื่อมโยงการตีความหมายทางภาษา.....	66
การเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ.....	67
กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	68
เทคนิควิธีการที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรรู้และนำไปใช้.....	68
วิธีการสอนภาษาอังกฤษ.....	71
บทที่ 4 ความรู้เบื้องต้นทั่วไปเกี่ยวกับภาษา	
และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเชิงความหมาย.....	97
ความหมายของคำว่า ภาษา.....	98
ลักษณะของภาษา.....	99
ภาษามนุษย์และภาษาสัตว์.....	100
ภาษาพูดและภาษาเขียน.....	101
ความสำคัญของภาษา.....	102
ภาษาศาสตร์คืออะไร.....	102
ชั้นของภาษาตามหลักภาษาศาสตร์.....	103
ขอบข่ายการศึกษาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	103
ทฤษฎีทางภาษา.....	104
บทที่ 5 การแปลและความเป็นมาการแปลเบื้องต้น	
และอารยธรรมโบราณเชื่อมโยงการตีความหมายทางภาษาของมนุษย์.....	211
ความหมายของคำว่า การแปล ตามแนวคิดของนักวิชาการ.....	121
ยุคการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีช่วยในการแปล.....	126
การแปลความในยุคที่ ๑ หรือ ยุคแรกๆ.....	127

การแปลความในยุคที่ ๒	128
การแปลความในยุคที่ ๓.....	130
การแปลความในยุคที่ ๔.....	131
แหล่งกำเนิดอารยธรรมของโบราณของโลก	
ที่เชื่อมโยงกับการตีความหมายทางภาษาหรือการแปล.....	133
ความคิดตะวันตกยุคกลาง.....	159
ความคิดตะวันตกยุคใหม่.....	159
วิทยาศาสตร์กับอภิปรัชญาสมัยใหม่.....	159
ความแตกต่างของความคิดด้านศาสนา ปรัชญาและวิทยาศาสตร์.....	163
บทที่ 6 หลักการ ขั้นตอน วิธีการและกระบวนการแปล	
ภาษาต้นฉบับเป็นภาษาแปล.....	173
การตีความหมายทางภาษาในทัศนะของนักแปล.....	174
ความสำคัญของการแปล.....	181
หลักการแปลและลักษณะของภาษาที่ดีในงานแปล.....	181
กระบวนการและขั้นตอนการแปล.....	182
คุณสมบัติของนักแปลที่ดี.....	183
วัตถุประสงค์ของการแปล.....	183
หลักการแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์.....	187
ลำดับวิธีการดำเนินงานของการแปล.....	190
สิ่งที่ผู้แปลหรือนักแปลต้องมี.....	190
งานแปลที่ดีต้องมีลักษณะ.....	191
บทที่ 7 ทฤษฎีการแปลกับการตีความหมายทางภาษาต้นฉบับ	
เพื่อการสื่อสาร.....	194
ทฤษฎีของ Skopos.....	195
ทฤษฎีของฟรีดริช ชไลเออร์มาเคอร์.....	198
ทฤษฎีการแปล และการปฏิบัติ.....	201
ทฤษฎีการแปลของ Jean Delisle.....	201
ทฤษฎีภาษาศาสตร์ (Linguistics)	203
ทฤษฎีอรรถศาสตร์ (Semantics)	203
ทฤษฎีและแนวคิดของบลูม.....	206
ทฤษฎีและแนวคิดของจาโคโบวิทส์.....	206
ทฤษฎีและแนวคิดของการ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต.....	207

ทฤษฎีศาสตร์แห่งการตีความ.....	208
บทที่ 8 ชนิดการแปลและระดับเทคนิคการแปลความหมายภาษา.....	213
ชนิดการแปล.....	213
การแปลโดยพยัญชนะ	213
การแปลโดยอรรถ	216
ระดับการแปลความหมายภาษา.....	218
การแปลแบบตรงตัว.....	218
การแปลแบบเพิ่มเติม.....	219
การแปลแบบละไว้ไม่ต้องแปล.....	219
การแปลแบบเป็นความหมายรอง.....	220
การแปลแบบความหมายแคบเป็นความหมายกว้าง.....	220
การแปลแบบความหมายกว้างเป็นความหมายแคบ.....	221
การแปลแบบความหมายโจ่งแจ้งเป็นความหมายแฝง.....	221
การแปลแบบความหมายแฝงเป็นแบบโจ่งแจ้ง.....	222
การแปลแบบความหมายคล้ายคลึง.....	222
การแปลแบบความหมายตรงข้าม.....	222
การแปลแบบกรรมวาจกเป็นกรรมวาจก.....	223
การแปลแบบกรรมวาจกเป็นกัตตุวาจก.....	223
การแปลแบบหาคำมาเทียบเคียง.....	224
การแปลแบบหาคำมาแทน.....	225
การแปลแบบโดยใช้สิ่งทดแทนทางวัฒนธรรม.....	225
การแปลแบบหาคำมาสนับสนุน.....	226
การแปลแบบเป็นคำคู่.....	226
การแปลแบบความหมายควบ.....	227
การแปลแบบยืมคำถาวร.....	227
การแปลแบบคำยืม.....	228
การแปลคำศัพท์เทคโนโลยี.....	230
การแปลเป็นสำนวน.....	231
การแปลแบบสำนวนเป็นสำนวน.....	232
การแปลแบบภาษาธรรมดาเป็นสำนวน.....	232
การแปลแบบสำนวนเป็นภาษาธรรมดา.....	233
การแปลแบบเปลี่ยนรูปคำเป็นภาษาแปล.....	233
การแปลคำแสดงอารมณ์.....	234

การแปลให้เห็นภาพ.....	234
การแปลอักษรย่อ.....	235
การแปลคำแสดง.....	235
การแปลคำและหน้าที่.....	236
การแปลคำสรรพนาม.....	236
การแปลข้อความเชิงเปรียบเทียบ.....	237
การแปลคำแสดงกริยา.....	241
การแปลลักษณะนาม.....	241
การแปลแบบผิดๆ.....	242
ตัวอย่างการตีความ.....	247
บทที่ 9 การแปลระบบคำและการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ.....	249
ระบบคำในภาษาอังกฤษ.....	249
Content Words.....	250
Function Words.....	250
การศึกษความสัมพันธ์ของความหมายของคำ.....	251
การแปลคำศัพท์เฉพาะ.....	257
Synonyms.....	265
Cultural Substitutes.....	266
Abbreviations.....	269
การวิเคราะห์โครงสร้างคำตามแบบประโยคทั่วไป.....	271
บทที่ 10 การแปลประโยคภาษาอังกฤษและวลีภาษาอังกฤษ	275
คำว่าประโยคในภาษาอังกฤษ.....	275
ชนิดของประโยค.....	276
Kernel Sentence.....	277
Derived Sentence.....	277
ทำไมต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามประโยค.....	282
วลีภาษาอังกฤษที่ควรรู้.....	287
บทที่ 11 การฝึกการแปลด้วยบริบทต่างๆ ข้อความภาษาอังกฤษ.....	302
การแปลเรื่องสั้นทั่วไป.....	302
ตัวอย่าง 1.....	302
ตัวอย่าง 2.....	304
ตัวอย่าง 3.....	305
การแปลข้อความทั่วไป.....	306

ตัวอย่าง 4.....	306
ตัวอย่าง 5.....	307
ตัวอย่าง 6.....	307
ตัวอย่าง 7.....	307
ตัวอย่าง 8.....	308
ตัวอย่าง 9.....	308
การแปลจดหมาย หรือ การติดต่อเชิงเป็นทางการ.....	309
ตัวอย่าง 10.....	309
ตัวอย่าง 11.....	310
การแปลเชิงการประชาสัมพันธ์เข้า.....	311
ตัวอย่าง 12.....	311
การแปลเชิงวิชาการแบบสุนทรพจน์.....	312
ตัวอย่าง 13.....	312
การแปลข้อความทั่วไปเชิงประสบการณ์.....	313
การแปลเชิงวิชาการและงานวิจัย.....	315
ตัวอย่าง 14.....	315
ตัวอย่าง 15.....	316
ตัวอย่าง 16.....	317
ตัวอย่าง 17.....	318
บทที่ 12 ตัวอย่างงานแปลจากนิตยสาร.....	320
ตัวอย่างการแปลจากนิตยสาร Futures Magazine No.2.....	320
วัตถุประสงค์การเรียนรู้.....	320
Article 1.....	321
Article 2.....	322
Article 3.....	322
Article 4.....	323
Article 5.....	324
Article 6.....	325
Article 7.....	326
Article 8.....	327
Article 9.....	328
Article 10.....	330
Article 11.....	331

Article 12.....	334
Article 13.....	350
Article 14.....	351
Article 15.....	354
บทที่ 13 ข้อผิดพลาดในการแปลและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาด.....	355
บทที่ 14 แบบทดสอบหลังการศึกษาหลักการและกระบวนการแปล	
และองค์ความรู้บทที่ 1 ถึงบทที่ 13 พร้อมคำตอบ.....	386
แบบทดสอบ 1.....	386
แบบทดสอบ 2.....	387
แบบทดสอบ 3.....	387
แบบทดสอบ 4.....	388
แบบทดสอบ 5.....	389
แบบทดสอบ 6.....	390
แบบทดสอบ 7.....	390
แบบทดสอบ 8.....	391
แบบทดสอบ 9.....	391
แบบทดสอบ 10.....	392
แบบทดสอบ 11.....	392
แบบทดสอบ 12.....	392
แบบทดสอบ 13.....	394
แบบทดสอบ 14.....	395
แบบทดสอบ 15.....	396
แบบทดสอบ 16.....	396
แบบทดสอบ 17.....	397
แบบทดสอบ 18.....	398
แบบทดสอบ 19.....	399
แบบทดสอบ 20.....	400
<u>ภาคผนวก :</u>	
บรรณานุกรม	402
ประวัติผู้เขียนและเรียบเรียง.....	406

บทที่ 1

Pre-Test

ข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษ

สำหรับบทที่ 1 นี้ผู้เขียนขอแนะนำข้อคำถามด้านภาษาอังกฤษแบบง่ายๆ มาให้ผู้อ่านทดสอบก่อนในเบื้องต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อคำถามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้ผู้อ่านได้ทดสอบหลักไวยากรณ์ของตนเองในเบื้องต้น และ เพื่อฝึกทักษะทบทวนในการตีความหมายทางภาษาอังกฤษในการตอบคำถามในแต่ละบทจาก 1-24 พร้อมมีข้อเฉลยไว้ตอนท้ายให้ตรวจสอบถือว่าเป็นการเริ่มความพร้อมในการเรียนรู้ทักษะด้านการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ในบทต่อไป และ ข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษ¹

ข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษนี้เป็นการทดสอบแบบง่ายๆ ที่ผู้เขียนและเรียบเรียงนำมาวางไว้ก่อนนี้ เพราะเห็นว่า การทดสอบเบื้องต้นเป็นข้อสำคัญทั่วไปที่ผู้อ่านจะต้องทดสอบไม่ว่าจะศึกษาเรื่องอะไรก็ตาม ส่วนข้อสอบที่ได้นำมากำหนดไว้นี้เป็นแบบฝึกหัดจากการศึกษาภาษาอังกฤษแบบสนทนาจากหนังสือ Follow Me และ CD และ Video Follow me ที่เป็นการทดสอบทั่วไปแบบง่ายๆ ตามที่เหมาะสมทางไวยากรณ์ นอกจากนั้น อาจจะมีข้อสอบบางข้อเกี่ยวข้องกับชื่อคน อันดับแรกให้นึกถึงลักษณะชื่อว่าจะเป็นชายหรือหญิงซึ่งผู้เขียนพิจารณาแล้วว่า สามารถนำมาทดสอบเบื้องต้นไปได้ จึงได้ขออ้างอิงหนังสือไว้ข้างล่างและนำไปบรรจุในบรรณานุกรมด้วย ขอให้ผู้อ่านได้ทำข้อสอบทดสอบเบื้องต้นนี้ด้วยนะครับ และ ฝึกตีความหมายของคำถามและคำศัพท์ที่ตนเองมีความเข้าใจแล้วจะได้ศึกษาหลักการแปลเพื่อการสื่อสาร โดยวัตถุประสงค์ของการทดสอบ

วัตถุประสงค์ของการนำข้อสอบทดสอบ

1. เพื่อให้ผู้อ่านได้ทดสอบตนเองเกี่ยวกับภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไป

¹Pamela Breyer and Jann Huizenga and Victoria Kimbrough and Susan Stempleski, HELLO AMERICA BOOK 1-2, Copyright by Grelrier Incorporated-Grolrier International INC, Thailand, 1997.

2. เพื่อให้ผู้อ่านได้ทบทวนความรู้ด้านภาษาอังกฤษและการตีความหมายเพื่อตอบคำถามเมื่อได้อ่านข้อสอบที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษก่อนตอบคำถาม หรือ เลือกคำตอบที่ตนเองเห็นว่าใช่ หรือ ไม่ใช่ ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายเพื่อความเข้าใจในคำถามและคำตอบอยู่แล้ว

3. เพื่อวัดระดับความเข้าใจเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป

4. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้อ่านเพื่อเกิดความรู้สึกว่า ภาษาอังกฤษเป็นสำคัญและใกล้ตัวเองมากยิ่งขึ้นทุกวัน อันเนื่องด้วยการสื่อสารในยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมีองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

5. เพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษากลุ่มคำ ประโยคในรูปแบบข้อคำถามและเป็นการวิเคราะห์เบื้องต้นในการตีความหมาย เพราะเมื่อผู้อ่านเห็นข้อความภาษาอังกฤษก็จำเป็นต้องศึกษาความหมายและลักษณะของประโยคที่ผู้เขียนใช้ในการสื่อสารซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้ใช้องค์ความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ามาตีความหมายและวิเคราะห์เจตนาารมณ์ของภาษาที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้นๆ

6. เพื่อการเชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีทางภาษาอังกฤษไปสู่การแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ตามมุมมองของผู้อ่านที่ได้สัมผัสข้อคำถามและการเลือกคำตอบว่าจะมีความเชื่อมโยงกันอย่างไร อันเนื่องด้วยการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 นั้น ผู้อ่านจะต้องมีการเชื่อมโยงภาษาดั้งเดิมที่ผู้อ่านกำลังแปลหรือกำลังอ่านไปยังภาษาที่ 2 เสมอ ยิ่งคนไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงภาษาอังกฤษไปหาภาษาไทยก่อนที่จะสื่อสารออกไปยังผู้รับสาร เพราะภาษาไทยกับภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันเล็กน้อยไม่ถึงกับมา เช่น **ผมไปโรงเรียนทุกวัน ข้อความภาษาอังกฤษว่า I go to school everyday. นี่ในลักษณะประโยคบอกเล่าที่เรียกว่า Active Voice แต่ถ้าเป็นประโยค Passive Voice ในภาษาไทยไม่นิยมเอากรรมขึ้นมาเป็นประธาน เช่น นักเรียนถูกตีโดยครู จะต้องกล่าวใหม่ว่า ครูตีนักเรียน แต่ในภาษาอังกฤษสามารถเขียนได้ คือ The student is hit by teacher.** เพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาการใช้ลักษณะคำและประโยคเบื้องต้น

7. เพื่อให้ผู้อ่านได้ฝึกการตีความหมายก่อนจะไปศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลในแต่ละบทที่ผู้เขียนและเรียบเรียงได้กำหนดจัดเรียงลำดับเป็นเนื้อหาสาระสำคัญต่อไป

8. เพื่อให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่างของการสร้างกลุ่มคำและประโยคภาษาอังกฤษในรูปแบบข้อคำถามและคำตอบที่จะต้องเลือกให้มีความสัมพันธ์กัน

9. เพื่อให้ผู้อ่านสามารถขบคิดและวิธีการใช้ภาษาในการแสดงออกของผู้เขียนในบางจุดที่ไม่จำเป็นและในจุดที่จำเป็นและสามารถวิเคราะห์เชิงไวยากรณ์

10. อันเนื่องด้วยข้อทดสอบนี้เป็นการทดสอบเชิงไวยากรณ์และความเข้าใจเรื่องราว แต่ไม่ทดสอบที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวในวิดีโอเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ เช่น I ... Susan Webster. เติม -am อย่างนี้เป็นต้น จึงเห็นว่า เพื่อให้ผู้อ่านได้ทบทวนและแสวงหาความหมายในเชิงคำถามและคำตอบที่ควรเป็นไปได้ส่วนหนึ่งจึงได้นำมาเป็นแบบข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษ ก่อนที่ผู้อ่านทุกท่านจะได้ศึกษาหลักการแปลตามลำดับ

การทดสอบก่อนศึกษาก็เป็นกระบวนการหนึ่งในยุคปัจจุบัน เพื่อการเตรียมความพร้อมและวัดความเข้าใจในหลักภาษานั้นๆ หรือ ศาสตร์นั้นๆ อย่างน้อยเป็นเครื่องแสดงให้รู้ว่า ผู้เรียน (Learner) หรือ ผู้อ่าน (Reader) หรือ ผู้ศึกษา (Student) มีองค์ความรู้ในเรื่องนั้นๆ มากน้อยอย่างไร ถ้าเป็นการเรียนการสอนในห้องเรียน ครูผู้สอนก็จะได้เตรียมเนื้อหาสาระวิชาการได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามลำดับองค์ความรู้ที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน แต่ถ้าเป็นการอ่านหนังสือก็จะเป็นเครื่องชี้วัดผู้อ่านเองว่า ในเรื่องนี้ตัวผู้อ่านเองมีความรู้อย่างไร ในเล่มนี้ก็เป็นเรื่องภาษาอังกฤษว่าด้วยหลักการแปลเพื่อการสื่อสาร สิ่งสำคัญคือ การทำความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษแล้วสามารถตอบคำถามได้ในแบบทดสอบ นั่นก็จัดว่า การตีความหมายทางภาษาเช่นเดียวกันและยังมีอีกหลายบริบทของภาษาที่ต้องศึกษาในกระบวนการแปลหรือกระบวนการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ม่ประสบการณ์ยังต้องศึกษาตัวอย่างให้มากๆ เพื่อฝึกสังเกตการณ์ตีความหมายในตัวอย่งนั้นๆ ก็จะมีแนวความคิดเปรียบเทียบภาษาที่ตนเองเคยได้ผ่านสายตามาบ้างก็จะมีทักษะด้านการแปลมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เนื้อหาสาระสำคัญในบทที่ 1 เป็นการนำข้อสอบภาษาอังกฤษทั่วไปมาทดสอบให้ทุกท่านได้อ่านและตอบคำถามจะถูกหรือผิดอย่างด่วนกังวลในเรื่องคำตอบ ขอเพียงได้อ่านและทำข้อทดสอบให้ครบ ผู้เขียนเชื่อว่า ผู้อ่านทุกท่านมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่บ้างแล้ว แต่จะมากหรือน้อยเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับทุกท่าน อย่างน้อยผู้อ่านก็ได้ทดสอบตัวเองเล็กน้อยก่อนจะศึกษากระบวนการแปลต่อไป

Direction 1 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer²

1. I _____ Susan Webster.

a. 's

2. This _____ John Banks.

a. he

² วงกลมคำตอบที่ถูกต้อง

b. 'm	b. am
c. she	c. is
3. What _____ your last name?	4. _____ Carol Green.
a. 's	a. He's
b. 'm	b. She's
c. it's	c. She
5. _____ Jake Seltzer.	6. John, _____ is Susan.
a. He's	a. it
b. She's	b. he
c. He	c. this

B. Circle the correct response³.

1. Hi, I'm Linda Marino.	2. What's your last name?
a. She's Linda Marino.	a. This is Jake Seltzer.
b. Hello, I'm Susan Webster.	b. Susan.
c. Thank you.	c. Webster.
3. Mike, this is Susan Webster.	4. Coffee?
a. He's Mike.	a. Susan, please.
b. It's nice to meet you, Mike.	b. Yes, please.
c. Thank you.	c. It's nice to meet you.

ตัวอย่างบทวิเคราะห์เบื้องต้นของคำตอบ

ข้อ 1 ว่า I Susan Webster. ตอบข้อ b

เนื่องด้วยประธานของประโยคคือ I เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แปลว่า ข้าพเจ้า, ผม, หรือ แปลว่า ฉัน กรณีพิเศษคือ I ถ้าต้องใช้กับ Verb to be (is/am/are, was/were/been) ใช้กับ -am / - was เท่านั้น ดังนั้นข้อ 1 นี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ b คือ I'm Susan Webster. (รุย่อของ I am Susan Webster.)

หมายเหตุ : ข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษที่นำมาเป็นการทดสอบหลักไวยากรณ์ตามความเหมาะสมส่วนหนึ่งว่า ข้อความที่วางไว้คำใดมีความเหมาะสมเป็นไปได้ ถึงแม้ว่า ผู้ศึกษาจะไม่ได้รับฟังวิดีโอ (VDO) ก็ตาม และ อีกส่วนคือ ตอบคำถามให้สอดคล้องกับคำถาม เช่น

ข้อ 4 Coffee ?

- a. Susan, please.
- b. Yes, please.
- c. It is nice to meet you.

³ วงการตอบสนองที่ถูกต้อง

* คำถามเป็นนัยว่า คุณต้องการกาแฟไหมครับ ถ้าจะเลือก a หรือ c ก็เป็นคำตอบที่ไม่เหมาะสมใช่ไหมครับ ดังนั้น ข้อ 4 จึงต้องเลือก b จึงเป็นคำตอบที่เป็นไปได้ที่สุด ฉะนั้นการทำข้อสอบทดสอบตั้งแต่ **Direction 1-24** ขอให้ผู้ศึกษาไม่ต้องกังวล ขอให้อ่านและทำให้ครบทุกข้อ ถือว่า ผู้ศึกษาจะได้ประเมินตนเองเบื้องต้นในเรื่องหลักภาษาอังกฤษเบื้องต้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการแปลข้อความหรือการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นอีกภาษาหนึ่งที่เรียกว่า ภาษาที่ 2

Direction 2 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. What time _____ ?	2. _____ Rainy.
a. it is	a. Is
b. is it	b. He is
c. is he	c. It's
3. Where _____ ?	4. _____ Jake.
a. 's Stamford	a. This
b. Stamford	b. Who
c. Stamford is	c. That's
5. Who's _____ ?	6. _____ a newscaster ⁴ .
a. Chicago	a. It's
b. that	b. She
c. windy	c. He's

B. Circle the correct response.

1. Where's Jake?	2. Who's this?
a. He's in Stamford.	a. This is Susan.
b. He's a newscaster.	b. It's wet.
c. His last name is Seltzer.	c. It's five o'clock.
3. What time is it in London?	4. What's the weather like?
a. It's cool ⁵ .	a. He's in Chicago.
b. She's in London.	b. It's wet and cool.
c. It's four o'clock.	c. Congratulations ⁶ .

⁴ ผู้ประกาศข่าว

⁵ หนาวเย็น หรือ เย็น

⁶ ขอแสดงความยินดี หรือ ขอแสดงความดีใจด้วย

Direction 3 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

- What's _____ name? I'm Linda Marino.
 - his
 - her
 - your
- Where _____ ?
 - he's
 - is he
 - is
- She's _____ New York.
 - a
 - in
 - (nothing⁷)
- I _____ a writer⁸.
 - 's
 - 'm
 - my
- What's _____ name? Mike.
 - his
 - her
 - he
- Susan, _____ John Banks.
 - is this
 - this is
 - is that

B. Circle the correct response.

- What's the weather like?
 - It's hot!
 - It's four o'clock.
 - Good afternoon.
- Who's that?
 - That's Susan Webster.
 - I'm Susan Webster.
 - This is Susan Webster.
- Good afternoon.
 - Goodbye.
 - Hello.
 - See you later.
- Where's Carol?
 - It's in Stamford.
 - She's in Stamford.
 - She's a writer.
- What's her first name?
 - John Banks.
 - John.
 - Susan.
- See you tomorrow.
 - Goodbye.
 - Hello.
 - Good morning.

Direction 4 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

- Where's he _____ ?
 - from
 - in
- What _____ ?
 - this is
 - that

⁷ ไม่มีอะไร หรือ ในความหมายนี้คือ ไม่ต้องเติม

⁸ นักเขียน หรือ นักประพันธ์

- c. Spain
3. They _____ cooks.
- a. is
- b. 're
- c. 'm
5. We're _____ actors⁹.
- a. a
- b. an
- c. ---(nothing)

B. Circle the correct response.

1. What's that?
- a. That's my mother.
- b. John P. Banks.
- c. It's a hamburger.
3. What's your name?
- a. John Banks.
- b. I'm a newscaster.
- c. It's a taco.

- c. 's this.
4. She's from _____ Mexico.
- a. the
- b. ---(nothing)
- c. a
6. We're _____ Italian.
- a. a
- b. from
- c. ---(nothing)

2. Where are you from?
- a. England.
- b. English.
- c. It's in England.

4. Where's Jake?
- a. He's American.
- b. He's from the United States.
- c. He's in Stamford.

Direction 5 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. _____ newscasters?
- a. Are they
- b. They're
- c. Is she
3. Are you French? Yes, _____ .
- a. I'm not
- b. I'm
- c. I am
5. How old _____ ?
- a. you
- b. are
- c. are you

2. Susan _____ a doctor.
- a. aren't
- b. isn't
- c. 'm not
4. _____ A writer?
- a. Is she
- b. Are they
- c. Is
6. Are Susan and John married?
- No, _____ .
- a. She isn't
- b. they're
- c. they aren't

⁹ นักแสดงชาย

B. Circle the correct response.

1. Is she a writer?
 - a. Fine, thanks.
 - b. No, she isn't.
 - c. She's Mexican.
2. Are you married?
 - a. No, I'm single.
 - b. Yes, you are.
 - c. Yes, I'm single.
3. How old is he?
 - a. He's fine..
 - b. No, he isn't.
 - c. He's fourteen.
4. I'm thirty years old.
 - a. Yes, he is.
 - b. You aren't thirty.
 - c. Yes, I am.

Direction 6 CHECK YOURSELF: 5-8**A. Circle the correct answer.**

1. This is Mr. and Mrs.
and _____ son, Lee.
 - a. her
 - b. his
 - c. their
2. Who _____ ?
 - a. are they
 - b. they are
 - c. they're
3. _____ 's that?
It's an egg roll.
 - a. Who
 - b. What
 - c. Where
4. Hello, _____name is Jake.
 - a. Their
 - b. My
 - c. Our
5. Joe is an _____ cook?
 - a. French
 - b. Italian
 - c. Ireland
6. _____ Are you from?
I'm from Canada.
 - a. Who
 - b. What
 - c. Where
7. Are you _____ boss?
 - a. Susan
 - b. 's Susan
 - c. Susan's
8. Is Susan married?
 - a. No, it isn't.
 - b. No, he isn't.
 - c. No, she isn't.

B. Circle the correct response.

1. What time is it?
 - a. It's a clock.
 - b. It's four ten.
 - c. It's in England.
2. Good luck.
 - a. Thanks.
 - b. Yes, please.
 - c. No, I'm not.

3. What's your address?

- a. 555-6001.
- b. Stamford.
- c. 65 Main Street.

5. How are you?

- a. Yes, I am.
- b. Yes, I'm fine.
- c. I'm fine, thanks.

4. Cigarette?

- a. Yes, I am.
- b. Yes, please.
- c. It's a cigarette¹⁰.

6. Are your parents Italian?

- a. Yes, they are.
- b. Yes, They're fine.
- c. Italian.

Direction 7 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. _____ are beautiful vases¹¹.

- a. That
- a. Those
- b. This

3. These flowers _____ nice.

- a. is
- b. am
- c. are

5. _____ clocks are old.

- a. Those
- b. That
- c. This

2. That painting¹² is great.

How much _____ ?

- a. are they
- b. it is
- c. is it

4. This _____ is pretty.

- a. clock
- b. clocks
- c. a clock

6. Those chairs are nice.

How much _____?

- a. they are
- b. are they
- c. is it

B. Circle the correct response.

1. How much is it?

- a. It's Mexican.
- b. It's \$2.00.
- c. It's beautiful.

3. How much are the vases?

- a. They're vases.
- b. They're beautiful.

2. That's a nice vase.

- a. Thank you. It's Chinese.
- b. It's nice to meet you.
- c. Yes, please.

4. Great apartment!

- a. Yes, they are.
- b. Thank you.

¹⁰ บุหรี่

¹¹ แจกัน

¹² ภาพวาด หรือ การระบายสี

c. They're \$49.00

c. Fine, thanks.

Direction 8 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. Is there a restaurant¹³ on Main Street?
 - a. No, there isn't.
 - b. No, it isn't.
 - c. No, they aren't.
2. There ____ three banks in this town.
 - a. is
 - b. are
 - c. isn't
3. _____ a restaurant in this town.
 - a. They're
 - b. Their
 - c. There's
4. The bank is _____ the drugstore¹⁴?
 - a. between
 - b. on the corner of
 - c. next to
5. _____ a drugstore in this town?
 - a. Is there
 - b. Are there
 - c. Is
6. There's a restaurant ____ Main Street.
 - a. between
 - b. on
 - c. in

B. Circle the correct response.

1. Is there a hospital¹⁵ in this town?
 - a. Yes, there is
 - b. It's a hospital.
 - c. No. It's a bank.
2. Where is it?
 - a. Yes, there is.
 - b. It's on Oak Street.
 - c. It's very good.
3. Is there a good restaurant in this town?
 - a. No, thank you.
 - b. It's very good.
 - c. No, there isn't.
4. Is there a Chinese restaurant in this town?
 - a. Yes, There's one on Main Street.
 - b. Yes, What is it?
 - c. It's a Chinese restaurant.

Direction 9 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. Carol _____ a TV.
 - a. have
 - b. has
 - c. is
2. _____ You have an appointment¹⁶?
 - a. Does
 - b. Do
 - c. Are

¹³ ร้านอาหารที่ใหญ่ หรือ ภัตตาคาร

¹⁴ ร้านจำหน่ายยา หรือ ร้านขายยา

¹⁵ โรงพยาบาล

¹⁶ โอกาส

3. Carol doesn't _____ a VCR.

- a. have
- b. has
- c. is

5. Do John and Carol have computers ?

- a. No, they aren't.
- b. No, he doesn't.
- c. No, they don't.

4. Does John _____ a date tonight?

- a. have
- b. do
- c. has

6. Does Jake have a VCR?

- a. Yes, they do.
- b. Yes, he is.
- c. Yes, he does.

B. Circle the correct response.

1. Do you have plans tonight?

- a. Yes, I have a date.
- b. No, I'm not.
- c. Yes, please.

3. Does Carol have a videotape?

- a. Yes, But she doesn't have a VCR.
- b. His VCR is new.
- c. That videotape is great¹⁷.

2. Does Susan have an appointment tonight?

- a. No, thank you.
- b. No, she doesn't.
- c. She has an appointment.

4. Do they have a VCR?

- a. They're good videotapes.
- b. Yes, they do.
- c. It's cold.

Direction 10 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. Susan _____ up at 5.00.

- a. gets
- b. get
- c. do get

3. Jake _____ live in Stamford.

- a. doesn't
- b. do
- c. don't

5. Does _____ eat breakfast?

- a. we
- b. they
- c. she

2. Carol doesn't _____ Italian.

- a. speaks
- b. speak
- c. to speak

4. ____You get to work at seven o'clock?

- a. Do
- b. Does
- c. Is

6. They _____ French.

- a. don't speak
- b. doesn't speak
- c. not speak

¹⁷ เยี่ยมมาก หรือ ดีเยี่ยม หรือ ยิ่งใหญ่

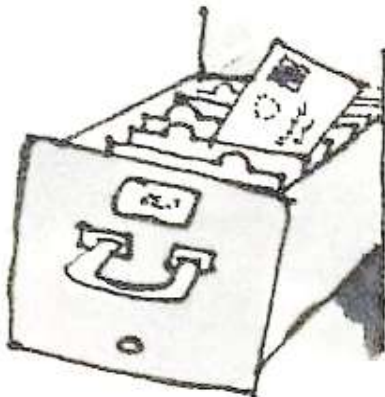
B. Circle the correct response.

1. What time do you get up?
 - a. Yes, I do.
 - b. I speak Russian.
 - c. At six thirty.
2. Do you work in Stamford?
 - a. Yes, at ten fifteen.
 - b. Yes, He has a job.
 - c. Yes, I do.
3. What languages¹⁸ does he speak?
 - a. English and Italian.
 - b. He's Susan's brother¹⁹.
 - c. He's a businessman²⁰.
4. How many languages do they speak?
 - a. They speak two languages.
 - b. Yes, they do.
 - c. They're Spanish.

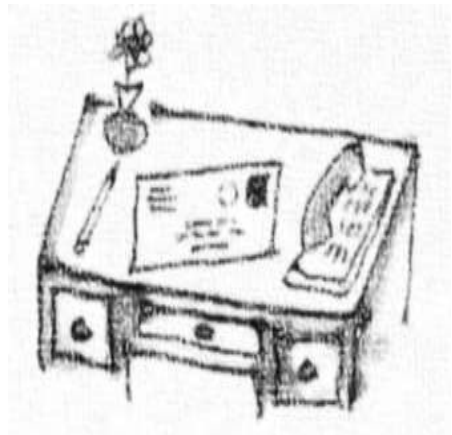
Direction 11

CHECK YOURSELF

GRAMMAR: Prepositions in and on

The letter is in the drawer.

The letter is on the desk.

¹⁸ ภาษา หรือ การสื่อสาร

¹⁹ พี่ชาย หรือ น้องชาย

²⁰ นักธุรกิจชาย หรือ พนักงานขายชาย

Jim's Office

Look at the picture. Complete the sentences with in or on.

1. The lamp is on the desk.
2. The letter is in the drawer.
3. The videotapes are on the chair.
4. The telephone is on the desk.
5. The cigarettes are in the drawer.
6. The clock is on the wall.
7. The computer is on the table.
8. The painting is on the wall.
9. Jim is in His office.
10. The camera is in the drawer.

Direction 12 CHECK YOURSELF: 13-16**A. Circle the correct answer.**

1. Where _____ you live?
 - a. does
 - b. are
 - c. do
2. She speaks French, but she _____English.
 - a. speaks
 - b. doesn't speak
 - c. don't speak
3. She _____ two computers.
 - a. has
 - b. have
 - c. is
4. Does Susan _____ a VCR?
 - a. have
 - b. has
 - c. ---(nothing)
5. He _____ TV at night.
 - a. watch
 - b. watches
 - c. does
6. I live _____ 352 Main Street.
 - a. in
 - b. on
 - c. at
7. He has three _____.
 - a. child
 - b. children
 - c. languages
8. _____ speak Chinese?
 - a. She
 - b. Does
 - c. Does she

B. Circle the correct response.

1. How many languages does he speak?
 - a. Two.
 - b. France and England.
 - c. Three o'clock.
2. Does he have a VCR?
 - a. No, he doesn't.
 - b. Yes, please.
 - c. See you later.
3. What's that?
 - a. It's Jake.
 - b. It's a videotapes.
 - c. It's expensive²¹
4. What time do you get up?
 - a. At six o'clock.
 - b. Good morning.
 - c. I eat breakfast.
5. I have a son.
 - a. Do you have a son?
 - b. How old is he?
 - c. What's that?
6. Where are you from?
 - a. On Ocean Drive.
 - b. Stamford.
 - c. At 350 Ocean Drive.

Direction 13 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

- Linda _____ like the Saturday night idea.
 - do
 - doesn't
 - don't
- Susan _____ dances.
 - likes to
 - never
 - doesn't
- Jake _____ go out on Saturday nights
 - like
 - like to
 - likes to
- _____ John like to dance?
 - Is
 - Does
 - Do
- People often _____ about the weekend²² on Thursday and Friday.
 - think
 - thinks
 - to think
- Men _____ sports.
 - like
 - likes
 - likes to

B. Circle the correct response.

- What do the viewers²³ like?
 - Yes, they like it.
 - They like sports.
 - They never like it.
- Do you like that idea?
 - Yes, I like it.
 - No, That's not a bad idea.
 - Yes, It's a bad idea.
- Do you like fashion shows?
 - No, I don't.
 - No, He likes sports.
 - No, You don't like it.
- What do you like to do on Saturday night?
 - I like it.
 - I don't like music.
 - I like to dance.

Direction 14 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

- Susan _____ swim
 - can
 - can to
 - (nothing)
- Susan is a _____ swimmer.
 - well
 - good
 - very
- John can't _____ .
 - sailing
- Can _____ ?
 - Jake sail

²² วันสุดสัปดาห์ หรือ วันหยุดสุดสัปดาห์

²³ ผู้ชม หรือ ผู้เข้าชม

b. to sail

c. sail

5. No, I _____ ride a horse.

a. can

b. like

c. can't

b. sail Jake

c. Jake to sail

6. John can't ride a horse very

a. well

b. good

c. ---(nothing)

B. Circle the correct response.

1. Can you play tennis?

a. Yes, I'm a good tennis player.

b. No, I play very well.

c. Both a and b.

3. Can Susan sing?

a. She's well.

b. No, She can't sing very well.

c. No, she isn't.

2. What sports can you play?

a. The violin.

b. Baseball and golf.

c. Spanish and French.

4. Is he a good cook?

a. Yes, he can cook very well.

b. No, he can't cook very well.

c. Both a and b.

Direction 15 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. I _____ home on Saturday night.

a. stay often

b. often stay

c. often

3. I like to _____ tennis.

a. play

b. ---(nothing)

c. do

5. I watch TV _____ night.

a. in

b. at

c. on

7. _____ John like to dance?

a. Does

b. Is

c. Can

2. John gets up late _____ Sunday morning.

a. in

b. at

c. on

4. I can sail, but I _____ swim?

a. can't

b. can

c. ---(nothing)

6. American adults _____ sports.

a. like

b. likes

c. like to

8. Mike is a _____ friend.

a. well

b. good

c. very

B. Circle the correct response.

1. John can't kayak.

a. Yes, he can.

2. What do you do on the weekend?

a. Yes, I do.

- b. Can John kayak?
- c. Yes.
- 3. What sports do you like?
 - a. I like baseball.
 - b. I like fashion shows.
 - c. I like concerts.
- 5. I can't cook. Can you?
 - a. Yes, I can cook very well.
 - b. Yes, I'm a good cook.
 - c. Both a and b.
- b. On Tuesday, I get up at 8:00.
- c. On Sunday, I play golf.
- 4. Jake's conceited.
 - a. Yes, he is. He thinks he's great.
 - b. Yes, he is. He likes tennis.
 - c. Yes, he is. He can't sail.
- 6. When do you watch TV?
 - a. At home.
 - b. On the weekend.
 - c. I watch the news.

Direction 16 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

- 1. I _____ sick.
 - a. 'm
 - b. have
 - c. do
- 2. Rita _____ a bad cold.
 - a. have
 - b. has
 - c. is
- 3. He _____ medium height.
 - a. has
 - b. look
 - c. 's
- 4. How tall _____ ?
 - a. Chris is
 - b. has Chris
 - c. is Charis
- 5. She has _____ eyes.
 - a. green
 - b. greens
 - c. blond
- 6. Why do you _____ a headache²⁴?
 - a. has
 - b. have
 - c. ---(nothing)

B. Circle the correct response.

- 1. I have a sore throat.
 - a. I'm sorry to hear that.
 - b. I don't like it.
 - c. Good for you.
- 2. What's the matter?
 - a. I don't have a headache.
 - b. I have a headache.
 - c. That's too bad.
- 3. Why don't you like Jake?
 - a. Yes, I do.
 - b. Because he's conceited²⁵.
 - c. I don't like Jake.
- 4. What do you do?
 - a. I'm fine, thanks.
 - b. I'm a teacher.
 - c. I have blond hair.

²⁴ ปวดหัว หรือ วิงเวียนศีรษะ

²⁵ หยิ่ง

Direction 17 CHECK YOURSELF**A. Circle the correct answer.**

1. They _____ watching TV now.
 - a. ---(nothing)
 - b. 's
 - c. 're
2. Karen's _____ a black dress.
 - a. isn't
 - b. wear
 - c. wearing
3. The wind _____ now.
 - a. blows²⁶
 - b. is blowing
 - c. both a and b
4. What _____ doing?
 - a. is he
 - b. he is
 - c. he
5. The woman from Denver has _____ hair.
 - a. short
 - b. blond
 - c. both a and b
6. It _____ raining now.
 - a. isn't
 - b. aren't
 - c. ---(nothing)

B. Circle the correct response.

1. What's he wearing?
 - a. A suit.
 - b. Brown hair.
 - c. Both a and b.
2. How tall is Chris?
 - a. About thirty.
 - b. About five two.
 - c. About three thirty.
3. What does she look like?
 - a. She likes it.
 - b. She has short black hair.
 - c. She's talking.
4. What are John and the woman doing now?
 - a. They're talking.
 - b. They're newscasters.
 - c. They're serious.

Direction 18 CHECK YOURSELF**A. Circle the correct answer.**

1. What color _____ his shorts?
 - a. is
 - b. are
 - c. have
2. Chris is pretty. Jake likes
 - a. she
 - b. them
 - c. her
3. He's _____ now.
 - a. swung
 - b. swimming
 - c. swam
4. He _____ brown hair.
 - a. 's
 - b. have
 - c. has

²⁶ พัด หรือ ทำให้เกิดลม

5. What does _____ look like?
 - a. her
 - b. she
 - c. they
6. How tall _____?
 - a. he is
 - b. is he
 - c. is him
7. She _____ a red suit now.
 - a. wears
 - b. 's wearing
 - c. both a and b
8. _____ he wearing?
 - a. What's
 - b. How's
 - c. Who's

B. Circle the correct response.

1. What color is her hair?
 - a. It's brown.
 - b. They're brown.
 - c. It's curly.
2. What's John doing now?
 - a. He's handsome²⁷.
 - b. He's smoking.
 - c. He eats a sandwich every day.
3. I have the flu.
 - a. That's too good.
 - b. that's too bad.
 - c. That's great.
4. Where's the job?
 - a. At 8:00.
 - b. In Denver.
 - c. On the weekend.
5. I'm very tired today.
 - a. Why not?
 - b. No, I'm not.
 - c. Why?
6. Who is she?
 - a. She's fine.
 - b. She's Chris Bloom.
 - c. She's pretty.

Direction 19 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. _____ right on Oak Street.
 - a. Do
 - b. Turn
 - c. Be
2. Go _____ the park.
 - a. through²⁸
 - b. up
 - c. left
3. How _____ get there?
 - a. I do
 - b. I
 - c. do I
4. _____ turn right at the bank.
 - a. Don't
 - b. No
 - c. both a and b

²⁷ หล่อ หรือ หน้าตาดี หรือ มีท่าทางดี

²⁸ ผ่าน หรือ ทะลุ

5. Turn _____ at the traffic light²⁹. 6. How far _____ ?
- a. right a. that's
- b. left b. that is
- c. both a and b c. is that

B. Circle the correct response.

1. How do I get to the bank? 2. Do I turn left at the post office?
- a. Go straight³⁰ for two blocks. a. No, Turn left³¹.
- b. Turn right on Main Street. b. No, don't turn left.
- c. Both a and b. c. Not very well.
3. Go two blocks and then you're there. 4. How far is that?
- a. How do I get there? a. It's about two blocks.
- b. That's too bad. b. It's about two miles.
- c. OK, thanks. c. Both a and b.

Direction 20 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. _____ play tennis? 2. Susan would like to _____ .
- a. Would you like a. go sailing
- b. Would you like to b. go to sail
- c. Would like to c. go to sailing
3. _____ like to go out for dinner. 4. Would Jake like to have dinner with Chris?
- a. I'd a. Yes, she would.
- b. He'd b. Yes, he would.
- c. both a and b c. Yes, they would.
5. Would you like to _____ ? 6. Would he like to play golf?
- a. play golfing a. Yes, he does.
- b. play golf b. Yes, he would.
- c. both a and b c. Yes, he'd.

B. Circle the correct response.

1. Would you like to go dancing? 2. Do you like movies?
- a. That would be fun. a. That would be nice.
- b. I'd love to. b. Yes, I would.
- c. Both a and b. c. Yes, I do.

²⁹ สัญญาณไฟจราจร

³⁰ ตรงไปยัง หรือ ตรงไป หรือ เดินหน้า

³¹ เลี้ยวซ้าย หรือ ไปทางซ้ายมือ

3. Would you like to go to a movie with me?
 a. I'm sorry, I can.
 b. I'm sorry, I can't.
 c. I don't like it.
4. Would Jake like to go sailing?
 a. No, he wouldn't.
 b. No, he'd love to.
 c. No, thanks.

Direction 21 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. Susan would like _____ her purse.
 a. to find
 b. go finding
 c. find
2. Go _____ blocks and turn right³².
 a. four
 b. fourth
 c. one
3. It's a _____ shop.
 a. coffee
 b. dress
 c. both a and b
4. Go _____ the stairs.
 a. through
 b. up
 c. at
5. It's on the _____ floor.
 a. six
 b. sixth
 c. both a and b
6. Where _____ Sally's Dress Shop?
 a. are
 b. 's
 c. --- (nothing)
7. Turn _____.
 a. straight
 b. left
 c. through
8. _____ stand up in the boat.
 a. No
 b. Don't
 c. Don't never

B. Circle the correct response.

1. Go straight for two blocks³³.
 a. Oh, I see.
 b. OK, Thanks.
 c. Both a and b.
2. How do you spell your name?
 a. OK.
 b. A-n-a.
 c. My name is Ana.
3. Where's Dr. Soltani's office.
 a. It's on the eighth floor.
 b. Yes, It is.
 c. It's a directory³⁴.
4. Would you like to go water-skiing tomorrow?
 a. I can't. I have an appointment.
 b. Yes, I'd like to.
 c. Both a and b.
5. How do I get there.
6. Do I turn left at the bank?

³² เลี้ยวขวา หรือ ไปทางด้านขวามือ

³³ บล็อก หรือ ในประโยคนี้อาจจะหมายถึง ห้องแถว

³⁴ พจนานุกรม

a. It's Scotto's Restaurant.	a. Yes, Turn left.
b. S-c-o-t-t-o-'s.	b. Yes, Turn right.
c. Go to the Stamford Mall and turn left.	c. It's two blocks.

Direction 22 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. Rita _____ stay in bed.	2. Why does Linda _____ hurry ³⁵ ?
a. has	a. has
b. has to	b. has to
c. have to	c. have to
3. She _____ work on the weekend.	4. I _____ the flu.
a. don't have to	a. has
b. don't have	b. has to
c. doesn't have to	c. have
5. Why _____ have to work together ³⁶ ?	6. Linda and Mike _____ be at a meeting ³⁷ at 8:00.
a. are Jake and Susan	a. have
b. Jake and Susan	b. have to
c. do Jake and Susan	c. has to

B. Circle the correct response.

1. Why does Linda have to hurry?	2. What do you have to do this weekend?
a. Because she's late ³⁸ .	a. I have to hurry.
b. Because she has to be at a meeting.	b. I have to study English.
c. Both a and b.	c. I have to smoke a lot of cigarettes.
3. Would you like to go to a movie tonight?	4. Why does Rita have to take medicine?
a. I'm sorry. I don't have to work.	a. Because she has the flu.
b. I'm sorry, I can't.	b. Because she has to see the doctor.
c. Both a and b.	c. Because she's busy ³⁹ .

³⁵ รีบ หรือ ค่วนไป

³⁶ ไปด้วยกัน หรือ ด้วยกัน หรือ ร่วมกันทำ (ขึ้นอยู่กับภาคแสดงอีกครั้งว่ามีความหมายอย่างไร)

³⁷ การประชุม หรือ นัดพบกัน หรือ เจอกัน

³⁸ สาย หรือ ล่าช้า หรือ มาไม่ทัน

³⁹ งานมากมาย หรือ วุ่นวาย หรือ ยุ่งวุ่นวาย

Direction 23 CHECK YOURSELF

A. Circle the correct answer.

1. John should _____ to bed early⁴⁰.
a. to go
b. goes
c. go
2. I _____ have a headache.
a. should
b. have to
c. ---(nothing)
3. You _____ eat so much.
a. should
b. shouldn't
c. both a and b
4. Should John smoke⁴¹?
a. No, he shouldn't.
b. Yes, he does.
c. No, he isn't.
5. Should I take the job⁴²?
a. Yes, she should.
b. Yes, you should.
c. Yes, he should.
6. Should Susan _____ nice to Jake?
a. being
b. to be
c. be

B. Circle the correct response.

1. I'm tired.
a. You shouldn't work so hard.
b. You should go to bed early.
c. Both a and b.
2. Does Susan have to work with Jake?
a. Yes, she does.
b. Yes, she should.
c. Yes, she'd like to.
3. I have a headache.
a. You should take an aspirin.
b. It's a good idea to take an aspirin.
c. Both a and b.
4. Why should Susan be nice to Jake?
a. Because she has to work with him.
b. Because she's busy.
c. Both a and b.

Direction 24 CHECK YOURSELF: 13-16

A. Circle the correct answer.

1. The ratings are _____ .
a. up
b. at
c. out
2. How often _____ go sailing?
a. you do
b. do you
c. you

⁴⁰ เริ่มแรก หรือ เข้าตัว หรือ ก่อนคนอื่นๆ หรือ ก่อนสิ่งอื่น

⁴¹ สูบบุหรี่ หรือ ควันบุหรี่

⁴² การงาน หรือ อาชีพ หรือ กิจกรรม

3. You have to walk before⁴³ _____ run. 4. How long _____ a sailing lesson?
 a. can you a. is
 b. I can b. are
 c. you can c. is it
5. _____ have to stop at stop signs⁴⁴. 6. Jake _____ like to get out of the boat.
 a. You a. would
 b. People b. can
 c. both a and b c. ---(nothing)
7. How _____ is a lesson. 8. You have to have a driver's license⁴⁵
 You can drive.
 a. much a. before
 b. long b. after
 c. both⁴⁶ a and b c. but

B. Circle the correct response.

1. Do you have to pay to park?
 a. Yes,
 b. No,
 c. Both a and b.
2. How often do you swim?
 a. Twice a week.
 b. For an hour.
 c. Both a and b.
3. How long is the video?
 a. Fifty minutes.
 b. Fifty dollars.
 c. Fifty times.
4. How much is the video?
 a. Fifty minutes.
 b. Fifty dollars.
 c. Fifty times.
5. Why do you have to hurry?
 a. Because I'm late.
 b. Because I have an appointment in five minutes.
 c. Both a and b.
6. How long can you park here?
 a. For thirty minutes.
 b. For two blocks.
 c. Before 9:00.

⁴³ ก่อนนั้น หรือ สิ่งที่ทำก่อน เป็นคำเชื่อมระหว่างคำ หรือ ประโยคก็ได้

⁴⁴ ร้องเพลง หรือ ร้องประเภทดนตรี

⁴⁵ ใบอนุญาต

⁴⁶ ทั้งสอง หรือ ทั้งคู่

Answer Key

Test: Direction 1-12

Lesson 1							
1 b	2 c	3 a	4 b	5 a	6 c		
1 b	2 c	3 b	4 b				
Lesson 2							
1 b	2 c	3 a	4 c	5 b	6 c		
1 a	2 a	3 c	5 b				
Lesson 3							
1 c	2 b	3 b	4 a	5 b	6 b		
1 a	2 b	3 a	4 c	5 b	6 a		
Lesson 4							
1 a	2 c	3 b	4 b	5 c	6 c		
1 c	2 a	3 a	4 c				
Lesson 5							
1 a	2 b	3 c	4 a	5 c	6 c		
1 b	2 a	3 c	4 b				
Lesson 6							
1 c	2 a	3 b	4 b	5 b	6 c	7 c	8 c
1 b	2 a	3 c	4 b	5 c	6 a		
Lesson 7							
1 b	2 c	3 c	4 a	5 a	6 b		
1 b	2 a	3 c	4 b				
Lesson 8							
1 a	2 b	3 c	4 c	5 a	6 b		
1 a	2 b	3 c	4 a				
Lesson 9							
1 b	2 b	3 a	4 a	5 c	6 c		
1 a	2 b	3 a	4 b				
Lesson 10							
1 a	2 b	3 a	4 a	5 c	6 a		
1 c	2 c	3 a	4 a				
Lesson 11							
1 on	2 in	3 on	4 on	5 in			

6 on	7 on	8 on	9 in	10 in			
Lesson 12							
1 c	2 b	3 a	4 a	5 b	6 c	7 b	8 c
1 a	2 a	3 b	4 a	5 b	6 b		

Test: Direction 13-24

Lesson 13							
1 b	2 c	3 c	4 b	5 a	6 a		
1 b	2 a	3 a	4 c				
Lesson 14							
1 a	2 b	3 c	4 a	5 c	6 a		
1 a	2 b	3 b	4 c				
Lesson 15							
1 b	2 c	3 a	4 a	5 b	6 a	7 a	8 b
1 a	2 c	3 a	4 a	5 c	6 b		
Lesson 16							
1 a	2 b	3 c	4 c	5 a	6 b		
1 a	2 b	3 b	4 b				
Lesson 17							
1 c	2 c	3 b	4 a	5 c	6 a		
1 a	2 b	3 b	4 a				
Lesson 18							
1b	2c	3b	4c	5b	6b	7b	8a
1a	2b	3b	4b	5c	6b		
Lesson 19							
1b	2a	3c	4a	5c	6c		
1c	2b	3c	4c				
Lesson 20							
1b	2a	3c	4b	5b	6b		
1c	2c	3b	4a				
Lesson 21							
1a	2a	3c	4b	5b	6b	7b	8b
1c	2b	3a	4c	5c	6a		
Lesson 22							
1b	2c	3c	4c	5c	6b		

1c	2b	3b	4a				
Lesson 23							
1c	2c	3b	4a	5b	6c		
1c	2a	3c	4a				
Lesson 24							
1a	2b	3c	4a	5c	6a	7c	8a
1c	2a	3a	4b	5c	6a		

English Alphabets and comparison to Thai Alphabets

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว⁴⁷ และเทียบกับอักษรภาษาไทย

A	a	(เอ)	เทียบกับอักษรไทยคือ -อ, อา, แอะ
B	b	(บี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -บ
C	c	(ซี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ค,ช
D	d	(ดี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ด
E	e	(อี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -เอ, เอะ
F	f	(เอฟ)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ฟ
G	g	(จี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ก, จ
H	h	(เฮช)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ฮ
I	i	(ไอ)	เทียบกับอักษรไทยคือ -อ
J	j	(เจ)	เทียบกับอักษรไทยคือ -จ
K	k	(เค)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ค
L	l	(แอล)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ล
M	m	(เอ็ม)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ม
N	n	(เอ็น)	เทียบกับอักษรไทยคือ -น
O	o	(โอ)	เทียบกับอักษรไทยคือ -อ
P	p	(พี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -พ
Q	q	(คิว)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ค

⁴⁷<https://sites.google.com/site/rotnuttakan/xangkvs-1>, Accessed: 24/08/2020.

R r (อาร์)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ร
S s (เอส)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ส, ซ
T t (ที)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ท
U u (ยู)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ย
V v (วี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ว
W w (ดับเบิลยู,ดับเบิลว)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ว
X x (เอ็กซ์)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ซ
Y y (วาย)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ย
Z z (แซด,ซี)	เทียบกับอักษรไทยคือ -ซ

Simple: Writing Phonetics in English

ตัวอย่างการเขียนถ่ายเสียงในภาษาอังกฤษและการฝึกออกเสียง จำนวน 100 คำศัพท์พื้นฐานที่ควรฝึกเป็นแบบอย่างในการศึกษาภาษาอังกฤษ

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	a	อะ	หนึ่ง
2	about	อะแบ้า	ประมาณ, เกี่ยวกับ
3	all	อล	ทั้งหมด
4	an	แอน	หนึ่ง
5	and	แอนด์	และ
6	are	อา	เป็น อยู่ คือ
7	as	แอส	ราวกับ, เพราะว่า
8	at	แอท	ที่
9	be	บี	เป็น อยู่ คือ
10	big	บิก	ใหญ่
11	but	บัท	แต่
12	by	บาย	โดย
13	can	แคน	สามารถ
14	do	ดู	ทำ
15	down	ดาวน	ลง
16	father	ฟิดเดอร์	พ่อ

17	first	เฟิสท	ที่หนึ่ง
18	for	ฟอ	สำหรับ
19	from	ฟรอม	จาก
20	good	กุด	ดี
21	hate	เฮท	เกลียด
22	have	แฮฟ	มี
23	he	ฮี	เขา
24	her	เฮอ	หล่อน
25	him	ฮิม	เขา
26	his	ฮิส	ของเขา
27	I	ไอ	ฉัน
28	if	อิฟ	ถ้า
29	in	อิน	ใน
30	into	อินทู	ไปใน
31	is	อิส	เป็น อยู่ คือ
32	it	อิท	มัน
33	just	จัสท	เพิ่งจะ, เพียงแค่
34	like	ไลค	ชอบ
35	listen	ลิสซึนด	ฟัง
36	little	ลิตเติล	เล็ก
37	love	ลัฟ	รัก
38	make	เมค	ทำ
39	man	แมน	ผู้ชาย
40	many	เม้นนิ	มาก
41	may	เม	อาจจะ
42	more	มอ	มากกว่า
43	most	โมสท	ที่สุด
44	mother	มัทเดอะ	แม่
45	my	มาย	ของฉัน
46	near	เนีย	ใกล้
47	no	โน	ไม่
48	not	น็อท	ไม่

49	now	นาว	ตอนนี้
50	of	ออฟ	ของ
51	on	ออน	บน
52	one	วัน	หนึ่ง
53	only	ไอน์ลี	เท่านั้น
54	or	ออ	หรือ
55	other	อ้อเดอะ	อื่น
56	out	เอ้าท	ออก, นอก
57	over	โอ๊วเอะ	เหนือ
58	people	พีเพิล	ผู้คน
59	read	รีด	อ่าน
60	said	เซด	พูด
61	say	เซ	พูด
62	see	ซี	เห็น
63	she	ชี	หล่อน
64	should	ชูด	น่าจะ
65	slow	สโล	ช้า
66	small	สมอล	เล็ก
67	so	โซ	ดังนั้น
68	some	ซัม	บาง (คน, อัน, ตัว)
69	stop	สต็อพ	หยุด
70	than	แดน	กว่า
71	that	แด้ท	นั้น
72	the	เดอะ	คำนำหน้านามชี้เฉพาะ
73	then	เด็น	ต่อมา
74	there	แด	ที่นั่น
75	they	เด	พวกเขา
76	this	ดิส	นี้
77	through	ธรู	ผ่าน
78	to	ทู	สู่
79	TRUE	ทรู	จริง
80	two	ทู	สอง

81	up	อัฟ	ขึ้น
82	use	ยูส	ใช้
83	very	เวรี่	มาก
84	was	วอส	เป็น อยู่ คือ
85	water	ว๊อทเอะ	น้ำ
86	way	เว	ทาง
87	we	วี	พวกเรา
88	were	เวอ	เป็น อยู่ คือ
89	what	ว๊อท	อะไร
90	when	เว็น	เมื่อไหร่
91	where	แหว	ที่ไหน
92	which	วิซ	อันไหน
93	who	ฮู	ใคร
94	will	วิล	จะ
95	with	วิธ	กับ
96	woman	วูเมน	ผู้หญิง
97	would	วูด	จะ
98	write	ไรท	เขียน
99	yes	เยส	ใช่
100	you	ยู	คุณ

ดังได้กล่าวในข้างต้นเพื่อให้ผู้อ่านและผู้ศึกษาทุกท่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และ ก่อนที่ทุกท่านจะได้อ่านหนังสือเล่มนี้ที่ผู้เขียนและเรียบเรียงขึ้นมาจากการสะสมประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษมากกว่า 25 ปี ที่ทำหน้าที่สอนและถวายเป็นความรู้พระภิกษุสามเณรในสถาบันการศึกษาสงฆ์ที่ชื่อ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา และ อบรมให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไปด้านภาษาอังกฤษ จึงได้หยิบเอาอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวมาวางไว้ให้ได้ศึกษาหลังจากทำข้อสอบทดสอบด้านภาษาอังกฤษแบบง่ายๆ แล้ว และได้ศึกษาการออกเสียงและการเทียบอักษรภาษาอังกฤษกับอักษรภาษาไทยก็เป็นอีกจุดหนึ่งที่คุณศึกษาต้องการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษต้องทำความเข้าใจด้วยเช่นเดียวกัน

ผู้เขียนและเรียบเรียงมีความเชื่อว่า การที่บุคคลใดจะเรียนภาษาใดก็ตามอันดับต้นๆ คือ การอ่านออกเสียง และ สามารถเทียบอักษรภาษานั้นๆ กับภาษาของตนเองได้ แล้วฝึก

อ่านออกเสียงเป็นจุดที่ 1 หลังจากนั้น ก็ศึกษาระบบคำเพื่อจะเรียนรู้ด้านความหมายของ คำศัพท์และศึกษาส่วนอื่นๆ เช่น รูปแบบประโยค รูปแบบการเขียนสื่อสาร ดังนั้น จำนวน คำศัพท์ที่ยกมาไว้ให้ผู้อ่านเพียง 100 คำ ต่อจากนั้นขอให้ผู้อ่านหิบบงานุกรมภาษาอังกฤษ ขึ้นมาอ่านบ่อยๆ จะทำให้มีความคล่องตัวในเรื่องการอ่านถ่ายเสียงของภาษาอังกฤษและ พร้อมกับเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ให้มากยิ่งขึ้น เมื่อเรามีคำศัพท์มากยิ่งขึ้นๆ การสื่อสาร กับเจ้าของภาษาหรือการสื่อสารไปยังผู้อื่นก็จะง่ายมากๆ จึงกล่าวได้ว่า “ คำศัพท์มีความสำคัญมากๆ ต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ ในโลก”, It is said that “ The words are very important for learning that language in the world ”

การศึกษาภาษาอังกฤษนั้นเป็นเรื่องการใช้ทักษะ 4 ประการ คือ ทักษะการฟัง ทักษะ การพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนเป็นสำคัญ เพราะคำกล่าวของนักวิชาการหลายๆ ศาสตร์กล่าวคล้ายกันในเรื่องการสื่อสารทางภาษานั้นต้องอาศัยทักษะ 4 เป็นหลัก ถ้าผู้ศึกษา ภาษาอังกฤษแล้ว หรือ ภาษาอื่นๆ ไม่ใช่ทักษะ 4 อย่างใดอย่างหนึ่งเลยก็คงพัฒนาศักยภาพ ด้านภาษาอังกฤษ หรือ ด้านภาษาค่อนข้างยาก แต่ถ้าเป็นคนช่างพูดช่างเจรจาดีก็จะไปได้ รวดเร็วในเรื่องการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาที่ 2 เช่นเดียวกัน ประสพการณ์ ของผู้เขียนก็พบว่า กรณีนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เรียนเก่งผ่าน คะแนนค่อนข้างดีมาก แต่เป็นไม่ชอบพูด เมื่อมีรายวิชาพูดก็ค่อนข้างช้าและสื่อสารไม่แน่ใจ ตนเอง ในตรงกันข้ามรายวิชาเขียนค่อนข้างไปได้รวดเร็ว เมื่อเป็นเช่นนี้จึงกล่าวได้ว่า ผู้ศึกษา ภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาที่ 2 จะต้องใช้ทักษะ 4 ด้าน ไปพร้อมกันโดยไม่หนักไปทางด้าน ทักษะใดทักษะหนึ่งก็จะทำให้ผู้ศึกษาประสบผลสำเร็จในการศึกษาหรืออย่างน้อยทุกท่านก็ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับที่ตนเองพอใจและสามารถสื่อสารสากลได้อย่าง ถูกต้อง

บทที่ 2

บทแนะนำการศึกษา และเทคนิคการเปลือมืออาชีพ

สำหรับบทที่ 2 นี้ ผู้เขียนจะได้แนะนำการศึกษาการเปลือภายใต้หนังสือเล่มนี้ การเปลือเพื่อการสื่อสาร ว่าจะมีอย่างไร อันเนื่องด้วย การปรับปรุงเนื้อหาสาระในหนังสือครั้งนี้มีหลายจุดที่เพิ่มเติมเข้ามาเพื่อให้ผู้อ่านได้ทบทวนและเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษส่วนอื่นๆ ด้วย จึงได้นำมาบรรจุไว้เป็นเรื่องราวที่มีความเชื่อมโยงในเรื่องกระบวนการเปลือทั้งสิ้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความเข้าใจไปเรื่อยๆ และทดสอบตนเองไปด้วยพร้อมกับการศึกษารายละเอียดดังนี้

1. สังเกตเนื้อหา

การพิมพ์หนังสือ “ การเปลือเพื่อการสื่อสาร ” ในครั้งนี้มีกรอบวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อผลิตตำราวิชาการออกสู่ตลาดวิชาการในเรื่อง การเปลือ เอกสารจากภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 โดยผู้เขียนได้เขียนและเรียบเรียงองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลือ หลักการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตีความหมายทางภาษาและเป็นการพัฒนาการของเอกสารประกอบคำสอนรายวิชาการเปลือระดับสูง ที่ได้นำเสนอข้อมูลพื้นฐานในเรื่องการเปลือสู่มาตรฐานทางวิชาชีพ และ (2) เพื่อเป็นตำราวิชาการให้นิสิต นักศึกษา นักเรียน และ ผู้สนใจทั่วไปที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับการเปลือก็สามารถหยิบหนังสือเล่มขึ้นมาอ่านและทำความเข้าใจในหลักการ กระบวนการ แนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และตัวอย่างรูปแบบประโยคต่างๆ ได้

ดังนั้น หนังสือวิชาการเล่มนี้ จึงมีเนื้อหาสาระสำคัญที่ผู้เขียนได้เขียนและเรียบเรียงขึ้น และมีจำนวน 14 บทเรียนด้วยกัน ดังนี้

บทที่ 1 ว่าด้วย Pre-Test ข้อสอบทดสอบภาษาอังกฤษ

บทที่ 2 ว่าด้วยบทแนะนำการศึกษาและเทคนิคการเปลือมืออาชีพ

บทที่ 3 ว่าด้วยแนวคิดและรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน

- บทที่ 4 ว่าด้วยความรู้เบื้องต้นทั่วไปเกี่ยวกับภาษา
และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเชิงความหมาย
- บทที่ 5 ว่าด้วยการแปลและความเป็นมาการแปลเบื้องต้น
- บทที่ 6 ว่าด้วยหลักการ ขั้นตอน วิธีการและกระบวนการแปล
ภาษาต้นฉบับเป็นภาษาแปล
- บทที่ 7 ว่าด้วยทฤษฎีการแปลกับการตีความภาษาต้นฉบับเพื่อการสื่อสาร
- บทที่ 8 ว่าด้วยชนิดการแปลและระดับเทคนิคการแปลความหมาย
- บทที่ 9 ว่าด้วยการแปลระบบคำและการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ
- บทที่ 10 ว่าด้วยการแปลประโยคภาษาอังกฤษและวลีภาษาอังกฤษ
- บทที่ 11 ว่าด้วยการฝึกการแปลด้วยบริบทต่างๆ ข้อความภาษาอังกฤษ
- บทที่ 12 ว่าด้วยตัวอย่างงานแปลจากนิตยสารและงานวิชาการเพื่อสื่อความหมาย
- บทที่ 13 ว่าด้วยข้อผิดพลาดในการแปลและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาด
- บทที่ 14 ว่าด้วยแบบทดสอบหลังการศึกษาหลักการและกระบวนการแปล
จากบทที่ 1 ถึง บทที่ 13 ตามเนื้อหาสาระเพื่อความเข้าใจพร้อมเฉลยคำตอบ

2. วัตถุประสงค์การเขียนและเรียบเรียง

- 2.1 เพื่อนำเสนอหลักการและวิธีการแปลเอกสารในภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาอื่นๆ
- 2.2 เพื่อนำเสนอประโยคภาษาอังกฤษในลักษณะต่างๆ เมื่อนำมาเขียนบทความ เรื่องสั้นต่างๆ ให้สอดคล้องกับกระบวนการแปลความหมายตามหลักภาษาอังกฤษ
- 2.3 เพื่อนำเสนองานเขียนต่างๆ ที่มีผู้แปลออกมาสู่ภาษาที่สอง และ ภาษาอื่นๆ อันเป็นเครื่องหมายของการสื่อสารและพร้อมวิเคราะห์ลักษณะการใช้ข้อความในภาษาที่ 1 กับ ภาษาที่ 2
- 2.4 เพื่อนำเสนอการแปลบทความ บทสนทนา เรื่องสั้น วรรณคดีและงานแปลเอกสารทางวิชาการให้มีรูปแบบมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้อ่านจะฝึกแปลเอกสารทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ และสามารถนำมาปรับใช้กับงานแปลของผู้อ่านและผู้แปลทั่วไป
- 2.5 เพื่อนำเสนองานแปลที่มีคุณภาพว่าจะมีอย่างไร และ ควรจะมีองค์ประกอบแบบไหน และ การใช้ภาษาในต้นฉบับควรจะมีสอดคล้องกับภาษาที่ผู้แปลกำลังออกมาสื่อสาร ควรจะปฏิบัติอย่างไรให้เห็นความแตกต่างและมีรูปแบบไม่ผิดธรรมชาติในภาษาที่ 1
- 2.6 เพื่อนำเสนอรูปแบบและทักษะในการแปลมากยิ่งขึ้นต่อผู้อ่านงานแปลในรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในวงวิชาการของนักแปล นอกจากนั้น การเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้อ่านหนังสือวิชาการเล่มนี้ตามเนื้อหาสาระสำคัญในเล่ม
- 2.7 เพื่อนำข้อความภาษาอังกฤษไปพูดสนทนาในชีวิตประจำวันได้ อันเนื่องด้วยมีการนำตัวอย่างที่เป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษมาเป็นรูปแบบของการถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาไทย

ดังนั้น แนนอนการที่ผู้อ่านได้ศึกษาก็จะได้หยิบเอาบทสนทนาอังกฤษนี้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันตนเองได้

2.8 เพื่อแนะนำบทวิเคราะห์และวิจารณ์งานเขียน งานแปลของนักเขียน และนักแปล ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.9 เพื่อนำประสบการณ์ในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษมาแสดงให้เห็นผู้อ่านได้เปรียบเทียบการตีความหมายทั้ง 2 ภาษา

2.10 เพื่อแนะนำการแสดงออกทางการพูดภาษาอังกฤษต่อสาธารณะและสนทนาภาษาอังกฤษชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น

2.11 เพื่อนำเสนอรูปแบบงานแปลจากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานแปลในเชิงวิชาการมานำเสนอและผสมเป็นตัวอย่างในรูปแบบการแปลให้เห็นความแตกต่างการใช้ภาษาที่ 1 กับภาษาที่ 2 ได้อย่างถูกต้องตามหลักการและเหตุผล

3. หลักการ

สำหรับหลักการแปลและการแปลนั้นถือว่าเป็นหัวใจของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ผล แม้จะเป็นศาสตร์ หรือ สาขาวิชาที่หลายคนพูดว่า ควรจะเรียนพูดให้มากๆ อย่าลืมครับว่าการพูดก็คือการแปลชนิดหนึ่ง หรือวิธีการหนึ่ง นั่นคือ การแปลแบบล่ามหรือการแปลจากความคิดออกมาสู่ภาษาพูด เพราะถ้าเราไม่เข้าใจภาษาหรือหลักการแปลแล้วพูดอาจจะไม่ถูกต้อง ดังนั้นงานแปลที่มีคุณภาพ นักแปลจะต้องมีความรู้ด้านหลักการ และวิธีการแปล เมื่อแปลงานออกมาแล้ว ทำให้ผู้อ่านรู้สึกได้ว่าไม่ได้กำลังอ่านงานแปล ตลอดทั้งมีความเข้าใจในประโยคภาษาอังกฤษ แต่ถ้าเรามาพูดถึงสื่อในยุคปัจจุบัน มีมากมายโดยเฉพาะสื่อทางภาษาอังกฤษแพร่หลายในประเทศไทย จึงจำเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนไทย คนไทยจะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มาก และอีกประการหนึ่งคือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาที่ 1 สู่ภาษาที่ 2 เป็นความจำเป็นอย่างมากสำหรับคนไทยในยุคปัจจุบัน เพื่อแปลเอกสารเหล่านั้นสู่ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ถ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับการแปลเลย การถ่ายทอดความหมายจากภาษาอังกฤษสู่ภาษาไทยคงไม่สัมฤทธิ์ผลและอาจจะส่งผลทำให้ผู้อ่านเกิดความไม่เชื่อถือนักแปลไทย หรือนักภาษาศาสตร์ไทย

4. กิจกรรมเมื่อผู้อ่านศึกษาแล้ว

4.1 ภาคทฤษฎี

4.1.1 แนะนำผู้อ่านเรียนรู้หลักการ วิธีการ ลำดับขั้นตอนของการแปลแล้วแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน พร้อมถามตอบประเด็นที่สนใจและข้อความภาษาอังกฤษที่ยกมาประกอบการทำความเข้าใจ

4.1.2 แนะนำผู้อ่านเกี่ยวกับอุปสรรค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแปล

4.1.3 แนะนำผู้อ่านเกี่ยวกับงานแปลที่มีคุณภาพ และหลักการวิเคราะห์ประโยคภาษาอังกฤษ

4.1.4 แนะนำผู้อ่านเกี่ยวกับคำในภาษาอังกฤษ และวิธีการนำคำลงไปแต่งประโยคภาษาอังกฤษตามหลักการแปล

4.1.5 ศึกษาตามขอบข่ายของการศึกษาทุกประการตามเนื้อหาสาระที่ได้เขียนไว้ในเล่มนี้ และ ข้อความภาษาอังกฤษที่นำมาประกอบการศึกษาตามหลักวิชาการและเสนอแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นๆ ได้ตามกระบวนการและวิธีการของการแปล

4.2 ภาคปฏิบัติ

4.2.1 ให้ผู้อ่านฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ตามหลักโครงสร้างประโยค (Sentences) แล้วแปลให้เป็นภาษาไทยในห้องเรียน

4.2.2 ให้ผู้อ่านนำบทความ เรื่องสั้น บทสนทนาว่าด้วยภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย พร้อมวิเคราะห์ประโยคในบทความเรื่องสั้นนั้นๆ

4.2.3 ให้ผู้อ่านกำหนดหัวข้อเป็นภาษาไทย แล้วให้แปลเชิงไวยากรณ์ และเสนาในในห้องเรียน

4.2.4 ให้ผู้อ่านฝึกการแปลแบบจินตนาการ คือการเล่าเรื่องปากเปล่าภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษประมาณท่านละ 20 - 30 นาที ในห้องเรียน

4.2.5 ให้ผู้อ่านประเมินผลภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาไทย, ภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้กลับภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2

4.2.6 นอกจากกิจกรรมที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ๕ ข้อ ให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนการพูดหน้าชั้น เพราะถือว่า การฝึกการพูดเป็นการแปลอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกันก็จะทำให้นิสิต นักศึกษา นักเรียนพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษจะดีขึ้นมากและรวดเร็วยิ่งขึ้น

4.2.7 งานสืบค้นนอกเล่มก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งเช่นเดียวกันในการศึกษาและทำความเข้าใจหลักภาษาอังกฤษ ดังนั้น สมควรอย่างยิ่งจำต้องมีการบังคับตนเองการวิเคราะห์ภาษา โครงสร้างทางการเขียน ลักษณะภาษาที่ผู้เขียนใช้ รวมทั้งระบบคำ ความสอดคล้องของเนื้อเรื่อง และการตีความหมายของเรื่องราวนั้นว่าด้วยเรื่องอะไร

5. เทคนิคการแปลภาษาแบบมืออาชีพ¹

หลายคนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้พูดภาษาอังกฤษได้เก่งๆ แต่จะเก่งทั้งที่ การเขียนก็เป็นทักษะภาษาอังกฤษที่ไม่ควรทิ้งขว้าง โดยเฉพาะทักษะการแปลจากภาษาไทยไปเป็นภาษาอังกฤษ เพราะนอกจากจะทำให้เราเขียนคล่องขึ้นแล้ว ทักษะการแปลก็จะช่วยให้เราสามารถเปลี่ยนภาษาในหัวของเราเวลาพูดได้อย่างรวดเร็ว มาดูกันดีกว่าว่า กฎเหล็กที่เราควรท่องให้ขึ้นใจเวลาแปลมีอะไรบ้าง

ดังนั้น หลักการและกระบวนการ กลวิธีการแปลผู้แปลจะต้องจดจำและทำความเข้าใจให้อย่างท่องแท้และนำมาสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เพราะสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนถึงลักษณะทางภาษาและสำนวนที่ใช้ในการแปล ให้ศึกษาทำความเข้าใจหลักการง่ายๆ ดังนี้

5.1 อย่าลืมเปลี่ยนระบบวันที่ หรือ หน่วยต่างๆ

เวลาแปลภาษาจากภาษาไทยไปเป็นอีกภาษาที่อยู่ปลายทาง เราควรคำนึงอยู่เสมอว่า ผู้อ่านของเราไม่ได้คุ้นเคยกับระบบที่เราใช้ เช่น เราไม่สามารถใช้ปี พ.ศ.ได้ แต่ต้องใช้ค.ศ.เท่านั้น หน่วยต่างๆ เหล่านี้ ยังรวมไปถึง อุณหภูมิ เช่น ประเทศไทยนิยมใช้ องศาเซลเซียส ในขณะที่บางประเทศใช้ฟาเรนไฮต์ ตัวอย่างเช่น อุณหภูมิในกรุงเทพฯ ร้อนที่สุดของปีอยู่ที่ 43 องศาเซลเซียส ในวันที่ 25 เมษายน 2016 อาจแปลได้เป็น “The highest temperature ever recorded in Bangkok this year was 109.4 °F on April 25, 2016.” นอกจากนี้ยังมีเรื่อง ความสูง ระยะทาง น้ำหนัก การเอาเดือนหรือวันที่ขึ้นก่อนก็แตกต่างกันในแต่ละประเทศ นอกจากนี้ การเขียนเรื่องตัวเลขก็ต้องระวัง เช่น ถ้าภาษาไทยบอกว่า 42,000 ล้านบาท ภาษาอังกฤษก็ต้องเป็น 42 billion baht เนื่องจากภาษาปลายทางมีคำเฉพาะให้เราใช้อยู่แล้ว เป็นต้น

¹<https://www.wallstreetenglish.in.th>, Accessed: 23/08/2020.

อย่างไร กระบวนการทางภาษาแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกันในระบบการใช้คำแน่นอนผู้แปลจะต้องเข้าใจหลักการของภาษาที่ตนเองกำลังแปล ถ้าไม่เข้าใจเลยจะเป็นปัญหาในการเลือกใช้คำให้สอดคล้องกับการสื่อสารไปยังผู้อ่านแน่นอน จึงเป็นสำคัญ ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงวัน เดือน ปี ก็ตาม ซึ่งผู้แปลจะต้องใส่ใจทุกวลีของประโยคในภาษาที่ 1 และ ภาษาที่ 2

5.2 แบ่งประโยคได้เมื่อจำเป็น

การแบ่งประโยคหรือข้อความก็เป็นที่ยึดโดยทั่วกันว่า วิธีการแบ่งประโยคของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษไม่เหมือนกัน คนเขียนภาษาไทยเอง บางทีก็จะติดการเขียนไปเรื่อยๆ ไม่มีจุดเริ่มหรือจบของประโยค และติดนิสัยนี้ไปใช้กับการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นสิ่งที่เราควรทำเวลาเจอประโยคยาวเหยียดคือ การหาจุดเริ่มและจุดจบของประโยค เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น และคนอ่านเข้าใจง่ายขึ้น พยายามใช้คำเชื่อมต่างๆ เข้ามาช่วยเพื่อให้เห็นความต่อเนื่องของประโยค แทนที่ใช้ comma คั่นไปเรื่อยๆ เช่น เด็กหญิงคนดังกล่าวได้ถูกรถชนและสลบไปบนถนนโดยไม่มีใครช่วยเหลือ รวมทั้งผู้ก่อเหตุก็ได้หลบหนีไปหลังเกิดเหตุอีกด้วย อาจจะสามารถตัดเป็น “The girl was hit by a car and lying unconscious on the road. No one stepped in to help her while the suspect fled the scene after the accident.”

แน่นอนว่า การวิเคราะห์ประโยคและคำเป็นสิ่งที่ผู้แปลต้องทำ โดยเฉพาะข้อความยาวๆ จะต้องมีการตัดออก หรือเพิ่มเติมคำในภาษาแปลก็ได้ ถ้ายึดแนวคิดทฤษฎีของ Monard ที่กล่าวว่า การแปลคือการถ่ายทอดวิญญาณทางภาษาสู่ความเป็นสามัญชนเข้าใจได้ง่ายและคำนึงถึงการสื่อสารเป็นหลักและสามารถเข้าถึงความหมายได้ของผู้ฟังหรือผู้อ่านงานแปลนั้นๆ จึงถือว่า การแบ่งประโยคและการเพิ่มเติมคำในภาษาแปลนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะ

บางครั้งภาษาแปลกับภาษาต้นฉบับมีคำและรูปแบบประโยคที่แตกต่างกันในการสื่อสารต่อสาธารณะ

5.3 รักษาโทนของภาษาต้นฉบับ

เราต้องวิเคราะห์ก่อนเลยว่า บทความที่เราต้องการแปลนั้น เป็นบทความประเภทไหน เราต้องแปลบทความมีสาระ จริงจัง แบบข่าว หรือบทความเบาสมอง เช่น เนื้อเรื่องกอสลিপ ต่างๆ บนเว็บไซต์ วิธีที่จะช่วยให้เราค้นเจอกับสไตล์ของภาษาได้ดีที่สุด คือ เราต้องอ่านและคลุกคลีกับภาษาปลายทางแบบที่เราต้องใช้ให้บ่อยๆ สังเกตวิธีการใช้ภาษา คำ วิธีการจัดเรียงประโยคและบทความ เพื่อให้มีโทนที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับ และคนอ่านเข้าถึงได้มากที่สุด เช่น ถ้าเราจะบอกว่า สไตล์เป๊ะมาก เราอาจจะเลือกพูดว่า **style on fleek** ซึ่งเป็นศัพท์วัยรุ่นมากกว่าการพูดว่า **fashionable style** ซึ่งดูทางการมากกว่า

รูปแบบการวางประโยคก็มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะคำใหม่ๆ ที่เกิดในวงการบันเทิง การกีฬา ข่าวสารหน้าหนังสือพิมพ์ หรือ กลุ่มวัยรุ่นที่สื่อสาร แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกคำ ประโยคก็เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์และการแสวงหาความรู้ของผู้แปลในต้นฉบับและภาษาแปลในตอนนั้นๆ เมื่อผู้แปลรู้ว่าจะต้องแปลเรื่องนี้ก็ต้องสอบถามแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ รูปแบบประโยคที่ควรจะต้องใช้ แต่คงลืมต้นฉบับไม่ได้เด็ดขาด

5.4 เลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่แปล

ถ้าเราเริ่มแปลบทความเป็นภาษาอังกฤษในช่วงแรกๆ บทความประเภทที่ง่ายที่สุด คือ เราต้องเลือกบทความที่ไม่ได้มีศัพท์เฉพาะมากมาย เป็นบทความเรื่อง lifestyle ทั่วไป อย่างไรก็ตาม เราอาจจะต้องการท้าทายตัวเองด้วยการเลือกแปลหมวดที่มีความท้าทายมากขึ้น เช่น เราอาจจะอยากรู้เรื่องการแปลสัญญาต่างๆ ฟังดูแล้วอาจจะดูน่ากลัว แต่ภาษากฎหมายนั้น เรา

สามารถเลือกเข้าไปดู template ต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งมีมากมายให้เราได้ศึกษา เช่น สัญญาเช่าบ้าน หรือ **Residential Tenancy Agreement** ซึ่งในแต่ละวงการ ก็จะมีคำเหมาะสมในการเลือกใช้มากกว่า เช่น คำว่า**เจ้าของบ้าน** เราอาจจะคิดง่ายๆว่า **home owner** ก็แปลว่าเจ้าของบ้านเหมือนกัน แต่ในสัญญา คำที่สวยงามและเหมาะสมกว่าอาจจะเป็น คำว่า **landlord** เป็นต้น

5.5 อย่าติดใช้สำนวนของภาษาต้นฉบับเกินไป

ภาษาแต่ละภาษาย่อมแฝงด้วยวัฒนธรรมของประเทศหรือสังคมนั้นๆ มาด้วย อย่างไรก็ตาม การใช้ประโยค หรือการใช้คำ อาจจะไม่สามารถแปลมาเป็นภาษาปลายทางได้ตรงทั้งหมด ถ้าแปลตรงเกินไป คนอ่านก็จะไม่เข้าใจเลย เช่น สารวัตรหึงโหด “เจอภาพบาดตาของภรรยากับเพื่อน” เราจะแปลภาพบาดตานี้ว่าอะไร การจัดการกับโจทย์แบบนี้ เราอาจจะต้องวิเคราะห์กันสักหน่อย และอาจจะเขียนออกมาว่า “angered by his wife and friend’s intimacy” ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ มากกว่าพยายามมาคิดคำว่าภาพบาดตาแล้วแปลตรงตัวจนคนอ่านสับสน เป็นต้น

กฎดังกล่าวเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเสมอเวลาเราเริ่มแปลบทความจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และความท้าทายย่อมเกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติเวลาเราได้โจทย์ใหม่ๆ ดังนั้น อย่าลืมอ่านให้หลากหลายและลองเขียนเพื่อฝึกฝน แล้วการแปลภาษาอังกฤษก็จะไม่ยากอย่างที่คิด เพราะเป็นการถ่ายทอดคำในภาษาอังกฤษออกมาเป็นภาษาไทย หรือ เรียกอีกอย่างว่า การเปลี่ยนรูปแบบที่ 1 ไปเป็นรูปแบบที่ 2 นั้นหมายความว่า การเปลี่ยนรูปแบบภาษาที่ 1 ไปเป็นรูปแบบภาษาที่ 2 เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ขอให้ผู้อ่านและผู้แปลทุกท่านอย่าลืมกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างน้อยกฎเหล่านี้นั้นเป็นกำลังใจและพลังงานในใจให้ผู้อ่านมีความหวังในการตีความหมายทางภาษาทุกภาษา และการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

ถามว่า กฎเกณฑ์เหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ อย่างไร ก็ต้องตอบแบบมั่นใจให้กับผู้อ่านทุกท่านว่า กฎเกณฑ์ทางการแปลที่ยกมาข้างต้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้จุดที่เห็นว่าเมื่อฝึกปฏิบัติแล้วไม่สามารถเข้าถึงภาษาและทฤษฎีนั้นได้ ผู้แปลเองก็ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการได้ แต่แนวคิดเหล่านี้ก็ยังเป็นแนวคิดของผู้รู้เช่นเดิม ไม่ได้หมายความว่า ผู้แปลเปลี่ยนถ้อยคำของทฤษฎีผู้รู้ผิดจากเดิม แต่เป็นการเพิ่มเติมหลักการและวิธีการของผู้แปลเข้ามาเพิ่มเติมก็เป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่เกิดจากการศึกษากระบวนการแปลและข้อแนะนำจากนักวิชาการแล้ว ถือว่ายังมีข้อคิดและหลักการยังไม่สมบูรณ์ เพื่อให้การแปลมีความสมบูรณ์ผู้แปลจึงได้นำหลักการแปลและทฤษฎีมาเพิ่มเติม จึงชี้แจงว่า ข้อแนะนำเหล่านี้เป็นเพียงหลักการและวิธีการที่ผู้รู้ทั้งหลายได้ศึกษาและนำมาเสนอเป็นข้อเสนอแนะในเรื่องการตีความทางภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาของผู้แปลเอง หรือ ภาษาที่ 2 ก็ตาม ผู้แปลสามารถปรับประยุกต์แนวคิดหลายๆ อย่างที่ได้ศึกษาแล้วนำมาสู่วิธีการและขั้นตอนการตีความทางภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาที่ 2 ให้มีความหมายสมบูรณ์ที่สุด

แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้แปลจะต้องคำนึงให้มากๆ คือ ภาษาต้นฉบับ ที่เป็นต้นเรื่องของ การตีความหมาย เพราะผู้แปลจะตีความหมายโดยความชอบหรือพอใจของตนเองไม่ได้เด็ดขาด อันขึ้นชื่อว่า การแปลก็ต้องมีต้นฉบับก่อนแล้ว ผู้แปลหยิบยกสิ่งเหล่านั้นที่เรียกว่า ต้นฉบับ (Original Sources or Original Texts) มาตีความหมายไปยังภาษาอ่าน หรือ ผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นตัวหนังสือ (Books) หรือ รูปภาพ (Pictures) หรือ วัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง (Materials) ผู้แปลจะต้องอิงกับสิ่งนี้เสมอว่า สิ่งเหล่านี้คืออะไร ที่เรียกว่า ความหมาย หรือ ข้อมูล เพราะถ้าผู้แปลถืออยู่ในมือตนเองเป็นข้อความภาษาบาลี หรือ ภาษาไทย เรื่อง **ขุนช้างขุนแผน** กลับตอนที่ผู้แปลตีความหมายสื่อไปยังผู้อ่านหรือผู้ฟังไปเล่าตีความหมายเป็นเรื่อง **นางสิบสอง** แบบนี้ก็คงตอบได้ว่า การแปลผิด และถือว่า การแปลที่ไม่ถูกต้อง

ดังนั้น การแปลมีกฎเกณฑ์มากมายและทฤษฎีการแปลก็มากมาย ขอให้ผู้แปลยึดหลักการและทฤษฎีการแปลอย่างใดอย่างหนึ่ง พร้อมอ้างอิงในเมื่อลงมือแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้อ่านหรือผู้รับสาร ตลอดทั้งข้อความหมายที่ผู้แปลได้ตีความหมายออกมาได้อย่างสมบูรณ์ อันเนื่องด้วย ผู้แปลมีหลักการและทฤษฎีการแปลเป็นเครื่องอ้างอิงในการตีความหมายของภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษไปเป็นภาษาไทยนั้นค่อนข้างมีหลักการและวิธีการสื่อสารเชิงความหมายที่แตกต่างกันมากและผู้แปลต้องขยันศึกษาภาษาในยุคสมัยใหม่ที่มีคำเกิดขึ้นใหม่อยู่เป็นเนืองๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาใช้ประกอบการตีความหมายทางภาษาเป็นอย่างมากที่สุด

นอกจากนั้น ยังมีผู้รู้เกี่ยวกับงานแปลได้เสนอแนวคิดในเรื่องเทคนิคและปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในเรื่องการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 จึงมุ่งหมายให้ผู้อ่านได้ศึกษาอีกแนวคิดเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและเพิ่มทักษะอันเป็นองค์ความรู้ในเรื่องการแปล คือว่า...

กลวิธีการแปลให้เข้าใจง่ายจากศูนย์แปลภาษา² โดยที่ศูนย์แปลเอกสารเฟิสท์ชอยซ์ ทรานสเลชันได้เสนอแนวคิดเรื่องกลวิธีการแปลและสภาพการณ์ปัญหาการแปลที่พบบ่อยๆ ดังนี้

1. อ่านต้นฉบับให้เข้าใจอย่างแท้จริงก่อน

การลงมือแปลงานทันที อาจทำให้เราใช้ภาษาได้ไม่ไหลรื่น หรือพอลกลับมาอ่านอีกที กลายเป็นว่าอ่านไม่รู้เรื่อง ภาษาไม่ร้อยเรียงกันอย่างสละสลวย ซึ่งวิธีการแก้เบื้องต้นที่ควรทำเป็นอันดับแรกเลยคือ เราควรหยิบต้นฉบับนั้นมาอ่านก่อน โดยที่ไม่ต้องลงมือแปล หรือพิมพ์อะไรลงบนกระดาษ อ่านเหมือนนั่งอ่านบทความสักบท ทำความเข้าใจว่าเรื่องนี้กำลังสื่อสารถึงเรื่องอะไร เป็นประเด็นหลัก พยายามอ่านจับใจความสำคัญ พอเราเข้าใจแล้ว ก็จะช่วยให้เราใช้ภาษาได้ไหลลื่นขึ้น และอธิบายเรื่องยากๆ ให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย โดยยังแปลได้แบบคงสไตล์ของต้นฉบับไว้ได้อย่างไม่มีผิดเพี้ยนเลย แน่แน่นอนอาจจะเป็นเรื่องยากสักนิด แต่ถ้าผู้แปลได้อ่านโดยใช้สายตาสัมผัสกับข้อความทั้งหมดก่อนเป็นรอบแรก เชื่อว่า การแปลและการเลือกใช้ภาษาที่จะสื่อสารออกมาได้ดียิ่งแน่นอน

2. ศึกษาความรู้เฉพาะทางเพิ่มเติม

ปัญหาแปลงานแล้วอ่านยากหรือแปลแล้วยังอ่านไม่เข้าใจอาจเกิดมาจากว่าต้นฉบับนั้นมีเนื้อหาที่ค่อนข้างเฉพาะทาง อย่างเช่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงิน แ่ต้นฉบับแบบภาษาไทยก็อ่านเข้าใจแล้ว ถ้าเราแปลมาจากบทความภาษาอังกฤษย่อมมีการใช้ภาษาที่เข้าใจยากกว่า

²<https://www.firstchoicetranslation.com/how-to-translate-article-make-it-easy-and-solution-tips>, Accessed: 24/02/2021.

แน่นอน วิธีการของเราคือ ไปศึกษาความรู้ด้านนั้นเพิ่มเติม โดยการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ หรือใช้ พจนานุกรมที่แปลศัพท์เฉพาะวงการ ก็จะช่วยให้เราเกิดความเข้าใจงานแปลนั้นมากขึ้น จาก ภาษายากๆ เราก็สามารถแปลออกมาได้เข้าใจง่ายมากขึ้น

3. เลือกใช้คำที่เข้าใจง่าย

ในแต่ละความหมายสามารถใช้คำแทนความหมายได้หลายคำ อย่างเช่น คำที่แสดง ความหมายว่าใหญ่ เราก็สามารถใช้คำว่า กว้างใหญ่ ใหญ่โต มหาศาล มหาศาล เป็นต้น ซึ่งคำแต่ละ คำมีความหมายหลักเหมือนกันที่สื่อความหมายว่า “ใหญ่” แต่พอเราพิจารณาอ่านดูแต่ละคำจะ ให้ภาพและความรู้สึกที่แตกต่างกัน ดังนั้น เวลาเราแปลงาน เราก็ควรเลือกใช้คำให้เหมาะสม ถ้า อยากให้เข้าใจง่าย ก็ควรใช้คำที่คนทั่วไปอ่านแล้วเข้าใจได้ทันที ไม่จำเป็นต้องใช้คำสวยหรูเกินไป จนอ่านแล้วเข้าใจยาก

4. ฝึกดูซีรีส์บ่อยๆ

ทุกคนรู้ไหมว่า การดูซีรีส์ก็ช่วยพัฒนางานแปลเราได้เช่นกัน เพราะภาษาที่ใช้ในละคร หรือภาพยนตร์มักจะเป็นภาษาที่เราใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ในการพูดคุย ซึ่งจะมีความเข้าใจ ง่ายและมีความเป็นธรรมชาติซ่อนอยู่ หากเราเป็นคนติดการใช้ภาษาแบบทางการ อ่านแล้วเข้าใจ ยากเกินไป ลองศึกษาจากการใช้ภาษาผ่านซีรีส์ จะช่วยให้เราใช้ภาษาในการแปลงานที่อ่านแล้ว เข้าใจง่ายมากขึ้น

5. แปลเสร็จแล้ว ตรวจสอบและเรียบเรียงอีกครั้ง

การแปลหรืองานแปลที่เราทำอยู่ ก็อาจจะเข้าใจไปว่า สิ่งที่เรา กำลังเขียนหรือกำลังแปล อยู่ นั่นคืออยู่แล้ว แต่ความจริงอาจจะตรงข้ามกันเลย กลับมาอ่านอีกทีอาจจะไม่เข้าใจก็ได้ หรือ รู้สึกรว่าประโยคนี้ไม่น่าใช้นี่เลย ซึ่งการกลับมาอ่านงานแปลซ้ำก็เหมือนเป็นการตรวจทานและ เรียบเรียงภาษาใหม่ไปในตัว เจอประโยคไหนที่อ่านแล้วเข้าใจยากก็ปรับเปลี่ยน ด้วยวิธีนี้เลยทำให้ งานแปลของเรานอกจากจะมีความถูกต้องทางภาษาแล้ว ยังอ่านเข้าใจง่ายอีกด้วย

6. ปัญหาที่พบบ่อยในการแปล

6.1 ปัญหาทางด้านไวยากรณ์

ด้านไวยากรณ์ นี่คือปัญหาพื้นฐานที่พบบ่อยที่สุดของการแปลภาษาเลย หลาย คนอาจจะมองว่า ความยากน่าจะอยู่ที่การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์มากกว่า แต่อันที่จริงแล้ว เรื่องไวยากรณ์ก็มีความสำคัญ สำหรับการแปลอังกฤษเป็นไทย การไม่เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ ก็อาจทำให้แปลออกมาไม่รู้เรื่องได้ หรือในกรณีแปลไทยเป็นอังกฤษ ถ้าเราไม่เชี่ยวชาญไวยากรณ์ ก็อาจจะทำให้แปลยาก ใช้รูปประโยคผิด หนักสุดคือทำให้แปลผิดได้

วิธีการแก้ไข หมั่นทบทวนเรื่องไวยากรณ์อยู่บ่อยๆ หรือปรึกษาคนที่มีความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์เพิ่มเติม หรือ สืบค้นตำราไวยากรณ์อังกฤษอยู่เสมอ และ มีการนำมาฝึก ปฏิบัติในเรื่องการอ่าน การเขียน อยู่เป็นประจำก็จะทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

6.2 แปลคำศัพท์ผิดความหมาย

เรื่องคำศัพท์ก็มีความสำคัญไม่แพ้ไวยากรณ์ค่ะ ถ้าไม่รู้ความหมายก็แทบจะแปล ออกมาไม่ได้เลย หรือถ้าเราเข้าใจความหมายผิดเพี้ยนไป ก็อาจทำให้งานแปลนั้นออกมาเป็น คนละเรื่องกับต้นฉบับได้

วิธีการแก้ไข ใช้พจนานุกรมหลายเวอร์ชันในการศึกษาความหมาย เช่น หาก แปลงานภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย บางทีแค่พจนานุกรมแปลคำศัพท์อังกฤษเป็นไทยอาจไม่พอ เราควรต้องใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ลึกซึ้ง กว่าเดิม รวมถึงบริบทในการใช้

6.3 ไม่เชี่ยวชาญต้นฉบับเฉพาะทาง

งานแปลนั้นมีหลายประเภท ถ้าเป็นบทความทั่วไป เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว อาจจะไม่น่ายากเท่าไร แต่ถ้าไปเจอเรื่องเฉพาะทาง แล้วเราไม่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น

หรือไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นด้วย อาจจะทำให้แปลบทความออกมาได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรืออาจใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจยาก

วิธีการแก้ไข นอกจากจะให้พจนานุกรมคำศัพท์เฉพาะทางเป็นตัวช่วยแล้ว ควรปรึกษาคนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านนั้นโดยเฉพาะ เพื่อให้งานแปลออกมาได้สมบูรณ์ที่สุด อย่างศูนย์แปลเอกสารเฟิร์สชอยซ์ทรานสเลชัน จะมีนักแปลที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะ ไม่ว่าต้นฉบับจะมีความเฉพาะทางขนาดไหนเราก็สามารถแปลได้

6.4 รู้ความหมายแต่อธิบายออกมาไม่ได้

เกือบจะแปลได้ แต่ก็แปลไม่ได้อยู่ดี เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อรู้ความหมายของคำศัพท์ แต่ไม่รู้ว่าจะถ่ายทอดออกมาอย่างไรให้เข้าใจได้ง่ายๆ ทำให้เกิดเป็นอุปสรรคในการแปล และอาจทำให้จำนวนการแปลดูไม่สละสลวยเท่าที่ควร

วิธีการแก้ไข ปัญหานี้มักจะเกิดจากรู้ว่าแปลอะไร แต่เลือกคำที่ถูกต้องไม่ได้ ทางแก้ก็คือลองใช้พจนานุกรมคลังคำ เพื่อหาคำศัพท์ที่เหมาะสมกับความหมาย และเลือกคำที่สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายขึ้น

6.5 ใช้ภาษาไม่ค่อยสละสลวย

เรื่องของสำนวนภาษาก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่เจอในการแปลงาน แปลถูกต้องหมด แต่พออ่านดูแล้ว สำนวนภาษายังไม่สละสลวย ทำให้คนอ่านรู้สึกไม่น่าอ่าน และอาจจะทำให้อ่านแล้วเข้าใจยากได้

วิธีการแก้ไข แนะนำว่าควรอ่านหนังสือให้เยอะมากขึ้นกว่าเดิม เพราะหนังสือจะช่วยให้เราได้ซึมซับการใช้สำนวนภาษาที่สวยงาม อ่านบ่อยๆ เราก็จะสร้างคลังคำและรูปประโยคที่มากขึ้นในสมองของเรา ช่วยให้แปลงานออกมามีสำนวนที่สละสลวยมากยิ่งขึ้น

บทวิเคราะห์หลังจากที่ทุกท่านได้ศึกษาบทแนะนำการศึกษาและเทคนิคการแปลแบบมื่ออาชีพนั้นไม่ว่าจะแปลแบบไหนก็ตาม สิ่งแรกที่คุณแปลจะต้องมีดังนี้

1) ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจภาษาต้นฉบับเป็นอย่างดี เพราะถ้าผู้แปลไม่มีความเข้าใจหลักการภาษาที่ 1 คือ ต้นฉบับแล้ว การแปลก็ไม่สามารถดำเนินการไปด้วยดี ภาษาที่แปลออกมาอาจจะมีข้อผิดพลาดได้ หรือ สำนวนการแปลที่ออกมาอาจจะไม่มีความหมายสมบูรณ์ตามภาษาต้นฉบับ

2) ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจเป็นอย่างดีภาษาที่ผู้แปลต้องการแปลไป เพราะในกรณีเดียวกันว่า ถ้าผู้แปลไม่มีความเข้าใจในภาษาแปลเลยไม่ว่าหลักไวยากรณ์ ระบบคำ ระบบประโยค หรือ วลีต่างๆ หรือ การเข้าถึงสำนวนการแปลในกลุ่มคำนั้นๆ นอกจากนั้น ประสิทธิภาพการแปลของผู้แปลก็สำคัญเช่นเดียวกัน

3) ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญที่เกิดขึ้นในตัวบทภาษาต้นฉบับนั้นๆ เป็นอย่างดี คือ ความมุ่งหมายของต้นฉบับต้องการสื่อสารอะไรและเกิดอะไรขึ้นในบริบทของภาษา

ตัวอย่างการแปล

ตัวอย่างการแปลอังกฤษเป็นไทย - Translate It³ Published on Monday, 15 June 2015, Written by Super Hits: 5821 as;

Earthquake prediction an imprecise science Alicia Chang	การทำนายแผ่นดินไหวยังเป็นศาสตร์ที่ไม่แม่นยำนัก อลิเซีย ชาง
1. Los Angeles — The monster	1. ลอส แองเจลิส — แผ่นดินไหวครั้ง

³เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์

http://www.e4thai.com/e4e/index.php?option=com_content&view=article&id=3004:kasemsri&catid=46:readingcate&Itemid=114, Accessed: 23/06/2021.

earthquake that turned San Francisco into smoky rubble a century ago gave rise to seismology, but scientist still can't predict when the next big one will occur.	มโหฬารที่เปลี่ยนนครซานฟรานซิสโกให้เป็นกองเศษอิฐควันทิ้งไว้หนึ่งศตวรรษมาแล้ว ทำให้เกิดศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องของแผ่นดินไหวขึ้น แต่นักวิทยาศาสตร์ก็ยังไม่อาจทำนายได้ว่าเมื่อใดจะเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ครั้งต่อไป
2. Several studies are underway to determine whether earthquakes possess certain predictable behaviour and characteristics.	2. ขณะนี้มีการศึกษากันอยู่หลายชิ้นเพื่อดูว่าแผ่นดินไหวมีสิ่งใดหรือลักษณะใดหรือไม่ที่จะใช้ทำนายการเกิดได้
3. Seismologists plan to install instruments this year into an active section of San Andreas in Central California to observe what happens when stress accumulates underground. By monitoring the fault, scientists hope to catch a birthing quake.	3. อย่างเช่นปีนี้นักวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องนี้กำลังวางแผนติดตั้งเครื่องมือในบริเวณรอยแยกซานแอนเดรียสในแคลิฟอร์เนียตอนกลางซึ่งเป็นบริเวณที่ยังมีแผ่นดินไหวอยู่ เพื่อเฝ้าสังเกตว่าระหว่างที่มีการสะสมความกดดันภายในพื้นโลกนั้นเกิดอะไรขึ้น โดยคาดว่าจะการค่อยระงับรอยแยกของผิวโลกน่าจะทำให้ทราบเมื่อแผ่นดินไหวเริ่มก่อตัว
4. Another project by the Southern California Earthquake Centre, a consortium of research universities, will use a \$102 million (3.9 billion baht) grant to set strict standards for earthquake prediction experiments.	4. อีกโครงการหนึ่งดำเนินการโดยศูนย์แผ่นดินไหวแห่งแคลิฟอร์เนียตอนใต้ (หรือ SCEC) อันเป็นความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยที่เน้นการทำวิจัย โครงการนี้จะใช้เงินทุนจำนวน 102 ล้านดอลลาร์ (๓.๙ พันล้านบาท) จัดทำมาตรฐานอย่างเข้มสำหรับการทดลองเพื่อทำนายแผ่นดินไหว
5. Short of being able to foresee the next San Francisco-like calamity, scientists have focused	5. และเนื่องจากยังไม่อาจทำนายได้ว่าภัยพิบัติแบบนครซานฟรานซิสโกที่จะเกิดคราวต่อไปจะเกิดขึ้นเมื่อใด

on buffering the damaging effects of quakes and have made significant strides in taking the earth's pulse.	นักวิทยาศาสตร์จึงเน้นไปที่การป้องกันความสูญเสียที่เกิดจากแผ่นดินไหว ส่วนการเฝ้าระวังชีพจรของโลกก็รุดหน้าไปมาก
6. Within minutes of the quakes, the U.S. Geological Survey (USGS) posts maps on the Internet showing its epicentre and where the most severe shakes occur. Scientists constantly keep tabs on seismic strain even near sections of faults that haven't ruptured in decades.	6. โดยภายในไม่กี่นาทีที่เกิดแผ่นดินไหว สมาคมนักธรณีวิทยาแห่งสหรัฐอเมริกาจะนำแผนที่ขึ้นอินเทอร์เน็ตเพื่อแสดงจุดศูนย์กลางของแผ่นดินไหว พร้อมบอกตำแหน่งที่มีการไหวรุนแรงที่สุด และพวกนักวิทยาศาสตร์ยังติดตามดูความเครียดของแผ่นเปลือกโลกใกล้กับรอยแยกบางช่วงที่ไม่ได้มีการไหวมาหลายสิบปีแล้วอย่างสม่ำเสมอ
7. They also are working on long-term forecasts that calculate the likelihood of a quake based on historical geologic evidence, in order to help prioritise which buildings and freeways to reinforce.	7. แล้วยังมีการศึกษาเพื่อการทำนายในระยะยาว ซึ่งเป็นการคำนวณโอกาสเกิดของแผ่นดินไหวโดยอาศัยหลักฐานทางธรณีวิทยาเชิงประวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อจัดลำดับความสำคัญว่าสิ่งก่อสร้างใดหรือถนนฟรีเวย์สายใดที่จะต้องเสริมให้แข็งแรงก่อน
8. "Even if we can predict earthquakes," said Mary Lou Zoback of the USGS in Menlo Park, that won't prevent buildings from falling down."	8. "แต่ถึงจะทำนายแผ่นดินไหวได้" แมรีลู โซแบ็ค จากสมาคมนักธรณีวิทยาแห่งสหรัฐอเมริกาที่แมนโล ปาร์ค กล่าว "นั่น ก็ยังไม่อาจป้องกันไม่ให้ตึกพังได้หรอกค่ะ"

คำอธิบายเพิ่มเติม - ในแง่ของการทำงานแปล ขอเสนอวิธีปรับเปลี่ยนการใช้คำหรือวลีที่มักใช้กันจนติด ซึ่งแม้ไม่ผิด ความแต่ก็อาจทำให้ยังทิ้งโครงสร้างของภาษาต้นฉบับได้ไม่สนิทเท่าที่ควร จึงเป็นต้องทำความเข้าใจต้นฉบับให้ดีที่สุดและด้วยบริบทของภาษาต้นฉบับนั้นมีทั้งบริบททางวัฒนธรรมทางภาษาและเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์เป็นสำคัญด้วย

1. วิธีแรก คือการไม่แปลคำบางคำ เช่น การละประธานของประโยคแปล ซึ่งควรต้องทำในกรณีที่บริบทนั้นเคยกล่าวถึงประธานของประโยคมาแล้ว เมื่อเป็นประธานคนเดียวกันแม้จะคนละประโยคก็ควรละ (ต่างจากโครงสร้างภาษาอังกฤษที่ต้องมีประธานทุกประโยค) เช่น **By monitoring the fault, scientists hope to catch a birthing quake.** หากนี่เป็นประโยคที่เพิ่งกล่าวถึงประธานเป็นครั้งแรกคือ นักวิทยาศาสตร์ ก็อาจละประธานไม่ได้ จึงควรแปลว่า ...โดยการคอยระวังรอยแยกของผิวโลกนักวิทยาศาสตร์คาดว่าจะทำให้ทราบเมื่อแผ่นดินไหวเริ่มก่อตัว แต่ในบริบทนี้ นักวิทยาศาสตร์เป็นประธานตัวเดียวกับที่ปรากฏในตอนต้นของย่อหน้า จึงควรต้องละไว้ดังที่เห็นในตัวอย่างงานแปล อีกตัวอย่างหนึ่งที่ไม่ควรใช้แต่เรามักพบเสมอในงานแปล คือคำว่า "ได้" เมื่อต้นฉบับเป็นกริยาในรูป past tense เช่น **The monster earthquake that turned San Francisco into smoky rubble a century ago...** แผ่นดินไหวครั้งมโหฬารที่ได้เปลี่ยนนครซานฟรานซิสโกให้เป็นกองเศษอิฐควันทิ้งเมื่อหนึ่งศตวรรษมาแล้ว

2. วิธีที่สอง คือหลีกเลี่ยงการแปลคำพินัย ในภาษาอังกฤษเป็นแบบตรงๆ แต่ปรับใช้คำอื่นแทน โดยปกติแล้วคำพวกนี้มีความหมายไม่ซับซ้อนจนเราสบายใจว่าแปลไม่ผิด แต่มักลืมนึกไปว่าในภาษาไทยการแปลตรงๆ บางครั้งแม้ไม่ผิดความหมายแต่จะแปร่งหู และทิ้งรูปรอยของภาษาต้นฉบับไม่ได้ เช่น คำว่า **determine** กับ **behaviour** ในย่อหน้าที่ 2 ในประโยค ว่า **Several studies are underway to determine whether earthquakes possess certain predictable behaviour and characteristics.** ถ้าแปลว่า ...ขณะนี้มีการศึกษาหลายชิ้นที่กำลังพิจารณาว่า แผ่นดินไหวมีพฤติกรรมใดและลักษณะใดหรือไม่ที่สามารถนำมาทำนายได้ การแปลทุกคำอย่างตรงตัวเช่นนี้สับสนแปลโดยปรับคำแปลเป็นภาษาไทยที่เหมาะสมกับบริบทไม่ได้เช่นว่า ...ขณะนี้มีการศึกษาอยู่หลายชิ้นเพื่อดูว่า แผ่นดินไหวมีสิ่งใดหรือลักษณะใดหรือไม่ที่จะใช้ทำนายได้ เนื่องจากคำว่าพฤติกรรมนั้นในภาษาไทยเราใช้กับสิ่งมีชีวิต จึงต้องเลี่ยงไปใช้คำว่า สิ่งใด ส่วน **determine** หากแปลว่าพิจารณา ที่จริงก็ได้ความหมายที่ถูกต้องแต่เป็นคำที่ให้บรรยากาศเป็นทางการเกินกว่าควรจะใช้ในที่นี้ซึ่งเป็นบทความในหน้าหนังสือพิมพ์ อีกคำหนึ่งที่เห็นในงานแปลวันนี้คือ **hope** ที่อยู่ในประโยคแรกที่ยกมา ซึ่งฉันคิดว่า ถ้าแปลว่า ...โดยคาดว่าจะการคอยระวังรอยแยกของผิวโลกน่าจะทำให้ทราบเมื่อเริ่มเกิดแผ่นดินไหว จะฟังดูเป็นภาษาไทยกว่าแปลว่า "...โดยหวังว่าการคอยระวังรอยแยกของผิวโลกจะทำให้ทราบ...."

3. ที่สาม คือการพยายามถ่ายทอดความหมายพหูพจน์ให้แนบเนียน เนื่องจากในภาษาไทยไม่เน้นเรื่องพหูพจน์มากเท่ากับภาษาอังกฤษที่ต้องมีกำกับในคำนามทุกคำ ในการแปลบางครั้งอาจต้องละพหูพจน์ไว้ในฐานที่เข้าใจ หากไม่แปลก็ไม่ผิดความ เว้นแต่ว่าพหูพจน์นั้นมีผลต่อเนื้อความก็จำเป็นต้องแปล โชคดีที่ว่าภาษาไทยเรานั้นนอกเหนือจากคำแสดงพหูพจน์พื้นฐานๆ แล้ว เช่นหลาย มาก ไม่น้อย จำนวนหนึ่งแล้วยังมีการแสดงความหมายพหูพจน์ของคำนามได้หลายรูปแบบ คือแฝงไปกับคำนาม คำกริยา หรือคำกริยาวิเศษณ์ก็ได้ซึ่งจะทำให้สำนวนแปลเนียนขึ้น ดังตัวอย่างคำที่แฝงความหมายพหูพจน์ในข้อความต่อไปนี้ซึ่งมีผลทำให้คำนามมีความหมายเป็นพหูพจน์

นั่นคือ บทวิเคราะห์ของนักแปลมืออาชีพที่มองภาษาว่า สำนวนในภาษาแปลที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เพราะตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นที่ว่า 3 ประการ คือ 1) ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจในภาษาต้นฉบับเป็นอย่างดี 2) ผู้แปลจะต้องมีความรู้และเข้าใจภาษาแปลเป็นอย่างดีด้วย และ 3) ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องราวที่กำลังเกิดขึ้นโดยผู้เขียนเป็นผู้เล่าและต้องเข้าใจเจตนาารมณ์ของการสื่อสาร จึงเป็นเรื่องสำคัญเลยทีเดียวว่า หลักการและกระบวนการ ตลอดทั้งกลวิธีการแปลนั้น ผู้แปลจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจให้ท่องแท้ พร้อมทั้งศึกษาตัวอย่างการแปลหลายๆ ลักษณะ และมีผู้แนะนำเทคนิคการแปลและการฝึกฝนเรื่องการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพิ่มเติม เห็นว่า มีประโยชน์มากๆ ในข้อเสนอแนะนี้จึงนำมาให้ผู้อ่านได้ศึกษาอีกมุมคือว่า เทคนิคฝึกฝนการแปลภาษาไทย-อังกฤษแบบขั้นเทพ⁴ ปัจจุบันเรามีช่องทางในการสร้างรายได้หลากหลายทาง โดยเฉพาะการใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานพิเศษ รวมถึงหนึ่งในงานยอดนิยมที่ผู้คนรับทำมากที่สุด นั่นคืองาน**รับแปลภาษา**

การรับแปลภาษาคืองานที่ใช้ความรู้ทางภาษา และทักษะเฉพาะตัวในการเรียบเรียงคำให้สละสลวย เราทุกคนผ่านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาแล้วทั้งนั้น ซึ่งบางคนก็สามารถนำทักษะ

⁴ <https://www.wegointer.com/2018/09/4-tips-translate-thai-to-english/>, Accessed: 25/06/2564

มาหารายได้จากการรับแปลภาษาอังกฤษได้ แต่นอกเหนือจากการรับแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยแล้ว นั่นก็เพราะความยาก และ สำนวนในการแปลภาษาไทยกลับเป็นภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันนั่นเอง ด้วยความยากของการแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษนี้เอง ที่ทำให้บรรดานักเรียน นักศึกษา หรือแม้แต่ นักแปลมือใหม่บางคนอยากรู้เทคนิคการฝึกฝนทักษะการแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษ เพื่อใช้ในการเรียน การทำงานหรือการใช้งานทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. อ่านนิยายภาษาอังกฤษทั้งเรื่องสั้นและเรื่องยาว การอ่านนิยายภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นแบบเรื่องสั้นหรือเรื่องยาวนั้นมีประโยชน์สำหรับใครที่อยาก**รับแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษ**จริงๆ ค่ะ เพราะการอ่านจะทำให้เรารู้คุ้นเคยกับรูปประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้นนอกจากนี้ ยังทำให้เราได้พบกับรูปประโยคต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและในสถานการณ์ต่างๆ จึงสามารถนำประโยคเหล่านั้นมาเทียบเคียงและเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปประโยคภาษาไทยที่ต้องถอดความ เป็นภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

2. แกรมมาร์ ใครว่าไม่สำคัญ สำหรับคนที่อยาก**รับแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษ** หรือแม้แต่การแปลอังกฤษเป็นไทยเองก็ตาม หลักไวยากรณ์หรือแกรมมาร์เป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก เพราะภาษาไทยไม่มี Tense ไม่มีการเติมอักษรเพื่อบอกเอกพจน์ พหูพจน์ และหลักไวยากรณ์ยิบย่อย

อื่นๆ ของเราก็กแตกต่างกับภาษาอังกฤษอย่างมาก ดังนั้น ถ้าอยากแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษให้ได้แบบขั้นเทพ ก็ควรแม่นแกรมมาร์พอสมควร เพื่อให้เราสามารถแปลประโยคต่างๆ ออกมาได้ตรงความหมายจริงตามที่ต้องการสื่อสารมากที่สุด

3. ลองรับแปลภาษาหลากหลายแนว การเลือกรับแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษหลายๆ แนวจะช่วยฝึกฝนทักษะการแปลของเราให้เพิ่มพูนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแปลเอกสารราชการ แปลจดหมาย แปลบทความ หรือแปลโฆษณา เป็นต้น

4. ฝึกฝนการแปลภาษาอยู่เสมอ การรับแปลภาษาที่ดีไม่ว่าจะเป็นการแปลไทยเป็นอังกฤษหรือแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยนั้น ผู้แปลต้องหมั่นฝึกฝนทักษะของตัวเองอยู่เสมอ อาจจะด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ การศึกษาคำศัพท์และรูปประโยคใหม่ๆ ไปจนถึงการฝึกเขียนและขีดเคลาสำนวนแปลของตัวเอง สิ่งเหล่านี้จะทำให้การแปลของเราสละสลวย และมีคุณภาพมากขึ้น

เพียงแค่ 4 ข้อง่ายๆ ก็สามารถช่วยให้คนที่อยากปรับเปลี่ยนภาษาไทยเป็นอังกฤษและต้องการฝึกฝนตัวเอง มีทักษะและความสามารถด้านการแปลเพิ่มขึ้นได้แล้ว รับรองว่าสามารถแปลงานต่างๆ ได้ด้วยตัวเอง ทั้งงานเขียน จดหมาย รายงาน ไปจนถึงงานทั่วไปตามที่เราต้องการ แต่ถ้าหากใครที่ยังไม่มั่นใจกับฝีมือการแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษของตัวเอง ก็สามารถเข้ามาเลือกใช้บริการการ**รับแปลภาษา**จากนักแปลผ่าน <https://fastwork.co/translation> ได้ค่ะ เพราะไม่เพียงแต่การแปลภาษาไทยเป็นอังกฤษเท่านั้น แต่ฟาสต์เวิร์คยังมีนักแปลมืออาชีพที่สามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาที่สามอื่นๆ ได้อีกด้วย เรียกได้ว่าครบวงจรสำหรับคนที่กำลังมองหา**นักแปล**จริงๆ

สรุปความได้ว่า การแปลข้อความภาษาอังกฤษเป็นไทย หรือ ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ก็ตามเป็นเรื่องความรู้เฉพาะด้านที่ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจหลักการ กระบวนการ กลวิธีและขั้นตอนการแปลเป็นอย่างดี นอกจากนั้น การแสวงหาข้อเปรียบเทียบข้อความแปลที่มีผู้เชี่ยวชาญได้แปลไว้เป็นตัวอย่่างก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการแปลและโอกาสที่ผู้แปลจะมีความรู้ความสามารถในการดำเนินการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ได้อย่างมีความหมายสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาษาต้นฉบับและงานแปลจะมีคุณภาพที่ดี

..... The End of Chapter 2

บทที่ 3

แนวคิดและรูปแบบการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน เชื่อมโยงการตีความหมายทางภาษา

สำหรับบทที่ 3 นี้ผู้เขียนนำแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาให้อ่านได้ศึกษาเพื่อแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีรูปแบบหลายๆ รูปแบบ แต่ละแบบมีความเชื่อมโยงกับการตีความหมายทางภาษาอังกฤษไปสู่ผู้เรียนทั้งนั้น เพราะแต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นจุดเน้นที่แตกต่างกันออกไปในรูปแบบและวิธีการสอนซึ่งมีจุดมุ่งหมายอันเดียวกันคือ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเข้าถึงบทเรียนนั้นๆ และเกิดทักษะด้านภาษาอังกฤษตามความถนัดของตนเอง และตามความถนัดของผู้สอนด้วยเช่นกันที่มีความหมายตรงกับการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ก็ขึ้นอยู่กับผู้แปลด้วยว่ามีประสบการณ์และมีความถนัดในรูปแบบใด เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ในเรื่องวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ อย่างน้อยผู้อ่านที่ไม่เคยรู้เลยว่าในรูปแบบการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษมีอย่างไร หรือแม้แต่ การแปลก็เช่นเดียวกันมีความหลากหลายรูปแบบที่จะทำให้เกิดทักษะด้านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การศึกษา (Education) คือ กระบวนการหรือรูปแบบหรือสิ่งที่กำกับพัฒนาจิตใจของมนุษย์ทุกเชื้อชาติในโลกนี้ แต่ด้วยอดีตกาลมีความแตกต่างจากปัจจุบันด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ของโลกทั้งกายภาพและชีวภาพ จึงทำให้มนุษย์ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในการดำรงชีพอยู่ภายใต้สภาพการณ์ของโลกเปลี่ยนไป ยิ่งปีพุทธศักราช 2563 เกิดโรคร้ายแรงในสังคมมนุษย์คือ ไวรัสโควิด 19 ทำให้มนุษย์ส่วนหนึ่งตายไปจากครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง และ สังคมจึงถูกเรียกว่า สังคมวิถีใหม่ (Social New normal) มนุษย์ทุกคนต้องเปลี่ยนการใช้ชีวิตแบบใหม่ที่ว่า เมื่อต้องการเข้าสู่สังคมหรือการเดินทางไปติดต่องาน การเดินทางไปข้างนอกต้องมีการสวมใส่หน้ากากอนามัยซึ่งจะต้องมีชีวิตอยู่อย่างนี้ไปอีกเท่าไร ไม่มีใครตอบได้ แม้แต่หมอและผู้เชี่ยวชาญด้านโรคร้ายต่างๆ

อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องการเรียนรู้ของมนุษย์ทั้งนั้น ยิ่งไปกว่านั้นคือ ภาษาที่มนุษย์ต้องใช้สื่อสารในโลกยุคปัจจุบันอีกก็มีความจำเป็นอย่างมากคือ ภาษาสื่อสารสากลที่ใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารในยุคปัจจุบันนี้คือ ภาษาอังกฤษ (English Language) ภาษาที่ทุกคนต้องรู้และนำไปสื่อสารได้ในระดับหนึ่งถึงแม้ว่า การพูดสื่อสารไม่สมบูรณ์ก็ตาม แต่ต้องรู้เอาไว้ระดับที่สื่อสารรู้เรื่องกับชนชาติอีกชาติหนึ่งที่ไม่ใช่คนไทย ซึ่งหนังสือเล่มนี้ ชื่อว่า การแปลเพื่อการสื่อสาร (Translation for Communication) ก็เป็นอีกเล่มที่จะให้แนวคิดและองค์ความรู้เรื่องภาษาอังกฤษ จึงได้ผลิตและจัดพิมพ์ออกมาให้ผู้สนใจในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษอีกมุมหนึ่งมากพอสมควร และ ยังเป็นตำราเรียนของนักศึกษา นิสิตในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ด้วย อันเนื่องด้วยหนังสือนี้พัฒนามาจากเอกสาร คำสอนของผู้เขียนและเรียบเรียงในการใช้เป็นคู่มือประกอบการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาในหลายๆ ปีมาแล้ว เพื่อพัฒนาต่อยอดแนวคิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่กำลังมีความต้องการของคนไทย องค์กร หน่วยงาน และ สถาบันการศึกษาที่จะพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้บุคลากรสามารถนำองค์กรสู่ความเป็นองค์กรนานาชาติต่อไป

สำหรับการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษนั้นเป็นเรื่องสำคัญมากในยุคปัจจุบันที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นถึงแนวคิดที่ว่าโลกมีการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ทั้งกายภาพและชีวภาพบนโลกและมนุษย์ทุกส่วนของโลกสามารถสื่อสารกันได้แล้วด้วยภาษานั้นคือ ภาษาอังกฤษ จึงขอเน้นย้ำว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อสังคมไทยปัจจุบัน จึงสมควรอย่างยิ่งต้องส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนคนไทยรุ่นหลังตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป มีสื่อสำคัญๆ ก็คือโอกาสนำไปศึกษาและเรียนรู้ทำความเข้าใจตามรูปแบบที่ปรากฏอยู่บนสื่อต่างๆ หรือสื่อตำราเรียนหรือสื่อสารสนเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ และ สิ่งที่จะนำเสนอกล่าวในเบื้องต้นเป็นเรื่องแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ขอทุกท่านได้อ่านศึกษาได้ต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ¹

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีหลายแนวคิด มีทั้งแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับแนวการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แนวคิดทั้ง 3 นี้ มีส่วนช่วยครูผู้สอนในการตัดสินใจวางแผนจัดการเรียนการสอน การคัดเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนเลือกสื่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจเพื่อช่วยให้การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แนวคิดสำคัญที่ครูควรศึกษาทำความเข้าใจมีดังต่อไปนี้

¹https://www.moe.go.th/moe/upload/news_research/htmlfiles/17546-3523.html,
Accessed: 27/08/2020.

1. หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Lerner – Centered Language Curriculum)
2. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
3. การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purposes)
4. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning)
5. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
6. การจัดการเรียนการสอนแบบภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction)
7. การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach)
8. การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning)
9. การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Language)
10. การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)
11. วิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)
12. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบไฟร์แมทซิสเต็ม (4 MATS Language System)

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การที่ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ มีความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ นั้น ครูต้องมีเทคนิค วิธีการ ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ประสบในการจัดห้องเรียนมี 3 ประการ คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 1 – 3)

1. การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน อยากใช้ภาษาอังกฤษในห้อง
2. การไม่สามารถจัดบรรยากาศในห้องเรียนได้ตามที่คาดหวัง เพราะวัสดุอุปกรณ์ไม่เหมาะสม ไม่เพียงพอ ผู้เรียนมีระดับความรู้ต่างกัน
3. การแสดงบทบาทของครูในการสอนห้องเรียนเพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพราะมีการเน้นการสอนเนื้อหามากเกินไป

3. เทคนิควิธีการที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรรู้และนำไปใช้²

3.1 การสอนทักษะการฟัง (Listening) คนมักเข้าใจว่าการฟังเกิดขึ้นเองเมื่อผู้เรียนต้องเผชิญกับภาษานั้นโดยไม่ต้องมีการเรียนการสอน แต่ความจริงแล้วการฟังเพื่อความเข้าใจในการเรียนการสอนภาษาที่สองเป็นทักษะอันดับแรกที่ต้องได้รับการฝึกฝน การสอนฟังอาจใช้การสอนแบบ Bottom up คือ สอนเป็นลำดับขั้นตอน ค่อยเรียนรู้ทีละน้อย จนเกิด

²http://supervis-nited.blogspot.com/2008/07/blog-post_4466.html, Accessed: 4/09/ 2020.

ความเข้าใจในที่สุด หรืออาจสอนแบบ Top down คือ การให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ หรือกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ต่อเนื่องจากพื้นฐานหรือประสบการณ์ของตนเอง การสอนฟังผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้ฟังสามารถแยกเสียงที่ได้รับฟัง รับรู้ และเข้าใจความหมาย เรื่องที่ฟัง วิธีสอนที่ใช้กันทั่วไปในการสอนฟังมีกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ กิจกรรมก่อนฟัง กิจกรรมขณะฟัง และกิจกรรมหลังฟัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 12 – 13)

3.2 การสอนออกเสียง (Pronunciation) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะสอน คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และฝึกผู้เรียนเรื่องการสนทนา ให้ทำกิจกรรม ฝึกต่างๆ เพื่อให้มีความสามารถในการฟังและอ่านได้ แต่จะสอนเรื่องการออกเสียงอย่าง จริงจังน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรู้สึกอึดอัดที่จะสอนเรื่องการออกเสียง หรืออาจรู้สึกว่าการ สอนออกเสียงเป็นการสร้างปัญหาระหว่างการเรียนการสอน จึงมักปล่อยให้ให้นักเรียนฝึกออก เสียงกันเอง ในขณะที่เรียนเรื่องอื่นๆ แต่แท้จริงแล้วการเน้นสอนออกเสียงไม่เพียงแต่ทำให้ ผู้เรียนตระหนักในเรื่องความแตกต่างของเสียง ลักษณะของเสียง และความหมายของเสียง เท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมาก การให้ความสนใจในเรื่องเสียงที่เปล่ง ออกมาจากส่วนต่างๆ ภายในปาก ทำให้ผู้เรียนรู้ว่าควรลงเสียงหนักเบาในตำแหน่งใดของคำ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาพูด (Spoken – English) และพัฒนา ทักษะความสามารถทางภาษาได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 14) และ การสอนออกเสียงมักพบปัญหาที่ครูผู้สอนต้องแก้ไข 3 เรื่อง (สำนักงานคณะกรรมการ การการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 15 – 16)

1. สิ่งที่ยังเรียนได้ยิน เพราะผู้เรียนบางคนไม่สามารถแยกความแตกต่างของ เสียง ซึ่งอาจเป็นเพราะเสียงนั้นไม่มีในภาษาเดิมของเขา ทำให้ฟังเสียงที่แตกต่างเป็นเสียง เดียวกัน ผู้สอนต้องพยายามให้เขารับรู้ความแตกต่างของเสียง ซึ่งอาจทำได้โดยการแสดง แผนภาพ แผนภูมิ การสาธิตและการอธิบาย เพื่อฝึกหูของผู้ฟังที่ละน้อย จนกระทั่งเขา สามารถแยกเสียงที่แตกต่างกันได้

2. การออกเสียงสูง – ต่ำ ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนรู้จักการจำแนกอารมณ์ (Moods) และความตั้งใจ (Intention) โดยใช้แถบเสียง (Tape) หรือพูดให้ฟัง เพื่อให้ผู้เรียน สังเกตว่าคนพูดภาษาอังกฤษกันอย่างไรในอารมณ์ ความรู้สึก และสถานการณ์ที่ต่างกั น

3. ตัวอักษรแทนเสียง (The Phonetics Alphabet) ผู้เรียนภาษาอังกฤษ จำนวนมากมีปัญหาในการออกเสียงตัวสะกด จึงจำเป็นต้องรู้จักหน่วยเสียงที่ต่างกั น ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการรับรู้เหล่านี้คือ การนำเสนอด้วยสัญลักษณ์ (Phonetics Symbol) ซึ่งเมื่อผู้เรียนสามารถอ่านสัญลักษณ์ได้ก็จะสามารถรับรู้คำถามเหล่านั้นออก เสียงอย่างไร การสอนออกเสียงอาจทำได้หลายลักษณะ เช่น Whole Lessons คือ การที่

ครูสอนเน้นเรื่อง Stress และ Intonation ขณะดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนฝึกจำรูปแบบการออกเสียงสูง – ต่ำ ออกเสียงวลีที่จำเป็น แล้วพัฒนาต่อไปจนสามารถแสดงละครสั้นๆ ได้ และ Discrete Slots คือ การแทรกกิจกรรมการออกเสียงสั้นๆ ไม่ต่อเนื่องกันลงในบทเรียน ทั้งในรูปแบบฝึกเสียงเดี่ยว และฝึกเสียงคู่ที่แตกต่างกัน ในช่วงสั้นๆ ขณะสอนภาษาอังกฤษ และ Integrated Phases คือ การที่กำหนดให้การออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน โดยให้ฟังเทปแล้วฝึกออกเสียงตามให้ถูกต้อง และ Opportunistic Phases เป็นการสอนออกเสียงคำบางคำที่น่าสนใจขณะสอนไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ โดยไม่ต้องใช้เวลา

3.3 การสอนไวยากรณ์ (Grammar) ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นกระบวนการทางภาษาที่จะควบคุม และรวบรวมคำเพื่อก่อให้เกิดหน่วยของความหมายที่ยาวขึ้น ไวยากรณ์จึงเป็นตัวกำหนดเกณฑ์พื้นฐานของกิจกรรมในห้องเรียนที่มีจุดประสงค์ของการเรียนรู้ชั่วคราว เพื่อให้มองเห็นผลได้ในระยะยาว เพราะการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วควรเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้เรียนรู้ด้วยวิธีการหลากหลายในระยะยาว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 19 – 20) การสอนไวยากรณ์ผู้สอนต้องนำเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ในขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. การนำเสนอ (Presentation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน
2. การสอนเป็นตอน ๆ และการอธิบาย (Isolation and Explanation) เป็นการเน้นเรื่องส่วนประกอบของไวยากรณ์ ทั้งด้านการออกเสียง รูปแบบ ความหมาย และหน้าที่ หรือกฎเกณฑ์ ในบางชั้นเรียนครูอาจจำเป็นต้องอธิบาย แปล หรือทำให้เห็นภาพรวมโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน
3. การฝึกฝน (Practice) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาได้อย่างลึกซึ้ง ครูควรจัดให้มีแบบฝึกหัดทั้งที่ให้ทำในชั้นเรียน และที่ให้ทำเป็นการบ้าน ให้มีความหลากหลายครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน
4. การทดสอบ (Test) เป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เรียนไปแล้วเพื่อทราบว่าผู้เรียนพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด ครูควรปรับปรุงการสอนอย่างไรต่อไป

3.4. การสอนเกมทางภาษา (Language games) เกมทางภาษา หมายถึง กิจกรรมทางภาษาที่จัดขึ้นเพื่อทดสอบ และเสริมสมรรถภาพในการเรียนภาษา โดยเน้นหนักในการผ่อนคลาย เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้ทั้งในรายบุคคลและสมาชิกในกลุ่ม ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด เรื่องศักดิ์ อ่ำไพพันธ์ (2535 : 1 – 12) กล่าวถึงประโยชน์และประเภทของเกมทางภาษาว่า เกมทางภาษามีประโยชน์ในการเรียนการสอน เพราะ

1. ทำให้เนื้อหากระจำง่ายต่อการเข้าใจ

2. ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครู
3. ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเนื้อหา
4. ช่วยเราให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน
5. ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม คนเก่งได้ช่วยเหลือคนอื่น
6. ปรับใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย
7. ใช้ได้ทั้งรายบุคคล เป็นกลุ่ม หรือทั้งชั้นเรียน
8. ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน กล้าแสดงออก อยากร่วมกิจกรรม
9. ช่วยเสริมทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถใช้ในทุกระดับชั้นสอน
10. ใช้ได้หลายสถานการณ์ ทั้งในห้องเรียน กิจกรรมชมรม การทัศนจร

เกมทางภาษาแบ่งได้เป็นคือ

1. Number Games เกมที่เสริมความรู้ ฝึกความจำ ตลอดจนปฏิกิริยาและความเร็วในการคิดเกี่ยวกับตัวเลข
 2. Vocabulary Games เกมที่ใช้ทดสอบความจำและความรู้เดิมด้านภาษา ทั้งการออกเสียง การสะกดคำ ความหมาย และ part of speech
 3. Structure Games เกมที่ฝึกเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของภาษา
 4. Spelling Games เกมที่ช่วยเสริมความสามารถในการจำคำศัพท์ถูกต้อง
 5. Conversation Games เกมที่ช่วยสรุปเนื้อหาระหว่างผู้พูดและผู้ฟังให้สามารถเก็บใจความและสื่อความหมาย
 6. Writing Games เกมที่ช่วยเสริมทักษะในการเขียน
- Miscellaneous Games เกมที่แยกออกมาเป็นกลุ่มพิเศษ ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เป็นกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การโต้ว่าที่ กิจกรรมในงานสร้างสรรค์ เป็นต้น

4. วิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิด แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอน ช่วยให้ทราบการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวคิดเหล่านี้ช่วยครูผู้สอนตัดสินใจวางแผนการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนรู้ ในที่นี้นำแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษมาเสนอดังนี้

4.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Language Curriculum) หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (Language Use) และรู้จักกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Language

Learning Process) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในรูปแบบการเรียนรู้ในห้องเรียน (Information instruction Manner) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Manner) การพัฒนาหลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning) ประกอบด้วย

1.1 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

1.2 การตั้งเป้าหมายและจุดประสงค์ของรายวิชา

1.3 การเลือกเนื้อหา ต้องเลือกเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งส่วนที่เป็นทักษะทางภาษา (Language Skills) และทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

1.3.1 ด้านทักษะทางภาษา คือ ให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นประโยชน์ของสิ่งที่จะเรียนและมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา และ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและฝึกใช้ทักษะความรู้ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ และ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองในฐานะผู้เรียนภาษา และ กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน และ เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะและกระบวนการทางภาษาที่ละน้อย ในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป

1.3.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ คือ เอื้อให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ และ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีเรียนที่ตนเองพอใจ และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่ช่วยให้เรียนตามหลักสูตรราบรื่น และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนจุดมุ่งหมายในการเรียนของตน และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักกำหนดเป้าหมายที่ต้องการและช่วงเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการประเมินตนเอง

1.4 การสร้างกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอน กิจกรรมควรจะเป็นทั้งกิจกรรมเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษา (Linguistic Exercises) และกิจกรรมทางการสื่อสาร (Communicative Tasks) ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น

1.4.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play)

1.4.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

1.4.3 การเรียนรู้จากโครงงาน (Project-Based Learning)

1.4.4 การเรียนแบบสืบสวนสอบสวน (Inquiry Method)

1.4.5 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

1.4.6 การเรียนแบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

1.4.7 การเรียนแบบสร้างความรู้ (Constructivism Learning)

1.4.8 กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving Activities)

1.5 การสร้างแบบทดสอบ

2. ขั้นตอนการ (Implementation) ประเด็นที่ควรพิจารณา ได้แก่

2.1 วิธีการสอน การจัดกิจกรรมการสอนภาษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

2.2 แหล่งความรู้ควรเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และเป็นไปเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนในลักษณะที่เป็นสื่อผสมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

3. ขั้นการวัดและประเมินผล (Evaluation) ควรมีการประเมินทั้งรายวิชาและการจัดการเรียนการสอน คือ

3.1 การประเมินผลรายวิชา (Course Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแต่ละวิชาว่าบรรลุจุดหมายของรายวิชานั้นหรือไม่ ซึ่งการประเมินอาจประเมินโดยวิธีการต่อไปนี้

3.1.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

3.1.2 เปรียบเทียบผลการประเมินก่อนและหลังของวิชานั้นๆ ในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประเมินโดยใช้แบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็น ความพึงพอใจจากผู้เรียน

3.2 การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

3.2.1 จุดประสงค์ของการประเมินผล ควรเป็นไปเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการสอนของครู

3.2.2 ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การประเมินตนเอง การบันทึกการเรียนรู้ แฟ้มสะสมงาน

3.2.3 ควรมีการประเมินพฤติกรรมการเรียน การมีส่วนร่วม และความประพฤติของผู้เรียน

3.2.4 การวัดและประเมินผล ควรดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

4.2 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching)

4.2.1 ความหมาย การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของ

ผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำ แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

4.2.2 ความสำคัญ กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากขึ้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปประโยคด้วย การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่างๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์จะต้องสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

4.2.3 แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามคำจำกัดความที่ ดักกลาส บราวน์ (H. Douglas Brown, 1993) เสนอไว้ มี 4 ลักษณะ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร
4. ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ภายในบริบท

4.2.4 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. การนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จัดเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ

(Controlled Practice Directed Activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกครูผู้สอนจะเริ่มจาก การฝึกปากเปล่า (oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลานานนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วย โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น วิธีการฝึกมักฝึกในรูปแบบของการจัดกิจกรรมแบบต่างๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่างๆ

4.3 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purpose) การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นการสอนโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับรู้อาสาสมัครนั้นๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ภาษาอังกฤษการโรงแรม ในการเรียนภาษามีใช่เป็นเพียงการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษา แต่ใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงและบูรณาการในศาสตร์อื่นๆ ผู้เรียนมีแรงจูงใจและปัจจัยภายนอกที่บังคับให้เรียน การจัดสร้างหลักสูตรการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาต้นเหตุความจำเป็น ความเหมาะสมและความต้องการของสังคมว่ามีความต้องการภาษาเฉพาะในด้านใดบ้าง ศึกษานโยบายการศึกษาของชาติ เพื่อที่จะได้จัดการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
2. วิเคราะห์ลักษณะงานการใช้ภาษาในแต่ละอาชีพ เช่น ด้านเลขานุการมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาในขอบข่ายใดบ้างและใช้ภาษาในงานใด ในลักษณะใด
3. กำหนดระดับความสามารถของภาษาในทักษะต่างๆ ที่จำเป็น เช่น ภาษาที่ใช้ด้านการท่องเที่ยวต้องใช้ทักษะการฟัง พูดมากกว่าอ่าน เขียน
4. วิเคราะห์คำและกลุ่มคำใดบ้างที่ต้องใช้ในแต่ละประเภทของภาษาเฉพาะ

4.4 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrate Learning) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ซึ่งเปิดโอกาสให้ใช้วิธีการตั้งคำถาม (Question) และกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) มาเป็นตัวนำกระบวนการแสวงหาความรู้ และทักษะ โดยไม่ยึดติดในโครงสร้างของสาขาวิชาต่างๆ ทางด้านวิชาการเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนมีการนำบริบททางสังคมมาประยุกต์จากสภาพจริงด้วยในการเสริมทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

4.4.1 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1. เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนทุกวิชาได้ทำงานร่วมกัน
2. ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าในการนำความรู้ประยุกต์ใช้
3. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม
4. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ
5. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีจุดหมายและมีความหมาย
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม สามารถแลกเปลี่ยนความรู้
7. พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างไม่จำกัด
8. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ชุมชนเป็นแหล่งวิทยาการ
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วิธีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.4.2 ลักษณะการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1. บูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้
2. บูรณาการระหว่างพัฒนาการทางความรู้และจิตใจ
3. บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำ
4. บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่ป็นอยู่ปัจจุบัน
5. บูรณาการระหว่างวิชาต่างๆ

4.4.3 การวางแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มี 2 วิธี คือ

1. การเลือกแก่นสาระ (Theme) จากประเด็นแนวความคิดหรือปัญหาแล้วนำหัวข้อ เนื้อหาจากกลุ่มวิชาต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มาสัมพันธ์กันและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

2. การนำมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันมาสร้างเป็นแก่นสาระ (Theme) แล้วสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ

2.1 เลือกมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmark) ของวิชาต่างๆ ที่จะนำมาบูรณาการ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์เกี่ยวข้อกันระหว่างวิชาและการเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกันกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 จากจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เลือกมา ให้ตั้งคำถามต่างๆ ที่เป็นคำถามคิดวิเคราะห์และสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 กำหนดผลงานของผู้เรียนให้ชัดเจน

4.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรม นั่นคือให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะเป็นประชาธิปไตยและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพ มีแนวทางสำคัญ 5 ประการคือ

1. การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependence) สมาชิกทุกคนมีหน้าที่และความสำคัญเท่ากัน รู้หน้าที่ของตนและรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ เสมอกัน ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละคน

2. การสร้างทีมงาน (Team Formation) การพึ่งพาอาศัยกันและกันชี้ให้เห็นว่า ต้องมีการจัดกลุ่มขึ้นเพื่อทำกิจกรรม ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มกันเองได้ หรือครูผู้สอนเป็นผู้จัดกลุ่มให้ผู้เรียนก็ได้

3. ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนได้รับมอบหมายความรับผิดชอบเป็นรายบุคคลให้คะแนนหรือจัดลำดับงานส่วนที่รับผิดชอบในโครงการกลุ่ม หรือตามกฎที่ว่าจะยังทำกิจกรรมในกลุ่มทุกคนจนกว่างานจะเสร็จ

4. ทักษะทางสังคม (Social Skill) ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งการสื่อความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ช่วยให้รู้จักการจัดการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. โครงสร้างการเรียนรู้และวิธีการจัดโครงสร้าง (Structures and Structuring) เป็นกรอบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่อิสระจากเนื้อหา (Content-Free) สำหรับใช้ในการจัดลำดับพฤติกรรมในห้องเรียน ในการจัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โครงสร้างการเรียนรู้จะบรรยายลำดับวิธีการต่างๆ ที่ผู้เรียนจะเปิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ตัวอย่างโครงสร้างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. คิดและคุยกัน (Think-Pairs-Share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลัดกันพูด (Say and Switch) ทั้ง 3 รูปแบบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึง

กัน คือให้ผู้เรียนจับคู่กันในการตอบคำถาม อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหรือสถานการณ์ หรือทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่กำหนดให้

2. กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Round robin) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไปและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มเล่าหรือเขียนความคิดเห็นของตน เล่าประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่ตนกำลังศึกษา หรือสิ่งที่กำหนดให้

3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Confers) ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เป็นรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันคือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4-6 คน โดยผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต้องคละเพศและความสามารถให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้โจทย์ปัญหา หรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบปัญหาหรือแก้โจทย์ปัญหาได้แล้ว ก็เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยน หรือตรวจสอบคำตอบกับผู้เรียนในกลุ่มอื่น หรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกผู้เรียนให้ตอบ

4. การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three – Steps Interview) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มย่อยที่มีสมาชิก 3-4 คน มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้เรียนจับคู่กัน ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 3 คน ให้คนที่ 1 เป็นผู้สัมภาษณ์ โดยถามคำถามที่ครูผู้สอนตั้ง หรือผู้เรียนเป็นผู้ตั้งเอง ผู้เรียนคนที่ 2 เป็นผู้ตอบ และผู้เรียนคนที่ 3 เป็นผู้จดประเด็นอภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 4 คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 คู่ โดยมีการสัมภาษณ์และตอบคำถามไปพร้อมๆ กัน ทั้ง 2 คู่ ผู้เรียนคนที่เป็นผู้ตั้งคำถามจะเป็นผู้จดประเด็นอภิปราย หรือความคิดเห็นในขณะที่ผู้เรียนอีกคนหนึ่งตอบ

4.2 หลังจากการสัมภาษณ์ หรืออภิปรายตามหัวข้อจบเรื่องหนึ่ง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะสลับบทบาทกันในการสัมภาษณ์ หรือสนทนาหัวข้ออื่นๆ

4.3 เมื่อการสัมภาษณ์ หรืออภิปรายครบทุกหัวข้อแล้ว ผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนได้รู้ให้กลุ่มทราบ

5. เทคนิค STAD (Student Team Achievement Division) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คนและอ่อน 1คน ครูผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานกลุ่มแล้วจึงสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้น จากนั้นให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยการตรวจสอบงานเพื่อให้ถูกต้องก่อนนำเสนอครูผู้สอน การสอบต่างคนต่างทำข้อสอบแล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูผู้สอนจัดลำดับคะแนนของกลุ่มแล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

6. เทคนิค TGT (Team – Games Tournament) เป็นการจัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD แต่ไม่มีการสอบทุกสัปดาห์ แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่าเทียมกันจะแข่งขันกันตอบปัญหา มีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล

7. เทคนิค TAI (Team – Assisted Individualization) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาที่สอนแตกต่างกัน ทุกคนสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

8. เทคนิค CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition) ใช้สำหรับการอ่าน เขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็เท่ากัน แต่ระดับความรู้ต่างกันจาก 2 คนแรก ครูผู้สอนเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอนให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

9. เทคนิค Jigsaw เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาที่กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาที่เหมือนกัน หลังจากทีในกลุ่มฟังโดยเรียงลำดับเรื่องราวเสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนอาจเตรียมข้อสอบเกี่ยวกับบทเรียนนั้นไว้ทดสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียน

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกๆ คนร่วมมือกันในการทำงานกลุ่ม ทุกๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด
5. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4.6 การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ (Content – Based Instruction) การจัดการเรียนการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ หมายถึง การสอนภาษาที่นำเนื้อหาวิชาต่างๆ มาบูรณาการกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา ผู้เรียนใช้ภาษาเป็น

เครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ สามารถตีความ ประเมินข้อมูลของเรื่องและพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาไปใช้ มีขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกแก่นสาระ (Selecting the Theme) ครูผู้สอนจะต้องเลือกหัวเรื่อง (Topic) ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและเลือกหัวเรื่องย่อย (Sub-Topic) ที่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถเลือกเรื่องที่จะสอนจากรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร

2. การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน (Selecting the Material or the Text) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะครูผู้สอนจะต้องหาบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่คาดว่าผู้เรียนสนใจ ทั้งจะต้องฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง เช่น สามารถตีความ หรือสังเคราะห์ข้อมูล หรือแยกประเด็นที่เป็นความเห็นจากข้อเท็จจริง สามารถเห็นภาพตามคำบรรยาย สามารถระบุความเป็นเหตุเป็นผลโดยใช้โครงสร้างของภาษา ในการเลือกบทเรียนที่จะใช้สอน อาจใช้แนวทางดังนี้

2.1 เนื้อหาของบทเรียนเป็นเรื่องจริง (Content Authenticity) ทันสมัย มีข้อมูลมากพอที่จะให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่าน เขียน ฟังและพูดได้

2.2 ภาระงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง (Task Authenticity) เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา กิจกรรม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์

2.3 ระดับความสนใจ (Interest Level) เนื้อหาในการเรียนสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน

2.4 ระดับความยากง่าย (Difficulty Level) บทเรียนยากง่ายเหมาะกับระดับของผู้เรียน บทเรียนให้ข้อมูลเพียงพอและความยาวพอเหมาะ

2.5 เนื้อหาเข้าใจได้ง่าย (Accessibility) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานก่อนอ่านบทเรียนและสามารถเข้าใจประเด็นทางวัฒนธรรม การเรียบเรียงเนื้อหาตลอดจนสำนวนภาษาเหมาะสม

2.6 บทเรียนหาได้ง่าย (Availability) ครูผู้สอนสามารถหาบทเรียนได้ในท้องถิ่นของตน

2.7 รูปแบบของบทเรียน (Packaging) น่าสนใจ การจัดหน้า ตัวพิมพ์ ภาพ สี สัน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความได้ง่ายขึ้น

2.8 บทเรียนยืดหยุ่นได้ (Flexibility) บทเรียนเหมาะที่จะใช้สอน แบบทักษะสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย และเอื้อต่อผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ต่างกัน

2.9 แหล่งเนื้อหา (Source) บทเรียนมาจากแหล่งเนื้อหาที่มี รูปแบบที่หลากหลาย

2.10 ส่วนเสริมบทเรียน (Textual Aids) เช่น คำอธิบายศัพท์ คำถามให้ค้นคว้าเพิ่มเติม ดัชนีคำช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจำเนื้อหาที่เรียนได้

2.11 สื่อการสอนเสริม (Supporting Materials) อาจมีคู่มือครู เฉลยคำตอบ หรือแบบฝึกหัดเสริม

3. การสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย (Web) หลังจากเลือกเนื้อหาแล้วจึง กำหนดหัวเรื่อง (Topic) และหัวเรื่องย่อย (Sub-Topic) เพื่อเจาะลึกเนื้อหา โดยให้มีความ ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ตลอดจนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาอื่นในหลักสูตร จากเนื้อหาในแต่ละ หัวเรื่อง ผู้เรียนจะได้รู้ข้อมูลใหม่พร้อมกับพัฒนาทักษะทางภาษา รวมทั้งฝึกกลวิธีการเรียน และพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ไปพร้อมกัน ฉะนั้นครูผู้สอนควรเลือกหัวเรื่องที่ น่าสนใจ เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน และมีรูปแบบภาษาหลากหลาย

4. การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน (Developing the Instruction Tasks and Activities) ครูผู้สอนจะวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจะประเมินว่า ผู้เรียนจะต้องมี ความรู้เบื้องต้นอะไรบ้าง ก่อนที่จะอ่านบทเรียน หรือทำกิจกรรม หลังจากนั้นจึงเตรียม กิจกรรมจากเนื้อหาเพื่อสอนศัพท์และโครงสร้างทางภาษา วิธีเรียบเรียงเนื้อหา ความ กลวิธีการ เรียน ทักษะการเรียนและฝึกการสื่อความหมายในรูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กิจกรรมที่ผู้เรียนทำการฝึกให้สามารถสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิง วิพากษ์วิจารณ์ การพูดและการเขียนเรื่องเกี่ยวกับบทเรียน กิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้อง สัมพันธ์และเสริมสร้างซึ่งกันและกัน

4.7 การสอนแบบองค์รวม (Whole Language Approach) การสอนแบบองค์ รวมเป็นการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม โดยไม่แยกภาษาเป็นส่วนๆ และไม่เน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งการสอนแบบองค์รวม การ พัฒนาภาษาพูดและการอ่านออกเสียง มีเงื่อนไขสำคัญในการเรียนรู้ ดังนี้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Immersion) ควรจัดสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ แตกต่างและหลากหลายให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่มีความหมาย มีจุดมุ่งหมายและเป็นองค์รวม

2. การสาธิต หรือการทำแบบจำลอง (Demonstration or Modeling) ควรปล่อยให้ผู้เรียนได้อยู่กับคนอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาในวิธีการต่างๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน

3. ความคาดหวัง (Expectation) คาดหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้วิธีการพูด และการตอบโต้ที่สอดคล้องกัน

4. การประมาณการ (Approximation) ควรปล่อยให้ผู้เรียนทดลองกับ ภาษาและคาดคะเนเหตุการณ์ด้วยตนเอง

5. การป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ควรให้ข้อมูลย้อนกลับในทางบวก เกี่ยวกับความพยายามในการใช้ภาษาของผู้เรียนโดยใช้วิธีที่อ่อนโยน

6. ความรับผิดชอบ (Responsibility) ควรปล่อยให้ผู้เรียนตัดสินใจด้วย ตนเองว่าพวกเขาจะเรียนอะไรเกี่ยวกับภาษา ใช้ความเร็วและระยะเวลาในการเรียนอย่างไร

7. ข้อผูกพัน (Engagement) ควรทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยในการทำอะไร เหมือนคนอื่นและมีสิทธิเป็นเจ้าของ สิ่งที่เขาทำ รวมทั้งพาให้เขาเชื่อว่า การพยายามทำให้ดี เท่าเทียมหรือดีกว่าคนอื่นเป็นสิ่งที่มีความควรค่า

8. การฝึกปฏิบัติ (Practice) ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตลอดวันในการฝึก อ่านและเขียน

9. สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) ควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น ไม่มีการขู่เชิญในการทำภาระงาน การเรียนรู้

4.8 การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning) โครงการงาน คือ งานศึกษาค้นคว้าที่ผู้เรียนร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้เรียนต้องการศึกษา แล้วดำเนินการศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่ตกลงกันไว้ จนได้ผลออกมาตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

ลักษณะเด่นของโครงการ

1. มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้เนื้อหามากกว่าเป้าหมายด้านภาษา
2. มีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แม้ครูผู้สอนจะมีบทบาทในการ สนับสนุนและเสนอแนะตลอดกระบวนการ

3. มีลักษณะเป็นการร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์จากกันและกัน

4. นำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริงทั้งด้านทักษะและกระบวนการ แสวงหา ข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่สะท้อนถึงภาระงานในชีวิตจริง

5. จะสิ้นสุดหรือจบลงด้วยผลงานในตอนท้าย ซึ่งสามารถให้คนอื่นรับรู้ มี ส่วนร่วมได้ ทำให้โครงการเป็นสิ่งที่มีความหมายที่แท้จริง

6. เป็นสิ่งจูงใจ กระตุ้นและท้าทาย มีผลดีต่อการสร้างความเชื่อมั่น การรู้คุณค่าของตนเองและความเป็นอิสระในการดูแลตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางภาษา การเรียนรู้เนื้อหาและความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน

ที่มาของหัวข้อโครงการ

1. จากความสนใจของผู้เรียน
2. จากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น
3. จากการสังเกตสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
4. จากเนื้อหาที่เรียน หรือจากหัวข้อเนื้อหาในบทเรียน
5. จากปัญหาการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ การตั้งชื่อหัวข้อโครงการ จะตั้งก่อนหรือหลังจากการทำโครงการก็ได้

4.9 การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task – Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลัก มีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบวิเคราะห์ (Analysis Syllabus) โดยยึดเอาระบบภาษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ แล้วจัดเป็นหน่วยใหญ่ๆ ไว้ตามความสามารถของผู้เรียนและเน้นว่าจะเรียนภาษาอย่างไร โดยยึดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรด้วย

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
 - 1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร
 - 1.2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน
 - 1.3 วิเคราะห์แบบเรียน
 - 1.4 วิเคราะห์ภาระงาน
2. การพัฒนารูปแบบภาระงาน
 - 2.1 สรุปข้อมูลพื้นฐานและกำหนดรายละเอียดของภาระงาน
 - 2.2 ร่างรายละเอียดของภาระงาน
 - 2.3 ปรับปรุงแก้ไข
3. การทดลองใช้ภาระงาน
 - 3.1 การเตรียมการ
 - 3.2 การสอน
4. การประเมินหลักสูตร
 - 4.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินหลักสูตร
 - 4.2 วิเคราะห์ผลการประเมิน
 - 4.3 ปรับปรุงแก้ไข

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ภาระงาน : อาชีพ

จุดประสงค์ : บรรยายเกี่ยวกับอาชีพได้

เนื้อหา -

คำศัพท์ : เกี่ยวกับอาชีพ

โครงสร้างไวยากรณ์ : What does ?

Where does ?

ภาระการปฏิบัติ

1. นักเรียนจับคู่สนทนาโดยใช้คำถาม

- What does your mother do ?
- Where does she work ?
- Do you want to be a like your mother ?

2. แสดงภาพเกี่ยวกับอาชีพและให้นักเรียนเขียนบรรยาย

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน และให้นักเรียนทุกคนเลือกอาชีพ

คนละ 1 อาชีพ ให้เพื่อนแต่ละกลุ่มทายว่าเป็นอาชีพใด จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนบรรยายอาชีพที่ตนเองชอบ คนละ 5 ประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำเกี่ยวกับอาชีพ
2. บัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพ
3. แถบประโยค
4. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องในการพูดบทสนทนา
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนบรรยาย

4.10 การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) การสร้างองค์ความรู้ เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากจิตวิทยา ปรัชญาและมนุษยวิทยา โดยมีความเชื่อว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ครูผู้สอนต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ขั้นตอนการสร้างองค์ความรู้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Orientation) ใช้สิ่งเร้า เช่น วิดีทัศน์ รูปภาพ โคลง สุนทรพจน์ แนวคิด ภาพวาด เพื่อชักนำผู้เรียนเข้าสู่เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ให้นักเรียน บอกถึงความคิดของพวกเขาและเขียนลงกระดาษ
2. ขั้นการแลกเปลี่ยนและทำให้กระจ่าง (Exchange and Clarification) กระตุ้นให้ผู้เรียนฟัง/อ่านความคิดเห็นของกันและกัน แล้วช่วยกันทำแนวคิดนั้นให้ชัดเจนขึ้น
3. ขั้นท้าทาย (Challenge) ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ท้าทายแนวคิดของพวกเขาที่มีอยู่ ข้อมูลซึ่งอาจเป็นตัวเลข รายงานจากหนังสือ ฯลฯ ครูผู้สอนให้ผู้เรียนแสดง ปฏิกริยาโต้ตอบข้อมูลนั้นและตั้งคำถามใหม่กับคิดข้อมูลใหม่ที่ต้องการเพิ่มขึ้น
4. ขั้นเปรียบเทียบแนวความคิดใหม่และเก่า (Comparing New and Old Ideas) ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ท้าทายแนวคิดของพวกเขาที่มีอยู่ ข้อมูลอาจเป็นตัวเลข รายงานจากหนังสือ ฯลฯ ครูผู้สอนให้ผู้เรียนแสดงปฏิกริยาโต้ตอบข้อมูลนั้นและตั้งคำถามใหม่กับคิด ข้อมูลใหม่ที่ต้องการเพิ่มขึ้น
5. ขั้นทดสอบความคิดใหม่ (Testing New Thinking) เลือกบริบทใหม่ให้ผู้เรียน และให้ผู้เรียนคิดว่าจะประยุกต์ใช้ความคิดของตนในบริบทนี้ได้อย่างไร ครูผู้สอน ตรวจสอบหาร่องรอยที่แสดงถึงการประยุกต์ใช้ความเข้าใจที่พัฒนามาจากขั้นที่ 1 - 4

4.11 การสอนแบบโพรมีธีลิสเต็ม (4 MAT'S Learning System) รูปแบบการเรียนการสอนแบบ 4 MAT'S Learning System เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากการรับรู้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม มีการจัดการข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเอง ผู้เรียนจะบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาเป็นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม แล้วนำมาลงปฏิบัติให้มีความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้าและการทดลองปฏิบัติ กิจกรรมเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอภิปราย การทำงานกลุ่ม และกิจกรรมการแก้ปัญหา ลักษณะของผู้เรียนตามแนวคิดของ 4 MAT'S Learning System มี 4 แบบคือ

ผู้เรียนแบบที่ 1 (Imaginative Learner) คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในการรับรู้จากประสบการณ์ รูปธรรมผ่านกระบวนการข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง นักเรียนจะเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การเรียนแบบร่วมมือ การอภิปราย และการทำงานกลุ่มจะช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้คือ “ ทำไม ” (Why ?)

ผู้เรียนแบบที่ 2 (Analytic learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนกลุ่มนี้ให้

ความสำคัญกับความรู้ที่เป็นทฤษฎี รูปแบบและความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ การอ่านการค้นคว้า ข้อมูลจากตำรา หรือเอกสารต่างๆ รวมทั้งการเรียนการสอนแบบบรรยายจะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเหล่านี้ คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนเหล่านี้ คือ “ อะไร ” (What ?)

ผู้เรียนแบบที่ 3 (Common Sense Learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถ ความถนัดในการรับรู้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม แล้วนำสู่การลงมือปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้า การทดลองปฏิบัติ กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติและกิจกรรมการแก้ปัญหาจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ “ อย่างไร ” (How ?)

ผู้เรียนแบบที่ 4 (Dynamic Learners) คือ ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมแล้วนำสู่การลงมือปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่เป็นการสำรวจ ค้นคว้า การค้นพบด้วยตนเอง แล้วเชื่อมโยงความรู้เหล่านั้นไปสู่การทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ “ ถ้า ” (If)

จากลักษณะของผู้เรียนทั้ง 4 ประเภทยุทธศาสตร์การเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะได้เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโพรมีทซิสเต็ม ประกอบด้วยการสอน 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ (Create an Experience) เป็นขั้นที่จะจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียน โดยผู้เรียนจะได้สร้างประสบการณ์พื้นฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น เกม เพลง บทกลอน สถานการณ์ ปัญหาที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในเนื้อหาของกิจกรรมจะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างจินตนาการ ฝึกการสังเกต การอภิปราย และการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น โดยในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูและเพื่อนๆตลอดเวลา

ขั้นที่ 2 การสะท้อนประสบการณ์ (Reflecting on Experience) ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปราย อธิบาย ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 1 เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปความรู้ ความคิดของตนเองหรือของกลุ่มได้อีกด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่กำลังเรียนอยู่

ขั้นที่ 3 การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด (Integrating Observations into Concept) ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนเนื้อหาในบทเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การทดลอง การทำงานตามใบงาน การระดมสมอง โดยผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อนๆ แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นที่ได้จากการระดมสมองหรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า ทดลอง และทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอดของตนเอง

ขั้นที่ 4 การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด (Developing theories and concept) ขั้นนี้เป็นการเรียนรู้เนื้อหาและความคิดรวบยอดเพิ่มเติมจากขั้นที่ 3 เพื่อนำผู้เรียนไปสู่ความคิดรวบยอดที่เป็นแก่นของเนื้อหาที่เรียน จนสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ เน้นการใช้สมองซีกซ้าย ครูควรหลีกเลี่ยงการใช้ข้อมูลแบบบรรยาย แต่ให้ผู้เรียนค้นคว้า ทดลอง เรียนรู้จากวิทยากรท้องถิ่น

ขั้นที่ 5 ลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concept) ขั้นนี้ผู้เรียนได้ลงมือทำโดยผ่านประสาทสัมผัสอาจจะทำตามใบงานหรือคู่มือ หรือแบบฝึกหัด ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะที่กำหนดในขั้นตอนที่ 4

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิดหรือการเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว (Messing around) ขั้นนี้เป็นขั้นการบูรณาการและสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความถนัด ความเข้าใจ เนื้อหาวิชา ความซาบซึ้งและจินตนาการออกมาเป็นรูปธรรม เช่น สิ่งประดิษฐ์ สมุดภาพ ภาพวาด นิทาน บทกวีหรือบทละคร ซึ่งเป็นผลจากการลงมือปฏิบัติจากขั้นตอนที่ 5 ผู้เรียนได้บูรณาการความรู้มาใช้อย่างสร้างสรรค์ สร้างผลงานของตนเองและแลกเปลี่ยนผลงานกับผู้อื่น

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing for usefulness or application) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนชื่นชมกับผลงานของตนเอง หรือสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่กิจกรรมอื่นๆ ผู้เรียนนำผลงานไปนำเสนอให้เพื่อนๆ ตีติชม เป็นการประเมินผลตนเองเพื่อการปรับปรุงผลงานและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น (Doing it themselves and sharing what they do with others) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้และประสบการณ์จากการค้นคว้า มองเห็นการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การจัดนิทรรศการหน้าชั้น การจัดแสดงผลงานในวันสำคัญของโรงเรียน

ข้อความข้างต้นแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้เขียนและเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ “การแปลเพื่อการสื่อสาร” ได้สืบค้นจากอินเทอร์เน็ตมาให้ศึกษาถึงแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่ามีทฤษฎีและหลักสูตรที่เป็นที่นิยมจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษ และมีหลักการอะไรบ้างพอจะได้มีกำลังใจในการศึกษากระบวนการแปลที่มีความเชื่อมโยงกับแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายๆ รูปแบบ จึงเป็นอีกมุมมองในการเรียบเรียงองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ อย่างน้อยคิดว่า แนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจะมองเห็นเรื่องราวการสอนที่ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบบรรยายด้านภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องที่ยากๆ ใดๆ จะมาสอนได้เลยจะต้องมีองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ

และมีประสบการณ์สอนในสายวิชาการด้านภาษาศาสตร์ หรือ ด้านอักษรศาสตร์อย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้เขียนเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนฝึกได้ แต่อาจจะใช้เวลาแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับภูมิปัญญา หรือ พรสวรรค์ด้วย และ พรแสวงด้วย สิ่งทั้งมวลที่กล่าวมาเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน เพราะผู้เขียนก็ไม่เก่งมากมายในเรื่องภาษาอังกฤษก็พยายามจัดเก็บประสบการณ์มากที่สุด

สำหรับนักศึกษาไทย หรือ คนไทย แม้ว่าจะศึกษาและเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลากว่า 10 ปี ก่อนจะเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา แต่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและคนไทยส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้หลักไวยากรณ์อังกฤษในภาษาเขียนให้ถูกต้องและปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้พูดหรือเขียนค่อนข้างจำกัด จึงเป็นอุปสรรคเป็นอย่างมากและเป็นปัญหาใหญ่ของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ดี ทั้งนี้เนื่องจากชีวิตประจำวันของคนไทย และนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ และ การสื่อสาร สื่อมวลชนแทบทุกสาขาวิชาก็เสนอข้อมูลข่าวสารเป็นภาคภาษาไทย ตลอดทั้ง สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนมีโอกาสน้อยที่จะใช้ภาษาอังกฤษ (English Exposure) นอกห้องเรียนน้อยมาก หรือ พูดได้ว่า หาได้ไม่ยากนักในการนำภาษาอังกฤษมาเป็นสื่อสาร แต่ถ้าใช้ก็ไม่มีใครใช้ได้ด้วยอย่างนี้จึงเป็นเรื่องลำบากมาก ๆ ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ผู้เรียนที่เก่งภาษาอังกฤษต้องเป็นคนที่สนใจ มีความต้องการและอยากฝึกภาษาอังกฤษ จึงเกิดการขวนขวายหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ พยายามเพิ่มให้แก่ตนเอง โดยการพูดคุยกับชาวต่างชาติ หรือ การเขียนจดหมาย หรือส่ง E-mail เป็นภาษาอังกฤษ หรือ อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน คุวิตีโอภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฟังเพลง ฟังเทปสนทนา ภาษาอังกฤษ และ ฝึกเขียนบันทึกส่วนตัวหรือข้อความสั้นๆ เกี่ยวกับชีวิตแต่ละวันของตนเอง เป็นภาคภาษาอังกฤษ หรืออาจเปลี่ยนกันตรวจงานเขียนกับเพื่อน หรือตรวจสอบด้วยตนเอง (Self-Check) ก็ได้ สิ่งเหล่านี้ก็จะทำทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนพัฒนารุดหน้าอยู่เสมอและหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอกับสื่อต่างๆ

จากเหตุผลที่อธิบายถึงปัญหาที่ทำให้นักเรียนและคนไทยส่วนใหญ่ ไม่สามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนและคนไทยทุกคนคงจะสบายใจได้ว่า ไม่ใช่คนไทยโง่กว่าชาวต่างชาติในการเรียนภาษาต่างประเทศ และ หลงชื่นชมชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในเมืองไทยในช่วงเวลาสั้นและสามารถพูดสื่อสารด้วยภาษาไทยได้เก่งกว่าคนไทยมาก การเรียนรู้ภาษาใดก็ตาม ถ้าได้อยู่ในประเทศ หรือสถานที่ของเจ้าของภาษา ได้ยิน ได้ฟัง ได้พูด ได้อ่าน ได้เขียน และ ใช้ภาษานั้นตลอดเวลา แน่นนอนปริมาณข้อมูลภาษาที่เข้าไปในสมองของเราก็จะมากมายมหาศาล เราก็จะสามารถจัดการกับข้อมูล และใช้ภาษาออกมาได้มากขึ้น กว้างขวางซับซ้อนและคล่องแคล่วซึ่งก็สามารถใช้ภาษานั้นได้

อย่างมีประสิทธิภาพในเวลาไม่นานนัก แต่นั่นเป็นอีกกรณีหนึ่งเท่านั้น ผู้เขียนและเรียบเรียงยังมีความเชื่อว่า สิ่งใดๆ ก็ตาม ภาษาที่น่าจะไม่ต่างอะไรมากนัก ถ้าคนคนหนึ่งจะฝึกฝนอย่างจริงจัง และต่อเนื่องก็ไม่น่าจะต้องลงทุนไปอยู่ในประเทศเจ้าของภาษาหรือข้อปฏิบัติอื่นๆ คนนั้นก็สามารทำได้ตามข้อกำหนดนั้นได้อย่างสบาย จึงขออย่างเดียวคือ ความตั้งใจจริงกับการฝึกฝนเท่านั้นก็น่าเพียงพอต่อการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษหรือทุกภาษาที่คนคนนั้นสนใจและต้องการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการทำงานและการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

เมื่อผู้อ่าน หรือ ผู้เรียน หรือ คนไทยเข้าใจปัญหาและสาเหตุทั้งเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแล้วในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษมานานกว่า 12 ปี ผู้เขียนและเรียบเรียงจึงขอสรุปเป็นคำแนะนำ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นบ้าง ดังนี้

1. Learner always pay to interest to English particularly for writing. ผู้อ่าน หรือ ผู้เรียนต้องสนใจการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียน แต่อย่าระมัดระวังหลักไวยากรณ์ในภาษาพูดมากเกินไปจนขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาภาษาเขียนที่ต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนตอบคำถามอัตนัยการแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ เขียนโต้ตอบสื่อสาร เขียนรายงานการวิจัย จนถึงเขียนวิทยานิพนธ์

2. Learner has to motivated and interested in English and try to expose ourselves , to English as much as possible. ผู้อ่าน หรือ ผู้เรียนต้องสนใจเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และ ขวนขวายหาโอกาสฝึกฝนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ และพยายามเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ภาษาที่ใช้ออกมา ขยายตัวกว้างขวางขึ้น

3. Learner always increase your scope of vocabulary. ผู้อ่าน หรือ ผู้เรียนมีการขยายขอบเขตคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (English Vocabulary) ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างสม่ำเสมอและตลอดเวลาที่ศึกษาภาษาอังกฤษ เพราะเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับนักศึกษาไทยที่ทำการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษพัฒนาได้ช้าคือ ปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เข้าใจและใช้เป็นอยู่ในวงจำกัด

สำหรับบทกล่าวนำเบื้องต้นในการศึกษานี้ จริงหรือเท็จอย่างไรก็ขอให้ท่านผู้อ่าน หรือ ผู้เรียนทุกท่านได้คิดดูและทำความเข้าใจว่า คำกล่าวเหล่านี้มีความเป็นจริงมากเพียงใด หรือว่า ไม่มีความจริงเอาเลยก็ไม่ได้ว่าอะไรกัน แต่สิ่งเหล่านี้ ผู้เขียนและเรียบเรียงได้คิด พิจารณาจากประสบการณ์และสัมผัสกับนักศึกษา นิสิต นักเรียน และ ผู้ที่ต้องการพัฒนา ทักษะทางภาษาอังกฤษ แต่ทำไม่ได้ก็มี แต่บางท่านก็สามารถทำได้ จึงถือว่า คำแนะนำ เหล่านี้เปรียบเสมือนรากฐานที่จำเป็นและสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อปฏิบัติ รากฐาน 3 ประการนี้ให้มั่นคงแล้ว ผู้เขียนและเรียบเรียงเชื่อมั่นว่า ทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ จะเป็นสิ่งส่งเสริมสำคัญให้การพัฒนาทักษะ 4 ด้านภาษาอังกฤษรุดหน้าขึ้นและเร็วขึ้น อย่างแน่นอนและจะทำให้ผู้เรียนพบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษดังใจหวังทุก ประการ นอกจากนั้น ทฤษฎีและหลักสูตรที่ได้กล่าวมาข้างต้นด้วยนั้น ผู้อ่านทุกท่านได้ศึกษา เพิ่มเติมก็ได้ แต่ที่ได้นำมาเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เห็นว่า หลักการเหล่านี้จะทำให้ทุกท่านได้ ตระหนักถึงความสำคัญภาษาอังกฤษ แม้ว่ารัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงใหม่ ของระดับอุดมศึกษาได้เน้นให้สถาบันการศึกษาเพิ่มเวลาเรียนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ให้มากยิ่งขึ้นก็ตาม ถ้าคนไทย นักเรียนไทยไม่สนใจและไม่ฝึกฝนอบรมต่อเนื่อง การพัฒนา ทักษะด้านภาษาอังกฤษก็มีความล่าช้ากว่าประเทศอื่นๆ และ หลักการแปลก็เป็นอีกหลักการ วิชาการที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจไปด้วยเช่นกัน เพราะเป็นการตีความจากภาษาที่ 1 หรือ ภาษาถิ่นตนเองไปเป็นภาษาที่ 2 คือ ภาษาสื่อสารต่อไปยังบุคคลอื่นๆ

ตัวอย่างเช่น

นาย ก. (คนไทย) ต้องการสื่อสารว่า ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่มากมายและทุกคน ต้องช่วยกันรักษาและส่งเสริมให้มีการพัฒนาไปสู่ประเทศต่างๆ และ สามารถสร้างมูลค่าทาง เศรษฐกิจของประเทศ

นาย ก. (คนไทย) ก็จะต้องคิดแปลข้อความนี้ในใจเป็นภาษาอังกฤษแล้วพูดออกมา ให้คนอื่น ๆ เข้าใจว่า Thailand has many various cultures and everybody must keep or protect them and promote to develop them to countries and they are made high values for Thailand's economics.

อีกประการหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแปลนั้นคือ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ³ ทฤษฎีและวิวัฒนาการของภาษาตั้งแต่ยุคโครงสร้างนิยม ยุคหลัง โครงสร้างนิยม ยุคสมัยใหม่และยุคหลังสมัยใหม่ พัฒนาการของวิธีการหาความรู้เหล่านี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องแนวคิดและวิธีการเรียนการสอนภาษา การเปลี่ยนแปลงในเรื่อง การเรียนการสอนภาษามีลักษณะค่อยเป็นค่อยไปไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามแนวคิดใหม่ตามยุค

³ <https://sites.google.com/site/arsilah4058/naewkhid-thvdsi-keiyw-kab-kar-reiyn-kar-sxn-phasaxangkvs>, Accessed: 23/06/2021.

สมัย ทั้งหมด มีการนำแนวคิดทฤษฎีบางเรื่องมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแต่การดำเนินงานยังไม่ก้าวหน้าเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนย่อยและมีมิติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังคงเป็นการแยกส่วนมากกว่าการมองภาพรวม

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีหลายแนวคิด มีทั้งแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับแนวการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แนวคิดทั้ง 3 นี้ มีส่วนช่วยครูผู้สอนในการตัดสินใจวางแผนจัดการเรียนการสอน การคัดเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนเลือกสื่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจเพื่อช่วยให้ การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การที่ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ มีความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ นั้น ครูต้องมีเทคนิค วิธีการ ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ประสบในการจัดห้องเรียนมี 3 ประการ คือ การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน อยากใช้ภาษาอังกฤษในห้อง การไม่สามารถจัดบรรยากาศในห้องเรียนได้ตามที่คาดหวัง เพราะวัสดุอุปกรณ์ไม่เหมาะสม ไม่เพียงพอ ผู้เรียนมีระดับความรู้ต่างกัน และการแสดงบทบาทของครูในการสอนห้องเรียนเพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน เพราะมีการเน้นการสอนเนื้อหามากเกินไป

สรุปความได้ว่า ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอน หลากหลายวิธี ที่ครูจะเลือกแนวทางที่เหมาะสมนำไป ดัดแปลงใช้สอนนักเรียนแต่ละคน ดังวิธีสอนต่อไปนี้⁴

1. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) เป็นวิธีการสอนที่เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน และมีลักษณะเด่น

- 1.1 ครูจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่างๆ
- 1.2 ในด้านคำศัพท์ ครูจะสอนครั้งละหลายคำ บอกคำแปลภาษาไทย
- 1.3 ครูเน้นทักษะการอ่าน และการเขียน
- 1.4 ครูเน้นวัดผลด้านความรู้ ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ในการแปล
- 1.5 ครูมีบทบาทสำคัญมากที่สุด
- 1.6 นักเรียนเป็นผู้รับฟัง และจดสิ่งที่ครูบอกลงในสมุด
- 1.7 นักเรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อเฉพาะต่างๆ ทางไวยากรณ์
- 1.8 นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นๆ

⁴ <https://sites.google.com/site/prapasara/h1>, อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2546., Accessed: 24/06/2021.

1.9 นักเรียนไม่ได้ฝึกนำคำศัพท์มาใช้ในรูปประโยค

2. วิธีสอนแบบตรง เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจ ก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียนโดยมีความเชื่อว่า เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็สามารถอ่านและเขียนได้ง่าย และเร็วขึ้น ไม่เน้นไวยากรณ์กฎเกณฑ์มากนัก บทเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมสนทนา นักเรียนได้ใช้ภาษาเต็มที่และมีลักษณะเด่น

2.1 ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนพูดโต้ตอบ

2.2 ครูสร้างสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

2.3 อธิบายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ และใช้ตัวอย่างประกอบเป็นของจริง

2.4 การวัดผลเน้นทักษะการฟัง และพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง

3. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) เป็นวิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และวิธีสอนตามแนวโครงสร้าง เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สอนครบองค์ประกอบลำดับจากง่ายไปหายาก และมีลักษณะเด่น

3.1 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียน

3.2 ครูจะจัดนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดตามซ้ำๆ กัน ในรูปแบบต่างกัน

3.3 ครูมุ่งเรื่องการฝึกรูปประโยคทางภาษาในห้องเรียนมากกว่าประโยชน์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

3.4 นักเรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ

3.5 นักเรียนเป็นผู้ลอกเลียนแบบ และปฏิบัติตามครูจากสิ่งที่ย่อยไปหาสิ่งที่ยากจนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ

4. วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory) วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออก ทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ และมีลักษณะเด่น

4.1 ครูมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีกว่าก่อน แล้วจึงอ่านและเขียน ตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method)

4.2 ครูสอนเนื้อหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างของนักเรียน ที่มีความสามารถในทักษะฟังพูดอ่านเขียนที่แตกต่างกัน

4.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิด สติปัญญา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.4 ใช้ภาษาไทยในการช่วยอธิบาย แต่อธิบายในเรื่องการฟังและพูด

4.5 การวัดและประเมินผลในด้านภาษาของนักเรียนนั้น คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ ละขั้นตอน

5. วิธีสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) จากวิวัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ และมีลักษณะเด่น

5.1 การสอนเปลี่ยนจากครูเป็นหลัก เป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5.2 ครูพยายามให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด

5.3 ครูเตรียมสื่อการเรียนการสอนไว้ให้

5.4 ครูจะเตรียม สื่อ เอกสาร บทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียน คอมพิวเตอร์ ช่วยสอนและแนวคำตอบไว้ให้ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) แนวการสอนแบบนี้ ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี และมีลักษณะเด่น

6.1 ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่ทำตามครู

6.2 ครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมด ครูจะเป็นผู้ออกคำสั่งเองเมื่อถึงระยะเวลาที่สมควรพูดแล้วเรียนอ่านและเขียนต่อไป

6.3 ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เรียนเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง

6.4 นักเรียนจะเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนจากการแสดงท่าทางของครู

6.5 ครูทราบได้ทันทีว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการปฏิบัติ

6.6 ครูต้องทำพร้อมกับนักเรียนในระยะแรก

6.7 ต้องสั่งจากง่ายไปหายาก

7. วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method) เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รวมพลังความคิดเพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหา หาข้อเท็จจริง และมีลักษณะเด่น

7.1 ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นกล้าพูด อย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และอดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

7.2 ครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนทำงานว่า สมมุตินักเรียนจะเข้าค่ายพักแรมเป็นเวลา 5 วันนักเรียนจะต้องเตรียมเครื่องใช้อะไรไปบ้างช่วยกันอภิปราย และสรุปผลออกมาเป็นรายงานส่งครู เป็นต้น

8. วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมายให้ทำ และมีลักษณะเด่น

8.1 นักเรียนจะดำเนินการอย่างอิสระ

8.2 ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของนักเรียนว่าการดำเนินการ ความก้าวหน้า อุปสรรคการประเมินผลงานใดบ้าง

8.3 นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

9. วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) วิธีการสอนแบบนี้มีแนวคิดที่ต่างไปจากแนวคิดอื่น และมีลักษณะเด่น

9.1 ยึดผู้เรียนเป็นหลัก

9.2 เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

9.3 นักเรียนแต่ละคนร่วมกิจกรรม

9.4 ครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

9.5 เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่น่าสนใจสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การฝึกให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และเสียง ตามวิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

9.6 การประเมินผลการเรียนนั้นจะเป็นการทดสอบแบบบูรณาการโดยให้นักเรียนประเมินตนเอง จากการเรียนรู้ของตนเอง และความก้าวหน้าของตน

9.7 ถ้านักเรียนมีที่ผิด ครูจะพยายามแก้ไข โดยไม่ใช้วิธีคุกคาม

10. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จากข้อเท็จจริงพบว่า ถึงแม้ว่านักเรียน จะเรียนรู้โครงสร้างของภาษามาแล้วเป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถพูดได้หรือสื่อสารได้ตื้นัก ด้วยเหตุผลนี้นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้เสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ การสอนเพื่อการสื่อสาร โดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอน จึงควรให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ และจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสภาพสังคมด้วย

11. โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) CIRC คือ โปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน โดยการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ โปรแกรม CIRC พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี 1986 นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งเป็น

โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนรู้การสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียนโดยตรง

CIRC-Writing/หรือแสดงผลงาน (publish) เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับLanguage Arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (plan) ร่างต้นฉบับ (draft) ทบทวนแก้ไข (revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (edit) และพิมพ์แนวทาง (style) เนื้อหา และกลวิธีของการเขียน CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกในการสอนอ่าน หรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้ โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะกิจกรรมโดยรวมดังนี้คือ

1. การสอนเริ่มต้นจากครู (Teacher Instruction)
 2. การฝึกปฏิบัติภายในทีม (Team Practice) นักเรียนทำงานในกลุ่มซึ่งมีสมาชิก 4-5 คนโดยมีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้กันจากที่ครูได้มอบหมายให้โดยการใช้ Worksheet หรืออุปกรณ์การฝึกอื่นๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน นักเรียนจะได้ประเมินเพื่อนสมาชิกในกลุ่มซึ่งกันและกัน
 3. นักเรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Individual Assessment) ในเรื่องของข้อความรู้หรือทักษะที่เขาได้รับในบทเรียน
 4. คะแนนจากการประเมินนักเรียนแต่ละคน จะรวมเป็นคะแนนของทีม (Team Recognition) ทีมใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้รับใบประกาศนียบัตรหรือรางวัลอื่นๆ
12. การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT มีพื้นฐานความคิดมาจากเรื่องสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) และการทำงานของสมอง สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับสไตล์ การเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นเสนอโดยแมค คาร์ธี (Mc Carthy) ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของ เดวิด คอลบ David Kolb ซึ่งอธิบายว่าสไตล์การเรียนรู้เกิดจากมิติ 2 มิติ คือ

1. การรับรู้ (Perception) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ
 - 1.1 การรับรู้ผ่านประสบการณ์รูปธรรม (Concrete Experience)
 - 1.2 การรับรู้ผ่านการสร้างมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization)

2. การจัดการข้อมูล (Processing) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสังเกตแล้วนำมาคิดไตร่ตรอง

(Reflective Observation)

2.2 การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

(Active Experiment)

แนวคิดและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลายๆ ประเภทที่กล่าวมาแล้ว แต่สิ่งสำคัญคือ ความสามารถของผู้สอนชอบแบบไหนและมีบุคลิกภาพอย่างไร และข้อความที่ยกมาเป็นแนวทางทั้งหลายนี้ก็เป็นเพียงลักษณะต่างๆ และรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีความเชื่อมโยงในศาสตร์ที่ว่า การแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ตัวอย่างเป็นเรื่องของการตีความทางภาษาที่ต้องอาศัยหลักภาษาอังกฤษเข้ามาช่วยอยู่ดี คือ คำศัพท์ ประโยค ความหมาย และ ตลอดทั้งเทคนิคการเรียนการสอนก็เป็นอีกบริบทหนึ่งของการตีความหมายทางภาษา

ดังนั้น ถ้าผู้แปลไม่มีความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษาที่ 2 ที่จะต้องแปลไปยังคนอื่นๆ อย่างไม่รู้ก็แปลไม่ได้ แน่แน่นอนจึงถือว่า การแปลเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้เขียนและเรียบเรียงกำลังจะนำเสนอในหนังสือเล่มนี้จึงมีความสำคัญต่อการศึกษาและเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเช่นเดียวกัน ผู้แปลจะต้องฝึกการวิเคราะห์และวางแผนในการใช้สำนวนทางภาษาแปลให้มากๆ จึงขอให้ผู้อ่านศึกษาไปเรื่อยๆ ในบทความลำดับต่อไป

..... The End of Chapter 3

บทที่ 4

ความรู้เบื้องต้นทั่วไป เกี่ยวกับภาษาและการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารเชิงความหมาย

สำหรับบทที่ 4 นี้ผู้เขียนได้นำองค์ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษาที่เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตีความหมายภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 อันเนื่องด้วยการตีความต้องอาศัยทฤษฎีทางภาษาหลายๆ ทฤษฎีมาเป็นตัวกำหนดสำนวนหรือการคัดเลือกกลุ่มคำและประโยคเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและมีความหมายเป็นธรรมชาติและตามเจตนารมณ์ของผู้สื่อสารในภาษาต้นฉบับและอีกอย่างหนึ่งคือ คำว่า ภาษา (Language) มีความหมายว่า ภาษาคือเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์เพื่อติดต่อระหว่างกัน จึงได้นำแนวคิดเรื่องภาษามาเสนอให้ผู้อ่านได้ศึกษาเป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีภาษาในแต่ละกลุ่มที่ได้นำมาเขียนไว้โดยย่อๆ ในบทนี้

นอกเหนือจากนี้แล้ว การที่ผู้อ่านได้ศึกษาและทำความเข้าใจภาษาจะทำให้ผู้แปลหรือผู้อ่านมีมุมมองในการจะเลือกรูปแบบคำศัพท์และรูปแบบประโยคและวิธีการเปลี่ยนแปลงความหมายที่ตนเองได้ถ่ายทอดออกมาในภาษาแปล เมื่อผู้ฟังได้อ่านหรือได้มาสัมผัสผลงานแปลก็จะมีมีความสุขในการได้อ่านงานแปลที่เหมือนกับสำนวนในภาษาต้นฉบับ อย่างไรก็ตามขอให้ผู้อ่านได้ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาในบทนี้เพื่อเกิดความเข้าใจในภาษาเพื่อการสื่อสารและทฤษฎีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเชิงความหมายในรูปแบบต่างๆ และ เห็นความสำคัญในรูปแบบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ อันเนื่องด้วยการแปลในบางกรณีนั้น ผู้แปลก็ตีความหมายเพื่อสารในกลุ่มครอบครัว หรือ เพื่อนๆ อย่างนี้อาจจะมุ่งเน้นเพื่อการสื่อความเข้าใจทั่วไป ถ้าเป็นเชิงการประชุมวิชาการ การสัมมนา นั้นผู้แปลก็ต้องเลือกใช้ภาษาฉบับแปลให้มีความสอดคล้องกับตัวบทให้มากที่สุด

ความรู้เบื้องต้นทั่วไปเกี่ยวกับภาษา¹

1. ความหมายของคำว่า ภาษา

สุภาษิตว่า....สำเนียงบอกภาษา กริยาบอกสกุล.... เป็นคำพังเพยของไทยตั้งแต่โบราณกาล เมื่อหมายถึงว่าผู้ที่พูดภาษาใดภาษาหนึ่งแล้ว เราจะรู้ได้ว่า เขาเป็นคนชาตินั้นภาษานั้นหรือไม่ ก็ให้ฟังสำเนียงในการออกเสียงของเขา ถ้ามีสำเนียงแปร่งคือไม่ถูกต้องหรือแม้แต่เพี้ยนไปนิดหน่อยก็จะจับได้ว่า ไม่ใช่คนชาตินั้นภาษานั้นและน้อยมากที่จะหาคนชาติอื่นภาษาอื่นพูดภาษาอีกภาษาหนึ่งโดยไม่แปร่งหูหรือไม่ผิดเพี้ยนจนหาที่คำติไม่ได้ นักร้องไทยร้องเพลงฝรั่งซึ่งไม่ใช่ภาษาตัวเอง แม้จะร้องเก่งอย่างไรและถึงจะสามารถเลียนแบบการร้องได้เหมือนฝรั่งทุกอย่าง ก็ยังมีความผิดเพี้ยนไม่มากนักน้อยให้จับได้อยู่ดี ทำนองเดียวกันฝรั่งร้องเพลงไทย

ดังนั้น ไม่ว่าภาษาของชาติใดก็มีต้นกำเนิดหรือความเป็นมาของภาษาชาตินั้นๆ หมายความว่า สิ่งที่ชาตินั้นๆ ใช้แทนความคิด พฤติกรรม และสื่อความหมายในลักษณะต่างๆ ทางสังคม คือ ภาษา บางท่านอาจจะสงสัยว่าอะไรคือ ภาษา เราจะรู้ได้อย่างไร นั่นคือ ภาษา เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เลยมีนักภาษาศาสตร์กล่าวไว้ว่าภาษาต้องมีความหมายและเสียงเป็นตัวแทน สำหรับการสื่อสารทางสังคม การเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งทุกคนต้องศึกษาตั้งแต่ความเป็นมาของภาษานั้นๆ

แต่ก่อนอื่น คงต้องกล่าวถึงความหมายของคำว่า ภาษา กล่าวคือ สัญลักษณ์ของการสื่อสาร ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคม อีกนัยหนึ่งอาจจะหมายถึงสัญลักษณ์ทางเสียงที่มนุษย์ใช้สื่อสารทางความคิด วัฒนธรรม อารมณ์ ความรู้สึก และความปรารถนาในสิ่งต่างๆ โดยระบบความหมายของสัญลักษณ์ เป็นสื่อนำไปอีกกลุ่มหนึ่งหรือบุคคลที่เราต้องการสื่อให้รู้ เราพูดว่าอย่างไร เป็นต้น

นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้คำนิยามของคำว่า ภาษา (Language) ไว้ลักษณะต่างๆ ซึ่งจะนำมากล่าวต่อไปนี้

According to an ancient linguist of India, Patanjali, “ Language is that human expression which is uttered out by speech organs ”. (Randolph Quirk, 1992)

Encyclopaedia Britannica. Vol. 13 : Language is defined as a system of conventional spoken or written symbols by means of which human being, as members culture. communicate.

¹สุรพงษ์ คงสัตย์, ภาษาอังกฤษศึกษา:แนวคิดและไวยากรณ์, พิมพ์ครั้งที่ 1, นครราชสีมา: หจก.โคราชมาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น, 2561, หน้า 137-155.

Sapir, 1921 : Language is a primarily human and non - instinctive method of communicating ideas, emotions. And desires by means of a system of voluntarily produced symbols.

Henry Sweet, 1965: In the history of language that language may be defined as the expression of thought by means of speech – sounds.

According to Transformatinal Generative linguists like Noam Chomsky, Language is the innate capacity of native speakers to understand and form grammatical sentences.

นักภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้คำนิยามของคำว่า ภาษา นี้ล้วนเป็นนักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงทางด้านภาษาซึ่งสามารถสรุปเป็นใจความสำคัญว่า ภาษา คือ สัญลักษณ์ที่มนุษย์ชาติ ใช้ในการสื่อสารทางความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและความต้องการแสดงออกถึงขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม โดยมีเสียงพูดเป็นสัญลักษณ์และจะต้องมีระบบคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาชาตินั้นๆ

2. ลักษณะของภาษา

ลักษณะของภาษา เราคงต้องย้อนกลับนึกถึงความหมายอีกครั้งหนึ่งว่า ภาษา คือ สัญลักษณ์เครื่องหมายของการสื่อสารทางสังคมมนุษย์ ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นใหญ่ๆ คือ ภาษา คือ องค์กรของเสียงและเสียงมีที่มาจากปาก ซึ่งช่วยทำหน้าที่ในการแปลงข้อความแต่ละข้อความออกมาเป็นเสียงเพื่อสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ภาษา คือ ความหมายของการสื่อสารทางสังคมมนุษย์ หมายความว่า ภาษาเป็นพลังชนิดหนึ่งที่ทำให้สังคมแต่ละสังคมมีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะระบบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ภาษา คือ ปรากฏทางสังคม เพราะภาษาเป็นสิ่งที่เกิดมาพร้อมมนุษย์ ค้นพบโดยมนุษย์และถูกใช้โดยมนุษย์ในสังคมนั้นๆ แต่ละสังคมก็พยายามผลิตคำและยืมคำในภาษาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ของตนเองมาประยุกต์ใช้ ดังนั้นภาษาจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ภาษาไม่ใช่สัญชาตญาณ เพราะผู้ที่รู้ภาษาต้องเกิดจากการเรียนรู้ตามขั้นตอนและไปตามลำดับของการวิวัฒนาการของมนุษย์ ภาษา คือ สัญลักษณ์ สำหรับสัญลักษณ์ของภาษาแต่ละภาษามีความจำเป็นอย่างมาก เพราะถ้าภาษาใดภาษาหนึ่งไม่มีสัญลักษณ์เป็นของตัวเองก็คงจะจัดเป็นภาษาไม่ได้ ทุกภาษาจะต้องมีอักษรหรืออักษร (Alphabet) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ถื่นต้นของแต่ละภาษา ภาษา คือ ระบบ หมายความว่า ทุกภาษามีระบบภายในตัวเอง ตั้งแต่เสียงไปจนถึงระบบไวยากรณ์ และภายในระบบของมันจะมีระบบย่อยออกไปอีก ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีความสมบูรณ์อยู่ในตัวเมื่อมนุษย์ต้องการสื่อสาร ภาษาเป็นภาษาศาสตร์และความสามารถในการสื่อสาร หมายความว่า ถ้าจะเรียนรู้ภาษาต้องเรียนจากหลักภาษาศาสตร์ คือ ศาสตร์ว่า

ด้วยการศึกษาภาษา และภาษา คือ ความเป็นมนุษย์ หมายความว่า ภาษาชาตินั้นก็เป็นวัฒนธรรมของชาตินั้นและเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความเจริญและความเป็นมาของสังคมนั้นๆ เป็นอย่างดี

3. ภาษามนุษย์และภาษาสัตว์

ภาษามนุษย์และภาษาสัตว์ มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ภาษามนุษย์เป็นภาษาที่มีระบบไวยากรณ์และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสถานการณ์ของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นระบบเปิดได้แก่ การยืมคำระหว่างภาษาได้ ในทางตรงกันข้าม ภาษาสัตว์นั้น เป็นภาษาที่เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณไม่มีระบบไวยากรณ์เป็นอยู่อย่างใดก็เป็นอยู่อย่างนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่มีการเรียนรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเป็นระบบปิด ไม่มีรูปภาษาทางวรรณคดี ภาษามนุษย์จะมีรูปภาษาทางวรรณคดี และบางครั้งในการสื่อสารมีสังคมเป็นตัวกำหนดที่เรียกว่า **Conditioned by geography**

Dr. Varshney, An introductory text book of linguistic and phonetics, 1973, P.6-8 : Linguists had summarized the difference between the human language and the animal language system of communication in the following manner;

Human Language: ภาษามนุษย์

1. Unlimited and infinite / ไม่มีขอบเขต
2. Un – Close / เป็นระบบเปิด
3. Extendable modifiable / เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
4. Flexible and full of variety / มีความหลากหลายรูปแบบ
7. Conditioned by geography / สถานการณ์กำหนด
8. Full of novelty / มีระบบวรรณคดี
9. Creativity / มีความหมายชัดเจน
10. Has grammaticality / มีไวยากรณ์
11. Descriptive / มีพรรณนาโวหาร

Animal Language : ภาษาสัตว์

1. Limited / มีขอบเขต
2. Close / เป็นระบบปิด
3. Un – modifiable / ไม่เปลี่ยนแปลง
4. Without variety / ไม่หลากหลาย
5. Not conditioned by geography / ไม่มีเงื่อนไข
6. Bereft of novelty / ไม่มีระบบวรรณคดี

7. Not creativity / ไม่มีความชัดเจนในระบบ
8. Has not grammaticality / ไม่มีไวยากรณ์
9. Nin - descriptive / ไม่มีพรรณนาโวหาร
10. Don't have grammaticality / ไม่มีไวยากรณ์
11. Don't have descriptive / ไม่มีพรรณนาโวหาร

4. ภาษาพูดและภาษาเขียน

เราสามารถสังเกตได้เลยว่ามนุษย์ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาพูดหรือภาษาเขียนได้อย่างเดียว เพราะว่า มนุษย์มีความแตกต่างด้านชาติกำเนิด บางคนเกิดมาอาการครบสามสิบสองแต่บางคนเกิดมาไม่ครบอาการสามสิบสอง แม้แต่คนที่ครบอาการสามสิบสองก็ไม่สามารถพูดได้อย่างเดียว สิ่งเหล่านี้หมายถึงลักษณะของคนกับการใช้ภาษาในการสื่อสาร ยิ่งปัจจุบันการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ถึงจะอยู่คนละสถานที่ก็สามารถพูดคุยกันได้แต่อย่างไรก็ตาม ภาษาทั้ง 2 ชนิดนี้ก็มีความสำคัญต่อการสื่อสารอยู่เช่นเดิม กล่าวคือ ภาษาพูด ได้แก่ การถ่ายทอดด้วยระบบเสียง โดยไม่ต้องคำนึงระบบไวยากรณ์มากนัก แต่เน้นการสื่อสารให้เข้าใจระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารเป็นสำคัญ ก็ถือว่า สัมฤทธิ์ผลแล้ว แต่สำหรับภาษาเขียนนั้น ต้องคำนึงถึงระบบไวยากรณ์เป็นอย่างมาก เพราะถ้าเขียนผิดก็อาจทำให้ความหมายผิดและเกิดการเข้าใจผิดได้ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ดังนั้น ภาษาเขียนจะหลีกเลี่ยงหลักภาษา ที่เรียกว่า ระบบโครงสร้างประโยคภาษา ไปไม่ได้เลย

ตัวอย่างเช่น

ภาษาพูด : Stand up (กรุณายืนขึ้น)
 Go ! (ไปกันเถอะ)
 O.K. ! Sure (คุณแน่ใจหรือ !)

ภาษาเขียน : Please, Stand up ! or You stand up..
 Let go, Friends !
 Okay, I am ! or Okay, You are sure..!

ตัวอย่างที่ยกมาข้างบนนี้ คงพอทำให้ผู้อ่านทุกท่านมองเห็นภาพของความแตกต่างของภาษาทั้ง 2 ว่าเป็นอย่างไร กล่าวสรุปคือว่า ภาษาพูด มีลักษณะไม่เคร่งครัดเรื่องไวยากรณ์ แต่เน้นการสื่อสารเป็นหลัก ภาษาเขียนมีลักษณะเคร่งครัดเรื่องไวยากรณ์ต้องถูกต้องตามโครงสร้างและการเขียนภาษาอังกฤษและอีกมุมมองหนึ่ง

ภาษาพูด - เป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นเสียง
 ภาษาเขียน - เป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือ

5. ความสำคัญของภาษา

ภาษาทุกภาษาในโลกย่อมมีความสำคัญเสมอกันในฐานะเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารระหว่างมนุษย์ ในสังคมนั้นๆ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก พอประมวลคือว่า ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารของมนุษย์ ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยยึดเหนี่ยวให้มนุษย์แต่ละชาติมีความผูกพันกัน เพราะการพูดภาษาเดียวกันจึงเป็นสิ่งที่ทำให้คนรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกันและมีความผูกพันต่อกันเหมือนญาติพี่น้องกัน ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์และเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญของสังคมในแต่ละชาติ เพราะว่า ภาษาเป็นวัฒนธรรมคือ วัฒนธรรมทางภาษา และเราจะเห็นว่า ภาษาแต่ละชาติก็มีเอกลักษณ์ เฉพาะตัวเองไม่ว่าจะเป็นรูปคำ ประโยค ระบบไวยากรณ์ ภาษาเป็นศาสตร์ เพราะมีระบบกฎเกณฑ์การใช้ที่แน่นอน และ ภาษาเป็นศิลปะ มีระบบการใช้ที่แน่นอนมีรูปแบบของการใช้รูปคำที่งดงาม และตามความนิยม โดยเฉพาะในเรื่อง วรรณคดี เรื่องสั้นต่างๆ ผู้เขียนจะต้องเข้าใจในระบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมและขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น บุคคล เวลา สถานที่ ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสาร ประเภทของเรื่อง เป็นต้น

6. ภาษาศาสตร์ คืออะไร

ภาษาศาสตร์ คือ ศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาภาษาตามแนววิทยาศาสตร์ หรือการศึกษาภาษาเชิงวิเคราะห์โครงสร้างต่างๆ ของภาษา ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยต่างๆ ในภาษา อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลา 10 ปี ก็มีนักภาษาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาในเชิงวรรณา ประวัติและเปรียบเทียบ สุดท้ายคือ การศึกษาภาษาเชิงประยุกต์ เหตุผลที่ว่า ภาษาศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ

1. มีขึ้นตั้งปัญหา หมายความว่า นักภาษาศาสตร์เกิดความสนใจเรื่องของภาษาใดภาษาหนึ่ง
2. มีขั้นวางสมมุติฐาน ขึ้นนี้นักภาษาศาสตร์ จะคาดคะเนผลแห่งการศึกษาล่วงหน้า เพื่อจะได้กำหนดแนวทางในการศึกษาให้ตรงเป้าหมายที่ชัดเจน
3. มีขั้นรวบรวมข้อมูล หมายความว่า นักภาษาศาสตร์จะรวบรวมข้อมูลทางภาษาจากเจ้าของภาษาที่แท้จริงอาจจะอยู่ในรูปแบบตัวอักษร หรือ แบบสอบถามด้วยเอกสารต่างๆ ตลอดทั้งศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษานั้นๆ
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อนักภาษาศาสตร์ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วก็นำมาทำการศึกษาอย่างละเอียด เพื่อหาจุดประเด็นที่ตนเองสนใจ เป็นต้นว่า หน่วยเสียงลักษณะของเสียงหรือฐานที่เกิดของเสียงถึงลักษณะใช้สื่อสารภายในสังคมแต่ละสถานการณ์
5. มีการสรุปผลการศึกษาวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาเป็นขั้นตอน

สุดท้ายของการศึกษาภาษาศาสตร์ จะเห็นว่า “ขั้นตอนการศึกษาคำศัพท์มีลักษณะเหมือนกับการศึกษาวิทยาศาสตร์กล่าวคือ ตั้งปัญหา สมมติฐาน เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล”

7. ชั้นของภาษาตามหลักภาษาศาสตร์

เมื่อเรามีความสนใจจะศึกษาภาษาใดภาษาหนึ่งจะต้องศึกษาภาษาตามแนวหลักภาษาศาสตร์ เพราะภาษาศาสตร์จะวางหลักการการศึกษาไว้ดังนี้

1. **Phonology - Phonemics and phonetics** คือ การศึกษาระบบอักษรและเสียงของอักษรแต่ละตัว พร้อมฐานกรณ์ที่เกิดเสียง
2. **Morphology - morph and syntax** คือ การศึกษาหน่วยคำและการนำคำไปสร้างเป็นประโยค
3. **Grammar - Grammatical and Semantics** คือ การศึกษาระบบไวยากรณ์ และความหมายของภาษาในบทความที่เขียนเป็นประโยคตามระบบไวยากรณ์

8. ขอบข่ายการศึกษาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

คำว่า ไวยากรณ์ มาจากกรูปรากศัพท์สันสกฤตว่า ไวยากรณ อ่านว่า ไว - ยา - กะ - ระ - ณะ ส่วนในภาษาบาลีว่า เวยยากรณ อ่านว่า เวย - ยา - กะ - ระ - ณะ แปลตามรูปศัพท์ได้ว่า การแยกแยะ การขยายความ การอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับหลักภาษา หลักภาษา หมายถึง กฎเกณฑ์การใช้คำ (Words) เสียง (Sound) และกลุ่มคำ (A group of words) ต่างๆ ที่มารวมกันเป็นกลุ่มคำ วลี อนุประโยค และประโยคของภาษานั้นๆ ดังนั้น ภาษาทุกภาษามีองค์ประกอบ 4 อย่าง ดังนี้

ลำดับที่	องค์ประกอบภาษา
1	ระบบเสียง (Sound Systems)
2	ระบบคำ (Word Systems)
3	ระบบประโยค (Sentence Systems)
4	ระบบความหมาย (Meaning Systems)

ปัจจุบันนี้ ไวยากรณ์มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาภาษาและหลังศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมามีทฤษฎีไวยากรณ์เกิดขึ้นมากมาย เพื่อเสนอวิธีการวิเคราะห์ภาษา เพราะภาษาทั้งหลายในโลกย่อมมีลักษณะสากลอยู่ร่วมกัน จึงเป็นเหตุว่า บางครั้งผู้ศึกษาไม่รู้จะยึดเอาทฤษฎีของใครเช่นเดียวกัน

การเขียนทฤษฎีไวยากรณ์ปัจจุบันสามารถแบ่งออกได้ 2 วัตถุประสงค์ดังนี้ ประการที่หนึ่งคือ ทฤษฎีไวยากรณ์เขียนขึ้นเพื่อความรู้ในภาษา และประการที่สองคือทฤษฎีไวยากรณ์เขียนขึ้นเพื่อการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม รูปแบบการเขียนไวยากรณ์ทั้งสองแบบจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่า มีลักษณะการเขียนแสดงหลักการใช้ภาษาเพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถใช้ภาษานั้นได้และใช้ได้ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา การศึกษาเรื่องราวภาษามีมาแต่สมัยโบราณ ประมาณ 2000 ปี ล่วงมาแล้วและการศึกษาในระยะแรกของตะวันตกเริ่มจากอินเดียส่วนทางตะวันตกเริ่มจากกรีกและโรมัน ซึ่งต่างก็เริ่มจากการศึกษาภาษาของตนเองอย่างละเอียดแล้วจึงขยายความสนใจออกสู่ภาษาอื่นๆ โดยยึดภาษาของตนเองเป็นหลักของการศึกษา สำหรับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การศึกษากฎเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษ หรือระเบียบใช้ภาษาอังกฤษซึ่งนักภาษาศาสตร์ได้วางหลักการศึกษาไว้ 5 ประการลำดับดังนี้

1. อักษรวิธีว่าด้วยเรื่อง อักษรภาษาอังกฤษ ระบบเสียง
(Alphabet and Phonetics)
2. วิธีวิภาควาด้วยเรื่อง คำพูดแต่ละส่วน หรือ ว่าด้วยเรื่อง ระบบคำพูด
(Speeches)
3. วาจสัมพันธ์ว่าด้วยเรื่อง การใช้ถ้อยคำ (Words and Sentences)
4. ฉันทลักษณ์ว่าด้วยเรื่อง การเขียนเรื่องราว (Write the Story)
5. เครื่องหมายวรรคตอนว่าด้วยเรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

9. ทฤษฎีทางภาษา

จากอดีตถึงปัจจุบันสามารถสรุปได้ว่า ระเบียบ กฎเกณฑ์ทางภาษาที่ทำให้มนุษย์สามารถพูด เขียน ฟังและอ่านภาษานั้นๆ ได้ถูกต้อง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทฤษฎีไวยากรณ์ ดังนั้น นักภาษาศาสตร์กลุ่มต่างๆ ก็พยายามเขียนระเบียบ กฎเกณฑ์ทางภาษาของตนเอง และภาษาที่ตนเองสนใจศึกษา ซึ่งกลุ่มทฤษฎีไวยากรณ์ทางภาษา แบ่งออก 6 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ไวยากรณ์แนวเดิม

(Traditional Grammar)

ไวยากรณ์แนวเดิม คือไวยากรณ์ที่ใช้สอนภาษากันในโรงเรียนในยุโรป ประมาณ ศตวรรษที่ 17 และได้แพร่หลายไปยังอเมริกาและประเทศอื่นๆ ไวยากรณ์แนวเดิมนี้นพัฒนามาจากไวยากรณ์กรีกและละตินเริ่มต้นจากการเขียนไวยากรณ์อังกฤษโดยอาศัยแบบอย่างไวยากรณ์ละติน ทั้งๆ ที่โครงสร้างของภาษาอังกฤษและภาษาละตินมิได้เหมือนกัน แต่ต่อมาราวต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18 ชาวชนบทจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามาสู่ตัวเมื่อนักภาษาจึงเกรงไป

ว่าภาษาอังกฤษจะวิบัติเพราะว่าชาวชนบทใช้ภาษาไม่ถูกต้องจึงมีการเขียนไวยากรณ์อังกฤษกันขึ้นเพื่อจะช่วยให้ชาวอังกฤษใช้ภาษากันอย่างถูกต้อง

นักไวยากรณ์อังกฤษแนวเดิมมีความเชื่อว่า ไวยากรณ์ คือ ศิลปะของการเขียนและการพูดอย่างถูกต้องหน้าที่ของนักไวยากรณ์ก็คือ การบรรยายภาษาที่ดีและพยายามไม่ให้ภาษาวิบัติ ไวยากรณ์แนวเดิมส่วนมากจะเริ่มด้วยการให้คำจำกัดความและแบ่งชนิดของคำเป็น 6 ถึง 8 ชนิด หลังจากนั้นก็กล่าวถึงส่วนประกอบของประโยค และกล่าวถึงประโยคตามลำดับมีการอธิบายเกี่ยวกับ บุรุษ เพศ กาล มาลา วาจก การก โดยไม่คำนึงว่า ภาษานั้นๆ จะมีลักษณะดังกล่าวหรือไม่ เพราะยึดแนวทางจากไวยากรณ์ละตินมาเป็นแบบแผน โดยยังไม่เข้าใจว่าภาษาแต่ละภาษาจะมีลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่นักไวยากรณ์ในสมัยต่อมาถือว่าเป็นข้อบกพร่องของไวยากรณ์แนวเดิมและพยายามหาแนวทางศึกษาวิเคราะห์ภาษาให้สมบูรณ์มากขึ้นแต่การศึกษาภาษาตามแนวเดิมนี้อาจถือว่าเป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานต่อการศึกษาไวยากรณ์แนวใหม่และแม้ว่าการศึกษาภาษาได้พัฒนาต่อไปอีกมากก็ยังมิผู้ศึกษาไวยากรณ์ตามแนวเดิมอยู่จนกระทั่งปัจจุบัน

กลุ่มที่ 2 ไวยากรณ์โครงสร้าง

(Structural Grammar)

ไวยากรณ์โครงสร้าง คือ ไวยากรณ์ที่วิเคราะห์ภาษาตามแนวภาษาศาสตร์โครงสร้าง ได้แก่ การศึกษาภาษาอังกฤษปัจจุบันในยุคแรกเริ่ม คือ ยุคของ เดอ เซอซูร์ ผู้ศึกษาภาษาแนวนี้เชื่อว่า ภาษามีโครงสร้างสิ่งที่มีอยู่ในภาษาเป็นต้นว่า เสียง คำ วลี เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างในการวิเคราะห์ภาษาจึงต้องพยายามหาความสัมพันธ์ของหน่วยต่างๆ อันเป็นส่วนประกอบของโครงสร้างเหล่านี้

การศึกษาศาสตร์แนวโครงสร้างเริ่มพร้อม ๆ กันในยุโรปและอเมริกาซึ่งยุโรปได้แนวคิดสำคัญจาก เดอ เซอซูร์ แหล่งการศึกษาสำคัญอยู่ที่กรุงปราก เรียกว่า สำนักปราก (Prague School) ส่วนในอเมริกานักภาษาศาสตร์ได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม ผู้นำคือ บลูมฟิลด์ นักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของอเมริกา เมื่อ ค.ศ. 1933 โดยเขานำวิธีการทางจิตวิทยาของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมมาใช้อธิบายภาษา เขาถือว่า พฤติกรรมย่อมเกิดจากสาเหตุและอธิบายได้ตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ เรียกว่า Stimulus – Response (S – R)

นักภาษาศาสตร์โครงสร้างที่สำคัญอีกคนหนึ่ง คือ ฟรีส เขาเป็นผู้เสนอเกณฑ์ใหม่ในการจำแนกคำโดยใช้กรอกประโยคเป็นเครื่องสำหรับทดสอบหาชนิดของคำ และ ฟรีส ถือว่า คำทุกคำที่ปรากฏตำแหน่งเดียวกันในประโยคได้ย่อมเป็นคำชนิดเดียวกัน

ตัวอย่างเช่น

กรอกประโยคที่ ฟรีส ใช้หาคำชนิดที่ 1 (Words of class 1)

(The) Class 1.....is was.....good
s.....are / were.....good

คำที่ปรากฏในช่อง Class 1 เป็นคำชนิดที่ 1 ตัวอย่างเช่นดังนี้

1. Coffee is good. 2. The man is good.

คำ Coffee , man เป็นคำชนิดที่ 1 และเป็นคำชนิดเดียวกันคือ นาม

กลุ่มที่ 3 ไวยากรณ์ปริวรรต

(Transformation Grammar)

เมื่อการศึกษารายวิชาตามแนวไวยากรณ์โครงสร้างแพร่หลายไปในหมู่ผู้สนใจศึกษานักภาษาศาสตร์ส่วนหนึ่งเริ่มพบจุดอ่อนของทฤษฎีไวยากรณ์แนวนั้น ดังนั้น จึงหาวิธีการที่จะศึกษาภาษาให้ได้รับความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เริ่มด้วย ขอมสกี (A. Noam Chomsky) ซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาศาสตร์ปัจจุบันอยู่ที่สถาบันเทคนิควิทยาแมชซาชูเซต ประมาณปี ค.ศ. 1957 ขอมสกี เชื่อว่า ไวยากรณ์ที่สมบูรณ์ควรเป็นไวยากรณ์ที่แสดงโครงสร้างประโยคถูกต้องตามหลักภาษานั้นๆ

ขอมสกี เสนอความคิดว่า ไวยากรณ์ที่จะสามารถบรรยายภาษาได้ดีคือ ไวยากรณ์ปริวรรตและตามที่ปรากฏในหนังสือ Syntactic Structure มีอยู่ 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1	กฎโครงสร้างวลี
ระดับที่ 2	กฎโครงสร้างคำ
ระดับที่ 3	กฎโครงสร้างปริวรรต

ความคิดสำคัญของ ไวยากรณ์ อยู่ที่กฎปริวรรต นั่นคือ การมองภาษาของมนุษย์มี 2 ระดับคือ ระดับลึกและระดับผิว ไวยากรณ์ปริวรรตถือว่า การวิเคราะห์ประโยคให้สมบูรณ์ถูกต้องจะต้องพิจารณาโครงสร้างลึกของประโยคด้วยโครงสร้างลึกนี้ได้มาจากกฎโครงสร้างวลี ประโยคที่อยู่ในโครงสร้างลึกจึงเป็นประโยคในความคิดขั้นต้นของมนุษย์ ส่วนประโยคโครงสร้างผิวนั้นอาจจะตรงหรือไม่ตรงกับโครงสร้างลึกก็ได้ แต่ในส่วนที่ไม่ตรงกับโครงสร้างลึก เพราะว่า ประโยคนั้นๆ ได้ผ่านขบวนการปริวรรตโดยการใช้กฎปริวรรต ตัดเติมหรือย้ายคำที่ทำให้ประโยคเปลี่ยนจากโครงสร้างหนึ่งเป็นอีกโครงสร้างหนึ่งจนกว่าจะได้โครงสร้างผิวอย่างที่เรารู้ได้เห็นได้ยินกันอยู่ ดังแผนผังปริวรรต ดังนี้

1. ประโยคในความคิด (โครงสร้างลึก)
2. กระบวนการเปลี่ยนแปลง (กฎปริวรรต)
3. รูปประโยคที่ใช้จริงตามสถานการณ์

สังเกตว่า การวิเคราะห์ภาษาตามแนวไวยากรณ์ปริวรรตมุ่งความสนใจไปที่ประโยค นักไวยากรณ์ปริวรรตไม่สนใจเรื่อง การจำแนกคำและกลุ่มคำมากเท่ากับนักไวยากรณ์แนวเดิม นักไวยากรณ์โครงสร้างจะเรียกชื่อของคำชนิดต่างๆ ตามไวยากรณ์แนวเดิม ที่ว่า คำนาม (Noun) กริยา (Verb)สรรพนาม (Pronoun) วิเศษณ์ (Adverb) บุรพบท (Preposition) แต่ความคิดเรื่องวลีของนักไวยากรณ์ปริวรรตคล้ายคลึงกับนักไวยากรณ์โครงสร้าง นั่นคือ วลี (Phrase) เป็นคำคำเดียว แต่เป็นคำที่เป็นหน่วยประโยค

กลุ่มที่ 4 ไวยากรณ์การก (Case Grammar)

ไวยากรณ์การก คือ ไวยากรณ์ซึ่งแตกสาขาออกมาจากไวยากรณ์ปริวรรต บุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดไวยากรณ์การก คือ ชาร์ลส์ เจ.ฟิลมอร์ (Charles J. Fillmore) เขาได้เสนอแนวความคิด ในเรื่อง การกในบทความหลายบท ระหว่างปี ค.ศ. 1966 – 1968 ความคิดของฟิลมอร์เกี่ยวกับการกนี้สืบเนื่องมาจากความคิดแก้ไขจุดอ่อนของไวยากรณ์ปริวรรตของชอมสกี โดยเฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์แบบประธานและกรรมกรของประโยคซึ่งชอมสกี ถือว่า อยู่ในโครงสร้างลึกและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับองค์ประกอบทางความหมาย และ ฟิลมอร์ ไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้ เขากล่าวว่า ประธานและกรรมน่าจะเป็นความสัมพันธ์ในขั้นที่ค่อนข้างไปทางโครงสร้างผิวเผิน ส่วนความสัมพันธ์ของหน่วยประโยคในโครงสร้างลึกนั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยกริยา ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยนาม และหน่วยกริยานี้ ฟิลมอร์ เรียกว่า การกสัมพันธ์

คำว่า การก ในความหมายของ ฟิลมอร์ หมายถึง ความสัมพันธ์ทางอรรถ - วากยสัมพันธ์ ระหว่างคำนามกับคำกริยาในประโยคก็น่าจะพอเพียงหรืออาจจะเป็นความสัมพันธ์ของคำชนิดต่างๆ ก็ได้ และเขาได้สรุปว่า การกในไวยากรณ์การกนั้นมี 2 ระดับคือ ระดับโครงสร้างลึกและระดับโครงสร้างผิวเผิน การกทั้ง 2 ระดับนี้มีความสัมพันธ์กันแต่มีใช้สิ่งเดียวกัน ไวยากรณ์การกของฟิลมอร์นี้เป็นแม่บทให้นักไวยากรณ์อื่นๆ นำไปศึกษาวิเคราะห์ภาษาต่างๆ ซึ่งสิ่งที่เขาต้องการเสนอนั้นมิใช่การตั้งทฤษฎีใหม่ แต่เป็นเพียงข้อเสนอเกี่ยวกับเรื่อง โครงสร้างของประโยคซึ่งเป็นระดับที่เกี่ยวข้องกับความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น

กลุ่มที่ 5 ไวยากรณ์แทกมีมิก (Tagmemic Theory)

ไวยากรณ์แทกมีมิก เกิดขึ้นในช่วงก่อนปี ค.ศ. 1950 ผู้นำของนักไวยากรณ์กลุ่มนี้คือ เคนเมธ แอล ไพค์ (Kemeth L Pike) ไพค์เป็นนักภาษาศาสตร์อยู่ในกลุ่มของบลูมฟิลด์ การตั้งทฤษฎีสืบเนื่องมาจากการวิเคราะห์ภาษาระดับไวยากรณ์ตามแนวไวยากรณ์โครงสร้างยัง

ไม่รัดกุมพอที่จะอธิบายโครงสร้างของวลีและประโยคได้ชัดเจนในบางกรณี ปัญหาที่ไพค์พบคือ ความสับสนระหว่างประเภทของคำและหน้าที่ของคำซึ่งตามความคิดของนักไวยากรณ์ โครงสร้างจะจำแนกประเภทของคำตามตำแหน่งที่คำปรากฏ

ตัวอย่างเช่น

1. The hairy green monster.
2. The underpaid struggling factory worker.

ถ้าวิเคราะห์ตามแนวไวยากรณ์โครงสร้างจะบอกได้ว่า

ประโยคที่ 1

The	-	คำชี้เฉพาะ
hairy	-	คำคุณศัพท์
green	-	คำคุณศัพท์
monster	-	คำนาม

ไพค์ ได้เสนอ ไวยากรณ์แทกมีมิก ขึ้นเพื่อจัดความสับสนนี้ โดยเขาชี้ให้เห็นความแตกต่างของคำในประโยคตามโครงสร้างภาษาว่า หน่วยทางไวยากรณ์ ต้องประกอบด้วย ลักษณะสำคัญ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. หน้าที่ของหน่วยทางไวยากรณ์
2. ประเภทของหน่วยทางไวยากรณ์
3. บทบาทของหน่วยทางไวยากรณ์
4. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยทางไวยากรณ์

ตัวอย่างเช่น

1. He puts that book on the shelf

Subj / pro Pred / VP Adj / Ct NP Adj / Loc p

----- + ----- + ----- + -----

Act / S#>Sta / >Full BT > Un / -Sc / -> Gen >S#

จากข้อความประโยคภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ตามหลักไวยากรณ์แทกมีมิก ได้แก่

1. He

SLOT	-	เป็นประธาน
CLASS	-	ประธานเป็นคำสรรพนาม
ROLE	-	เป็นผู้กระทำ
COHESION	-	เพศของคำนาม

2. puts

SLOT	-	เป็นภาคแสดง
CLASS	-	เป็นกริยาลี

- ROLE - แสดงการบอกเล่า
 COHESION - คำกริยาชนิดนี้ปรากฏพร้อมกับผู้กระทำ
3. that book
 SLOT - เป็นส่วนขยายคำกริยา
 CLASS - เป็นนามวลีนับได้
 ROLE - เป็นผู้กระทำ
 COHESION - ไม่กำหนด
4. on the shelf
 SLOT - เป็นส่วนขยายคำกริยา
 CLASS - เป็นวลีบอกสถานที่
 ROLE - เป็นทิศทางของการกระทำ
 COHESION - ไม่กำหนด

แนวคิดของไวยากรณ์แทกมีมีคอาศัยพื้นฐานจากไวยากรณ์โครงสร้างมีการบรรยายข้อมูลทางภาษาที่สังเกตเห็นได้และผู้ออกภาษาใช้พูดอยู่จริงๆ และ ไพค์ยังเชื่อว่า พฤติกรรมที่มีจุดประสงค์ของมนุษย์ จุดประสงค์การใช้ภาษา ก็คือ การสื่อความหมาย ส่วนตัวภาษา คือ สื่อที่ใช้ในการแสดงจุดประสงค์ ได้แก่ เสียงพูด ดังนั้น การบรรยายภาษาต้องบรรยายทั้งสื่อและจุดประสงค์และเรื่องความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ไพค์ได้แสดงเป็นลำดับ คือ ภาษาประกอบด้วยหน่วยที่เล็กที่สุด คือ หน่วยเสียง หน่วยเสียงประกอบกันขึ้นเป็นหน่วยที่ใหญ่กว่า คือ คำ จากคำประกอบกันขึ้นเป็นหน่วยที่ใหญ่กว่าต่อไปจนถึงหน่วยที่ใหญ่ที่สุด คือ การสนทนา

ไพค์ ได้เขียนแผนภูมิ ดังนี้

1	การสนทนา (Conversations)
2	การสนทนาโต้ตอบอย่างสั้น (Dialogues)
3	อนุบท (Topics)
4	ประโยค (Sentences)
5	อนุประโยค (Clause)
6	วลี (Phrase)
7	คำ (Words)
8	รากคำ (Root of the words)
9	หน่วยเสียง (Phonetic)

กลุ่มที่ 6 ไวยากรณ์อรรถ - การก (Lexi – Case)

ผู้นำไวยากรณ์กลุ่มนี้ได้แก่ แสตน์ลี สตาร์อสตา (Stanley Starosta) แห่งมหาวิทยาลัยฮาวาย ไวยากรณ์นี้เกิดจากความคิดที่ว่ากฎปริวรรตในไวยากรณ์ปริวรรตของขอมสกีเป็นกฎที่มีอำนาจมากเกินไป กล่าวคือ กฎปริวรรตอาจเอื้อต่อการมีโครงสร้างลึกได้หลายแบบ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ทำให้ไม่แลเห็นว่าแบบใดเป็นแบบสากลและไม่เห็นธรรมชาติของภาษาได้อย่างแท้จริง ไวยากรณ์อรรถ-การก จึงไม่มีกฎปริวรรต อย่างไรก็ตามในสมัยต้นๆ ของไวยากรณ์แนวนี้นี้ยังมีลักษณะของไวยากรณ์ปริวรรตอยู่ คือ มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

- 1) องค์ประกอบวากยสัมพันธ์
- 2) องค์ประกอบทางเสียง
- 3) องค์ประกอบทางความหมาย

นอกจากนั้น ไวยากรณ์อรรถ - การก ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 เป็นต้นมา และ ราวปี ค.ศ. 1981 ไวยากรณ์อรรถ - การก ไม่มีกฎโครงสร้างวลีถือว่า กริยาเป็นตัวสำคัญที่สุด ลักษณะประจำของกริยาเป็นตัวกำหนดหน่วยทั้งหมดที่จะมาเกิดกับคำกริยา ทฤษฎีไวยากรณ์ต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นยังมีทฤษฎีไวยากรณ์กลุ่มต่างๆ อีกส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีย่อยซึ่งแตกสาขามาจากทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตดั้งเดิม แต่มีการขยายความคิดเพิ่มเติมในจุดที่นักภาษาบางกลุ่มเห็นความสำคัญ แม้ว่า ขอมสกีซึ่งเป็นผู้ริเริ่มวางรากฐานไวยากรณ์ปริวรรตเองก็ได้เปลี่ยนแนวความคิดโดยหันความสนใจไปทางเรื่อง ระบบหลักการของภาษา หรือองค์ประกอบของภาษาในด้านไวยากรณ์ในแต่ละภาษา ซึ่งขอมสกีก็เชื่อว่า การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบของหลักการต่างๆ จะนำไปเป็นหนทางไปสู่คำตอบและคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะภาษาของมนุษย์ได้อย่างแท้จริง

ทฤษฎีทางภาษาและองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาก็เป็นเรื่องสำคัญอีกส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักการแปลเช่นกัน อันเนื่องด้วยเป็นหลักการที่ผู้ศึกษาเรื่องการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านหลักการทางภาษาในการส่งเสริมทักษะด้านองค์ความรู้ภาษาในอีกมุมหนึ่งซึ่งผู้รู้แสดงเอาไว้เป็นองค์ความรู้ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือการสื่อสารของมนุษย์ การตีความหมายคือการถ่ายทอดและสื่อสารภาษาอีกรูปแบบหนึ่งที่ไปสู่ผู้ฟัง หรือ ผู้อ่านภาษาที่ผู้แปลตีความหมายออกมาในรูปแบบการตีทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 หรือ สำนวนภาษาเดิมของผู้ตีความหมายจากต้นฉบับที่เรียกว่า ผู้แปล

คำว่า ผู้แปล² คือ ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความหมายของข้อความในภาษาหนึ่งๆ ที่ใช้สื่อสาร ไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยข้อความที่ถ่ายทอดเป็นภาษาอื่นแล้วจะมีใจความเหมือนกับ

² https://th.wikipedia.org/wiki/Christopher_Kasperek, "The Translator's Endless Toil", *The Polish Review*, vol. XXVIII, no. 2, 1983, pp. 84-87., Accessed: 5/11/2020.

ข้อความในภาษาต้นฉบับ ผู้ทำหน้าที่แปลภาษา เรียกว่า ผู้แปล ส่วนผู้แปลภาษาโดยการฟังภาษาหนึ่งแล้วแปลเป็นคำพูดอีกภาษาหนึ่งในทันที เรียกว่า ล่าม

การแปลภาษานั้นอาจทำด้วยบุคคล หรืออาจใช้เครื่องเทคโนโลยี (machine) เช่น แปลด้วยคอมพิวเตอร์ หรือแปลด้วยเว็บไซต์ มีภูเกิลแปลภาษาเป็นต้น แต่ก็ยังไม่ดีเท่าบุคคลแปล และในทางวิทยาการคอมพิวเตอร์ การแปลชุดคำสั่งจากภาษาคอมพิวเตอร์ภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยเนื้อหาของโปรแกรมทั้งสองเหมือนกัน เรียกว่า การแปลโปรแกรม (compile) การแปลภาษาอาจมีประโยชน์เชิงพัฒนาการต่อภาษาเป้าหมาย แม้ว่าผู้แปลย่อมเพิ่มความเสี่ยงต่อการนำคำศัพท์ ไวยากรณ์ หรือ วากยสัมพันธ์ของภาษาต้นทาง (ภาษาที่กำลังแปล) ไปผสมกับภาษาเป้าหมายโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่ผลของความไม่ได้ตั้งใจนี้อาจเป็นการพัฒนาภาษาเป้าหมายไปในตัว เพราะบางครั้งอาจทำให้ภาษาเป้าหมายมีคำแปลแบบตรงตัว (calque) และคำยืมหลายคำที่มีประโยชน์ต่อภาษาเป้าหมาย โดยอาจกลายเป็นคำที่มีการใช้บ่อยในภาษาเป้าหมาย นักแปล รวมทั้งนักแปลโบราณผู้แปลเอกสารศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เช่น คัมภีร์โบราณ อาจได้มีบทบาทในการช่วยพัฒนาภาษาเป้าหมายให้สมบูรณ์แบบมากขึ้น

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสาร³ การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตมนุษย์จำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งนอกเหนือจากปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาก การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นยุคโลกาภิวัตน์ เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม การสื่อสารทำให้คนมีความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ทำให้สังคม เจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้มนุษย์สามารถสืบทอดพัฒนา เรียนรู้ และรับรู้วัฒนธรรมของตนเองและสังคมได้ การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ชุมชน และสังคมในทุกด้าน

คำว่า การสื่อสาร (communications) มีที่มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า communis หมายถึง ความเหมือนกันหรือร่วมกัน การสื่อสาร (communication) หมายถึงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่างๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์อื่นใด การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเองและคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อกัน บริบททางการสื่อสารที่เหมาะสมเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

³ <https://sites.google.com/site/vareezahaha/bth-thi4phasa-thi-chi-suxsar-ni-chiwit-praca-wan>, Accessed: 25/06/2564.

ความสำคัญของการสื่อสาร ดังนี้

1. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร ทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคม จึงดำเนินไปพร้อมๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร

2. การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3. การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ

องค์ประกอบของการสื่อสาร มี 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (sender) หรือ แหล่งสาร (source) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร หรือเป็นแหล่งกำเนิดสาร ที่เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารด้วยการแปลงสารนั้นให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษาและอากัปกริยาต่างๆ เพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึก ข่าวสาร ความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสารด้วยวิธีการใดๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตาม จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม เช่น ผู้พูด ผู้เขียน กวี ศิลปิน นักจัดรายการวิทยุ โฆษกรัฐบาล องค์การ สถาบัน สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หน่วยงานของรัฐ บริษัท สถาบันสื่อมวลชน เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้ส่งสาร

1. เป็นผู้ที่มีเจตนาแน่วแน่ที่จะให้ผู้อื่นรับรู้จุดประสงค์ของตนในการส่งสาร แสดงความคิดเห็น หรือวิจารณ์ ฯลฯ

2. เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของสารที่ต้องการจะสื่อออกไป

3. เป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะที่ดี มีความน่าเชื่อถือ แคล่วคล่องเปิดเผยจริงใจ และมีความรับผิดชอบ ในฐานะเป็นผู้ส่งสาร

4. เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจความพร้อมและความสามารถรับสารของผู้รับสาร

5. เป็นผู้รู้จักเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งสารหรือนำเสนอสาร

2. สาร (message) หมายถึง เรื่องราวที่มีความหมาย หรือสิ่งต่างๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ความรู้ ความคิด ความต้องการ อารมณ์ ฯลฯ ซึ่งถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารให้ได้รับรู้ และแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์ใดๆ ที่สามารถทำให้เกิดการ

รับรู้ร่วมกันได้ เช่น ข้อความที่พูด ข้อความที่เขียน บทเพลงที่ร้อง รูปที่วาด เรื่องราวที่อ่าน ท่าทางที่สื่อความหมาย เป็นต้น

2.1 รหัสสาร (message code) ได้แก่ ภาษา สัญลักษณ์ หรือสัญญาณที่มนุษย์ใช้เพื่อแสดงออกแทนความรู้ ความคิด อารมณ์ หรือความรู้สึกต่างๆ

2.2 เนื้อหาของสาร (message content) หมายถึง บรรดาความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอดเพื่อการรับรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนเพื่อความเข้าใจร่วมกันหรือโต้ตอบกัน

2.3 การจัดสาร (message treatment) หมายถึง การรวบรวมเนื้อหาของสาร แล้วนำมาเรียบเรียงให้เป็นไปอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้ใจความตามเนื้อหา ที่ต้องการด้วยการเลือก ใช้รหัสสารที่เหมาะสม

3. สื่อ หรือช่องทาง (media or channel) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะของสาร ทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งสารต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร

4. ผู้รับสาร (receiver) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชนที่รับเรื่องราวข่าวสารจากผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับ (Feedback) ต่อผู้ส่งสาร หรือส่งสารต่อไปถึงผู้รับสารคนอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร เช่น ผู้เข้าร่วมประชุม ผู้ฟังรายการวิทยุ กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย ผู้อ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

หลักในการสื่อสาร การสื่อสารจะประสบความสำเร็จตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ผู้ส่งสารควรคำนึงถึงหลักการสื่อสาร ดังนี้ (ภาควิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี, 2542: 13-14)

1. ผู้ที่จะสื่อสารให้ได้ผลและเกิดประโยชน์ จะต้องทำความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบในการสื่อสาร และปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ การคิด การเรียนรู้ การจำ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการสื่อสาร

2. ผู้ที่จะสื่อสารต้องคำนึงถึงบริบทในการสื่อสาร บริบทในการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่อยู่แวดล้อมที่มีส่วนในการกำหนดรู้ความหมายหรือความเข้าใจในการสื่อสาร

3. คำนึงถึงกรอบแห่งการอ้างอิง (frame of reference) มนุษย์ทุกคนจะมีพื้นความรู้ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม สังคม ประสบการณ์ ฯลฯ เรียกว่าภูมิหลังแตกต่างกัน ถ้าสื่อสารใดมีกรอบแห่ง การอ้างอิงคล้ายกัน ใกล้เคียงกัน จะทำให้การสื่อสารง่ายขึ้น

4. การสื่อสารจะมีประสิทธิผล เมื่อผู้ส่งสารส่งสารอย่างมีวัตถุประสงค์ชัดเจน ผ่านสื่อหรือช่องทาง ที่เหมาะสม ถึงผู้รับสารที่มีทักษะในการสื่อสารและมีวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน

5. ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ควรเตรียมตัวและเตรียมการล่วงหน้า เพราะจะทำให้การสื่อสารราบรื่น สะดวก รวดเร็ว เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถแก้ไขได้ทันที่ หากจะเกิดอุปสรรค ที่จุดใดจุดหนึ่ง

6. คำนึงถึงการใช้ทักษะ เพราะภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์ตกลงใช้ร่วมกันในการสื่อความหมาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจในการสื่อสาร คู่สื่อสารต้องศึกษาเรื่องการใช้ภาษา และสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล เนื้อหาของสาร และช่องทางหรือสื่อ ที่ใช้ในการสื่อสาร

7. คำนึงถึงปฏิริยาตอบกลับตลอดเวลา ถือเป็นการประเมินผลการสื่อสาร ที่จะทำให้คู่สื่อสารรับรู้ผลของการสื่อสารว่าประสบผลดีตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขข้อบกพร่องใด เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารเกิดผลตามที่ต้องการ

วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ (inform) ในการทำการสื่อสาร ผู้ทำการสื่อสารควรมีความต้องการที่จะบอกกล่าวหรือชี้แจงข่าวสาร เรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารได้รับทราบ

2. เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (teach or education) ผู้ทำการสื่อสารอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจะ ถ่ายทอดวิชาความรู้ หรือเรื่องราวเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น

3. เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (please or entertain) ผู้ทำการสื่อสารอาจ ใช้วัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อสร้างความพอใจ หรือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร โดยอาศัยสารที่ตนเองส่งออกไป ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในรูปของการพูด การเขียน หรือการแสดงกิริยาต่างๆ

4. เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or persuade) ผู้ทำการสื่อสารอาจใช้วัตถุประสงค์ใน การสื่อสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ หรือชักจูงใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้รับสาร และอาจชักจูงใจให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตาม หรือยอมปฏิบัติตามการเสนอแนะของตน

5. เพื่อเรียนรู้ (learn) วัตถุประสงค์นี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้รับสาร การแสวงหาความรู้ ของผู้รับสาร โดยอาศัยลักษณะของสาร ในกรณีนี้มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้ เป็นการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของสารที่ผู้ทำการสื่อสารถ่ายทอดมาถึงตน

6. เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (dispose or decide) ในการดำเนินชีวิตของคนเรามี สิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำ อยู่เสมอก็คือ การตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจ นั้นอาจได้รับการเสนอแนะ หรือชักจูงใจให้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จากบุคคลอื่นอยู่เสมอ ทางเลือกในการ ตัดสินใจของเราจึงขึ้นอยู่กับข้อเสนอแนะนั้น

ภาษาต่างประเทศที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และ สาเหตุที่ทำให้ภาษาต่างประเทศ เข้ามาปะปนในภาษาไทยในยุคปัจจุบันค่อนข้างมากมายยิ่งขึ้น คือว่า

1. ความสัมพันธ์กันทางเชื้อชาติและถิ่นที่อยู่อาศัยตามสภาพภูมิศาสตร์ ประเทศไทยมี อาณาเขตติดต่อหรือใกล้เคียงกันกับมิตรประเทศกับประเทศต่างๆ หลายประเทศได้แก่ พม่า ลาว มาเลเซีย เขมร มอญ ญวน จึงทำให้คนไทยที่อยู่อาศัยบริเวณชายแดนมีความเกี่ยวพันกับ

ชนชาติต่างๆ โดยปริยาย มีการเดินทางข้ามแดนไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน มีการแต่งงานกันเป็นญาติกัน จึงเป็นสาเหตุสำคัญให้ภาษาของประเทศเหล่านั้นเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทย

2. ความสัมพันธ์กันทางด้านประวัติศาสตร์ ชนชาติไทยเป็นชนชาติที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีการอพยพโยกย้ายของคนไทยเข้ามาอยู่ในถิ่น ซึ่งชนชาติอื่นเคยอาศัยอยู่ก่อน หรือมีการทำศึกสงครามกับชนชาติอื่น มีการกวาดต้อนชนชาติอื่น เข้ามาเป็นเชลยศึก หรือชนชาติอื่นอพยพเข้ามาอยู่ ในแผ่นดินไทยด้วยเหตุผล ต่างๆ และอาจจะกลายเป็นคนไทยในที่สุด ผลที่ตามมาก็คือคนเหล่านั้น ได้นำถ้อยคำภาษาเดิม ของตนเองมาใช้ปะปนกับ ภาษาไทย

3. ความสัมพันธ์กันทางการค้า จากหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ ชนชาติไทยมีการติดต่อค้าขาย แลกเปลี่ยนสินค้ากับชนชาติต่างๆ มาเป็นเวลานาน เช่น ชาวจีน ชาวโปรตุเกส ฝรั่งเศส อังกฤษ ฮอลันดา ตลอดถึงญี่ปุ่น ยิ่งปัจจุบันการค้าขายระหว่างประเทศมีความสำคัญมากขึ้น มีการใช้ภาษาต่างประเทศในวงการธุรกิจการค้ามากขึ้น คำภาษาต่างประเทศมีโอกาสเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยได้ตลอดเวลาไม่มีวันสิ้นสุด

4. ความสัมพันธ์ทางด้านศาสนา คนไทยมีเสรีภาพในการยอมรับนับถือศาสนามาเป็นเวลาช้านาน เมื่อยอมรับนับถือศาสนาใดก็ย่อมได้รับถ้อยคำภาษาที่ใช้ในคำสอน หรือคำเรียกชื่อต่าง ๆ ในทางศาสนาของศาสนานั้นๆ มาปะปนอยู่ในภาษาไทยด้วย เช่น ศาสนาพราหมณ์ใช้ภาษาสันสกฤต ศาสนาพุทธใช้ภาษาบาลี ศาสนาอิสลามใช้ภาษาอาหรับ และศาสนาคริสต์ใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาต่างๆ ที่ใช้ ในทางศาสนา ก็จะเข้ามาปะปนในภาษาไทยด้วย

5. ความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี เมื่อชนชาติต่างๆ เข้ามาสัมพันธ์ติดต่อกับชนชาติไทย หรือเข้ามาตั้งหลักแหล่งอยู่ในประเทศไทย ย่อมนำเอาวัฒนธรรมและประเพณีที่เคยยึดถือปฏิบัติอยู่ในสังคมเดิมของตนมาประเพณีปฏิบัติในสังคมไทย นานๆ เข้า ถ้อยคำภาษาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประเพณีเหล่านั้น ก็กลายมาเป็นถ้อยคำภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น จนถึงปัจจุบันการหยิบยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้ในการสื่อสารยังไม่มีวันสิ้นสุด トラบใดที่เรายังติดต่อ สัมพันธ์ กับชาวต่างชาติ การหยิบยืมภาษาต่างประเทศมาใช้ในการสื่อสารจะต้องคงมีตลอดไป ภาษาไทยหยิบยืมภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร เข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งในส่วนของรูปคำและวิธีการสร้างคำใหม่จำนวนมากมาย เป็นเวลายาวนานจนคนไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้สึกว่าเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารจึงเป็นภาษา ต่างประเทศที่เข้ามามี อิทธิพลต่อคนไทยมากที่สุด

6. ความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของประเทศที่เจริญแล้ว ทำให้เกิดเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับอำนวยความสะดวกแก่บุคคลในสังคมต่างๆ คนไทยก็ได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของประเทศเหล่านั้นมาเช่นเดียวกัน มีการสั่งซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ใหม่ๆ เข้ามาในประเทศไทยจำนวนมากมาย ชื่อของเครื่องมือเครื่องใช้และถ้อยคำ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านั้น

ได้เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เอนเตอร์ แผ่นดิสก์ ไอคอน เม้าส์ เป็นต้น

7. การศึกษาวิชาการต่างๆ การศึกษาของไทยมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น แต่ความรู้ในสาขาวิชาการต่างๆ ส่วนใหญ่รับมาจากต่างประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสถาบันต่างๆ มีการใช้ตำราภาษาต่างประเทศ ประกอบการเรียนและศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้ คนไทยยังนิยมเดินทางไปศึกษาวิชาการต่าง ๆ ในต่างประเทศ เมื่อกลับมาประเทศก็ได้รับเอาคำบางคำ ของภาษาต่างประเทศเหล่านั้นมาใช้ ปะปนกับภาษาไทยด้วย

8. การศึกษาภาษาต่างประเทศโดยตรง ในประเทศมีการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิชาภาษาไทยในระดับสูง เพราะเรารับรูปคำและ วิธีการสร้างคำจากภาษาเหล่านั้นมามากได้แก่ การศึกษาภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษา เขมร และการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารโดยตรง เช่น การศึกษาภาษาอังกฤษ ภาษา ฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

9. ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนต่างชาติ มีคนไทยจำนวนมากมายที่คบหาสมาคมกับคน ต่างชาติและมีคนไทยจำนวนไม่น้อย ที่สมรสกับคนต่างชาติ ทำให้มีการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนกัน ในทางภาษา ใช้ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ในครอบครัวของตนเอง จึงทำให้ ภาษาต่างประเทศเข้ามา ปะปนอยู่ในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น

10. ความสัมพันธ์ทางการทูต เจริญสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศต่างๆ ทำให้มีการใช้ภาษา ต่างๆ สื่อสารสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการแพร่กระจายของภาษาต่างๆ เข้ามาในประเทศไทย

อิทธิพลของภาษาต่างประเทศ การที่มีภาษาต่างประเทศต่างๆ ทั้งภาษาตะวันตกและ ภาษาตะวันออก เข้ามาปะปนอยู่ใน ภาษาไทยเป็นจำนวนมาก การรับคำภาษาต่างประเทศ เข้ามาใช้สื่อสารในภาษาไทย และคนไทยได้เรียน ภาษาต่างประเทศตรงมากขึ้นจึงมี การฝึกลอกเสียงตามเสียง ของคำในภาษาต่างประเทศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการ ใช้ภาษาไทย ในการสื่อสารหลายประการ

1. ภาษาถิ่น ภาษาถิ่น เป็นภาษาย่อยที่ใช้พูดกันในท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ความเข้าใจกันระหว่างผู้คนที่อาศัยอยู่ตามท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่ง อาจจะแตกต่างไปจากมาตรฐาน หรือภาษาที่คนส่วนใหญ่ของแต่ละประเทศใช้กัน และอาจจะ แตกต่างจากภาษาในท้องถิ่นอื่นทั้งทางด้านเสียง คำและ การใช้คำ ภาษาถิ่น เป็นภาษาที่มี ลักษณะเฉพาะ ทั้งถ้อยคำ และสำเนียง ภาษาถิ่นจะแสดงถึงเอกลักษณ์ ลักษณะความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของผู้คน ในท้องถิ่นของแต่ละภาค ของประเทศไทย บางทีเรียกว่า ภาษาท้องถิ่น และหากพื้นที่ของผู้ใช้ภาษานั้นกว้างก็จะมีภาษาถิ่นหลากหลาย และมีภาษาถิ่นย่อยๆ ลงไปอีก เช่นภาษาถิ่นใต้ ก็มีภาษาสงขลา ภาษานคร ภาษาตากใบ ภาษาสุราษฎร์ เป็นต้น ภาษา ถิ่นทุกภาษาเป็นภาษาที่สำคัญในสังคมไทย เป็นภาษาที่บันทึกเรื่องราว ประสบการณ์ และ

วัฒนธรรมทุกแขนงของท้องถิ่น เราจึงควรรักษาภาษาถิ่นทุกถิ่นไว้ใช้ให้ถูกต้อง เพื่อเป็นสมบัติมรดกของชาติต่อไป ซึ่งภาษาถิ่นจะเป็นภาษาพูด หรือภาษาท่าทางมากกว่าภาษาเขียนภาษาถิ่นของไทยจะแบ่งตาม ภูมิภาคหรือท้องถิ่นที่ผู้พูดภาษา นั้นอาศัยอยู่ในภาค ต่างๆ แบ่งได้เป็น 4 ถิ่นใหญ่ๆ คือ ภาษาถิ่นกลาง ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสานและภาษาถิ่นใต้

ภาษาถิ่นกลาง ภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารอยู่ในบางจังหวัดของภาคกลาง เช่น เพชรบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม อ่างทอง และพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น ภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารอยู่ในจังหวัดเหล่านี้ มีสำเนียงพูดที่แตกต่างกันออกไป จะมีลักษณะเพี้ยนเสียงไปจากภาษากลางที่เป็นภาษามาตรฐาน

ภาษาถิ่นเหนือ หรือภาษาถิ่นพายัพ (คำเมือง) ได้แก่ ภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารอยู่ในบางจังหวัดของภาคเหนือตอนบน หรือภาษาในอาณาจักรล้านนาเดิม มักจะพูดกันมากในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา ลำปาง น่าน ลำพูน ตาก แพร่ เป็นต้น

ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นอีสานของประเทศไทยมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาที่พูดที่ใช้กันในประเทศลาว แต่ภาษาอีสานก็ยังถือว่าเป็นภาษาถิ่นของภาษาไทย ภาษาถิ่นอีสานมีภาษาถิ่นย่อยหลายภาษา ได้แก่ ภาษาที่ชนกลุ่มใหญ่ในภาคอีสานใช้พูดจากัน ซึ่งใช้สื่อสารอยู่ในจังหวัดต่างๆ ของภาคอีสาน หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น สกลนคร หนองคาย นครพนม ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด เลย ชัยภูมิ มหาสารคาม กาฬสินธุ์ เป็นต้น

ภาษาถิ่นใต้ ภาษาถิ่นใต้ ได้แก่ ภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารอยู่ในจังหวัดต่างๆ ของภาคใต้ของประเทศไทย ลงไปถึงชายแดนประเทศมาเลเซีย รวม 14 จังหวัด เช่น ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช เป็นต้น และบางส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาษาถิ่นใต้ ยังมีภาษาถิ่นย่อยลงไปอีก เป็นภาษาถิ่นใต้ ภาคตะวันออก เช่น ภาษาถิ่นที่ใช้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี ตรัง สตูล ภาษาถิ่นใต้ตะวันตก เช่น ภาษาถิ่นที่ใช้ในจังหวัดกระบี่ พังงา ระนอง สุราษฎร์ธานีและชุมพร และภาษาถิ่นใต้สำเนียงเงาะเห เช่น ภาษาถิ่นที่ใช้ในจังหวัดนราธิวาส และ ปัตตานี ในแต่ละภาคก็จะมีภาษาถิ่นใต้เป็นภาษาถิ่นย่อยลงไปอีก เช่น ภาษาถิ่นระนอง ภาษาถิ่นภูเก็ต ภาษาถิ่นพัทลุง ภาษาถิ่นสงขลา เป็นต้น ภาษาถิ่นย่อยเหล่านี้อาจจะมีเสียง และคำที่เรียกสิ่งเดียวกันแตกต่างกันออกไป

2. ภาษามาตรฐาน ภาษามาตรฐาน เป็น ภาษาถิ่นที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ทั้งการพูดและการเขียน ถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารเข้าใจกันทั้งประเทศด้วยสำนวน และสำเนียงเดียวกัน ใช้ติดต่อสื่อสารในวงราชการ สถานศึกษาและสถาบันสำคัญในสังคม ในสถานการณ์ ที่เป็นทางการ ภาษาถิ่นที่ได้รับการยอมรับ ให้เป็นภาษามาตรฐานนั้น มักจะเป็นภาษาถิ่นที่ใช้ติดต่อสื่อสาร กันอยู่ในเมืองหลวงของประเทศ ดังเช่น ภาษามาตรฐานของไทยก็ คือ ภาษาถิ่นกรุงเทพมหานคร ภาษามาตรฐานมีลักษณะดังนี้

1) เป็นภาษาที่ได้รับการเลือกเฟ้น ภาษามาตรฐานเป็นภาษาถิ่นที่ได้รับการเลือกเฟ้น จากภาษาถิ่นของบุคคลในถิ่นที่มีบทบาทในการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมแล้วยกระดับ มาตรฐาน ให้ทุกคนใช้เหมือนกันและเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ภาษาถิ่นนั้นจะต้องมี ลักษณะผสมผสาน เอาลักษณะ ของภาษาถิ่นอื่นๆ ไปด้วย

2) เป็นภาษาที่ได้รับการรวบรวมหลักเกณฑ์ระเบียบของภาษาไว้เป็นมาตรฐานเดียวกัน นักวิชาการจะต้อง จัดทำพจนานุกรมและตำราหลักภาษาไว้เป็นหลักในการตรวจสอบ และผู้ใช้ยอมรับ ในหลักของภาษา มีการสอน ให้ผู้ใช้รู้หลักเกณฑ์การเขียน การอ่าน ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3) เป็นภาษาที่ใช้ได้ทุกวงการและทุกสาขาอาชีพ เป็นภาษาที่คนหลายกลุ่มหลายหน้าที่นำไปใช้ได้ และผู้ใช้ภาษา เข้าใจตรงกันทั้งการพูดและการเขียน เช่น ในศาล ในรัฐสภา ในวงการศึกษ วิทยาศาสตร์ การเมืองการปกครอง วิชาการแขนงต่างๆ ศิลปกรรม ดนตรีนาฏศิลป์ วรรณคดี และวรรณกรรม เป็นต้น

4) เป็นภาษาที่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของสังคม และเทคโนโลยี มีการเพิ่มคำด้วยวิธีต่างๆ เช่น การทับศัพท์ การประสมคำ หรือบัญญัติศัพท์ เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ ในการใช้และสามารถนำไปใช้ได้อย่างหลากหลาย

5) เป็นภาษาที่เป็นที่ยอมรับของคนอื่นว่าเป็นภาษาประจำชาติเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่าง จากภาษาถิ่นทั่วไป เป็นเอกลักษณ์ของชาติ สร้างความภูมิใจแก่คนในชาติ

3. ภาษาเฉพาะวงการ ภาษาเฉพาะวงการ เป็นภาษาย่อยที่เกิดจากการใช้ภาษาสื่อสารตามกลุ่มสังคม ตามหน้าที่การงาน หรืออาชีพของผู้ใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารของบุคคลที่อยู่ในวงการเดียวกัน หรืออาชีพเดียวกัน มักจะใช้ถ้อยคำภาษาที่มีลักษณะเฉพาะวงการหรือเฉพาะกลุ่มของตนเอง เช่น ภาษาวัยรุ่น ภาษากีฬา ภาษาการเมือง ภาษากฎหมาย ภาษาธุรกิจ ภาษาโฆษณา เป็นต้น ซึ่งแต่ละบุคคลจะเลือกใช้ถ้อยคำ ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์ และบทบาทหน้าที่ของตน ซึ่งถ้อยคำเฉพาะวงการจะใช้สื่อสาร ทำความเข้าใจกันได้ดีในวงการเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน

1) ภาษาวัยรุ่น มีว่า กิ๊ก บ้าน จี๊ด แป๊ก เมี้ยน รั่ว สาด น่าน เพี้ยก ซี ซิล เซลพ์ วิน แอ๊บ แอ๊บแอ้ว เฟิร์ม แคน นอย เกรียน สก๊อย เด็กแว้น เป็นต้น

2) ภาษากีฬาฟุตบอล มีว่า กองหน้า กองกลาง กองหลัง ปีกซ้าย ปีกขวา ฮาล์ฟซ้าย ฮาล์ฟขวา เซนเตอร์ฮาล์ฟ แบ็กซ้าย แบ็กขวา ผู้รักษาประตู มิดฟิลด์ สวีปเปอร์ เกมรุก เกมรับ ยิงทางเสาใกล้ ยิงทางเสาไกล ยิงมุมแคบ ยิงมุมกว้าง เข้าซาร์จ เข้าสกัด สไลด์ลูก เลี้ยงลูก ผ่านลูก ผ่านลูกสั้น ผ่านลูกยาว ชีฟลูกเตะลูกกินเปล่า เตะวอลเลย์ ตีตลูกสั้น ยิงลูกไซด์คैंค เป็นต้น

3) ภาษากฎหมาย มีว่า ข้อหา ของกลาง คดี คดีดำ คดีแดง คดีถึงที่สุด คดีแพ่ง คดีอาญา คดีมโนสำเนา คดีอุกฉกรรจ์ ความผิดอาญาแผ่นดิน ความรับผิดชอบ ในการรอนสิทธิ คำฟ้อง คำให้การ คำพิพากษา จำนอง จำน่า เช่าซื้อ เช่าทรัพย์สิน ตกทอดแก่แผ่นดิน ถอนฟ้อง ถ้อยสิทธิ ทรัพย์สินสิทธิ ทรัพย์สินส่วนบุคคล ทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งหนี้ นิติกรรมอำพราง นิรโทษกรรม บังคับคดี ปิดคดี ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้สืบสันดาน หมายจับ หมายเรียก เอกสารสิทธิ อนุญาตตุลาการ เป็นต้น

4) ภาษาธุรกิจ มีว่า การเปิดตลาด การทุ่มตลาด การขายตัดราคา การผูกขาด เขตการค้าเสรี ค่าเสื่อมราคา เงินดาวน์ เงินผ่อน เงินสด เงินปันผล เงินฝืด เงินเพื่อตุลาการค่า ตุลาการชำระเงิน ตลาดเงิน ตลาดมืด ตลาดสด ตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหุ้น ตลาดทุน ตลาดนัด ตลาดรวม ตัวแทนจำหน่าย กักตุนสินค้า ขายทอดตลาด ทำเลการค้า ทุนทรัพย์ ทุนเรือนหุ้น ทุนสำรอง ทุนหมุนเวียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชน โบนัส แป๊ะเจี๊ยะ ปันหุ้น เปิดบัญชี ไฟแนนซ์ ภาษีเงินได้ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม สินค้าเข้า สินค้าออก โสฬส อำนาจซื้อ เป็นต้น

5) ภาษาแพทย์ มีว่า ซีซียู ไชริง ดีซิส ซีทีสแกน พอร์เซฟ นิดเดิล วอร์ด สะเต็ต อีอาร์ ไอเคโอ แอดมิท ไอซียู โออาร์ โอพีดี ฮาร์ท เป็นต้น

6) ภาษานักชนไก่ มีว่า เกล็ดดี อุ่มไก่แพ่ ดิดแต่หัวที ชันนอกเปาะ หย้าไม้ถึงน้ำ ชนปล่อยเตอย ไก่ตีตีหล้าๆ ไก่ซี้ซัดหัวที เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ความรู้เบื้องต้นทั่วไปเกี่ยวข้องกับคำว่า ภาษาและการสื่อสารความหมายก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะภาษาแปลจะมีวัฒนธรรมและประเพณี สังคมและสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นเครื่องมือให้ผู้แปลสามารถวิเคราะห์ จุดมุ่งหมายของการสื่อสาร และการเลือกใช้ภาษาที่จะสื่อสารในภาษาแปลของตนเองไปสู่ผู้รับสาร คือ ผู้อ่าน หรือ ผู้ฟัง จึงเป็นอีกเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจในเชิงแนวคิดส่วนหนึ่ง และอีกส่วนเป็นทฤษฎีอื่นๆ เกี่ยวข้องกับการปริวรรตภาษาต่างๆ ในมุมมองของนักภาษาและกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาแนวคิดของผู้แปลไปสู่ความเป็นนานาชาติ เพราะความสำคัญของการ แปลภาษา ในโลกยุคสมัยนี้⁴ อันเนื่องด้วยว่า ในยุคตอนนี้ โลกมนุษย์ได้ผันเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารไร้แนวพรมแดนหรือยุคดิจิทัล ซึ่งทำเอาการดำเนินพลวัตรในโลกเคลื่อนตัวและเปลี่ยนถ่ายไปอย่างในทันทีอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทำนองเดียวกับการสื่อสารในช่วงเวลาที่ต้องมีภาษาตรงกลางในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ อย่างไรก็ดีตาม ภาษาเหล่านี้ยิ่งทวีจุดสำคัญทั้งในเชิงกลุ่มและเศรษฐกิจในทุกมิติ เนื่องด้วยจำเป็นต้องใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารประสานงานอยู่ตลอดเวลาและปฏิรูปความรู้ด้านหลายชนิด ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

⁴ <http://silverrider67.yolasite.com.php>, Accessed: 2/02/21.

ถ้าหากทุกๆ คนมีความรอบรู้และความเข้าใจด้านภาษาเหล่านี้แล้ว ย่อมจะเกิดผลดีต่อตนเอง หน่วยงาน และองค์กรมากมาย ซึ่งจะทำให้บังเกิดความรู้เรื่องและต่อยอดองค์ความรู้ให้สูงขึ้น โดยเฉพาะภาษาต่างถิ่นที่สำคัญ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน เกาหลี ญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งสมมุติมีความเก่งในการแปลภาษากลุ่มนี้โดยตรง มิได้แปลผ่านภาษาอื่นก็จะเป็นผลดีอย่างมากมาย เนื่องจากสามารถได้รับข้อมูลอย่างละเอียดลุ่มลึก เนื่องจากวัฒนธรรมแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ภาษาที่ใช้จึงมีเกณฑ์แบบแผนที่แตกต่างกันไปเช่นเดียวกันเช่น บางคำศัพท์ของภาษาอังกฤษไม่สามารถแปลมาเป็นภาษาไทยโดยเจาะจง มากกว่านั้นอาจไม่มีคำศัพท์ที่แปลความหมายคำนั้นได้ จึงต้องใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์ภาษาไทยหรือข้อกำหนดศัพท์ใหม่ๆ ขึ้นมาใช้ ทั้งนี้ถ้าหากผู้แปลทราบข้อมูลไปถึงเบื้องหลังของภาษาหรือศัพท์นั้นๆ ว่ามีรากศัพท์หรือมีมูลเหตุจากอย่างไร ก็จะเป็นเหตุให้กำเนิดความเข้าใจในภาษาเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น ด้วยปัจจัยนี้การแปลภาษาที่เยี่ยมยอดจึงควรมีการแปลที่สวยงาม ชำนาญ และชัดเจน เพราะว่าทราบถึงบริบททางภาษาอย่างถ่องแท้ เพื่อคำแปลเป็นไปอย่างแม่นยำ ไม่ผิดเพี้ยน หรืออ่านแล้วราบรื่นตามสำนวนภาษาที่งามยิ่ง นอกจากนี้ ล่ามภาษายังมีความสำคัญในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาที่จะจำเป็นอาศัยประสบการณ์ การเข้าถึงธรรมเนียมปฏิบัติของประเทศนั้นๆ ภาษาจึงเป็นอีกสื่อกลางหนึ่งที่สำคัญ ที่จะสร้างความเข้าใจต่อคนต่างแดน ยิ่งไปกว่านี้องค์ความรู้ต่างๆ ยังได้รับการแปลมาเป็นอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นความรอบรู้ใหม่ๆ ที่ไม่เคยได้รับการแปลมาก่อน คนทั่วไปก็สามารถนำความรู้เหล่านั้นไปปฏิบัติตนเอง สังคม และประเทศชาติให้เจริญ

..... The End of Chapter 4

บทที่ 5

คำว่า การแปล และความเป็นมาการแปลเบื้องต้น และอารยธรรมโบราณเชื่อมโยงการ ตีความหมายทางภาษาของมนุษย์

สำหรับบทที่ 5 ว่าด้วยการศึกษาคำว่า การแปลและความเป็นมาเบื้องต้น ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจในเรื่องการแปลที่ผู้ศึกษาจะต้องทำความเข้าใจในลำดับต้นๆ เพราะอันดับแรกคือ คำว่า การแปล คืออะไร และ การแปลเป็นศาสตร์ที่เกิดขึ้นและมีการสร้างทฤษฎีการแปลมีมาอย่างไรกับสังคมมนุษย์ และในปัจจุบันมีกระบวนการแปลอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะเครื่องมือ Google Translate อีกทางหนึ่งกำลังแพร่หลายและทุกคนนำมาใช้ในการตีความทางภาษาที่ 1 เป็นอีกภาษาหนึ่งอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเหตุผลที่ผู้ศึกษาจะต้องทำความเข้าใจในอันดับต้นๆ พร้อมวิเคราะห์และศึกษาจากแนวคิดของผู้รู้ประกอบต่อไป

1. ความหมายของคำว่า การแปล ตามนักวิชาการ¹

คำว่า การแปล ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Translation และอีกนักวิชาการส่วนหนึ่งก็จะกล่าวถึงคำว่า ศาสตร์แห่งการแปล คืออะไร หลายคนมีความสงสัยในรูปแบบและกระบวนการของการแปล อันเนื่องจากนักแปลแต่ละท่านก็จะถือความถนัดตนเองโดยส่วนหนึ่งจึงทำให้หลายคนไม่สามารถยึดรูปแบบใดในการตีความอย่างถูกต้อง เป็นอย่างนี้หลายประเทศจึงมีการตั้งชมรมหรือสมาคมนักแปล หรือ ศูนย์ภาษาอังกฤษ ขึ้นมารองรับกระบวนการการตีความทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 เป็นต้น

¹สุรพงษ์ คงสัตย์, เอกสารประกอบการสอน รายวิชา หลักการแปล (Principle of Translation) รหัสวิชา 302308, พิมพ์ครั้งที่ 1, นครราชสีมา: หจก.โคราชมาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น, 2545.

ฉะนั้น ในบทที่ 5 ผู้เขียนจึงต้องการกล่าวในเบื้องต้นเกี่ยวกับคำว่า ศาสตร์แห่งการแปลคืออะไร โดยได้เก็บความจากนักวิชาการทั้งหลายได้นำเสนอในเรื่องนี้โดยย่อๆ ความว่า ศาสตร์แห่งการแปล หมายถึง การศึกษาวิจัยในด้านการแปลทั้งหมดในฐานะเป็นกระบวนการและเป็นการผลิตทางการศึกษา หรือ สาขาวิชาที่ว่าด้วยการตีความทางภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาที่ 2 นั้นหมายความว่า การตีความหมายจากภาษาต้นฉบับไปอีกภาษาหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นภาษาของผู้แปลเอง หรือ ไม่ใช่ภาษาของผู้แปลก็ได้ หรือ สำนวนในกลุ่มภาษาอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมาย หรือจะเป็นภาษาของต้นฉบับก็ได้ เพื่อการปรับเปลี่ยนสำนวนการเขียนแปลใหม่เพื่อสื่อสาร

Koller กล่าวว่า ศาสตร์แห่งการแปล คือ การศึกษาเกี่ยวกับการแปลในเชิงทฤษฎีที่มีมานานแล้ว ผู้แปลตัวบท เฉพาะด้านมีความเข้าใจว่า การแปลเป็นงานฝีมือ ส่วนผู้ที่แปลวรรณคดีก็เข้าใจว่างานแปลเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง และได้กำหนดกรอบข่ายหน้าที่ของศาสตร์แห่งการแปลดังนี้

1. ศึกษาด้านทฤษฎีการแปล เช่น ศึกษากระบวนการแปลเงื่อนไขและปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยด้านวัจนภาษา และ ด้านอวัจนภาษา การแก้ไขความยุ่งยากต่างๆ ในการแปล
2. ศึกษาวิจัยคู่ภาษาที่ใช้ในการแปล เช่น ค่าเทียบเคียงของคำๆ หนึ่งในอีกภาษาหนึ่ง เปรียบเทียบสำนวนแปลในด้านโครงสร้างภาษา
3. ศึกษาวิจัยในตัวบทในการแปล เช่น การแบ่งชนิดของตัวบทที่เทียบเคียงกันในแต่ละบท
4. ศึกษาวิจัยเน้นกระบวนการแปล เช่น ศึกษากระบวนการแปลในสมองของนักแปลอาชีพว่าขณะแปลนั้นใช้กลยุทธ์ในการแปลอย่างไรในการถ่ายทอดและเขียนงานแปลออกมาในภาษาปลายทาง
5. ศึกษาวิจัยการวิจารณ์งานแปล เช่น การประเมินผลงานในการแปล
6. ศึกษาวิจัยการแปลเชิงประยุกต์ เช่น จัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ช่วยในการแปล เพื่อนำมาเทียบเคียงกับภาษาและสำนวนการแปลนั้นๆ
7. ศึกษาวิจัยเชิงประวัติทฤษฎีการแปล เช่น ศึกษาการมองการแปลในยุคสมัยต่างๆ จัดระบบว่ามีการโต้แย้งในเรื่องทฤษฎีและกระบวนการแปลอย่างไร
8. ศึกษาวิจัยเชิงประวัติการแปลและการรับสาร เช่น การแปลตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีผู้รู้เขียนหลักการแปลอย่างไรบ้าง หรือ งานแปลแต่ละชิ้นมีความเป็นมาอย่างไร
9. ศึกษาวิจัยกับการสอนแปล

Milder L. Larson มีความเห็นว่า การแปลประกอบด้วยการถ่ายทอดความหมายในภาษาที่หนึ่งให้ไปอยู่ในอีกภาษาหนึ่ง ภาษาหนึ่งหรือภาษาต้นฉบับนั้น เรียกว่า Source Language ส่วนอีกภาษาหนึ่งนั้นเรียกว่า Target Language or Receptor Language

The Marriam-Webster Dictionary ได้ให้คำจำกัดความของ การแปลว่า การแปล ประกอบขึ้นด้วยการเปลี่ยนจาก Form หนึ่ง เพื่อที่จะเปลี่ยนเป็นภาษาของตนเอง หรือ เปลี่ยนเป็นอีกภาษาหนึ่ง

Katherine Barnwell มีความเห็นว่า การแปล คือ การเล่าเรื่องในภาษาใหม่ให้มีความหมายเหมือนเดิมทุกประการ โดยใช้ไวยากรณ์และศัพท์สำนวนซึ่งเป็นธรรมชาติในภาษาใหม่ (New Language) และ การเอาคำในภาษาใหม่ไปแทนที่คำแต่ละคำในต้นฉบับนั้นไม่ใช่ การแปลที่ดี ผู้แปลจะต้องปรับเปลี่ยนสำนวนใหม่ในภาษาแปลให้เกิดสำนวนใหม่

ตัวอย่างการแปล

The boy runs.	เด็กชายวิ่ง
The motor runs.	เครื่องยนต์ทำงาน
The clock runs.	นาฬิกาเดิน
His nose runs.	เขาน้ำมูกไหล

อย่างไรก็ตาม ข้อกล่าวข้างต้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีความเข้าใจในเรื่องศาสตร์แห่งการแปลคืออะไร สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงข้อคิดของผู้รู้ แต่ก็ทำให้เราสามารถมองได้ว่า การแปล คือ รูปแบบ หรือ กระบวนการ หรือ ขั้นตอนการถ่ายทอดความหมายทางภาษา หรือ อาจจะเป็นด้านวจนะและด้านอวัจนะก็ได้ แน่นอนว่า ถ้ากล่าวถึงการตีความหมายแล้วคงต้องนึกถึงภาษาเป็นหลักในการถ่ายทอดความหมาย

ถ้าศึกษาลึกๆ แล้วจะพบว่า การตีความหมายทางภาษา หรือ การแสดงออกของมนุษย์ นั้นมีคู่กับสังคมมนุษย์มานาน แต่คำว่า การแปล ไม่ได้ถูกใช้เท่านั้นเอง เมื่อการเจริญก้าวหน้าทางสังคมมนุษย์มีมากขึ้น การคิดประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ เพื่อมาใช้เรียกขานสิ่งต่างๆ ก็เพิ่มมากขึ้นตามตัวของมนุษย์เอง จึงสันนิษฐานว่า การแปลในยุคโบราณก็คือคำว่า การแสดงออกทางภาษา หรือ การถ่ายทอดความรู้สึกในสิ่งที่ตนเองเข้าใจ หรือ พบเห็นมาให้คนอื่นๆ ได้เรียนรู้ และสืบทอดองค์ความรู้เหล่านั้น และต่อมาภาษาของประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้ากว่าประเทศที่ด้อยพัฒนาได้แพร่กระจายเข้ามามีอิทธิพลในภูมิประเทศนั้น ก็จะถูกกลืนด้วยภาษาที่เข้มแข็งกว่า เมื่อเรามาถึงปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลไปแล้ว

ดังนั้น ความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และการแปลของคนไทย นั้นมีมานานซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ตั้งแต่มีการจัดการเรียนการสอนตามระบบมีหลักสูตรชัดเจน และ ในความเป็นจริงแล้วภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับคนไทยมาาก่อนนั้นอีก ดังนั้น เพื่อความเข้าใจในการแปล เราจึงควรทบทวนความคิดสักนิดหนึ่งว่า เหตุใดคนไทยเรียนภาษาอังกฤษ? กล่าวคือ ประเทศไทยติดต่อกับชาวต่างประเทศเรื่อยมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ชาวต่างประเทศได้แก่ชาวฝรั่งเศส ชาวอังกฤษ และชาวฮอลแลนด์ เป็นต้น ชาวไทยได้ติดต่อกับทางด้านค้าขายกับชาวต่างประเทศเป็นเวลานาน แม้แต่ในสมัยรัตนโกสินทร์ก็ยังคงติดต่อกับชาวต่างประเทศอยู่ การเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เริ่มกระทำจริงจังในสมัย

รัชกาลที่ 4 ภาษาต่างประเทศที่เรียนคือภาษาอังกฤษ เหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการเรียนภาษาอังกฤษในสมัยนั้นคงจะเป็นเพราะว่าประเทศไทยติดต่อกับคนที่พูดภาษาอังกฤษมา คือคนอังกฤษ และอเมริกัน

นอกจากนั้นตำราต่างๆ เช่น ตำราแพทยศาสตร์ และหนังสือที่พิมพ์ปรากฏขึ้นในสมัยแรก ล้วนพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น เมื่อปลายสมัยรัชกาลที่ 5 และต้นรัชกาลที่ 6 ได้มีการปฏิรูปการศึกษาโดยจัดขึ้นเป็นประถม และมัธยมศึกษา รัฐบาลได้ส่งคนอังกฤษเข้ามาเป็นที่ปรึกษาดำเนินงาน ตลอดจนเป็นอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนต่างๆ ดังนั้นโรงเรียนรัฐบาลจึงสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ในยุคแรกๆ ของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน และต่อมา ปี พ.ศ. 2471 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แม้จะมีอาจารย์เป็นคนไทยแล้ววิชาการต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ก็สอนเป็นภาษาอังกฤษอยู่ในสมัยนั้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีอิทธิพลมาก ในการศึกษาทุกระดับของประเทศไทยมิได้จำกัดอยู่เฉพาะวงการศึกษาของเด็กไทยและคนไทยแต่ได้แผ่ขยายเข้ามาอยู่ในการดำรงชีวิตมากขึ้นทุกที แม้ขณะนี้ก็ยังไม่มีทีท่าว่าจะหยุดยั้งและเหตุผลอันหนึ่งก็คือ คนอเมริกันซึ่งพูดภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศไทยมากกว่าชาติใด การใช้ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทในชีวิตคนไทยทุกระดับ

ด้วยเหตุนี้เอง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงนับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล มีผู้นิยมพูดกันแพร่หลายเป็นความรู้ที่น่าจะแสวงหาสำหรับที่จะนำมาเป็นอุปกรณ์เพื่อเพิ่มพูนการศึกษาและยกระดับการดำรงชีวิต การรู้ภาษาอังกฤษดีทำให้สามารถตักตวงเอาความรู้จากเอกสารภาษาอังกฤษซึ่งมีมากที่สุด สามารถเพิ่มความรื่นรมย์และความสุขหรรษาจากการอ่านวรรณคดีภาษาอังกฤษซึ่งมามากเกินกว่าที่จะกล่าวให้หมดได้ สามารถติดต่อสื่อสารกับคนชาติอื่นๆ ได้อีกหลายเท่า และเป็นการเพิ่มพูนสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลด้วย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีจริงๆ จะทำให้การพูดภาษาไทยได้ดีด้วย ถ้าเราพูดถึงการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตของคนไทยก็กิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนส่วนใหญ่ จะได้แก่การอ่าน การเขียนการฟัง การแปลและไวยากรณ์ ถ้าจะจำกัดกิจกรรมเหล่านี้ลงก็จะเหลือเพียง 2 ประการ คือประการที่ 1 เรียกว่า Comprehension ประการที่ 2 เรียกว่า Expression อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษ จำต้องพิจารณาถึงโอกาสที่นักเรียนจะนำความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ไว้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากการพิจารณาจะเห็นได้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้น การอ่าน และการฟัง ฝึกได้ดีที่สุด การพูด ฝึกได้น้อยที่สุด

สำหรับคนไทยนั้น ส่วนมากมักจะคิดเป็นภาษาไทยก่อนค่อยแปลเป็นภาษาอังกฤษ ลำดับนั้นจึงเขียนหรือพูด น้อยคนนักที่จะคิดเป็นภาษาอังกฤษแล้วจึงพูดหรือเขียนเป็นภาษาอังกฤษ คนไทยส่วนมากมักแปลสิ่งที่อ่านออกมาเป็นการแปลในใจมากกว่าจะแปลออกมาเป็นคำพูด ด้วยเหตุนี้เอง การแปลจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การแปลของประเทศต่างๆ กล่าวตามหลักฐานพอสรุปได้ดังนี้คือ การแปลหนังสือเริ่มขึ้นในสมัย

กรีกเป็นศูนย์กลางของอารยธรรมตะวันตก การแปลสมัยแรกประมาณ พ.ศ. 300 (Tinlay) มีนักแปลชื่อ Catullus และ Cicere เป็นชาวละตินได้แปลภาษากรีกเป็นภาษาละติน ต่อมาเมื่อโรมันเจริญขึ้นเป็นมหาอาณาจักรก็ได้มีการแปลเป็นหนังสือจากภาษาละตินกลับเป็นภาษากรีก ประมาณพุทธศตวรรษที่ 13 - 14 อาหรับรุ่งเรืองขึ้นมาได้มีครูแปลเรื่องของ Aristotle Plato Galen และ Hippocrates เป็นภาษาอาหรับ กรุงแบกแดดจึงเป็นแหล่งแปลหนังสือที่ใหญ่ที่สุดในขณะนั้น

ต่อมาประมาณกลางพุทธศตวรรษที่ 17 เป็นยุคการแปลรุ่งเรืองที่สุดมีการแปลทั้งทางด้านศาสนาและด้านวิชาการเป็นที่น่าสังเกตว่าการแปลหนังสือถ่ายทอดจากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่งสืบทอดกันไปหลายๆทอด จะเห็นจากการจัดตั้ง Academic Francaise ขึ้นในปีพุทธศตวรรษที่ 2178 เพื่อพิจารณาให้ใช้ภาษาแปลที่ถูกต้อง และเหมาะสม แม้ในปัจจุบันนี้การแปลหนังสือก็ยังคงประสบอุปสรรค เนื่องจากยังขาดภาษามาตรฐาน (Standard Language) และพจนานุกรมก็ยังไม่พอเพียงแก่ความต้องการ

สำหรับประเทศอังกฤษในรัชสมัยพระนางเอริซาเบซที่ 1² (พ.ศ. 2076-146) มีเรื่องแปลแพร่หลายที่สุดเป็นครั้งแรก โดยแปลจากภาษากรีก มีเรื่องแปลแพร่หลายที่สุดเป็นครั้งแรก โดยแปลจากภาษากรีก ภาษาละติน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอิตาลี และภาษาสเปนเป็นภาษาอังกฤษ นับจากอดีตสู่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 งานแปลเฟื่องฟูมาก มีงานแปลถ่ายทอดเรื่องราววิทยาศาสตร์ และวิชาการจากภาษารัสเซียและภาษาจีนเป็นภาษาจีนเป็นจำนวนมาก และหนังสือแปลที่มีผู้แปลมากที่สุดคือ การแปลคัมภีร์ไบเบิล เริ่มตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานแปลประเภทอื่นๆ แล้ว การแปลคัมภีร์ไบเบิลมีขอบเขตกว้างขวางมาก คือมีการแปลเป็น โคลง กาพย์ ฉันท์ กลอน และร้อยแก้ว และมาในปีพุทธศตวรรษที่ 24 หมอสอนศาสนาได้แปลคัมภีร์ไบเบิลเป็นภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

การแปลของไทยนั้น การศึกษาของไทยตั้งแต่สมัยโบราณถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นการศึกษาแบบไม่มีหลักสูตร ไม่มีระยะเวลาเรียน ไม่มีโรงเรียนที่แน่นอน ครั้นถึงสมัยที่ชาวยุโรปแผ่อิทธิพลเข้ามาในเมืองไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ คนไทยเริ่มให้ความสนใจด้านการศึกษา สมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ คณะผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันเข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย นอกจากจะสอนศาสนาแล้ว ยังนำวิชาการแพทย์สมัยใหม่เข้ามาเผยแพร่ด้วย เช่น ได้นำวิธีการปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษมาใช้ในเมืองไทยเป็นครั้งแรก ผู้นำมาคือ หมดแบรดลีย์ ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า หมอบริลเลทำให้คนไทยตื่นตัวในวิทยาการสมัยใหม่ขึ้นมากมาย ดังนั้น คนไทยจึงเริ่มเรียนภาษาอังกฤษขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 นี้เอง ตั้งแต่นั้นมา ภาษาอังกฤษก็แพร่หลายมากยิ่งขึ้นในการเรียนรู้ของคนไทยและการแปลภาษาอังกฤษ

² ประเทือง ทินรัตน์, การแปลเชิงปฏิบัติการ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

เป็นภาษาไทยก็มากยิ่งขึ้น ปัจจุบันงานแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย ยิ่งแพร่หลายมากกว่าที่เคยมีมาในสมัยก่อน จะเห็นได้จากตำราวิชาการสาขาต่างๆ ที่ทางสถาบันการศึกษาจัดเปิดการเรียนการสอนให้กับคนไทยในยุคปัจจุบัน

2. ยุคการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีเพื่อการแปล

ความก้าวหน้าในด้านการศึกษาศาสตร์เชิงวิทยาศาสตร์ ทำให้สถาบันที่สำคัญหลายแห่งในอเมริกา เช่น มหาวิทยาลัย Harvard ศูนย์วิจัย IBM ในเมือง Tarrytown นิวยอร์ก หรือ มหาวิทยาลัย California ที่เมือง Berkeley University of London ในประเทศอังกฤษได้ประดิษฐ์เครื่องอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการแปลขึ้นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์สามารถแปลถ่ายทอดจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งได้ในเวลาอันรวดเร็ว การแปลด้วยวิธีดังกล่าวนี้ต้องอาศัยความร่วมมือของนักภาษา นักคำนวณและนักวิชาการแขนงอื่นในการประดิษฐ์เครื่องมือนี้

สำหรับประเทศไทยเคยมีผู้ทดลองใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษบ้างแล้ว หากงานแปลด้วยวิธีดังกล่าวประสบผลสำเร็จ การแปลตำราภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย คงจะทำได้ในเวลาอันรวดเร็วและจะยังประโยชน์ในด้านความรู้ให้แก่ชาวไทยอย่างมหาศาลอย่างไรก็ตาม อิเล็กทรอนิกส์ที่เห็นได้ชัดเจนจากนิสิตนักศึกษา คือ **Talking Dictionary** ซึ่งเป็นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์สามารถให้ความหมายของคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นความก้าวหน้าอีกทางหนึ่งทางด้านวิทยาศาสตร์ของวิชาภาษาศาสตร์ซึ่งถือว่าเป็นวิชาที่จะช่วยให้การแปลประสบผลสำเร็จในนักภาษา หรือนักแปลรุ่นใหม่ในยุคปัจจุบันและในยุคข้อมูลข่าวสารอย่างปัจจุบัน เพราะสื่อต่างๆ ล้วนเป็นภาษาอังกฤษ

ประมาณปี ค.ศ. 1978 - 1976 แอนนาสตาสีออส คีเรียไคดส์ (Anastasios Kyrikides) ชายหนุ่มชาวอเมริกัน อายุ 34 ปี ได้คิดค้นเครื่องแปลคอมพิวเตอร์ชื่อ "เลกซิคอน (Lexicon)" มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมเป็นเครื่องแปลคอมพิวเตอร์แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างๆ โดยเอาอย่างเครื่องบวกเลข แต่เปลี่ยนจากตัวเลขเป็นตัวหนังสือเมื่อกดปุ่มคำ คำพูด ประโยคที่ต้องการใช้จะออกมาเป็นภาษาต่างประเทศ เช่นคำว่า สวัสดี ภาษาอังกฤษว่า เฮลโล เมื่อกดภาษาฝรั่งเศสจะปรากฏคำว่า บองซู (Bonjour) อย่างนี้เป็นต้น นี่คือการก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ดี ที่กล่าวมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้า และความเป็นมาของการแปลในประเทศต่างๆ ตลอดจนเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่มนุษย์นำมาช่วยในการแปล แต่สำหรับการแปลที่จะกล่าวต่อไปนี้จะกล่าวถึงเฉพาะการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเท่านั้น ทั้งนี้เพราะว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีอยู่แพร่หลายในเอกสารและมีผู้ใช้กว้างขวางที่สุดภาษาหนึ่งและเป็นภาษาที่คนไทยได้ศึกษาได้ใช้กันอยู่โดยทั่วไปดูเหมือนว่าจะเป็นภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียวที่มีผู้แปลถ่ายทอดเป็นภาษาไทย แพร่หลายยิ่งกว่าภาษาอื่นๆ

แต่ถ้าจะมองย้อนอดีตจริงๆ การแปลหรือการตีความหมายทางภาษามีมาคู่กับสังคมมนุษย์ในอดีตกาลมาแล้ว ดังนั้น เพียงแต่ว่า ในอดีตกาลนั้น กาคิดเป็นตัวอักษรยังไม่ปรากฏชัดเจนในเรื่องตัวอักษรแทนคำพูดจะเด่นชัดเจนนคือ ภาษากาย หรือ ภาษาสัญลักษณ์ ที่เรียกว่า อวัจนภาษา เช่น รูปคน รูปสัตว์ รูปต้นไม้ รูปการต่อสู้ เป็นต้น ส่วนภาษาที่มีอักษรชัดเจนของสังคมมนุษย์ก็มีชัดเจนในศตวรรษที่ 16 เป็นต้นมา ที่นี้นักปราชญ์เริ่มมีการคิดค้นและส่งต่อกันมาเรื่อยๆ จนทำให้การสื่อสารของมนุษย์พัฒนาเข้าสู่ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ มากมายในยุคปัจจุบัน ถ้านั้น ขอให้ทุกท่านอ่านแนวคิดเรื่องการเป็นไปเป็นมาของการแปลหรือการถ่ายทอดความรู้ของมนุษย์อีกสักรอบเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

การศึกษาคำว่า การแปลและความเป็นมานั้น สิ่งที่ต้องนึกถึงอีกคำคือคำว่า ทฤษฎีการแปล³ ทฤษฎีการแปลที่พูดกันไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแปลจริงๆ เสียทีเดียว เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแปลว่าการแปลควรจะเป็นอย่างไร ซึ่งทฤษฎีการแปลจะมีการแบ่งยุค แต่การแบ่งยุคนั้นก็ไม่ได้แบ่งแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด หรือว่าถ้าบอกว่ายุคนี้แล้วหมายความว่ามันจบแค่ยุคนั้นที่ทำแล้วมันไม่มีต่อมาถึงคนอื่น ก็ไม่ใช่ ก็มีการเหลื่อมล้ำกัน อาจจะได้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแปลที่แท้จริงเท่าไร แต่มันเป็นแนวคิดของนักคิดหลายๆ คนที่เกี่ยวข้องกับการแปล เขาแบ่งยุคทฤษฎีการแปลออกเป็น 4 ยุคด้วยกัน

3. การแปลความในยุคที่ 1 หรือ ยุคแรกๆ

ยุคเริ่มต้นเป็นยุคที่ยาวนานมาก คือ เริ่มมาจากซีเซโร ตั้งกฎที่มีชื่อเสียงอันหนึ่งคือพูดว่า "จงอย่าแปลคำต่อคำ" หลังจากนั้น 20 ปีต่อมา ฮอเรสซึ่งก็เป็นนักคิดโรมัน เขาก็พูดคล้ายๆ กัน ยุคนี้ยาวนานมากที่มีทฤษฎีการแปลว่า จงอย่าแปลคำต่อคำ คนที่ดังมากที่เขียนเรื่องนี้เกี่ยวกับทฤษฎีการแปลว่าจงอย่าแปลคำต่อคำคือ จอห์น ไตเดน ไตเดนเป็นกวีชาวอังกฤษเป็นนักแปลด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะแปลงานของฮอเรส ลักษณะของทฤษฎีการแปลในยุคนี้เขาจะบอกว่า "อย่าแปลคำต่อคำ" แต่ให้"แปลโดยการถ่ายทอดความหมาย" ลักษณะเด่นก็คือว่า มันเป็นทฤษฎีการแปลที่เกิดมาจากคนที่ทำงานแปลจริงๆ เอาประสบการณ์ของตัวเองขึ้นมาพูด คำพูดที่ดังมากของไตเดนก็คือคำพูดที่ว่า คนเราควรจะแปล, สมมติแปลฮอเรสก็ควรจะแปลให้เปรียบเสมือน ฮอเรสพูดภาษาอังกฤษในยุคสมัยนี้ ส่วนใหญ่ไตเดนไม่ได้เขียนบทความแต่จะเขียนคำนำในคำนำเขาจะเขียนเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลเอาไว้ เขาบอกว่าในการแปลมันมี 3 อย่าง คือ

1. แปล คำ ต่อ คำ ซึ่ง ถือ ว่า เป็น วิธ ี การ แปล ที่ แย่ มาก
2. การแปลง มีการแปลอีกประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่า "การแปลง" การแปลงคือ คล้ายๆ การเขียนเลียนแบบขึ้นมาใหม่ เช่นที่เราเห็นชัดที่สุดที่ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เขียนเรื่อง "ไผ่แดง" กับเรื่อง "กาเหว่าที่บางพลอง" เป็นการแปลง โดยทั่วไปการแปลง

³ https://www.baanjomyut.com/library/translation_theory/index.html, Accessed: 5/09/2020.

ประเทศที่มีชื่อเสียงมากในเรื่องการแปลง คือฝรั่งเศส การแปลงนั้นโดเดนบอกว่า ไม่ใช่เรื่องที่เสียหายในยุคหนึ่ง การแปลงมีประโยชน์มากถ้าหากว่าเป็นยุคที่สอง ชนชาติเพิ่งติดต่อกันใหม่ๆ แล้วในชนชาติที่จะแปลไม่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือความคิดประเพณีของอีกชนชาติเลย การแปลตรงๆ มันจะไม่ทำให้เกิดความเข้าใจ ยกตัวอย่าง สมมติว่าย้อนไป 200 ปี เราจะแปลนิยายของตะวันตกมาเป็นไทย แล้วเราแปลตรงๆ เช่น ฝรั่งเศสทักทายกันด้วยการจูบ ถ้าเราแปลตรงๆ นักอ่านไทยในยุคโบราณไม่สามารถเข้าใจวัฒนธรรมประเภทนี้ได้ว่า เอ๊ะ ทำไมนางเอกในเรื่องนี้ไปจูบกับตัวร้าย แปลว่าอะไร? ความเข้าใจมันจะไม่เกิด ในยุคแบบนี้ การเขียนแปลงขึ้นมาใหม่ อาจจะเป็นประโยชน์เพื่อเป็นการเตรียมให้คนในชนชาติ เริ่มทำความเข้าใจกับวัฒนธรรม หรือประเพณีที่แตกต่างออกไป แต่ว่าการแปลงประเภทนี้ เมื่อชนชาตินั้นๆ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอีกชนชาติหนึ่งมากพอแล้ว การแปลงเป็นสิ่งที่ไม่น่าทำอีก โดเดนให้เหตุผลว่ามันไม่มีรสนิยม ไม่สมควรทำ คือ มันควรจะก้าวไปอีกขั้น คือมีการแปลที่แท้จริง

3. การแปลที่แท้จริง คือการแปลแบบที่รักษาดั้งเดิมเอาไว้ โดเดนเขาเปรียบเทียบ การแปลคำต่อคำ (เขาใช้คำเปรียบเทียบ โดเดนเขาจะภาษาสวยงาม ดิฉันแปลมาอาจจะไม่สวยเหมือนเขา) เขาเปรียบเทียบว่า "การแปลคำต่อคำ เปรียบเสมือนการเดินราบบนเส้นเชือก ด้วยขาที่ผูกมัดไว้ นักเดินราบ อาจประคองตัวไม่ให้ตกลงไปด้วยความระมัดระวัง แต่อย่างคาดหวังเลยว่า จะมีความสง่างามของท่วงท่า และหากจะกล่าวถึงที่สุดแล้ว นี่เป็นภารกิจที่โง่เขลา เพราะไม่มีคนสติดีคนไหน จะเสี่ยงชีวิตเพียงเพื่อเสี่ยงประหม่อที่ประหม่อให้เขาเพราะเขาเอาตัวรอดได้ โดยที่เขาไม่ตกลงมาคอหักตาย" นี่คือการวิจารณ์ การแปลคำต่อคำอย่างแบบว่าเถตรง ในขณะที่โดเดนบอกว่าการแปลที่ดี คือ "การแปลอย่างอิสระในขอบเขตจำกัด" โดยที่นักแปลต้องคำนึงถึงผู้ประพันธ์อยู่เสมอคือ เหมือนกับว่าแปลไป ตามองผู้ประพันธ์อย่างไม่ให้คลาดสายตา กล่าวคือ นักแปลไม่ได้แปลจากถ้อยคำแบบตายตัว แต่แปลตามความหมายมากกว่า และความหมายนั้นอาจจะมีการขยายความได้บ้าง แต่ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากต้นฉบับแล้วเขาก็สรุปว่า อย่างที่เขาแปล "เวอร์จิน" ตัวโดเดนบอกว่า "ผมพยายามทำให้เวอร์จิน พูดภาษาอังกฤษอย่างที่ว่าเวอร์จินน่าจะพูด หากว่าเขาเกิดในอังกฤษและอยู่ในยุคสมัยปัจจุบัน ก็คือในสมัยของโดเดนเอง" นี่เป็นวิธีคิดของทฤษฎีการแปลในยุคนี้ ในภาษาไทย วิธีคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลแบบนี้มีเป็นภาษาไทยออกมา เป็นของอาจารย์นพพร ประชากุล เล่มบางๆ ขายอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นชื่อ "ทฤษฎีการแปล" อาจารย์นพพรแปลมาจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส เป็นทฤษฎีในยุคปัจจุบัน เป็นลักษณะแนวคิดเดียวกับโดเดน ในยุคแรก

4. การแปลความในยุคดี 2

เมื่อขึ้นมายุคดีนี้จะเกี่ยวข้องกับยุคทฤษฎีความหมายของการแปล เริ่มต้นมาในช่วงศตวรรษที่ 18 - 19 โดยเฉพาะบทความที่สำคัญมาก และที่คนได้อ้างถึงเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลนี้ก็คือ บทความของชไลเออร์มาเคอร์ ที่จริงเขาเป็นนักชีววิทยาชาวเยอรมัน เป็นนักคิดทางด้านการตีความ เขาเขียนบทความนี้ ถ้าเราไปอ่านทฤษฎีการแปลต่างประเทศ เกือบทุกเล่มยังๆ ก็ต้องพูดถึง ชไลเออร์มาเคอร์ ในยุคดีนี้มีนักคิดอยู่หลายคน นอกจากชไลเออร์มาเคอร์ ที่อยู่ในกลุ่มนี้ก็มี เกอเต้, โซเปนฮาวเออร์, วอเตอ์ เบนจามิน แต่ชไลเออร์มาเคอร์มีคนอ้างถึงมากที่สุด เนื่องจากว่ายุคดีนี้มีการศึกษาค้นคว้า มีแนวคิดทฤษฎีทางด้านปรัชญาและภาษาศาสตร์เกิดขึ้นมากมาย ทฤษฎีการแปลก็ได้รับอิทธิพลมาจากทางด้านปรัชญาและภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะทฤษฎีความหมายหรือการตีความ สมัยก่อนในยุคแรก ทฤษฎีการแปลจะเกิดมาจากนักแปลจริงๆ พูดถึงประสบการณ์ของตัวเอง แต่พอมาถึงยุคดีนี้ทฤษฎีการแปล บางทีไม่ได้เกี่ยวกับการแปลจริงๆ จะเป็นนักคิดหรือนักปรัชญามองเรื่องการแปลโดยเชื่อมโยงเกี่ยวกับทฤษฎีทางด้านภาษา ปรัชญา และความคิดเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ทฤษฎีการแปล เริ่มปรับเปลี่ยนและมีระเบียบวิธีคิดเป็นของตัวเอง โดยที่อาจจะไม่ขึ้นอยู่กับการแปลจริงๆ หรือว่าต้นฉบับเฉพาะขึ้นไหนหรือว่านักแปลคนไหน แต่ว่าส่วนใหญ่ทฤษฎีการแปลในยุคดีนี้ จะเกี่ยวกับการทำความเข้าใจว่า คำว่าเข้าใจหมายถึงอะไร มันทำให้การแปลมีแง่มุมทางปรัชญาขึ้นมา

ต่อมาชาวเยอรมันถือว่ามีบทบาทมากในเรื่องทฤษฎีการแปล กล่าวกันว่าชาวเยอรมันให้ความสนใจมากกับเรื่องการแปล ถึงขนาดมีคำกล่าวว่า "การแปลเป็นชะตากรรมของภาษาเยอรมัน" วิชาพัฒนาการของภาษาเยอรมันสมัยใหม่ มีความเกี่ยวข้องอย่างแนบแน่นกับการแปล โดยเฉพาะการแปลที่ ลูเธอร์แปลพระคัมภีร์ไบเบิล แล้วก็มีงานแปลงานของโฮเมอร์และเชกสเปียร์ มาเป็นภาษาเยอรมัน ทำให้ภาษาเยอรมันเกิดวิวัฒนาการ และกลายมาเป็นภาษาเยอรมันในปัจจุบัน ทำให้นักคิดทางด้านเยอรมันสนใจทฤษฎีการแปลมากพอสมควร คือชไลเออร์มาเคอร์ ในบทความนี้ถ้าจะพูดถึงก็คือ พูดแบบสรุปๆ เลยคือว่า การแปลมี 2 วิธี คือ (1) ดึงผู้อ่านไปหานักเขียน และ (2) ดึงนักเขียนไปหาผู้อ่าน วิธีหลังที่ว่าดึงนักเขียนไปหาผู้อ่านคือหมายถึงว่าทำอะไร จึงจะทำให้ผู้อ่านได้อ่านงานของนักเขียนคนนั้นอย่างราบรื่น ไม่รู้สึกติดขัด ไม่รู้สึกว้าแปลกแยกจากงานแปล เหมือนวิธีการที่ไคเดนพูดในตอนแรกว่า เหมือนทำให้เวอร์จินพูดภาษาอังกฤษในยุคนั้นๆ แต่ ชไลเออร์มาเคอร์บอกว่า การคิดแบบนี้มันเป็นไปได้ เพราะว่าภาษาความคิด หรือความหมายทุกอย่างในโลกมันก่อรูปในภาษาและผ่านภาษา แล้วในเมื่อภาษามันมีประวัติศาสตร์ มีรากศัพท์ มีวัฒนธรรม มีบริบทที่แตกต่างกัน มันเป็นไปได้ที่คุณจะไปถอดงานเขียนชิ้นหนึ่ง ออกจากภาษาดั้งเดิม แล้วเอาแต่ความหมายแก่นแท้ที่เป็นสากล แล้วมาเปลี่ยนให้เป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยที่เหมือนกับจับแต่งตัวเข้าไปใหม่ เขาบอกว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะมันเท่ากับว่า (โดยที่เขาเชื่อว่า) ความคิดที่เป็นแก่นแท้ที่ไม่ผูกติดอยู่กับภาษาเลย มันไม่มี เพราะความคิดทุกอย่างมันก่อรูปในภาษา

เพราะฉะนั้นเขาเลยมองว่า อันนั้นไม่ใช่ว่าการแปลที่แท้จริง การแปลที่แท้จริงในความคิด ชไลเออร์มาเคอร์ก็คือว่า คุณจะต้องดึงผู้อ่านเข้าไปหาผู้เขียน พุดง่าย ๆ ก็คือว่าทำให้ภาษา ในการแปลที่ดี มันอาจจะไม่ได้ราบรื่นหรือว่า เป็นเหมือนภาษาต้นฉบับ คือไม่มีความ สละสลวย ความสละสลวยอาจจะหายไป แต่ในขณะเดียวกันมันจะรักษา ความคิดที่แตกต่างกันของคนละวัฒนธรรมเอาไว้ได้ คือนักแปลอาจจะต้องทำ ในที่สิ่งที่ผู้อ่านไม่พอใจหรือไม่ยอมรับ แต่ในขณะเดียวกันก็มีความซื่อสัตย์ต่อ ความหมายดั้งเดิมที่แปลกแยกออกไปจากสังคมของตัวเองมากกว่า

5. การแปลความในยุคที่ 3

หลังยุคที่ 2 เข้าสู่ยุคที่ 3 นับเป็นยุคที่มีเวลาอยู่สั้นมากเลย มันเป็นยุคที่เกิดมา จากอิทธิพลแนวคิดที่เขาเรียกว่า "formalism" ของพวกกรีกเซียและเซค ที่เขาเรียกว่า พวกโครงสร้างนิยม การเกิดขึ้นของทฤษฎีภาษาศาสตร์แบบพฤติกรรมศาสตร์และความ เพื่องฟูของแนวคิดทางด้านสถิติ นักคิดคนสำคัญของกลุ่มนี้ที่เขียนทฤษฎีการแปลที่คนจะอ้างถึง มากมาย คือ โรมัน ยาคอร์ปสัน จริงๆ พยายามแปลยาคอร์ปสัน แล้วแต่ตีปัญหา เรื่องภาษาศาสตร์ เขาจะใช้ศัพท์ภาษาศาสตร์มาก เราไม่แม่นก็เลยหยุดไปไม่ได้แปลต่อ ยุคนี้นี้เวลาค่อนข้างสั้นมาก เขามองว่ายุคนี้มันมาจากแนวคิดทางด้านวิทยาศาสตร์ด้วยคือ มีความเชื่อว่า มันน่าจะมีการทำตารางแผนผังของการเทียบเคียงของภาษา 2 ภาษาได้ โดยที่เขาจะพยายามใช้ศัพท์วิทยาศาสตร์เข้ามาเปรียบเทียบกับกรอทอดความหมาย ทางด้านภาษาศาสตร์พยายามใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง กับ ทฤษฎี ข้อมูล มา ใช้ ใน การ แปล ระหว่าง ภาษา อิทธิพลที่ยุคนี้ทำให้เกิดวารสารทางวิชาการเกี่ยวกับนักแปลอาชีพ และการแปลเป็น ประเด็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นวารสารโดยเฉพาะในทางวิชาการขึ้นมา แต่ว่ายุคนี้นั้นอยู่ได้ ไม่นาน เพราะว่าส่วนหนึ่งมันถูกล้มไป เพราะว่าแนวคิดภาษาศาสตร์ในเชิงพฤติกรรม ศาสตร์มันล้มไป เพราะการเกิดขึ้นของภาษาศาสตร์สำนักนอม ชอมสกี

ภาษาศาสตร์ในพฤติกรรมศาสตร์ เขาจะมองว่าคนเหมือนผ้า ความรู้ทางภาษา เกิดจากการสอนแต่ชอมสกี เขาปฏิบัติแนวความคิดของภาษาศาสตร์ของพวกพฤติกรรม ศาสตร์ โดยเขาเขาเรียกว่า "generative grammar" เขาบอกว่า ในมนุษย์ทุกคนมัน จะต้องมิกโลอันหนึ่ง ซึ่งมีความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาในตัวเองอยู่แล้ว อันนี้ชอมสกี สังเกตจากเด็ก ดูถึงเรื่องของการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กซึ่งสามารถก้าวกระโดดไปได้ และจากการสอนภาษา ถ้ามนุษย์มีลักษณะเป็นเด็กแบบที่พฤติกรรมศาสตร์พูดว่าเป็น เหมือนผ้าขาว แล้วทุกอย่างเกิดจากการสอน เหตุใด? ทำไม? ความรู้ที่จำกัดในเรื่องไวยากรณ์ของ มนุษย์ แต่ทำไมทำให้มนุษย์ใช้ไวยากรณ์ที่จำกัด สามารถสร้างการแสดงออกของภาษาได้อย่างไม่ จำกัด จริงๆ ชอมสกีมองและ มีทฤษฎีว่า มันจะต้องมีอะไรบางอย่างในตัวมนุษย์ที่พุดง่าย ๆ ว่า

ความสามารถในการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิด ไม่ได้เกิดจากการสอน เขาบอกว่าเด็กไปอยู่ในสังคมไหนๆ ก็สามารถเรียนรู้ภาษาได้ทันที แสดงว่ามันจะต้องมีอะไรบางอย่างในตัวเด็กที่พร้อมที่จะเรียนรู้อยู่แล้ว แนวคิดแบบนี้มันทำให้วิธีคิดแบบกลไกในเรื่องภาษาศาสตร์ตกไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ทฤษฎีการแปลในยุคนี้ มันอยู่ได้ไม่นานและหมดไป คือไม่มีอิทธิพลต่อมาอีก

6. การแปลความในยุคที่ 4

ปัจจุบันนี้คือ ต้องเรียกว่าเป็นยุคของสัญญาวิทยา คนที่มีอิทธิพลในทฤษฎีการแปลยุคนี้ก็คือ อุมเบอร์โต เอโก เขาเขียนหนังสือเป็นทฤษฎีการแปลเล่มหนึ่งชื่อ "mouse or rat" และคนที่เขียนที่เป็นพวก postmodern ส่วนใหญ่แนวคิดในด้านทฤษฎีการแปลของกลุ่มนี้ ก็คือ เน้นไปทางด้านสหสัมพันธ์บท (intertextuality) ความหมายขึ้นอยู่กับบริบทที่แวดล้อม แล้วก็เอโกเขียนหนังสือทฤษฎีการแปลเล่มหนึ่งพูดว่า " การแปลคือการต่อรอง" การต่อรองระหว่างนักแปลกับต้นฉบับ มันจะเป็นการต่อรองประโยคต่อประโยคและคำต่อคำ หรือความหมายต่อความหมาย แต่ว่าโดยส่วนตัว คิดว่ามีคนหนึ่งที่ยามเรื่องการแปลได้ดีคือวิกเก็นสไตน์ เป็นนักปรัชญา เขาบอกว่า การแปลเป็นเสมือนปัญหาทางคณิตศาสตร์ มันแก้ได้ แต่มันไม่มีระเบียบวิธีอย่างเป็นทางการในการแก้ นี่เป็นคำพูดของวิกเก็นสไตน์

ดังนั้น การศึกษาคำว่า การแปลและความเป็นมาเบื้องต้นนั้น ผู้อ่านทุกท่านคงมองเห็นแล้วว่า การแปลหรือการตีความหมายทางภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาที่ 2 หรือ ภาษาสื่อสารให้คนอื่นอีกกลุ่มเข้าใจในเจตนาของต้นฉบับ ผู้แปลต้องศึกษากระบวนการและวิธีการการแปลให้เข้าใจ เพราะการแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดต้นฉบับไปสู่ภาษาสื่อสารจะต้องมีความสอดคล้องกันในเรื่องความหมายจริงๆ ถ้าจากเรื่องแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ซึ่งถ้าผู้อ่านได้ศึกษาบทต่อไปนี้จะและบทต่อไป และ ยิ่งในปัจจุบันมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการเดินทาง เช่น เดินทางทางอากาศ ใช้ในทางการไปรษณีย์ ตลอดจนในการศึกษาจึงแสดงให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งเป็นภาษาของการปฏิวัติอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีด้วย จึงมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการแสดงและอธิบายความหมาย เพื่อการติดต่อระหว่างมนุษย์ทั่วโลก จากการที่การคมนาคมสื่อสารเจริญรุดหน้าไปมาก คนต่างชาติต่างภาษาในโลกได้มีการติดต่อกันมากขึ้นทุกวัน การแปลจึงทวีความสำคัญมากขึ้นเนื่องจากประเทศไทยมีการติดต่อกับต่างประเทศในวงการต่างๆมากขึ้น ผู้ที่ทำการติดต่อนั้น บางคนอาจจะรู้ภาษาต่างประเทศไม่ดีพอจึงจำเป็นต้องอาศัยผู้แปล⁴

ถ้าจะกล่าวถึงความเป็นมาของการแปลในสังคมมนุษย์นั้นค่อนข้างจะลำบาก เนื่องในเชิงประวัติความเป็นมาแล้วทุกประเทศก่อนไม่มีการบันทึกไว้อย่างชัดเจนว่า การตีความหมายของคนในชาติตนเองมีความเป็นมาอย่างไร แต่สำหรับในมุมมองของผู้เขียนและเรียบเรียงแล้วพอจะ

⁴ <http://attaponsongamporn.blogspot.com/2015/08/blog-post.html>, Accessed: 4/09/2020.

จำพฤติกรรมของมนุษย์จากการอ่านหนังสือหลายๆ เล่ม นั่นคือ ทุกคนคงจำการทำสัญลักษณ์ของมนุษย์ในยุคโบราณ และมาถึงปัจจุบันนี้ คนยุคปัจจุบันก็ยังนำแนวคิดการทำสัญลักษณ์ เมื่อมนุษย์เข้าป่า หรือ ได้อาหารมาในแต่ละวันที่มีการออกไปล่าสัตว์แล้วนำมาทำอาหารและอาหารที่ได้มาเหลือเท่าไร ก็มีการทำสัญลักษณ์ที่เสากระพ้อม หรือ ต้นไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัย นั้นแสดงว่ามนุษย์มีการตีความหมายทางภาษาเพื่อการสื่อสารมาตั้งแต่สมัยโบราณกาลแล้ว ดังนั้น การตีความหมายทางภาษานั้นไม่อยู่เฉพาะตัวอักษรเท่านั้น ยังรวมไปถึงการสื่อสารด้วยภาพเป็นภาษาที่เรียกว่า อวัจนภาษา

ดังนั้น การแปลมีความเชื่อมโยงกับมนุษย์มาตั้งแต่โบราณกาล จึงสรุปได้ว่า การแปลเป็นกระบวนการถ่ายทอดภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 แต่ต้องสามารถสื่อสารถูกต้องตามหลักในภาษาต้นฉบับอย่างเป็นธรรมชาติและมีความหมายครบตามความมุ่งหมายของผู้เขียนต้นฉบับ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ David Thomas ได้กล่าวถึงความสำคัญ Implied Information จึงมีความเห็นเกี่ยวกับการแปลว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง จากวัฒนธรรมหนึ่งไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง มีเพียงข้อความบางส่วนเท่านั้นที่เป็นที่เข้าใจได้อย่างชัดเจน ข้อความบางส่วนจะถูกละไว้ไม่ได้รับการกล่าวถึง เนื่องจากผู้พูดหรือผู้เขียนข้อความนั้น สันนิษฐานเอาว่าผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจข้อความนั้นแล้ว หรือ อาจทราบได้จากใจความที่อ่านสิ่งที่ละไว้ให้เป็นที่เข้าใจในเองนั้นคือ Implied Information ในการแปลนั้น บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องทำให้ Implied Information บางอย่างนั้นชัดเจนขึ้น เพื่อไม่ให้ความหมายผิดไปจากข้อความเดิม

การคำนึงถึง Form และ Meaning ในการแปลนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะแต่ละภาษามี Form แตกต่างกันไป ผู้แปลจึงต้องใช้ความรู้ความสามารถที่จะถ่ายทอดความหมายจาก Form หนึ่ง มาเป็นอีก Form หนึ่ง โดยมีให้ความหมายผิดแปลกไปจากเดิมเลย บางครั้งในภาษาอังกฤษจะมี Form เดียว แต่มีหลายความหมายตาม Content Word และ ความหมายตาม Function Word ขอให้ผู้อ่านศึกษาและทำความเข้าใจต่อไป แต่ด้วยการแปลและการตีความหมายของเรื่องราวต่างๆ ในสมัยก่อนซึ่งอาจจะนับจากการเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 มนุษย์ก็เริ่มปฏิวัติตนเองในเรื่องที่อยู่อาศัยและการสื่อสารกับกลุ่มชนอื่นๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มของตนเองอย่างระมัดระวัง จึงเกิดมีการสื่อสารต่างๆ เริ่มมีความหมายต่อชุมชนของมนุษย์มากขึ้นว่า สิ่งทีกลุ่มชนอีกกลุ่มสื่อสารออกมาหมายความว่าอย่างไร มนุษย์เริ่มที่จะมีการตีความหมายทางภาษามากยิ่งขึ้นกับพฤติกรรมทางสังคม

ดังนั้น การตีความหมายหรือการแปลจึงเริ่มมีขึ้นอย่างเป็นรูปแบบเช่นข้อมูลกับภาพการสื่อสารความหมายต่างๆ ของเรื่องราวในการเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่ผู้เขียนจะหยิบยกมาเป็นเรื่องให้ผู้อ่านได้ศึกษาเป็นแนวคิดในด้านการเกิดแหล่งอารยธรรมของโลกซึ่งเป็นข้อความสื่อสารถึงการตีความเชิงภาษาในยุคสงครามที่เกิดขึ้นในสังคมโลกมาแล้วและทำให้เกิดอารยธรรมมากมายต่อมาและยังสะท้อนเป็นแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ของมนุษย์ชาติพันธุ์อยู่ในปัจจุบัน จึง

ขออนุญาตนำขอเขียนเชิงประวัติศาสตร์มาให้ผู้อ่านได้ศึกษาประกอบองค์ความรู้และเกี่ยวข้องกับ การศึกษาคำว่า การแปล และ หลักการแนวคิดเชิงความเป็นมาของการแปล เพื่อส่งผลต่อการ แสวงหาความรู้และจรรโลงภูมิปัญญาในการแปลต่อไป และ ยกมาโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร เลย เพื่อให้เห็นต้นฉบับของแนวคิดเชิงประวัติศาสตร์นี้

7. แหล่งกำเนิดอารยธรรมโบราณของโลกที่เชื่อมโยงกับการตีความหมายทางภาษา หรือการแปล ⁵

คำว่า อารยธรรม มีความหมายตามศัพท์ว่า เจริญงอกงาม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า civilization มาจากคำภาษาละตินว่า civilis ซึ่งหมายถึง พลเมือง civitas แปลว่า เมืองหรือนคร ความหมายของอารยธรรมทั่วไปจึงมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์อารยธรรมและ สังคมเมืองพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (1367) ให้ความหมาย อารยธรรมว่า ความสงบ สุขของสังคมที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งศีลธรรมและกฎหมาย; ความเจริญเนื่องด้วยองค์การของ สังคม เช่น การเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรม, ความเจริญด้วย ขนบธรรมเนียมอันดี โดยทั่วไปอารยธรรมหลักของโลกมีลักษณะเด่น คือ การมีความเจริญเป็น รูปแบบเฉพาะของตนเองและสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะร่วมกัน คือ อารยธรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นโดยได้รับ แรงกระตุ้นจากอารยธรรมที่เก่าแก่กว่า ดังเช่น อารยธรรมอียิปต์โบราณ ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก อารยธรรมเมโสโปเตเมียในช่วงระยะหนึ่ง

กำเนิดของอารยธรรมกับพัฒนาการความคิด

⁵ หทัยชนก สิริวัฒนพรและนางสาวกานดา วุฒิยาม สื่อสารการเรียนรู้การสนทนาประวัติศาสตร์สงครามโลก ค ร ึ่ง ที่ 1 , <https://sites.google.com/site/kanda4749/haelng-xarythrrm-khxng-lok>, Accessed: 5/11/2020. (*ข้อความจุดนี้ ผู้เขียนและเรียบเรียงขออนุญาตนำขอเขียนที่นักวิชาการ 2 ท่านคือ หทัยชนก สิริวัฒนพร และนางสาวกานดา วุฒิยาม ได้เขียนและนำเสนอเผยแพร่ในระบบออนไลน์ซึ่งเป็นข้อเขียนที่มี ประโยชน์มากต่อการเรียนรู้เชิงอารยธรรมโบราณของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางวัฒนธรรมภาษา จึง เห็นว่า มีความเชื่อมโยงกับการแปลภาษาหรือการตีความหมายทางภาษามนุษย์ ได้ยกมาเป็นข้ออ้างอิงใน ประเด็นนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อเขียนมีประโยชน์ต่อการศึกษากการแปลและขอนำมาเผยแพร่ต่อผู้ศึกษาในครั้ง นี้ต่อไป)

ความเจริญและวิทยาการทั้งหลายที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันล้วนมี รากฐานมาจากอารยธรรมในสมัยโบราณแทบทั้งสิ้น ทั้งนี้ได้มีการผสมผสานกันและเชื่อมโยงกันระหว่างอารยธรรมเก่าและใหม่และมี การสืบทอดกันต่อๆ มา แหล่งอารยธรรมเก่าแก่ของโลกสมัยโบราณเกิดขึ้นที่บริเวณราบลุ่มแม่น้ำที่สำคัญ โดยเริ่มจากอารยธรรมเมโสโปเตเมีย อารยธรรมอียิปต์โบราณ อารยธรรมอินเดียโบราณ และอารยธรรมจีนโบราณ ต่อจากนั้นเป็นอารยธรรมที่เกิดขึ้นบริเวณริมฝั่งทะเล คือ อารยธรรมกรีกโบราณ และมาสิ้นสุดสมัยนี้ที่อารยธรรมโรมันโบราณ อารยธรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นแหล่งเชื่อมสัมพันธ์และติดต่อกันและเป็นรากฐาน ของความเจริญให้แก่ดินแดนทั้งในโลกตะวันตกและตะวันออกในปัจจุบัน

อารยธรรมเมโสโปเตเมีย

คำว่า เมโสโปเตเมีย เป็นภาษากรีกมาจากคำว่า Mesos เท่ากับภาษาอังกฤษว่า Middle และคำว่า Potamos เท่ากับภาษาอังกฤษว่า River รวมความแล้วหมายถึง “ดินแดนระหว่างแม่น้ำ” (land between the rivers) ได้แก่ที่ราบระหว่างแม่น้ำไทกริส (Tigris) ทางตะวันออก และแม่น้ำยูเฟรติส (Euphrates) ทางตะวันตก พื้นที่นี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเอเชียในบริเวณที่เชื่อมต่อ ระหว่างทวีปเอเชีย ยุโรป และแอฟริกา โดยเฉพาะทางตะวันตกเฉียงเหนือซึ่งหันออกสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็นจุดเชื่อมโยงติดต่อกับอารยธรรมอียิปต์โบราณ พื้นที่ของแหล่งอารยธรรมทั้งหมดจะกินอาณาบริเวณจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไป สู่อ่าวเปอร์เซีย มีลักษณะเป็นรูปเสี้ยวจึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ดินแดนพระจันทร์เสี้ยวอันอุดมสมบูรณ์” ครอบคลุมดินแดนบางส่วนในประเทศอิรักและซีเรียในปัจจุบัน ถือเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมเก่าแก่แห่งแรก เมื่อราว 3,500 ปี ก่อนคริสตกาล

จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของเมโสโปเตเมีย เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำมีการทับถมของดินตะกอนตามชายฝั่งแม่น้ำทั้งสอง ทำให้บริเวณแถบนี้อุดมสมบูรณ์และมีสภาพเหมาะสมแก่การเพาะปลูก แม้ว่าสภาพอากาศในดินแดนแถบนี้จะแปรปรวนไม่จนสามารถคาดเดาได้ก็ตาม เกิด

ความแห้งแล้งลำน้ำท่วมเป็นประจำ อันเป็นเหตุให้การควบคุมน้ำหรือการชลประทานสำคัญ จำเป็นต่อการทำกิจกรรมของ ผู้คนแถบนี้ นอกจากนั้นแล้ว ทางบกยังติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เชื่อมต่ออียิปต์และอารยธรรมที่กำลังก่อตัวในยุโรปได้ทางตอนใต้ก็ยังเปิดสู่ อ่าวเปอร์เซีย ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการขนส่งค้าขายทางทะเลกับอารยธรรมที่ห่างไกล เช่น สินธุ ลักษณะเช่นนี้เอง ทำให้ดินแดนเมโสโปเตเมียแห่งนี้ เป็นที่หมายปองของชนกลุ่มต่างๆ

แผนที่อารยธรรมเมโสโปเตเมีย

ช่วงประมาณ 4000 ปีก่อนคริสตกาลลงมาพบว่า มนุษย์ที่เมโสโปเตเมียเริ่มเรียนรู้การใช้โลหะทองแดง และพบหลักฐานความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ และดาราศาสตร์ เป็นต้น ถัดมาประมาณ 3600-2800 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งอยู่ในยุคอุรุก (Uruk) ถือเป็นการเริ่มต้นอารยธรรมเมืองในลักษณะนคร-รัฐ (city-state) และที่นี่มีวิหารสองแห่ง คือ วิหารสำหรับบูชาเทพอาทิตย และวิหารสำหรับบูชาเทพอินันนา (Inanna) ซึ่งเป็นเทพีแห่งความรักและความอุดมสมบูรณ์

เทพี Inanna

เทพในช่วงนี้ของเมโสโปเตเมียมีหลายองค์ เช่น วัวกระทิง ซึ่งมีความหมายถึงสวรรค์ Enlil เป็นเทพของสายฟ้าหรือดินฟ้าอากาศ Ea เป็นเทพแห่งน้ำและมีการสร้างวิหารที่เรียกว่า “ซิกกูแรต” (Ziggurat) หมายถึง ห่องรอกอยเพื่อบูชาหรือพบพระเจ้า สันนิษฐานว่า น่าจะเป็นสถานที่ติดต่อหรือเชื่อมระหว่างโลกและสวรรค์

ซิกกูแรต

ช่วงประมาณ 3000 ปีก่อนคริสตกาล คนกลุ่มแรกที่สร้างอารยธรรมเมโสโปเตเมียขึ้นคือชาวซูเมเรียน ผู้คิดประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก อารยธรรมที่ชาวซูเมเรียนขึ้นเป็นพื้นฐานสำคัญของอารยธรรมเมโสโปเตเมีย สถาปัตยกรรม ตัวอักษร ศิลปกรรมอื่นๆ ตลอดจนทัศนคติต่อชีวิตและเทพเจ้าของชาวซูเมเรียน ได้ดำรงอยู่และมีอิทธิพลอยู่ในลุ่มแม่น้ำทั้งสองตลอดช่วงสมัยโบราณ ลักษณะสังคมของชาวซูเมเรียนเป็นอารยธรรมแบบเมือง ประกอบด้วยผู้คนหลากหลายอาชีพ เช่น ชาวนา ช่างโลหะ ช่างทอง พระ ขุนนางและผู้ปกครองหรือกษัตริย์ ชาวซูเมเรียนมีการปกครองแบบรัฐศาสนา คือมีนักบวช ซึ่งนอกจากทำหน้าที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อแล้ว ยังเป็นผู้บริหารจัดการเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรอีก เช่น การจักจมน้ำและที่ดินเพื่อการเกษตร การแลกเปลี่ยนค้าขาย ธนาการ เป็นต้น นักบวชและวัดในสมัยนี้จึงมีบทบาทสำคัญมาก

มรดกชิ้นสำคัญซึ่งชาวซูเมเรียนได้สร้างไว้ คือ การประดิษฐ์อักษรใช้บันทึกเรื่องราวต่างๆ โดยใช้ไม้หรือโลหะแหลมจารลงบนแผ่นดินเหนียวโดยพัฒนาจากตราประทับทรงกระบอกที่เป็นอักษรภาพง่ายๆ เวลาใช้ต้องนำกระบอกกลิ้งหมุนบนแผ่นดินเหนียว เป็นจุดกำเนิดของตัวอักษรครั้งแรกจนกลายเป็นอักษรรูปเล่ม และผ่านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นต้นตอของตัวอักษรกรีก และ ละติน

อักษรรูปลิ่ม

จากความมั่งคั่งและเจริญรุ่งเรืองของชาวเมโสโปเตเมียได้ดึงดูดกลุ่มชนอัค คาเตียน ซึ่งเป็นกลุ่มของพวก Semite และบรรพบุรุษของชาวยิว Hebrew ซึ่งมีต้นกำเนิดอยู่ในคาบสมุทร อารเบีย (Arabia) ได้แทรกซึมเข้ามาในดินแดนของชาวสุเมเรียนและได้ยึดครองเมโสโปเตเมีย ประมาณปี 2,360 ก่อนคริสตกาล ชาวอัคคาเตียนได้ปกครองดินแดนเมโสโปเตเมียอยู่ประมาณ 200 ปี กษัตริย์ที่สำคัญของอัคคาเตียนคือ พระเจ้าซาร์กอน (Sargon) ได้รวบรวมนครรัฐของสุเม เรียนทั้งหมด การรวมครั้งนี้มีผลให้อารยธรรมของพวกสุเมเรียนจากตอนล่างของกลุ่มแม่น้ำไทกริส และยูเฟรติส ได้ขยายขึ้นเหนืออย่างกว้างขวาง ผลจากการครอบครองสุเมเรียนของชาวอัค คาเตียนทำให้เทพเจ้าของพวกเขาที่ชื่อว่า “มาร์ดุก” (Marduk) เข้ามาเป็นเทพเจ้าสูงสุดแทนที่ เทพ Enlil เดิม

เทพเจ้ามาร์ดุก

ชนชาติถัดมาที่เข้ายึดครองดินแดนเมโสโปเตเมียคือ ชาวบาบิโลน ซึ่งเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเมืองยูรุก (Uruk) ใกล้แม่น้ำยูเฟรติส ในสมัยนี้มีกษัตริย์ซึ่งเป็นที่รู้จักในนาม “ฮัมมูราบี” เป็นผู้สร้างความยิ่งใหญ่และความเจริญแก่ดินแดนเมโสโปเตเมีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบัญญัติกฎหมายบังคับใช้ในดินแดนของพระองค์ เรียกว่า “ประมวลกฎหมายแห่งฮัมมูราบี” (Code of Hammurabi) กฎหมายนี้มีลักษณะการลงโทษแบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการควบคุมคน แทนการใช้จารีตประเพณีและความเชื่อในอำนาจศักดิ์สิทธิ์ และเทพเจ้า

รูปแท่นหินจารึกกฎหมายฮัมมูราบ

หลังจากกษัตริย์ฮัมมูราบีสิ้นอำนาจลง ก็มีชนเผ่าหลายชนเผ่า ได้แก่ ชาวฮิตไตท์ (Hittites) ชาวแคสไซส์ (Kassites) ชาวอีลาไมต์ (Elamites) และชาวอัสซีเรียน (Assyrians) แต่ชาวอัสซีเรียนถือว่าเป็นชนเผ่าที่มีบทบาทในการสร้างอารยธรรมอย่างโดดเด่น โดยในช่วงแรกได้ย้ายเมืองจากหลวงจากกรูบาบิโลนมาตั้งที่เมืองอัสซัวร์ (Assur) ซึ่งตั้งอยู่บนริมฝั่งตอนกลางของแม่น้ำไทกริส และได้ครองอำนาจถึงขีดสุดระหว่าง 712-612 ปีก่อนคริสตกาล ชาวอัสซีเรียนได้ขยายอำนาจการปกครองครอบคลุมไปถึงซีเรีย ปาเลสไตน์ และบางส่วนของอียิปต์

จากอำนาจและบทบาททางอารยธรรมของชาวอัสซีเรียนทำให้เทพอัสซัวร์ (Assur) ซึ่งเป็นเทพประจำเมืองอัสซัวร์ ได้รับการยอมรับนับถืออย่างกว้างขวางและมีความสำคัญเท่ากับเทพมาร์ดุก (Marduk) ซึ่งเป็นเทพเจ้าของชาวอัสซีเรียนเดิม และได้ขยายอิทธิพลความเชื่อต่ออารยธรรมอื่นๆ เช่น เปอร์เซีย และอินเดีย แต่ด้วยความโหดร้ายของชาวอัสซัวร์ทำให้ประชาชนต่อต้านและเสื่อมอำนาจลงในที่สุด ทำให้บทบาทของอัสซัวร์เทพของชาวอัสซีเรียนลดบทบาทลงและเสื่อมคลายไปจนกลายเป็น ตัวร้ายในนิทาน แนวความคิดเรื่องอัสซัวร์เทพนี้มีอิทธิพลต่อวรรณคดีไทย เพราะวรรณคดีไทยหลายเรื่องได้รับแนวคิดมาจากอารยธรรมอินเดียอีกทอดหนึ่ง

ต่อมาเมื่อชาวอัสซีเรียนพ่ายแพ้สงครามต่อชาวเมเดสและชาวเมืองบาบิโลน อำนาจการปกครองจึงเปลี่ยนไปและเริ่มต้นยุคใหม่ เรียกยุคนี้ว่า “ยุคบาบิโลนใหม่” หรือ “นีโอบาบิโลน” (Neo Babylon) ภายใต้การปกครองของพระเจ้าเนบูซัดเนสซาร์ที่สอง (Nebuchadnezzar II) กษัตริย์พระองค์นี้ถือว่าเป็นกษัตริย์นักรบที่เก่งกาจ พระองค์ได้ยกทัพไปรบชนะชาวอียิปต์ครองนครเยรูซาเล็ม ได้เชลยชาวยิวมาเป็นแรงงาน ในยุคของพระองค์ได้มีการก่อสร้างวิหารและพระราชวังหลายแห่ง และผลงานทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญและถือว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์หนึ่งในเจ็ดแห่งของโลกสมัยโบราณคือ “สวนลอยแห่งเมืองบาบิโลน” (The hanging gardens of Babylon) ซึ่งเป็นสวนที่มีถนนกว้างปูลาดด้วยแผ่นหินและลาดด้วยยางมะตอย เพื่อให้เป็นเส้นทางของขบวนแห่งเฉลิมฉลองเทพมาร์ดุก (Marduk) ซึ่งกลับมามีบทบาทสำคัญต่อชาวเมืองบาบิโลนอีกครั้ง

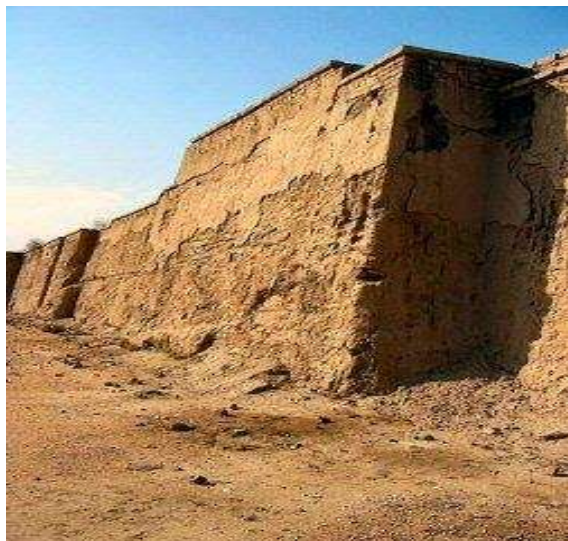
ภาพวาดสวนลอยบาบิโลน

สิงโตแห่งบาบิโลน

ซากสวณลอยแห่งบาบิโลน

กำแพงแห่งสวณลอยบาบิโลน

จักรวรรดิบาบิโลนใหม่ รุ่งเรืองจนถึงประมาณ 539 ปีก่อนคริสตกาล อาณาจักรบาบิโลนก็ตกอยู่ภายใต้การยึดครองของพระเจ้าไซรัสมหาราช (Cyrus, the Great) ซึ่งเป็นกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ดินแดนเมโสโปเตเมียซึ่งรุ่งเรืองผ่านการปกครองและอารยธรรมชนเผ่าต่างๆ มายาวนาน ก็สิ้นสุดลงในที่สุด

อารยธรรมเมโสโปเตเมียได้พัฒนาขึ้นถึงขีดสุดผ่านกลุ่มชนหลายเผ่าพันธุ์ที่ เข้ามา

ครอบครองและผสมผสานความคิดความเชื่อของตนเองกับชนเผ่าต่างๆ ชีวิตของชาวเมโสโปเตเมียผูกพันกับพระและวัดอย่างมาก ชาวสุเมเรียนซึ่งเป็นชนกลุ่มแรกๆ ที่เข้ามาครอบครองดินแดนเมโสโปเตเมีย มีลักษณะความเชื่อในเทพเจ้าและโลกหลังความตายเป็นหลัก และมีการนับถือเทพเจ้าหลายองค์ ซึ่งเทพเจ้าแต่ละองค์ก็มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตให้คุณและโทษแก่ตนเอง เช่น อุโต เทพแห่งดวงอาทิตย์ อินันนา เทพแห่งความอุดมสมบูรณ์และความรัก อินลิล เทพแห่งสายฟ้า หรือดิน ฟ้า อากาศ เป็นต้น นอกจากการนับถือเทพเจ้าแล้วแล้ว ชาวสุเมเรียนยังเชื่อในไสยศาสตร์ นับถือโชคลางและปรากฏการณ์ธรรมชาติอีกด้วย ผู้มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารระหว่างชุมชนกับเทพเจ้าคือ พระ โดยผ่านการทำพิธีกรรม เช่นการจัดหาอาหาร และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การสร้างที่พำนักให้แก่เทพเจ้า และมีเทพเจ้าหลายองค์ที่กลายเป็นเทพเจ้าประจำรัฐ แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยอมรับนับถือเทพเจ้าองค์อื่นๆ ด้วย

พัฒนาการทางความคิดที่สำคัญของชาวสุเมเรียนอีกประการหนึ่ง คือ การรู้จักการคูณ การหาร ระบบหน่วยหกสิบ ได้แก่ 6, 60, 600, 3,600 ซึ่งปัจจุบันใช้กับการนับเวลาและการคำนวณวงกลม นอกจากนี้ยังได้คิดระบบชั่ง ตวง วัด ซึ่งเป็นรากฐานที่มาของการชั่งที่คติน้ำหนักเป็นปอนด์ ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนชาวคาลเดียนสามารถคำนวณวันเกิดสุริยปราคา และ จันทรุปราคา รวมทั้งสามารถจัดแบ่งสัปดาห์ออกเป็น 7 วัน

อารยธรรมอียิปต์ อารยธรรมที่มีความยิ่งใหญ่อีกแห่งหนึ่งของโลกที่มีถิ่นกำเนิดในดินแดนใกล้เคียงกับอารยธรรมเมโสโปเตเมีย คือ อารยธรรมอียิปต์ อารยธรรมอียิปต์เป็นอารยธรรมที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางและมีผลต่อพัฒนาการ ทางความคิดในหลายๆ ด้าน เนื่องจากมีมรดกทางสถาปัตยกรรม เช่น พีระมิดและแนวความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาและปรัชญาอีกด้วย อียิปต์โบราณตั้งอยู่ระหว่างโลกตะวันตกและตะวันออก โลกตะวันตกคือดินแดนที่อยู่รอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ส่วนโลกตะวันออก ได้แก่ ดินแดนเมโสโปเตเมียและดินแดนในแถบลุ่มแม่น้ำสินธุ ทิศเหนือของอียิปต์จรดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ส่วนทิศตะวันตกติดกับทะเลทรายซาฮารา ทะเลทรายลิเบีย และทะเลทรายนูเบียทางทิศตะวันออก ถัดไปคือ ทะเลแดง ทิศใต้จรดประเทศนูเบียหรือซูดานในปัจจุบัน อียิปต์เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีพื้นที่ตั้งอยู่บนสองฟากฝั่งแม่น้ำไนล์ แม่น้ำไนล์มีลักษณะที่ต่างไปจากแม่น้ำอื่นๆ คือ ทอดตัวไหลจากภูเขาทางตอนใต้ลงสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางตอนเหนือ มีผลต่อการดำเนินชีวิตของชาวอียิปต์โบราณ มีนคือเส้นทางคมนาคมสายหลักและเป็นเสมือนเข็มทิศในการเดินทาง โดยใช้ร่วมกับทิศทางการขึ้นและตกของดาวอาทิตย์ ชาวอียิปต์แบ่งช่วงแม่น้ำไนล์เป็น 2 ช่วง คือ ต้นน้ำทางตอนใต้เรียกว่า “อียิปต์บน” (Upper Egypt) และปลายแม่น้ำในดินแดนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำทางเหนือว่า “อียิปต์ล่าง” (Lower Egypt)

แผนที่อียิปต์โบราณ

ประมาณ 3,150 ปีก่อนคริสตกาล พระเจ้าเมเนส (Menes) หรือนาเมอร์ (Narmer) สามารถรวบรวมเมืองต่างๆ ทั้งในอียิปต์บนและอียิปต์ล่างเข้าเป็นอาณาจักรเดียวกัน และตั้งเมืองเมมฟิส (Memphis) เป็นเมืองหลวง ประวัติศาสตร์ของอียิปต์ยุคราชวงศ์จึงเริ่มต้นขึ้น ประวัติศาสตร์ของอียิปต์อาจแบ่งออกได้เป็น 4 ยุค ดังนี้

1. ยุคราชวงศ์เริ่มแรก อยู่ในช่วง 3100-2686 ปีก่อนคริสตกาล โดยเริ่มตั้งแต่พระเจ้าเมเนสรวบรวมเมืองต่างๆ ได้ทั้งในอียิปต์ล่างและอียิปต์บนเข้าเป็นอาณาจักรเดียวกัน และเข้าสู่ราชวงศ์ที่ 1 และ 2 ยุคนี้เป็นยุคการสร้างอียิปต์ให้มีความเป็นปึกแผ่นเข้มแข็ง
2. ยุคราชวงศ์เก่า อยู่ในช่วง 2686-2181 ก่อนคริสตกาล โดยเริ่มจากราชวงศ์ที่ 3 อียิปต์ประสบความวุ่นวายทางการเมือง มีการย้ายเมืองหลวงไปตามเมืองต่างๆ แต่หลังจากนั้นก็มีการรวมอียิปต์ปกครองต่อมาอีก 2 ราชวงศ์ คือ ราชวงศ์ที่ 9 และ 10 ในยุคนี้อียิปต์มีฟาโรห์ปกครองเริ่มตั้งแต่ราชวงศ์ที่ 3 ถึงราชวงศ์ที่ 6 ราชวงศ์ที่โดดเด่นในสมัยนี้คือ ราชวงศ์ที่ 4 ซึ่งมีการสร้างปิรามิดที่ยิ่งใหญ่มากมายโดยเฉพาะมหาปิรามิดของฟาโรห์คูฟูที่ เมืองเชห์ ซึ่งสร้างขึ้นประมาณ 2,500 ปีก่อนคริสตกาล อียิปต์ในยุคนี้นี้ถือว่าเป็นยุคที่รุ่งเรืองที่สุดยุคหนึ่ง และการสร้างสรรค์ความเจริญในยุคนี้นี้ได้เป็นรากฐานและแบบแผนของความเจริญของ อียิปต์ในสมัยราชวงศ์ต่อมา

3. ยุคราชวงศ์กลาง อยู่ในช่วง 2,040-1,782 ปีก่อนคริสตกาล ระหว่างราชวงศ์ที่ 11-13 ฟาโรห์ที่มีบทบาทในการสร้างความรุ่งเรืองให้กับอียิปต์ในยุคนี้คือ อเมนเนมเฮตที่หนึ่ง (Amenemhet I) จนเรียกได้ว่าเป็นยุคทองของอียิปต์ด้านเศรษฐกิจ สถาปัตยกรรม การสร้างคลองติดต่อไปถึงทะเลแดง การสร้างเขื่อนกั้นน้ำ วรรณคดีทั้งบทร้อยแก้วและร้อยกรอง ยุคนี้เป็นช่วงเดียวกันกับอารยธรรมบาบิโลนของพระเจ้าฮัมมูราบี แต่ความรุ่งเรืองของอียิปต์ก็หยุดชะงักลงจากการรุกรานของกลุ่มชนปศุสัตว์เร่ ร่อนคือ พวกฮิกโซส (Hyksos) ซึ่งก่อนหน้านี้ได้เข้ายึดครองซีเรีย ปาเลสไตน์ และเอเชียไมเนอร์ได้แล้ว เพราะพวกฮิกโซสมีความเก่งกาจในการรบกว่าชาวอียิปต์ ทำให้สามารถครอบครองอียิปต์ไว้ได้ตั้งแต่ 1,670-1,570 ปีก่อนคริสตกาล แต่เนื่องด้วยอียิปต์มีความเจริญที่เหนือกว่า พวกฮิกโซสจึงเป็นฝ่ายรับความเจริญไปจากอียิปต์ จึงทำให้อารยธรรมอียิปต์ไม่ขาดความต่อเนื่องแต่อย่างใด
4. ยุคราชวงศ์ใหม่ อยู่ในช่วง 1,570-332 ก่อนคริสตกาล ระหว่างราชวงศ์ที่ 18-31 เมื่อชาวอียิปต์ได้ก่อกบฏและมีชัยเหนือชาวฮิกโซส จึงเริ่มราชวงศ์ที่ 18 และขยายอำนาจการปกครองไปยังดินแดนซีเรีย ปาเลสไตน์และฟินิเซีย เพาะมีอาณาเขตกว้างมากขึ้น สมัยนี้จึงได้รับการขนานนามว่า “สมัยจักรพรรดิ” (Empire) แต่ในช่วงหลังๆ อำนาจการปกครองจากส่วนกลางค่อยลดลง เหล่าขุนนางที่ปกครองเมืองที่ห่างไกลก็เริ่มแข็งขันต่ออำนาจมากขึ้นจนถึง ประมาณ 700 ปีก่อนคริสตกาล อียิปต์ก็พ่ายแพ้ต่อชาวอัสซีเรียน และเมื่ออาณาจักรเปอร์เซียได้เข้ายึดครองเมโสโปเตเมีย อียิปต์ก็ตกเป็นส่วนหนึ่งของเปอร์เซีย และประมาณ 332 ปีก่อนคริสตกาล ดินแดนอารยธรรมทั้งเมโสโปเตเมีย เปอร์เซีย และอียิปต์ก็ได้ตกอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช

อารยธรรมของอียิปต์ได้สร้างมรดกมากมายหลายด้านแก่โลก การสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ของชาวอียิปต์โบราณนอกจากการต่อสู้เพื่อความอยู่รอด จากความโหดร้ายของธรรมชาติยังได้รับแรงผลักดันจากความคิดความเชื่อทางศาสนา และชีวิตหลังความตายอีกด้วย

ชาวอียิปต์ยอมรับนับถือเทพเจ้ามากมาย ในแต่ละชุมชนมีวัดหรือวิหารศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ประกอบพิธีทางศาสนา บูชาเทพเจ้าและดวงวิญญาณของฟาโรห์ ชาวอียิปต์นับถือเทพแทบทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นหมาใน จระเข้ ฮิปโปโปเตมัส แมว แมลงเต่าทอง และในเวลาต่อมาการบูชาสัตว์ได้เปลี่ยนเป็นครึ่งคนครึ่งสัตว์ และเป็นคนโดยสมบูรณ์ เช่นการนับถือดวงอาทิตย์ ซึ่งถือว่าเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ และเทพเจ้าที่สำคัญที่มีรูปร่างเป็นมนุษย์ซึ่งชาวอียิปต์ให้ความนับถือ คือ โอสิริส (Osiris) ถือว่าเป็นเทพเจ้าที่มีความอมตะ เป็นประมุขแห่งเทพเจ้าทั้งหลาย และเป็นเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์และความตาย เทพเจ้าเร (Re) เป็นเทพแห่งดวงอาทิตย์ผู้ประทานชีวิต นอกจากนั้นแล้วยังนิยมบูชาพระเครื่องและตะกรุดเป็นเครื่องรางของ ช้าง จึงกล่าวได้

ว่าความเชื่อเรื่องเทพเจ้า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ยังรากลึกและเจริญเติบโตอยู่ในชีวิตและจิตวิญญาณของคน อียิปต์อย่างแท้จริง ความเชื่อที่โดดเด่นพิเศษของชาวอียิปต์อีกประการหนึ่ง คือ ความเชื่อในโลกหน้าหรือความเชื่อเกี่ยวกับโลกหลังความตาย ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สำคัญยิ่งในการก่อสร้างปิรามิดและการทำมัมมี่

เทพโอซิริส

มัมมี่

เทพที่มีรูปครึ่งคนครึ่งสัตว์

ชาวอียิปต์เชื่อว่า วิญญาณเป็นอมตะ เรียกว่า Ka มาจากเทพสูงสุดเป็นคนสร้าง วิญญาณให้มนุษย์ เพราะว่าวิญญาณเป็นอมตะจึงต้องสร้างปิรามิดเพื่อเก็บมัมมี่ เพื่อให้วิญญาณของผู้ตายกลับมาสู่ร่างเดิมได้ การสร้างปิรามิดในยุคแรกนั้น เป็นเนินหลุมฝังศพธรรมดา เรียกว่า “มาสตาบา” (Mastabas) แปลว่า ม้านั่ง ในภาษาอารบิก ภายในลึกลงไปใต้ดินจะมีห้องหลายห้องสำหรับไว้เก็บศพหรือมัมมี่และสิ่งของผู้ตาย ถัดมาจึงทำเป็นปิรามิดขนาดใหญ่มีทั้งรูปแบบที่เป็นปิรามิดแบบขั้นบันได ต่อจากนั้นมีการสร้างปิรามิดที่มีด้านแต่ละด้านเรียบลาดเทลงมายังฐานสี่เหลี่ยม เรียกว่า “ปิรามิดหลวง” (Royal Pyramids) เช่น ปิรามิด 3 องค์แห่งเมืองกิซา และระยะหลังนอกจากการสร้างปิรามิดแล้วยังมีการสร้างวิหารสำหรับบูชาเทพเจ้า เช่นในยุคราชวงศ์กลางมีการเน้นเรื่องเทพเจ้ามากขึ้น จึงมีการสร้างวิหารถวายเทพเจ้า ส่วนมัมมี่ของฟาโรห์ก็มีการเก็บไว้ในภูเขาหิน หรือที่เรียกว่า “หุบเขากษัตริย์” ต่อมาในยุคราชวงศ์ใหม่มีการสร้างวิหารขึ้นอีก 2 แห่ง คือ วิหารสำหรับทำพิธีศพของฟาโรห์วิหารถวายเทพเจ้า เช่นวิหารของพระนางฮัทเชพสุต (Queen Hatshepsut) และวิหารคาร์นัค (Karnak)

มาสตาบา

ปิรามิดแบบขั้นบันได

ปิรามิดแห่งกิซา

วิหาร

ฟาโรห์อัทเซพสุต

วิหารแห่งคาร์นัค

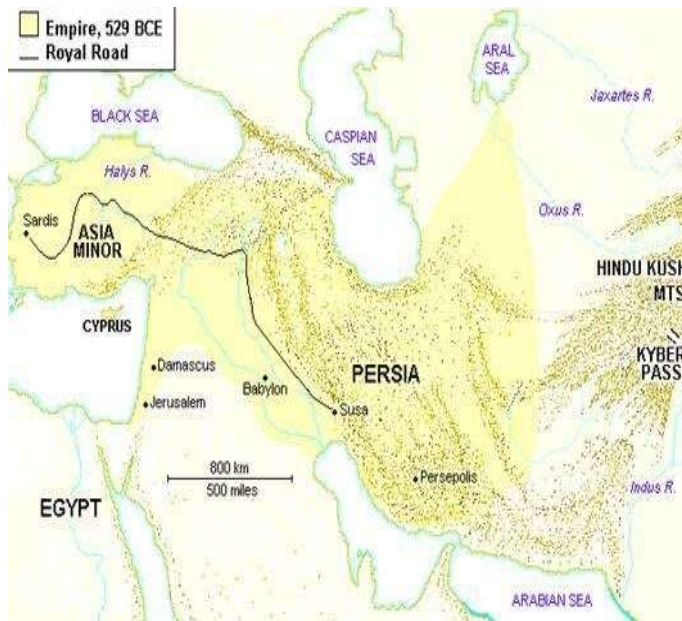
การสร้างปิรามิดของชาวอียิปต์สะท้อนให้เห็นความเชื่อใน เรื่องชีวิตหลังความตาย และความเป็นอมตะของวิญญาณ ถ้าตายแล้วยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปและยังมีความเกี่ยวข้องกับ

ร่างเดิมอยู่ จึงมีแนวความคิดในการรักษาร่างเดิมไว้ โดยการทำมัมมี่ นอกจากความเชื่อในเทพเจ้า และการหมกมุ่นอยู่กับโลกหลังความตายแล้ว ยังปรากฏว่า มีพัฒนาการความคิดทางด้านปรัชญาแฝงอยู่ในความเชื่อของชาวอียิปต์ เช่นในหนังสือของผู้ตาย (The Book of Dead) ซึ่งเป็นหนังสือทางศาสนาและพิธีกรรมที่มีบทบาทต่อวิถีชีวิตของชาวอียิปต์มาก ที่สุด มีบทกวีที่ผู้ตายจะต้องกล่าวต่อเทพโอซิริส (Osiris) ว่า “ข้าฯ ไม่ได้ทำให้ใครเจ็บปวด ข้าฯ ไม่ได้ทำให้คนหิวโหย ข้าฯ ไม่ได้ทำให้ใครหลังน้ำตา ข้าฯ ไม่ได้ทำให้คนตาย ข้าฯ ไม่ได้ทำให้คนต้องทุกข์ทรมาน” (ธีรยุทธ บุญมี. 2546: 31) บทกวีนี้สะท้อนให้เห็นหลักศีลธรรมจริยธรรมของชาวอียิปต์ รวมถึงหลัก เมตตาธรรมและอารมณ์ความรู้สึกด้านอื่นๆ ของมนุษย์และการรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองอีกด้วย บทกวีที่สำคัญมากของพัฒนาการทางความคิดของอียิปต์อีกบทหนึ่ง ปรากฏอยู่ในจารึกของเทพธิดา Neith ซึ่งกล่าวว่า “ข้าคือสิ่งที่เป็นอยู่และเคยเป็น และจะเป็นไป ไม่มีใครได้เปิดม่านคลุมหน้าเพื่อยลโฉมข้าได้” (I am that which is, that which was and that will be. No one has lifted my veil.) (แหล่งเดิม. หน้า 32) จารึก Neith สะท้อนให้เห็นความสนใจปรัชญาที่ละเอียด และเป็นความจริงสูงสุดซึ่งไม่สามารถใช้คำพูดหรือคำบรรยายใดอธิบายได้ นั่นอาจหมายความว่า ความจริงเป็นสิ่งที่ข้ามพ้นขอบเขตของภาษาไป

อารยธรรมเปอร์เซีย เมื่อประมาณ 1,000 ปีก่อนคริสตกาล ชนเผ่าเปอร์เซีย ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่ใช้ภาษาอินโด-ยูโรเปียน มีถิ่นฐานเดิมอยู่บริเวณทางเหนือของทะเลดำ ได้ก่อตัวและขยายอำนาจครอบครองอารยธรรมโบราณอื่นๆ และได้ก้าวขึ้นมามีบทบาทเป็นศูนย์กลางของความเจริญรุ่งเรืองของโลกยุคโบราณ ภายใต้การปกครองของพระเจ้าไซรัสมหาราช พระองค์ได้ดำเนินนโยบายขยายดินแดนของเปอร์เซียออกไปอย่างกว้างขวาง มีอาณาจักรกว้างใหญ่ไพศาลกลายเป็นจุดศูนย์กลางของการเชื่อมโยงดินแดนทั้ง เอเชียตะวันออก เอเชียกลาง อินเดีย อียิปต์ และดินแดนแถบเมดิเตอร์เรเนียน จนทำให้เปอร์เซียกลายเป็นจักรวรรดิใหญ่แห่งแรกหลังการล่มสลายของอาณาจักรยุค โบราณ

พระเจ้าไซรัสมหาราช กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

อาณาจักรเปอร์เซีย

ความเชื่อของชาวเปอร์เซียไม่ได้ต่างไปจากอารยธรรมอื่นๆ มากนัก คือมีความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้า แต่อารยธรรมเปอร์เซียได้พัฒนาความคิดความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าขึ้นได้เป็นระบบศาสนาขึ้นมา คือ “ศาสนาโซโรอัสเตอร์” (Zoroaster) เป็นศาสนาที่สอนให้นับถือบูชาเทพเจ้าสูงสุด ชื่อว่า “อหุระ มาสดา” (Ahura Mazda) เป็นเทพแห่งปัญญา รวมถึงเป็นเทพเจ้าผู้สร้าง ดังคาถาที่ปรากฏในคัมภีร์เวสตะ ซึ่งเป็นคัมภีร์ของศาสนาโซโรอัสเตอร์ว่า “อหุระ มาสดา ผู้ทรงสร้าง มีศรีมรุ้งโรจน์ ยิ่งใหญ่ที่สุด ดีที่สุด งามที่สุด มั่งคั่งที่สุด ฉลาดที่สุด เป็นวิญญานที่มีมหากรุณาที่สุด”

ศาสนาโซโรอัสเตอร์นี้บางครั้งเรียกว่า “ลัทธิบูชาไฟ” ในวิหารจะมีพระคอยจุดไฟ ศักดิ์สิทธิ์ให้ลูกชั่งอยู่ตลอดเวลา “เป็นการจำเป็นที่จะต้องระวังรักษาอาคารบูชาไฟไว้ให้ดีและคอยระวังมิให้ไฟดับได้ สิ่งที่ไม่สะอาดไม่บริสุทธิ์อย่าเอาใส่เข้าไปในไฟ และจะต้องให้สตรีมีระดูอยู่ห่างจากที่บูชาไฟ 3 ก้าว” (แหล่งเดิม, อ้างแล้ว) ชาวเปอร์เซียได้รับอิทธิพลจากคำสอนของศาสนาโซโรอัสเตอร์ว่า โลกประกอบด้วยสิ่งสองด้าน คือ ดีและชั่ว เทพเจ้าอหุระ มาสดา คือตัวแทนของความเป็นดี และเทพอาห์ริมัน (Ahriman) คือตัวแทนของความชั่วร้าย ต่อสู้กันในที่สุดฝ่ายดีจะเป็นฝ่ายมีชัยเหนือฝ่ายชั่ว ชะตากรรมของมนุษย์จึงขึ้นอยู่กับการเลือกที่จะทำดีหรือชั่ว แนวความคิดนี้มีอิทธิพลต่อศาสนายูดาห์หรือยิวและคริสต์ศาสนา รวมทั้งความเชื่อในเรื่องเทวดา นางฟ้า วันสิ้นโลก การตัดสินครั้งสุดท้ายและการไปสู่สวรรค์และนรกในเวลาต่อมา และ

ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 7 มุสลิมได้แผ่ขยายอำนาจเข้ามาครอบครองดินแดนเปอร์เซีย อาณาจักรแห่งนี้จึงตกอยู่ภายใต้การปกครองของศาสนาอิสลาม และแนวความคิดจากศาสนา โซโรอัสเตอร์ก็มีผลต่อการพัฒนาแนวความคิดและหลักคำสอน ของศาสนาอิสลาม

เทพเจ้าอหุระ

มาสตา

กษัตริย์ต่อสู้กับอาหิรมันหรือวิญญานฝ่ายร้าย

อารยธรรมลุ่มแม่น้ำสินธุและอินเดีย

อินเดียเป็นอารยธรรมของคนในแถบเอเชียใต้และมีอิทธิพลต่อ อารยธรรมอื่นๆ โดยเฉพาะอารยธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก อารยธรรมอินเดียโบราณ หรืออารยธรรมลุ่มแม่น้ำสินธุ จัดเป็นอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของโลก ดินแดนบริเวณนี้ ประมาณ 3,000-2,500 ปีก่อนคริสตกาล จัดเป็นแหล่งอารยธรรมเมืองแห่งหนึ่งของโลกยุคโบราณ จากการขุดค้นพบ “เมืองโมเฮนโจดาโร (Mohenjo-daro) และเมืองฮารัปปา (Harappa) ซึ่งเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมแห่งนี้ พบว่ามีความเจริญอย่างยิ่งในด้านการวางผังเมือง เพราะมีการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบระเบียบ มีระบบท่อระบายน้ำ มีสระขนาดใหญ่ภายใต้ตึก 3 ชั้น ยังฉางสำหรับเก็บผลผลิตทางการเกษตร และมีหลักฐานการติดต่อค้าขายกับดินแดนเมโสโปเตเมียอีกด้วย

เมืองโมเฮนโจดาโร

ผู้คนที่มิพบทบทในการพัฒนาและสร้างสรรค์อารยธรรมในแถบนี้มีด้วยกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีถิ่นฐานเดิมอยู่ในลุ่มแม่น้ำสินธุตั้งแต่ปลายยุคหินใหม่ เรียกว่า “ดราวิเดียน” มีรูปร่างเล็ก ผิวดำ จมูกแบน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่ง คือ “อินโด-อารยัน” มีรูปร่างสูงใหญ่ จมูกโด่ง ผิวขาว มีถิ่นอาศัยอยู่บริเวณภาคกลางของทวีปเอเชียรอบๆ ทะเลสาบแคสเปียน ต่อมาได้อพยพจากถิ่นเดิมไปยังดินแดนอื่นๆ กลุ่มหนึ่งอพยพไปตั้งถิ่นฐานบริเวณคาบสมุทรกรีซและในแหลมอิตาลี กลุ่มนี้เรียกว่า “อินโดยูโรเปียน” กลุ่มที่สองไปตั้งถิ่นฐานทางทิศตะวันออกเฉียงใต้บริเวณอัฟกานิสถานและขยาย สู่ทิศตะวันตกเข้าไปยังเปอร์เซีย กลุ่มนี้เรียกว่า “เปอร์เซีย” และกลุ่มที่สามขยายมาทางตะวันออกเข้ามาด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดีย กลุ่มนี้เรียกว่า “อินโดอารยัน” และได้พัฒนาอารยธรรม ต่อมาดินแดนแห่งนี้ได้กลายเป็นบ่อเกิดของลัทธิความเชื่อ ศาสนา และระบบปรัชญามากมาย

พัฒนาการทางความคิดที่สำคัญในอารยธรรมอินเดียเริ่มจากการนับถือ เทพเจ้าหลายองค์โดยการสวดสรรเสริญและอ่อนน้อมเทพเจ้า ในช่วงแรกเป็นการสืบทอดกับด้วยการท่องจำแบบปากเปล่าในกลุ่มของผู้ทำพิธีกรรม เท่านั้น ต่อมาได้พัฒนาเป็นคัมภีร์ประกอบด้วยสามส่วนคือ ฤคเวท ยชุรเวท และสามเวท รวมเรียกว่า “ไตรเวท” ภายหลังได้แต่งคัมภีร์ชื่ออถรรพเวทเพิ่มขึ้น รวมเป็นสี่ส่วน แต่ก็ยังเรียกว่าคัมภีร์พระเวทเหมือนเดิม เรียกยุคนี้ว่า “ยุคพระเวท” พัฒนาการความคิดของอินเดียในยุคถัดมามีความหลากหลายทางความคิด ในส่วนที่พัฒนาต่อจากพระเวท คือ มหากาพย์ที่สำคัญสอง เรื่อง คือ มหาภารตและรามายณะ แต่ในขณะเดียวกันก็มีการพัฒนา กระแสความคิดอื่นที่แตกต่างไปจากความคิดแบบพระ เวท นั่นคือ กระแสความคิดจากพุทธ ศาสนาและจากศาสนาเชน

พัฒนาการความคิดจากคัมภีร์พระเวทนั้นมีหลายระดับ คือ เริ่มแรกเป็นความคิดความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าแบบ “พหุเทวนิยม” (Polytheism) นั่นคือการนับถือเทพเจ้าหลายองค์ ต่อมาได้พัฒนามาเป็นการยกย่องและให้การนับถือเทพเจ้าสูงสุดเพียงองค์เดียว เรียกว่า “เอกเทวนิยม” (Monotheism) แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมี การนับถือเทพองค์อื่นๆ ไปด้วยแต่ไม่ได้ยกย่องเป็นเทพสูงสุด ในช่วงหลังได้พัฒนาแนวความคิดให้เป็นปรัชญามากยิ่งขึ้น จึงเกิดคัมภีร์อุปนิษัท ซึ่งถือว่าเป็นพัฒนาการขั้นสุดท้ายของคัมภีร์พระเวทในนามของศาสนาฮินดู แนวความคิดในปรัชญาอุปนิษัทได้พัฒนามาสู่ “เอกนิยม” อย่างสมบูรณ์

สิ่งเหล่านี้คือมีความเชื่อในความจริงสูงสุดเพียงหนึ่งเดียว มีลักษณะเป็นอมตะ เทียงแท้แน่นอน และเป็นจุดหมายของ มนุษย์ทุกคน เรียกว่า “พรหมัน” หรือ “ปรมาตมัน” แต่ความจริงที่ถูกเสนอโดยปรัชญาอุปนิษัทก็ถูกแย้งโดยพุทธศาสนา และศาสนาเซน ซึ่งทั้งสองแนวความคิดนี้ไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดในปรัชญาอุปนิษัท โดยศาสนาเซนได้เสนอความคิดเรื่องความจริงสูงสุดนั้นคือ การเข้าถึง “ไกรวัลย์” หรือโมกษะ ด้วยการชำระวิญญาณให้บริสุทธิ์ ด้วยการทรมานตนเองเท่านั้น

ศาสตามหาวีระ ผู้ก่อตั้งศาสนาเซน และสาวกที่ยึดหลักการทรมานตนเอง

ส่วนพุทธศาสนานั้นมีความคิดแย้งกับทั้งสองกระแสความคิด คือ พระเวทและศาสนาเซน โดยเสนอว่า การที่มนุษย์จะเข้าถึงความจริงสูงสุดได้นั้นจะต้องขัดกิเลสด้วยการชำระจิต ใจให้บริสุทธิ์ไม่ใช่ด้วยการอ้อนวอนเทพเจ้าหรือการทรมานร่างกายแต่อย่างใด พุทธศาสนาจึงเสนอความคิดเรื่อง “ไตรลักษณ์” คือ หลั กอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา และหลักการปฏิบัติแบบทางสายกลาง เรียกว่า “มัชฌิมาปฏิปทา” คือ ความเห็นชอบ ความดำริชอบ การพูดชอบ การกระทำชอบ การเลี้ยงชีพชอบ การทำความเพียรชอบ การตั้งสติชอบ และการตั้งใจชอบ

เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “มรรค 8” ประการ

ความคิดจากอารยธรรมอินเดียได้แพร่กระจายได้ตามอาณาจักรต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะความคิดจากศาสนาฮินดูได้แพร่เข้าสู่อาณาจักรทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จนก่อให้เกิดวิหารเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา ก่อให้เกิดสถาปัตยกรรม จิตรกรรม และวรรณคดีทางศาสนามากมาย ต่อมาเมื่อพุทธศาสนาได้รับการยอมรับมากขึ้นและได้แพร่ขยายเข้ามาสู่ทั้ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะการแพร่ขยายไปตามเส้นทางสายไหมจากอินเดียสู่จีนและเปอร์เซีย แนวความคิดทางพุทธศาสนาก็เข้ามาเจริญแทนที่กระแสความคิดเดิม

อารยธรรมจีน อารยธรรมจีนยุคโบราณเริ่มก่อตัวที่บริเวณลุ่มแม่น้ำฮวงโห เมื่อประมาณ 5,000 ปีก่อนคริสตกาล โดยเป็นชุมชนเกษตรกรรม บริเวณนี้พบหมู่บ้านเกษตรกรรมแห่งแรกเรียกว่า Ban Po ใกล้เมืองซีอาน เพราะความอุดมสมบูรณ์จากพื้นดินร่วนซุย ที่สะสมจากการพัดพาของลมและกระแสน้ำจนเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเหลือง มีการทำปศุสัตว์ ทำเครื่องปั้นดินเผา เลี้ยงตัวหม่อนเพื่อนำมาทำผ้าไหม ความเจริญของจีนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ปรากฏอย่างเด่นชัดในยุคหินใหม่ตามมณฑลต่างๆ ของจีนตั้งแต่ทางตอนเหนือจนถึงทางใต้ จากแหล่งวัฒนธรรม 2 แห่งคือ วัฒนธรรมหยางเฉา (Yang-Shao) และlungshan (Lung-Shan) วัฒนธรรมหยางเฉาโดดเด่นในเรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาที่มีการเขียนลายลาย บนผิวภาชนะคือ สีแดง ขาว ส่วนวัฒนธรรมlungshanทำเครื่องปั้นดินเผาสีดำเรียบไม่มีการระบายสี ทั้งสองวัฒนธรรมนี้ถือว่าเป็นรากฐานของอารยธรรมลุ่มแม่น้ำฮวงโหในเวลาต่อมา

อารยธรรมจีนหลังอารยธรรมยุคโบราณ และช่วงก่อนเส้นทางสายไหม อาจเริ่มต้นจากสมัยราชวงศ์โจวตะวันตก โจวตะวันออก และราชวงศ์จิ้น ประมาณ 1,000 ปี ก่อนคริสตกาล ช่วงสมัยราชวงศ์โจว กษัตริย์ได้ยกย่องฐานะของตนเองขึ้นเป็น “โอรสสวรรค์” โดยมีความเชื่อว่า “เทียน” เป็นเทพเจ้าสูงสุด ราชวงศ์โจวช่วงต้น ซึ่งเรียกว่า “โจวตะวันตก” ครองอำนาจการปกครองจนถึงปี 770 ก่อนคริสตกาล หลังจากนั้นก็มีกลุ่มอำนาจใหม่เกิดขึ้น เรียกว่า “โจวตะวันออก” เข้าปกครองต่อมาจนถึงประมาณ 403 ก่อนคริสตกาล ช่วงปลายราชวงศ์โจว เกิดความวุ่นวายยุ่งเหยิงทางการเมืองเพื่อแย่งความเป็นใหญ่ระหว่างรัฐต่างๆ จึงเรียกยุคนี้ว่า “ยุคสงครามระหว่างรัฐ” ประมาณ 403-221 ก่อนคริสตกาล ซึ่งมีศูนย์กลางการปกครองอยู่บริเวณใกล้เมืองซีอานในปัจจุบัน กระทั่ง 256 ก่อนคริสตกาลซิวตี้แห่งแคว้นจิ้นได้ปราบปรามรัฐต่างๆ แล้วรวบรวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยใช้การปกครองแบบรวมอำนาจเข้าสู่ ศูนย์กลาง และสถาปนาตนเองเป็นจิ้นซีฮ่องเต้ ต่อมาได้สร้างกำแพงเมืองจิ้นขึ้นและจัดเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

แม้ว่าช่วงปลายของราชวงศ์โจวเป็นยุคที่จีนมีความวุ่นวายทาง การเมืองระหว่างรัฐ แต่เป็นยุคที่มีการพัฒนาทางความคิดด้านศาสนาและปรัชญาอย่างโดดเด่น จนได้รับการขนานนามว่า “ยุคทองของนักปรัชญาจีน” หรือยุคปรัชญาร้อยสำนัก เช่น เหล่าจื๊อ ผู้ก่อตั้งปรัชญาสำนักเต๋า ขงจื๊อ ศาสดาของศาสนาหรือลัทธิขงจื๊อ เม่งจื๊อ และม่อจื๊อ เป็นต้น แต่นักปรัชญาที่โดดเด่นและมีอิทธิพลต่อชาวจีนมากที่สุดคือ เหล่าจื๊อและขงจื๊อ

พัฒนาการของความคิดจีนก่อนยุคนักปราชญ์นั้น มีลักษณะเป็นความเชื่อแบบวิญญาณนิยม (Animism) ซึ่งก็แตกต่างไปจากอารยธรรมอื่นๆ มาก เช่น การนับถือเทพเจ้าน้ำ เทพเจ้าแห่งลม แต่เทพเจ้าสูงสุดที่ชาวจีนให้ความเคารพนับถือคือ “เทียน” หมายถึง ไฟ หรือสวรรค์ จนเข้าสู่ยุคนักปราชญ์ ความคิดจึงได้เริ่มพัฒนาอย่างเป็นระบบ

อารยธรรมกรีก กรีกเป็นคำที่ชาวโรมันเรียกชาวกรีก หรือกรีซในปัจจุบัน แต่ชาวกรีกเองเรียกตนเองว่า “เฮลลีนส์” และเรียกความเจริญอารยธรรมที่ตนสร้างสรรค์ว่า “เฮลเลนิก” (Hellenic) ประเทศต้นกำเนิดของอารยธรรมตะวันออกคือ อินเดียและจีนส่วนต้นกำเนิดของอารยธรรมตะวันตกก็คือกรีกชาวตะวันตกทุกชาติ ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ อิตาลี เยอรมนี ฯลฯ ใช้อารยธรรมที่ล้วนแล้วแต่มีรากดั้งเดิมมาจากกรีกทั้งนั้น

กรีกเป็นส่วนหนึ่งของอาณาบริเวณรอบเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งอยู่ติดต่อกับอารยธรรมยุคเก่าซึ่งมีอำนาจในการปกครองดินแดนแถบนี้ 2 แห่งของโลก คือ อียิปต์และตอนเหนือของเมโสโปเตเมีย และที่สำคัญอีกอย่างคือ ดินแดนรอบเมดิเตอร์เรเนียน เป็นแหล่งเชื่อม 3 ทวีป คือ แอฟริกา เอเชียและยุโรป และเป็นชุมทางการเคลื่อนตัวของมนุษยสมัยโบราณในยุคหินเก่าและหินใหม่ เนื่องจากกรีกเป็นเมืองค้าขายจึงมีโอกาสดำเนินการถ่ายทอดความคิดอันหลากหลายจากพ่อค้าจากต่างถิ่นที่แวะเข้ามาทำการค้าขาย เมืองส่วนใหญ่ของกรีกเป็นเมืองค้าขายมีที่ราบเล็กๆ ในหุบเขาที่จะผลิตอาหารได้จำนวนจำกัด กรีกจึงมีแนวโน้มจัดตั้งองค์กรทางการเมืองที่ไม่

รวมศูนย์ การเป็นเมืองค้าขายเปิดโอกาสให้ได้รับการถ่ายทอดความคิดจากพ่อค้าที่แวะเข้ามา จากการเดินทางออกไปยังอียิปต์ เมโสโปเตเมีย เปอร์เซีย เป็นต้น ทำให้กรีกสามารถตั้งคำถาม วิเคราะห์ความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมได้มาก

จากการที่กรีกปกครองเป็นนครรัฐ (Polis) จึงทำให้กรีกต่างไปจากอารยธรรมอื่นๆ ก่อนหน้านั้นหรือในยุคเดียวกัน คือ ไม่มีระบบความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้าที่มีอำนาจสูงสุดหรือ สมบูรณ์ตายตัว จากจุดนี้จึงเป็นสาเหตุให้กรีกกลายเป็นนักวิเคราะห์ และนักเหตุผลนิยมได้ดีกว่า อารยธรรมอื่นที่ผ่านๆ มา และในที่สุดกรีกก็เป็นหนึ่งในอารยธรรมแรกๆ ที่สร้างระบบคิดแบบ เปิด คือ ระบบปรัชญาที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการถกเถียงระหว่างปัญญาชนที่หลาย หลายชั้น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ส่วนที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันในกรีก อินเดีย และจีน ชาวกรีกให้การ เทพเจ้าหลายองค์ เทพส่วนมากมีความเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น Zeus ควบคุมท้องฟ้า พายุ และฝน เทพ Poseidon ควบคุมทะเล เทพ Aphrodite เป็นเทพแห่งความรัก และเทพ เป็นต้น แต่การนับถือเทพของชาวกรีกมีความแตกต่างไปจากอารยธรรมอื่นๆ คือ แต่ละบุคคลสามารถบน บานต่อเทพได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านพระนักบวช และเทพในอารยธรรมกรีกนั้นมีความ เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตลอดเวลา

ส่วนในกรีกโบราณ ความคิดทางศาสนามีส่วนช่วยจรรโลงอารยธรรมกรีกเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม ซึ่งปรากฏออกมาในรูปของการสร้างโบสถ์วิหาร และประติมากรรมเพื่อถวายความเคารพ และบูชา สรรเสริญเทพเจ้า วิหารของเทพเจ้ากรีกล้วน ก่อสร้างด้วยหินอ่อน และมีแบบของหัวเสา วิหารที่มีชื่อเสียงได้แก่ วิหารพาเธนอน (Pathenon) ในนครเอเธนส์ ซึ่งเป็นวิหารของเทพเจ้าอธีนาผู้คุ้มครองนครเอเธนส์ วิหารเทพเจ้าเหล่านี้ล้วนเป็น ตัวอย่างแสดงแสดงฝีมือและความเป็นอัจฉริยะของกรีกโบราณด้านสถาปัตยกรรม ความคิด เกี่ยวกับเทพเจ้าของกรีกโบราณสื่อออกมาในรูปลักษณะแบบ มนุษย์และคุณลักษณะบางประการ ของมนุษย์ เช่น ยังมีอารมณ์รัก โลภ โกรธ หลง มีการทะเลาะวิวาท อิจฉาริษยา กันและกัน

ถึงแม้กระนั้น แต่มีความแตกต่างจากมนุษย์ตรงที่มีอาหารทิพย์ และมีความเป็น ออมตะ แต่ละองค์ล้วนมีอานุภาพ และได้รับการกำหนดให้คุ้มครองธรรมชาติที่มีความสำคัญ เช่น ท้องทะเล ได้แก่ เทพเจ้าโพไวดอน (Poseidon) พื้นแผ่นดินได้แก่ เทพเจ้าซีรีส (Ceres) ความ งาม ความรัก ได้แก่ เทพเจ้าอโฟรไดท์ (Aphrodite) หรือที่ชาวโรมัน เรียกว่า วินัส (Venus) ความฉลาด ได้แก่ เทพเจ้าอธีนา (Athena) แสงสว่างและการทำนาย ได้แก่ เทพเจ้าอพอลโล (Apollo) เป็นต้น ส่วนเรื่องของความตายนั่น กรีกโบราณมีความคิดที่แตกต่างไปจากอียิปต์ คือ ชาวกรีกจะไม่สนใจความเป็นไปภายหลังความตาย ไม่สนใจต่อร่างกายที่ และเมื่อคนตายลง ก็จะใช้วิธีเผาศพ และมีความคิดว่า เงานหรือผีจะอยู่ชั่วระยะหนึ่งหลังจากที่ตายไปทุกคนจะไป ยังอาณาจักรแห่งความ ตาย ซึ่งอยู่ภายใต้ความควบคุมของเทพเจ้าไ้บาดาล คือ เฮเดส (Hades) แต่อาณาจักรแห่งความตายนี้นี้มิใช่เนรก หรือสวรรค์ ไม่มีการรับรางวัลแห่งความดี หรือการถูก

ลงโทษจากการกระทำผิด แต่จะอยู่ในลักษณะเดียวกันเหมือนกับการมีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์ กิจกรรมสำคัญอีกอย่างหนึ่งของชาวกรีกก็คือ การรื่นเริงถวายเทพเจ้าที่ถือว่ามีความเกี่ยวข้องกับศาสนปฏิบัติ ซึ่งแสดงออกโดยที่นครรัฐทุกแห่งจะมีงานรื่นเริงประจำปีนครรัฐของตนและมีการแข่งกีฬา การแข่งขันกีฬาถวายเทพเจ้าที่สำคัญที่สุด คือ ที่โอลิมเปีย (Olympia) ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มในแคว้นเอลิส (Elis) ได้เริ่มแข่งขันมาตั้งแต่ 776 ปีก่อนคริสตกาล ณ ที่นี้มีวิหารของเทพเจ้าสูงสุด คือเทพเจ้าซิวส (Zeus) และการแข่งขันกีฬาที่โอลิมเปียนี้เรียกว่า กีฬาโอลิมปิก (Olympic Game)

กิจกรรมต่างๆ ของชาวกรีกโบราณที่กล่าวมาแล้วนี้ นับเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงความสอดคล้องผสมผสานระหว่างความคิดทางศาสนากับ อารยธรรมของมนุษย์ได้อย่างชัดเจนและมีความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ตาม สถาปัตยกรรมต่างๆ ส่วนในสมัยโรมัน ปรากฏว่าระยะแรกๆ ชาวโรมันมีชีวิตความเป็นอยู่แบบง่าย ๆ มีการเลี้ยงสัตว์และทำการเพาะปลูก พวกเขา นับถือผี วิญญาณ เชื่อว่ามีวิญญาณในทุกสิ่ง ไม่ว่าต้นไม้ ก้อนหิน สัตว์ในทุ่งหญ้า ท้องนา วิญญาณเหล่านี้ อาจช่วยเหลือ หรือเป็นอันตรายต่อมนุษย์ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติต่อวิญญาณเหล่านั้น จึงเป็นหน้าที่ของทางศาสนาที่จะหาวิธีปฏิบัติให้วิญญาณทั้งหลายนั้นมาเอื้อ ประโยชน์ต่อมนุษย์ ความคิดเรื่องวิญญาณที่สำคัญของชาวโรมันในระยะแรกได้แก่ เวस्ता (Vesta) ซึ่งดูแลเตาไฟ แลริส (Lares) ดูแลบ้านและขอบเขตที่นาของครอบครัว เพเนตีส (Penates) ดูแลที่เก็บเสบียงอาหาร และยังมีวิญญาณประจำตัวมนุษย์ได้แก่ จีเนียส (Genius) ซึ่งบำบัดรักษาครอบครัวโดยผ่านหัวหน้าครอบครัว จึงถือว่า จีเนียสเป็นวิญญาณประจำตัวผู้ชาย วิญญาณเหล่านี้จะต้องได้รับการกราบไหว้อย่างเหมาะสม

ในยุคโบราณ ตะวันตกถือว่ากรีกเป็นบ่อเกิดของความคิดแบบต่างๆ และถือว่าเป็นอาณาจักรที่มีอารยธรรมทั้งทางด้านความคิด การเมือง สถาปัตยกรรม เป็นต้นมีความก้าวหน้าแห่งหนึ่งในยุคโบราณ แต่ในยุคนี้ความคิดที่เด่นชัดและมีอิทธิพลต่อวิธีการคิดและการดำเนินชีวิตของคนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันโดยเฉพาะในตะวันตก ก็คือความคิดทางปรัชญา ซึ่งมีนักคิดที่โดดเด่นที่สุดในยุคนั้น 3 ท่าน ก็คือ อริสโตเติล พลาโต และโสเครตีส แต่ตามประวัติศาสตร์แล้ว นักคิดที่ถือว่ามีความคิดทางปรัชญาท่านแรกของกรีกโบราณก็คือ ฮาเลส ซึ่งเป็นผู้ให้มุมมองเกี่ยวกับโลก จักรวาล และมนุษย์ที่แตกต่างออกไปจากมุมมองแบบยุคก่อนประวัติศาสตร์ และถือว่าเป็นผู้จุดประกายให้มันักคิดท่านอื่นๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย

ประเด็นทางความคิดหลักๆ ในยุคนี้ คือ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องของเทพเจ้ามากมาย ความคิดเกี่ยวกับรัฐ กฎหมายและระบบของรัฐ และ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องความดีงามของ อริสโตเติล เป็นต้น ในยุคนี้สิ่งที่แตกต่างออกไปจากวิธีคิดแบบเดิมก็คือ การโต้แย้งประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับชีวิต ความจริง ธรรมชาติ โลก เป็นต้นด้วยเหตุผล แทนความเชื่อทางศาสนา จนเกิดทฤษฎีทางปรัชญาขึ้นอย่างมากมาย แต่มีแนวความคิดหลักๆ ก็คือ

1. จิตนิยม ที่ถือว่าจิตหรือสภาวะที่เป็นนามธรรมเป็นความจริงสูงสุดหรือเป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่ง
2. สสารนิยม ซึ่งเชื่อว่า ความจริงเป็นสสาร หรือในยุคนั้นเรียกว่า อะตอม เป็นความจริงสูงสุด และเป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่งด้วย ซึ่งแต่ละความความคิดก็มีนักคิดหลายท่านเป็นฝ่ายสนับสนุน และก็มีหลายท่านเห็นแย้ง ความคิดแบบกรีกโบราณถือว่ามโนอิทธิพลอย่างมากต่อสังคมในยุคต่อมา

8. ความคิดตะวันตกยุคกลาง

ยุคกลางเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ยุคคริสเตียน” ในยุคนี้ความคิดทางปรัชญาแบบกรีก โดยเฉพาะของนักคิดทั้งสามท่านก็ถูกปรับ ประยุกต์ให้มารับใช้หลักคำสอนของศาสนาคริสต์ ในยุคกลางอิทธิพลของศาสนาคริสต์แผ่ครอบคลุมไปทั่วยุโรป จึงทำให้วิถีคิดและระบบความคิดต่างๆ ตกอยู่ภายใต้อำนาจของศาสนจักร ทำให้คนต้องคิดอยู่ภายในกรอบที่ถูกกำหนดมาไว้แล้วโดยศาสนจักร ถ้าใครคิดต่างออกไป ก็ถือว่ามีความผิดต้องถูกลงโทษถึงกับประหารชีวิตก็มี เพราะฉะนั้นในยุคนี้จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ยุคมืดทางปัญญา (Dark Age)

9. ความคิดตะวันตกยุคใหม่

แต่ต่อมาในยุคสมัยใหม่ ซึ่งนำโดยนักคิดหลายๆ ท่าน เช่น ฟรานซิส เบคอน เรเน่ เดการ์ตส์ เป็นต้นได้เสนอแนวคิดใหม่ ๆ ขึ้นมาทำให้ความคิดในยุคกลางมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชากรลงไปมา เพราะในยุคนี้มีการให้หลักการทางวิทยาศาสตร์ และความเป็นเหตุเป็นผลในการต่อสู้กับวิถีคิดแบบเดิมๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ยุโรปส่วนมากสลัดตนเองออกมาจากอำนาจของศาสนจักร และเริ่มเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ (Modern Thought) และในยุคนี้อถือว่าเป็นยุคเริ่มต้นอย่างเป็นระบบของความคิดทางวิทยาศาสตร์ จนมีนักคิดบางท่านถือว่า มนุษย์มิใช่สิ่งที่สร้างขึ้นจากพระเจ้าตามคติความเชื่อของศาสนา แต่มนุษย์คือเครื่องจักร ซึ่งเป็นที่มาของแนวความคิดแบบจักรกลนิยม แต่ก็ยังจักอยู่ในประเภทสสารนิยมหรือวัตถุนิยม

10. วิทยาศาสตร์กับอภิปรัชญาสมัยใหม่

คำว่า “วิทยาศาสตร์” (science) ในพจนานุกรมได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความรู้ที่ได้โดยการสังเกตและค้นคว้าจากปรากฏการณ์ธรรมชาติแล้วจัดเข้าเป็น ระเบียบ, วิชาที่ค้นคว้าได้หลักฐานและเหตุผลแล้วจัดเข้าเป็นระเบียบ” นั่นหมายความว่าวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่มีระเบียบวิธีในการศึกษาอย่างเป็น ระบบ โดยอาศัยขบวนการที่มีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ซึ่งอิทธิพลของการเจริญเติบโตของวิทยาศาสตร์นั้นก็มีส่วนอย่างยิ่งในการ พัฒนาความคิดของมนุษย์ในยุคต่างๆ ถึงแม้บางยุคสมัยความคิดทางวิทยาศาสตร์อาจจะถูกรอบงำโดยความคิดทางศาสนาบาง แต่ความจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ก็ไม่สาย

เกินไปที่จะรอให้ความจริงปรากฏออกมาในยุคต่อๆ มา

เมื่อมนุษย์ได้พัฒนาความเฉลียวฉลาดและสมองขึ้นจากสภาพที่เป็นสัตว์ ชนิดหนึ่งขึ้นได้แล้ว มนุษย์ก็พยายามเรียนรู้ พยายามทำความเข้าใจในเรื่องของธรรมชาติ เรื่องของโลก และจักรวาล เป็นต้น ในบรรดากลุ่มชนของโลกสมัยโบราณ กลุ่มชนที่มีความสนใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของวิทยาศาสตร์ ก็คือ ชาวกรีก โดยกรีกได้รับแรงกระตุ้นจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์ของอียิปต์โบราณ ซึ่งได้ริเริ่มทางคณิตศาสตร์ การทำปฏิทิน การสร้างเขื่อน การระบายน้ำและการสร้างสุสาน แต่กรีกมาได้รับยกย่องในฐานะเป็นผู้เฝ้าหาความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ต่างๆ ทั้งที่ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบหรือทดลองแต่อย่างใด ชาวกรีกสามารถใจถึงสาเหตุของการท่วมท้นฝั่งของแม่น้ำไนล์ในอียิปต์ว่า เป็นเพราะมีน้ำไหลบ่ามาจากเอธิโอเปีย โดยที่ชาวอียิปต์ยังเชลาในเรื่องนี้เพราะเชื่อว่าเป็นการดลบันดาลของเทพเจ้า ชาวกรีกยังเข้าใจของการเกิดจันทรคราส และยังตั้งสมมติฐานว่าแสงของดวงจันทร์เป็นแสงสะท้อนจากดวงอาทิตย์

เมื่อเวลาผ่านไปคนสมัยปัจจุบันจึงพบว่า ชาวกรีกโบราณนั้นถือว่าเป็นพวกที่มีความรู้ก้าวหน้ามากที่สุดแห่งหนึ่ง เช่น ทฤษฎีเกี่ยวกับอะตอมได้เริ่มต้นมาจากดีโมคริตัส (Democritus) ซึ่งมีชีวิตระหว่าง 460-370 ปีก่อนคริสตกาล และจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ชื่อต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีต้นกำเนิดมาจากภาษากรีก เช่น อะตอม (atom) คราส (eclipse) ถั่วยูเรกา (Eureka) เป็นต้น ความรุ่งเรืองสมัยแรกของกรีกโบราณที่เรียกว่า สมัยเฮลเลนิก (Hellenic) นับเป็นช่วงของการปูพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ในระยะนี้พวกกรีกพยายามตั้งสมมติฐาน พยายามหาคำตอบตามแนววิทยาศาสตร์ เช่น การตั้งสมมติฐานว่า สิ่งสำคัญที่เป็นต้นเหตุหรือปฐมธาตุของโลกและสรรพสิ่งคืออะไร ซึ่งมีนักคิดหลายๆ ท่านได้เสนอทฤษฎีขึ้น อาทิ ธาเลส (Thales) ได้เสนอว่า ปฐมธาตุคือน้ำ อะแนกซิมินิส (Anaximenes) เสนอว่า เป็นอากาศ เป็นต้น ความคิดที่รุดหน้าไปมากในยุคนี้ก็คือ ความคิดด้านคณิตศาสตร์ ชีววิทยา และการแพทย์

นักคิดอีกท่านหนึ่งที่ตั้งทฤษฎีเรขาคณิตขึ้นมาก็คือ ไพธากอรัส (Pythagoras) และเขายังเป็นผู้ที่ใช้คำว่า คอสมอส (cosmos) หรือจักรวาล และพูดถึงความสอดคล้องและความเป็นระเบียบทั้งดงามของจักรวาล ซึ่งต่อมากลุ่มลูกศิษย์ของไพธากอรัสได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับตัวเลขและจัดระบบ ตัวเลข โดยกำหนดให้มีเลขคู่ เลขคี่และเลขที่ไม่มีตัวหารลงตัว นักคิดรุ่นแรกที่ทำให้ความสนใจเรื่องชีววิทยาคือ อะแนกซิมานเดอร์ (Anaximander) โดยเสนอทฤษฎีพัฒนาการของอินทรีย์ ซึ่งมีรากฐานจากหลักของการให้ชีวิตอยู่รอดโดยการปรับตัวให้เข้ากับภาวะแวดล้อม ชีวิตเริ่มแรกปรากฏขึ้นในทะเล ซึ่งปกคลุมส่วนใหญ่ของโลก ต่อมาเมื่อทะเลเหือดแห้งลงสิ่งมีชีวิตก็ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่กลายมาเป็นสัตว์บกและปรับตัวต่อ มา จนท้ายที่สุดมาเป็นมนุษย์ ส่วนนักคิดที่เป็นผู้วางรากฐานทางชีววิทยาที่แท้จริงก็คือ อริสโตเติล (Aristotle) ซึ่งถือว่าเป็นนักปราชญ์ที่ให้ความสำคัญแนวความคิดหลายๆ ด้าน เช่น ปรัชญา การเมือง

เศรษฐศาสตร์ ตรรกวิทยา วรรณคดี ดาราศาสตร์ และชีววิทยา เป็นต้น ในส่วนของชีววิทยา ซึ่งอริสโตเติลได้ศึกษาโครงสร้าง อุปนิสัย และการเจริญเติบโตของสัตว์ต่างๆ โดยเฉพาะแมลงหลายชนิดและปลาบางชนิด เช่น ปลาไหล ปลาฉลาม เป็นต้น

ในส่วนของการแพทย์นั้นมึนักคิดที่เป็นผู้บุกเบิกก็คือ เอมปิโดคลีส (Empedocles) เขาพบว่า เลือดไหลไปสู่หัวใจและกลับออกมาจากหัวใจ รูตามผิวหนังมีส่วนช่วยถ่ายเทอากาศ เวลาหายใจ ส่วนอัลซมีออน (Alcmeon) เริ่มผ่าตัดสัตว์ และพบเส้นประสาทของสายตาและพบว่า สมอเป็นศูนย์กลางของระบบประสาท แต่นักคิดที่เป็นผู้วางรากฐานที่สำคัญทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ คือ ฮิปโปเครติส โดยได้วางกฎการวินิจฉัยทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย การสังเกตอย่างระมัดระวังโดยใช้วิธีวิเคราะห์ การรวบรวมหลักฐานอย่างอดทน และการเปรียบเทียบข้อมูลเหล่านั้น ฮิปโปเครติสเสนอหลักว่า โรคทุกชนิดมีสาเหตุจากธรรมชาติ หากไม่มีสาเหตุจากธรรมชาติจะไม่อะไรเกิดขึ้นได้ นับเป็นการล้มเลิกการอธิบายสมฐานของโรคว่า เป็นเพราะสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ นอกจากนั้น ฮิปโปเครติส ยังได้ศึกษาเปรียบเทียบอาการของโรคชนิดต่างๆ และค้นพบลักษณะอาการที่ขึ้นถึงขีดสุดของโรคเหล่านั้น และเขาถือว่าวิธีการที่ดีที่สุดคือการกำหนดอาหารให้ผู้ป่วยและการให้ผู้ป่วยพักผ่อน

ความรู้เรื่องด้านวิทยาศาสตร์ของกรีกถึงจุดสูงสุดในสมัยหลังจากพระ เจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชสิ้นพระชนม์ไปแล้ว ซึ่งเรียกว่า สมัยเฮเลนิสติก ประมาณ 300-100 ปี ก่อนคริสตกาล สาขาของวิทยาศาสตร์ที่รุดหน้ามากในยุคนี้ก็คือ ดาราศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ การแพทย์ และฟิสิกส์ นักดาราศาสตร์คนสำคัญอีกคนหนึ่งก็คือ อริสตาร์คัส (Aristarchus) โดยเสนอว่า โลกและดวงดาวอื่นๆ โคจรรอบดวงอาทิตย์ ทฤษฎีนี้ไม่มีผู้โดยยอมรับ เพราะขัดแย้งกับสิ่งที่มองเห็นกันอยู่ และขัดกับคำสอนของปราชญ์ท่านอื่น เช่น อริสโตเติล และไม่สอดคล้องกับความเชื่อของศาสนายิวที่เผยแพร่อยู่แล้ว ในคัมภีร์ของศาสนายิวชื่อว่า โจซัว (ผู้นำชาวยิวต่อจากโมเสส) ได้ออกคำสั่งให้ดวงอาทิตย์หยุดหมุน

ดังนั้น ทฤษฎีของอริสตาร์คัส จึงต้องการเวลาอีกกว่า 1000 ปี ต่อมาจึงพิสูจน์ได้ว่าเป็นทฤษฎีที่ถูกต้อง นักคณิตศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ ยูคลิด งานของเขาเป็นการรวมสิ่งที่คนอื่นค้นพบไว้แล้ว ปรากฏว่าทฤษฎีเรขาคณิตที่ศึกษากันจนปัจจุบัน เป็นทฤษฎีที่ยูคลิดเป็นผู้รวบรวมไว้ ส่วนนักภูมิศาสตร์อีกท่านหนึ่งที่มีความสนใจในเรื่องของดาราศาสตร์ และได้พยายามคำนวณเส้นรอบวงของโลกและได้ตัวเลขจำนวนหนึ่ง ซึ่งปรากฏว่าน้อยไปจากความเป็นจริง 200 กิโลเมตรเท่านั้น ก็คือ อีราทอสเธนิส (Eratosthenes) และได้เสนอทฤษฎีว่า มหาสมุทรรวมกันเป็นหนึ่งเดียว และเสนอเป็นคนแรกว่า อาจจะเดินทางไปถึงอินเดียได้ถ้ามุ่งไปทางตะวันตก ซึ่งก็หมายถึงโลกกลมนั่นเอง ด้านการแพทย์ ผู้ศึกษากายวิภาคที่เด่นที่สุดก็คือ เฮโรฟิลัส (Herophilus) เขาได้อธิบายเรื่องของสมองหน้าที่ของสมองส่วนต่างๆ และได้ค้นพบการเต้นของชีพจรซึ่งมีประโยชน์ต่อการวินิจฉัยโรค เขายังได้เสนอว่า ในหลอด โลหิตจะมีแต่เลือด

ซึ่งต่อมาข้อเสนอนี้มีประโยชน์ต่อการศึกษาเรื่องของโลหิต ส่วนผู้ที่นำเสนอพัฒนาการความคิดด้านฟิสิกส์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคน หนึ่งก็คือ อาร์คิมิดีส (Archimedis) โดยได้ค้นพบวิธีวัดความถ่วงจำเพาะโดยพยายามหาวิธีพิสูจน์ความคดโกงของช่าง ทองที่นำเงินมาผสมกับทองที่พระเจ้าแผ่นดินให้ทำมงกุฏ และทำมงกุฏให้มีน้ำหนักเท่ากับทองที่ได้รับไปมาถวาย อาร์คิมิดีสสามารถคิดหาวิธีวัดความถ่วงจำเพาะของทองคำบริสุทธิ์ ซึ่งแตกต่างไปจากความถ่วงจำเพาะของทองคำที่ผสมเงินนั้นได้ เหตุการณ์สำคัญที่ช่วยให้อาร์คิมิดีสคิดได้ก็คือ การอาบน้ำแช่ในอ่างน้ำ ซึ่งเป็นผลให้น้ำล้นออกมาจากอ่าง หลักสำคัญที่เขาพบก็คือ สิ่งที่ลอยอยู่จะมีน้ำหนักลดลงเท่ากับน้ำหนักของน้ำที่ถูกแทนที่

นอกจากนี้อาร์คิมิดีสยังได้ค้นพบวิธีวัดแรงดึงดูดและได้วางกฎเกี่ยวกับการใช้ คานงัด และลูกรอก เขาได้พิสูจน์โดยการชักรอกเรือ ซึ่งบรรทุกน้ำหนักเต็มที่ขึ้นจากน้ำมาบนบกโดยใช้ ฟันเฟืองและลูกรอก เมื่อถึงสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ประมาณ ค.ศ. 1300-1600 หรือเป็นเวลาราว 1,000 ปี หลังจากที่ชาวกรีกโบราณได้เริ่มต้นแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์ความเจริญรุดหน้าก็ได้ปรากฏอย่างชัดเจนอีกในด้านดาราศาสตร์ คณิตศาสตร์ การแพทย์ และฟิสิกส์ ซึ่งทั้งหมดล้วนมีผลสะท้อนความคิดต่อโลกในปัจจุบัน ทางด้านดาราศาสตร์ ได้มีการพิสูจน์ทฤษฎีดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล (Heliocentric theory) ซึ่งอริสตาร์คัส ชาวกรีกได้เสนอไว้ตั้ง 300 ปีก่อนคริสตกาล แต่ไม่เป็นที่ยอมรับ และต่อมายังถูกปฏิเสธและดบงโดยทฤษฎีโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาล (Geocentric theory) ซึ่ง ปโตเลมี (Ptolemy) (ค.ศ.127-151) นักวิทยาศาสตร์สมัยโรมันรุ่งเรืองได้เสนอไว้ ในสมัยนั้นทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับเพราะเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ง่ายและด้วยตาเปล่า แต่ในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ นิโคลัส โคเปอร์นิคัส (Nicholas Copernicus, ค.ศ. 1476-1543) ก็เป็นผู้ปฏิเสธทฤษฎีของปโตเลมี และพิสูจน์ว่าดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล โดยได้ศึกษา สังเกต และวิเคราะห์ ในที่สุดโคเปอร์นิคัสก็แน่ใจว่า ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลาง โลกและดาวดวงอื่นๆ เป็นฝ่ายโคจรรอบดวงอาทิตย์และได้เขียนเป็นตำราไว้ชื่อว่า “การเปลี่ยนแปลงของการโคจรของเทหวัตถุในท้องฟ้า (on the revolutions of Celestial Bodies) แต่โคเปอร์นิคัสก็ไม่กล้าเปิดเผยทฤษฎีของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามหนังสือของเขาก็ได้รับการตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1543 ซึ่งเป็นช่วงที่โคเปอร์นิคัสใกล้สิ้นชีวิตแล้ว

ต่อมากาลิเลโอ กาลิเลอี (Galileo Galilei) ได้ศึกษาค้นคว้าต่อ เขาได้ใช้ กล้องโทรทรรศน์ ซึ่งโจฮันน์ ลิปปเปอร์ชีย์ (Johannes Lippershy) ประดิษฐ์ไว้ จากการใช้ กล้องโทรทรรศน์นี้กาลิเลโอได้ความรู้เพิ่มเติมทางดาราศาสตร์หลาย ประการ เขาสังเกตเห็นวงแหวนของดาวเสาร์ เห็นจุดดับในดวงอาทิตย์ เป็นต้น ผลจากการศึกษาค้นคว้าของกาลิเลโอนับเป็นการยืนยันทฤษฎีดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางที่เสนอไว้โดยโคเปอร์นิคัสว่า ถูกต้อง ทางด้านฟิสิกส์ ผู้ที่เข้าใจและสนใจโครงสร้างตลอดจนกลไกของธรรมชาติก็คือ ลีโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo da vinci) ชาวอิตาลีเลียน ซึ่งเป็นทั้งนักจิตรกรและนักวิทยาศาสตร์ เขาพยายาม

เข้าใจธรรมชาติเพื่อใช้ในการวาดภาพ และการหล่อรูป เช่น การเคลื่อนไหว การขยายตัวของกล้ามเนื้อแต่ละส่วน การเจริญเติบโตตามธรรมชาติของสัตว์ และพืช โดยการคิดคำนวณอย่างละเอียด จากสมัยของลีโอนาร์โดเป็นต้นมา การเหตุผลและการทดลองได้กลายเป็นพื้นฐานของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นลีโอนาร์โดยังได้ประดิษฐ์เครื่องระบายน้ำ อาวุธปืนกล และยุทโธปกรณ์อื่นๆ อีกทั้งยังคิดสร้างเครื่องขับเคลื่อนในทางดิ่ง ซึ่งเป็นการสอนความต้องการของมนุษย์ในด้านการบิน นับเป็นต้นเค้าของเครื่องเฮลิคอปเตอร์ในปัจจุบัน

11. ความแตกต่างของความคิดด้านศาสนา ปรัชญา และวิทยาศาสตร์

เมื่อพูดถึงความคิดเกี่ยวกับความจริง โลกและมนุษย์ตามทัศนะทางศาสนา ปรัชญา และวิทยาศาสตร์ และละกลุ่มก็มีทัศนะย่อยๆ และแตกต่างกันออกไปคือ

1) ความคิดทางศาสนา เกี่ยวกับความเชื่อ ความศรัทธา และการอุทิศตนรวมถึงการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การมองโลก มองชีวิตและมนุษย์ในโลกทัศน์แบบนี้อยู่ในกรอบขอบข่ายของศาสนาแต่ละศาสนาโดย มีความเชื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการแสดงความคิดหรือโลกทัศน์ตามที่ตนเองตั้ง ไว้ เช่น ศาสนาฮินดูก็มองว่า มนุษย์ และโลกเกิดมาจากการสร้างของพระพรหม คริสต์มองว่า โลกและมนุษย์เกิดมาจากการสร้างของพระเจ้า เป็นต้น

2) ความคิดทางปรัชญา โลกทัศน์แบบนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสงสัย (Wender) การไตร่ตรอง (Reflection) การโต้แย้งด้วยเหตุผล (Argument) และการวิพากษ์ (Critique of) เกี่ยวกับความจริงเกี่ยวกับมนุษย์และโลก โดยพยายามตั้งคำถามที่หลากหลาย เช่น คุณคือใคร? โลกนี้มาจากไหน? เราจะดำรงอยู่อย่างไร? ความจริงเป็นอย่างไร? ความหมายของชีวิตอยู่ที่ไหน? ชีวิตที่ดีคืออะไร? ความถูกต้อง ควร ไม่ควร ตัดสินตรงไหน เรามีเสรีภาพไหม? เป็นต้น ซึ่งมีทัศนะย่อยๆ คือ สสารนิยม จิตนิยม ธรรมชาตินิยม และอัตถิภาวนิยม เป็นต้น

3) ความคิดทางวิทยาศาสตร์โลกทัศน์แบบนี้ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริง การทดลอง พิสูจน์ และอธิบาย เป็นการศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับชีวะหรือ กายภาพ และที่สำคัญคือ การแสวงหาความจริงเกี่ยวกับกำเนิดมนุษย์และโลกตามตามขอบเขตโลกทัศน์ของวิทยา ศาสตร์ วิทยาศาสตร์แต่ละยุคแต่ละสมัยก็อธิบายโลกและมนุษย์ต่างกันออกไป เช่น ทฤษฎีจักรวาลของนิวตันมองโลกอย่างหนึ่ง ทฤษฎีของไอน์สไตน์มองอีกอย่างหนึ่ง ทฤษฎีของชาร์ล ดาร์วินก็อธิบายไปอีกอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับความคิดทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เข้ามา เกี่ยววิถีชีวิตของมนุษย์ เช่น ปัญหาเรื่องพันธุวิศวกรรมศาสตร์ หรือพืช GMO ปัญหาเรื่องการทำแท้ง ปัญหาเรื่องการรุกรณฆาต เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกันกับความคิดด้านอื่นๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นความคิดทางวัฒนธรรม ศาสนา จริยธรรม และศีลธรรม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แนวคิดเรื่องการเกิดอารยธรรมของโลกในสมัยโบราณที่ได้นำมาไว้ในกรอบของบทที่เกี่ยวกับการแปลและความเป็นของการแปลเบื้องต้นนั้น เพื่อแสดงให้เห็นว่า มนุษย์มีการสื่อสารระหว่างกลุ่มมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว และมีการตีความหมายทาง

ภาษาเช่นเดียวกัน แต่ด้วยโลกหรือสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาด้วยหลักวิทยาศาสตร์ และแนวคิดของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ด้วยการศึกษาและปรับตัวตนเองของมนุษย์ จึงทำให้เครื่องสื่อสารที่อาศัยสิ่งแวดล้อมและภาษากายเป็นมาตั้งแต่ดั้งเดิมก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยความพยายามของมนุษย์ จึงพัฒนาการของการสื่อสารด้วยภาษาที่เป็นเครื่องมือของการสื่อสารเป็นหลักมีการแลกเปลี่ยนวิชาการและความคิดต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มมาเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2563 คิดดูว่าสังคมมนุษย์บนโลกใบนี้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรมาบ้าง มนุษย์ยุคปัจจุบันจึงสบายด้านการสื่อสารก็ด้วยความพยายามของมนุษย์ในยุคหินหรือก่อนยุคหินและยุคกลางและยุคก่อนยุคใหม่และมาถึงยุคปัจจุบัน จนถึงปัจจุบันนี้การตีความทางภาษาเรียกว่า การแปล หรือ การถ่ายทอดความหมายเพื่อการสื่อสาร (Translation for communication)

ดังนั้น การเกิดอารยธรรมของโลกจึงเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งถึงการพัฒนาการของการตีความหมายทางภาษาอย่างแน่นนอนและมีการเชื่อมโยงร่องรอยของความคิดของมนุษย์ยุคหินหรือก่อนยุคหินก็ได้มาสู่ความคิดของมนุษย์ยุคปัจจุบัน เพราะภาพหรือแนวคิดของบุคคลสำคัญในอดีตยังนำมาเป็นกรอบแนวคิดของการศึกษาเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการเจริญเติบโตของเมืองต่างๆ และ การพัฒนาสังคมในยุคปัจจุบันอย่างมากมายทั้งด้านการติดต่อการค้าระหว่างประเทศต่างๆ ในโลกใบนี้อย่างเห็นได้ชัดเจน จึงปฏิเสธไม่ได้ที่จะต้องกล่าวถึงการเกิดอารยธรรมของสังคมในสมัยอดีตต่อแนวความคิดของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

อีกมุมหนึ่งที่มีนักวิชาการได้พูดคุยในยุควิชาการสมัยใหม่ถึงการแปล⁶ ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการแปล การพูดเรื่องทฤษฎีการแปล งานเขียนทางด้านนี้มีน้อย ทั้งที่กิจกรรมการแปลเป็นกิจกรรมที่มีมานาน ภาษิตฝรั่งเขาบอกว่า อาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลกมี ๒ อาชีพ คือ อาชีพโสเภณีกับอาชีพล่าม จะตรงข้ามกับคนจีน เขาบอกว่าอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลกมี ๒ อาชีพ คือ โสเภณี และอีกอาชีพคือ นักข่ารับจ้าง แต่ว่าในขณะเดียวกัน แม้ว่าจะเป็นอาชีพเก่าแก่มันก็เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยได้รับการยกย่องมากเท่าไร เพราะว่าเป็นอาชีพที่บางคนเรียกว่าปิดทองหลังพระ บางคนก็เรียกว่า เป็นนักแสดงที่ไม่มีเวที คือเป็นนักแสดงที่อยู่หลังฉาก ไม่มีเวทีในการแสดงออก

บางคนก็พูดในเชิงดูถูกดูแคลนก็มี อย่างสำนวนภาษาอิตาเลียนที่บอกว่า "การแปลก็คือการทรยศ" เพราะว่ามันไม่มีการแปลอะไรที่จะได้เทียบเท่ากับภาษาเดิม นี่เป็นความเชื่อของเขา แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีนักเขียนเป็นจำนวนมากที่ยกย่องงานแปล อย่างเช่น คนที่ยกย่องมากคือ เกอเต้ ยกย่องงานแปลมากและในขณะเดียวกัน เขาก็เป็นนักแปลด้วย เกอเต้จะเกี่ยวข้องกับงานแปลมาก และก็มีนักเขียนบางคนอย่าง ดับบลิว เอช อาร์เดน เขาบอกว่านักแปลที่ดีต้องมี

⁶ภัควดี วีระภาสพงษ์และคณะ <https://www.happyreading.in.th/article/detail.php?id=1058>,

คุณสมบัติ ๒ อย่างในตัว และต้องมีควบคู่กัน - อันที่หนึ่ง คุณจะต้องมีความเป็นบัณฑิตอย่างที่สุด - อีกด้านหนึ่ง คุณจะต้องเป็นคนที่มีใจบดขยี้เลยที่จะมาทำงานนี้ นี่เป็นแนวคิดของนักเขียนในการแปลในเชิงเกี่ยวกับทฤษฎีการแปล

การแปล และการเป็นล่าม มักจะมีคำถามที่เขาคิดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ถึงแม้ว่ากิจกรรมการแปลจะเกิดขึ้นตลอด ก็มักจะมีคำถามมาตลอดเช่นกัน ส่วนใหญ่จะมีการแยกการแปลออกเป็น ๒ ประเภท คือ- อย่างหนึ่งคือ การเป็นนักแปลงานเขียน เช่น งานเขียนด้านวรรณกรรมหรือวิชาการ - อีกอย่างหนึ่งคือ การเป็นล่าม ส่วนใหญ่จะใช้กับทางด้านธุรกิจ พ่อค้า การติดต่อสื่อสาร โดยที่เขาคิดว่าการเป็นล่าม ถึงแม้ว่าบางทีจะเป็นการแปลเอกสารที่เขียน แต่ก็ถือว่ามันเป็นการแปล ซึ่งเป็นการล่าม ในขณะที่งานวิชาการหรือว่างานวรรณกรรม ที่เป็นลายลักษณ์อักษรถึงจะเป็นนักแปล ต่างประเทศเขาจะใช้คำ ๒ คำ ภาษาอังกฤษใช้ translator กับ interpreter เขาจะถือว่า ทั้ง ๒ อย่างนี้เป็นงานที่แยกกัน อย่างเช่น งานที่เป็นแปลเป็นล่าม เป็นคนวิชาการที่พูด ต้องถือว่าเป็นการแปลไม่ใช่เป็นล่าม เพราะเป็นการแปลในเชิงความคิด แทนที่จะเขียนแต่ใช้วิธีพูด ถือว่าเป็นงาน ๒ ระดับ แต่ถ้าคนที่แปลเพียงแค่ติดต่อการค้าหรือทั่วไป เป็นไกด์ เป็นอะไร ถือว่าเป็นล่าม

แต่คนไทยส่วนใหญ่ คำ ๒ คำนี้เราจะใช้นักแปลโดยใช้กับหนังสือ ล่ามใช้กับการพูดมากกว่า แต่ว่าวิธีแยกก็มียกข้อยกเว้นที่บอกก็คือ จะถือว่าเป็นงานระดับไหน บางครั้งการพูดเป็นล่ามอาจจะถือเป็นการแปลได้

งานแปลที่เกี่ยวกับศาสนา ต่อมาคือคำถามที่มันมีในวงการแปลมานาน ประเด็นพื้นฐานอันแรกสุดที่คน มักจะถามกันก็คือ "การแปลเป็นเรื่องที่ไปได้หรือไม่?" คือแนวคิดนี้มันมีรากเหง้าดั้งเดิมโบราณ กล่าวคือมีรากเหง้ามาจากทางศาสนา ในศาสนาคริสต์ถือว่าพระวจนะเป็นธรรมสัจจะชั้นสูงสุด เป็นสิ่งลึกลับหรือรหัสลับ หรือว่าในทางพุทธด้วยเหมือนกัน เขาถือว่าเทศน์ต้องเป็นภาษาบาลี สำหรับภาษายิวจะมีคำพูดในเรื่องพวกนี้ เขาก็เลยบอกว่าการแปลเป็นบาป ในคำพูดของศาสนา เป็นการทำให้เสื่อมทราม คือ ทำให้พระวจนะหรือสัจธรรมนั้นเสื่อมทรามลง

อย่างในศาสนายิว ในคัมภีร์ของยิวมีบันทึกความเชื่อว่า โลกตกอยู่ในความมืดมิดถึง ๓ วัน the law คือ "กฎ" ทางศาสนาของยิวถูกแปลเป็นภาษากรีก มันทำให้โลกมืดไปถึง ๓ วัน และความเชื่อว่าการแปลเป็นไปไม่ได้ เกิดจากความเชื่อที่ว่า มันไม่มีทางที่ต้นฉบับกับงานแปลมันจะเกิดความสมมาตรกัน นั่นคือการแปลจะทำให้ต้นฉบับตกต่ำลง เป็นการทำลายคุณค่าของต้นฉบับ เพราะว่าเขาเชื่อว่าในภาษามนุษย์ ความหมายไม่มีทางแยกออกจากรูปแบบการแสดงออก คือ คน ๒ คน ต่อให้พูดภาษาเดียวกัน การแสดงออกทำให้ความหมายเปลี่ยนไป แล้วคำแต่ละคำในแต่ละภาษา มันไม่มีความหมายที่เป็นกลาง แต่มีความหมายที่ฝังรากอยู่ในภาษาศาสตร์ในนิรุกติศาสตร์ อย่างคำว่าฟี เวลาเรารู้จักกันเราเรียกฟี มันก็ไม่สามารถแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า

brother sister ได้ เพราะว่าพี่ของเรามันมีวัฒนธรรมบางอย่างอยู่ ที่ทำให้คำนี้มีความหมายอีกแบบหนึ่ง เหตุผลนี้ ที่เชื่อว่าการแปลเป็นไปไม่ได้ มักจะใช้มากที่สุดในกรวินพจน์

งานแปลที่เกี่ยวกับกรวินพจน์และปรัชญา มีความเชื่อว่า การแปลบทกวีเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะว่ากรวินพจน์ ถือว่าเป็นการใช้ภาษาที่เนื้อหาเกี่ยวกับรูปแบบการแสดงออกมีความผูกพันกันมากที่สุด ส่วนในร้อยแก้ว งานที่ถือว่าแปลไม่ได้ ก็คืองานทางปรัชญา ถือว่าคำในปรัชญาแปลไม่ได้ เพราะว่า งานเขียนของนักปรัชญาส่วนใหญ่ มันเป็นความพยายามที่จะคลายกรอบทางด้านภาษาศาสตร์ คำอย่างเช่นของไฮเดกเกอร์ หรือคำของคานซ์ ที่เป็นศัพท์เฉพาะของปรัชญาเมธีเหล่านี้ มันไม่สามารถที่จะแปลออกมา หรือหาคำที่เทียบเคียงกันได้ แม้แต่ศัพท์ใกล้เคียงกันก็ไม่ได้ นี่เป็นความเชื่อของคนที่พูดว่าการแปลเป็นไปไม่ได้

การแปลเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่ในขณะเดียวกันมันก็มีความเชื่อว่า การแปลเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ฝ่ายที่สนับสนุนว่าการแปลเป็นไปไม่ได้ ก็มาจากฝ่ายศาสนาเช่นกัน นอกจากการแปลเป็นไปไม่ได้ ยังเป็นสิ่งที่พึงกระทำอย่างยิ่งด้วย อย่างเช่น ในศาสนาคริสต์ มีอยู่ครั้งหนึ่งในยุคก่อนพระเยซู ในยุคต้น ๆ ที่มีการสร้างหอคอยแห่งบาร์เบลขึ้นมา ในสมัยก่อนเขาเชื่อว่าคนทุกคนในโลกพูดภาษาเดียวกันหมด คนได้มาชุมนุมกันว่า อย่างนี้เราน่าจะสร้างหอคอยขึ้นไปหาสวรรค์ เรียกว่า "การสร้างหอคอยแห่งบาร์เบล"

แต่อย่างไรก็ตาม การทำเช่นนั้นถือว่าเป็นการลบหลู่พระเจ้า พระเจ้าก็เลยทำลายหอคอยนี้ลง และลงโทษมนุษย์ด้วยการให้มนุษย์ทั้งหมดพูดกันไม่รู้เรื่อง ทำให้ภาษาแตกออกไปมากมาย ในทางศาสนาคริสต์เขาก็บอกว่า แม้ว่าความพินาศของหอคอยบาร์เบล เป็นการลงโทษของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่ไม่ได้หมายความว่า การลงโทษของพระเจ้าถือเป็นที่สุดของคำตัดสิน เพราะว่าหลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงส่งผู้ไถ่บาปมาให้เรา คือ"พระเยซู" เพราะฉะนั้นหมายความว่า การลงโทษของพระเจ้า ไม่ใช่การตัดสินขั้นสุดท้าย มนุษย์ยังมีความหวังอยู่ในการไถ่บาป ดังนั้นกลุ่มนี้เขาก็เลยมองว่า การแปลเป็นเสมือนการกอบกู้ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เพื่อฟื้นฟูความเป็นเอกภาพของศาสนาขึ้นมาใหม่ ถึงขนาดที่มีคำกล่าวของคนที่ไม่แปลไบเบิลเป็นภาษาเยอรมันพูดว่า "การแปลเป็นการไถ่บาป" เพราะฉะนั้นงานแปลที่สำคัญของศาสนาก็คือ "การแปลพระคัมภีร์" โดยเฉพาะในศาสนาคริสต์ การแปลพระคัมภีร์ไบเบิลจากภาษาอะไรก็ตามเป็นภาษาท้องถิ่น ถือว่าเป็นการทำกุศลกรรมชิ้นเอกๆ คือเป็นการทำความดีขั้นสุดยอด และทุกครั้งที่มีการปฏิรูปศาสนาในศาสนาคริสต์ก็จะมีเสียงเรียกร้องให้แปลไบเบิลใหม่ เพราะว่าปฏิรูปศาสนาในศาสนาคริสต์(reformation - A religious movement of the 16th century that began as an attempt to reform the Roman Catholic Church and resulted in the creation of Protestant churches) ไม่รู้ว่าจะเกิดจากการที่ลูเธอร์แปลไบเบิลใหม่ หรือเกิดหลังอันนี้ไม่แน่ใจ ลูเธอร์ที่เขาปฏิรูปจนทำให้เกิดนิกายโปรเตสแตนท์ขึ้นมา

ในทำนองเดียวกัน ฝ่ายที่สนับสนุนการแปลในทางศาสนา โดยเฉพาะศาสนาคริสต์ ทำ

ให้เกิดการแปลจำนวนมาก บางทีเขาเปรียบเทียบว่ากรุงโรม คือวาติกัน ศูนย์กลางของศาสนาคริสต์ เป็นโรงงานผลิตภาษากรีกมาเป็นภาษาละติน และยุคการฟื้นฟูศิลปวิทยาการทางปัญญาที่เขาเรียก "เรอเนสซองค์" ก็เกิดจากการแปลโดยเฉพาะการแปลงานของอริสโตเติลมา แต่ความจริงมันเป็นการแปลที่ผิด เรื่องนี้ตลกดีก็คือว่า ยุคเรอเนสซองค์เกิดมาจากการแปลผิดคือ เกิดมาจากการแปลอริสโตเติล ครั้งแรก เขาไม่ได้แปลจากภาษากรีกโดยตรง แต่เขาแปลมาจากภาษาอาหรับ คือเขาแปลอริสโตเติลจากภาษาอาหรับ และคนแปลเข้าใจอริสโตเติลผิดด้วย แต่มันก็ทำให้เกิดการตื่นตัวในเรื่องการคิดอย่างมีเหตุผล นำไปสู่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ

การแปลเฟื่องฟูมาตั้งแต่ยุคกลางเป็นต้นมา จนกระทั่งมีคำพูดบอกว่า ศาสตร์ทุกศาสตร์ในโลก หมายถึงศาสตร์ทุกศาสตร์ทางตะวันตกเกิดมาจากการแปล หรือว่าที่เกอเต้ เขาเคยพูดในศตวรรษที่ ๑๙ ว่า ใครจะว่าอะไรก็แล้วแต่ แต่การแปลก็ยังเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด และมีค่าที่สุด ในกิจกรรมทั้งหมดของโลก

ความคิดโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องการแปล ถ้าจะพูดถึงในเชิงความคิดเห็น การโต้แย้งระหว่างคนที่บอกว่าแปลได้ กับแปลไม่ได้ มีบางคนบอกว่าไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างที่แปลได้ เช่น กวีนิพนธ์หรือบทละครหรืออะไรก็ตาม มันก็มีข้อขัดแย้งอยู่อย่างหนึ่ง คือ ภาษาของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มันไม่เคยอยู่กับที่ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงก็มีทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาที่จะแปล ถึงแม้ว่าบางยุคบางสมัย บางอย่างแปลไม่ได้ แต่ก็ไม่ว่ายุคอีกยุคหนึ่งอาจแปลได้ มันมีเกร็ดเล็กๆน้อยๆ ที่น่าสนใจซึ่งอันนี้อ่านมา เกี่ยวกับสุนทรียกรรมของนักเขียนกรีกที่ชื่อ อริสโซฟาเนส เคยเชื่อกันว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีความแปลได้ในศตวรรษหนึ่ง คือในช่วงศตวรรษที่ ๑๘-๑๙ แต่หลังจากนั้นพอผ่านมาไม่ถึง ๑๐๐ ปี สุนทรียกรรม มันเป็นละคร comedy ของอริสโซฟาเนส กลายเป็นสิ่งที่แปลได้และแปลง่าย เพราะว่าในยุคที่เขาคิดว่าละครตลกของอริสโซฟาเนสแปลไม่ได้เพราะคนไม่เข้าใจอารมณ์ขันของเขา แต่พอผ่านมาไม่ถึงร้อยปี รสนิยม อารมณ์ขัน วิธีการเสียดสีของอริสโซฟาเนสที่เป็นนักเขียนกรีก กลายเป็นสิ่งที่คนในสังคมเข้าใจได้ง่ายและแปลได้ง่าย เพราะฉะนั้น คนที่อ้างหรือวิจารณ์ว่าไม่ใช่ทุกอย่างที่แปลได้ การพูดอย่างนี้วันนี้ มันไม่แน่นหรือว่า ข้างหน้ามันอาจจะแปลได้ นี่ก็เป็นแนวคิดอันหนึ่ง

มีอีกกลุ่มหนึ่งที่วิจารณ์เรื่องการแปลก็คือบอกว่า ไม่มีคนสองคนในโลกที่พูดอะไรเหมือนกัน เพราะว่าถึงแม้จะใช้คำ ๑ เดียวกัน ก็ไม่เคยมีใครสื่อสารกันได้สมบูรณ์แบบ ไม่เคยมีใครเข้าใจอะไรเหมือนกัน แม้แต่คนในภาษาเดียวกัน พูดกันไม่เข้าใจ คนยิ่งต่างภาษา จะพูดกันเข้าใจได้ยิ่ง คนที่เข้ามาโต้แย้งความคิดนี้เขาก็จะบอกว่า คำพูดนี้ขัดแย้งกันในตัวเอง เพราะว่าเวลาคนเราพูด เราต้องเชื่อว่าคำพูดเรา มันมีความสำคัญต่อโลกภายนอกและสื่อสารได้ในระดับหนึ่งแล้ว คนที่บอกว่า ในโลกนี้ไม่มีใครพูดกันรู้เรื่องแล้วพูดทำไม คนที่มาวิจารณ์นี้พูดทำไม ก็แสดงว่าตัวเองที่พูดวิจารณ์นี้ต้องคิดว่ามีคนรู้เรื่อง หรือคิดว่าคำพูดตัวเองมีความหมายซี แต่ความคิดนี้ก็ยังมีอยู่ปัจจุบันว่าที่เชื่อว่าในโลกนี้ ไม่มีอะไรที่สื่อสารกันได้ ก็มีถึงปัจจุบัน แต่ถือว่า

เป็นคนกลุ่มน้อยเสมอที่คิดแบบนี้

ในขณะที่เดียวกัน ฝ่ายที่ได้แย้งเขาก็มองว่า สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ เราแปลมาตลอดตั้งแต่มีมนุษยชาติเกิดขึ้น เราก็กทำกิจกรรมการแปลมาตลอด ฉะนั้นการเชื่อว่ามนุษย์สื่อสารกันไม่ได้ ก็ไม่มีผลในเชิงปฏิบัติ เพราะยังงั้นเขาก็ทำการแปลมาตลอดในประวัติศาสตร์มนุษย์ และข้อวิจารณ์ที่ว่า การแปลไม่มีวันสมบูรณ์ คือไม่มีทางที่จะทำได้ดีได้ ๑๐๐ % หรือเกิดความสมมาตรระหว่างต้นฉบับกับงานแปล ก็มีคนโต้แย้งว่า ในโลกนี้ก็ไม่เคยมีอะไรที่สมบูรณ์แบบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการปฏิเสธเพราะเห็นว่า การแปลไม่มีความสมบูรณ์แบบเป็นเรื่องราวไร้สาระ สิ่งที่น่าจะพูดกันมากกว่าคือ "มาตรฐานการแปล", "ระดับของความซื่อสัตย์ในงานแปล" แต่ละชิ้น คุณจะมีแค่ไหน ตรงนี้มากกว่า ไม่ควรจะมาวิจารณ์ว่างานแปลไม่มีทางเทียบเท่าต้นฉบับ เพราะเป็นคำวิจารณ์ที่ไร้สาระ เนื่องเพราะในโลกนี้ก็ไม่เคยมีอะไรที่สมบูรณ์แบบอยู่แล้ว นี่เป็นการพูดรวมกว้างๆ เกี่ยวกับความคิดเรื่องที่ว่าคนมีทัศนคติต่างๆ ต่อการแปล

ทฤษฎีการแปล ต่อไปจะพูดเรื่องทฤษฎีการแปล ทฤษฎีการแปลที่พูดกันไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแปลจริงๆ เสียทีเดียว เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแปลว่าการแปลควรจะเป็นอย่างไร ซึ่งทฤษฎีการแปลจะมีการแบ่งยุค แต่การแบ่งยุคนั้นก็ไม่ได้แบ่งแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาด หรือว่าถ้าบอกว่ายุคนั้น แล้วหมายความว่ามันจบแค่นั้น ที่ทำแล้วมันไม่มีต่อมาถึงคนอื่น ก็ไม่ใช่ ก็มีการเหลื่อมล้ำกัน อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแปลที่แท้จริงเท่าไร แต่มันเป็นแนวคิดของนักคิดหลายๆ คนที่เกี่ยวข้องกับการแปล เขาแบ่งยุคทฤษฎีการแปลออกเป็น ๔ ยุคด้วยกัน

ยุคแรก ยุคเริ่มต้นเป็นยุคที่ยาวนานมาก คือ เริ่มมาจากซิเซโร ตั้งกฎที่มีชื่อเสียงอันหนึ่งคือพูดว่า "จงอย่าแปลคำต่อคำ" หลังจากนั้น ๒๐ ปีต่อมา ฮอเรสซึ่งก็เป็นนักคิดโรมัน เขาก็พูดคล้ายๆ กัน ยุคนี้ยาวนานมากที่มีทฤษฎีการแปลว่า จงอย่าแปลคำต่อคำ คนที่ดังมากที่เขียนเรื่องนี้เกี่ยวกับทฤษฎีการแปลว่าจงอย่าแปลคำต่อคำคือ จอห์น ไตเดน

ไตเดนเป็นกวีชาวอังกฤษเป็นนักแปลด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะแปลงานของฮอเรส ลักษณะของทฤษฎีการแปลในยุคนี้เขาจะบอกว่า "อย่าแปลคำต่อคำ" แต่ให้"แปลโดยการถ่ายทอดความหมาย" ลักษณะเด่นก็คือว่า มันเป็นทฤษฎีการแปลที่เกิดมาจากคนที่ทำงานแปลจริงๆ เอาประสบการณ์ของตัวเองขึ้นมาพูด คำพูดที่ดังมากของไตเดนก็คือคำพูดที่ว่า คนเราควรที่จะแปล, สมมติแปลฮอเรสก็ควรที่จะแปลให้เปรียบเสมือนฮอเรสพูดภาษาอังกฤษในยุคสมัยนี้

ส่วนใหญ่ไตเดนไม่ได้เขียนบทความแต่จะเขียนคำนำ ในคำนำเขาจะเขียนเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลเอาไว้ และ เขาบอกว่าในการแปลมันมี ๓ อย่าง คือว่า...

(๑) แปลคำต่อคำ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการแปลที่แย่มาก

(๒) การแปล มีการแปลอีกประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่า "การแปลง"

การแปลงคือ คล้ายๆ การเขียนเลียนแบบขึ้นมาใหม่ หรือ การคัดลอกข้อความเดิม เช่นที่เราเห็นชัดที่สุดที่ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เขียนเรื่อง"ไผ่แดง" กับเรื่อง"กาเหว่าที่บางเพลง" เป็น

การแปล โดยทั่วไปการแปล ประเทศที่มีชื่อเสียงมากในเรื่องการแปล คือฝรั่งเศส การแปลนั้นโดเดนบอกว่าไม่ใช่เรื่องที่เสียหายในยุคหนึ่ง การแปลมีประโยชน์มาก ถ้าหากว่าเป็นยุคที่สองชนชาติเพิ่งติดต่อกันใหม่ๆ แล้วในชนชาติที่จะแปลไม่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือความคิดประเพณีของอีกชนชาติเลย การแปลตรงๆ มันจะไม่ทำให้เกิดความเข้าใจ ยกตัวอย่างสมมติว่าย้อนไป ๒๐๐ ปี เราจะแปลนิยายของตะวันตกมาเป็นไทยแล้วเราแปลตรงๆ เช่น ฝรั่งเศส ทักทายกันด้วยการจูบ ถ้าเราแปลตรงๆ นักอ่านไทยในยุคโบราณไม่สามารถเข้าใจวัฒนธรรมประเภทนี้ได้ว่า เอ๊ะ ทำไมนางเอกในเรื่องนี้ไปจูบกับตัวร้าย แปลว่าอะไร? ความเข้าใจมันจะไม่เกิด ในยุคแบบนี้ การเขียนแปลขึ้นมาใหม่อาจจะจะเป็นประโยชน์เพื่อเป็นการเตรียมให้คนในชนชาติ เริ่มทำความคุ้นเคยกับวัฒนธรรมหรือประเพณีที่แตกต่างออกไป

แต่ว่าการแปลประเภทนี้ เมื่อชนชาตินั้นๆ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอีกชนชาติหนึ่งมากพอแล้ว การแปลเป็นสิ่งที่ไม่น่าทำอีก โดเดนให้เหตุผลว่ามันไม่มีรสนิยม ไม่สมควรทำ คือ มันควรจะก้าวไปอีกขั้น คือมีการแปลที่แท้จริง

(๓) การแปลที่แท้จริง คือการแปลแบบที่รักษาดั้งฉบับเอาไว้ โดเดนเขาเปรียบเทียบว่า การแปลคำต่อคำ (เขาใช้คำเปรียบเทียบ โดเดนเขาจะภาษาสวยมาก ดิฉันแปลมาอาจจะไม่สวยเหมือนเขา) เขาเปรียบเทียบว่า "การแปลคำต่อคำ เปรียบเสมือนการเดินรำ บนเส้นเชือก ด้วยขาที่ผูกมัดไว้ นักเดินรำ อาจประคองตัวไม่ให้ตกลงไปด้วยความระมัดระวัง แต่อย่างคาดหวังเลยว่าจะมีความสง่างามของท่วงท่า และหากจะกล่าวถึงที่สุดแล้ว นี่เป็นภารกิจที่โง่เขลา เพราะไม่มีคนสถิติคนไหน จะเสี่ยงชีวิตเพียงเพื่อเสี่ยงปรบมือ ที่ปรบมือให้เขาเพราะเขาเอาตัวรอดได้ โดยที่เขาไม่ตกลงมาคอหักตาย" นี่คือการวิจารณ์การแปลคำต่อคำอย่างแบบว่าเถรตรง

ในขณะที่โดเดนบอกว่าการแปลที่ดี คือ"การแปลอย่างอิสระในขอบเขตจำกัด" โดยที่นักแปลต้องคำนึงถึงผู้ประพันธ์อยู่เสมอคือ เหมือนกับว่าแปลไป ตามองผู้ประพันธ์อย่างไม่ให้คลาดสายตา กล่าวคือ นักแปลไม่ได้แปลจากถ้อยคำแบบตายตัว แต่แปลตามความหมายมากกว่า และความหมายนั้นอาจจะมีการขยายความได้บ้าง แต่ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากต้นฉบับ. แล้วเขาก็สรุปว่า อย่างที่เขาแปล"เวอร์จิน" ตัวโดเดนบอกว่า "ผมพยายามทำให้เวอร์จิน พุดภาษาอังกฤษอย่างเวอร์จินน่าจะพุด หากว่าเขาเกิดในอังกฤษและอยู่ในยุคสมัยปัจจุบัน ก็คือในสมัยของโดเดนเอง" นี่เป็นวิธีคิดของทฤษฎีการแปลในยุคนี้ ในภาษาไทย วิธีคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลแบบนี้มีเป็นภาษาไทยออกมา เป็นของอาจารย์นพพร ประชากุล เล่มบางๆ ขายอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นชื่อ"ทฤษฎีการแปล" อาจารย์นพพรแปลมาจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส เป็นทฤษฎีในยุคปัจจุบัน เป็นลักษณะแนวคิดเดียวกับโดเดน ในยุคแรก

ยุคที่สอง ขึ้นมายุคนี้จะเกี่ยวข้องกับยุคทฤษฎีความหมายของการแปล เริ่มต้นมาในช่วงศตวรรษที่ ๑๘ - ๑๙ โดยเฉพาะบทความที่สำคัญมาก และก็นักได้อ้างถึงเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลนี้ก็คือ บทความของชไลเออร์มาเคอร์ ที่จริงเขาเป็นนักชีววิทยาชาวเยอรมัน เป็นนักคิด

ทางด้านการตีความ เขาเขียนบทความนี้ ถ้าเราไปอ่านทฤษฎีการแปลต่างประเทศ เกือบทุกเล่ม ยิ่งๆ ก็ต้องพูดถึง ชไลเออร์มาเคอร์ ในยุคนี้มีนักคิดอยู่หลายคน นอกจากชไลเออร์มาเคอร์ ที่อยู่ในกลุ่มนี้ก็จะมี เกอเต้, โซเปนฮาวเออร์, วอเตอร์ เบนจามิน... แต่ชไลเออร์มาเคอร์มีคนอ้างถึงมากที่สุด เนื่องจากว่ายุคนี้มีการศึกษาค้นคว้า มีแนวคิดทฤษฎีทางด้านปรัชญาและภาษาศาสตร์ เกิดขึ้นมากมาย ทฤษฎีการแปลก็ได้รับอิทธิพลมาจากทางด้านปรัชญาและภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะทฤษฎีความหมายหรือการตีความ สมัยก่อนในยุคแรก ทฤษฎีการแปลจะเกิดมาจากนักแปลจริงๆ พูดถึงประสบการณ์ของตัวเอง แต่พอมาถึงยุคนี้ทฤษฎีการแปล บางที่ไม่ได้เกี่ยวกับการแปลจริงๆ จะเป็นนักคิดหรือนักปรัชญามองเรื่องการแปลโดยเชื่อมโยงเกี่ยวกับทฤษฎีทางด้านภาษา ปรัชญา และความคิดเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ทฤษฎีการแปล เริ่มปรับเปลี่ยนและมีระเบียบวิธีคิดเป็นของตัวเอง โดยที่อาจจะไม่ขึ้นอยู่กับการแปลจริงๆ หรือว่าต้นฉบับเฉพาะชิ้นไหนหรือว่านักแปลคนไหน แต่ว่าส่วนใหญ่ทฤษฎีการแปลในยุคนี้ จะเกี่ยวกับการทำความเข้าใจว่า คำว่าเข้าใจหมายถึงอะไร มันทำให้การแปลมีแง่มุมทางปรัชญาขึ้นมา

ชาวเยอรมันถือว่ามีบทบาทมากในเรื่องทฤษฎีการแปล กล่าวกันว่าชาวเยอรมันให้ความสนใจมากกับเรื่องการแปล ถึงขนาดมีคำกล่าวว่า "การแปลเป็นชะตากรรมของภาษาเยอรมัน" วิวัฒนาการของภาษาเยอรมันสมัยใหม่ มีความเกี่ยวข้องอย่างแนบแน่นกับการแปล โดยเฉพาะการแปลที่ลูเธอร์แปลพระคัมภีร์ไบเบิล แล้วก็มีการแปลงานของโฮเมอร์ และเชกสเปียร์ มาเป็นภาษาเยอรมัน ทำให้ภาษาเยอรมันเกิดวิวัฒนาการ และกลายมาเป็นภาษาเยอรมันในปัจจุบัน ทำให้นักคิดทางด้านเยอรมันสนใจทฤษฎีการแปลมากพอสมควร คือ ชไลเออร์มาเคอร์ ในบทความนี้ถ้าจะพูดถึงก็คือ พูดแบบสรุปๆ เลยคือว่า การแปลมี ๒ วิธี คือ ดึงผู้อ่านไปหานักเขียน และ ดึงนักเขียนไปหาผู้อ่าน

วิธีหลังที่ว่าดึงนักเขียนไปหาผู้อ่านคือ หมายถึงว่าทำอะไร จึงจะทำให้ผู้อ่านได้อ่านงานของนักเขียนคนนั้นอย่างราบรื่น ไม่รู้สึกติดขัด ไม่รู้สึกว่าแปลกแยกจากงานแปล เหมือนวิธีการที่ไคเดนพูดในตอนแรกว่า เหมือนทำให้เวอร์จินพูดภาษาอังกฤษในยุคนั้นๆ แต่ ชไลเออร์มาเคอร์บอกว่า การคิดแบบนี้มันเป็นไปได้ เพราะว่าภาษาความคิด หรือความหมายทุกอย่างในโลกมันก่อรูปในภาษาและผ่านภาษา แล้วในเมื่อภาษามันมีประวัติศาสตร์ มีรากศัพท์ มีวัฒนธรรม มีบริบทที่แตกต่างกัน มันเป็นไปได้ที่คุณจะไปถอดงานเขียนชิ้นหนึ่ง ออกจากภาษาดั้งเดิม แล้วเอาแต่ความหมายแก่นแท้ที่เป็นสากล แล้วมาเปลี่ยนให้เป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยที่เหมือนกับจับแต่งตัวเข้าไปใหม่

เขาบอกว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะมันเท่ากับว่า (โดยที่เขาเชื่อว่า) ความคิดที่เป็นแก่นแท้ที่ไม่ผูกติดอยู่กับภาษาเลย มันไม่มี เพราะความคิดทุกอย่างมันก่อรูปในภาษา ฉะนั้นเขาเลยมองว่า อันนั้นไม่ใช่การแปลที่แท้จริง การแปลที่แท้จริงในความคิดชไลเออร์มาเคอร์ก็คือว่า คุณจะต้องดึงผู้อ่านเข้าไปหาผู้เขียน พูดง่ายๆ ก็คือว่าทำให้ภาษาในการแปลที่ดี มันอาจจะ

ไม่ได้ราบรื่นหรือว่า เป็นเสมือนภาษาต้นฉบับ คือไม่มีความสละสลวย ความสละสลวยอาจจะหายไป แต่ในขณะเดียวกันมันจะรักษาความคิดที่แตกต่างกันของคนละวัฒนธรรมเอาไว้ได้ คือนักแปลอาจจะต้องทำในสิ่งที่ผู้อ่านไม่พอใจหรือไม่ยอมรับ แต่ในขณะเดียวกันก็มีความซื่อสัตย์ต่อความหมายดั้งเดิมที่แปลกแยกออกไปจากสังคมของตัวเองมากกว่า

ยุคที่สาม หลังยุคที่ ๒ เข้าสู่ยุคที่ ๓ นับเป็นยุคที่มีเวลาอยู่สั้นมากเลย มันเป็นยุคที่เกิดมาจากอิทธิพลแนวคิดที่เขาเรียกว่า "formalism" ของพวกรัสเซียและเชค ที่เขาเรียกว่าพวกโครงสร้างนิยม การเกิดขึ้นของทฤษฎีภาษาศาสตร์แบบพฤติกรรมศาสตร์และความเฟื่องฟูของแนวคิดทางด้านสถิติ นักคิดคนสำคัญของกลุ่มนี้ที่เขียนทฤษฎีการแปลที่คนจะอ้างอิงมากมาย คือ โรมัน ยาคอร์ปสัน จริงๆ พยายามแปลยาคอร์ปสัน แล้วแต่ตีปัญหาเรื่องภาษาศาสตร์ เขาจะใช้ศัพท์ภาษาศาสตร์มาก เราไม่แม่นก็เลยหยุดไปไม่ได้แปลต่อ ยุคนี้มีเวลาค่อนข้างสั้นมาก เขามองว่ายุคนั้นมันมาจากแนวคิดทางด้านวิทยาศาสตร์ด้วยคือ มีความเชื่อว่า มันน่าจะมีการทำตารางแผนผังของการเทียบเคียงของภาษา ๒ ภาษาได้ โดยที่เขาจะพยายามใช้ศัพท์วิทยาศาสตร์เข้ามาเปรียบเทียบกับกรออดความหมายทางด้านภาษาศาสตร์ พยายามใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง กับทฤษฎีข้อมูลมาใช้ในการแปลระหว่างภาษา อิทธิพลที่ยุคนี้ทำให้เกิดวารสารทางวิชาการเกี่ยวกับนักแปลอาชีพ และการแปลเป็นประเด็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นวารสารโดยเฉพาะในทางวิชาการขึ้นมา แต่ว่ายุคนั้นมันอยู่ได้ไม่นาน เพราะว่าส่วนหนึ่งมันถูกล้มไป เพราะว่าแนวคิดภาษาศาสตร์ในเชิงพฤติกรรมศาสตร์มันล้มไป เพราะการเกิดขึ้นของภาษาศาสตร์สำนักนอม ชอมสกี

ภาษาศาสตร์ในพฤติกรรมศาสตร์ เขาจะมองว่าคนเหมือนผ้า ความรู้ทางภาษาเกิดจากการสอนแต่ชอมสกี เขาปฏิวัติแนวความคิดของภาษาศาสตร์ของพวกพฤติกรรมศาสตร์ โดยเขาเขาเรียกว่า "generative grammar" เขาบอกว่า ในมนุษย์ทุกคนมันจะต้องมีกลไกอันหนึ่ง ซึ่งมีความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาในตัวเองอยู่แล้ว อันนี้ชอมสกีสังเกตจากเด็ก ดูถึงเรื่องของการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กซึ่งสามารถก้าวกระโดดไปได้ และจากการสอนภาษา ถ้ามนุษย์มีลักษณะเป็นเด็กแบบที่พฤติกรรมศาสตร์พูดว่าเป็นเหมือนผ้าขาว แล้วทุกอย่างเกิดจากการสอน เหตุใด? ทำไม? ความรู้ที่จำกัดในเรื่องไวยากรณ์ของมนุษย์ แต่ทำไมทำให้มนุษย์ใช้ไวยากรณ์ที่จำกัดสามารถสร้างการแสดงออกของภาษาได้อย่างไม่จำกัด จริงๆ ชอมสกีมองและ มีทฤษฎีว่า มันจะต้องมีอะไรบางอย่างในตัวมนุษย์ที่พูดง่าย ๆ ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่เกิด ไม่ได้เกิดจากการสอน เขาบอกว่าเด็กไปอยู่ในสังคมไหนๆ ก็สามารถเรียนรู้ภาษาได้ทันที แสดงว่ามันจะต้องมีอะไรบางอย่างในตัวเด็กที่พร้อมที่จะเรียนรู้อยู่แล้ว แนวคิดแบบนี้มันทำให้วิธีคิดแบบกลไกในเรื่องภาษาศาสตร์ตกไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ทฤษฎีการแปลในยุคนี้ มันอยู่ได้ไม่นานและหมดไป คือไม่มีอิทธิพลต่อมาอีก

ยุคที่สี่ ปัจจุบันนี้คือ ต้องเรียกว่าเป็นยุคของสัญญาวิทยา คนที่มีอิทธิพลในทฤษฎีการแปล

ยุคนี้ ก็คือ อุมเบอร์โต เอโก เขาเขียนหนังสือเป็นทฤษฎีการแปลเล่มหนึ่งชื่อ "mouse or rat" และคนที่เขียนที่เป็นพวก postmodern ส่วนใหญ่แนวคิดในด้านทฤษฎีการแปลของกลุ่มนี้ ก็คือ เน้นไปทางด้านสหสัมพันธ์ (intertextuality) ความหมายขึ้นอยู่กับบริบทที่แวดล้อม แล้วก็เอโกเขียนหนังสือทฤษฎีการแปลเล่มหนึ่งพูดว่า " การแปลคือการต่อรอง" การต่อรองระหว่างนักแปลกับต้นฉบับ มันจะเป็นการต่อรองประโยคต่อประโยคและคำต่อคำ หรือความหมายต่อความหมาย แต่ว่าโดยส่วนตัว คิดว่ามีคนหนึ่งที่ยามเรื่องการแปลได้ดีคือวิกเก็นสไตน์ เป็นนักปรัชญา เขาบอกว่า การแปลเป็นเหมือนปัญหาทางคณิตศาสตร์ มันแก้ได้ แต่มันไม่มีระเบียบวิธีอย่างเป็นทางการในการแก้ นี่เป็นคำพูดของวิกเก็นสไตน์

กล่าวโดยสรุปแล้วความว่า การแปลคือการถ่ายทอดภาษาจากต้นฉบับสู่ภาษาแปลที่อาจจะเป็นวัจนภาษาก็ได้ หรือ อวัจนภาษาก็ได้ ซึ่งมีให้เห็นในเชิงประวัติศาสตร์ของโลกที่ได้กล่าวยกตัวอย่างการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมและการแสดงออกของนักคิด นักเขียน นักวิทยาศาสตร์ หรือ นักโบราณคดีของประเทศนั้นๆ ซึ่งทุกคนพยายามถ่ายทอดความเป็นชาติของตนเองไปให้ประเทศอื่นๆ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมในรูปศิลปะภาพวาด หรือ การปั้น หรือ การแสดงออกเชิงภาษากำกับศิลปะนั้นๆ และจากข้อเขียนสามารถสรุปการวิวัฒนาการของการแปลได้ประมาณ 4 ยุคตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ตาม การแปลและการวิวัฒนาการแปลได้กล่าวมาแล้วนั้นที่แนวคิดของผู้รู้ได้กล่าวก่อนหน้านี้ซึ่งยังมีอีกหลายข้อมูลที่อาจจะกล่าวไม่ตรงกันบ้าง หรือ มีความสอดคล้องกันบ้างก็ถือว่า การเปลี่ยนแปลงสังคมในอดีตอาจจะไม่มีเครื่องมือบันทึกร่องรอยได้ดีเท่าปัจจุบัน แต่ก็สามารถศึกษาสืบค้นได้ส่วนหนึ่ง และ อีกส่วนหนึ่งก็เป็นข้อสันนิษฐานคือความน่าจะเป็นด้วยลักษณะของธรรมชาติภาษา และ ศิลปะ วัฒนธรรมของชาตินั้นๆ เพื่อเป็นเครื่องหมายของการสื่อสารในสังคมมนุษย์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

..... The End of Chapter 5

บทที่ 6

หลักการ ขั้นตอน วิธีการ และกระบวนการแปล ภาษาต้นฉบับเป็นภาษาแปล

สำหรับบทที่ 6 นี้ผู้เขียนนำเสนอเรื่อง แนวคิดและทฤษฎีการแปลโดยตรงถือว่ามีความสำคัญมาก ๆ ต่อการศึกษาหลักการแปลเพื่อการสื่อสารสากล เพื่อได้ศึกษาแนวคิดและกระบวนการรูปแบบต่างๆ ที่มีผู้รู้เขียนเป็นหลักวิชาการไว้หลายมุมของเนื้อหา ตลอดทั้งตัวอย่างที่ผู้เขียนจะยกตัวอย่างเพิ่มเติมให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทฤษฎีนั้น ผู้ศึกษาควรจะต้องจดจำให้ได้ เพื่อนำไปใช้เมื่อต้องการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 หรือสำนวนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาตนเองหรือภาษาตนเองก็ได้ เพื่อมีหลักวิชาการในการเลือกใช้สำนวนในภาษาแปลของตนเอง ดังนั้น ในบทนี้ขอให้ผู้ศึกษาได้ศึกษารายละเอียดมากพอสมควรและพร้อมกับศึกษาตัวอย่างไปควบคู่กันกับเนื้อหาต่อไป

การแปลในประเทศไทยเริ่มมาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชส่งโกษาปานไปเฝ้าพระเจ้าหลุยส์แห่งประเทศฝรั่งเศส จึงมีการฝึกนักแปลประจำราชสำนัก มีการแปลเอกสารต่างๆ ในการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและมีการสอนภาษาอังกฤษในราชสำนัก การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเริ่มมีบทบาทสำคัญในสังคมไทย ตั้งแต่ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ รวมทั้งความเจริญทางเทคโนโลยี ทำให้มีการติดต่อและเดินทางถึงกันได้สะดวกรวดเร็ว จึงควรมีการแปลงานทุกอย่างหรือแปลมาเป็นภาษาไทยให้มากที่สุด เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ ประชาชน สังคม และ ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของประเทศต่างๆ

สำหรับบทที่ 6 เรื่องแนวคิดและหลักการแปลเป็นบทที่จะทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงแนวคิดและทฤษฎีการแปล ตลอดทั้ง กระบวนการแปลต่างๆ ที่นักวิชาการและผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการแปลหรือการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 หรือ การแปลงสำนวนจาก

ภาษาต้นฉบับเป็นสำนวนการสื่อสารไปยังผู้ฟัง ตลอดทั้ง การเขียนเป็นหนังสือตำราข้อความแสดงไว้ให้บุคคลอื่นได้อ่าน จึงขอให้ผู้อ่านได้ศึกษาต่อไป

1. การตีความหมายทางภาษาในทัศนะของนักแปล

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีส่วนช่วยในการติดต่อสื่อสารและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน การแปลซึ่งเป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิดด้วยภาษาหนึ่งออกไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง จึงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อมวลมนุษย เพราะการแปลมีส่วนช่วยขจัดอุปสรรคของภาษาที่แตกต่างกันให้หมดไป การแปลจึงเป็นตัวเชื่อมโยงความคิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน สำหรับการแปลในเมืองไทยนั้นในช่วงเวลา 5 - 6 ปีที่ผ่านมามีความเคลื่อนไหวคึกคักมาก มีการแปลเกี่ยวกับบทความวิชาการ นวนิยาย สารคดีต่างๆ ออกมาวางขายในตลาด ทำให้มีจำนวนนักแปลอาชีพ และนักแปลสมัครเล่นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม นักแปลเหล่านั้นมิได้รวมกันเป็นกลุ่มดังเช่นในต่างประเทศต่างคนต่างทำงานกันไปโดยอิสระตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่ตนเองคิดว่าดีที่สุด ปัญหาจึงมีอยู่ว่าอะไรคือวิธีการ และหลักเกณฑ์ที่ดีที่สุดในการแปล ฉะนั้น ประการแรกสำหรับนักเรียน ที่สนใจในงานแปลเอกสารต่างๆ จึงต้องตั้งคำถามตัวเองและทำความเข้าใจกับคำว่า การแปล¹ คืออะไร

การแปล	ตรงกับภาษาอังกฤษว่า	Translation
งานแปล	ตรงกับภาษาอังกฤษว่า	Translations
ผู้แปล	ตรงกับภาษาอังกฤษว่า	Translator

การแปลเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และสื่อสารความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ถ้าจะแปลหนังสือให้ได้เนื้อหาสาระใกล้เคียงกับต้นฉบับที่สุด ผู้แปลจะต้องมีความรู้เป็นอย่างดีทั้ง 2 ภาษา คือ ภาษากำเนิดของตนเองและภาษาที่จะแปลถ่ายทอดไปสู่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง คือภาษาที่ 2 ดังนั้น การที่จะให้คำจำกัดความของคำว่า “ การแปล ” (Translation) ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย และ ไม่ยากจนเกินไป สำหรับนักศึกษาศาสาตร์จึงสามารถกล่าวอย่างกว้างๆ ว่า **การแปล คือ การถอดความหมายจากภาษาต้นฉบับ หรือสำนวนเดิมไปสู่สำนวนตัวเอง หรือสำนวนใหม่ตามความนิยม เพื่อความเข้าใจในคำว่า การแปล** ผู้เขียนจึงได้นำคำจำกัดความของผู้เชี่ยวชาญในด้านการแปล และภาษาศาสตร์ที่ท่านเหล่านั้นได้กล่าวเอาไว้ในหนังสือการแปล และหลักภาษาดังนี้

การแปลในความเห็นของ Franz Eppert คือ การแปลนั้นในเบื้องต้นหมายถึงการที่บุคคลที่เรียกว่าผู้แปล ซึ่งเป็นผู้ที่สามารถในการใช้ภาษาที่ 1 และมีความสามารถในการใช้

¹ศุภวรรณ ทองวัน, กลวิธีการแปลสื่อภาพยนตร์ดลกลอเมริกันเป็นภาษาไทย, การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ภาควิชาภาษาตะวันตก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555. <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle>, Accessed: 15/01/2021.

ภาษาที่ 2 พยายามที่จะผลิตข้อเขียนในภาษาที่ 2 ให้มีความเท่าเทียมกับข้อความในภาษาที่ 1 ความพยายามดังกล่าวนี้คือ การแปล (Translation)

Katherine Barnwell มีความเห็นว่า การแปล คือการเล่าเรื่องในภาษาใหม่ให้มีความหมายเหมือนเดิมทุกประการ โดยใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์สำนวนซึ่งเป็นธรรมชาติในภาษาใหม่ (New language) และการเอาคำในภาษาใหม่ไปแทนที่คำในต้นฉบับนั้นไม่ใช่การแปล

The Merriam – Webster Dictionary ได้ให้คำจำกัดความของการแปลว่าการแปลประกอบขึ้นด้วยการเปลี่ยนจาก From หนึ่ง เพื่อที่จะเปลี่ยนเป็นภาษาของตนเองหรือเปลี่ยนเป็นอีกภาษาหนึ่ง

Newmark กล่าวว่า การแปลเป็นความชำนาญที่ประกอบด้วยความพยายามที่จะแทนที่สารและหรือข้อความในภาษาหนึ่งด้วยสารหรือข้อความในอีกภาษาหนึ่ง

ปราณี บานชื่น ได้ถอดความคำจำกัดความของ J.C. Catford ได้กล่าวว่า การแปลเป็นกระบวนการที่ทำต่อภาษา กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่เอาถ้อยความที่เขียนด้วยภาษาหนึ่งไปแทนที่ถ้อยความที่เขียนด้วยอีกภาษาหนึ่ง

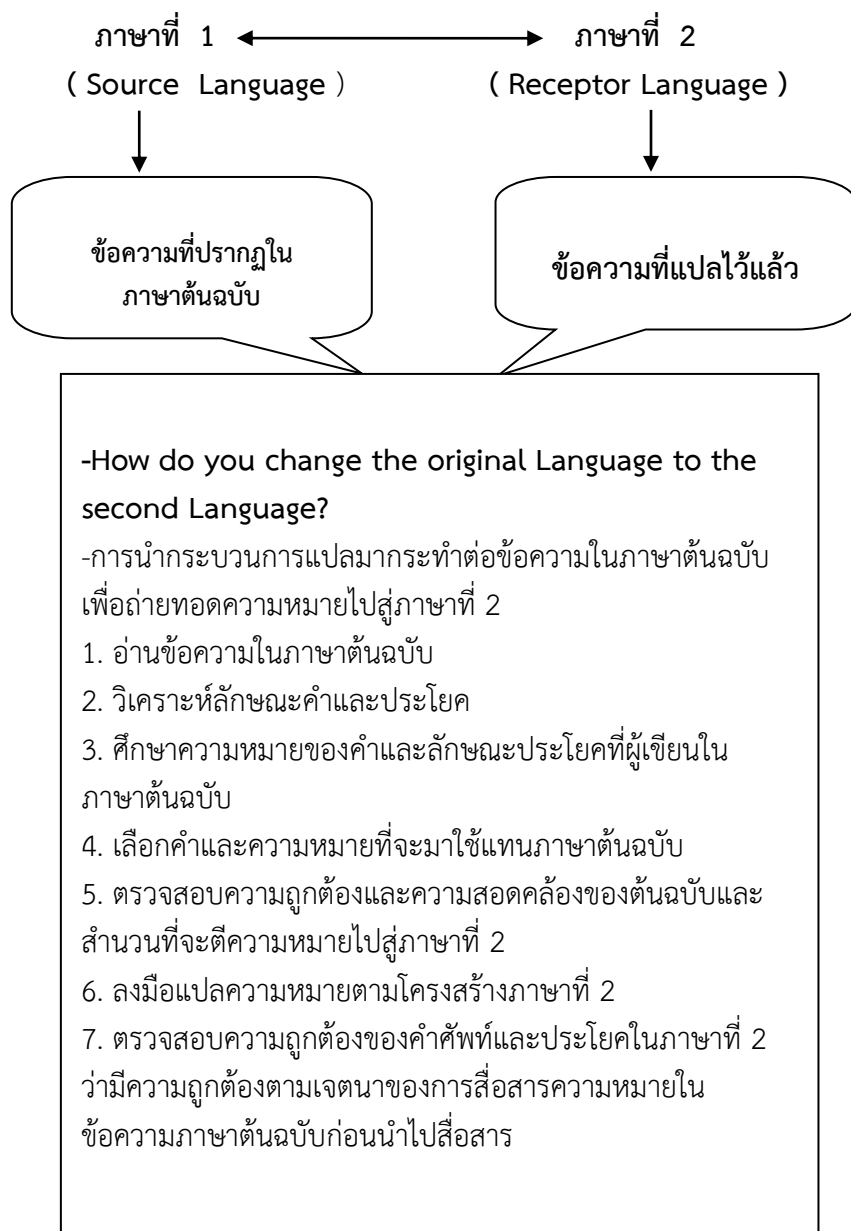
สัญญาวิ สายบัว กล่าวว่า การแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมายของบทต้นฉบับลงสู่บทที่เป็นฉบับแปล

ยูจิน ไนดา กล่าวว่า การแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมายและการถ่ายทอดรูปแบบของการเสนอความหมายของข้อความในภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง

ประเทือง ทินรัตน์ กล่าวว่า การแปลคือ การหาความหมายที่เกิดขึ้นแม้ในการสื่อสารที่ใช้ภาษาเดียวกันและถ้าผลออกมาเป็นที่พอใจของทั้งฝ่ายผู้ส่งสารและผู้รับสาร แสดงว่า ผู้รับการแปลความหมายได้ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร ดังนั้น การแปลข้ามภาษาก็มีความเหมือนกัน ต่างกันเพียงจำนวนของปัญหาในการแปลข้ามภาษาที่มีมากกว่าเท่านั้น

Milderd L. Larson มีความเห็นเช่นกันว่า การแปลประกอบด้วยการถ่ายทอดความหมายในภาษาที่หนึ่งให้ไปอยู่ในอีกภาษาหนึ่ง ภาษาที่หนึ่ง หรือ ภาษาต้นฉบับ เรียกว่า Source Language ส่วนอีกภาษาหนึ่งนั้น เรียกว่า Target Language หรือ Receptor Language การถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งนั้น จะต้องเริ่มจากการเปลี่ยน From ของภาษาที่สองโดยคำนึงถึงความหมายเป็นสำคัญ ขั้นตอนต่างๆ ของการแปลนั้นจะมีเพียง From ซึ่งเปลี่ยนไปแต่ความหมายนั้นจะต้องคงอยู่เหมือนในต้นฉบับ From ที่เราจะกล่าวถึงนี้หมายถึง คำ (word) วลี (Phrase) อนุประโยค (Clause) ประโยค (Sentence) และ ย่อหน้าต่างๆ (Paragraph) ซึ่งใช้ในภาษาพูด และภาษาเขียน

สำหรับ Milderd L. Larson ได้เขียนแผนภาพลักษณะของการถ่ายทอดความหมายจากภาษาที่ 1 ไปยังอีกภาษาที่เรียกว่า ภาษาที่ 2 หรือ ภาษาอื่นๆ ที่ผู้แปลต้องการจะตีความหมายได้ดังนี้

David Thomas ได้เล็งเห็นความสำคัญ Implied Information จึงมีความเห็นเกี่ยวกับการแปลว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง จากวัฒนธรรมหนึ่งไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง มีเพียงข้อความบางส่วนเท่านั้นที่เป็นที่เข้าใจอย่างเห็นได้ชัดเจน ข้อความบางส่วนจะถูกละไว้ไม่ได้รับการกล่าวถึง เนื่องจากผู้พูดหรือผู้เขียนข้อความนั้น สันนิษฐานเอาว่าผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจข้อความนั้นแล้ว หรืออาจทราบได้จากใจความที่อ่าน สิ่งที่ละไว้ให้เป็นที่ยอมรับใจเองนั้นคือ Implied Information ในการแปลนั้น บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องทำให้ Implied Information บางอย่างนั้นชัดเจนขึ้น เพื่อไม่ให้ความหมายผิดไปจากข้อความเดิม

การคำนึงถึง Form และ Meaning ในการแปลนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะแต่ละภาษามี Form แตกต่างกันไป ผู้แปลจึงต้องใช้ความรู้ความสามารถที่จะถ่ายทอดความหมายจาก Form หนึ่ง มาเป็นอีก Form หนึ่ง โดยมีให้ความหมายผิดแปลกไปจากเดิมเลย บางครั้งในภาษาอังกฤษจะมี Form เดียว แต่มีหลายความหมาย อย่างไรก็ตามความหมายคำอาจแบ่งเป็นความหมายแรก (Primary Meaning) ซึ่งเป็นความหมายที่เราจะนึกถึงได้ทันทีที่ได้ยินคำนั้นหรือความหมายอื่นๆ ซึ่งเกิดจากใจความต่างๆ ที่ประกอบรอบๆ คำนั้น เช่นตัวอย่างดังนี้

ประโยคว่า	The boy runs.
คำแปลว่า	เด็กชายวิ่ง
ประโยคว่า	The motor runs.
คำแปลว่า	เครื่องยนต์กำลังทำงาน
ประโยคว่า	The clock runs.
คำแปลว่า	นาฬิกาเดิน
ประโยคว่า	His nose runs.
คำแปลว่า	เขาน้ำมูกไหล

นอกจากนี้รูปแบบไวยากรณ์ที่เหมือนกันยังอาจสื่อความหมายได้มากมายหลายอย่างเช่น Possessive Phrase อาจมีหลายความหมายเช่นตัวอย่างดังนี้

My house	- บ้านของฉัน
	- บ้านที่ฉันเช่า
	- บ้านที่ฉันอาศัยอยู่
	- บ้านที่ฉันสร้าง
	- บ้านที่อยู่ประจำ
	- บ้านที่ซื้อขาดตัว
	- บ้านที่พ่อแม่มอบให้

จากการแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยคำนึงถึงแค่ Form ในภาษาแรกและพยายามแปลเป็น Form ที่เหมือนกันในภาษาที่สองนั้น ผลที่จะได้รับก็คือข้อความที่แปลนั้นจะมีความหมายเปลี่ยนไปจากต้นฉบับ หรืออย่างน้อยที่สุดจะได้ข้อความที่ไม่เป็นภาษาสละสลวยในภาษาที่สอง

ดังนั้น ผู้แปลจึงควรคำนึงถึงความหมายมากกว่า Form ลองเปรียบเทียบการแปลตาม Form และ การแปลตาม Meaning จากตัวอย่างประโยคคือ **He is cold hearted.** เขาเป็นคนใจเย็น (แปลตาม Form) แต่การแปลเช่นนี้ไม่ใช่ความหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกัน แต่เป็นการแปลตามรูปไวยากรณ์ แต่ถ้าเราจะแปลตามความหมายของใจความก็ได้ว่า เขาเป็นคนไม่มีความรู้สึก

นอกจากการแปลตามรูปแบบไวยากรณ์ และการแปลตามความหมายแล้วยังมีการแปลอีกชนิดหนึ่งคือ คำต่อคำ หรือ “ Word – for – word ” การแปลลักษณะนี้ก็คงไม่ต่างจากการแปลตาม Form หรือพูดให้เข้าใจง่ายๆ ก็เรียกว่า การแปลตามพยัญชนะ (Literal Translation) การแปลชนิดนี้ เพื่อรักษาสภาพเดิมของต้นฉบับไว้ มีความนิยมในสมัยโบราณ เพื่อแปลคัมภีร์ศาสนา และข้อความอื่นๆ ที่ต้องการรักษาความศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม การแปลแบบ “คำต่อคำ” นี้ไม่ช่วยให้การสื่อความหมายที่ต้องการในภาษาที่สอง

ผู้แปลจึงควรแปลโดยใช้ภาษาที่สละสลวยเป็นธรรมชาติในภาษาที่สอง โดยยังคงความหมายเหมือนในต้นฉบับ ในการแปลหนังสือแต่ละเรื่องจะต้องพิจารณาว่า ผู้เขียนมีความคิดเห็นอย่างไร เชื่ออย่างไร ต้องการจะแสดงความคิดเห็นความรู้สึกอะไรให้ผู้อ่านทราบบ้าง และผู้อ่านจะคิดจะรู้สึกอย่างไร เมื่อได้อ่านเรื่องจากต้นฉบับภาษาอังกฤษแล้ว และถ้าได้นำเรื่องนั้นๆ มาแปลเป็นภาษาไทยเผยแพร่ให้คนไทยได้อ่าน ผู้อ่านจะเกิดความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างไรบ้าง และ บางท่านอาจคิดถึงการเป็นล่าม เพราะว่าการเป็นล่ามก็ถือว่าเป็นการแปลชนิดหนึ่ง แต่เป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาพูดซึ่งต่างกับการแปล เพราะว่าการแปลเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน แต่ถ้าพิจารณาตามคำศัพท์ดังนี้

คำว่า	สื่อความ	ตรงกับภาษาอังกฤษว่า	To interpret
	การสื่อความ	ตรงกับภาษาอังกฤษว่า	Interpretation
	ล่าม	ตรงกับภาษาอังกฤษว่า	Interpreter

สรุปได้ว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ส่วนการเป็นล่ามนั้น ผู้เป็นล่ามต้องแปล หรือ ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาพูดก็มีความแตกต่างกันที่ใช้ภาษาแสดงออกเท่านั้นเอง แต่ทั้งสองประการเป็นกระบวนการถ่ายทอดทางภาษาสู่ภาษาที่ตนเองต้องการสื่อสารไปยังบุคคลอื่นๆ จะถูกต้องหรือไม่อย่างไรก็ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ตีความหมายมีประสบการณ์ด้านภาษาที่ 1 และ ภาษาที่ 2 มากน้อยอย่างไร ดังนั้น การตีความ

มักจะต้องเป็นภาษาที่ผู้แปลมีความรู้และมีความเข้าใจเป็นลำดับต้นๆ ถ้าภาษาที่ 2 จะต้องถ่ายทอดความรู้ไปไม่มีเลยก็ไม่สามารถทำได้ ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าภาษาต้นฉบับผู้แปลไม่มีความรู้เลยยังเป็นปัญหามากๆ ต่อการสื่อสารในลักษณะการแปลงาน

ดังนั้น จึงมีมุมมองด้านความหมายของคำว่า “แปล” ซึ่งเป็นคำกริยาไว้ 2 ความหมาย คือว่า 1) ถ่ายทอดความหมาย จากภาษาหนึ่ง มาเป็นอีกภาษาหนึ่ง 2) ทำให้เข้าใจความหมาย พจนานุกรม นิวเว็บสเตอร์ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการแปลในเรื่องของภาษาไว้ ดังนี้ translate : “to render into another language ; to interpret ; to explain by using other words; to express in other terms” ซึ่งอาจสรุปได้ว่า การแปล คือ 1) การถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่ง 2) การตีความหมายหรือการทำให้เข้าใจความหมาย 3) การอธิบายโดยใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างอื่น²

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า “แปล” ซึ่งเป็นคำกริยาไว้ 2 ความหมาย คือ 1) ถ่ายทอดความหมาย จากภาษาหนึ่ง มาเป็นอีกภาษาหนึ่ง และ 2) ทำให้เข้าใจความหมาย

พจนานุกรม นิวเว็บสเตอร์ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการแปลในเรื่องของภาษาไว้ว่า translate : “to render into another language ; to interpret ; to explain by using other words; to express in other terms” ซึ่งอาจสรุปได้ว่า การแปล คือ 1) การถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่ง 2) การตีความหมายหรือการทำให้เข้าใจความหมาย 3) การอธิบายโดยใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างอื่น

นักปราชญ์ด้านการแปลต่างๆ ได้ให้ความหมายของการแปลไว้ ดังนี้

จอห์น วายคลิฟ (John Wycliffe) กล่าวว่า การแปล คือ การแปลประโยคให้ได้ความชัดเจนโดยใช้ภาษาของคนสามัญ

มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) กล่าวว่า การแปล คือ การสามารถถ่ายทอดวิญญาณต้นฉบับ โดยสามารถทำให้สามัญชนเข้าใจได้

ยูจีน ไนดา (Eugene A. Nida) ผู้เชี่ยวชาญทฤษฎีการแปลชาวอเมริกัน กล่าวว่า การแปล คือ การถ่ายทอดความหมายของข้อความจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยรักษารูปแบบของข้อความไว้ได้ตรงตามต้นฉบับ

ดานิกา เซเลสโกวิตช์ (Danica Seleskovitch) ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการแปล และการสอนวิทยาการแปล กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการแปลมี 3 อย่าง ได้แก่ ข้อความ ความหมายแฝง และการถ่ายทอดความหมายออกมาเป็นภาษาแปลตามธรรมชาติ

² ธีธมมา ธัญชัย, <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=828>, Accessed: 4/12/2020.

ดังนั้น การแปล (Translation) คือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปเป็นอีกภาษาหนึ่งและให้ความหมายเท่ากัน หรือใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด และรูปแบบของการแปล อาจแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. การแปลตามรูปของภาษา (Form) หรือ การแปลตรงตัว หรือ การแปลตามตัวอักษร(Literal Translation) เป็นการแปลที่พยายามรักษาความหมายและโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องแม่นยำเป็นหลัก แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้าง (Structure) และการใช้คำเพื่อให้เป็นไปตามหลักการใช้ภาษาของภาษาฉบับแปล การแปลลักษณะนี้ ใช้ในกลุ่มนักวิชาการหรือกลุ่มเฉพาะอาชีพที่ต้องการความถูกต้องของสาระข้อเท็จจริง เพื่อจุดประสงค์ในด้านการศึกษาค้นคว้าหรือการนำไปปฏิบัติ เช่น การแปลนลาภยาขั้นตอนการทดลอง คู่มือปฏิบัติการ กฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รายงานและเอกสารราชการ

2. การแปลตามความหมาย (Meaning) หรือ การแปลสรุปความ (Free Translation) เป็นการแปลที่ไม่ได้มุ่งรักษาโครงสร้างตามความหมาย หรือรูปแบบของต้นฉบับอย่างเคร่งครัด มีการโยกย้ายขยายความ หรือตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงรูปคำหรือไวยากรณ์ การแปลลักษณะนี้นิยมใช้กับเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรักษาความถูกต้องของต้นฉบับ เป็นการแปลที่ใช้ในสื่อมวลชนทุกประเภทโดยเฉพาะเพื่อความบันเทิง ผู้แปลอาจอ่านจบทีละย่อหน้า ทำความเข้าใจกับเนื้อหา วิเคราะห์ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน และสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เมื่อสรุปเนื้อหาหลักของต้นฉบับแล้ว จึงถ่ายทอดออกมาโดยเรียบเรียงใหม่ และการแปลลักษณะนี้เป็นการแปลที่นิยมแพร่หลาย ตัวอย่างของการแปลลักษณะนี้ คือ การแปล นวนิยายเรื่องสั้นนิทาน บทวิทยุ โทรทัศน์

อย่างไรก็ตาม การแปลทั้ง 2 ชนิด มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการแปลให้มีความแม่นยำและสละสลวยมากที่สุด การแปลแม้จะสละสลวย ก็ไม่ถือว่าสมบูรณ์ ถ้าเนื้อหาผิดไปจากเนื้อหาเดิม ส่วนการแปลที่เนื้อหาดีแต่ไม่สละสลวยถือว่าดีกว่า เพราะผู้อ่านสามารถได้รับเนื้อหาจากต้นฉบับได้ตรงตามเนื้อหาเดิม

นอกจากนั้น ยังมีนักวิชาการได้กล่าวถึงการแปล³ อีกหลายๆ ประเด็น อาทิเช่น

วรรณา แสงอร่ามเรือง กล่าวว่า การแปลไม่ใช่เพียงการถอดรหัสจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นการทำงานที่ซับซ้อนผ่านเงื่อนไขของภาษา วัฒนธรรมและหน้าที่

ดวงตา สุพล ได้กล่าวว่า การแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ คือ การแปลนั้นเป็นเรื่องที่ศึกษาวิเคราะห์ได้ นำมาประกอบเรียบเรียงขึ้นเป็นทฤษฎีได้ และอาจใช้ความรู้และทฤษฎีต่างๆ จากศาสตร์อื่นมาประยุกต์ หรือ ใช้ช่วยในการอธิบายหรือวิเคราะห์ได้ เช่น ความรู้ทางด้าน

³ www.e4thai.com/e4e/images/pdf2/4pandin/G_fulltext_p_66_83pdf, Accessed: 8/12/2020.

ภาษาศาสตร์ (Linguistics) หรือ ภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ (Comparative Linguistics) และ ในเวลาเดียวกันแปลก็เป็นศิลปะด้วย

เฉลิมศรี จันทสิงห์ ได้กล่าวว่า การแปลเป็นกระบวนการที่กระทำต่อภาษา อาจจะหมายถึงการแทนที่ความในภาษาหนึ่ง โดยใช้ข้อความที่มีความหมายเท่าเทียมกันในอีกภาษาหนึ่ง ปัญหาสำคัญของการแปลจึงอยู่ที่การจะหาถ้อยความที่เท่าเทียมกันในภาษาเป้าหมายและประเด็นสำคัญของทฤษฎีการแปลจึงอยู่ที่การกำหนดความหมายของธรรมชาติและเงื่อนไขของสิ่งที่เรียกว่า ความเท่าเทียมกันในการแปล

2. ความสำคัญของการแปล

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นำมาถ่ายทอดเป็นภาษาต่างๆ มากที่สุดในโลก โดยเฉพาะการถ่ายทอดเป็นภาษาไทย เพราะแหล่งความรู้สมัยใหม่มักเขียนเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลาง การสื่อสารต่างๆ ล้วนให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ เช่น Internet ภาพยนตร์ จดหมายสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน การเจรจาธุรกิจ การทำสัญญาต่างๆ ภาษาอังกฤษจึงเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เปิดประตูเข้าสู่โลกแห่งความรู้ เช่น การอ่านตำราภาษาอังกฤษ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างประเทศ ดังนั้น การแปลจึงมีความสำคัญตามไปด้วยเพราะจำเป็นต้องถ่ายทอดข้อมูลมาเป็นอีกภาษาหนึ่ง

3. หลักการแปลและลักษณะของภาษาที่ดีในงานแปล

การแปลให้ได้ทั้งความถูกต้องและสำนวน ประโยคที่ไพเราะ อาจยึดหลักการแปลง่ายๆ 4 ประการ ดังนี้

1. มีความชัดเจน คือเป็นภาษาที่มีลักษณะกระชับ ไม่ใช้คำที่ไม่จำเป็น รูปประโยคควรเป็นประโยคสั้นๆ หลีกเลี่ยงโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน มีการใช้ข้อความที่ถ่ายทอดความคิดได้แจ่มแจ้งเช่น ประโยคเดียวแสดงความคิดเดียว ไม่กำกวม หรือชวนให้ตีความได้หลายแง่หลายมุม
2. ใช้ภาษาได้เหมาะสม ผู้แปลต้องเลือกใช้ลีลาการเขียนให้สอดคล้องกับลักษณะของเรื่องที่จะแปล เช่น การแปลนวนิยายอาจใช้สำนวนให้เกิดภาพพจน์ การแปลงานด้านกฎหมายหรือการแพทย์ต้องใช้ศัพท์เฉพาะ และลีลาการเขียนที่สั้นๆ ไม่ใช้คำหรูหรา หรือสำนวนอ้อมค้อม
3. ใช้ภาษาเรียบง่าย ใช้ภาษาที่เรียบง่ายและสัมพันธ์กับความคิดที่กระชับแจ่มแจ้งและตรงตามต้นฉบับ
4. มีความสมเหตุสมผลในแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผลต่างกัน ดังนั้น ภาษาที่ใช้ในการแปลต้องมีความสมเหตุสมผลเท่าๆ กับภาษาต้นฉบับด้วย

4. กระบวนการและขั้นตอนการแปล (Steps in Translation)

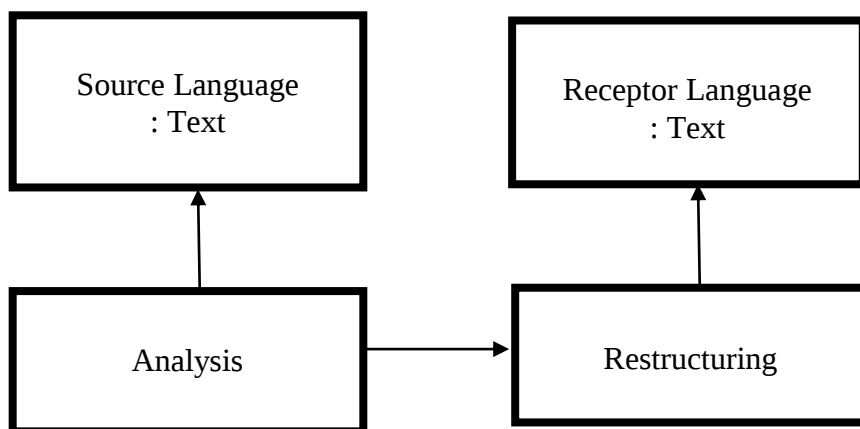
เพื่อให้ได้ผลงานที่ดี ตรงกับความต้องการ การแปลควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวิธีการแปล เมื่อได้งานที่จะแปล ให้กำหนดวิธีการแปลที่เหมาะสมกับเนื้อหานั้นให้มากที่สุด ถ้าวิธีการแปลไม่เหมาะสมกับงาน อาจได้ผลงานไม่ดี หรือไม่ตรงกับความต้องการ
2. ถ่ายทอดเป็นประโยคพื้นฐาน การถ่ายทอดเป็นประโยคพื้นฐานจะทำให้แปลง่ายและเข้าใจง่าย โดยผู้แปลต้องทำความเข้าใจต้นฉบับเป็นอย่างดี สามารถแยกออกเป็นประโยคสั้นๆ ได้
3. เรียบเรียงประโยคใหม่ เมื่อได้ประโยคพื้นฐานแล้ว ก็ดัดแปลง ตัด ต่อเติม เพื่อให้ได้ประโยคที่เหมาะสมยิ่งขึ้น ได้ภาษาที่สละสลวย เหมาะสมกับประเภทของงาน
4. ปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบผลงานอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขดัดแปลงจนกว่าจะพอใจ

สรีร์ตัน ไกรอ่อน ได้กล่าวถึงกระบวนการแปลออกเป็น 3 ลักษณะคือว่า

1. Intralingual Translation หรือ Rewording เป็นการแปลในภาษาเดียวกันคือเป็นการทำให้เนื้อความในภาษานั้นเองกระจ่างชัดและเข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือ แปลจากโครงสร้างลึก (Deep structure) เป็นโครงสร้างผิว (face structure)
2. Interlingual Translation หรือ Translation Proper คือ การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง
3. Intersermtiotic Translation หรือ Transmutation คือ การแปลโดยใช้สัญญาณสื่อความหมาย

ไนดาและเทเบอร์ ได้จำลองแบบของกระบวนการแปล ดังนี้

5. คุณสมบัติของนักแปลที่ดี

1. ผู้แปลต้องเข้าใจนัย (sense) และความหมาย (meaning) ของผู้เขียนต้นฉบับเป็นอย่างดีว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ต้องการจะให้อะไรกับผู้อ่าน เพื่อจะได้ถ่ายทอดจุดประสงค์นั้นๆ ไปยังผู้อ่านฉบับแปลได้ถูกต้อง
 2. ผู้แปลต้องมีความรู้ทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอย่างดีเยี่ยม เพื่อให้แปลได้อย่างถูกต้อง
 3. ผู้แปลควรพยายามเลี่ยงการแปลคำต่อคำอย่างที่สุด มิฉะนั้น จะทำให้ผู้อ่านฉบับแปลไม่สามารถเข้าใจฉบับแปลได้
 4. ผู้แปลควรใช้รูปแบบของภาษาที่เป็นมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับ และใช้กันทั่วไป ไม่ใช่คิดคำสแลงใหม่ๆ ขึ้น หรือใช้คำที่ไม่สุภาพ ไม่เป็นที่นิยม
 5. ผู้แปลต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนที่เหมาะสม ให้ถูกต้องกับความหมายตามต้นฉบับและรักษาบรรยากาศ (tone) ของต้นฉบับไว้
- ดังนั้น ผู้แปลต้องเข้าใจภาษาทั้งสองเป็นอย่างดี คือทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล ต้องมีความรู้และภูมิหลังในเรื่องที่จะแปลพอสมควร ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นอย่างดีเพื่อจะได้ถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนต้นฉบับให้ผู้อ่านฉบับแปลรู้เรื่อง เข้าใจและอ่านได้อย่างอรรถรส

6. วัตถุประสงค์ของการแปล

การแปลจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องก็ต่อเมื่อบุคคลผู้ใดผู้หนึ่งต้องการที่จะรู้เนื้อหาสาระของเอกสาร ข้อเขียน หรือสิ่งพิมพ์อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่มีอุปสรรคเพราะสิ่งพิมพ์ดังกล่าวเขียนด้วยภาษาต่างประเทศ เขียนด้วยภาษาต่างประเทศ ที่ตนไม่เข้าใจ แต่บุคคลผู้นั้นจำเป็นต้องรู้ให้ได้ในโอกาสนั้น การแปลจะเข้ามามีบทบาทช่วยขจัดอุปสรรคขัดขวางออกไปและช่วยให้การสื่อความหมายบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

ดังนั้น การแปลอาจจะมีวัตถุประสงค์หลายประการ ดังนี้

๑. เพื่อแปลเอกสารทางราชการ หรือเอกสารสำคัญอื่นๆ
๒. เพื่อแปลข่าว และบทความต่างๆ
๓. เพื่อแปลตำรา นวนิยาย เรื่องสั้นต่างๆ หรือสิ่งบันเทิงต่างๆ รวมทั้ง บทพากย์ บทภาพยนตร์
๔. เพื่อแปลบทประพันธ์ วรรณคดี และบทกวี และอาจจะมีวัตถุประสงค์อื่นๆ อีก ขึ้นอยู่ว่าผู้แปลจะมีวัตถุประสงค์อะไร ในงานแปลนั้นๆ

อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ที่กล่าวมาข้างต้นอาจเป็นส่วนหนึ่งของการแปล แต่ในความเป็นจริงแล้ววัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายของการตีความหรือการแปลนั้น บางทีขึ้นอยู่กับผู้แปลเองว่า ในขณะนั้นมีความต้องการรับสารอะไร หรือ บทความ ข้อความ หรือสิ่งที่ผู้แปล

กำลังดำเนินการตีความนั้นเป็นเรื่องอะไร ถ้าเป็นข้อความทั่วไปก็อาจจะเป็นการแสวงหาความรู้ในข้อความนั้น (Article) หรือ ถ้าเป็น นวนิยาย หรือ การอ่านเรื่องสั้นทั่วไป (Short Story) ไม่ว่าจะเป็นข้อความทางสังคมศาสตร์ (sociology) หรือ มนุษยศาสตร์ (Humanities) หรือ วิทยาศาสตร์ (Science) ก็ตาม สิ่งเหล่านี้ถือว่าขึ้นอยู่กับข้อความตามที่กล่าวมาแล้ว

ตัวอย่างข้อความภาษาอังกฤษที่เป็นประโยค ดังนี้

A: Write line under nouns in each sentences to correct.

1. Mr. John is our English teacher.⁴
2. Lions live in forest.⁵
3. He is my best friend.⁶
4. She wrote a letter.⁷
5. New York is big city.⁸

B: Write line under the Pronouns in each sentences to correct.

1. He went to the doctor.⁹
2. We have to take a decision by today.¹⁰
3. As he was ill, he did not come to school.¹¹
4. I will teach you English online using SKYPE.¹²
5. Since she attends the function, she has to get fast.¹³

C: Write line under the Verbs in each sentences to correct.

1. He went to the doctor.¹⁴
2. We have to take a decision by today.¹⁵

⁴ Mr.John เป็นครูสอนภาษาอังกฤษของเรา

⁵ สิงโตอาศัยอยู่ในป่า

⁶ เขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของฉัน

⁷ เธอได้เขียนจดหมายแล้ว

⁸ นิวยอร์กเป็นเมืองใหญ่

⁹ เขาได้ไปหาหมอแล้ว

¹⁰ เราต้องตัดสินใจภายในวันนี้

¹¹ ขณะที่ป่วยเขาไม่ได้มาโรงเรียน

¹² ฉันจะสอนภาษาอังกฤษออนไลน์โดยใช้ SKYPE

¹³ เนื่องจากเธอเข้าร่วมฟังก์ชันนี้เธอจึงต้องเร็ว

¹⁴ เขาได้ไปพบหมอแล้ว

¹⁵ เราต้องตัดสินใจภายในวันนี้

3. As he **was** ill, he did not **come** to school.¹⁶
4. I will teach you English online using SKYPE.¹⁷
5. Since **she** attends the function , **she** has to get fast.¹⁸

D: Write line under the Adverbs in each sentences to correct.

1. It is true that he has scored centum in Math **really**.¹⁹
2. He replied that we had to pay **quickly** him by our words.²⁰
3. The dog that bites does not bark so quite.²¹
4. I am the monarch of all ,I survey now.²²
5. I feared very much that I would fail.²³

E: Write line under the Adjective in each sentences to correct.

1. He is a brave boy.²⁴
2. They are perfect people.²⁵
3. He is my best friend.²⁶
4. Thailand was a big city.²⁷
5. Sombat is a tall man.²⁸

F: Write line under the Preposition in each sentences to correct

1. There is cow in the garden.²⁹
2. He is in the playground.³⁰

¹⁶ ขณะป่วยเขาไม่ได้มาโรงเรียน

¹⁷ ฉันจะสอนภาษาอังกฤษออนไลน์โดยใช้ SKYPE

¹⁸ เนื่องจากเธอเข้าร่วมฟังก์ชันนี้เธอจึงต้องเร็ว

¹⁹ เป็นเรื่องจริงที่เขาได้คะแนนเป็นร้อยในวิชาคณิตศาสตร์จริงๆ

²⁰ เขาตอบว่าเราต้องจ่ายเงินให้เขาโดยเร็วด้วยคำพูดของเรา

²¹ สุนัขที่กัดไม่เห่าเสียทีเดียว

²² ฉันเป็นราชาของทุกคนฉันสำรวจตอนนี้

²³ ฉันกลัวมากกว่าฉันจะล้มเหลว

²⁴ เขาเป็นเด็กกล้าหาญ

²⁵ พวกเขาเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ

²⁶ เขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของฉัน

²⁷ ประเทศไทยเป็นเมืองใหญ่

²⁸ สมบัติเป็นผู้ชายตัวสูง

²⁹ มีวัวอยู่ในสวน

³⁰ เขาอยู่ในสนามเด็กเล่น

3. They are coming to your office.³¹
4. The fruits are behind the leaves.³²
5. Everybody must learn about English for well.³³

G: Write line under the Conjunction in each sentences to correct

1. Ram and John are students.³⁴
2. I ran fast , but missed the train.³⁵
3. She is swimming very fast and speaking well.³⁶
4. That university is far so students will use bikes.³⁷
5. Room will come to visit his sister or her.³⁸

H: Write line under the Interjection in each sentences to correct

1. Ram and John are students, OK!.³⁹
2. Alas!! , I ran fast but missed the train.⁴⁰
3. Hurrah! She has own the game.⁴¹
4. The university is far so students will use bikes !.⁴²
5. Phew ! Room will come here.⁴³
6. Oh!... She and he had come here for drawing this car.
7. WOW ! The city is very nice.
8. Ahar ! What is that ?
9. See you later, Madam !
10. Hey ! You and you come on.

³¹ พวกเขา กำลังมาที่สำนักงานของคุณ

³² ผลไม้ อยู่หลังใบ

³³ ทุกคนต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดี

³⁴ รามและจอห์นเป็นนักศึกษา

³⁵ ฉันวิ่งเร็ว แต่พลาดรถไฟ

³⁶ เธอว่ายน้ำเร็วมากและพูดเก่ง

³⁷ มหาวิทยาลัยนั้นอยู่ไกลนักเรียนจะใช้จักรยาน

³⁸ รุมจะมาเยี่ยมพี่สาวของเขาหรือเธอ

³⁹ รามกับจอห์นเป็นนักศึกษา OK!.

⁴⁰ อนิจจา !! ฉันวิ่งเร็ว แต่พลาดรถไฟ

⁴¹ ไชโย! เธอเป็นเจ้าของเกม

⁴² มหาวิทยาลัยอยู่ไกลนักเรียนจะได้ใช้จักรยาน!.

⁴³ . พ้าว! ห้องจะมาที่นี่

7. หลักการแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์

การแปลนั้นเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ นักแปลจะต้องรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ตลอดทั้งการใช้ศิลป์นานาชนิด เพื่อผสมผสานกับจินตนาการอีกด้วย เพื่อให้ผลงานที่ปรากฏมีคุณภาพ และประณีต สมบูรณ์แบบ สำหรับหลักการแปลได้มีนักแปลได้รวบรวมไว้พอที่จะสรุปเป็นหลักการดังนี้

7.1 คำในภาษาอังกฤษมี 2 ประเภท

(ก) **Form Words** คือ คำที่มีรูปคำเป็นเพียงคำ เป็นคำที่มีความหมายเล็กน้อยหรือจำเป็น เช่น is, am, are, have, had สำหรับ **Form Words** ในลักษณะของ is, am, are ฯลฯ ในภาษาอังกฤษดังกล่าว ไม่มีในภาษาไทย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การแปลมักสับสนวุ่นวายได้ เช่น *She is swimming in the water.* หล่อน (ผู้หญิง) กำลังว่ายน้ำ ไม่ใช่หล่อน (ผู้หญิง) กำลังว่ายน้ำในน้ำ

(ข) **National Words** คือ คำที่มีรูปคำและมีความหมาย เป็นคำที่มีความหมายในตัวเองเกือบทุกคำ เป็นคำที่มีความหมาย 2 อย่าง เช่น คำว่า the worrier, the old man.

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ความหมายของคำศัพท์ แบ่งเป็น 2 ที่มา คือ

ความหมายที่ 1 : ความหมายตามพจนานุกรม

-The worrier

แปลว่า นักรบ

-The old man

แปลว่า คนแก่

ความหมายที่ 2 : ความหมายที่ทำให้เกิดอารมณ์

หรือความประทับใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

-The worrier

อาจแปลได้ว่า จอมยุทธ

-The old man

อาจแปลได้ว่า ท่านผู้อาวุโส

- Wise Man

ผู้ชาญฉลาด หรือ ผู้แก่

7.2 ส่วนในการเขียน (Style Writing)

ผู้เขียนแต่ละคนมีสำนวนการเขียนไม่เหมือนกัน บางคนเขียนสำนวนแสดงอำนาจ, ล้อเลียน, หวานเย็น ฯลฯ ดังนั้น การแปลที่ดีจึงต้องแปลออกมาเป็นภาษาให้ได้สำนวนต้นฉบับ

เช่น It's studying, I have come here and it is studying that I get แปลว่า ฉันมาที่นี่เพื่อศึกษา แล้วฉันก็ได้ศึกษา

7.3 ส่วนที่เป็นเชิงไวยากรณ์ (Grammar)

การแปลคงจะแปลให้ตรงกันหมดไม่ได้ เพราะในระบบเชิงไวยากรณ์ของแต่ละภาษาก็ไม่เหมือนกัน เช่น ภาษาไทยไม่นิยมใช้รูปประโยคกรรมวาจก (Passive Voice) ผู้ถูกกระทำเป็นประธานของประโยค เช่น รางวัลถูกเขาได้รับ ควรแก้เป็น เขาได้รับรางวัล เป็นต้น

7.4 การแปลชื่อเฉพาะต้องระมัดระวังที่สุด

โดยเฉพาะชื่อสถานที่ หรือการถอดคำภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย ควรระมัดระวังที่สุด เช่นคำว่า Maugham ถ้าจะดูตามตัวอักษรน่าจะอ่านว่า มอแฮม แต่อ่านว่า มอห์ม เป็นต้น ดังนั้น เมื่อเป็นชื่อเฉพาะควรวงเล็บไว้ด้วยจะดีที่สุด เพื่อป้องกันการผิดพลาดในการแปล

7.5 สถานภาพ (status) ของการแปล

ในที่นี้หมายถึงฐานะของบุคคล สังคมไทยนิยมใช้คำให้เหมาะกับฐานะของบุคคล ภาษาไทยมีคำต่าง ๆ มากมาย มีนาม กริยา ราชาศัพท์ เช่นคำว่า กิน (Eat) ผู้แปลจะต้องตระหนักว่า ภาษาพูดที่ใช้ในต้นฉบับแปล เป็นภาษาพูดของคนในระดับใดแล้วแปลถ่ายทอดเป็นภาษาไทยให้เหมาะสมกับระดับของผู้พูด คำว่า I, You, No, Yes ก็เช่นเดียวกัน ฉะนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนต่อผู้อ่าน หรือผู้ฟัง นักแปลจะต้องระมัดระวังการใช้คำแทนบุคคลในงานแปลนั้น ๆ

7.6 การแปลไม่จำเป็นต้องรักษาความยาวของประโยค

ต้นฉบับและประโยคแปลให้เท่ากัน ประโยคจะยาวมากหรือสั้นมากแล้วแต่ส่วนวน การแปลตัวอย่างเช่น The child is father of the man. แปลความว่า เด็กวันนี่คือผู้ใหญ่ในวันหน้า

สำหรับหลักการแปลนั้นได้มีนักแปลชาวอังกฤษ ได้กล่าวไว้ใน The Art of Translation ว่า “ The truth is that there are no universally accepted principles of translation. Because the only people who are qualified to formulate them have never agreed among themselves... ”

นักแปลที่กล่าวคำนี้คือ Theodore Savory นอกจากนี้ เขายังได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการแปลไว้เพิ่มอีก 12 ประการ ดังนี้

1. A translation must give the words of original.⁴⁴

2. A translation must give the ideas of original.⁴⁵

⁴⁴ การแปลต้องให้คำที่เป็นต้นฉบับ

⁴⁵ การแปลต้องให้แนวคิดของต้นฉบับ

3. A translation should read like an original work.⁴⁶
4. A translation should read like a translation.⁴⁷
5. A translation should reflect the style of the original.⁴⁸
6. A translation should possess the style of the translator.⁴⁹
7. A translation should read as a contemporary of the original.⁵⁰
8. A translation should A translation should read as
a contemporary of the translator.⁵¹
9. A translation may add to or omit from the original.⁵²
10. A translation may never add to or omit from the original.⁵³
11. A translation of verse should be in prose.⁵⁴
12. A translation of verse should be in verse.⁵⁵

จากข้อกล่าวข้างต้นทั้ง 12 ข้อ... “ทำให้มีมุมมองในเรื่องการแปลภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาฉบับแปล คือว่า งานแปลจะต้องมีกระบวนการตัดออก เพิ่มเติม ปรับเปลี่ยน หรือคงไว้เหมือนเดิม และ ลักษณะการแปลที่มีความหลากหลายทางภาษา แต่ทั้งหมดที่กล่าวมานั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ ประสพการณ์ของผู้แปลมีมากน้อยอย่างไร และความเข้าใจในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอย่างไร ถ้าผู้แปลมีความสามารถเข้าใจในภาษาต้นฉบับและ ภาษาที่ตนเองจะถ่ายทอดออกไปนั้นเป็นอย่างดี และ เพิ่มเติมด้วยประสพการณ์มากด้วย งานแปลก็จะออกมาดีและสามารถจะตัดออก เพิ่มเติมสำนวน หรือจะคงเดิมก็เป็นได้ อย่างดี สิ่งสำคัญคือ ความเข้าใจในรูปแบบการแปลด้วย และมีมุมมองเข้าใจต้นฉบับอย่าง ท่องแท่งถึงเจตนารมณ์ของผู้เขียนข้อความนั้น”

⁴⁶ คำแปลควรอ่านเหมือนงานต้นฉบับ

⁴⁷ คำแปลควรอ่านเหมือนการแปล

⁴⁸ การแปลควรสะท้อนถึงรูปแบบของต้นฉบับ

⁴⁹ การแปลควรมีสไตล์ของผู้แปล

⁵⁰ คำแปลควรอ่านแบบร่วมสมัยของต้นฉบับ

⁵¹ คำแปลควรอ่านคำแปลเป็นร่วมสมัยของนักแปล

⁵² คำแปลอาจเพิ่มหรือละเว้นจากต้นฉบับ

⁵³ คำแปลต้องไม่เพิ่มหรือละเว้นจากต้นฉบับ

⁵⁴ การแปลกลอนควรเป็นร้อยแก้ว

⁵⁵ คำแปลของกลอนควรเป็นข้อ ๆ

8. ลำดับวิธีการดำเนินงานของการแปล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี บานชื่น กล่าวว่า เมื่อผู้แปลต้องการที่จะแปลงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง ควรจะดำเนินขั้นตอนในการแปล ดังนี้

1. ผู้แปลควรอ่านงานเขียนนั้นอย่างน้อย 2 ครั้ง
2. ผู้แปลจะต้องสังเกตรูปประโยค รูปศัพท์ที่ผู้เขียนเลือกใช้
3. ผู้แปลจะต้องตั้งคำถาม ถามตนเองว่า The performer (ผู้พูด หรือผู้เขียน) กำลังเล่นบทอะไรในบทแปลนั้น
4. เมื่อกำหนด Register ได้แล้ว ผู้แปลควรตั้งคำถามต่อไปว่า The performer เขียนให้ใครอ่านหรือพูดให้ใครฟัง
5. ผู้แปลจะต้องหารูป (Mode) หรือภาษาที่ The performer ใช้เป็นสื่อในการติดต่อหรือใช้เขียน พูดในงานแปลนั้น
6. ผู้แปลจะต้องสำรวจดูว่า The performer ใช้ภาษาถิ่น (Dialect) และภาษาที่ใช้เฉพาะตัวผู้พูด (Idiolect) บ้างหรือไม่ เพื่อเตรียมหาคำหรือ สำนวนที่เหมาะสมไว้ให้ตรงกับต้นฉบับ
7. เมื่อผู้แปลสามารถกำหนด The performer, Register, The Addresses Style และ Mode ของภาษาได้แล้ว ผู้แปลจึงเริ่มแปลโดยพยายามหล่อหลอมตนเองให้อยู่ในบทของ The performer อย่างสมบูรณ์ให้ได้ เมื่อนั้นงานแปลก็จะมีคุณภาพและประณีต ตลอดทั้งมีถ้อยคำ สำนวน และการใช้ที่วางทำนองที่น่าอ่านและน่าฟัง จึงถือว่าเป็นงานแปลที่มีคุณค่าควรแก่การยกย่องสืบไป

9. สิ่งที่ผู้แปลหรือนักแปลต้องมี

1. ผู้แปลจะต้องมีความรู้ภาษาของต้นฉบับ (Source Language) และภาษาที่จะใช้แปล (Target Language) อย่างดีเยี่ยม และถ้าผู้แปลมีความรู้ทางภาษาศาสตร์ ก็จะได้เปรียบมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้แปลควรจะแปลจากภาษาหนึ่งมาเป็นภาษาแม่ (Mother language)
2. ผู้แปลต้องมีความรู้ดีในเรื่องที่ตนกำลังแปลอยู่อย่างดี
3. ผู้แปลต้องเป็นผู้ตื่นตัวกระหายในความรู้และต้องเป็นนักอ่าน
4. ผู้แปลจะต้องมีใจรักการค้นคว้าวิจัยที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น

10. งานแปลที่ดี⁵⁶

มณฑิร ตั้งศิริพัฒน์ นักแปลชาวไทย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ การแปล (Translation) ว่า “ การแปลที่มีคุณค่าควรแก่การยกย่องนั้น จะต้องถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับได้อย่างครบถ้วน ไม่ขาดหรือไม่เกินแต่อย่างใดทั้งสิ้น ถ้างานแปลชิ้นใดมีการตัดเติมเสริมต่อ งานแปลชิ้นนั้นไม่ใช่แปล หากเป็นการดัดแปลง เรียบเรียง ตัดตอนต่อย่อ หรือสรุป การแปลที่ดีมีลักษณะถูกต้องตามอุดมคตินั้นจะต้องถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับได้อย่างถูกต้องงดงาม และแนบเนียนจนกระทั่งผู้อ่านไม่รู้สึกรู้ว่า ตนกำลังอ่านฉบับแปล กล่าวคือผู้แปลต้องมีศิลปะที่จะซ่อนเร้นร่องรอยของการแปลอย่างมิดชิด แนบเนียนจนกระทั่งผู้อ่านฉบับแปลมีความรู้สึก หรือความประทับใจเช่นเดียวกับผู้อ่านได้อ่านต้นฉบับนั้นทีเดียว ”

นักแปลอีกผู้หนึ่งคือ Alexander Fraser เขียนไว้ในหนังสือ The Principle of Translation ว่า งานแปลที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. The translation should give a complete transcript of the idea of the original work.⁵⁷
2. The style and manner of writing should be of the same character with that of the original.⁵⁸
3. The translation should have all the case of original composition.⁵⁹

อัจฉรา ไส้ศตรูโกล กล่าวถึงลักษณะการแปลที่ดี 3 ประการในหนังสือจุดมุ่งหมายหลักการและวิธีการแปลว่า

1. เชื่อถือได้นำไปใช้ได้ไม่ผิดข้อเท็จจริง ไม่ผิดความหมาย ความครบถ้วน ไม่ตัดต่อคัดแปลงให้ผิดไปจากต้นฉบับ เชื่อตรงต่อต้นฉบับ
2. ชัดเจนใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีร่องรอยของภาษาเดิม
3. เป็นธรรมชาติ งานแปลที่ดีภาษาต้องสละสลวย ไม่ฝืนหลักภาษาของผู้อ่าน

สัญญาวิ สายบัว กล่าวถึงลักษณะงานที่ดีว่า งานแปลที่ดีนั้นต้องมีทั้งความถูกต้องแม่นยำ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในงานแปล มีความชัดเจนเข้าใจง่าย รวมทั้งความเป็นธรรมชาติของภาษา

⁵⁶ หนึ่งฤทัย ลาที, การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอตแลนติกมหาสมุทรข้ามกาลเวลา, การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาอาชีพ คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, บทที่ 2 วารณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง, 2556. Accessed: 12/01/2021.

⁵⁷ การแปลควรให้การถอดเสียงที่สมบูรณ์เกี่ยวกับแนวคิดของงานต้นฉบับ

⁵⁸ ลักษณะและลักษณะการต้นควรมีลักษณะเดียวกันกับของต้นฉบับ

⁵⁹ การแปลควรมีองค์ประกอบดั้งเดิมทั้งหมด

ด้วย นอกจากนั้น มีนักวิชาการอีกท่านหนึ่งคือ พัทธี โภคาสัมฤทธิ์ ได้อธิบายลักษณะงานแปลที่ดีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยว่า

1. ความถูกต้องนับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุด เพราะผู้อ่านงานแปลมิได้เห็นต้นฉบับ จึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญมากๆ ที่ผู้แปลจะต้องถ่ายทอดความหมายให้สมบูรณ์และมีความถูกต้องตามต้นฉบับ

2. ความชัดเจน ความชัดเจนเกิดจากเทคนิคการเขียนและเรียบเรียง การเลือกใช้คำ ตลอดจนการอ่านทบทวนแบบมีระบบ เพราะภาษาบางภาษามีความสลับซับซ้อนเชิงโครงสร้าง และงานแปลบางครั้งจะอ่านไวยากรณ์ ผู้แปลจะต้องตรวจสอบความชัดเจนในภาษาที่ตนเองถ่ายทอดออกไปให้มีหมายชัดเจนกับต้นฉบับ

3. ความเป็นธรรมชาติ ความเป็นธรรมชาติของงานแปลอังกฤษเป็นไทยก็คือ เมื่อแปลแล้วต้องเป็นภาษาไทยที่ดี ใช้ศัพท์สำนวนที่คนไทยใช้ เมื่อแปลแล้วไม่ควรรู้ทันที่ว่าเป็นเอกสารที่แปลมาเพราะยังมีโครงสร้างประโยคและวิธีเรียงคำเป็นภาษาต้นฉบับอยู่และผู้แปลไม่ควรยึดรูปแบบของภาษาแต่ควรยึดความหมายเป็นสำคัญ

ดังนั้นในบทที่ 6 นี้ได้กล่าวถึงการแปลหลายๆ มุมมีความหมายการแปลตามทัศนะของนักแปล ตลอดทั้งหลักการแปล เป็นต้น ตอนสุดท้ายได้กล่าวถึงงานแปลที่ดีซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากๆ ถึงผู้อ่านจะแปลเก่ง แต่สำนวนยังไม่เป็นธรรมชาติ เมื่อผู้อ่านมาอ่านงานแปลยังมีความรู้ว่าเป็นสำนวนอยู่ในงานต้นฉบับอยู่ อย่างนี้เรียกว่า งานที่ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ผู้แปลจะต้องทำความเข้าใจในภาษาต้นฉบับให้อย่างท่องแท้ทุกรูปแบบทั้งระบบโครงสร้างประโยค ระบบคำศัพท์ และเจตนาารมณ์ผู้เขียนต้นฉบับต้องการสื่อสารอะไรไปยังผู้อ่าน ซึ่งผู้แปลจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจ นอกจากนั้น ภาษาที่แปลออกมาจะต้องเป็นตามสำนวนภาษาที่ผู้แปลใช้แปล ถ้าใช้ภาษาไทยสื่อสารให้คนไทย สำนวนแปลก็ต้องออกมาหรือถ่ายทอดออกมาก็ต้องมีสำนวนในภาษาไทยที่คนไทยใช้เพื่อการสื่อสารในความหมายและคำศัพท์นั้นๆ งานแปลก็จะมี ความชัดเจนและจัดว่า งานแปลนั้นมีคุณภาพที่ดี

อย่างไรก็ตาม เรื่องแนวคิดและเทคนิคการแปลนั้นตามหลักวิชาการแล้วได้มีนักแปลและผู้รู้ได้เขียนและแปลจากหนังสือวิชาการที่อยู่ในภาษาที่ 2 อยู่หลายเล่มที่ได้กล่าวถึงแนวคิดและกระบวนการแปลที่มีความหลากหลายทางภาษาและขั้นตอน เพราะผู้รู้แต่ละท่านก็มีพื้นฐานองค์ความรู้ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในอดีตก็จะมีสำนักเรียนที่สอนวิชาการในศาสตร์ต่างๆ จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้รู้มีความเชี่ยวชาญต่างกันออกไป ขณะเดียวกันวิชาการการแปลเป็นวิชาที่ต้องใช้ศาสตร์และศิลป์กำกับดูแลเรื่องการเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องและมีความสอดคล้องกับภาษาต้นฉบับให้มากที่สุด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้แปลจะต้องฝึกเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการแปลแต่ละครั้งจะต้องทำความเข้าใจทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาที่ตนเองจะต้องการสื่อสารออกไปให้มีความหมายที่สอดคล้องกับและมีความสมบูรณ์ด้าน

ไวยากรณ์และความหมายให้มากที่สุด เพื่อความเข้าใจของผู้อ่านและผู้บริโภคข่าวสารหรือเรื่องราวที่ผู้แปลสื่อสารออกไปให้ดีที่สุด

สำหรับบทนี้คือ หลักการ ขั้นตอน วิธีการ และ กระบวนการแปลภาษาต้นฉบับเป็นภาษาแปลนั้น มีความหลากหลายแนวคิดที่ผู้เขียนและเรียบเรียงไม่ได้นำมาเขียนไว้ในบทนี้ก็ต้องฝากท่านผู้อ่านได้ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อประกอบแนวคิดที่หลากหลายในนำมาเป็นองค์ความรู้เชิงวิชาการในการแปลความหมายจากภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาแปล และ อย่าติดหลักไวยากรณ์มากเกินไปก็จะเป็นปัญหาในการตีความหมาย แต่ก็ได้บอกว่า หลักไวยากรณ์ไม่สำคัญ อย่างน้อยทำให้ผู้แปลสามารถปรับเปลี่ยนสำนวนภาษาได้ดีขึ้น ถ้าผู้แปลติดกับอยู่กับหลักไวยากรณ์ร้อยละ 100 ก็จะทำให้ไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงสำนวน หรือ ปรับเปลี่ยนภาษาให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ของเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

..... The End of Chapter 6

บทที่ 7

ทฤษฎีการแปลกับการตีความหมาย ภาษาต้นฉบับเพื่อการสื่อสาร

สำหรับบทที่ 7 นี้เป็นการนำทฤษฎีมาใช้ในการตีความหมายทางภาษา เพื่อให้มีความหมายสอดคล้องกับโครงสร้างทางภาษานั้นๆ เพราะทฤษฎีเป็นกรอบและแนวทางในการคัดเลือกสำนวนในการสื่อสารให้ถูกต้องและเป็นไปตามโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ที่ผู้เขียนใช้ในงานต้นฉบับ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำทฤษฎีมาเป็นกรอบด้วย แต่ด้วยที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 6 ว่า แนวคิดและเทคนิคการแปลมีความหลากหลายรูปแบบ เพราะผู้แปลมีประสบการณ์ต่างกันจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักการแปลมีหลากหลายมุมที่เสนอออกมาในรูปบทความวิชาการ หนังสือวิชาการที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักการแปลและขั้นตอนต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันบ้าง เหมือนกันบ้าง

ดังนั้น การนำทฤษฎีหลักการแปล หรือ ทฤษฎีว่าด้วยการตีความหมายมาเป็นอีกเรื่องให้ผู้แปลควรจะได้รับการเรียนรู้และทำความเข้าใจ เพราะว่า การแสวงหาแนวทางการศึกษาให้ได้ผลของนักวิชาการ หรือ นักเรียน นักศึกษา หรือ ผู้แปลข้อความเพื่อสื่อสารความหมายให้สำเร็จตามความประสงค์ของตนเองนั้น แน่นนอนต้องมีกรอบแนวทางและวิธีการ ตลอดทั้งหลักการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้น การตีความหมายของภาษาต่างๆ และการถ่ายทอดความคิดความรู้สึจากภาษาที่ ๑ สู่ภาษาที่ ๒ หรือ สำนวนตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องยากต่อการจะปฏิบัติการ อันเนื่องมาจากว่า เมื่อลงมือปฏิบัติแล้วไม่รู้ว่าจะถูกต้องหรือไม่อย่างไร ไม่เป็นไปตามภาษาต้นฉบับ หรือ เจตนารมณ์ของผู้เขียนข้อความนั้นๆ ก็ได้

อย่างไรก็ตาม ในบทนี้ผู้เขียนจึงต้องกล่าวถึงกรอบและแนวทางที่ผู้แปลจะต้องตระหนักถึง หรือ จะยึดเป็นแนวทางของการลงมือปฏิบัติการแปลภาษา การถ่ายทอดงานแปลและงานเขียนบทความวิชาการต่าง ๆ อันเนื่องด้วยการตีความหมายทางภาษา นั่นคือ คำว่า ทฤษฎี

(Theories) หมายความว่า หลักการ (Principles) หรือ กระบวนการ (Process) หรือ รูปแบบการถ่ายทอดความหมายทางภาษาต้นฉบับไปสู่อีกภาษาหนึ่งที่เรียกว่า ภาษาที่ ๒ ในความเป็นจริงทฤษฎีหลักการแปลยังไม่มีใครเขียนไว้อย่างเป็นหลักการ เพียงเขียนถึงกระบวนการ และลักษณะการแปลซึ่งผู้แปลจะต้องระมัดระวัง อาจจะสับสนเนื่องมาจากว่า การแปลนั้นเป็นตีความจากต้นฉบับเท่านั้นเอง จึงขึ้นอยู่กับต้นฉบับมีความอย่างไร และเวลาตีความหรือถ่ายทอดความก็ยึดต้นฉบับ

ถ้าแปลหรือตีความเกินนั้นถือว่า ผิดหลักการแปล จึงต้องการให้ผู้แปลทำความเข้าใจในหลักทฤษฎีหรือหลักการบางอย่างที่เกี่ยวกับการแปลหรือเครื่องมือที่ช่วยในการตีความหมายให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทฤษฎีที่จะนำมากล่าวในบทนี้เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อมโยงกับงานตีความหมายทางภาษาและการเปลี่ยนแปลงภาษาที่ 1 เป็นภาษาตนเอง หรือ ภาษาที่ 2 ที่ผู้แปลต้องการสื่อสารออกไปยังผู้อ่านข้อมูลหรือข่าวสารที่แปลออกไปอยู่ในรูปบทความวิชาการ บทความวิจัย นวนิยาย เรื่องสั้น หรือ ข้อมูลเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์ โดยย่อๆ ดังนี้

๑. ทฤษฎี Skopos theory¹

Skopos theory คือ ทฤษฎีสโกโปส คำว่า skopos มาจากคำภาษากรีก σκοπός หมายถึง a watchman, a mark, a goal or end one has in view, the final objective = จุดประสงค์ Skopos theory (ภาษาเยอรมัน: Skopostheorie) เป็นแนวคิดหนึ่งของศาสตร์การแปล นักภาษาศาสตร์ชาวเยอรมันชื่อฮันส์ แฟร์เมียร์ (Hans Vermeer) เป็นต้นคิด แนวคิดคือการแปลและการล่ามควรคำนึงถึง "หน้าที่" (function) ของตัวบทเป็นสำคัญ ทั้งของบทต้นฉบับ/ต้นทาง (source text) และของบทแปล/เป้าหมาย (target text)

ทฤษฎีสโกโปส เน้นว่าการแปลเป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายหรือเป้าประสงค์ (an activity with an aim or purpose) และเน้นผู้รับสาร (intended addressee or audience of the translation) และ การแปลคือการผลิตตัวบทเป้าหมายในสังคมเป้าหมาย เพื่อเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้และผู้รับสารที่กำหนดไว้ในสภาวะการณ์เป้าหมาย To translate means to produce a target text in a target setting for a target purpose and target addressees in target circumstances.

ทฤษฎีนี้ไม่มองว่าตัวบทต้นฉบับมีสถานะเหนือบทแปล ตัวบทต้นฉบับเป็นการ "เสนอให้ข้อมูล" ซึ่งผู้แปลนำมา "เสนอให้ข้อมูล" แก่ผู้อ่านเป้าหมาย

The source is an "offer of information", which the translator turns into an "offer of information" for the target audience.

¹<https://translation-studies.blogspot.com/2013/04/skopos-theory.html>, Christiane Nord, Translating as a Purposeful Activity, St. Jerome Publishing, 1997, Accessed: 22/02/2021.

พอล คุสมาล (Paul Kussmaul) ² เขียนไว้ว่า: "แนวการแปลเชิงหน้าที่นิยม มีลักษณะใกล้เคียงกับทฤษฎีสโกโปสมาก หน้าที่ของงานแปล ขึ้นอยู่กับความรู้ ความคาดหวัง คุณค่าและขอบของผู้รับสารเป้าหมาย ซึ่งก็ยังได้รับอิทธิพลจากสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรม ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ย่อมมากำหนดว่าควรจะคงหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับหรือของข้อความตอนใดๆ ในตัวบทต้นฉบับนั้นเอาไว้อย่างเดิม หรือจำเป็นต้องปรับแปรหรือแม้แต่เปลี่ยนแปลงหน้าที่นั้นไปเลย"

"The functional approach has a great affinity with Skopos theory. The function of a translation is dependent on the knowledge, expectations, values and norms of the target readers, who are again influenced by the situation they are in and by the culture. These factors determine whether the function of the source text or passages in the source text can be preserved or have to be modified or even changed."

Ries³ เป็นทฤษฎีการแปลที่ยึดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการแปลเป็นหลัก คำว่า Skopos มาจากภาษา กรีกว่า Skopos หมายถึง จุดประสงค์ เป้าหมาย หรือ เจตนา ความหมายที่ใช้ในทฤษฎีนี้ คือ จุดมุ่งหมาย จุดหมายปลายทาง หรือ หน้าที่ ดังนั้น ไรส์ จึงเสนอหลักสำคัญของทฤษฎีว่าด้วยการแปล คือ

(๑) การแปลจะต้องยึดหน้าที่ของงานแปลเป็นหลัก

(๒) งานแปลเป็นการนำเสนอข้อมูลที่หนึ่งให้แก่วัฒนธรรมปลายทางในรูปแบบของภาษา ปลายทาง ข้อมูลที่นำเสนอ นั้นเป็นข้อมูลหนึ่งที่มาจากวัฒนธรรมต้นทางและเขียนเป็นภาษาปลายทาง

(๓) งานแปลเป็นงานลอกเลียนแบบข้อมูลที่นำเสนอในภาษาต้นทาง

(๔) งานแปลจะต้องอ่านเข้าใจในตัวของมัน

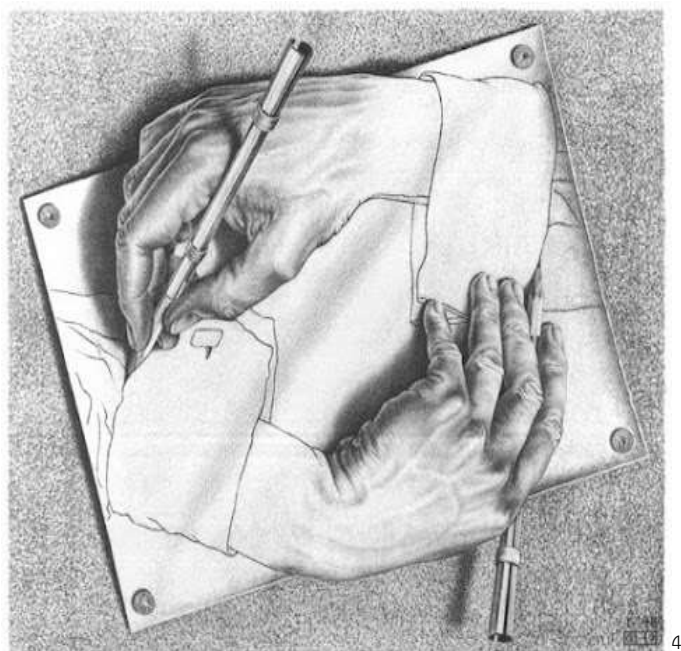
(๕) งานแปลจะต้องสอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับ

(๖) หลักการต่าง ๆ สามารถลบบทบาทมีความสำคัญไม่เท่ากัน

ฉะนั้น ความเข้าใจพื้นฐานในทฤษฎีนี้คือ ตัวบทเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงในวัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้น การแปลทุกครั้งจึงเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมไปในตัวด้วยทุกครั้ง จึงสามารถวิเคราะห์หลักการของทฤษฎีนี้ได้ว่า การกระทำทุกอย่างต้องมีจุดมุ่งหมาย เป้าหมายในการกระทำแต่ละครั้ง และ ไรส์ได้เขียนเป็นกราฟ ดังนี้

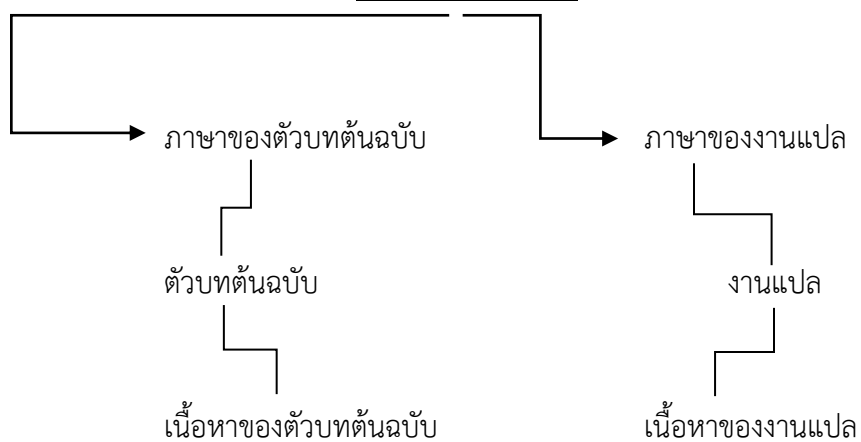
²http://en.wikipedia.org/wiki/Skopos_theory, <http://concordances.org/greek/4649.htm>, Paul Kussmaul, Training The Translator, John Benjamins Publishing Co, 1995, Accessed: 22/02/2021.

³<http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/skopos.html>, Accessed: 22/02/2021.

4

สถานการณ์

⁴<https://translation-studies.blogspot.com/2013/04/skopos-theory.html>, Accessed: 22/01/2021.

๒. ทฤษฎีการแปล: Friedrich Schleiermacher

ฟรีดริช ดานีเอล แอ็นสท์ ชไลเออร์มัคเคอร์⁵ (เยอรมัน: Friedrich Daniel Ernst Schleiermacher) เป็นนักปรัชญา นักเทววิทยา และปราชญ์พระคัมภีร์ชาวเยอรมัน เขาพยายามเป็นตัวกลางในการประนีประนอมระหว่างฝ่ายลัทธิเรื่องปัญญา กับฝ่ายโปรเตสแตนต์หัวเก่า ชไลเออร์มัคเคอร์ในฐานะนักตีความตำราต่างๆ ได้ตั้งคำถามว่าการแปลที่ดีคืออะไร เขามองว่าการแปลมีสองแนวทาง อย่างแรกคือแปลแบบดึงผู้อ่านเข้าหาผู้เขียน (foreignization) อย่างที่สองคือแปลแบบดึงผู้เขียนเข้าหาผู้อ่าน (domestication) เขามองว่างานแปลต่างๆ ในยุคนั้นถูกแปลแบบหลังมากเกินไปเพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้อ่าน จนบางครั้งไปลดทอนวัฒนธรรมจากต้นทางลง ชไลเออร์มัคเคอร์มองว่าการแปลที่ดีคือการแปลที่ดีคือการแปลอย่างแรก คือการแปลด้วยสำนวนภาษาที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย ทำให้ผู้อ่านได้รับรู้ธรรมชาติใหม่ มิมีโนทัศน์หรือมโนภาพแบบใหม่ขึ้นมา

เขาได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ความต่างระหว่างการแปล การถอดความ และการเลียนแบบการที่คำพูดถูกแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง เป็นเรื่องที่เรพบเจอทุกหนแห่งในรูปแบบต่างๆ กันไป ในด้านหนึ่ง การแปลช่วยให้ผู้คนที่เคยถูกขวางกั้นจากกันด้วยความกว้างใหญ่ของพื้นโลกมาติดต่อกันได้ หรืออาจช่วยดูดซับเอาผลิตผลของภาษาที่สาบสูญไปแล้วหลายศตวรรษมาไว้ในอีกภาษาหนึ่ง ในอีกด้านหนึ่ง เราไม่จำเป็นต้องก้าวออกไปนอกพรมแดนของภาษาใดภาษาหนึ่งเพื่อพบกับปรากฏการณ์ของการแปล เพราะภาษาพูดของชนเผ่าที่แตกต่างกันภายในหนึ่งชนชาติ และพัฒนาการที่แตกต่างกันของภาษาเดียวกันหรือภาษาท้องถิ่นในแต่ละศตวรรษ หากจะกล่าวอย่างเข้มงวดแล้ว ย่อมถือเป็นภาษาที่แตกต่างกัน บ่อยครั้งต้องอาศัยการแปลโดยสิ้นเชิง

แม้กระทั่งคนร่วมยุคสมัยเดียวกัน ไม่ได้ถูกขวางกั้นด้วยภาษาท้องถิ่น แต่มาจากคนละชนชั้นทางสังคมที่มีการติดต่อกันน้อยมาก และมีช่องว่างทางการศึกษา ก็มักสื่อสารกันไม่รู้เรื่อง ต่อเมื่ออาศัยกระบวนการแปลเช่นกัน จะว่าไปแล้ว มิใช่มีบ่อยครั้งหรือที่เราต้องแปลคำพูดของคนอีกคนหนึ่งให้ตัวเองฟัง แม้ว่าคนๆ นั้นจะดูใกล้เคียงกับเรา แต่มีความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างจากเรามาก เวลาที่เราารู้สึกว่า คำพูดเดียวกัน ถ้าออกมาจากปากของเรา น่าจะมีความหมายแตกต่างออกไปโดยสิ้นเชิง หรือมีน้ำหนักแข็งกว่าหรืออ่อนกว่าเมื่อออกมาจากปากของเขา และเราคงใช้ถ้อยคำสำนวนที่แตกต่างออกไป หากเราต้องการสื่อสารในสิ่งเดียวกับที่เขาตั้งใจจะพูด เมื่อเรานิยามความรู้สึกนี้ให้แก่ตัวเองอย่างแจ่มชัดมากขึ้น และเมื่อมันกลายเป็นความคิดในใจเรา

⁵https://th.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Schleiermacher, *Hermeneutics: The Handwritten Manuscripts*, ed. by Heinz Kimmerle, trans. by James Duke and Jack Forstman (Missoula: Scholars Press, 1977), p. 196: "just as the whole is understood from the parts, so the parts can be understood from the whole. This principle is of such consequence for hermeneutics and so incontestable that one cannot even begin to interpret without using it.", Accessed: 18/12/2020.

นั่นเท่ากับเรากำลังแปลนั่นเอง มีบ้างบางครั้งด้วยซ้ำไปที่เราต้องแปลคำพูดของตัวเอง เมื่อเราต้องการทำให้คำพูดนั้นเป็นของเราจริงๆ

อีกครั้งหนึ่ง ทักษะการแปลไม่ได้ใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะโยกย้ายสิ่งที่ภาษาหนึ่งสร้างขึ้นในทางวิชาการและวาทศิลป์มาปลูกลงบนพื้นดินต่างประเทศ เพื่อขยายขอบเขตของพลังความคิดเท่านั้น แต่ยังใช้ในการติดต่อค้าขายทางธุรกิจระหว่างบุคคลต่างชนชาติ รวมทั้งการติดต่อสื่อสารทางการทูตระหว่างรัฐบาลอธิปไตย ซึ่งต่างฝ่ายต่างนิยมเจรจากับอีกฝ่ายด้วยภาษาของตัวเอง เพื่อเป็นหลักประกันว่าต่างเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง โดยไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ตายแล้ว แน่นนอน เราไม่คิดจะพูดครอบคลุมหมดทุกเรื่องที่อยู่ในขอบเขตกว้างใหญ่ของหัวข้อนี้ ความจำเป็นที่ต้องมีการแปล แม้แต่ภายในภาษาและสำนวนพูดของตัวเอง – ซึ่งเป็นความจำเป็นทางด้านอารมณ์ความรู้สึกเฉพาะหน้าไม่มากนักน้อย -- ในแง่ของความสำคัญแล้ว ถือว่าไม่จำเป็นต้องมีการขึ้นและมากไปกว่าปัจจัยทางด้านอารมณ์ความรู้สึก หากต้องการวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการแปลประเภทนี้ มันก็คงเป็นแค่กฎเกณฑ์ที่วางจุดยืนทางด้านจริยธรรมล้วนๆ เพื่อให้คนเปิดใจกว้างต่อสิ่งต่างๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกันมากนัก

แต่ถ้าหากเรายกการแปลประเภทนี้ออกไปก่อน และว่ากันเฉพาะการแปลจากภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาของเรา เราสามารถแบ่งการแปลประเภทนี้ออกเป็นสองระเบียบวิธี ซึ่งมีใช้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เพราะมันมักจะไม่เป็นเช่นนั้น แต่แตกต่างกันด้วยเส้นแบ่งที่เลื้อยซ้อนกันมากกว่า กระนั้นก็ยังถือว่าเป็นระเบียบวิธีที่ต่างกันอยู่ดี หากพิจารณาถึงเป้าหมายสุดท้ายของแต่ละวิธี หน้าที่ของล่ามอยู่ในโลกของธุรกิจ ส่วนหน้าที่ของนักแปลที่แท้จริงอยู่ในด้านวิชาการและศิลปะ หากท่านใดเห็นว่าคำนิยามนี้ใช้ตามอำเภอใจ โดยถือตามความเข้าใจทั่วไปว่า ล่ามหมายถึงการถ่ายทอดระหว่างภาษาด้วยปาก และการแปลคือการถ่ายทอดทางลายลักษณ์อักษร ข้าพเจ้าก็ต้องขอภัยที่ใช้คำสองคำนี้ เพราะมันยังใช้ได้ดีในกรณีนี้และคำนิยามทั้งสองแบบก็ยังไม่แตกต่างกันจนเกินไป

การถอดความ (paraphrase) คือการหาทางเอาชนะความไร้เหตุผลของภาษา เพียงแต่อาศัยวิธีที่อื่นๆ โดยบอกตัวเองว่า "ถึงแม้ฉันไม่พบคำในภาษาของฉันที่สอดคล้องกับคำในภาษาต้นฉบับ ฉันก็ยังหาวิธีคงคุณค่าของต้นฉบับไว้ได้ด้วยโดยเพิ่มคำจำกัดความหรือคำขยายความเข้าไป" ดังนั้น การถอดความจึงแก้ปัญหาด้วยการรวบรวมรายละเอียดที่นิยามอย่างหลวมๆ แกว่งไปแกว่งมาระหว่างสองขั้วของ "ความมากเกินไป" ที่เย็นเยือกจริงจัง กับ "ความน้อยเกินไป" อย่างน่าเสียดาย ด้วยวิธีการนี้ มันอาจถ่ายทอดเนื้อหาบางส่วนออกมาได้อย่างถูกต้องเที่ยงตรงในขอบเขตจำกัด แต่ละทั้งความประทับใจของต้นฉบับไปโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้เพราะภาษาอันมีชีวิตชีวาถูกฆ่าอย่างไม่มีทางกู้ชีพ ทุกคนรู้สึกได้ว่า ต้นฉบับไม่มีทางเป็นแบบนี้ และไม่มีทางกลั่นออกมาจากอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์คนหนึ่ง นักถอดความจัดการกับองค์ประกอบของทั้งสองภาษา รวากับมันเป็นสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ที่สามารถลดทอนจนเหลือค่าเท่ากันได้ด้วยการบวกหรือลบ แต่จิตวิญญาณของภาษาที่แปลงมาหรือภาษาต้นฉบับย่อมไม่มีทางสำแดง

ออกมาได้ด้วยกระบวนการแบบนี้ ยิ่งกว่านั้น ถ้าการถอดความพยายามค้นหาร่องรอยทางจิตวิทยาของการเชื่อมโยงทางความคิด ซึ่งมีกลุ่มเครือและเลื่อนลอย โดยใช้อนุประโยคต่างๆ เสริมเข้ามา ย่อมเท่ากับว่าการถอดความนั้นพยายามทำตัวเป็นงานอรรถกถาพร้อมๆ กันไปด้วย โดยเฉพาะในงานเขียนยากๆ การถอดความจึงยิ่งห่างไกลจากแนวความคิดของการแปลออกไปอีก

การเลียนแบบ (imitation) คือ การยอมจำนนต่อความไร้เหตุผลของภาษา ยอมรับว่าไม่มีทางสร้างแบบจำลองของผลงานศิลปะการประพันธ์จากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยที่แต่ละส่วนของภาษาปลายทางสอดคล้องกับแต่ละส่วนของภาษาต้นทางอย่างเที่ยงตรง ดังนั้น ด้วยความแตกต่างของภาษา (ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงความแตกต่างอื่นๆ ที่สำคัญอีกเป็นจำนวนมาก) จึงไม่มีทางทำอะไรได้ นอกจากเขียนเลียนแบบขึ้นมาใหม่ โดยที่ผลงานทั้งหมดประกอบขึ้นมาจากส่วนต่างๆ ที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากส่วนต่างๆ ของต้นฉบับ แต่กระนั้นก็ตาม มันยังให้ผลลัพธ์สุดท้ายที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับโดยรวม เท่าที่ความแตกต่างในวัตถุดิบจะเอื้อให้เกิดขึ้นได้

การสร้างใหม่แบบนี้ย่อมไม่ใช่ผลงานดั้งเดิมอีกต่อไป ทั้งยังมิได้มุ่งหมายที่จะเป็นตัวแทนและสำแดงถึงจิตวิญญาณของภาษาต้นทางอย่างแท้จริงด้วย ความเป็นต่างด้าวที่มีอยู่ในต้นฉบับถูกเปลี่ยนแปลงไปจนไม่เหลือซาก เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างของภาษา ศิลธรรมและการศึกษา ผลงานประเภทนี้คาดหวังที่จะทำปฏิกิริยาต่อผู้อ่าน เช่นเดียวกับที่ต้นฉบับทำปฏิกิริยาต่อผู้อ่านในภาษาดั้งเดิมให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ ในการพยายามรักษาปฏิกิริยาเดียวกันนี้ไว้ มันจึงต้องบูชาสัญลักษณ์ของผลงานนั้นเสียด้วยเหตุนี้เอง นักเลียนแบบจึงไม่มีเจตนาแม้แต่อย่างน้อยนิดที่จะชักนำทั้งสองฝ่ายเข้ามาหากัน กล่าวคือ ผู้เขียนภาษาต้นฉบับกับผู้อ่านผลงานเลียนแบบ ทั้งนี้เพราะนักเลียนแบบไม่เชื่อว่า ความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างสองฝ่ายนี้เป็นไปได้ เขาเพียงแต่ต้องการให้ผู้อ่านได้รับความประทับใจคล้ายกับที่ผู้อ่านร่วมภาษากับต้นฉบับได้รับเท่านั้นเอง

การถอดความมักใช้ในงานวิชาการ ส่วนการเลียนแบบมักใช้ในงานศิลปะ และดังที่ทุกคนยอมรับว่า ผลงานศิลปะย่อมสูญเสียน้ำเสียง ความงามและเนื้อหาทางศิลปะทั้งหมดไปกับการถอดความ ในทำนองเดียวกัน คงไม่มีใครเฝ้าพอที่จะคิดหาทางเลียนแบบผลงานชิ้นเอกทางวิชาการโดยเขียนเนื้อหาขึ้นมาใหม่ตามอำเภอใจเป็นแน่

อย่างไรก็ตาม กระบวนการทั้งสองแบบนี้ย่อมไม่เป็นที่พึงพอใจแก่ใครก็ตาม ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากคุณค่าของผลงานชิ้นเอกในภาษาอื่น และต้องการถ่ายทอดพลังของผลงานนั้นให้แก่ผู้อ่านที่พูดภาษาเดียวกับเขา อีกทั้งเขายังมีแนวความคิดเกี่ยวกับการแปลที่เข้มงวดกว่านั้นอยู่ในใจด้วย ในที่นี้ เราไม่สามารถประเมินค่าการถอดความและการเลียนแบบให้ละเอียดกว่านี้ เพราะมันอยู่นอกเหนือแนวความคิดเกี่ยวกับการแปล เราเพียงแต่หยิบยกขึ้นมา เพื่อตีกรอบให้เห็นถึงขอบเขตของสิ่งที่เราสนใจ

๓. ทฤษฎีการแปล และการปฏิบัติ

ทฤษฎีการแปล และการปฏิบัติ เขียนโดย ลาร์สัน⁶ (Larson) เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่ได้รับการปฏิบัติ การปฏิบัติที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่ดี ทั้งสองประเด็นนี้มีความเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน การแปลที่ดีจะต้องประกอบด้วยความถูกต้องในแง่ของความหมาย และธรรมชาติของภาษาที่แปลออกไป และจะต้องทำให้ผู้รับที่ไม่คุ้นเคยกับภาษาต้นทางเข้าใจได้ทันที การแปลเป็นกระบวนการที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์ความหมายจากรูปแบบของภาษาหนึ่งไปยังอีกรูปแบบหนึ่ง และทำให้เกิดความหมายด้วยภาษาที่สองซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกัน การแปลประกอบด้วยการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ สถานการณ์ในการสื่อสาร และบริบททางวัฒนธรรมของภาษาต้นทาง จากนั้นทำการวิเคราะห์เพื่อหาความหมาย และสื่อความหมายดังกล่าวโดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมในภาษาและบริบททางวัฒนธรรมของภาษาปลายทาง

๔. ทฤษฎีการแปลของ Jean Delisle

ทฤษฎีการแปลของฌอง เดอลีล⁷ (Jean Delisle) อาจารย์สาขาการแปล มหาวิทยาลัยออตตาวา ประเทศแคนาดา เขาบอกว่าคนที่พูดได้สองภาษาอย่างแท้จริง (Bilingual) หมายถึง คนที่พูดและเขียนทั้งสองภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถ้าพูดได้อย่างเดียว ไม่ถือว่าเป็น bilingual ทฤษฎีของเขาเน้นที่การฝึกฝนนักแปลรุ่นใหม่ เนื่องจากเขาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย จึงมีหน้าที่สอนนักศึกษา เขากล่าวว่านักแปลหน้าใหม่ หรือนักแปลฝึกหัดเข้าใจตัวบทก็จริง แต่เวลาถ่ายทอดมักผูกติดภาษาต้นฉบับมากเสียจนหาคำที่สละสลวยในภาษาปลายทางไม่ได้ เขาอธิบายว่าการผูกติดอาจเกิดขึ้นจากการเข้าใจไม่หมด หรือความสามารถด้านการเขียนน้อยไปก็ได้

การฝึกฝนการแปลคือการเรียนรู้วิธีคิดเพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม แต่มีน้อยคนมากที่จะถ่ายทอดความคิดผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม เพราะเป็นตัวของตัวเองมากเกินไป การแปลคือแบบฝึกหัดที่เป็นรูปธรรมของการวิเคราะห์และสังเคราะห์ กล่าวคือแยกส่วนแล้วประกอบใหม่ จากนั้นทำความเข้าใจอีกทีอย่างเป็นระบบ จะทำให้ความเข้าใจเราเด่นชัด ตัวบทแนววจนปฏิบัติศาสตร์และทั่วไป เป็นวิธีการนำเสนอของฌอง เขาบอกว่าขอสงวนทฤษฎีของเขาไว้สำหรับตัวบทสองประเภทนี้เท่านั้น เขาใช้คำว่า วจนปฏิบัติศาสตร์เพราะเป็นตัวบทที่ต้องการนำเสนอข้อมูล นำไปใช้เฉพาะด้าน มีวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ไม่ได้เขียนขึ้นเฉยๆ เขาไม่กล่าวถึงวรรณกรรมเพราะมีเป้าหมายต่างกันแม้จะ functional เหมือนกัน

คำว่า วจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวข้องกับบริบทด้านการสื่อสารหรือวาทกรรม ไม่ใช่แค่ไวยากรณ์ ผู้แปลต้องศึกษา เจตนาตัวบท ลักษณะตัวบท และผู้อ่านสารไปพร้อมๆ กัน ตัวบทประเภทประเภทวจนปฏิบัติศาสตร์ ได้แก่ ข่าว บทความหนังสือพิมพ์ เอกสารธุรกิจ เอกสาร

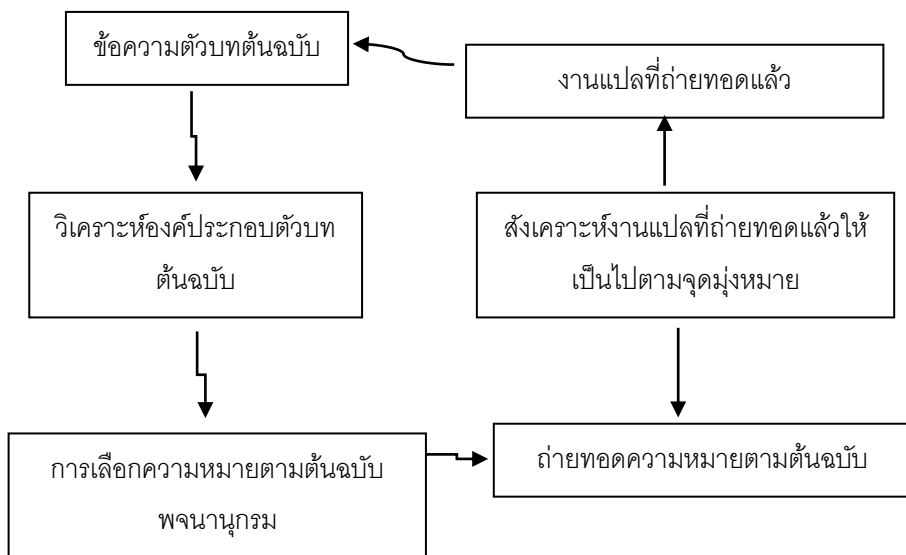
⁶ http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/00618/chapter2.pdf, Accessed: 22/02/2021.

⁷ <http://tran-tm.blogspot.com/2010/01/jean-delisle.html>, Accessed: 22/02/2021.

โต้ตอบ แผ่นพับท่องเที่ยว รายงานประจำปี ตัวบทประเภทนี้ไม่ระบุชื่อผู้เขียน เพราะไม่ต้องการเน้นตัวตนผู้เขียน ไม่ต้องการแสดงความรู้สึกผู้ส่งสาร ความซับซ้อนมีน้อยมาก ตรงไปตรงมา มุ่งเน้นตัวสาร เป็นวัตถุวิสัยในทางตรงกันข้าม เขาบอกว่าตัวบทประเภทวรรณกรรม คือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน เป็นอัตวิสัยมาก มุ่งเน้นผู้เขียน ใช้ภาษาระดับสูง ไม่ใช่วิถีทางเท่านั้น แต่เป็นเป้าหมาย

Analogy คือการเทียบคล้ายของความคิดที่คล้ายคลึง เพราะไม่มีคำตอบแบบตรงๆ เป็นการใช้ความคิดโดยการเทียบคำ หรือ Reasoning by analogy Correspondence คือ การเทียบเคียง คือ เอาคำที่มีในพจนานุกรมมาใช้ได้เลย

เขายังได้เสนอรูปแบบการถ่ายทอดงานแปล ดังนี้
กระบวนการแปลตามแนวคิดของ ฌอง เดอลีล
(Jean Delisle)

จากกราฟแสดงกระบวนการถ่ายทอดภาษาหรือ การตีความหมายของข้อความจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งหรืออีกข้อความตามจุดมุ่งหมายของของตีความหรือผู้แปลนั้น ก็จะเป็นรูปแบบที่ไม่แตกต่างกันมากนักกับทฤษฎีหรือหลักการแปลของนักวิชาการซึ่งก็จะเริ่มจากต้นฉบับเสมอ ลำดับนั้นจึงเป็นกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะส่วนประกอบต่างๆ ที่ผู้เขียนได้นำเสนอข้อความว่ามีอย่างไรและเจตนารมณ์ของผู้เขียนต้องการสื่ออะไรที่ ฌองได้กล่าวว่า การแปลคือ การเทียบคำของภาษาที่หนึ่งกับแนวคิดที่ ๒ ตามความหมายที่อยู่ในพจนานุกรม ซึ่งฌองบอกว่าสามารถนำมาใช้ได้ตามนั้นเลย สุพรรณิ ปินมณี (2555) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการ

แปลว่า การแปลคือการแทนที่สารหรือข้อความในภาษาหนึ่งด้วยสารหรือข้อความในอีกภาษาหนึ่ง เป็นงานที่ต้องทำอย่างประณีตในการถ่ายทอดความคิดนั้น

๕. ทฤษฎีภาษาศาสตร์ (Linguistics)

Chomsky นักภาษาศาสตร์ได้นำเสนอแนวคิดการอธิบายภาษาของมนุษย์โดยใช้หลักสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ในภาษาและการใช้ภาษา 2) โครงสร้างลึก และโครงสร้างผิว⁸ ดังนี้

1) ความรู้ในภาษาและการใช้ภาษา หมายถึง การที่เจ้าของภาษาจะสามารถรับรู้ไวยากรณ์ของภาษาตนเองโดยไม่ได้ผ่านการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ กล่าวคือ สามารถตัดสินใจว่าประโยคใดถูกหรือผิดแม้ไม่เคยได้ยินประโยคนั้นๆ มาก่อนในภาษาไทย เช่น เขาซื้อมะม่วง 3 ใบ หากเอ่ยเช่นนี้ เจ้าของภาษาไทยจะรู้ทันทีว่าผิด หรือ แม้แต่ภาษาอังกฤษ เช่น No have sir ประโยคที่ถูกต้องควรพูดว่า We don't have it, sir. จึงจะถูกต้อง และการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถจริงๆ ของเจ้าของภาษาในการถ่ายทอดภาษาให้มีความหมายเข้าใจได้ซึ่งการใช้ภาษาที่ว่า อาจจะไม่สามารถแบบเจ้าของภาษาจะรู้กฎของภาษาไม่ว่าจะถูกหรือผิด เนื่องจากความผิดพลาดนี้อาจมีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การพูดผิด พูดไม่จบประโยค เป็นต้น

2) โครงสร้างลึกและโครงสร้างผิว กล่าวคือ ความหมายที่ต้องการจะสื่อ หรือ ความหมายที่แท้จริงของผู้พูด สามารถสื่อความหมายได้มากกว่าโครงสร้างผิว ซึ่งโครงสร้างผิวก็คือสิ่งที่ผู้พูดพูดหรือเขียนออกมาเป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น Jack and Jill's house locates near the beautiful mountain and river. ประโยคนี้มีโครงสร้างผิวที่เหมือนกัน แต่ผู้ฟังสามารถตีความได้สองอย่าง คือ บ้านของ Jack และ Jill ตั้งอยู่ใกล้กับภูเขาและแม่น้ำที่สวยงาม (ทั้งภูเขาและแม่น้ำสวยงาม) หรือ บ้านของ Jack และ Jill ตั้งอยู่ใกล้กับภูเขาที่สวยงามและแม่น้ำ กล่าวได้ว่า ความหมายที่เราตีความนี้จากโครงสร้างลึกในภาษานั้นเอง

6. ทฤษฎีอรรถศาสตร์ (Semantics)⁹

อรรถศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาความหมาย ตามแนวคิดของ Bell (1991) กล่าวถึงภาษาว่า เป็นโครงสร้างที่มีรูปแบบเป็นรหัสที่ประกอบรวมกันเพื่อแสดงความหมายและมีระบบการสื่อความหมายผ่านสิ่งที่เรียกว่ารหัส เพื่อให้ความหมายจนเกิดเป็นการสื่อสารที่มีคุณค่า

⁸ Retrieved on May 20, 2014, <http://www.bloggang.com>, Accessed: 4/1/2021.

⁹ หนึ่งฤทัย ลาที, การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอดแลนติคมหาสมุทรข้ามกาลเวลา, การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาอาชีพ, คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์, บทที่ 2 บรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง, 2556.

Larson and Segal (1995) กล่าวถึงความหมายไว้ว่า ไม่เพียงเกี่ยวข้องกันภายนอก แต่ยังส่งผ่านไปถึงความนึกคิดภายในจิตใจของผู้พูด กล่าวคือ ความหมายไม่เพียงแต่เชื่อมโยงผู้พูดกับสิ่งภายนอก แต่ยังสื่อความหมายภายในหรือจุดมุ่งหมายภายในใจที่แท้จริงที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร เช่น การพูด ความเชื่อ การถาม การสั่ง หรือ ความสงสัย เป็นต้น และเขาได้จำแนกหน่วยทางอรรถศาสตร์เป็น 4 กลุ่มหลักๆ คือ

- 1) สรรพสิ่ง ได้แก่ สิ่งมีชีวิตที่เป็นธรรมชาติและเหนือธรรมชาติและสิ่งไม่มีชีวิต
- 2) เหตุการณ์ ได้แก่ คำที่ใช้แสดงการกระทำทั้งหมด การเปลี่ยนสถานะ และประสบการณ์
- 3) การขยายความ ได้แก่ คำที่นำมาขยายด้านคุณภาพและปริมาณของเหตุการณ์หรือสรรพสิ่ง
- 4) ความสัมพันธ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ของหน่วยอรรถศาสตร์ที่กล่าวมาแล้ว เช่น หลักจาก กับเพราะว่า ดังนั้น ตั้งแต่ เป็นต้น

จากทฤษฎีที่ยกกล่าวมาข้างต้นก็สามารถสรุปได้ว่า การตีความหมายทางภาษาทุกภาษานั้น ผู้พูดหรือผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจทั้ง 2 ภาษาคือ ภาษาที่เป็นต้นฉบับและภาษาที่ผู้พูดจะสื่อสารออกไปหรือถ่ายทอดความหมายออกไปยังผู้ฟัง หรือ ผู้อ่านข้อความที่แปล ก็คือภาษาที่จะใช้และการใช้ภาษานั้นเอง จึงถือว่า สิ่งสำคัญที่สุดอีกอย่างหนึ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเข้าใจภาษาที่จะใช้เป็นเรื่องของรูปแบบหรือกระบวนการดำเนินงานแปลที่ผู้แปลใช้ในการตีความหมายภาษา

อย่างไรก็ตาม กระบวนการของการตีความหมายภาษานั้นเป็นขั้นตอนและวิธีการปรับเปลี่ยนตัวบทของภาษาในความหมายดั้งเดิมเพื่อปรับเปลี่ยนให้เป็นความหมายใหม่ในภาษาใหม่ เช่น ภาษาไทยว่า “ฉันอาศัยอยู่ในบ้านของฉัน” ผู้แปลหรือผู้พูดก็ต้องมีกระบวนการปรับเปลี่ยนภาษานี้ในความหมายของอีกภาษาหนึ่งในภาษาอังกฤษก็จะได้ว่า “ I live in my house” เป็นต้น

ดังนั้น ตัวทฤษฎีทางการแปลหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตีความหมายทางภาษา หรือ การถ่ายทอดภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาที่ 2 นั้น มีทั้งชาวต่างชาติและคนไทยที่ได้ถ่ายทอดและเขียนเป็นทฤษฎีการตีความหมายทางภาษา แต่ที่ได้ยกมาเป็นแนวคิดองค์ความรู้เพียง 6 ทฤษฎีเท่านั้น ซึ่งเป็นทฤษฎีหลักที่สัมพันธ์และเชื่อมโยงให้ผู้พูดหรือผู้แปลนั้นได้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์และถ่ายทอดความหมายทางภาษาได้อย่างดีและเหมาะสมที่สุด โดยเฉพาะทฤษฎีโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิว เป็นเจตนารมณ์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสาร ถ้าผู้แปลมีเจตนารมณ์ไม่มีความสอดคล้องกับโครงสร้างทางภาษา ก็อาจจะทำให้การตีความภาษาผิดพลาดได้ และการเข้าถึงเจตนารมณ์ของผู้เขียนด้วยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ถ่ายทอดความหมายทางภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาที่ 2 หรือ สำนวนตนเองจะต้องจัดทำอย่างประณีตด้วยถ้อยคำที่ลงตัวและเหมาะสมที่สุด

สำหรับการนำหลักการและทฤษฎีมาใช้ในการวิเคราะห์นั้นขึ้นอยู่กับผู้แปลจะนำมาเป็นแนวทางในการตีความหมายทางภาษาอย่างไร อาทิเช่น ทฤษฎีภาษาศาสตร์โดยภาพรวมแล้ว ทฤษฎีนี้ต้องการให้ผู้แปลวิเคราะห์ภาษาตามโครงสร้างตัวบทต้นฉบับก่อนแล้วจึงถ่ายทอดความหมายออกไป ตลอดทั้งพิจารณาถึงเจตนาของผู้เขียนภาษาต้นฉบับด้วย จึงจะทำให้การถ่ายทอดความหมายมีความถูกต้องและสมบูรณ์เป็นธรรมชาติกับต้นฉบับ

ตัวอย่าง

S. Clever people often have a dream.

- T1. คนฉลาดมีความฝันเสมอ
- T2. บ่อยครั้งที่คนฉลาดได้มีความฝัน
- T3. คนมีความรู้มากมีความฝันเป็นปกติ
- T4. คนฉลาดปกติมีความฝัน
- T5. ปกติแล้วคนฉลาดเกิดมีความฝันเสมอ

จากตัวอย่างที่ได้ยกมาจะพบว่า ข้อความภาษาอังกฤษสามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างหลากหลาย แต่ต้องมีความเข้าใจถึงเจตนาของผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรใน ความหมายของประโยคนี้ จริงอยู่ว่า ทุกประโยคที่ถ่ายทอดความหมายออกมาถูกต้อง แต่ในเจตนาของผู้เขียนคืออะไร จุดนี้มีความสำคัญมากที่สุด ในข้อนี้เพียงต้องยกตัวอย่างให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ว่า คนฉลาด หรือ คนเก่ง หรือ คนมีความรู้ หรือ คนมีปัญหาปกติมีความฝันเสมอ ซึ่งความฝันในที่นี้คือ ความต้องการพัฒนางาน หรือ ความก้าวหน้าของตนเอง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การตีความหมายของภาษาก็เป็นรูปแบบของการสื่อสารทางการพูดหรือการฟัง หรือจะเรียกว่า กระบวนการเรียนการสอนทางระบบภาษาสื่อสารก็ได้ ทฤษฎีทางอรรถศาสตร์ (Semantics) จึงเป็นอีกรูปแบบที่สร้างแนวทางให้ผู้แปลสามารถเลือกใช้ภาษาได้หลายๆ ลักษณะตามภาษาตัวบทที่เป็นตัวกำหนดความหมายแรก ผู้แปลจึงต้องสร้างฐานความเข้าใจในตัวบทเป็นลำดับแรก หรือ อาจจะเชื่อมโยงกับภาษาฉบับแปลด้วยก็จะดี เพื่อให้สามารถสรุปความหมายได้ดีและรวดเร็วและนอกจากนั้น การแปลความหมายยังมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของมนุษย์ด้วย เพราะมนุษย์เรียนรู้ด้วยภาษาและประสบการณ์ซึ่งส่งผลต่อการถ่ายทอดภาษาอังกฤษเป็นอย่างสูง จึงถือว่า ทฤษฎีด้านการเรียนรู้ภาษาก็เป็นส่วนที่ผู้แปลควรนำมาศึกษาและสร้างความเข้าใจเพื่อให้เกิดความพร้อมในเชิงการบูรณาการของทฤษฎีด้านภาษาศาสตร์ ทฤษฎีอรรถศาสตร์ หรือ ทฤษฎีการแปลเชิงปฏิบัติ ดังนั้น ข้อ 7-8-9 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและกระบวนการเรียนรู้อันส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาจึงนำมาเสริมให้ผู้อ่านได้ศึกษาเพิ่มเติมในมุมมองอีกมุมมองหนึ่งในการประยุกต์เข้ากับทฤษฎีอื่นๆ อันส่งผลต่อการถ่ายทอดภาษาที่ 1 หรือ ภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาฉบับแปลได้อย่างดีและรวดเร็วขึ้นตามความประสงค์ของการสื่อสาร

7. ทฤษฎีและแนวคิดของบลูม¹⁰

บลูม (Bloom 1976 : 167-176) ได้ทำการวิจัยและเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยกล่าวถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการเรียน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive entry behaviors) หมายถึง ความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน ประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
2. คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย (Affective entry characteristics) หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ซึ่งได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา โรงเรียน ระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและลักษณะซึ่งเป็นคุณลักษณะต่างๆ ทางด้านจิตพิสัยซึ่งบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้แต่บางอย่างยังคงอยู่
3. คุณภาพการสอน (Quality of instruction) ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมสร้างของครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่

8. ทฤษฎีและแนวคิดของจาโคโบวิทส์¹¹

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits 1971 : 103-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองและสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครูซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผลซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วยความสามารถที่จะเข้าใจการสอนขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด ได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนทางภาษา ความมานะบากบั่น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาที่เรียนและเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียนประกอบด้วยสมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียนและการประเมินผลความสามารถของตนเอง
3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ทางภาษาของตนเองและภาวะของวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม

¹⁰ file:///C:/Users/User/Downloads/Documents/ird_054_53%20(5).pdf, Accessed: 26/08/2021.

¹¹ file:///C:/Users/User/Downloads/Documents/ird_054_53%20(5).pdf, Accessed: 26/08/2021.

9. ทฤษฎีและแนวคิดของการ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต¹²

การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1972 : 1-136 และ Gardner 1973 :1-176) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เจตคติ (Attitude) เช่น เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งเจตคติเหล่านี้ได้รับจากการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางบ้าน (home environment) ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนภายในครอบครัว การได้เปรียบด้านฐานะทางเศรษฐกิจ (economic advantage) การสนับสนุนทางด้านบรรยากาศภายในครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อน ตัวครู และวิธีการสอนของครูจะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดเจตคติต่างๆในตัวนักเรียน ถ้าครูมีทักษะการสอนภาษาที่เก่งและสามารถกระตุ้นเด็กให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกอยากเรียนตลอดจนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาได้ (positive attitude) (Gardner 1973 : 7-8)

2. ความถนัดทางภาษา (Language aptitude) ความถนัดทางภาษาเป็นสิ่งที่มีความแต่กำเนิดการฝึกฝนทางภาษา (Language training) นั้นไม่มีอิทธิพลต่อความถนัดทางภาษา (Gardner 1973 :24)

3. การได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดา (Parents' support) การส่งเสริมของบิดามารดาจะก่อให้เกิดความชื่นชอบของบุตรหลาน ถึงแม้ว่าการส่งเสริมของบิดามารดาของผู้เรียนไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนแต่ถือว่ามีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือทางสังคมตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Gardner 1973 : 120-123)

4. ฐานะทางเศรษฐกิจ (Economic level) คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Gardner 1973 : 52) เด็กที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมักเป็นเด็กที่มีผลการเรียนต่ำรวมถึงการมีผลการเรียนภาษาต่างประเทศต่ำด้วย (Gardner and Lambert 1972 : 114)

5. ระดับสติปัญญา (Intellectual level) โดยทั่วไปสติปัญญาจะมีผลในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่เน้นการฟังและการสื่อสาร (Gardner and Lambert 1972 : 36-37)

6. นิสัยการเรียน (Habit of studying) นิสัยในการเรียนดีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำางานร่วมกับแรงจูงใจเชิงบูรณาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ (Gardner and Lambert 1972 : 126)

7. เพศ (Sex) การทำวิจัยกับนักเรียนในรัฐหลุยส์เซียนาและรัฐคอนเนคติกัตในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง พบว่าเด็กผู้หญิงมีความแตกต่างจาก

¹² file:///C:/Users/User/Downloads/Documents/ird_054_53%20(5).pdf, Accessed: 26/08/2021.

เด็กผู้ชายในเรื่องเจตคติและพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเด็กผู้หญิงจะมีพัฒนาการในเรื่องดังกล่าวดีกว่าเด็กผู้ชาย

8. ความรู้เดิม (Knowledge background) เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน เห็นได้จากผลการวิจัยถึงผลความรู้เดิมของนักเรียนเมืองมนิลาประเทศฟิลิปปินส์ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาเข้าไปอยู่ในปัจจัยตัวที่ 1 (factor 1) เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน (Gardner and Lambert 1972 : 121-130)

9. คุณภาพการสอน (Quality of teaching) การสอนที่ดีจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีตลอดจนช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนอีก (Gardner and Lambert 1972 : 1)

10. โอกาสในการเรียนรู้ (Opportunity of learning) โอกาสในการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ โอกาสดังกล่าวคือการได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การได้พูดคุยสนทนากับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ การได้มีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น การได้ดูรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษตลอดจนการเข้าร่วมในกิจกรรมทางภาษาหรือการเข้าค่ายอบรมภาษาอังกฤษ เป็นต้น โอกาสเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น (Gardner and Lambert 1972 : 9)

จากข้อเขียนเป็นทฤษฎีข้างต้นมีความสอดคล้องกับพระบรมราโชวาท พระราชทาน พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์เมื่อ พ.ศ.2428 (อ้างถึงใน ผ่องศรีล้อพร้อมชัย 2559) ที่ว่า “ ถ้ารู้แต่ภาษาต่างประเทศ¹³ ไม่รู้เขียนอ่านแปลลงเป็นภาษาไทยได้ก็ไม่ใช่ประโยชน์อันใด ถ้าอย่างนั้นหาจ้างแต่ ฝรั่งเศสมาใช้เท่าไรเท่าไรก็ได้ที่ต้องการนั้นต้องให้กลับแปลภาษาต่างประเทศลงเป็นภาษาไทยได้แปลภาษาไทย ออกเป็นภาษาต่างประเทศได้จึงจะนับว่าเป็นประโยชน์อย่าตื่นตัวเองว่าได้ไปจำเรียนภาษาฝรั่งเศสแล้วลืมภาษาไทย กลับเห็นเป็นการเกะการก้อย่างเช่นนักเรียนบางคนมักจะเห็นผิดไป ดังนั้นแต่ที่จริงเป็นการเสียที่ควรจะติเตียนแท้ ที่เดียว”

10. ทฤษฎีศาสตร์แห่งการตีความ

ศาสตร์แห่งการตีความ¹⁴ (hermeneutics) หมายถึง ศาสตร์และศิลป์แห่งการตีความ (the art and science of Interpretation) หมายถึง ทฤษฎีที่อธิบายถึงการตีความหมายและการทำความเข้าใจต่อบทต้นกำเนิดศาสตร์และศิลป์แห่งการตีความมาจากการตีความในคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งได้ ดำเนินการมาเป็นประเพณีที่ยาวนาน ต่อมานักประวัติศาสตร์และนักสังคมศาสตร์

¹³ file:///C:/Users/User/Downloads/Documents/eg351.pdf, Accessed: 26/08/2021.

¹⁴ file:///C:/Users/User/Downloads/Documents/5.pdf, Accessed: 26/08/2021.

ได้นำวิธีการในการตีความหมายของคัมภีร์ไบเบิล มาประยุกต์ใช้ในการตีความหมายตัวบทต่าง ๆ ที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวบทในเชิงประวัติศาสตร์และตัวบทในเชิงวรรณกรรม แล้วต่อมาได้ขยายไปใช้ตีความหมายของภาพยนตร์ บทสนทนา หรือแม้แต่แฟชั่น ในช่วงศตวรรษที่ ๒๐ แนวคิดของ มาร์ติน ไฮเดกเกอร์ ได้มีอิทธิพลต่อศาสตร์แห่งการตีความหมาย ทำให้มีการขยายปริณิทนศาสตร์ แห่งการตีความ จนกลายเป็นวิธีทำความเข้าใจ การดำรงอยู่ (existence) และการเป็นอยู่ (being) ไฮเดกเกอร์เห็นว่า การตีความหมายเป็นภาวะที่ผู้ตีความหมายเผชิญกับโลกแห่งความเป็นจริงที่เขา ต้องการจะตีความซึ่งๆ หน้า ผู้ที่ตีความไม่ได้เฝ้ามองสิ่งที่เขาจะตีความอย่างมีระยะห่างไกล ทว่าเขาจะต้องคลุกคลีติดโม่งอย่างคุ้นเคยในโลกที่เขาปรารถนาจะตีความ นอกจากไฮเดกเกอร์แล้ว ฮานส์ จอร์จ กาดาเมอร์เป็นอีกผู้หนึ่งที่ใช้ศาสตร์แห่งการตีความไปใช้ทำความเข้าใจวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ตลอดจนทำความเข้าใจสถานการณ์ของมนุษย์ที่อยู่ภายใต้วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

กาดาเมอร์ให้ความสำคัญกับแนวคิดพหุนิยม คือ สถานการณ์หรือปรากฏการณ์ ชุดเดียวกันอาจตีความได้หลากหลายความหมาย ทั้งนี้ เป็นไปตามมุมมองหรือบริบททางวัฒนธรรม ศาสตร์แห่งการตีความมองว่า การทำความเข้าใจและการตีความหมายของเราเป็นสิ่งที่ผูกติดและหล่อหลอมโดยบริบทเฉพาะในเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเรา ทั้งนี้ เนื่องจากเราได้ใช้ แนวคิด ภาษา สัญลักษณ์ และความหมายของตัวเราในการตีความหมายของทุก ๆ สิ่ง ดังนั้น ศาสตร์แห่งการตีความจึงเกี่ยวข้องกับตัวเรา เป็นการตั้งคำถามอย่างต่อเนื่องของสิ่งที่เราสนใจศึกษา รวมทั้ง คำถามเกี่ยวกับตัวตนของเราด้วยว่า เรามาจากไหน การตีความ (Interpretation) หมายถึง การพยายามตีความหมายออกจากข้อมูล เป็นการทำความเข้าใจว่าข้อมูลบอกอะไรกับเราบ้าง หรือเป็นการตีความข้อมูลที่เป็นหลักฐานอย่างอื่น หรือเป็นการพยายามทำให้เกิดความชัดเจนในความหมายของบางสิ่ง หรือเป็นการอธิบายความหมาย ของบางสิ่งที่ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย

การตีความข้อมูล คือ การพยายามจะตีเอาความหมายออกมาจากข้อมูลที่มีอยู่เป็นการทำความเข้าใจว่า ข้อมูลบอกอะไรแก่เราบ้าง โดยปกติเมื่อได้ข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่งมา เรามักรับรู้หรือทำความเข้าใจในระดับที่ความหมายภายนอกของข้อมูลนั้นบ่งบอก นั่นคือรับรู้สิ่งที่เห็นข้อเท็จจริง เช่น เมื่อนักการเมืองอธิบายให้ผู้วิจัยฟังในการสัมภาษณ์ว่าตนใช้วิธีการหาเสียงโดยการเดินเยี่ยมเยียน ประชาชนที่ละบ้าน การรับรู้ความหมายภายนอกจากข้อมูลดังกล่าว ก็คือการเดินเยี่ยมเยียน ประชาชนเป็นรายบ้านของนักการเมืองผู้นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะหาเสียง แต่การรับรู้ข้อมูลระดับนี้ ยังไม่เพียงพอสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ นักวิจัยจำเป็นต้องหาความหมายที่แท้จริง หรือความหมาย ชั้นลึกของพฤติกรรมการเดินเยี่ยมเยียนประชาชนนี้ด้วย จึงจะเข้าใจพฤติกรรมนี้อย่างแท้จริง เช่น นักการเมืองอาจมีเจตนาจะสำรวจหรือหยั่งคะแนนนโยบายที่ชาวบ้านมีต่อ ส.ส. รายอื่นๆ ที่ ๔๙ เป็นคู่แข่งของตน ตลอดจนต้องการตรวจสอบจำนวน และขนาดของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตของตน เพื่อไม่ให้มีการโกงโดยการย้ายคน

เข้ามาเป็นจำนวนมาก หรือการทำบัญชีก็ได้ การหา ความหมาย ที่แท้จริงของการเดินเยี่ยมเยียนประชาชนที่ละบ้านจึงไม่ใช่เพื่อการหาเสียงเท่านั้น วิธีการแสวงหาความหมายชั้นลึกของพฤติกรรมนี้เอง ที่เรียกว่าการตีความข้อมูล

ทั้งนี้ นอกจาก การหาความหมายชั้นลึกจากข้อมูลที่เป็นการบอกเล่า หรือสังเกตได้เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล ยังสามารถหาความหมายชั้นลึกหรือตีความข้อมูลที่เป็นหลักฐานอย่างอื่น เช่น หลักฐาน ประวัติศาสตร์ หรือเอกสารสำคัญได้อีกด้วย การหาความหมายที่แท้จริงของหลักฐานประเภทนี้ คือ การหาความหมายตามเจตนารมณ์ของผู้สร้างหลักฐานที่มีแฝงอยู่ เหตุที่ต้องตีความข้อมูล เพราะการรับรู้ข้อมูลเพียงเท่าที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร ในบันทึกหรือในเอกสารชั้นต้น หรือในหลักฐานชิ้นส่วนทางโบราณคดี (artifacts) นั้นไม่เพียงพอ ข้อมูลที่เป็นเอกสารชั้นต้น หรือหลักฐานชิ้นส่วนทางโบราณคดี เป็นข้อมูลที่มีผู้อื่นสร้างขึ้น ข้อมูลจากการบันทึกของผู้วิจัยก็เป็นข้อมูลที่มีผู้วิจัยสร้างขึ้นเช่นกัน ข้อมูลเหล่านี้มักไม่ชัดเจนเพียงพอในตัวของมันเอง ต้องการข้อมูลภูมิหลังอื่นๆ มาประกอบจึงจะทำให้เข้าใจข้อมูลข้างต้นได้ การอาศัยเพียงข้อมูลนั้น โดดๆ จึงเป็นการเสี่ยง จำเป็นต้องหาข้อมูลอื่นมาประกอบ สามารถตีความข้อมูลนั้นได้ใกล้เคียงกับเจตนารมณ์ของเจ้าของข้อมูล

เวเบอร์ (Weber) นักสังคมวิทยาที่เป็นที่รู้จักกันดีได้กล่าวไว้ว่า “มนุษย์เป็นสัตว์ที่ ติดอยู่กับใยของความหมายที่ตนเองเป็นผู้ชัก” (man is an animal suspended in webs of significance he himself has spun) ใยที่มนุษย์สร้างขึ้นมาก็คือวัฒนธรรมนั่นเอง การทำความเข้าใจมนุษย์จึงเป็นเรื่องของการพยายามวิเคราะห์วัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นต่อหุ้มตน ไม่ใช่เรื่องของ การหากฎเกณฑ์การทดลองแบบวิทยาศาสตร์เพียงประการเดียว แต่เป็นความพยายามจะตีความ พฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อหาความหมายของวัฒนธรรมนั้นด้วย การหาความหมายของระบบคุณค่า ในวัฒนธรรมจึงเป็นเป้าหมายหลักของการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าการแสดงกฎเกณฑ์ และการหา ความหมายดังกล่าวกระทำได้ด้วยการตีความข้อมูล

การตีความข้อมูลจะกระทำได้เมื่อมีความพร้อมของข้อมูล ๒ ประการ ประการแรก คือ ข้อมูลนั้นมีคุณภาพดี ถูกสร้างขึ้นมาอย่างดี เพียงพอที่จะถูกตีความได้ ประการที่สอง คือ มีข้อมูลภูมิ หลัง หรือข้อมูลพื้นฐานชุดอื่นมารองรับจึงจะตีความได้ ทั้งนี้ ข้อมูลที่มีคุณภาพดี คือข้อมูลที่เขียนขึ้น หรือสร้างขึ้น และทำให้ผู้อ่านหรือผู้ได้ข้อมูลเกิดความกระจ่างชัดว่าได้เกิดอะไรขึ้น ช่วยลดความ สันเทห์ของผู้อ่านต่อสิ่งที่บรรยาย ในการลดความฉงนนี้ ผู้บรรยายจะต้องตีความหรือทำความเข้าใจ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเสียก่อน และจะต้องพิสูจน์หรือประเมินการตีความหรือทำความเข้าใจ ปรากฏการณ์ ข้อมูลที่เป็นการบรรยายอย่างดีนี้ จะทำให้ผู้อ่านกับปรากฏการณ์ที่อยู่ห่างไกลและ แปรกปลอมซึ่งกันและกัน เกิดความใกล้ชิดขึ้นมาโดยผู้บรรยาย ซึ่ง Geertz เรียกการบรรยายแบบนี้ว่า การบรรยายแบบเข้มข้น (thick description) การบรรยายแบบเข้มข้นมีลักษณะ ๔ อย่าง คือว่า

๑. มีการตีความของผู้วิจัยอยู่ในการบรรยายนั้น ไม่ใช่การบรรยายข้อมูลเฉยๆ

๒. การตีความที่ดีจะเป็นการตีความจากข้อมูลที่เป็นการโต้ตอบกันทางสังคม (social discourse) ระหว่างบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ๕๐

๓. ผู้บรรยายจะตีความโดยนำเอาการโต้ตอบกันทางสังคม ที่ปรากฏในเหตุการณ์มาแสดง หรือชี้แจง หรืออธิบายในภาษาและด้วยคำอธิบายที่ผู้อ่านจะเข้าใจได้ และตรวจสอบได้เป็นการ คาดเดาอย่างดีที่สุดของผู้บรรยาย

๔. ข้อมูลที่บรรยายมีลักษณะเจาะลึกจากภาพเล็กๆ หรือพฤติกรรมเล็กๆ แต่สามารถนำมาตีความในระดับกว้างขึ้น และสร้างเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรมระดับสูงขึ้นได้

นอกจากข้อมูลต้องมีคุณภาพดีแล้ว เงื่อนไขสำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับการตีความ คือ การรู้ข้อมูลภูมิหลัง หรือข้อมูลพื้นฐานที่เป็นบริบท (context) ของพฤติกรรมที่จะตีความ ทั้งนี้ ได้มีผู้ กล่าวไว้ว่า “ความหมายอยู่ในบริบทเสมอ และบริบทก็รวมเอาความหมายไว้” (meaning is always within context and context incorporate meaning) ในการวิจัยเชิงคุณภาพ บริบทเป็น ตัวกำหนดความหมายของพฤติกรรมสังคม กล่าวคือ พฤติกรรมสังคมมีความหมายสมบูรณ์เมื่ออยู่ใน บริบททางสังคมวัฒนธรรม นักวิจัยเชิงคุณภาพเชื่อว่า บริบทเป็นตัวกำหนดความหมาย เมื่อเชื่อเช่นนั้น แล้วก็ต้องเชื่อต่อไปว่า การตีความหมายพฤติกรรมที่มนุษย์กระทำโต้ตอบกันและกัน ต้องตีความใน บริบทของพฤติกรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ตีความต้องรู้ข้อมูลที่เป็นบริบทของพฤติกรรม จึงจะ ตีความได้ใกล้เคียงกับที่เจ้าของพฤติกรรมให้ความหมายไว้ ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทที่จำเป็น คือ ข้อมูลชุดเดียวกับที่ใช้เป็นกรอบในการจำแนกประเภท ของข้อมูล ข้อมูลดังกล่าว ได้แก่ ความรู้เรื่องใคร ทำอะไร ที่ไหน กับใคร อย่างไร และทำไม แท้จริงแล้วการตอบคำถามว่า ทำไมก็คือ การตีความหมายของพฤติกรรม ส่วนข้อมูลที่ว่าใครทำอะไรที่ไหน กับใคร อย่างไร ก็คือ ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทที่แสดงให้เห็นสถานภาพ บทบาท และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีการกระทำโต้ตอบกัน ข้อมูลเหล่านี้ ห่อหุ้มพฤติกรรมที่บุคคลกระทำอยู่ และ เป็นตัวกำหนดความหมาย หรือคำตอบของคำอธิบายพฤติกรรมนั้นๆ กระบวนทัศน์สังคมศาสตร์เชิงตีความ (Interpretive Social Science) : เป็นกระบวน ทัศน์การแสวงหาความรู้ ที่มุ่งเน้น การทำความเข้าใจปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ชุมชน อย่างละเอียดเข้มข้น ลุ่มลึก และกระฉ่างชัด โดยอาศัย กระบวนการตีความ หรือแปล ความหมายโดยนัยแห่งการกระทำหรือเจตนาภายใต้บริบท (context)

ดังนั้น นักวิจัยต้องให้ ความสำคัญกับบริบทของปรากฏการณ์ ที่ศึกษาอย่างเพียงพอ จึงจะเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น หลักการออกแบบวิจัยกระบวนทัศน์เชิงตีความ (Interpretive Social Science) จะไม่ อธิบายว่าทำไมบางสิ่งเกิดขึ้น แต่ต้องสำรวจหรือพยายามสร้างความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เรามีความรู้ กับเรื่องนั้นน้อย หรือไม่มีความรู้ผ่านกระบวนการปะติดปะต่อ (ผูกโยง) ที่นำไปสู่ความเข้าใจและ นำไปสู่การสร้างทฤษฎี ทั้งนี้ การออกแบบวิจัยของกระบวนทัศน์ศาสตร์แห่งการตีความ เน้น ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้วิจัยและผู้ถูกวิจัย มีนัยสำคัญ คือ การออกแบบวิจัยควรจะมียืดหยุ่น และไม่มีโครงสร้าง ที่แน่นอน เทคนิคการรวบรวมข้อมูลควรจะมี

เที่ยงตรง การออกแบบวิจัยจะเกี่ยวกับประชากร หน่วยการศึกษาขนาดเล็ก และข้อมูลเข้มข้น เป็นการมองจากคนใน และอยู่บนพื้นฐานของการ พรรณนาของการเห็นและการได้ยิน

จึงกล่าวได้ว่า ทฤษฎีมีส่วนในการวิเคราะห์สำนวนการใช้ภาษาต้นฉบับไปสู่การแปลในหลายๆ รูปแบบขึ้นอยู่กับว่า ภาษาต้นฉบับมีอย่างไร และ เจตนาของของผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรซึ่งผู้แปลจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจให้ท่องแท้ทุกบริบทของภาษาต้นฉบับก่อนที่จะลงมือแปลและสื่อสารออกไปเพื่อความถูกต้องและความหมายสมบูรณ์ที่สุดและมีความไม่ขัดแย้งกับภาษาต้นฉบับ เมื่อผู้มาอ่านงานแปลนั้นแล้วมีความเป็นธรรมชาติและสามารถนำทฤษฎีหลักการแปลมาร่วมตีความหมายและถ่ายทอดความหมายในโครงสร้างภาษาที่ปรากฏอยู่ในต้นฉบับได้อย่างสอดคล้องกันตามข้อเขียนภาษาอังกฤษที่ว่า...

“ Translation, then, consists of studying the lexicon, grammatical structure, communication, situation, and cultural context of the source language text, analyzing it in order to determine its meaning, and then reconstructing the same meaning using the lexicon and grammatical structure which are appropriate in the RECEPTOR LANGUAGE and its cultural context.”
(Mildred L. Larson 1984: 3)

บทที่ 8

ชนิดการแปล และระดับเทคนิคการแปล เพื่อการสื่อสารความหมายทางภาษา

สำหรับบทที่ 8 นี้มีความสำคัญมากอีกเช่นกัน อันเนื่องด้วยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับชนิดของการแปลและเทคนิคการแปลความหมายว่ามีอย่างไรหรือถ้าเราจะต้องการตีความหมายข้อความที่เป็นภาษาที่ 1 เป็นอีกภาษาหนึ่งที่เรียกว่า ภาษาที่ 2 นั้นมีวิธีการหรือจะยึดการแปลตามแบบชนิดใด นอกจากผู้อ่านจะได้ศึกษาทฤษฎีการแปลมาแล้วในบทต้นๆ และแนวคิดเกี่ยวกับการแปล เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่า การแปลมีหลายรูปแบบที่ผู้แปลสามารถเลือกวิธีการได้หรือไม่ก็สามารถวิเคราะห์งานแปลต่างๆ ที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่ได้ว่าเป็นไปตามรูปแบบไหน ถ้านำชนิดของการแปลมาวิเคราะห์ จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการพบว่า ผู้รู้ทางด้านการแปลต่างแบ่งการแปลเป็นหลายชนิดต่างๆ หรือบางท่านใช้คำว่าเทคนิคการแปลก็มี ประเภทการแปลก็มี แตกต่างกันไป

การแปลนั้น ถ้าจะกล่าวว่ามีมากมายหลายแนวคิดที่มีผู้รู้ได้แสดงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชนิดของการแปล หรือ ระดับเทคนิคการแปล แต่ผู้เขียนและเรียบเรียงก็จะได้หยิบยกมาในส่วนที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับในการอธิบายความ ดังนี้

1. ชนิดของการแปล

1.1 การแปลโดยพยัญชนะ (Literal Translation)

การแปลโดยพยัญชนะ หมายถึง การแปลตามกรอบของหลักไวยากรณ์ของแต่ละภาษาของต้นฉบับบวกกับภาษาที่กำลังจะแปลด้วย การแปลโดยพยัญชนะเป็นการแปลตามโครงสร้างของประโยค ถ้าเป็นข้อความปัจจุบันก็ควรแปลเป็นปัจจุบัน อดีตก็ควรแปลเป็นอดีต อนาคตก็ควรแปลเป็นอนาคต เช่นตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

ประโยคว่า The cow will eat and run in garden every day.

แปลว่า วัวตัวหนึ่งจะกินและวิ่งในสวนทุก ๆ วัน

ข้อความประโยคที่กล่าวข้างต้นนั้น เป็นข้อความอนาคต เวลาแปลจะพบว่า ผู้แปลก็จะตีความให้เป็นข้อความบ่งบอกถึงคำกล่าวการสื่อสารอนาคตในภาษาที่ ๒ ซึ่งมาจากภาษาต้นฉบับคือ ภาษาที่ ๑ (English)

ดังนั้น การแปลโดยพยัญชนะสามารถแยกออกเป็น ๒ ประการดังนี้

(ก) การแปลคำต่อคำ (Word for word translation) วิธีนี้เป็นวิธีการแปลที่นิยมใช้ในการแปลคัมภีร์ทางศาสนาในระยะแรก ผู้แปลจะรักษาโครงสร้างและความหมายของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอย่างเคร่งครัด ทำให้เนื้อความของภาษาฉบับแปลเข้าใจได้ยากมากวิธีนี้ไม่นิยมแปลกันในปัจจุบันนี้แล้ว

(ข) การแปลตรงตัว (Literal translation) เป็นการแปลโดยพยายามคงความหมายทั่วทั้งทำนอง รูปแบบ และโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องครบถ้วนและความแม่นยำแน่นอนของต้นฉบับเป็นสำคัญ ไม่นิยมการตัดทอนหรือแต่งเติมคำหรือข้อความใด ๆ ทั้งสิ้น ปัจจุบันนี้การแปลแบบนี้ยังคงใช้กันอยู่ มักเป็นการแปลเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่าง เช่น การแปลคัมภีร์ไบเบิลในปัจจุบัน การแปลกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ประกาศทางราชการ เป็นต้น

ตัวอย่างโดยย่อ

The time came when the Lord God formed a man's body from the dust of the ground and breathed into it the breath of life. And man became a living person. แปลว่า พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูกมนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต

อย่างไรก็ตาม การแปลตามความหมาย หรือ Meaning based Translation เป็นความพยายามที่จะถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับให้เป็นภาษาที่สละสลวยในภาษาที่สอง บางครั้งเราเรียกการแปลเช่นนี้ว่า Idiomatic Translation แต่สำหรับการแปลคำต่อคำเพื่อคงรูปแบบของภาษาต้นฉบับไว้นั้นเราเรียกว่า Literal Translation การแปลเช่นนี้จะเน้นประโยชน์ต่อการศึกษารูปแบบ Form ของภาษาต้นฉบับ ซึ่งอาจหมายถึงรูปแบบคำ หรือ การเรียงลำดับคำ ประโยค หรืออนุประโยค ส่วนขยายต่างๆ ซึ่งสามารถทำให้ผู้ที่ศึกษาสามารถเรียนรู้รูปแบบ Form ของภาษาต้นฉบับได้ ดังนั้น ตามความเห็นของผู้เขียนเองคิดว่า การแปลแบบ Literal Translation จะไม่ช่วยในการสื่อความหมายเนื่องจากข้อความที่แปลแล้วไม่เป็นภาษาธรรมชาติ และอาจจะไม่ถูกต้องตามสำนวนการเขียนในภาษาที่สอง เพราะงานแปลที่ดีนั้น

จะต้องเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้คำต่างๆ ที่ถูกต้องในภาษาที่สอง และงานแปลนั้นจะต้องทำให้ผู้อ่านไม่รู้สีกว่ากำลังอ่านงานแปล

ถ้าเราพูดถึงงานแปลก็มีอยู่หลายระดับ เนื่องจากผู้แปลไม่สามารถแปลทุกถ้อยกระหทางความได้อย่างสละสลวย กล่าวคือ การแปลบางส่วนอาจแปลได้อย่างดีเยี่ยม แต่บางส่วนอาจแปลได้ไม่ดี เพราะความถนัดของผู้แปลไม่เหมือนกัน งานแปลนั้นส่วนหนึ่งออกมาจากการจินตนาการ ในเรื่องราวกำลังแปลด้วยจึงจะทำให้การถ่ายทอดความหมายทางภาษาที่สองได้ดี

ดังนั้นสรุปได้ว่า การแปลมีหลายระดับ ซึ่งเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

Unduly free	Normal Translations goal	ระดับที่ ๓
Idiomatic		
Near Idiomatic		
Inconsistent Mixture	For scholars	ระดับที่ ๒
Modified Literal	Especially Legal	
Literal	Religious, or Literary	
Very literal	For a Language	ระดับที่ ๑
	Learner or for	
	An analytical Linguist	

อธิบายความ

๑. Very Literal คือ ได้แก่ การแปลคำต่อคำหรือการแปลตามโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ หมายความว่า ผู้แปลจะคำนึงถึงคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในประโยคเป็นสำคัญ ไม่มีการปรับเปลี่ยนสำนวน หรือ การตัดต่อ เพิ่มเติมคำในประโยคต้นฉบับ

๒. Modified Literal คือ ได้แก่ การแปลตามโครงสร้างบ้าง แต่ภาษาที่ใช้ก็ยังไม่เป็นธรรมชาติ แต่มีการดัดแปลงสำนวนใหม่ หมายความว่า ผู้แปลสามารถปรับโครงสร้างประโยคต้นฉบับได้ตามความเหมาะสม เพื่อสื่อสารความหมายของไปให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่ยังคงสภาพความเป็นต้นฉบับไว้อยู่บางจุดในการสื่อสารความหมายเดิม

๓. Idiomatic คือ ได้แก่ การแปลที่ได้พัฒนามาจาก มีทั้งด้านความหมายและสำนวนโวหาร หมายความว่า ผู้แปลสามารถดัดแปลงลักษณะต้นฉบับ โดยมุ่งเน้นการสื่อสารของผู้เขียนที่ปรากฏอยู่ต้นฉบับ แต่มีการตัดออก ต่อเติม เพิ่มเติมภาษาแปลค่อนข้างมาก เพราะเป็นการผสมผสานทั้ง Literal และ Modified

๔. Unduly free คือ ได้การแปลที่พัฒนาจากมีการแปลแบบใช้สำนวน

โวหารโดยคำนึงถึงความหมายเป็นหลัก และเป็นการแปลข้อความเพิ่มเติมเข้าไปตามใจชอบ และทำความเข้าใจของภาษาต้นฉบับเปลี่ยนไป หรือบิดเบือนข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ หรือวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับนักแปลหลายท่านได้กล่าวไว้

1.2 การแปลโดยอรรถ (Non- Literal Translation)

การแปลโดยอรรถ คือ การแปลที่ไม่ได้มุ่งรักษาโครงสร้าง ความหมาย ท่วงทำนอง หรือ รูปแบบของต้นฉบับอย่างเคร่งครัด มีการโยกย้ายขยายความตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลงรูปคำ หรือข้อความทางด้านไวยากรณ์ได้ การแปลโดยอรรถนี้รวมไปถึงการถอดใจความในภาษาเดียวกันด้วย การแปลแบบนี้ใช้กับเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรักษาความถูกต้องแน่นอนของต้นฉบับนัก เช่น การแปล นวนิยาย เรื่องสั้น นิทาน เป็นต้น

ตัวอย่างการแปล

*Application for admission to a curriculum
of advanced study for the degree of master
of arts shall be made to the register not later
than the ๑st May preceding the commencement
of the course. (University of Bristol,
Postgraduate Study, January ๑๙๗๐)*
(แปลว่า คำร้องขอเข้าศึกษาในระดับปริญญา
มหาบัณฑิตควรนำจะยื่นต่อฝ่ายทะเบียนอย่างช้า
สุดภายในวันที่ ๑ พฤษภาคม ก่อนเปิดเรียน)

การแปลดังกล่าวมาข้างต้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงไกร เรือนน้อยที่ได้กล่าวถึงลักษณะการแปลหรือชนิดของการแปลโดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด อย่างกว้างๆ ดังนี้¹

1. การแปลตรงตัว (literal translation) – หรือการแปลตามตัวอักษร เป็นการแปลโดยพยายามคงความหมายและโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้อง แม่นยำเป็นหลัก แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้าง (Structure) และการใช้คำบ้าง เพื่อให้เป็นไปตามหลักการใช้ภาษาของภาษาฉบับแปล การแปลลักษณะนี้ใช้ในกลุ่มนักวิชาการหรือกลุ่มเฉพาะอาชีพที่ต้องการความถูกต้องของ สารข้อเท็จจริง เพื่อจุดประสงค์ในด้านการศึกษาค้นคว้าหรือการนำไปปฏิบัติ เช่น การแปลฉลากยา ขั้นตอนการทดลอง คู่มือปฏิบัติการ เป็นต้น นอกจากนี้

¹ <https://www.gotoknow.org/posts/442421>, Accessed; 20/09/2020.

กฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รายงาน และเอกสารราชการต่างๆ ก็ใช้วิธีการแปลแบบตรงตัวเช่นกัน

2. การแปลสรุปความ หรือเอาความ (non-literal translation) – การแปลลักษณะนี้ไม่ได้มุ่งรักษาโครงสร้าง ตามความหมายหรือรูปแบบของต้นฉบับอย่างเคร่งครัด มีการโยกย้ายขยายความหรือตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงรูปคำหรือไวยากรณ์ได้ การแปลลักษณะนี้นิยมใช้กับเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรักษาความถูกต้องแน่นอนของต้นฉบับ ใช้ในสื่อมวลชนทุกประเภท โดยเฉพาะเพื่อความบันเทิงผู้แปลอาจอ่านจบที่ละเอียดหน้าและทำความเข้าใจกับเนื้อหา วิธีคิดจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เมื่อสรุปเนื้อหาหลักของต้นฉบับแล้วจึงถ่ายทอดออกมาโดยเรียบเรียงใหม่ และการแปลลักษณะนี้เป็นการแปลที่นิยมแพร่หลาย ตัวอย่างของการแปลลักษณะนี้ คือ การแปลนวนิยายเรื่องสั้น นิทาน บทวิทยุ โทรทัศน์

นอกจากนั้น มีผู้รู้ทั้งหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่อง ลักษณะการแปลและชนิดของการแปลที่มีความแตกต่างจากที่กล่าวมาข้างต้น แต่อาจจะใช้ภาษาอีกมุมหนึ่ง คือ นายธัมมาธัญชัย กล่าวว่า ความหมายของคำว่า “แปล” ซึ่งเป็นคำกริยาไว้ 2 ความหมาย ได้แก่ 1) ถ่ายทอดความหมาย จากภาษาหนึ่ง มาเป็นอีกภาษาหนึ่ง 2) ทำให้เข้าใจความหมาย พจนานุกรม นิวเวบสเตอร์ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการแปลในเรื่องของภาษาไว้ ดังนี้ translate : “to render into another language ; to interpret ; to explain by using other words; to express in other terms” ซึ่งอาจสรุปได้ว่า การแปล คือ 1) การถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่ง 2) การตีความหมายหรือการทำให้เข้าใจความหมาย 3) การอธิบายโดยใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างอื่น และ รูปแบบของการแปล อาจแบ่งได้เป็น 2 ชนิด² คือว่า

1. การแปลตามรูปของภาษา (Form) หรือการแปลตรงตัว หรือ การแปลตามตัวอักษร (Literal Translation) เป็นการแปลที่พยายามรักษาความหมายและโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องแม่นยำเป็นหลัก แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้าง (Structure) และการใช้คำเพื่อให้เป็นไปตามหลักการใช้ภาษาของภาษาฉบับแปล การแปลลักษณะนี้ ใช้ในกลุ่มนักวิชาการหรือกลุ่มเฉพาะอาชีพที่ต้องการความถูกต้องของสาระข้อเท็จจริง เพื่อจุดประสงค์ในด้านการศึกษาค้นคว้าหรือการนำไปปฏิบัติ เช่น การแปลฉลากยา ขั้นตอนการทดลอง คู่มือปฏิบัติการ กฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รายงานและเอกสารราชการ

2. การแปลตามความหมาย (Meaning) หรือ การแปลสรุปความ (Free Translation) เป็นการแปลที่ไม่ได้มุ่งรักษาโครงสร้างตามความหมาย หรือรูปแบบของต้นฉบับอย่างเคร่งครัด มีการโยกย้ายขยายความ หรือตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงรูปคำหรือไวยากรณ์ การแปลลักษณะนี้นิยมใช้กับเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรักษาความถูกต้องของต้นฉบับ เป็นการแปลที่ใช้ในสื่อมวลชนทุกประเภท โดยเฉพาะเพื่อความบันเทิง ผู้แปลอาจอ่านจบที่ละเอียดหน้า ทำความเข้าใจกับเนื้อหา วิธี

²<https://erp.mju.ac.th/acticleDetail.aspx?qid=828>, Accessed: 12/06/2021.

คิด จุดมุ่งหมายของผู้เขียน และสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เมื่อสรุปเนื้อหาหลักของต้นฉบับแล้ว จึงถ่ายทอดออกมาโดยเรียบเรียงใหม่ และการแปลลักษณะนี้เป็นการแปลที่นิยมแพร่หลาย ตัวอย่างของการแปลลักษณะนี้ คือ การแปล นวนิยายเรื่องสั้นนิทาน บทวิทยุ โทรทัศน์

อย่างไรก็ตาม การแปลทั้ง 2 ชนิด มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการแปลให้มีความแม่นยำและสละสลวยมากที่สุด การแปลแม้จะสละสลวย ก็ไม่ถือว่าสมบูรณ์ ถ้าเนื้อหาผิดไปจากเนื้อหาเดิม ส่วนการแปลที่เนื้อหาดีแต่ไม่สละสลวยถือว่าดีกว่า เพราะผู้อ่านสามารถได้รับเนื้อหาจากต้นฉบับได้ตรงตามเนื้อหาเดิมอยู่แล้ว แต่อย่างไร งานแปลจะมีสำนวนออกมาให้ดีที่สุด แน่นนอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจในหลักการ ขั้นตอน วิธีการแปล และกระบวนการถ่ายทอดภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาที่ 2 หรือ ภาษาแปลจะต้องมีความสอดคล้องกัน อย่างกลมกลืนและมีความเป็นธรรมชาติ

2. ระดับการแปลความหมายภาษา³

การแปลความหมายทางภาษานอกจากที่ได้กล่าวมาในส่วนของชนิดการแปลทั้ง 2 ประเภทใหญ่ๆ แล้ว ส่วนที่แฝงอยู่ในเนื้องานที่เป็นต้นฉบับก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้แปลจะต้องใช้ระดับการแปล หรือ รูปแบบและเทคนิคการแปลส่วนย่อยลงไปอีกซึ่งมีผู้รู้ได้ศึกษาวิจัยและทดลองการแปลข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผู้เขียนและเรียบเรียงขออนุญาตที่จะนำแนวคิดและเทคนิคของ **หนึ่งฤทัย ลาที** ที่ได้ศึกษาวิจัยกระบวนการตีความหมายภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอดแลนติกมหาสมุทรข้ามเวลา ที่ทำให้เห็นระดับการแปล หรือ รูปแบบและเทคนิคการแปลอีกมุมของการตีความหมายทางภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ดังนี้

2.1 การแปลตรงตัว (Lexical Translation)

ภาษาต้นฉบับและภาษาแปลมีความหมายตรงกัน

ภาษาแปล	ภาษาต้นฉบับ	คำอธิบาย
เกือบครึ่งศตวรรษได้ผ่านไป หลังจากที่ผมได้เห็น เฟลมิชแคปเป็นครั้งแรก ได้เฝ้าดูอย่างหลงใหล ตอนที่เครื่องบินของ กองทัพอากาศ แคนาดา	<u>Nearly half a century has gone by since I first saw the Flemish Cap</u> and watched, captivated, as that Canadian Air	การแปลตรงตัว

³หนึ่งฤทัย ลาที,การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอดแลนติกมหาสมุทรข้ามกาลเวลา,การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาอาชีพ คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2556.

โฉบเข้ามา (น.29)	Force Plane swept in. (P.17)	
------------------	---------------------------------	--

2.2 การแปลเพิ่มเติม (Addition Translation)

การเติมข้อความเพื่อเพิ่มความเข้าใจของผู้อ่าน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
A flotilla of small craft brought out the scattering of passenger-two were children <u>with measles, and there was some slight quarantine-related delay</u> ...(P.7)	กองเรือเล็กนำ ผู้โดยสาร มาส่ง มี เด็ก 2 คนเป็นหัด ทำให้เราต้องจอด เรือ นานกว่าปกติ เพราะ ลูกเรือไม่ อยากรับเด็กที่ ป่วยกลัวว่าผู้โดยสาร คน อื่นจะติดโรค (น.22)	การแปลเพิ่มเติม

2.3 การละไว้ไม่แปล (Omission Translation)

ผู้แปลอาจไม่จำเป็นต้องแปลบางข้อความหรือประโยค เนื่องจากอาจทำให้ผู้อ่านสับสน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Almost half a century has passed since I made those two crossing - <u>fifty-odd years</u> during which I must have traversed this particular body of water five hundred times, at least. (P.13)	เวลาผ่านไปเกือบครึ่ง ศตวรรษแล้ว หลังจากที่ ผมได้เดินทางข้าม มหาสมุทร 2 ครั้งนั้น และ ในช่วงเวลานั้น ผมได้เดินทางผ่านน่านน้ำนี้ อย่าง น้อย 500 ครั้ง (น.26)	“fifty-odd years” ไม่ได้แปล

2.4 การแปลเป็นความหมายรอง (Secondary Sense Translation)

คำในภาษาไทยบางคำเมื่อกล่าวถึงโดยไม่มีบริบทจะมีความหมายตรงตัวเป็นความหมายแรกที่เราคิด เมื่อได้ยินเรียกว่า Primary Sense เมื่อแปลจึงต้องอาศัยคำที่เกิดร่วมกันจึงจะแปลความหมายได้ถูกต้องซึ่งคำเหล่านี้เรียกว่าความหมายรอง หรือ เรียกว่า Secondary Sense

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
It comes from <u>evidence</u> given to a British House of Commons Committee by a crewmen named Isaac Parker of the Liverpool slave brig Black Joke...(P.235)	เป็นคำให้การของไอแซก พาร์ก เกอร์ (Isaac Parker) จากเมืองลิเวอร์พูล ลูกเรือค้าทาสชื่อแบล็ก โจ๊ก (Black Joke) (น.197)	ความหมายแรก คือ “หลักฐาน” ความหมายรองคือ “คำให้การ”

2.5 การแปลความหมายแคบเป็นความหมายกว้าง (Specific to Generic Translation)

การแปลจากความหมายแคบเป็นความหมายกว้าง เนื่องจากผู้แปลต้องการให้เป็นธรรมชาติในภาษาแปล ถึงไม่ตรงตัวเสียทีเดียวให้ความรู้สึกใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับและเป็นธรรมชาติ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
A <u>handful</u> of businessman, not a few politicians, ...(P.13)	นักธุรกิจจำนวนหนึ่ง นักการเมืองจำนวนไม่น้อย (น.26-27)	“จำนวนหนึ่ง” มีความหมายกว้างกว่า “handful” (หยิบมือหนึ่ง)

2.6 การแปลความหมายกว้างเป็นความหมายแคบ

(Generic to Specific Translation)

การแปลความหมายกว้างเป็นความหมายแคบเป็นความหมายแคบกล่าวคือ ผู้แปลต้องการเลือกใช้คำที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าเนื่องจากความเหมาะสมของภาษาที่ต่างกัน แต่ยังคงรักษาความหมายไว้ใกล้เคียงกับต้นฉบับเช่นเดียวกับการแปลความหมายแคบเป็นความหมายกว้าง

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
...: he waved up at us, and if he mouthed something like “Take care! Have a <u>good</u> crossing!” his words were whipped away by the breeze. (P.5)	เขาโบกมือให้แล้วขยับปาก เหมือนกับพูดว่า “โชคดีข้ามน้ำให้ สนุก ” แต่คำพูดของเขาถูกลมพัดไป (น.20)	“ good ” แปลให้แคบลงว่า “สนุก”

2.7 การแปลความหมายโจ่งแจ้งเป็นความหมายแฝง

(Explicit to Implicit Translation)

การแปลจากภาษาต้นฉบับที่แสดงความหมายให้เห็นชัดเจนในการแปลผู้แปลอาจใช้เทคนิคการแปลที่แสดงความหมายแต่ไม่แสดงรูป แต่ยังคงความหมายได้ครบถ้วน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
But in all other respects the American nation <u>remains largely mute and oblivious</u> to the Norsemen. (P.89)	แต่ประเทศอเมริกายัง นิ่ง ใบ้ ต่อชาว นอร์สในทุกแง่ทุกมุม (น.83)	แปลเป็นความหมายแฝง

2.8 การแปลความหมายแฝงเป็นความหมายโจ่งแจ้ง

(Implicit to Explicit Translation)

การแปลประเภทนี้ ในภาษาต้นฉบับผู้เขียนอาจไม่ได้แสดงรูปประโยค แต่ในการแปลผู้แปลจะต้องแสดงรูปความหมายให้เห็นโจ่งแจ้ง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
<u>On the way south</u> , Darwin saw and collected specimens from the Cape Verde Islands, ...(P.124)	ขณะล่องเรือไปทางใต้ ดาร์วินได้ เก็บตัวอย่างมากมายจากหมู่ เกาะเคปแวร์ด์ (น.111)	ความหมายโจ่งแจ้ง

2.9 การแปลความหมายคล้ายคลึง (Synonym Translation)

ภาษาแปลที่มีความหมายคล้ายกับภาษาในต้นฉบับเป็นคำในกลุ่มเดียวกันที่สามารถใช้แทนกันได้โดยที่ความหมายไม่ต่างจากเดิมซึ่งผู้แปลอาจเลือกใช้ในบริบทที่ต่างกัน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
He turned out to be a middle-aged, full-bearded Briton in <u>civilian dress</u> , a man who had long ago left the Royal Navy for its Royal Australian counterpart ...(P.103)	เขาเป็นชายวัยกลางคน ชาวอังกฤษ ในชุดไพรเวต หนวดเคราเพิ่ม เขา ออกจากกองทัพเรืออังกฤษไปรับ ราชการในกองทัพเรือออสเตรเลีย (น.94)	“civilian dress” หมายถึงชุดที่ใส่โดยทั่วไปของพลเมืองแต่แปลใช้คำว่า “ชุดไพรเวต” ซึ่งหมายถึงชุดที่ใส่ทั่วไป เช่นเดียวกัน

2.10 การแปลเป็นคำตรงข้าม (Antonym Translation)

การแปลคำที่ให้ความหมายเหมือนกัน แต่เขียนตรงกันข้ามกับภาษาต้นฉบับ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
I took a family vacation in 1975 on	ในปี 1975 ผมพาครอบครัวไปเที่ยว เกาะ	การแปลเป็นคำตรงข้าม

the Canadian island of Grand Manan in New Brunswick, a short distance from where Roosevelt took his summer's ease on Campobello. (P.43)	แกรนด์เมแนน ในจังหวัดนิวบรันสวิกของแคนาดา ไม่ไกลจากที่ โรสเวลต์ที่พักตากอากาศบนเกาะแคมโปเบลโล (น.49)	
--	---	--

2.11 การแปลกรรมวาจกเป็นกรรมวาจก (Passive to Passive Translation)

ผู้แปลอาจเลือกแปลแบบ Passive เป็น Passive ได้ ถ้าหากต้นฉบับสอดคล้องกับลักษณะของภาษาไทยซึ่งโดยปกติในภาษาไทยในประโยค Passive มักใช้เมื่อประธานถูกกระทำกริยาในทางลบ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
He lived and worked until he was nearly ninety, and though he was distinguished enough to be buried alongside other national heroes under the nave of Westminster Abbey, he is otherwise widely overlooked . (P.123)	เขาทำงานจนอายุเกือบ 90 ปี แม้ว่า เขาโดดเด่นพอที่จะนำศพไปฝัง เคียงข้างวีรบุรุษประจำชาติคนอื่นๆ ในทางเดินมหาวิหารเวสต์มินสเตอร์แต่เขากลับ ถูกมองข้าม (น. 110)	การแปลกรรมวาจกเป็นกรรมวาจก

2.12 การแปลกรรมวาจกเป็นกรรตุวาจก (Passive to Active Translation)

ผู้แปลอาจเลือกแปลแบบจากกรรมวาจกเป็นกรรตุวาจก เพื่อให้เหมาะสมตามธรรมชาติของภาษา

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
The animal's tincture vein <u>had to be removed and boiled up</u> in lead basins, and it would take many thousands of snails to produce sufficient purple to dye a single garment. (P.68)	พวกเขา ต้องตัดเส้นเลือดดำ ของหอยออกมา ต้ม ในอ่างตะกั่วต้องใช้หอยเป็นพันๆ ตัวเพื่อผลิตสีม่วงพอที่จะย้อมผ้า 1 ผืน (น.67)	การแปลกรรมวาจกเป็นกรรตุวาท

2.13 การแปลแบบหาคำมาเทียบเคียง (Restatement Translation)

การแปลในบางครั้งภาษาต้นฉบับและภาษาแปลอาจหาคำที่มีความหมายเท่าเทียมมาแทนที่ไม่ได้ จึงจำเป็นต้องเลือกใช้คำในภาษาแปลที่มีความหมายเทียบเคียงกันมาใช้แทน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
... -being brought up on deck to be exercised, jumping rhythmically on the deck to the extent that their shackles allowed, crew members armed <u>with whips standing</u> nearby to make sure everyone moved with equal energy and <u>kept their muscles in tone</u> . (P.234)	พวกเขาถูกนำตัวขึ้นมาบนดาดฟ้าเรือเพื่อออกกำลังกาย กระโดดเป็นจังหวะบนเรือทั้งโซ่ตรวน ลูกเรือถือแส้คุม ให้ทุกคนออกกำลังกาย และ รักษากล้ามเนื้อให้ได้รูป (น. 197)	“with whips standing nearby” ใช้คำเทียบเคียงว่า “ถือแส้คุม” “kept their muscles in tone” ใช้คำเทียบเคียงว่า “รักษากล้ามเนื้อให้ได้รูป”

2.14 การแปลแบบหาคำมาแทน (Substitute Word Translation)

การแปลคำแทนที่คำที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ ต้องเน้นให้ได้ความหมายตรงตามต้นฉบับ แต่ไม่จำเป็นต้องแปลเหมือนคำที่ปรากฏในต้นฉบับก็ได้

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
He then ordered the child's feet to be put in <u>water</u> , and the cook putting his finger into <u>the water</u> said, "Sir, it1 is too hot." ..., I gave <u>the child</u> some victuals, but it2 would not eat; ...(P.235)	เขาสั่งให้น้ำเท้าเด็ก <u>แช่น้ำ</u> พ่อครัวเอานิ้วมือจุ่มน้ำ แล้วบอกว่า " <u>ท่านครับน้ำ ร้อนเกินไป</u> " ...ผมให้อาหารแต่เด็กไม่ยอมกิน (น.197)	"water = it1 " แทน "น้ำ" "the child =it2 " แทน "เด็ก"

2.15 การแปลโดยใช้สิ่งทดแทนทางวัฒนธรรม

(Cultural Substitute Translation)

การแปลโดยใช้สิ่งทดแทนทางวัฒนธรรม (Cultural Substitution) เป็นการนำเอาวัฒนธรรมในภาษาแปลมาทดแทนในภาษาต้นฉบับซึ่งมีความหมายเท่าเทียมกัน ที่ต้องใช้เทคนิคนี้เนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมของทั้งสองภาษา

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
This discovery, which I was told about while sitting sunning myself in a rooftop bar in the coastal town of Essaouira, led geologists on <u>a huge Easter egg hunt</u> around other Atlantic	มีคนบอกผมขณะที่ผมนั่งอาบแดดอยู่ในบาร์บนดาดฟ้าของเมืองชายทะเลอย่างเอซาวีร์ว่า การค้นพบนี้น่าทึ่ง ธรณีวิทยาออกขุดสำรวจในประเทศที่มีชายฝั่งติดกับ มหาสมุทรแอตแลนติกเพื่อหาหิน	"การขุดหาไข่มุขทรัพย์" นำมาใช้แทน "huge Easter egg hunt"

coastal countries for more basalts of the same antiquity. (P.43)	ภูเขาไฟที่มาจากยุคเดียวกันนี้ราวกับว่า เป็นการขุดหาขุมทรัพย์ (น. 50)	
--	--	--

2.16 การแปลแบบหาคำมาสนับสนุน (Reciprocal Word Translation)

เป็นคำที่มาสนับสนุนกันในแง่ของรูปแบบและความหมาย เช่น เรียน-สอน, ให้-รับ, นับ-เรียง, หรือ ตี-ตบ เป็นต้น

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Although William Shakespeare wrote often and with an easy familiarity about the ocean- ...(P.149)	แม้ว่า วิลเลียม เชกสเปียร์ กล่าวถึง ทะเลบ่อยครั้ง ด้วยความคุ้นเคย (น. 129)	“กล่าว” (พูด) เป็นคำสนับสนุนคำว่า “wrote” (เขียน)

2.17 การแปลแบบเป็นคำคู่ (Doublet Translation)

คำคู่ (Doublet) เป็นคำสองคำที่ใช้คู่กันเสมอ ซึ่งมีความหมายเดียวกันทั้งคำสองคำ หน้าและคำหลัง

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Darkness began to fall swiftly, and soon the lights of Liverpool and Birkenhead became a loom of orange, like a damped-down fire astern. (P.4-5)	ความมืดเริ่มเข้ามา ครอบคลุม อย่างรวดเร็ว และ ในไม่ช้าแสงสว่างจาก เมืองลิเวอร์พูลและเบอร์เคนเฮด กลายเป็นเพียงแสงสีส้มรางๆ เหมือนกับไฟที่เริ่มหรี่ลงท้ายเรือ (น.20)	แปลเป็นคำคู่

2.18 การแปลแบบเป็นความหมายควบ (Collocation Translation)

ความหมายควบ (Collocation) เป็นคำสองคำที่ใช้คู่กันไป เป็นการนำคำมาซ้อนเพื่อเสียง เพื่อให้ออกเสียงคล้องจองกันเป็นธรรมชาติ และ สละสลวยน่าอ่านซึ่งคำบางคำถ้าอยู่โดดๆ อาจจะไม่มี ความหมาย

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Communities were already forming on Atlantic's east side while native newcomers were still nervously <u>pushing their way through the woodland</u> in the west. (P.61)	ชุมชนบนชายฝั่ง ตะวันออกเริ่มก่อตัวขึ้น แล้วขณะที่ชาวพื้นเมือง ทางฝั่งตะวันตกยังบุกป่า ฝ่าดงอยู่ (น. 62)	แปลเป็นคำควบ

2.19 การแปลแบบยืมคำถาวร (Borrowed Word Translation)

การแปลเป็นคำยืมถาวรที่นำมาใช้แพร่หลายทั่วไป จนกลายเป็นเหมือนคำหนึ่งในภาษาไทย หรือ สำนวนที่ผู้แปลได้แปลออกมาอย่างสมบูรณ์

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
It came in a scarlet and white cardboard wallet, thick and stiff and with a pocket to hold luggage tags with waxed string ties, NOT WANTED ON VOYAGE stickers, immigration forms and customs	ลายน้ำบนตัวที่มาพร้อมซอง กระดาษแข็งสีขาวและสีแดงเข้ม มี ช่องใส่บัตรรับกระเป๋าผูก เชือกเทียน สติกเกอร์ติดกระเป๋าหลายแผ่น ที่มีข้อความว่า 'ไม่ต้องใช้ระหว่างการ เดินทาง' แบบฟอร์มขอเข้าเมือง	ใช้คำยืม

guides, ...(P.2)	และ เอกสารข้อมูลภาษา ศุลกากร (น.18)	
------------------	--	--

2.20 การแปลแบบคำยืม (Loan Word Translation)

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่นและยังไม่ได้ถึงกับกลายเป็นส่วนหนึ่งของภาษาไทยคา บางคำอาจไม่เป็นที่รู้จัก หรือไม่ทราบความหมายแบ่งออกได้หลายประเภทดังนี้

a. คำยืมเพื่อสัญลักษณ์ (Loan Word as Token Word) เป็นคำ ยืมที่ไม่จา เป็นต้องแปลอาจจะแปลได้แต่ผู้แปลไม่แปลเพราะเหตุผลทางวัฒนธรรม จึง เลือกที่จะใช้เป็นคำทับศัพท์แทน ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือเทคโนโลยี

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
More than 400,000 commercial jets cross the Atlantic Ocean each year, as this electronic map of the air routes shows. (P.339)	ในแต่ละปีเครื่องบินไอพ่นพาณิชย์ กว่า 400,000 ลำข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก ดังที่แสดงบนแผนที่ เส้นทางบินอิเล็กทรอนิกส์นี้(น. 274)	แสดงถึงเทคโนโลยี

b. คำยืมชื่อเฉพาะ (Loan Word with Proper Name)

เป็นคำยืมที่จำเป็น เป็นคำที่ไม่ควรแปลแปลไม่ได้ผู้แปลจึงต้องใช้คำยืมชื่อเฉพาะแปล

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
This was when I first spotted the ship on which I would make this first-ever crossing of the Atlantic Ocean . (P.1)	วันนั้นเป็นครั้งแรกที่ผมได้เห็นเรือที่จะนำผมข้ามมหาสมุทร แอตแลนติกเป็นครั้งแรก(น.17)	คำยืมชื่อเฉพาะ

c. คำยืมพร้อมลักษณะนาม (Loan Word with Classifier)

ใช้ลักษณะนามเพื่อแสดงพื้นฐานความหมายของคำยืมนั้น ป้องกันไม่ให้ความหมายคลุมเครือ หรือ มีลักษณะสองอย่างควบคู่กันไป

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Fifty-odd thousand Faroese fishermen and sheep farmers cling there in ancient and determined remoteness, like the Vikings from whom they descend and whose vestiges of language they still speak. (P.30)	ชาวประมงและคนเลี้ยงแกะบนเกาะแฟโรกว่า 50000 คน อาศัยอยู่ในดินแดนเก่าแก่ที่อยู่ห่างไกลผู้คนแห่งนี้ เช่นเดียวกับชาวไวกิงบรรพบุรุษของพวกเขา และยังปรากฏร่องรอยทางภาษาชาวไวกิงในภาษาที่พวกเขาใช้ด้วย (น.39)	“เกาะ” และ “ชาว” เป็นลักษณะนาม

d. คำยืมพร้อมคำแสดงหน้าที่ (Loan Word with Function)

ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำนั้นได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
“Even if the satellite station in space,” wrote the American historian Leonard Outhwaite in 1957, when the first Sputnik was launched, ...(P.20)	เลนนาร์ด เอาท์ไวท์ นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกันได้เขียนไว้ในปี 1957 เมื่อมีการส่งดาวเทียมสปุตนิกเป็นผลสำเร็จว่า แม้ว่าเราเอาดาวเทียมไปแขวนไว้นอกโลก...” (น.31)	“สปุตนิก” เป็นคำยืม “ดาวเทียม” เป็นคำบอกหน้าที่

e. คำยืมพร้อมเชิงอรรถ (Loan Word with Footnote)

ต้องอาศัยคำมาเติมจึงจะได้ใจความสมบูรณ์ ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใส่ในข้อความได้ ผู้แปลจึงต้องแทรกเป็นเชิงอรรถแทน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
The so-called triangular trade was arranged so that goods were taken from Britain to African ports or slave castles, like that at <i>Cape Coast</i>;[*] (P.232) *Scores of such buildings litter the African coast from the Sahara to the Cape- sixty of them in Ghana alone, so cloxed packed that many lie within sight of one another.	สามเหลี่ยมการค้าได้รับการ ออกแบบมาเพื่อนำสินค้าจากอังกฤษไปยังท่าเรือในแอฟริกาหรือป้อมกักทาส เช่น ปราสาทเคปโคสต์* (น.195) *อาคารเช่นนี้มีอยู่รายล้อมชายฝั่งแอฟริกาจากซาสฮาร่าถึงแหลมกูดโฮป กานา เพียงประเทศเดียวมีถึง 60 แห่ง หนาแน่นขนาดมองจาก อาคารหนึ่งไปอีกอาคารหนึ่งได้	แปลเป็นคำยืมพร้อมเชิงอรรถ

2.21 การแปลคำศัพท์ทางเทคโนโลยี

(Technical Terminology Translation)

ศัพท์ทางเทคโนโลยีเป็นคำเฉพาะในบางสาขาเท่านั้นซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงและให้ความหมายต่อผู้ที่สนใจ ซึ่งผู้แปลต้องนิยามความหมายเอาไว้ด้วย

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Engines are being more cleverly	เครื่องยนต์ถูกออกแบบอย่างชาญฉลาดและ	“Boeing 787 Dreamliner” หมายถึง

designed and planes are becoming lighter (the new and much-delayed <i>Boeing787 Dreamliner is half made of carbon fiber, for instance, has super-efficient engines</i>, and is said to be able to fly long routes on a fifth less fuel than current commercial jets). (P.346- 347)	ตัวเครื่องบินเบา (ยกตัวอย่างเช่น เครื่องโบอิง 787 ดรีมไลเนอร์รุ่นใหม่ซึ่งออกแบบจากคาร์บอนไฟเบอร์ครึ่งลำมีเครื่องยนต์ประสิทธิภาพสูงและว่ากันว่าสามารถบินทางไกลได้ด้วยน้ำมันเพียง 1 ใน 5 ของเครื่องบินพาณิชย์ในปัจจุบัน) (น.280)	เครื่องบินซึ่งทำจากคาร์บอนไฟเบอร์ครึ่งลำมีเครื่องยนต์ประสิทธิภาพสูง
---	---	--

2.22 การแปลเป็นสำนวน (Idiomatic Translation)

การแปลเป็นสำนวน หมายถึง การแปลที่เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติมากกว่าการแปลตรงๆ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Rumann son of Colmán was an eighty-century Gaelic poet who is said to <i>have enjoyed a standing</i> among the Irish equal to that of Virgil to the Romans of Homer to the Greek. (P.153)	รูมัน บุตรของโคลมัน เป็นกวีชาว เกลิกสมัยศตวรรษที่ 8 ผู้ที่ยืนเคียงบ่าเคียงไหล่กับ เวอร์จิลหรือโฮเมอร์ ของชาวกรีก (น. 132)	“ยืนเคียงบ่าเคียงไหล่” แปล เป็นธรรมชาติในภาษาแปล

2.23 การแปลแบบสำนวนเป็นสำนวน (Idiom to Idiom Translation)

ผู้แปลเอาความหมายของสำนวนในภาษาต้นฉบับแปลออกมาเป็นสำนวนภาษาไทยที่มีความหมายตรงกันเป็นการแปลที่ทั้งคงความหมายและรูปแบบของทั้งสองภาษา

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
It had just come in from Singapore and had recently performed runs to Toronto and Sydney. It was a workhorse , heavily employed on long-haul flights, and was well accustomed to flying the Atlantic. (P.340)	เครื่องเพิ่งมาถึงจาก สิงคโปร์และ เคยได้บินไป โทรอนโตและซิดนีย์ เป็น ฝูงงานมีประสบการณ์บิน ไกล และคุ้นเคยกับ มหาสมุทร แอตแลนติกดี (น.275)	สำนวนไทยมีความหมาย ตรงตัว

2.24 การแปลภาษาธรรมดาเป็นสำนวน

(Common Expressions to Idioms Translation)

การแปลภาษาธรรมดาเป็นสำนวน เป็นการแปลภาษาธรรมดาของต้นฉบับให้เป็น สำนวนของภาษาไทยเพื่อเพิ่มรสชาติทางภาษาอีกด้วย

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
A sudden furious blast of wind had driven away the morning fog, ...(P.31)	ลมที่กระโชกมาอย่างไม่มี ปี่ ไม่มีขลุ่ยไล่หมอกยาม เช้าไป (น.40)	แปลจากธรรมดาเป็น สำนวน

2.25 การแปลสำนวนเป็นภาษาธรรมดา

(Idioms to Common Expressions Translation)

เนื่องจากบางภาษาอาจจะไม่มีสำนวนและความหมายที่ตรงกันได้ ต้องใช้วิธีการแปลเป็นภาษาธรรมดาก็จะได้ความหมายตรงตามต้นฉบับ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
First, however, it seems appropriate to set the snails to one side and consider the lengthy and necessarily complex human journey that brought the Phoenicians to Morocco in the first place. (P.53)	แต่ก่อนอื่นเราควรจะพักเรื่องหอย ทากไว้ก่อน แล้วหันมาพิจารณาการเดินทางอันยาวนานและแสนเชื่องช้าที่ แรกนา ชาวฟินิเซียนมาสู่โมร็อกโก (น. 57)	แปลจากสำนวนเป็นภาษาธรรมดา

2.26 การแปลแบบเปลี่ยนรูปคำในภาษาแปล (Skewing Translation)

การแปลแบบเปลี่ยนรูปคำในภาษาแปลซึ่งอาจจะเปลี่ยนไวยากรณ์ ความหมาย หน้าที่ของคำหรือโครงสร้างประโยค

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
“Even if the satellite station in space,” wrote the American historian Leonard Outhwaite in 1957, when the first Sputnik was launched , ... (P.20)	เลนนาร์ด เอาท์ไวท์ นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกันได้เขียนไว้ในปี 1957 เมื่อมีการส่งดาวเทียมสปุตนิกเป็นผลสำเร็จว่า แม้ว่าเราเอาดาวเทียมไปแขวนไว้ในอวกาศโลก...” (น.31)	กริยา “was launched” ถูก แปลเป็นคำนาม “การส่ง”

2.27 การแปลคำแสดงอารมณ์ (Emotive Meaning Translation)

การแปลคำแสดงอารมณ์ เป็นเทคนิคที่ผู้แปลอาจใส่เพิ่มเติมเข้าไปให้ได้อารมณ์มากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่มีปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับก็ตาม

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
The road into the Sahara south from the old Moroccan seaside fort city of Essaouira happens also to be <i>the main trunk</i> Atlantic coast road into West Africa- ... (P.105)	ถนนที่เข้าสู่ซาฮาราทางใต้ของเอส ซาวิร่า ซึ่งเป็นเมืองป้อมปราการติดชายทะเลเก่าของโมร็อกโก บังเอิญ เป็นถนนสายหลัก เรียบชายฝั่ง มหาสมุทรแอตแลนติกที่มุ่งสู่แอฟริกาตะวันตก (น.95)	“บังเอิญ” แสดงอารมณ์ของผู้แปล

2.28 การแปลให้เห็นภาพ (Image Translation)

ผู้แปลใช้เทคนิคการแปลให้เห็นภาพทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการหรือเกิดภาพในใจมากขึ้น เมื่อได้อ่านข้อความแปล

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
You might eventually try to return to your schooner with a full ton of these codfish, a hundred fish, <i>each one maybe twenty pounds, each with a huge gaping mouth, a small goatee dangling from its lower lip, an olive</i>	หลังจากนั้น ชาวประมงนา เรือ บรรทุกปลาเค็มนักเป็นตันเต็มลำ กลับเรือใหญ่อาจจะจับได้เป็นร้อย ตัวละ 20 ปอนด์ แต่ละตัวอ้าปาก มี หนวดได้ริมฝี ปากล่าง หลังสีเขียว มะกอก ท้องสีเงินและมีลายสีขา ข้างลำตัว (น. 294)	“แต่ละตัวอ้าปาก มีหนวดได้ ริมฝี ปากล่าง หลังสีเขียว มะกอก ท้องสีเงิน และมีลายสีขา ข้างลำตัว” ทำให้นึกถึง ภาพที่เกิดขึ้นในการจับ ปลา ขึ้นเรือ

<i>green back, a pale belly, and a long go-fast stripe of white along its side. (P.367)</i>		
---	--	--

2.29 การแปลอักษรย่อ (Abbreviation Translation)

การแปลอักษรย่ออาจแปลตามตัวอักษร แปลเป็นความหมาย หรือ ใช้คำแปลชื่อเต็มของตัวอักษรย่อเหล่านั้นก็ได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับต้นฉบับ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
..., simply by examining in great detail the DNA of the present-day inhabitants. (P.61)	เพียงแค่ว่าจากดีเอ็นเอของผู้ที่อาศัย อยู่แถบนั้นในปัจจุบันโดยละเอียด (น.62)	“DNA” แปลตามตัวอักษร

2.30 การแปลคำแสลง (Slang Translation)

คำแสลงเป็นคำที่ใช้แบบไม่เป็นทางการ ไม่ถาวร ใช้เฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้น ผู้แปลอาจใช้คำแสลงเพื่อคงความหมายของภาษาต้นฉบับ หรือ คงรสชาติของภาษานั้นได้

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
The children, dressed just as their parents, whooped and skirled and slid on the wet grass, their elder tutting them to keep their boots clean and to be careful not to fall. (P.31)	เด็กๆ แต่งกายคล้ายผู้ใหญ่ ลื่นไถลบนหญ้าชุ่มแล้วส่งเสียง เจียวจ้าว ผู้ใหญ่ทักปากจู้บ และบอกให้เดินระวังอย่าให้ลื่น เดี่ยวรองเท้าจะสกปรก..(น.41)	“เจียวจ้าว” มีความหมายว่า ส่งเสียงดัง

2.31 การแปลคำและหน้าที่ (Form and Function Translation)

เป็นการ Form ใช้แสดงรูปแบบของคำ Function ใช้แสดงหน้าที่ของคำๆ คำนั้น

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
The bait hooks sink to the bottom, are left there overnight, and then hauled up in the morning—usually with some four or five tons of enormous fish on each line, which are passed through rollers that detach the hooks; the fish have their much-prized cheeks automatically removed and are blast-frozen and sent into the refrigerated holds. (P.386)	ตะขอพร้อมเหยื่อล่อจมลงสู่พื้นทะเล และ ถูกทิ้งไว้ข้ามคืน ตอนเช้าจึงลากสายเบ็ดขึ้นมา ปกติจะได้ปลาหนัก 4 หรือ 5 ตันติดขึ้นมา กับสายเบ็ดแต่ละเส้น สายเบ็ดถูกดึงผ่านลูกรอกที่ปลดตะขอ ดึงเหวี่ยงปลาออกโดยอัตโนมัติ นำไปแช่แข็งแบบเป่าลมและส่งไปเก็บไว้ใน ตู้แช่ (น.308)	“เหยื่อล่อ” เป็นรูปแบบ “ล่อ” แสดงหน้าที่ “ตู้แช่” เป็นรูปแบบ “แช่” แสดงหน้าที่

2.32 การแปลสรรพนาม (Pronoun Translation)

ผู้แปลอาจแปลคำสรรพนามให้เหมาะสมตามสถานการณ์ หรือ บริบทของตัวละคร หรือ เรื่องราวอื่นๆ รวมทั้งถึงวัฒนธรรมทางภาษาและสังคม

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
...; and I (1) myself bathed the feet with oil, and wrapped	กระผม เองเป็นคำทำน้ำมัน และ พันผ้า... ผมให้อาหารแต่เด็กไม่ยอม	สรรพนามบุรุษที่ 1 “I ” ถูก แปลเป็น “กระผม” “ผม” สรรพนามบุรุษที่ 1

cloths around; ..., I (1) gave the child some victuals, but it (3) would not eat; the captain took the child up again, and flogged it, and said, “Damn you, I (2) will make you (3) eat,” and so he (2) continued in that way for four or five days at mess time, ...(P.235)	กิน กัปตันจับเด็กยืนขึ้น และ เขียนแล้วพูดว่า ...ไอ้ท่า... กูจะให้มึงกิน เขา ทำอย่างนี้ต่อไปอีก 4-5 วัน เวลาสวดมนต์ (น. 197)	“I2 ”บุรุษที่ 3 “he2 ”ถูกแปล เป็น “กู” “เขา” สรรพนามบุรุษที่ 3 “it3 ” บุรุษที่ 2 “you3 ”ถูกแปลเป็น “เด็ก” “มึง”
--	--	---

2.33 การแปลข้อความเชิงเปรียบเทียบ (Figurative Senses Translation)

ข้อความเชิงเปรียบเทียบทำให้เกิดภาพในใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการตามไปด้วย เป็นศิลปะการใช้ภาษาและถ้อยคำของผู้แปล ซึ่งประกอบด้วย ดังนี้

a. บุคลาธิษฐาน (Personification)

ใช้กล่าวถึงสิ่งมีชีวิตเหมือนเป็นสิ่งมีชีวิต

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
But the Atlantic Ocean is surely a living thing-furiously and demonstrably so. It is an ocean that moves, impressively and ceaselessly. it generates all kinds of noise-it is forever roaring, thundering,	แต่มหาสมุทรแอตแลนติก เป็น สิ่งมีชีวิตที่ดุเดือด และพิสุจน์ได้ แน่แน่นอน มัน เป็นมหาสมุทรที่ เคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดหย่อน และ น่าประทับใจ มีเสียงหลากหลายมัน ส่ง เสียงคำราม อยู่ ตลอดเวลา เสียงก็ก้อง ดุเดือด ทะเลขึ้นลงมีเสียง	ผู้แปลแปล “เป็น สิ่งมีชีวิต” “ส่งเสียง คำราม” “สุดหายใจ” เหมือน มหาสมุทรมีชีวิต

boiling, crashing, swelling, lapping. It is easy to imagine it trying to draw breath - ...(P.21)	คลื่นซัดสาด ง่ายที่จะจินตนาการว่ามันกำลัง สูดหายใจ (น.32)	
---	--	--

b. อุปมาอุปไมย (Simile)

การเปรียบเทียบโดยตรง เปรียบเทียบสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะใช้คำเชื่อม เช่น ดังเปรียบ เสมอเหมือน เป็น ดุจ เป็นต้น เพื่อให้ผู้อ่าน หรือ ผู้ฟังเห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและสามารถมองเห็นเรื่องราวตามต้นฉบับ

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
We spooled up the engines once he had cleared our wake, and soon the tribunes were pushing us along at a good clip, twenty knots, maybe more, and what little rain was left stung the face like needles . (P.5)	เครื่องจักรเริ่มหมุน เมื่อเขาแล่นเรือผ่านไป และในไม่ช้าเครื่องยนต์ก็เคลื่อนเราออกสู่ทะเลด้วยความเร็วประมาณ 20 น็อต หรือ อาจมากกว่านั้น ปลายฝนซาโดนหน้าเรา เหมือนเข็มเล่มเล็กๆ .. (น.20)	แปลเป็นอุปมาอุปไมย

c. อุปลักษณ์ (Metaphor)

เป็นการระบุลักษณะสิ่งหนึ่งโดยการใช้อีกสิ่งหนึ่งมาเปรียบซึ่งเป็นการอุปมาเปรียบเทียบเป็นนัยๆ แต่ไม่ใช้คำว่า เหมือน ดุจ ราวกับ ฯลฯ อุปลักษณ์ ใช้คำน้อย กินความหมายมาก

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
She was fastened securely to the Pier	เรือเฝ้าพรสอพบริเทนจอดอยู่ที่เพียร์เฮด ข้าง ๆ	แปลเป็นอุปลักษณ์

Head, just beside the old Princes Dock, a dozen manila ropes <u>as thick as a man's arm</u> keeping her quite still, ...(P.1)	อยู่เรือปรีนเซส ถูกตรึงด้วยเชือกมะนิลาขนาดเท่าแขนชายฉกรรจ์นับสิบเส้น (น.18)	
--	---	--

d. อธิพจน์ (Hyperbole)

เป็นการกล่าวเกินจริงอาจจะมากหรือน้อยเกินจริงก็ได้เปรียบเทียบกับให้เห็นภาพได้ง่าย

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
..., with Columbus to <u>his death believing</u> he had reached the East the Indies-and in all probability, Japan. (P.86)	โคลัมบัสเชื่อจนลมหายใจสุดท้าย ของเขาว่าเขาเดินทางไปถึงดินแดนตะวันออก ไปถึงอินเดียตะวันออก และญี่ปุ่น (น. 81)	แปลเป็นสำนวนเกินจริง

e. การแปลเป็นภาษาไพเราะ (Euphemism)

แปลเป็นภาษาไพเราะหรือคำ หลีกเลียงคำ ไม่สุภาพ เพื่อหลีกเลียงหรือลดความหมายไม่ดี หรือไม่เอ่ยถึงโดยตรงและโจ่งแจ้งเกินไป แต่ความหมายเป็นที่เข้าใจทั่วไป

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
News of King George II's <u>death</u> in 1760 took six wave-tossed weeks to reach his subjects in colonial America, ...(P.302)	ข่าวการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าจอร์จที่ 2 ในปี 1760 ใช้เวลา 6 สัปดาห์กลางทะเลกว่าจะมาถึงประชาชนในอาณานิคมอเมริกา (น. 246)	กล่าวถึงความตาย

f. นามนัย (Metonymy)

เป็นการเรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทนไม่เรียกโดยตรง ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน และ เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เรียก

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
..., and there is a dull bronze rendering of the Argentine <u>speed demon</u> Juan Manuel Fangio, standing beside the Formula One Mercedes in which he won so many of his local car races. (P.99)	มีรูปบรอนซ์ของฮวน มานูเอล ฟาน จิโอ หมุ่มตินผี ชาวอาร์เจนตินา ยืนอยู่ข้างเบนซ์ฟอร์มูล่าวันคู่ใจที่เขาขับชนะการแข่งขันประจำท้องถิ่น หลายครั้ง (น.91)	แปลเป็นนามนัย

g. อนุนามนัย (Synecdoche)

เป็นการนำส่วนน้อยหรือส่วนย่อยที่เด่นชัดมากแล้วโดยหมายถึงส่วนทั้งหมด เช่น ฉันทินข้าว ซึ่งข้าวอาจหมายรวมถึงกับข้าวด้วย เป็นต้น

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
It all became too much for Yale, and in 1974 <u>the exasperated librarian</u> declared their costly treasure to be a forgery. (P.78)	ทุกอย่างเกินกว่าที่ Yale จะรับได้และ ในปี 1974 บรรณารักษ์ หัวเสีย ประกาศว่าสมบัติล้ำค่าชิ้นนั้นเป็น ของปลอม (น.75)	แปลเป็นอนุนามนัย

h. สัทพจน์ (Onomatopoeia)

คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นภาพพจน์ที่เลียนเสียงหรือแสดงลักษณะอาการต่างๆ ทำให้รู้สึก เหมือนได้ยินเสียงของสิ่งนั้นจริงๆ โดยใช้เสียงของคำซึ่งมีความหมาย

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
..., and the thud of marine engines made way for the hum of machines and air-conditioning and the silky sounds of laser printing. (P.140)	เสียงเครื่องจักรครีตคราดทั้งหมด นี้ถูกแทนที่ด้วยเสียงฮัมของเครื่องปรับอากาศอุปกรณ์ต่างๆ และเครื่องปรีนเตอร์(น.123)	“ครีตคราด” “ฮัม” เป็นเสียง เครื่องจักรและเครื่องปรับอากาศ

2.34 การแปลคำแสดงกริยา (Symbolic Action Translation)

เป็นการแสดงปฏิกิริยาโดยไม่ใช้คำพูด แต่ใช้ท่าทางแทน

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
...: he waved up at us, and if he mounted something like “Take care! Have a good crossing!” (P.5)	เขาโบกมือให้แล้วขยับปาก เหมือนกับพูดว่า “โชคดีข้ามน้ำให้สนุก” (น. 20)	“โบกมือให้” แสดงท่าทางกล่าวลา

2.35 การแปลลักษณะนาม (Classifier Translation)

เป็นการบอกชนิดของสิ่งๆ นั้นว่า เป็นสิ่งใดโดยใช้ลักษณะนาม ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมตามหลักภาษาไทย

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
All but two of her guns had been	ปืนใหญ่บนเรือถูกย้ายออกไปหมด เหลืออยู่เพียง	ใช้ลักษณะนาม “กระบอก” กับคำนาม

removed to make way for laboratories and equipment. (P.136)	2 กระบอ ก เพื่อจัด พื้นที่ เป็นห้องทดลองและเก็บ อุปกรณ์ (น.120)	“ป็น”
---	---	-------

2.36 การแปลผิด (Mistranslation)

เกิดความผิดพลาดของการแปล เท่าที่พบมีดังนี้

ภาษาต้นฉบับ	ภาษาแปล	คำอธิบาย
Eventually he found PP13B and had <u>a local ostrich farmer</u> build him a complicated wooden staircase ...(P.58)	ในที่สุดเขาก็พบ PP13B และเริ่ม การศึกษาอย่างละเอียดลออเขาให้ คนเลี้ยงไก่วง ในท้องถิ่น สร้าง บ้านได้ไม้ให้เขา (น. 60)	“a local ostrich farmer” แปลผิด ควรแปลว่า “ คนเลี้ยงนกกระจอกเทศ ”

จากตารางแนวคิดของ หนึ่งฤทัย ลาที ได้ศึกษาวิจัยสามารถสรุปเทคนิคการแปล หรือจะเรียกว่า รูปแบบและระดับการแปล ก็คงได้ ในจำนวน 36 เทคนิค มี 46 เทคนิค และนอกจากชนิดการแปล 2 ประการใหญ่ ได้ถึง 46 เทคนิคการแปลที่มีความสอดคล้องกับ **สุนันทา วรรณสินธุ์ เบล** ดังนี้

ลำดับ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ความหมาย
1	Lexical Translation	การแปลแบบตรงตัว
2	Addition Translation	การแปลเพิ่มเติมข้อความ
3	Omission Translation	การแปลแบบละไว้ไม่แปล
4	Secondary Sense Translation	การแปลเป็นความหมายที่สอง
5	Specific to Generic Translation	การแปลความหมายแคบเป็นความหมายกว้าง
6	Generic to Specific Translation	การแปลความหมายกว้างเป็นความหมายแคบ
7	Explicit to Implicit Translation	การแปลความหมายโจ่งแจ้งเป็น

		ความหมายแฝง
8	Implicit to Explicit Translation	การแปลความหมายแฝงเป็นความหมาย โจ่งแจ้ง
9	Synonym Translation	การแปลความหมายคล้ายคลึง
10	Antonym Translation	การแปลเป็นคำตรงข้าม
11	Passive to Passive Translation	การแปลกรรมวาจกเป็นกรรมวาจก
12	Passive to Active Translation	การแปลกรรมวาจกเป็นกรรตุวาจก
13	Restatement Translation	การแปลแบบหาคำมาเทียบเคียง
14	Substitute Word Translation	การแปลแบบมาหาคำมาแทน
15	Cultural Substitute Translation	การแปลแบบใช้สิ่งทดแทนทางวัฒนธรรม
16	Reciprocal Word Translation	การแปลหาคำมาสนับสนุนกัน
17	Doublet Translation	การแปลแบบคำคู่
18	Collection Translation	การแปลแบบความหมายควบ
19	Borrowed Translation	การแปลแบบคำยืมถาวร
20	Loan Word as Token Word Translation	คำยืมเพื่อสัญลักษณ์
21	Loan Word with Proper Name Translation	คำยืมชื่อเฉพาะ
22	Loan Word with Classifier Translation	คำยืมพร้อมลักษณนาม
23	Loan Word with Function Translation	คำยืมพร้อมคำแสดงหน้าที่
24	Loan Word with Footnote Translation	คำยืมพร้อมเชิงอรรถ
25	Technical Terminology Translation	การแปลศัพท์เทคนิค
26	Idiomatic Translation	การแปลเป็นสำนวน
27	Idiom to Idiom Translation	การแปลสำนวนเป็นสำนวน
28	Common Expression to Idiom Translation	การแปลภาษาธรรมดาเป็นสำนวน
29	Idiom to Common Expression Translation	การแปลสำนวนเป็นภาษาธรรมดา
30	Skewing Translation	การแปลบิดเบือน

31	Emotive Meaning Translation	การแปลแสดงอารมณ์
32	Images Translation	การแปลเห็นภาพพจน์
33	Abbreviation Translation	การแปลคำย่อ
34	Slang Translation	การแปลคำแสลง
35	Form and Function Translation	การแปลคำและหน้าที่
36	Pronoun Translation	การแปลสรรพนาม
37	Personification Translation	การแปลบุคลาธิษฐาน
38	Simile Translation	การแปลอุปมาอุปไมย
39	Metaphor Translation	การแปลอุปลักษณ์
40	Hyperbole Translation	การแปลอติพจน์
41	Euphemism Translation	การแปลภาษาไพเราะ
42	Metonymy Translation	การแปลนามมัย
43	Synecdoche Translation	การแปลอนุนามมัย
44	Onomatopoeia Translation	การแปลสัทพจน์
45	Symbolic Action Translation	การแปลคำแสดงกริยา
46	Classifier Translation	การแปลลักษณนาม

อย่างไรก็ตาม การแปลทั้ง 2 ประเภท ข้างต้นนั้น ซึ่งผู้แปลสามารถยึดแบบใดก็ได้ ตามเป้าหมายของผู้แปลว่า ในงานแปลอย่างนี้จะใช้การแปลแบบใด หรือต้องดูผู้ที่มาบริหาร การแปลด้วย อันเนื่องด้วยบางครั้ง การแปล คือ การสื่อสารภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 จึงได้มีการกล่าวว่า การแปลที่ดีซึ่งผู้รู้ทางด้านการแปลก็นำเสนอส่วนประกอบของปฏิบัติการว่า การแปลที่ดีนั้นควรประกอบด้วยอักษร 3 ตัว คือ CAN ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

A = Accurate มีความหมายว่า Accurate คือ ผู้แปลควรแปลให้มีความหมายใกล้เคียงกับความหมายในต้นฉบับให้มากที่สุด

C = clear มีความหมายว่า Clear คือ ผู้แปลควรแปลให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนที่สุด

N = Natural มีความหมายว่า Natural คือ ผู้แปลควรใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด

ดังนั้น ปัจจุบันการสื่อสารไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ภาษาใดภาษาหนึ่งเท่านั้น เมื่อการพัฒนาทางเทคโนโลยีและการเติบโตของโลกเป็นไปอย่างก้าวกระโดด ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านโลกออนไลน์การเดินทางไปยังต่างประเทศทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย จึงทำให้การแปลภาษาเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญมากขึ้นตามไปด้วย เช่น การแปลเอกสารต่างๆ

หนังสือ เอกสารกฎหมาย เอกสารด้านอุตสาหกรรม เอกสารด้านการศึกษา เอกสารด้านการตลาด รวมไปถึงเอกสารด้านการวิจัย เป็นต้น

สรุปได้ว่า **การแปลภาษา** คือ การถ่ายทอดความหมาย ความคิด และการสื่อสาร จากภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่งให้มีความหมายชัดเจนขึ้น โดนผ่านผู้แปลที่มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาทั้ง 2 นั้นอย่างชำนาญการ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการใช้ภาษานั้นๆ อย่างทอ่งแท้ สื่อความหมายได้อย่างถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่บิดเบือนหรือดัดแปลงจากภาษาต้นฉบับ เพื่อให้ผู้อ่านฉบับแปลมีความเข้าใจที่ตรงกันซึ่งมีบทสรุปเทคนิคการแปล ไม่ว่าผู้แปลจะทำการแปลประเภทไหนๆ ก็ตาม แต่สิ่งสำคัญคือ การสื่อสารความหมายแปลที่ออกมาจากภาษาที่ 1 ให้มีความชัดเจนและเข้าใจได้อย่างถูกต้องตามภาษาต้นฉบับ⁴ และ นั่นความหมายว่า ข้อความที่ถ่ายทอดออกมาแล้วควรมีลักษณะว่า

1. แปลให้กระชับได้ใจความ คือ เทคนิคการแปลภาษาให้กระชับ คือ เทคนิคแรกที่มีความสำคัญต่อการเรียบเรียงความหมายจากภาษาต้นฉบับให้เป็นภาษาที่ 2 ได้ดีขึ้น ควรเน้นการใช้ประโยคที่สื่อได้ชัดเจน สั้นกระชับ ได้ใจความสำคัญที่ตรงประเด็น รวมไปถึงการถ่ายทอดประโยคที่ยาวให้เข้าใจง่ายมากขึ้น ด้วยการคงความหมายหลักสำคัญให้มีคุณภาพ เลือกใช้การแบ่งประโยคเมื่อจำเป็น เรียงลำดับความหมายของเนื้อหาให้ต่อเนื่องอ่านง่าย และไม่ยึดติดกับสำนวนของภาษาต้นฉบับมากเกินไป ซึ่งอาจไม่ตรงกับหลักการใช้ภาษา การใช้คำ สำนวน ของภาษาที่ต้องการแปลเท่าที่ควร

2. สำนวนภาษาต้องตรงกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้แปลภาษาที่ดีจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาที่ตรงกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายและจุดประสงค์ที่ต้องการจะสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นระดับของภาษารูปประโยค สำนวน การนำเสนอ ที่จะทำให้อ่านเข้าถึงประเด็นของภาษาต้นฉบับได้อย่างสมบูรณ์ไม่บิดเบือน เช่น เอกสารวิชาการ ควรเลือกใช้ระดับภาษาที่เหมาะสมเป็นทางการ น่าเชื่อถือ คำศัพท์ที่ให้ความหมายตรงจุดประสงค์ หลีกเลี่ยงสำนวนภาษาที่เป็นภาษาพูดทั่วไป และเทคนิคการแปลภาษาที่สำคัญ คือ การแปลเอกสารวิชาการไม่ควรแปลแบบคำต่อคำ เพราะวิธีการนี้จะทำให้ความหมายภาษาต้นฉบับผิดแปลกไปจากเดิม ดังนั้นผู้แปลอาจจะต้องศึกษาหลักการของเนื้อหานั้นๆอย่างลึกซึ้งในระดับหนึ่ง ก่อนที่จะเรียบเรียงความหมายและแปลภาษาที่ 2 ได้อย่างสมบูรณ์

3. คงรูปแบบตามต้นฉบับ คือ เทคนิคการแปลภาษาที่ดีอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญไม่แพ้การแปลความหมายให้ถูกต้อง คือ การจัดรูปแบบตัวอักษร การจัดหน้า การใช้สัญลักษณ์ ตาราง ภาพประกอบ รายละเอียดตัวหนา ตัวเอียง การขีดเส้นใต้ ฯลฯ จัดให้คงรูปแบบตามต้นฉบับมากที่สุด เพื่อคงคุณภาพการเขียนที่ดีจากต้นฉบับ ที่ต้องการสื่อความหมายได้อย่างตรงประเด็นไม่คลาดเคลื่อน เสมือนได้อ่านต้นฉบับภาษานั้นๆ จริงๆ ในบางกรณีอาจมีความหมายที่ไม่ใกล้เคียง

⁴ <https://www.firstchoicetranslation.com>, Accessed: 5/08/2021

กับภาษาที่ 2 เท่าที่ควร อาจจะต้องมีการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อช่วยขยายความให้ผู้อ่านนิภาพตามที่ผู้เขียนต้องการสื่ออย่างเข้าใจมากที่สุด

4. **ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ** คือ แน่แน่นอนว่าการแปลภาษาในบางครั้งอาจมีปัญหาความไม่เข้าใจในสำนวนภาษา ความหมาย หรือ เนื้อหาของภาษาต้นฉบับอยู่บ้าง ซึ่งผู้แปลจำเป็นต้องขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษานั้นๆ หรือ เจ้าของภาษาที่มีประสบการณ์รวมถึงบางเนื้อหาที่อาจมีความเฉพาะเจาะจงที่ผู้แปลขาดความรู้ความเข้าใจ ทำให้การแปลมีความติดขัดได้ ดังนั้นผู้แปลจะต้องมีเทคนิคการแปลภาษาโดยการเป็นสื่อกลางที่ดี ที่จะทำทุกอย่างให้เนื้อหา มีความสมบูรณ์แบบมากที่สุด

5. **ใช้คำทับศัพท์อย่างเหมาะสม** คือ เนื้อหาจากภาษาต้นฉบับบางครั้งอาจต้องใช้คำทับศัพท์เพื่อสื่อความหมายได้ดีกว่าการแปลคำขึ้นใหม่ เพราะนอกจากจะเป็นคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารกันทั่วไปแล้ว บางคำยังเป็นคำที่เข้าใจกันได้อย่างคุ้นเคยเป็นสากลอีกด้วย เช่น Google Facebook Email ชื่อบุคคล สถานที่ เป็นต้น คำต่างๆ เหล่านี้เป็นที่รู้จักและนิยมใช้ทับศัพท์ทั้งการเขียนและการพูด ซึ่งผู้แปลควรเลือกใช้เทคนิคการแปลภาษาให้เหมาะสมกับรูปประโยคโดยที่ยังคงความหมายเดิมไว้อย่างสมบูรณ์

6. **เปลี่ยนระบบหน่วยต่างๆ ให้เข้าใจง่าย** คือ รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ก็เป็นจุดที่ผู้แปลไม่ควรละเลยเป็นอันขาด เพราะเป็นจุดที่ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจต้นฉบับได้ดีมากขึ้นด้วยการเปลี่ยนระบบการใช้เปรียบเทียบกับหน่วยต่างๆ ให้เป็นหน่วยที่ภาษาที่ 2 คุ้นเคยและใช้เป็นสากลภายในประเทศ เช่น ค่าเงิน หน่วยการวัด การเขียนวัน/เดือน/ปี อุนหนุมิ จุดทศนิยม หน่วยความสูง ระยะทาง หน่วยค่าน้ำหนัก เป็นต้น

7. **ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา** คือ ความถูกต้องของการแปลภาษาคือเทคนิคการแปลภาษาสุดท้ายที่ต้องให้ความสำคัญ เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยสมบูรณ์แบบของเนื้อหาและรายละเอียดอื่นๆ ทั้งในเรื่องของการพิมพ์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ รูปแบบภาษา เนื้อหาคำทับศัพท์ การขึ้นย่อหน้า การจัดวางรูปภาพประกอบ ตำแหน่งการวางเลย์เอาต์ ตลอดจนระยะช่องว่างระหว่างบรรทัดต่างๆ โดยจะต้องเปรียบเทียบกับต้นฉบับให้มีความคล้ายมากที่สุด ผู้แปลจะต้องอ่านเนื้อหาทุกบรรทัด ทุกคำ ทุกหน้า

สำหรับ ขั้นตอนการแปลและระดับเทคนิคการแปลนั้น ตามข้อเท็จจริงแล้วมีความหลากหลายซึ่งมีนักวิชาการและผู้รู้กล่าวไว้มากมาย ผู้เขียนและเรียบเรียงได้ยกมาเบื้องต้นเพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ที่อาจจะไม่ครบทุกประการ แต่ข้อความข้างต้นมาตั้งแต่ต้นบทก็สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การแปลนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์แปลของผู้แปลด้วย ถึงแม้ว่า ใช้เทคนิคสูงมากมายหลายประการ แต่ผู้แปลไม่มีประสบการณ์เลย การเลือกใช้ภาษาอาจจะไม่ดีพอ ก็อาจจะทำให้งานแปลนั้นออกมาไม่ได้อ่านเท่าที่ควรก็ได้ แตกต่างจากผู้แปลที่มีประสบการณ์มากใช้เทคนิค

ธรรมดาทั่วไป แต่สำนวนออกมาสอดคล้องและมีความเป็นธรรมชาติมาก ๆ อย่างนี้เรียกว่า งานแปลที่มีคุณภาพ เป็นต้น

3. อ่านตัวอย่างการตีความ

ข้อความภาษาไทยว่า... วิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการตีความ ประโยคภาษาอังกฤษ ที่มีความกำกวมโดยกลุ่มเจ้าของภาษา และกลุ่มนักเรียนไทยที่มี ประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ตีความประโยคกำกวมจำนวน 30 ประโยค คือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และ ประโยคความซ้อน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าของภาษา 10 คน กลุ่มนักเรียน ไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษสูง 20 คน และนักเรียนไทยที่มีประสบการณ์ทาง ภาษาอังกฤษต่ำ 20 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มเจ้าของภาษาสามารถตีความประโยคกำกวมได้ตรง ตามเป้าหมาย 96.8% กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาสูงตีความตรงตามเป้าหมาย 93% และกลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่ำตีความตรงตามเป้าหมาย 69.25% กลุ่มที่มีประสบการณ์ ทางภาษาสูงจะตีความประโยคกำกวมได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา มากกว่ากลุ่มที่มี ประสบการณ์ทางภาษาต่ำ ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าของภาษาและกลุ่มที่มี ประสบการณ์สูง ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.152$) แต่ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าของ ภาษาและกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.00$) การตีความความกำกวม ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.00$) การตีความความ กำกวมของกลุ่มต่ำเทียบกับเจ้าของภาษาและเทียบกับกลุ่มสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($F = 82.479$, $p = 0.00$) การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า ระดับของประสบการณ์ทาง ภาษามีผลต่อการตีความสำหรับนักเรียนไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การศึกษา การตีความประโยคกำกวมนี้ชี้ให้เห็นปัญหาในการตีความของนักเรียนไทย ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไปได้

ข้อความแปลว่า ... To analyze and compare the interpretation of English sentences with syntactic ambiguities by native speakers of English and Thai students with high and low English language experience. The data were collected from the interpretation of 30 ambiguous English sentences. The sentences are divided into three types, simple sentences, compound sentences and complex sentences. The samples are 3 groups, 10 native speakers, 20 non-native students with high English language experience, and 20 non-native students with low English language experience. The results show that the native speaker group can interpret ambiguous English sentences 96.8% correctly. The high English language

experience group can interpret ambiguous English sentences 93% correctly. And the low English language experience group can interpret ambiguous English sentences 69.25% correctly. The high English language experience group is able to interpret ambiguous English sentences quite close to the native speaker group and better than the low English language experience group. The difference between the native speaker group and the high group is not statistically significant ($p = 0.152$) whereas the difference between the native speaker group and the low group are statistically significant ($p = 0.00$). The difference between the high group and the low group are highly significant ($p = 0.00$). The differences between the low group and the high group and the low group and the native speaker group are statistically significant ($F = 82.479$, $p = 0.00$). The study demonstrates that the level of experience affects the ability to interpret ambiguity of second language learners. This study exhibits the problems in interpretation of ambiguity in English that lead to some suggestions for English language instruction.⁵

..... The End of Chapter 8

⁵สุวิชา ถาวร, <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b1917746>, Accessed: 26/08/2021

บทที่ 9

การแปลระบบคำ และการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ เพื่อการสื่อสารความหมาย

สำหรับบทที่ 9 เรื่อง การแปลระบบคำ ไม่ได้หมายความว่า การวิเคราะห์โครงสร้างภายในของคำ แต่เป็นการศึกษาชนิดของคำที่ปรากฏในลักษณะต่างๆ ไปของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่อยู่ระบบพจนานุกรม เพื่อให้เห็นความแตกต่างในการทำหน้าที่ในระบบประโยคภาษาอังกฤษที่ต้องการสื่อสาร เพราะการแปลผู้แปลจะต้องเข้าใจเจตนาของผู้อ่านและผู้เขียนและเรื่องราวที่กำลังแปลนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร อาทิเช่น ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพระราช การใช้คำในสำนวนการแปลก็ต้องนึกถึงคำราชาศัพท์ ตัวอย่างเช่นคำว่า “ He ” เวลาแปลต้องแปลว่า พระองค์ หรือ ภาคแสดงว่า walk ก็ต้องแปลว่า พระราชดำเนิน, เสด็จ เป็นต้น

เมื่อมารวมเป็นประโยคว่า He walks to home. ก็ต้องแปลว่า พระองค์เสด็จถึงพระราชวัง ดังนั้น การศึกษาการแปลระบบคำจึงต้องเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้แปลต้องศึกษาและสร้างความเข้าใจเพิ่มเติม เพื่อให้การแปลสำนวนออกมาในภาษาแปลแล้วค่อยข้างสวยงามและมีความสอดคล้องกับเรื่องของผู้แปลกำลังดำเนินการแปลอยู่และงานแปลออกมามีคุณภาพที่ดี ต่อไป

1. ระบบคำในภาษาอังกฤษ

ศัพท์ว่า คำ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “ World ” เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย คำและความหมายของคำจึงเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง คำ (Word) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความหมายนี้ อาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- (1) Things ได้แก่ คำที่กล่าวถึงสิ่งมีชีวิตและอาจไม่มีชีวิต
- (2) Events ได้แก่ คำที่เกี่ยวกับกริยาอาการ กระบวนการต่างๆ

(3) Abstraction ได้แก่ คำที่บอกให้ทราบถึงคุณสมบัติ และปริมาณ

(4) Relations ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคำทั้ง 3 ประเภทข้างต้น

การเรียนรู้ข้อแตกต่างของการใช้คำแต่ละชนิดทั้ง 2 ภาษา ที่ผู้แปลจะถ่ายทอดความหมาย จะช่วยให้เข้าใจตำแหน่งหน้าที่ของคำในประโยค จะทำให้การแปลทำได้ถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น ถ้ากล่าวโดยกว้างๆ คำนอกจากแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทแล้วยังสามารถแบ่งประเภทใหญ่ๆ ได้อีก 2 ประการ ได้แก่ (1) Content Words และ (2) Function Words

อธิบายเพิ่มเติม

1. Content words

Content words คำประเภทนี้ได้แก่คำที่มีความหมายในลักษณะที่เรียกว่า คำศัพท์ ซึ่งประกอบขึ้นด้วยกลุ่มคือ คำนาม (Nouns) คำกริยา (Verbs) คำคุณศัพท์ (Adjectives) คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs) คำเหล่านี้มีหน้าที่และตำแหน่งของมันในประโยค ตัวอย่างเช่น

(1) The prime Minister will speak over the radio tonight.

(Noun).....

(2) My carelessness won the cause of the accident.

(Verb).....

(3) My older brother knows that old man.

(Adjective).....

(4) Why did you treat him badly ?

.....(Adverb)

2. Function words

Function Words คำประเภทนี้ในตัวของมันเองไม่ค่อยจะมีความหมายเท่าใด แต่มีความสำคัญทางด้านโครงสร้างภาษาเมื่อนำมาสื่อสาร และ คำพวกนี้อาจแบ่งได้เป็น คำกำกับนาม (Determiners) คำสรรพนาม (Pronoun) คำกริยาช่วย (Auxiliary) คำบุพบท (Preposition) คำเชื่อม (Conjunctions / Connective)

ตัวอย่างประโยคเช่น

(1) She worked **with** the famous economists.

(2) Marry sniffed the blueberry pie **that** she had put on the table to cool.

(3) Naree should write **in** ink.

(4) I was a piece **of** chalk.

- (5) I must catch the last bus, **or** I will have to stay here all night.
- (6) She works at home **and** makes some foods **for** her family.
- (7) They are students **and** they are teachers.

2. การศึกษาความสัมพันธ์ของความหมายของคำ

การถ่ายทอดความหมายของคำที่มีหลายๆ ความหมายนั้น ต้องพิจารณาใจความรอบๆ คำนั้นด้วย เพื่อจะได้เลือกความหมายได้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่นคำว่า “ run ” แปลว่า วิ่ง ตามพจนานุกรมศัพท์ แต่เมื่อไปอยู่ในรูปของประโยคแล้วอาจจะมีความหมายอีกอย่าง เช่น

- (1) The boy runs. เด็กผู้ชายวิ่ง
- (2) The horse runs. ม้าวิ่ง
- (3) The nose runs. น้ำมูกไหล
- (4) The paint runs. ทาสี เป็นต้น

นอกจากเราศึกษาความสัมพันธ์แล้ว จะต้องวิเคราะห์ความหมายด้วย เพื่อให้ผู้แปลเลือกความหมายได้ถูกต้อง สำหรับขั้นตอนในการวิเคราะห์ความหมายของคำมีดังนี้

- (1) รวบรวมข้อมูล
- (2) จัดกลุ่มคำ
- (3) จัดกลุ่มใหม่เพื่อให้มีกลุ่มน้อยลง
- (4) เมื่อจัดกลุ่มคำที่มีความหมายในลักษณะนี้แล้ว จะช่วยให้เลือกความหมายที่ถูกต้องได้ในขณะที่แปลเป็นอีกภาษาหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาความหมายของคำแล้วหรือ มีการเทียบเคียงกับการใช้ตามสถานการณ์ของการสื่อสาร การตีความหมายของผู้แปลในการสื่อสาร หรือ เมื่อผู้ใช้ต้องการสื่อสารความหมายอะไรและต้องใช้ความหมายที่ 1 หรือ ความหมายที่ 2 หรือ ความหมายที่ 3 เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. The Primary Senses คือ เป็นความหมายแรกที่ผู้อ่านนึกถึง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้คำตามสภาพแวดล้อม และประสบการณ์ในการเรียนรู้ของผู้อ่านด้วย

2. The secondary Senses คือ ความหมายที่สองและความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับใจความที่มีการนำเปรียบเทียบกับความหมายของคำในประโยค

3. The Figurative Senses คือ การนำคำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ เช่น “ The kettle is boiling. ” คำว่า “ kettle ” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง การต้มน้ำ แต่หมายถึง “ Water ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับ “ kettle ” คือหมายถึง “ น้ำที่อยู่ในกา ” ดังนั้น “ kettle ” ใน

ที่นี้จึงใช้ในความหมายว่า “ Water ” ผู้แปลจึงต้องเลือกที่จะแปลประโยคตัวอย่างนี้ว่า “ น้ำกำลังเดือด ” จะแปลตามตัวอักษรว่า “ กากำลังเดือด ” ไม่ได้ เป็นต้น

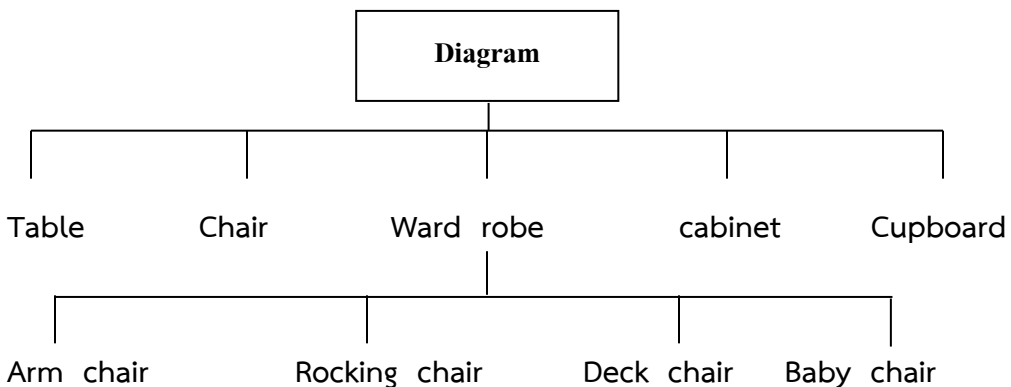
การเปรียบเทียบคำแต่ละคำกับคำอื่นๆ ในภาษาเดียวกัน เราจะพบลักษณะที่สื่อความหมายทั่วไปหรือสื่อความหมายเฉพาะ เช่น Chair - เก้าอี้ จะเป็นคำที่มีความหมายเฉพาะเมื่ออยู่ในกลุ่มคำพวก

- Table (โต๊ะ)
- Wardrobe (โต๊ะสำหรับใส่เสื้อผ้า)
- Cabinet (ตู้ใส่ของ)
- Cupboard (ตู้)

ดังนั้น คำว่า Chair เป็นเครื่องเรือนชนิดหนึ่งในหลายๆ ชนิด เมื่อเทียบกับ Furniture แล้วคำว่า Furniture จะเป็นคำกว้างไม่บ่งเฉพาะ แต่เมื่อนำคำว่า Chair มาเข้ากลุ่มคำว่า

- Arm chair (เก้าอี้มีที่วางแขน)
- Rocking chair (เก้าอี้หิน)
- Deck chair (เก้าอี้ผ้าใบ)
- Baby chair (เก้าอี้เด็ก)

จะเห็นว่า Chair จะกลายเป็นคำกว้างๆ ไป ทั้งนี้เพราะขณะนี้พูดถึงเก้าอี้ประเภทต่างๆ ที่มีชื่อเรียกเฉพาะ ขอให้ผู้อ่านพิจารณา Diagram ข้างล่างนี้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจาก Diagram นี้แล้ว ความหมายของคำนั้นจะยึดตามพจนานุกรมไม่ได้เลย ต้องพิจารณาที่คำมาประกอบกันขึ้น หรือหน้าที่ของคำนั้นๆ ที่ผู้แปลหรือผู้เขียนนำไปใช้พูดเขียนถ่ายทอดความหมายในภาษาที่หนึ่งสู่ภาษาที่สอง นอกจากคำที่มารวมกันเป็นกลุ่มคำแล้ว ยังมีอีกประเด็นหนึ่งในการศึกษา “ คำ ” ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจใน

ประโยค (Sentences) และสำนวน (Idioms) ต่างๆ ที่ทำให้เกิดความหมายใหม่ (collocations) ซึ่งเป็นปัญหานักเรียนไทยเป็นอย่างมาก และการให้ความหมายของคำอาจจะสรุปได้ 2 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้

1. Personal Connotation คือ ความหมายที่เพิ่มขึ้นอันเกิดจากประสบการณ์จินตนาการหรืออารมณ์ของแต่ละบุคคล

2. Cultural Connotation คือ ความหมายที่เพิ่มขึ้นอันเกิดจากประสบการณ์จินตนาการหรืออารมณ์ของแต่ละบุคคล

การตีความของคำศัพท์คำหนึ่งตามที่กล่าวมาแล้วว่า บางครั้งขึ้นอยู่กับกลุ่มคำที่มารวมกันก็จะทำให้ความหมายของคำศัพท์ที่เราเข้าใจแบบดั้งเดิม เช่น old (แก่) แต่ขณะเดียวกันคำนี้อาจจะมีความหมายอื่นๆ อีกได้ เช่น

- Old place	โบราณสถาน
- Old thought	ความคิดเห็นที่ล้าหลัง
- Older	อายุมาก
- Old house	บ้านเก่า บ้านโบราณ
- Old thing	วัตถุโบราณ
- Old man	ผู้อาวุโส คนสูงวัย
- Old world	โลกยุคโบราณ หรือ โลกยุคหิน หรือ สมัยก่อน

อย่างไรก็ตาม การศึกษาความสัมพันธ์ของหน่วยคำในประโยค เพื่อช่วยในการแปลนั้นก็มีความสำคัญมากๆ เพราะถ้าผู้แปลมีความเข้าใจในการทำหน้าที่ของที่ปรากฏในรูปประโยคนั้นๆ การตีความหมายก็จะง่ายขึ้นอีก ซึ่งการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของหน่วยคำในภาษาอังกฤษเรียกว่า Syntax และ คำถามต่อมาว่า Syntax คืออะไร

Syntax หรือ วากยสัมพันธ์¹ คือจะอธิบายถึงโครงสร้าง และรูปแบบของภาษาว่าจะสร้างโปรแกรมขึ้นได้อย่างไร หากเป็นในภาษาที่เราใช้สื่อสารกันทั่วไปก็เปรียบได้กับไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งใช้เป็นกฎเกณฑ์ ในการสร้างประโยคขึ้นมา ส่วนความหมายของโปรแกรมก็จะอธิบายโดยใช้ Semantics ภาษาโปรแกรม คือภาษาประดิษฐ์ที่สามารถใช้ควบคุมกำหนดพฤติกรรมการทำงานของเครื่องจักรได้ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ ภาษาโปรแกรมก็เหมือนภาษามนุษย์ที่จะต้องใช่วากยสัมพันธ์ (syntax) และความหมาย (semantic) เพื่อกำหนดโครงสร้างและตีความหมายตามลำดับ

¹ <https://attapol.github.io/syntax>, Accessed: 11/09/2021.

อธิบายสั้นๆ ว่า วากยสัมพันธ์ ก็คือการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือ ภาษานั้นๆ มารวมกันตามหน้าที่ของคำนั้นๆ เพื่อให้เกิดรูปประโยคในการสื่อสารและมีความหมายสมบูรณ์ โดยประโยคเบื้องต้นที่องค์ประกอบอยู่สำคัญๆ มี 3 ประการ ดังนี้

1	2	3
Subject +	Verb +	Object / Predicate
(ประธาน) +	(กริยา) +	(กรรม หรือ ส่วนขยาย)

ตัวอย่าง

1. **S. The monk prays to Buddha every day.**

แปลว่า พระสงฆ์สวดมนต์ต่อพระพุทธเจ้าทุกวัน

2. **S. He eats an orange in the afternoon after he has lunch.**

แปลว่า เขาผู้ชายกินส้มในเวลาตอนบ่ายหลังเขามีอาหารเที่ยงวัน หรือว่า หลังจากเขาผู้ชายรับประทานอาหารเช้าก็กินส้มอีก 1 ลูก

3. **S. A Woman and her son went to the garden in the evening.**

แปลว่า ผู้หญิงคนหนึ่งกับลูกชายของเธอได้เข้าไปในสวนในเวลาเย็น

4. **. This boy is a good boy.**

แปลว่า เด็กชายคนนี้เป็นคนดี

5. **S. The house is a small because he stays alone.**

แปลว่า บ้านหลังนี้เล็ก เพราะเขาอาศัยอยู่คนเดียว

จากประโยคข้างต้น 1-5 ประโยคนั้นพบว่า ประโยคบอกเล่าทั้งหมดเป็นไปตามโครงสร้างของประโยคพื้นฐานทั่วไป หรือว่า จะมีโครงสร้างมากเกินตามโครงสร้างก็ตาม เมื่อผู้แปลต้องการตีความหมายสิ่งแรกคือ อะไรประธานหลักของประโยค ผู้แปลจะต้องหาให้พบก่อน และ ดูว่ามีอะไรขยายประธานหรือไม่ หรือ ประธานเอกพจน์ หรือ พหูพจน์ นอกจากนั้นประธานเป็นวลีหรือไม่อย่างไร เช่น The strong and black man can kill the big tiger in the forest.

ประโยคนี้อธิบายคือ The strong and black man ถ้าเป็นแบบนี้เรียกว่า ประธานเป็นกลุ่มคำจะแปลจากต้นไปเลยก็ได้ ก็ต้องดูคำหลักคือคำอะไร แล้วตัวไหนขยายคำหลักอย่างไรที่กล่าวมาแล้วว่า The strong and black man แปลว่า ผู้ชายร่างกายแข็งแรงดำ หรือ ผู้ชายผิวดำและแข็งแรง (ถ้าจะแปลว่า แข็งแรงและดำผู้ชาย...งงๆ...อย่างนี้ผิดถึงจะเพิ่มสำนวน

ในภาษาไทยที่ต้องการแปลเข้าไปอย่างไรก็ผิด) และ ผู้เขียนได้วางคำแต่ละคำในประโยคมีความสมบูรณ์ตามหน้าที่และความหมาย

เมื่อผู้แปลดูและวิเคราะห์ก็สามารถสรุปตีความหมายได้ แต่บางครั้ง ต้นฉบับมีความสลับซับซ้อนทางไวยากรณ์และเรื่องราวที่กำลังสื่อสารในรูปแบบประวัติศาสตร์ หรือ เรื่องราวเฉพาะทาง ยกคำกล่าวที่เป็นข้อความภาษาอังกฤษมาให้อ่านเชิงความหมายว่า...

“Syntax is the set of rules that helps readers and writers make sense of sentences. It's also an important tool that writers can use to create various rhetorical or literary effects.”²

What Is Syntax?

The word “syntax”³ comes from the Ancient Greek for “coordination” or “ordering together.” In spoken and written language, syntax refers to the set of rules that determines the arrangement of words in a sentence. Along with diction, it is one of the key ways writers convey meaning in a text. Learn more about diction here.

4 Essential Rules of Syntax in the English Language:

The rules of syntax can be quite complex and vary greatly by language (as well as by time period and place). Depending on the language you are speaking or writing in, these rules might be very restrictive, or quite flexible.

When it comes to English syntax, there are four baseline rules to keep in mind:

1. **A complete sentence requires a subject and a verb and expresses a complete thought.** This is also called an independent clause. A sentence without a subject and a verb is considered a fragment.
2. **Separate ideas generally require separate sentences.** A sentence containing multiple independent clauses that are improperly joined is considered a run-on sentence.
3. **English word order follows the subject-verb-object sequence.** (It's usually the same in French and Spanish.)

² <https://www.masterclass.com/articles/learn-about-syntax-the-english-language>, Accessed: 21/01/2021.

³ <https://www.masterclass.com/articles/learn-about-syntax-in-the-english-language#4-essential-rules-of-syntax-in-the-english-language>, Accessed: 21/01/2021.

4. **A dependent clause contains a subject and a verb**—but it doesn't express a complete thought.

4 Sentence Types in the English Language:

The English language is extraordinarily flexible when it comes to building sentences. At the same time, all sentences in English fall into four distinct types:

1. **Simple sentences.** Simple sentences consist of a single, independent clause. For example: "The girl hit the ball."
2. **Compound sentences.** Compound sentences consist of two or more independent clauses joined by a coordinating conjunction. The coordinating conjunctions are "but," "or," and "so." For example: "The girl hit the ball, and the ball flew out of the park."
3. **Complex sentences.** Complex sentences consist of an independent clause and one or more dependent clauses joined by a subordinating conjunction. Some subordinating conjunctions are "although," "because," "so," "that," and "until." For example: "When the girl hit the ball, the fans cheered."
4. **Compound-complex sentences.** Compound-complex sentences consist of multiple independent clauses as well as at least one dependent clause. For example: "When the girl hit the ball, the fans cheered, and the ball flew out of the park."

3 Ways to Use Syntax in Literature:

Besides being critical to conveying literal sense, syntax is also one of the key tools writers use to express meaning in a variety of different ways. Syntax can help writers:

- **Produce rhetorical and aesthetic effects.** By varying the syntax of their sentences, writers are able to produce different rhetorical and aesthetic effects. How a writer manipulates the syntax of their sentences is an important element of writing style.
- **Control pace and mood.** Manipulating syntax is one of the ways writers control the pace and mood of their prose. For example, the writer Ernest Hemingway is known for his short, declarative sentences, which were

well-suited to his terse, clear style of writing. These give his prose a forceful, direct quality.

- **Create atmosphere.** By contrast, Hemingway’s fellow story writer and novelist William Faulkner is famous (or infamous) for his meandering, paragraph-long sentences, which often mimic the ruminative thinking of his characters. These sentences, which often ignore the standard rules of punctuation and grammar, help create an atmosphere as much as they convey information.

That said, all writers vary their sentence structure from time to time. Using a variety of sentences is one of the key ways writers engage and maintain their readers’ interest.

2 Syntax Examples in Literature:

To get a sense of some of the ways writers use syntax to express meaning, it’s worthwhile examining a few famous examples from literature.

1. ***Moby Dick*, by Herman Melville (1851).** Melville begins with this famous line: “Call me Ishmael.” This first line—one of the most famous in literature—is short and direct. The sentences that follow, though, are significantly more sophisticated. In the fourth sentence, Melville uses a number of dependent clauses (“Whenever I find myself growing grim about the mouth,” “Whenever it is a damp, drizzly November in my soul,” and so on) to create a sense of anticipation.
2. ***Anna Karenina*, by Leo Tolstoy (1877).** Tolstoy’s novel begins: “Happy families are all alike; every unhappy family is unhappy in its own way.” This is actually two simple sentences joined by a semi-colon. Tolstoy could easily have just written them as separate sentences, but by joining them into one sentence he shows that these two thoughts are related and balanced.

3. การแปลคำศัพท์เฉพาะ⁴

การแปลคำศัพท์เฉพาะ (Technical terms) โดยทั่วไปแล้วจะมีจุดประสงค์ คือ (1) เลือกความหมายถูกต้องของคำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัยได้ (2) กำหนดคำศัพท์ที่มีรูปคำ

⁴<https://www.google.com/search?DCA4&uact=5>, Accessed: 21/01/2021.

มักทำให้เข้าใจความหมายผิดได้ (3) บอกลักษณะของคำศัพท์ที่มีระดับความหมายที่แตกต่างกันได้ (4) เลือกใช้คำที่เหมาะสมในการแปลสำนวน (idiom) ได้ และ (5) เข้าใจวิธีแปลคำศัพท์เฉพาะ (Technical terms)

การแปลเป็นการถ่ายโอนข้ามวัฒนธรรม ดังนั้นผู้แปลจึงควรรู้สองวัฒนธรรม หรือมีสองวัฒนธรรม หรือมากกว่านั้น หรือรู้หลายภาษา เพราะภาษาเป็นสิ่งที่แสดงวัฒนธรรมได้ดีที่สุด เมื่อแปลภาษาจะต้องใช้ความรู้ที่มากกว่าการหาความหมายที่เท่าเทียมกับของภาษาที่เกี่ยวข้อง ผู้แปลต้องรู้ทั้งสองภาษาเป็นอย่างดี งานหลักของผู้แปล คือต้องหาสิ่งที่เท่าเทียมกันมาแปล

3.1 หลักการประเมินงานแปล 3 ประการ คือว่า

1) **ความถูกต้อง** ความถูกต้องสำคัญที่สุดเพราะผู้อ่านงานแปลมิได้เห็นต้นฉบับ เพราะฉะนั้นข้อมูลที่ได้โดยเฉพาะในการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะไดจากการอ่านงานแปล ผู้แปลจะต้องถ่ายทอดความหมายให้สมบูรณ์และถูกต้องโดยไม่ต่อเติม ตัดทอน หรือใส่ความเห็นของตนเองลงไป และจะต้องแปลให้มีบรรยากาศหรือรสชาติของภาษาเหมือนต้นฉบับด้วย

2) **ความชัดเจน** ความชัดเจนเกิดจากเทคนิคการเขียนและเรียบเรียง การเลือกใช้คำ ตลอดจนการอ่านทบทวนแบบมีระบบ บางครั้งงานแปลที่ถูกต้องอาจอ่านเข้าใจยาก เพราะมี โครงสร้างภาษาสลับซับซ้อน มีการใช้ศัพท์ที่คลุมเครือ ความคลุมเครืออาจเกิดจากการตีความ ต้นฉบับได้ไม่ชัดเจนจนทำให้แปลไม่ได้ หรืออาจเกิดจากเทคนิคการเขียนภาษาไทยหรือภาษาแปลที่ไม่ดีพอผู้ตรวจงานแปลอาจขอให้ผู้แปลแก้ไขในส่วนที่ไม่ชัดเจนก่อนจะนำไปพิมพ์เผยแพร่

3) **ความเป็นธรรมชาติ** ความเป็นธรรมชาติของงานแปลอังกฤษเป็นไทยก็คือเมื่อแปลแล้วต้องเป็นภาษาไทยที่ดี ใช้ศัพท์สำนวนที่คนไทยใช้ เมื่อแปลแล้วไม่ควรรู้ทันทีว่าเป็นเอกสารที่แปลมา เพราะยังมีโครงสร้างประโยคและวิธีเรียงคำเป็นภาษาต้นฉบับอยู่ วิธีแก้ภาษาให้เป็นธรรมชาติ ทำได้โดยการเรียบเรียงและปรับสำนวนเมื่อแปลร่างที่หนึ่งแล้ว ผู้แปลไม่ควรยึดติดอยู่กับรูปแบบ (form) ของภาษา แต่ควรยึดความหมาย (meaning) เป็นสำคัญ โดยถ่ายทอดความหมายในรูปแบบภาษาแปลให้เป็นธรรมชาติให้มากที่สุด

3.2 เทคนิคการแปล

เทคนิคการแปลกลับไปมา (back translation) มาทดสอบว่างานแปลของตนถูกต้องแม่นยำหรือไม่ การแปลกลับไปมาระหว่างภาษาต้นฉบับและภาษาแปล จะทำให้ทดสอบความหมายได้ เพราะถ้าแปลกลับไปเป็นภาษาต้นฉบับแล้วความหมายเปลี่ยนไป ก็แสดงว่ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นจนมีผลต่อความหมาย เทคนิคการทึ้งงานแปลที่แปลเสร็จแล้วเอาไว้ห้วงเวลาหนึ่ง (stay away period) โดยผู้แปลลืมนงานแปลนั้นไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง เช่น หนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งเดือน แล้วกลับมาอ่านงานแปลใหม่ ผู้แปลจะลืมนต้นฉบับไปแล้วเมื่อมาอ่านงานแปลอาจ

มีสิ่งที่น่าสนใจ หรือเข้าใจไม่ตรงกับต้นฉบับ ผู้แปลจะได้ทำการแก้ไขก็จะเป็นการประกันคุณภาพของงานแปลได้อีกวิธีหนึ่ง

3.3 คำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัย

ถ้าเปิดพจนานุกรมภาษาอังกฤษจะพบว่าคำศัพท์ส่วนใหญ่จะมีความหมายหลายนัย หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่าคำศัพท์แต่ละคำอาจมีความหมายได้หลายนัย โดยความหมายจะแตกต่างกันไปตามบริบท ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้เกิดปัญหาในการแปล ถ้าผู้แปลไม่พิจารณาบริบทให้ดีก็อาจเกิดการแปลผิดพลาดขึ้นได้

ตัวอย่างเช่น

1. The photos of our holiday in Hua Hin haven't been developed yet.

มีผู้แปลว่า: รูปถ่ายตอนไปเที่ยวหัวหินของเรายังไม่เปลี่ยนแปลงเลย

ควรแปลว่า: รูปถ่ายตอนไปเที่ยวหัวหินของเรายังไม่ได้เอาไปล้างเลย

จากตัวอย่างข้างบนจะเห็นว่าผู้แปลไม่เข้าใจนัยความหมายอื่น ๆ ของศัพท์

คำว่า “develop” แปลไปตามความเคยชินว่า พัฒนา เปลี่ยนแปลงไป

โดยไม่ได้พิจารณา บริบทให้ดีว่าเกี่ยวกับเรื่องของการถ่ายรูป

ดังนั้น “develop” จึงควรแปลว่า ล้างรูป

2. She lost her will to live after her close friend's death.

มีผู้แปลว่า: เธอทำพินัยกรรมหลังจากเพื่อนสนิทตาย

ควรแปลว่า: เธอหมดหวังที่จะมีชีวิตอยู่หลังจากที่เพื่อนสนิทของเธอเสียชีวิต

ประโยคนี้ผู้แปลแปลผิดเพราะไปฝังใจว่า will ซึ่งเป็นคำนามแปลว่า

พินัยกรรม แต่ความจริงความหมายอื่นของ will คือ ความมุ่งมั่น

หรือ ความตั้งใจ ดังเช่นในบริบทนี้ คำศัพท์แต่ละคำมีความหมาย

ได้หลายนัย

ดังนั้น ผู้แปลควรพิจารณาดูเนื้อความหรือบริบทของประโยคหรือข้อความที่จะแปลอย่างรอบคอบระมัดระวัง อย่าไปยึดติดอยู่กับความคุ้นเคยและแปลไปอย่างที่เคยแปลซึ่งจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นมาได้ เมื่อใดก็ตามที่เกิดความไม่แน่ใจในเรื่องความหมายก็ขอให้ผู้แปลตรวจสอบจากพจนานุกรมทุกครั้งไป เพราะคำที่มีปัญหาแปลออกมาแล้วความหมายดูแปลกๆ อาจจะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัยได้

ตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัย

1. blue (adj.)

1.1 เศร้า / เสียใจ

I always feel blue when the sun sets.

ฉันมักจะรู้สึกเศร้าเมื่อยามพระอาทิตย์ตก

1.2 เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

Some say Thai jokes are a bit blue.

บางคนกล่าวว่าเรื่องตลกแบบไทย ๆ มักจะเกี่ยวกับเรื่องเพศ

1.3 ดนตรีประเภทหนึ่ง (noun - เป็นรูปพหูพจน์เสมอ)

I like the blues.

ฉันชอบเพลงบลู

1.4 อย่างไม่คาดฝัน (สำนวน out of the blue)

He arrived completely out of the blue.

เขามาโดย (ที่เรา) ไม่คาดฝันเลย

2. body (n.)

2.1 ส่วนลำตัว / ตัวถังของเรือบิน / รถยนต์

The Boeing 747 has a wide body.

เครื่องบินโบอิง 747 มีลำตัวกว้าง

2.2 ซากศพ

Several bodies from the wrecked ship were washed ashore. ซากศพหลายศพจากเรือแตกถูกพัดมาเกยฝั่ง

2.3 เนื้อหาส่วนที่สำคัญ

A piece of news has a lead and a body.

ข่าวชิ้นหนึ่งประกอบด้วยบทนำข่าวกับเนื้อข่าว

2.4 ร่างกาย

We wear clothes to keep our bodies warm.

เราสวมใส่เสื้อผ้าเพื่อให้ร่างกายอบอุ่น

3. confidence (n.)

3.1 ความเชื่อมั่นในความสามารถ

He lacks confidence in himself when he appears in public.

เขาขาดความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อปรากฏตัวในที่สาธารณะ

3.2 ความศรัทธา ความไว้วางใจ ความไว้วางใจในคนอื่นหรือสิ่งอื่น

They have no confidence in the computer system.

เขาไม่มีความไว้วางใจระบบคอมพิวเตอร์

3.3 ความลับ

The girl exchanged confidences about their boyfriends.

เด็กผู้หญิงแลกเปลี่ยนความลับเรื่องแฟน ๆ ของเธอ

He took her into his confidence and told her the whole truth. เขาบอกความลับและความจริงทั้งหมดให้เธอทราบ

4. critical (adj.)

4.1 สำคัญมาก

This was a critical moment in his career.

ตอนนี้เป็นเวลาที่สำคัญมากในอาชีพของเขา

4.2 สาหัส / อันตราย

He was taken to hospital because his condition was critical. เขาถูกนำส่งโรงพยาบาลเพราะอาการสาหัส

4.3 แสดงความคิดเห็นอย่างรุนแรง

He was highly critical of the government's policy.

เขาวิพากษ์วิจารณ์นโยบายรัฐบาลอย่างรุนแรง

5. deliver (v.)

5.1 ส่ง

The postman delivers letters every day.

บุรุษไปรษณีย์ส่งจดหมายทุกวัน

5.2 บรรยาย / ปราศรัย

He delivered an interesting lecture on Thai history at the seminar. เขาบรรยายเรื่องประวัติศาสตร์ไทยในสัมมนา

5.3 ช่วยทำคลอด

The co-pilot and the steward delivered a baby girl in mid-flight. ผู้ช่วยกัปตันและพนักงานต้อนรับช่วยทำคลอดทารกเพศหญิงในระหว่าง เที่ยวบิน

6. a. fair (adj.)

6.1 ยุติธรรม

You must be fair to both sides.

คุณต้องยุติธรรมต่อทั้งสองฝ่าย

6.2 ดีพอใช้

His knowledge of English language is fair.

ความรู้ภาษาอังกฤษของเขาพอใช้ได้

6.3 ผิวขาว/ผิวสีอ่อน

Unprotected fair skin gets sunburned quickly.

ผิวขาวที่ไม่ได้ปกป้องถูกแดดเผาได้ง่าย

7. figure (n.)

7.1 ตัวเลข

Her income is in six figures.

รายได้ของเธอเป็นตัวเลขหกหลัก

7.2 จำนวน

According to the research, there are high

unemployment figures. จากผลการวิจัย มีจำนวนคนตกงานสูง

7.3 รูปร่าง

She is doing exercises to improve her figure.

เธอออกกำลังกายเพื่อทำให้รูปร่างดีขึ้น

7.4 บุคคลสำคัญในแขนงใดแขนงหนึ่ง

The late President Yitzhak Rabin was one of the leading political figures of this country. อดีตประธานาธิบดี ยิตซัค

ราบิน ผู้ล่วงลับเป็นบุคคลสำคัญทางการเมือง คนหนึ่งในประเทศนี้

8. host (n.)

8.1 เจ้าภาพ

Since his father was still abroad, he acted as host at

the dinner party. เพราะว่าพ่อของเขายังอยู่ต่างประเทศ

เขาก็เลยต้องเป็นเจ้าภาพงานเลี้ยงอาหารเย็น

8.2 พิธีกรรายการวิทยุ, โทรทัศน์

Jack is a famous talk show host.

แจ๊คเป็นพิธีกรรายการพูดที่มีชื่อเสียง

8.3 ประเทศเจ้าภาพ

Thailand was the host country for the World Bank

meeting in 1991. ประเทศไทยเป็นประเทศเจ้าภาพ

ในการประชุมธนาคารโลกในปี ค.ศ. 1991

9. ill (adj.)

9.1 ป่วย

David was ill when he returned from upcountry.

เดวิดป่วยเมื่อเขากลับมาจากต่างจังหวัด

เมื่อใช้ในความหมายอื่นๆ นอกจากป่วย

9.2 There's a lot of ill feeling (= jealousy, anger, etc.)

about her being promoted. มีการอิจฉาริษยาเกี่ยวกับ

เรื่องที่เราได้เลื่อนตำแหน่ง

9.3 If a black cat crosses your path, it's considered

ill omen. ถ้าแมวดำวิ่งตัดหน้าไปถือว่าเป็นลางร้าย (โชคร้าย)

10. man (n.)

10.1 คน (ทั้งผู้หญิง ชาย)

Any man could do that.

ใคร ๆ ก็ทำได้

10.2 มนุษย์ / มนุษยชาติ

Man is mortal.

มนุษย์ไม่เป็นอมตะ (มนุษย์ทุกคนต้องตาย)

10.3 ผู้ชาย

She behaves like a man.

เธอประพฤติตัวราวกับผู้ชาย

10.4 สามี

They are man and wife.

เขาเป็นสามีภรรยา

11. operation (n.)

11.1 ปฏิบัติการ

U.S. soldiers performed important military operations

in Bosnia. ทหารสหรัฐฯ ปฏิบัติการทางทหารครั้งสำคัญที่บอสเนีย

11.2 การผ่าตัด

The surgeon is performing a minor operation on her

hand. ศัลยแพทย์กำลังผ่าตัดเล็กที่มือของเธอ

11.3 ส่วนวน in (into) operation หมายถึง กำลังดำเนินการ หรือ กำลังใช้

When does the new traffic law come into operation?

เมื่อไหร่กฎหมายจราจรจะออกใช้

12. to run (v.)

12.1 รับผิดชอบ / ดูแล / จัดการ

She runs the household.

เธอดูแลบ้าน

12.2 เลื้อย

The vine runs over the porch.

เถาองุ่นเลื้อยไปตามระเบียง

12.3 กำลังทำงาน

The engine is running.

เครื่องจักรกำลังทำงาน

12.4 ไหล

Tears were running his face.

น้ำตาไหลอาบหน้าเขา

12.5 สี (ตก) ของเหลว (ละลาย) เพราะความร้อนหรือน้ำ

If a dye is non-fast, the color will run when the

material is washed. ถ้าสีย้อมไม่ติด เมื่อนำไปซักสีก็จะตก

13. sentence (n.)

13.1 ประโยค

The structure of this sentence is awkward.

โครงสร้างของประโยคนี้น่าพิกล

13.2 การตัดสินลงโทษ

The sentence was three years in prison and a fine

of 100,000 baht. การตัดสินลงโทษ คือ จำคุก 3 ปี

และปรับเป็นเงิน 1แสนบาท

14. subject (n.)

14.1 หัวข้อ

He tried to change the subject of the conversation

from politics to sport. เขาพยายามเปลี่ยนหัวข้อการสนทนา

จากเรื่องการเมืองเป็นกีฬา

14.2 วิชา

Chemistry is my favorite subject

เคมีเป็นวิชาที่ฉันชอบมาก

14.3 พลเมืองของประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

He denied that he is a British subject.

เขาปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นพลเมืองอังกฤษ

15. table (n.)

15.1 ตาราง

The figures in the table show the decrease in this year's profits. ตัวเลขในตารางแสดงให้เห็นผลกำไรที่ลดลง

15.2 สารบัญ

The table of contents shows the different parts into which the book is divided. สารบัญจะแสดงถึงส่วนต่าง ๆ ตามที่หนังสือแบ่งไว้

15.3 ล้านวน under the table (of money) เงินสินบน เงินใต้โต๊ะ

They offered me one million under the table if I would vote against the government's plans.

เขาติดสินบนฉันเป็นจำนวนเงิน 1 ล้านบาท ถ้าฉันออกเสียงคัดค้านแผนการของรัฐบาล

4. Synonyms

Synonyms คือ คำที่มีความหมายคล้ายกัน ซึ่งอาจนำมาเป็นคำแปลได้ แต่นักทฤษฎีหลายคนรวมทั้งผู้เขียนมีความเห็นว่าไม่มีคำสองคำใดที่มีความหมายเหมือนกันหมดทุกอย่าง จะต้องมีความต่างกันอยู่บ้าง เช่นคำว่า couch กับ sofa ซึ่งถึงแม้จะเป็นเก้าอี้ยาวตัวเดียวกัน แต่ถ้าใช้ในบ้านก็คือ sofa ถ้าใช้ในสำนักงานจิตแพทย์เพื่อให้คนไข่นอนเล่าอาการทางจิต ก็คือ couch

ตัวอย่าง 1

ภาษาต้นฉบับ ...you should still maintain the about behavior— regarding your attitude and availability.

ภาษาแปล คุณยังต้องรักษาพฤติกรรมเหล่านั้นไว้—ทั้งการทำตัวให้พร้อม และทัศนคติของคุณ

คำอธิบาย The primary meaning of maintain is to make something continue at the same level, standard. The translator uses to keep in the RL

which means **to continue doing something** to keep the meaning of the word **maintain**.

ตัวอย่าง 2

ภาษาต้นฉบับ Research into this area also shows us something else remarkable.

ภาษาแปล การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ยังบอกในสิ่งที่น่าสนใจอีกด้วย

คำอธิบาย The common meaning of **remarkable** is **unusual or surprising** in a way that **causes people to take notice**. The translator uses **interesting** in the RL which means **attracting your attention**.

5. Cultural Substitutes

Cultural Substitutes คือ การแปลโดยเอาความคิดหรือวัตถุในวัฒนธรรมของภาษาแปลมาทดแทนที่วัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับที่มีความหมายเท่าเทียมกัน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ถ่องแท้และเป็นธรรมชาติ เช่น เมื่อภาษาแปลไม่มี cart (รถม้า) ก็อาจแปลว่า “เกวียน” แทน หรือแปลคำว่า “pray” ว่า “สวดมนต์ หรือ ไหว้พระ” เป็นต้น

ตัวอย่าง 1

ภาษาต้นฉบับ Every morning a **gazelle** wakes and thinks, “To stay alive, I have to run faster than the fastest lion.”

ภาษาแปล ทุกเช้าละมั่งจะตื่นขึ้นมากลางดึกและคิดว่า “หากจะมีชีวิตอยู่ฉันต้องวิ่งให้เร็วกว่าสิงโตที่วิ่งเร็วที่สุด”

คำอธิบาย **Gazelle** is translated as **deer** because there is no **gazelle** in Thai. As a result, the translators use the word **deer** as a substitute.

ตัวอย่าง 2

ภาษาต้นฉบับ But before Microsoft became the **behemoth** it is today.

ภาษาแปล ก่อนที่ไมโครซอฟท์จะยักษ์ใหญ่อย่างทุกวันนี้

คำอธิบาย **Behemoth** is translated as **yak** because Thai has no word for **behemoth**. The translators use the word **yak** as a substitute in order to explain it.

ตัวอย่าง 3

ภาษาต้นฉบับ Corporate **kahunas** are just as concerned and scared about the rate of rapid change.

ภาษาแปล แม้แต่มีพระภาพของบริษัทใหญ่ๆ เอง ก็ยังต้องวิตก และหวาดหวั่นกับความรวดเร็วของการเปลี่ยนแปลง

คำอธิบาย **Kahunas** is translated as **the best person** because Thai has no word **Kahunas**. The translators use the word **the best person** as a substitute in order to explain it.

ตัวอย่าง 4

ภาษาต้นฉบับ The above three tactics are **ego-based** and designed to get you to this point,

ภาษาแปล กลวิธีทั้งสามข้อที่กล่าวมาตั้งอยู่บนพื้นฐานของอัตตาและคิดค้นเพื่อนำคุณก้าวมาถึงจุดนี้

คำอธิบาย The word **ego-based** is translated to the Thai cultural substitute words as in the RL.

ตัวอย่าง 5

ภาษาต้นฉบับ This is called the **bystander** effect whereby behavior is influenced by the diffusion of responsibility.

ภาษาแปล เราเรียกกรณีเช่นนี้ว่าปรากฏการณ์ไทยมุง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีอิทธิพลมาจากความรู้สึกรับผิดชอบที่ถูกแข่งขันจนเหลือคนเดียว

คำอธิบาย **Bystander** in the SL means **a person who sees something that is happening but is not involved** is translated using the Thai equivalent to **bystander** in the RL which can be comparable and easily understood by the reader.

ตัวอย่าง 6

ภาษาต้นฉบับ For instance, you're arguing with the coworker and you tell her that she's completely incompetent (**oops!**)

ภาษาแปล ตัวอย่างเช่น คุณกำลังถกเถียงอยู่กับเพื่อนร่วมงานและคุณบอกว่าเขาไม่ช่างไม่ได้เรื่องเสียจริงๆ (อื้อย!)

คำอธิบาย word **oui** which is an exclamation of the Thai people in the RL and these two words can be comparable and easily understood by the reader.

ตัวอย่าง 7

ภาษาต้นฉบับ You're told "I don't think you're **capable** of running this company.

ภาษาแปล เขาบอกคุณว่า "ผมไม่คิดว่าคุณจะมีกินพอที่จะบริหารบริษัทแห่งนี้"

คำอธิบาย Capable in the SL means **having ability or qualities necessary for doing something** is translated using the Thai equivalent to **capable** in the RL which can be comparable and easily understood by the reader.

ตัวอย่าง 8

ภาษาต้นฉบับ Papaw worked for an icehouse delivering ice on a **horse-drawn wagon**.

ภาษาแปล ตาทำงานเป็นคนส่งน้ำแข็งบรรทุกใส่เกวียนที่มีม้าลากให้กับโรงน้ำแข็งแห่งหนึ่ง

คำอธิบาย **horse-drawn wagon** is translated as **wagon which drawn by a horse** which is a traditional wagon well known to all Thais.

ตัวอย่าง 9

ภาษาต้นฉบับ A small table with a **coal-oil lantern** on it

ภาษาแปล กับโต๊ะเล็กๆ ตั้งตะเกียงเจ้าพายุอีกตัวหนึ่ง

คำอธิบาย **Coal-oil lantern** is translated as **a storm lantern** which is a traditional lantern well known to all Thais.

ตัวอย่าง 10

ภาษาต้นฉบับ George said reverently, **Jesus Christ!** I bet we could swing her.

ภาษาแปล จอร์จอุทานขึ้นอย่างเต็มไปด้วยความศรัทธา **คุณพระ!** ฉันพนันได้ว่าสำเร็จแน่

คำอธิบาย The word **Jesus Christ** refers to **the man on whose life and teachings Christianity is based**. The translator uses **Lord Buddha**, which is a Thai exclamation commonly expressed by people especially old people to substitute **Jesus Christ**.

ตัวอย่าง 11

ภาษาต้นฉบับ When she didn't answer, he stepped nearer. "You ought to sleep out here," he said disapprovingly; and then he was beside her and – "Oh, **Jesus Christ!**" He look about helplessly, and he rubbed his beard.

ภาษาแปล เมื่อเธอไม่ตอบ แกก็เดินเข้าไปใกล้ "เธอไม่ควรออกมาอนอนที่นี่" แกพูดอย่างตำหนิ และแล้วแกก็เดินเข้าไปข้างเธอ และ – "**คุณพระช่วย!**" แกมองไปรอบๆ อย่างไม่รู้จะทำอย่างไรแกถนัดของแก

คำอธิบาย The word “Jesus Christ” refers to “the man on whose life and teachings Christianity is based.” The translator uses **Lord Buddha helps** which is a Thai exclamation commonly expressed.

6. Abbreviations

Abbreviations การแปลตัวอักษรย่อต้องแปลให้เข้าใจความหมายชัดเจนโดยไม่คำนึงถึงคำเดิมในภาษาต้นฉบับ บางครั้งผู้แปลอาจแปลเป็นอักษรย่อภาษาไทย หรือบางครั้งอาจแปลเป็นคำที่มีความหมายเท่าเทียมกันกับต้นฉบับได้ หรือ แปลไปอีกทางก็ได้ การมีความเข้าใจในอักษรย่อก็มีส่วนทำให้ผู้แปลสามารถเข้าถึงความหมายของภาษาต้นฉบับเช่นเดียวกัน เช่นว่า Dr. เป็นวุฒิการศึกษา หรือ Mr. นาย หรือ T.V. โทรทัศน์ หรือ Rd. ถนน เป็นต้น ดูตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง 1

ภาษาต้นฉบับ If you're a job applicant your résumé should be peppered with positive adjectives (**e.g.**, assertive, energetic, decisive, passionate, resourceful).

ภาษาแปล ถ้าคนไปสมัครงาน คุณควรเตรียมประวัติย่อของคุณด้วยการใช้คำคุณศัพท์ที่สื่อความหมายดีๆ (เช่น รักความถูกต้องกระฉับกระเฉง กล้าตัดสินใจอารมณ์อ่อนโยน ช่างคิด)

คำอธิบาย **e.g.** is an abbreviation of **for example**. The abbreviation is used to point out special or important facts.

ตัวอย่าง 2

ภาษาต้นฉบับ Recent studies show that shows who suffer from obsessive compulsive disorder **OCD**, panic attacks, and anxiety attacks may find relief in a low carbohydrate diet.

ภาษาแปล ผลการศึกษาเมื่อไม่นานมานี้แสดงว่าผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตชนิดย้ำคิดย้ำทำ ตกใจง่ายประหม่า และวิตกกังวล มักจะรู้สึกดีขึ้นเมื่อหันไปกินอาหารที่มีคาร์โบไฮเดรตต่ำ

คำอธิบาย **OCD** is an abbreviation for **Obsessive Compulsive Disorder** which refers to a kind of psychological disorder causing people difficult to stop or control their own behaviors.

ตัวอย่าง 3

ภาษาต้นฉบับ Let's take one more example where a hospital administrator suspects that a doctor is drinking while on duty. She might say, “**Dr.** Marcus, I'd like to get your advice on something...”

ภาษาแปล ลองดูอีกสักตัวอย่าง สมมุติว่า ผู้บริหารโรงพยาบาลคนหนึ่งกำลังสงสัยว่ามีแพทย์คนหนึ่งที่มึนเหล้าขณะปฏิบัติหน้าที่ เธออาจจะพูดว่า “**คุณหมอมาร์คัส ฉันทายกได้** คำแนะนำอะไรจากคุณหน่อย”

คำอธิบาย Dr. is an abbreviation for **doctor** which means **someone who is qualified in medicine and treats people who all ill.**

ตัวอย่าง 4

ภาษาต้นฉบับ The “add-on” is a highly effective too for generating action whether on TV, in person, or on the phone.

ภาษาแปล “ของแถม” นับเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเร่งให้เกิดการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นทางโทรทัศน์ ทางโทรศัพท์ หรือแบบตัวต่อตัว

คำอธิบาย TV is an abbreviation for **television** which is **a device for watching moving images and sounds**, it is a word in common usage among the Thais.

ตัวอย่าง 5

ภาษาต้นฉบับ It can be any small additional benefit that the person gets for taking action now (i.e., “We can get ice cream”, “I’ll have a loaner car for your”, “We’ll got o dinner afterward,” etc.)

ภาษาแปล มันอาจจะเป็นผลประโยชน์เพิ่มเติมเล็กๆ น้อยๆ ที่เขาจะได้รับจากการตัดสินใจทำในทันที (เช่น “เดี๋ยวเราจะได้ไปกินไอศกรีมกัน” “แล้วฉันจะให้เธอยืมรถไปใช้” “แล้วเราจะได้ไปหาอะไรกินกัน” ฯลฯ)

คำอธิบาย i.e. is an abbreviation of **for example**. The abbreviation is the use to **point out special or important facts.**

ตัวอย่าง 6

ภาษาต้นฉบับ Mr. Doe, I’m sorry to have to tell you this news.

ภาษาแปล คุณโด ผมเสียใจที่ต้องบอกคุณให้ทราบข่าวนี้

คำอธิบาย Mr. is an abbreviation of **mister**. It is used as a title that comes before a man’s family name or before his first name.

ตัวอย่าง 7

ภาษาต้นฉบับ In your conversation, continue to repeat phrases like the ones below, making sure that they contrast a reason **vs.** no reason.

ภาษาแปล ในระหว่างการสนทนาให้คุณย้ำเตือนด้วยข้อความในลักษณะเดียวกันกับข้อความต่อไปนี้โดยเน้นย้ำถึงความแตกต่างระหว่างความมีเหตุผลกับความไม่มีเหตุผล

คำอธิบาย VS. is an abbreviation for **versus**. VS. is used to show that there are two terms or sides against each other.

ตัวอย่าง 8

ภาษาต้นฉบับ ...claiming to be sick or have AIDS; pretending to be insane or mentally deranged.

ภาษาแปล ...หรืออ้างว่าคุณกำลังป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรงอย่างเช่นโรคเอดส์ หรือแสร้งทำเป็นเสียสติหรือมีอาการวิกลจริต

คำอธิบาย AIDS is an abbreviation for **Acquired Immune Deficiency Syndrome**. AIDS is a disease that attacks the body ability to resist infections and which usually causes death.

ตัวอย่าง 9

ภาษาต้นฉบับ Your genetic code will be imprinted on an ID card for better and worse.

ภาษาแปล รหัสพันธุกรรมของคุณจะถูกพิมพ์ลงไปในบัตรประจำตัวซึ่งอาจจะดีขึ้นหรือ แย่ลง

คำอธิบาย ID card is translated as **Identification card** because the translators would like to replace a shortened form of a word with the full word.

ตัวอย่าง 10

ภาษาต้นฉบับ In the 1990s, Japanese and European science literacy greatly exceeded that of U.S. children after fourth grade.

ภาษาแปล ในช่วงทศวรรษ 1990 เด็กนักเรียนญี่ปุ่นและยุโรประดับสูงกว่า ป.4 มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สูงกว่าเด็กอเมริกัน

คำอธิบาย U.S. is translated as **American** because the translators would like to replace a shortened form of a word with the full word.

7. การวิเคราะห์โครงสร้างคำตามแบบประโยคทั่วไป⁵

แบบที่ 1 : N(1) + TrV + N(2)

ประโยคตามรูปแบบที่ 1 ประกอบด้วย คำนามหรือคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคและคำกริยาชนิดที่ต้องมีกรรมมารับ ซึ่งสามารถแทนด้วย him, her, it หรือ them ซึ่งคำนามตัวที่สองเป็นคำนามต่างชนิดกับคำนามตัวแรก กล่าวคือคำนามที่สองเป็นกรรม

⁵ <http://anyflip.com/ndpis/mssv/basic/201-250>, Accessed: 26/08/2021.

ตรงที่ได้รับผลจากการกระทำของคำกริยาโดยตรง นอกจากนี้กรรมตรงอีกกลุ่ม (-self/-selves) สามารถเป็นสรรพนามที่สะท้อนกลับไปหาประธานนั่นเอง(reflective pronouns)

ยกตัวอย่าง เช่น

-She saw herself.

-The lifeguards splashed themselves.

หรือ คำสรรพนาม each other และ one another ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ยกตัวอย่าง เช่น

They found each other.

They fought one another.

จากตัวอย่างดังกล่าวสรุปได้ว่า กริยากลุ่ม (transitive verb) ต้องการกรรมตรงซึ่งต่างจากคำกริยากลุ่ม (intransitive verb) ที่ไม่จำเป็นต้องมีกรรมมารับ ยกตัวอย่าง เช่น

He sang beautifully. InV กริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ

He sang a beautiful folk song. TrV กริยาที่มีกรรมมารับ

นอกจากนี้กริยากลุ่มที่ต้องมีกรรมมารับซึ่งมี 2 รูปแบบคือ ประธานเป็นผู้กระทำ (active) และประธานถูกกระทำ (passive) ยกตัวอย่าง เช่น

Active: Bella reads an email.

Passive: An email is read by Bella.

จากประโยคทั้งสองสรุป ได้ดังนี้

1. นำกรรม (an email) ในประโยค active ไปเป็นประธานในประโยค passive
2. เมื่อเปลี่ยนประโยค active voice เป็นประโยค passive voice กริยาจะต้องเป็นรูปกริยาช่องที่ 3 (past participle) และตามหลัง verb to be. (is, am , are, was , were, be, being, been)
3. นำประธานของประโยค active voice ไปเป็นกรรมของประโยค passive voice และมี by นำหน้าประธานเดิม นอกจากนี้กริยา to be สามารถแทนที่ด้วยคำกริยา to get ได้ เช่นเดียวกัน ตัวอย่าง เช่น

Active: The mother forgave Lilla.

Passive: Lilla got forgiven by the mother.

นอกจากนี้กริยา to get ช่วยให้ประโยคชัดเจนมากขึ้น เช่น The gate was closed at ten o'clock. แสดงว่าประโยคนี้ต้องมีใครปิดประตูรั้วเวลา 10 นาฬิกา ทั้งนี้สามารถใช้ to get แทนได้คือ The gate got closed at ten. อย่างไรก็ตามคำกริยา to get ไม่สามารถใช้แทนได้ ยกตัวอย่าง เช่น The concert got enjoyed by the fan.

แบบที่ 2 : N (1) + TrV + N (2) + N (3)

ประโยคตามรูปแบบที่ 2 นี้ ประกอบด้วย คำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน และตามด้วย คำกริยาที่ต้องการกรรมตรงและกรรมรอง ข้อสังเกตเกี่ยวกับประโยครูปแบบนี้คือ

1. คำนามตัวที่ 1, 2, 3 ในประโยค มีหน้าที่ต่างกัน
2. มีคำนาม 2 ตัวตามหลังคำกริยา ได้แก่ คำนามตัวที่ 3 เป็นกรรมตรง และตัวที่ 2 เป็นกรรมรอง กรรมรองในประโยคสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของบุพบทวลีได้ โดยใช้คำว่า to หรือ for ยกตัวอย่าง เช่น

The mother bought her daughter the best smartphone.

The mother bought the best smartphone for her daughter.

3. คำกริยาในกลุ่มนี้มีจำนวนไม่มาก อาทิเช่น to give, to make, to find, to tell, to buy, to write, to send, to ask, to play, to build, to teach, to assign, to feed, to offer, to throw, to pass, to sell, to pay etc.

4. ประโยคในรูปแบบนี้ 2 สามารถแปลงกรรมตรงหรือกรรมรองเป็นประธานของประโยคได้ เช่น **A smart watch was bought the girl by her father. The girl was bought a smart watch by her father.**

5. รูปแบบประโยคประกอบด้วยกรรมตรงและกรรมรอง หากละกรรมตัวใดตัวหนึ่ง รูปประโยคจะเป็นแบบที่ 1

6. กรรมรองเป็นผลจากการกระทำโดยตรงจากคำกริยาโดยมีกรรมตรงมาประกอบ
7. หากใช้คำสรรพนามมาแทนในตำแหน่งของกรรมตรง (N3) ควรใช้แทนสรรพนามในประโยคที่ประกอบด้วยคำบุพบท เช่น **The mother bought it for the girl.**

แบบที่ 3 : N(1) + TrV + N(2) Adj

-Pronoun

-Adverb (place)

-Verb present participle/ Verb past participle

-Prep Phrase

-Inf phrase with Verb to be

ประโยคในรูปแบบนี้ประกอบด้วยคำนามทำหน้าที่เป็นประธานตามด้วยคำกริยาชนิดต้องการกรรม และคำต่างๆ เช่น คำนาม/ คำคุณศัพท์/ บุพบทวลี เป็นต้น คำกริยาที่สามารถใช้ในรูปแบบที่ 3 มีจำนวนน้อย ได้แก่ name, choose, elect, appoint, designate, select, vote, make, declare, nominate, call, consider, imagine, think, believe, feel, keep, suppose, find, prove, label, judge ยกตัวอย่าง เช่น

1. **The basketball team chose Tida to be captain.**

2. He considered her to be intelligent.
3. We supposed him to be upstairs.
4. We considered her to be in the way.
5. We thought Plemjit to be a fine player.

แบบที่ 4 : N + LV + Adj

ประโยคตามรูปแบบที่ 4 นี้ ประกอบด้วย คำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน และตามด้วย คำกริยาช่วย (linking verb) ที่ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างคุณศัพท์ ยกตัวอย่างเช่น

They appeared quickly.

This soup tastes good.

The student remains at home.

That picture looks fantastic.

แบบที่ 5 : N(1) + LV+ N(1)

ประโยคตามรูปแบบที่ 5 นี้ ประกอบด้วย คำนาม 2 ตัว ที่หมายถึงนามเดียวกัน อย่างไรก็ตาม คำนามตัวหลังเป็นคำนามที่ต่างจากคำนามในรูปแบบที่ 5 ยกตัวอย่างเช่น

She became a doctor.

My sister was seeking a doctor.

ประโยคพื้นฐานในภาษาอังกฤษประกอบด้วย ภาคประธานและภาคแสดง แต่ละส่วนสามารถขยายด้วยคำชนิดต่างๆ การเพิ่มส่วนขยายช่วยให้ประโยคที่สร้างตามชนิดต่างๆ ยาวขึ้นและไม่จำกัด ดังนั้น ในการเรียนภาษา ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้กฎโครงสร้างประโยคซึ่งได้อธิบายข้างต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การเรียงคำในประโยคเป็นไปตามลำดับถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน

You may also like

..... The End of Chapter 9

บทที่ 10

การแปลประโยคภาษาอังกฤษ และวลีภาษาอังกฤษ

สำหรับบทที่ 10 นี้เป็นเรื่องการทำความเข้าใจประโยคของภาษาอังกฤษซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการตีความหมายจากภาษาต้นฉบับไปเป็นอีกภาษาที่เรียกว่า Receptor Language คือ ภาษาที่ 2 หรือ ข้อมูลข่าวสารที่สื่อสารออกมาจากภาษาต้นฉบับ ประโยคในภาษาอังกฤษก็มีมากมายและหลายชนิดด้วยกัน แต่โดยพื้นฐานคนไทยจะเข้าใจว่า ประโยคภาษาอังกฤษมี 2 ประเภทคือ 1) Active Voice แปลว่า ประโยคกัตตุวาก มีประธานเป็นผู้กระทำเหตุการณ์นั้นๆ เป็นหลัก และ 2) Passive Voice แปลว่า ประโยคกรรมวาก มีประธานถูกกระทำโดยยกรกรรมในประโยคขึ้นมาเป็นประธานแทนเวลาแปลจะมีคำว่า ถูก... หรือ โดย... เป็นต้น

ดังนั้น ประโยคภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้วอาจจะไม่เพียงพอต่อการนำมาเป็นหลักการ หรือ กรอบการตีความหมายในการสื่อสารเชิงการแปล อย่างไรก็ตาม ข้อความภาษาอังกฤษ หรือ ข้อความภาษาไหนๆ ก็คงไม่เกินประโยค 2 กลุ่มที่กล่าวมา แต่สิ่งที่สำคัญคือ ผู้เขียนที่เขียนข้อความไว้นั้นเขียนด้วยลักษณะประโยคแบบไหนซึ่งอาจจะเป็นวลี สำนวน กลุ่มคำสั้นๆ หรือ การประกาศ หรือ ข่าวทางหนังสือพิมพ์ หรือ ข้อความราชการติดต่องาน หรือ เรื่องราวที่เป็นประวัติศาสตร์ เป็นต้น ข้อความที่แสดงถึงเรื่องต่างๆ ที่กล่าวมาอาจจะมีข้อความภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันออกไป จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการตีความหมายทางภาษาเป็นอย่างมาก

1. คำว่า ประโยค ในภาษาอังกฤษ

ศัพท์ว่า ประโยค ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “ Sentence ” ได้แก่ ข้อความที่ผู้พูดออกมาแล้ว ผู้ฟังฟังแล้วเข้าใจ สามารถสื่อสารรู้เรื่องตามที่คุณต้องการให้ผู้ฟังเข้าใจประโยคประกอบด้วย 3 ภาคสำคัญๆ ดังนี้

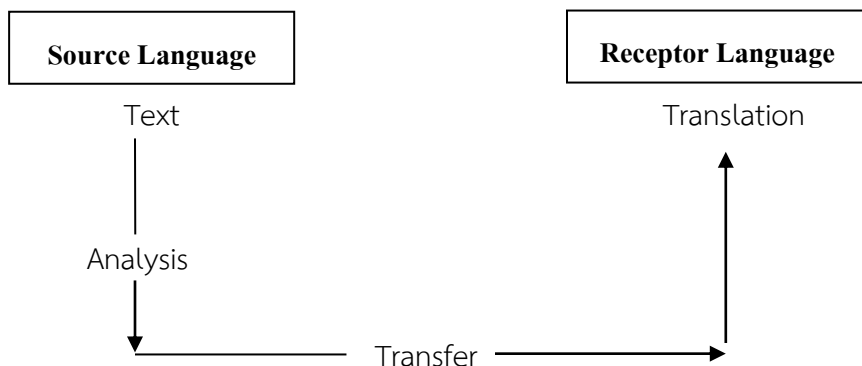
ภาคที่ 1 เรียกว่า ภาคประธาน (Subject)

ภาคที่ 2 เรียกว่า ภาคแสดง (Predicate)

ภาคที่ 3 เรียกว่า ภาคกรรม (Object)

กล่าวเพิ่มเติมว่า... ภาคประธาน (Subject) คือ ส่วนที่เป็นผู้กระทำเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคำนาม หรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม และ ภาคแสดง (Predicate) คือ ส่วนที่เป็นผู้แสดงอาการของประธาน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคำกริยาซึ่งอาจจะมีส่วนขยายคำกริยา ในที่นี้ไม่รวมกริยาช่วย (Auxiliary Verb) ซึ่งจัดเป็น Function words และ ภาคกรรม (Object) คือส่วนที่ถูกประธานกระทำอาจจะมาจากคำนาม หรือ กลุ่มคำที่เรียกว่านาม ก็ได้ หรือส่วนนี้เรียกอีกว่า ภาคขยาย (Predicate) หรือ ภาคสมบูรณ์ของประโยค (Complement of sentences)

ดังนั้น การเริ่มต้นของผู้แปลต้องมีความรู้เกี่ยวกับชนิดต่างๆ ของประโยคและความสามารถที่จะวิเคราะห์ส่วนต่างๆ ของประโยค จะเป็นประโยชน์มากในการทำงานแปล ทั้งนี้เพราะผู้แปลต้องเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความหมายของภาษาที่จะแปลเป็นอันดับแรก โดยพยายามเปลี่ยนโครงสร้างที่ซับซ้อนให้เป็นรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายที่สุด จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นโครงสร้างในภาษาที่จะแปลให้มีความถูกต้องเหมาะสม ทำให้ผู้อ่านในภาษาที่สองสามารถเข้าใจในภาษานั้นๆ ได้ขอให้ผู้อ่านได้พิจารณา Diagram นี้

2. ชนิดของประโยค

ประโยคต่างๆ ในภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

๑. Kernel Sentence ได้แก่ ประโยคใจความเดียว ประกอบด้วยภาคประธาน และ ภาคแสดง
๒. Derived Sentence ได้แก่ ประโยคที่เกิดจาก kernel Sentence มาประกอบกันขึ้น ตั้งแต่ 2 ประโยค โดยมีคำเชื่อมเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น and , of , or , but , who , where , that , Therefore cte.

อธิบายเพิ่มเติม

* **Kernel Sentence** ได้แก่ ประโยค Simple Sentences ที่เป็น Affirmatives และ Statements ใน Active Voice คือ ประโยคที่มีประธานคำเดียวและภาคแสดงเพียงหนึ่งเดียวเช่นกัน หรือ อาจจะมีส่วนขยายบางเล็กน้อย

ตัวอย่างข้อความภาษาอังกฤษไม่แปลเช่น

- Vinai is the manager of our company.
- Bangkok is the capital of Thailand.
- Pepsi is a lovely dog.
- I prefer to drive Izusu to Toyota.
- Edgar was a wise king.
- Human is the most intelligent animal.
- Children are going to school.
- Children are running at the playground.
- He used to be a cowboy.
- She is making up her face in front of the looking glass.
- She is one of the famous actresses.
- Yesterday, there were ten attendants in my class.
- To be a musician is not an easy job.
- This chair is made of wood.
- A fog jumped into the water.
- Milk is one of the nutrition.
- Beauty can bring about the sorrow.
- Poverty is the protagonist in the body of antagonist.
- Wisdom is the sharpest weapon.

* **Derived Sentence** ได้แก่ ประโยค Complex Sentences, Compound Sentences, Question, Command, Passive voice และ Negative ดังนั้น พุดให้เข้าใจง่ายๆ ว่า ประโยคที่เกิดจากการรวมกันของประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป นอกจากนั้น อาจจะอยู่ในลักษณะประโยคคำถามก็ได้ และ ประโยคที่อาจเป็นที่เข้าใจได้ยากกลุ่มของ Derived Sentence ในการแปลจึงควรวิเคราะห์ประโยค Derived Sentence ให้เป็น Simple Clause Structures เสียก่อนเพื่อให้เข้าใจในประโยคนั้นๆ ง่ายขึ้น

ตัวอย่างเช่น

Complex : I'll go to the library when the book is there.

ฉันจะไปห้องสมุดเมื่อหนังสือเล่มนั้นอยู่ที่นั่น

Compound : I'll go to the library but I know the book isn't there.

ฉันจะไปห้องสมุดแต่ฉันก็รู้ว่าหนังสือเล่มนั้น

ไม่ได้อยู่ที่นั่น

Compound Complex :

When the books come in , I'll

go to the library with you and I'll take it out for you.

เมื่อหนังสือเล่มนั้นมาถึงแล้ว ฉันจะไปห้องสมุด

กับคุณและฉันจะขอยืมหนังสือเล่มนั้นมาให้คุณ

In complex : When the book is in

เมื่อหนังสือเล่มนั้นอยู่ที่ (ห้องสมุด)

Elliptical : Yes, it is.

ใช่ ค่ะ (ครับ)

Question : Will you go to the library tomorrow ?

คุณจะไปห้องสมุดพรุ่งนี้ใช่ไหมคะ

Command : Go to the library.

ไปห้องสมุดเสียนะ

Passive : The book was signed out of the library.

มีคนขอยืมหนังสือเล่มนั้นจากห้องสมุดแล้ว

Actives : The monks pray to Buddha every day.

พระสงฆ์ทั้งหลายสวดมนต์ต่อพระพุทธเจ้าทุกวัน

Passive : Buddha is prayed by the monks every day.

พระพุทธเจ้าได้รับการสวดมนต์ของพระสงฆ์ทุกวัน

เมื่อก้าวถึงส่วนประกอบของประโยคภาษาอังกฤษซึ่งกริยา (Verb) มีความสำคัญมากและความรู้ในเรื่องประเภทของกริยาจะช่วยให้รู้ถึงความสัมพันธ์ของนามต่างๆ กับกริยาในประโยค เพื่อความสะดวกจึงแบ่งกริยาออกเป็น 3 ประเภทตามที่แบ่งกันในตำราไวยากรณ์ ดังนี้

๑. Intransitive Verb (vi)

๒. Linking Verb (vi)

๓. Transitive Verb (vt)

อธิบายเพิ่มเติม

ประโยคที่ประกอบด้วย Intransitive Verb คือ ประโยคที่มีภาคกริยาไม่ต้องการกรรมมารับ เพียงมีตัวประธานมากระทำก็สามารถฟังเข้าใจได้

ตัวอย่างเช่น

1. Children **play**.
2. The children **play** in the park.
3. The children sometime **play** noisily in the park.

ข้อสังเกตว่า ประโยคที่ 1 ภาคแสดงมีกริยาตัวเดียว ประโยคที่ 2 และ ประโยคที่ 3 มีส่วนขยายกริยา แต่ก็ไม่มีมีความสำคัญมากเกินไป เพราะสามารถตัดออกได้ประโยคดังกล่าวก็สามารถสื่อสารได้ ประโยคที่ประกอบด้วย Linking Verb คือ ประโยคที่ภาคแสดงประกอบด้วย Linking Verb และ Complement ซึ่งเรียกว่า Subjective (sc.)

ตัวอย่างเช่น

1. I am feeling **tried**.
2. They are **friends**.
3. He becomes **ill**.
4. He is growing **old**.
5. I seem **unable to solve this problem**.

ประโยคที่ประกอบด้วย Transitive Verb ประโยคประเภทนี้มีภาคแสดงประกอบด้วยกริยาและกรรม แต่เนื่องด้วยกริยาประเภทนี้มีมากและแตกต่างกันออกไป

ตัวอย่างเช่น

1. I found **some money**.
2. I gave him **two books**.
3. I consider him **a genius**.
4. You give me **money**.

ถ้าเราจะกล่าวถึงประโยคภาษาอังกฤษโดยละเอียด คงใช้เวลามากสำหรับการศึกษาทำความเข้าใจ ดังนั้น ในช่วงนี้ ขอให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจใน Unit ต่อๆ ไป เพื่อช่วยในการทำงานแปล อย่างไรก็ตาม ประโยคก็มีความสำคัญต่องานแปลเช่นเดียวกับคำ หรือหลักการและวิธีการของการแปลไม่น้อย เพราะจะช่วยให้ผู้แปลลำดับเหตุการณ์ไม่เกิดความสับสนกับเรื่องราวกำลังแปลอยู่ว่าเป็นอดีต อนาคต ปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถใช้นำนวนมีความเหมาะสมและถูกต้องสืไป สรุปโครงสร้างประโยค ดังนี้

No	Structures	Example
1	S + V	They walk.
2	S + V + N	She is a policewoman.
3	S + V + Adverb	They walk slowly.
4	S + V + Adjective	That man who was handsome.
5	S + V + O	The dog bites a cat.
6	S + V + C	The animal lives in the forest.
7	S + V + O + C	The dog bites a cat in home.
8	S + V1	Students find the books.
9	S + is /am /are + V1-ing	Students are finding the books.
10	S + has / have + V3	Students have founded the books.
11	S + has / have + been + V1-ing	Students have been finding the books.
12	S + V2	Television is very big.
13	S + was / were + V1-ing	You were talking about him.
14	S + had + V3	You had talked about him.
15	S + had + been + V1-ing	You had been talking about him.
16	S + will / shall + V1	Teacher and their boss will visit students in field.
17	S + will / shall + be + V1-ing	Teacher and their boss will be visiting students in field.
18	S + will / shall + have + V3	Teacher and their boss will have visited students in field.
19	S + will / shall + have + been + V1-ing	Teacher and their boss will have been visiting students in field.
20	Simple Sentence	This home was built by carpenter.

21	Compound Sentence	This home was built by carpenter and it was very well for living.
22	Complex Sentence	We had come to university and teacher had told science to us so it is very difficult.
23	Compound and complex Sentence	Our university will open next week so we will had come to university because teacher will had told science to us so it is very difficult.

จากโครงสร้างประโยคและตัวอย่างประโยคเป็นข้อความภาษาต้นฉบับแบบง่ายๆ ไม่มีความสลับซับซ้อนอะไรมากมายนัก ถ้านำหลักการแปลมาใช้ก็เป็นการแปลประโยคบอกเล่าธรรมดาเท่านั้น ตัวอย่างต่อไปนี้

She is a police woman.

- หล่อนเป็นตำรวจหญิงคนหนึ่ง

Students have been finding the books.

- นักเรียนทุกคนได้กำลังค้นหาหนังสือจำนวนมาก

We had come to university and teacher had told science to us so it is very difficult.

- พวกเราได้มามหาวิทยาลัยและครูได้สอนวิทยาศาสตร์ให้กับพวกเรา
แต่ว่า มันยากมากๆ

ดังนั้น ถ้าพิจารณาจากข้อความข้างต้นที่ยกตัวอย่างการแปลที่เป็นประโยคและข้อความภาษาอังกฤษที่เป็นต้นฉบับและตีความหมายออกมาเป็นภาษาไทยเรียกว่า ภาษาที่ 2 ก็สามารรถนำมาสรุปเป็นกระบวนการแปลได้เป็น 3 ลักษณะ คือว่า...

1. Intralingual translation หรือ rewording คือ การแปลในภาษาเดียวกัน คือ เป็นการทำให้เนื้อความในภาษานั้นเองกระจ่างชัดและเข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือแปลจากโครงสร้างลึก (Deep structure) เป็นโครงสร้างผิว (Surface structure) นั้นหมายความว่า การแปลที่ต้องใช้ประสบการณ์ที่มีอยู่เชิงลึกและผู้แปลต้องมีความเข้าใจในโครงสร้างภาษานั้นทุกมุมไม่ว่าจะเป็นหลักการ (Principles of languages) และ ภาษาเชิงสังคม (Sociolinguistics)

2. Interlingual translation หรือ translation proper คือ การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง ในลักษณะนี้ก็เช่นเดียวกัน ผู้แปลต้องมีความเข้าใจหลักพื้นฐานและองค์ความรู้หลักภาษาที่กำลังจะตีความไปหาความหมายและจะต้องมีความแม่นยำในความหมายของคำ

3. Intersemiotic translation หรือ transmutation คือการแปลโดยใช้สัญญาณสื่อความหมาย ในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน ผู้แปลก็ต้องเข้าใจสัญญาณที่จะนำมาใช้เพื่อเกิดความสอดคล้องกับภาษาต้องการกำลังสื่อให้มากที่สุด เพราะว่า ภาษาท่าทางที่ใช้อาจจะมีความหมายเกินจากความเป็นจริง หรือ อาจจะมี ความหมายไม่สมบูรณ์ตามความต้องการของผู้แปลก็ได้

แน่นอนในการแปลข้อที่ 3 การเข้าใจสัญลักษณ์เป็นเรื่องสำคัญ และ แต่ละประเทศ หรือ แต่ละภาษาก็มีความแตกต่างกันอย่างมากจึงอาจจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

3. ทำไมต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามประโยค

ทำไมการแปลภาษาให้ถูกต้อง ถึงเป็นสิ่งสำคัญ¹ ก่อนที่เราจะไปรู้เคล็ดลับการแปลภาษาอังกฤษแบบมืออาชีพ เราลองมาทำความเข้าใจกันสักหน่อยว่า ทำไมการแปลภาษาให้ถูกต้อง ถึงเป็นสิ่งสำคัญ แน่นอนว่า สมัยปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในสังคมเรามาก คนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษก็จะได้เปรียบในการสมัครงาน หรือเข้าไปทำงานในบริษัทที่มีชื่อเสียง รวมถึงหลักสูตรการเรียนการสอนสมัยนี้ก็เน้นเรื่องภาษาอังกฤษมากขึ้น

ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยมากที่สุด คนส่วนใหญ่มักจะอ่านออก เขียนได้ ในระดับสื่อสาร แต่ถ้าคุณได้เข้าไปทำงานในองค์กร หรือทำวิจัยทางวิชาการเพื่อให้งานการศึกษานั้น การแปลภาษาแบบพอให้เข้าใจคงยังไม่พอค่ะ แต่จำเป็นต้องแปลให้ถูกต้อง เหมือนกับมืออาชีพทางภาษามาแปลเลย เพราะการแปลภาษาที่ถูกต้องช่วยให้สื่อสารกันได้อย่างถูกต้อง และยังแสดงถึงศักยภาพหรือความสามารถทางด้านภาษาของเรา ช่วยให้เราดูมีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า การแปลภาษาอังกฤษให้ถึงขั้นสมบูรณ์แบบนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ไหนจะเรื่องคำศัพท์ยากๆ ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน หรือต่อให้เราแปลออกทุกอย่าง แต่การนำมาเขียนเรียบเรียงเป็นภาษาสละสลวยก็เป็นเรื่องที่ยากเช่นกัน เพราะต้องมีความสามารถด้านวาทศิลป์ระดับสูง เพื่อให้ทุกคนสามารถแปลภาษาอังกฤษได้เหมือนกับนักแปลมืออาชีพ วันนี้ขอมาแนะนำเคล็ดลับการแปล ที่จะช่วยให้งานแปลของคุณสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

ลักษณะงานแปลแบบมืออาชีพ เป็นการแปลภาษาอังกฤษ ให้เหมือนนักแปลมืออาชีพ ต้องทำอย่างไร หลายคนเริ่มซัดจะสงสัยกันแล้วใช่ไหม แต่ถ้าเรายังไม่รู้ว่า งานแปลแบบมืออาชีพนั้นเป็นอย่างไร ก็เป็นเรื่องยากที่เราจะแปลให้เหมือนกับนักแปลมืออาชีพ ดังนั้นเราควรรู้กันก่อนว่า งานแปลดีๆ นั้น ต้องมีลักษณะอย่างไรบ้าง เรามาดูกันเลย...

¹<https://www.wegointer.com/2018/09/4-tips-translate-thai-to-english>, Accessed: 2/01/2563.

1. **มีความถูกต้องด้านความหมาย** คือว่า บทความที่อยู่ตรงหน้าเรากำลังสื่อสารว่าอะไร เราจะไม่สามารถรู้หรือเข้าใจได้เลย ถ้าเราไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ดังนั้นเรื่องของคำศัพท์จึงเป็นส่วนสำคัญ งานแปลที่นี้มักจะแปลความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และมากไปกว่านั้นก็คือ เลือกใช้คำแปลออกมาได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามบริบท และมีความสละสลวยของภาษา
2. **มีความถูกต้องทางไวยากรณ์** คือว่า สิ่งที่คนส่วนใหญ่คาดหวังเมื่ออ่านงานแปลก็คือ เรื่องของไวยากรณ์นั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้รูปประโยคให้ถูกต้อง การใช้ Tense ต่างๆ ให้ถูกต้องตามบริบท และกฎข้ออื่นๆ อีก ที่เราจำเป็นต้องแปลให้ถูกต้อง เพื่อจะได้เข้าใจถึงความหมายรวมถึงบริบทที่แท้จริง นอกจากนี้ เรื่องความแม่นยำด้านไวยากรณ์ยังสื่อให้เห็นถึงความสามารถในด้านภาษาของเรา และความ เป็นมืออาชีพของเราได้อีกด้วย

3. **ใช้ภาษาได้อย่างสละสลวย** คือว่า เคยไหมครับว่า การอ่านบทความแปลจากภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกว่ายาก โทนเสียงที่สื่อผ่านตัวอักษรยังไม่เด่นชัดเท่าไร อ่านแล้วรู้สึกเหมือนแปลเป็นคำต่อคำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้หากคนแปลขาดความเชี่ยวชาญทางด้านการใช้ภาษา งานแปลที่ดีนอกจากจะต้องแปลความหมายของคำศัพท์ถูกต้อง ใช้ไวยากรณ์ได้ไม่ผิดเพี้ยนแล้ว ยังต้องเขียนเรียบเรียงออกมาได้อย่างสละสลวยด้วย เพื่อให้งานแปลบทความอ่านเข้าใจง่าย ผู้อ่านเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงภายใต้สิ่งที่ซุกซ่อนอยู่ในตัวหนังสือ
4. **ไม่มีคำผิด หรือคำสะกดผิด** คือว่า การต่อให้แปลออกมาดีแค่ไหน แปลถูกต้องตามความหมาย ไวยากรณ์ก็ไม่มีผิด อ่านรวมๆ ทั้งบทความแล้วก็เข้าใจง่าย ภาษาน่าอ่าน ต่อพ้ออ่านไปเรื่อยๆ ดันไปเจอกับคำผิดเข้า ก็สร้างความหงุดหงิดได้ไม่น้อยเลย

แถมยังอาจทำให้ถูกเข้าใจไปว่าเป็นคนที่ทำงานไม่เรียบร้อย ขาดความใส่ใจ หรือถ้าหนักสุด สะกดผิดในชนิดที่ทำให้ความหมายเปลี่ยนเลย ก็ส่งผลให้สื่อสารผิดพลาดได้ ดังนั้น งานแปลที่ดีควรมีคำผิด หรือ คำที่สะกดผิดปรากฏให้เห็นเลย

ตัวอย่างกระตุสนทนา

ภาษาอังกฤษนักแปลการเรียนรู้²

"การแปลแบบตรงตัว (literal translation) และการแปลแบบเอาความ (free translation)" กระตุสนทนาต่อเรื่องการแปลเป็นการยกประโยคภาษาไทยมาแปล 'Literal

² <https://learning4live.com>, Accessed: 11/09/2021.

translation' คือการแปลแบบคำต่อคำ ภาษาอังกฤษเรียงคำมายังไง เราก็แปลตามนั้นเลย แบบนี้คนที่เก่งแกรมมาร์อาจจะบอกว่าไม่ยาก แต่บางครั้งมันก็ทำให้ภาษาที่แปลออกมาฟังดูไม่เป็นธรรมชาติ หรือสื่ออารมณ์ได้ไม่ตรง และ 'Free translation' คือการแปลโดยตีความหมายของประโยคก่อน แล้วมาคำนึงถึงบริบท สถานการณ์ที่ผู้พูดและผู้ฟังอยู่ในตอนนั้น ถึงค่อยเลือกหาประโยคที่คุ้นเคย ฟังดูเป็นธรรมชาติ มันไม่ค่อยมีหลักการอะไรหรอกครับ ตอนนี้อยากจะแนะนำว่าให้ฝึกไปก่อนว่าแล้วก็ไปดูตัวอย่างประโยคต่อไปนี้ Let's...

ตัวอย่าง 1

- "ไม่เป็นฉันไม่รู้หรอก" แปลตรง ๆ ก็จะได้

'You aren't me, so you don't know' ถ้าลองตีความนิดหน่อย 'ไม่เป็นฉันไม่รู้หรอก' มันแปลว่า 'มีแค่ฉันเท่านั้นที่รู้' เราเลยสามารถแปลว่า 'Nobody knows but me' หรือลองตีความใหม่ไปเลย (แต่ต้องคงความหมายเดิมไว้นะ) อาจออกมาเป็นประโยคนี้

ตัวอย่าง 2

- "ผมหมดหนทางแล้ว" ประโยคนี้ถ้าจะแปลตรงตัวนี่ค่อนข้างยากเลย เข้าใจยาก 'I lost all the ways' ประโยคนี้เหมือนเราจะเข้าใจ แต่ฝรั่งงงแน่นอน เหมือนเดิม ลองตีความ หาประโยคแบบอื่น ที่สามารถสื่อความเดียวกันได้

'I can do nothing about it'

'I'm totally lost'

'I'm at a dead end'

หรืออาจจะปรับเปลี่ยนประโยคนิดหน่อยเป็น

'Everything makes no sense to me now'

ก็ยังพอได้อยู่ แต่ถ้าประโยคที่แอดชอบที่สุดคงเป็น

'Now my hands are tied'

ในประโยคตัวอย่างเช่น

They told the police everything. I'm afraid my hands are tied.

I'm sorry, but my hands are tied in this situation.

อ่านแล้ว.. อาจจะเห็นภาพการแปลแบบ free translation เราต้องไม่ยึดติดกับภาษาไทย (หรือภาษาต้นฉบับ) ไปดูประโยคต่อไป...

ตัวอย่าง 3

- "เธอต้องทำได้แน่นอน" หลายคนคงคิดถึงประโยคนี้

"You can do it" แต่มันยังไม่เห็นภาพของคำว่า 'แน่นอน'

อาจจะเพิ่มเป็น...

"You can do it for sure"

"You definitely can do it"

ที่นี้ลองมาตีความแล้วแปลกันบ้าง เพื่อจะได้ประโยคที่สื่ออารมณ์ได้มากกว่านี้

'You're gonna make it'

'You can rest assured it's all yours' (Rest assured = สบายใจได้เลย)

มีอีกประโยคที่มันเท่ๆ...

"It's there for you, hands down!"

"I'm sure you're gonna pull this off!"

ตัวอย่าง 4

- "จะหาดีกว่านี้ได้ที่ไหน" เจอประโยคนี้ มันเหมือนจะง่าย ไม่มีคำศัพท์ยากเลย ลองแปลแบบตรงตัวดู 'Where else can you find anything better than this?' นี่คือการพยายามแปลตรงตัว และให้ถูกหลักแกรมมาร์ภาษาอังกฤษด้วย ประโยคมันก็จะยาวๆ หน่อย ลองย่อประโยคมาหน่อย อาจจะได้

'You can find nothing better'

หรือคิดง่ายๆ ดู ปรับประโยคนิดหน่อยอาจจะได้...

'This is the best thing ever I'm telling you!'

'You bet nothing can compare' (ไม่มีอะไรเทียบสิ่งนี้ได้แน่นอน)

ประโยคที่คิดว่าโดนที่สุดน่าจะเป็น...

'It doesn't get better than this, I'm telling ya!'

ในตัวอย่างประโยคเช่น

I'll give you 70% discount. You know it doesn't get better than this!

ตัวอย่าง 5

- "เดี๋ยวกรรมก็ตามสนองเอง" คำว่า กรรม = karma (n.), ตามสนอง = catch up (v.) หลายคนพอจะแปลประโยคนี้ ชอบไปยึดติดกับคำว่า 'เดี๋ยว' พอไปเปิด dictionary ก็ไม่เจอ ทำให้แปลประโยคนี้ไม่ได้สักที เพราะคำว่า 'เดี๋ยว' ในภาษาอังกฤษคือ will เราจึงแปลได้ว่า

'Karma will catch up with you (or him/her/them etc.)'

หรือใช้คำศัพท์ที่ดีขึ้นมาหน่อย คือ sort out (จัดการให้เรียบร้อย)

'Karma will sort that out'

ในประโยคตัวอย่างเช่น

How long can he keep doing that until karma catches up with him?

(เขาจะทำได้สักนานแค่ไหนกัน สักวันกรรมต้องตามสนอง)

Let's just hope karma will sort that out.

(หวังว่ากรรมจะตามสนองพวกมันละกัน)

ประโยคอาจดูรุนแรง โฟกัสที่การแปลก็พอ!

4. วลีภาษาอังกฤษ³

วลี (Phrase) คือ ส่วนทางภาษาอังกฤษที่มีความจำเป็นต่อการแปลเช่นเดียวกับประโยคภาษาอังกฤษ เพราะบางครั้งผู้เขียนก็นำส่วนมาเขียนอธิบายความหรือเล่าเรื่องเช่นเดียวกับการเขียนประโยคบอกเล่าทั่วไป เช่นว่า in the morning, on the wall, very nice หรือ One of, Most of the students เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

S. Buddha **passed away** from the world.

แปลว่า พระพุทธเจ้าได้ปรินิพพานจากโลกนี้แล้ว

S. **In the old time** the human can live without clothes.

แปลว่า ในโบราณมนุษย์สามารถมีชีวิตอยู่ปราศจากเสื้อผ้า

S. You and I **put the pen on** the papers which we want to write letters.

แปลว่า คุณและผมวางดินสอบนกระดาษที่พวกเราต้องการเขียนตัวอักษร (ประโยคจะแปลว่า วาง หรือ จด หรือ จิ้มลง หรือ อาการของการเขียนหนังสือจะดีกว่าไหม ผู้แปลก็ต้องวิเคราะห์ให้ดีว่า ข้อความนั้นกำลังอาการของประธานในประโยคอย่างไร ในประโยคนี้เป็นต้น)

ดังนั้น ส่วนต่อไปนี้ที่อยู่ในตารางข้างล่างนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและนำมาฝากให้ผู้แปลได้ศึกษาเบื้องต้น ตามข้อเท็จจริงในภาษาอังกฤษมีมากกว่านี้, Let's...

วลีภาษาอังกฤษ	แปลความหมาย
Alive as well	เป็นสุขสบายดี
All systems go	ทุกอย่างพร้อม
Always the same. ๑	เหมือนเดิมตลอด
And away we go!	ไป ... กันได้แล้ว

³ <https://engbreaking.co.th-eng-tr-an-bui-performance-max>, Accessed: 1/02/2021.

Anyways, speak to you again soon	ยังไงก็ ไว้คุยกันใหม่นะ
Almost there	เกือบถึงแล้ว / ใกล้จะถึงแล้ว
Bye for now	แค่นี้ก่อนนะ
bored to death	เบื่อมาก
Back to square one	กลับไปตั้งต้นใหม่
Behave yourself	ทำตัวดีๆ นะ
Believe me, I'm not lying	เชื่อฉันสิ ฉันไม่ได้โกหกนะ
Break it up!	หยุดเถียงกันได้แล้ว
Calm down please	ใจเย็นๆ
call it a day	เลิกงานเลิกทำบางสิ่ง
That's the way it is	มันก็เป็นอย่างนี้แหละ
On a scale of one to ten	จะให้เต็มเท่าใดดี
Different strokes for different folks	ก็แล้วแต่คนชอบ
Time flies when you're having fun	เวลาช่างผ่านไปเร็วเหมือนติดปีกบิน
Go for it	เอาเลย, ลองดู, เต็มที่เลย
I'll take a rain check	เอาไว้คราวหน้า, ขอผิดเป็นคราวหน้าก็แล้วกัน

It is one of those days	มันเป็นวันอะไรของมันกันนี่
Easier said than done	พูดง่ายแต่ทำยาก
Like you can do better	เหมือนกับว่าทำได้ดีกว่านั้นแหละ
I can live with that	พอทนไหว, รับได้, ก็ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย
Come again?	ไหนพูดใหม่สิ, ว่าไงนะ, (พูด) อีกทีสิ
What's the big deal?	ไม่เห็นจะมีอะไรเลย, อะไรกันนักกันหนา
Pretty much so	ประมาณนั้น, ส่วนใหญ่ก็ตามนั้น, ก็ทำนองนั้น
Help yourself!	เชิญตามสบาย
I was just thinking	ฉันแค่กำลังคิด
Is that so?	อย่างนั้นหรือ
Of course!	แน่นอน
I guess so	ฉันเห็นด้วย
This is too good to be true	มันดีเกินกว่าที่จะเป็นจริง (เหลือเชื่อ)
You better believe it!	เป็นจริงอย่างไม่ต้องสงสัย
Right on! (Great!)	ถูกต้อง!
Never mind!	ช่างมันเถอะ

Don't go yet.	อย่าเพิ่งไป
You're a life saver	คุณช่วยชีวิตฉันไว้
That's a lie!	นั่นเป็นเรื่องโกหก
This is the limit!	นี่คือขีดจำกัด
Ask for it!	แส่หาเรื่อง
Don't peep!	ห้ามแอบดู
Say cheese!	ยิ้มหน่อย
Be good!	อย่าชน ทำตัวดีๆ
What a relief!	โล่งอกไปที่
Good job! / Well done!	ดีมาก
Calm down!	ใจเย็นๆ
Go for it!	ลงมือทำเลย
Strike it lucky	โชคดี
Just kidding (joking)	ล้อเล่น
Discourages me much!	ฉันรู้สึกท้อมาก
Got a minute?	มีเวลาไหม?

This one is on me!	ฉันเลี้ยงเอง
Sorry for bothering!	ขอโทษที่รบกวน
read one's mind	คิดเหมือนฉันเลย
throw in the towel	ยอมแพ้
keep an eye on	เฝ้าดูเฝ้ามองจับตาดู
give someone a hand	ช่วยเหลือ

1-50 Common English Phrase in use

1. Hello	18. How do you feel about...?	34. It was the least I could do.
2. Hi	19. I'm returning your call.	35. That's OK.
3. See ya later	20. Can you tell me...?	36. No problem.
4. Sure!	21. Would you happen to know...?	37. I'd like you to meet...
5. Nope	22. I have no idea/clue.	38. It was nice chatting with you.
6. How are you?	23. I'm not really sure.	39. Phrases for Telephone Calls
7. How's it going?	24. Do you agree with me?	40. You crossed my mind.
8. How have you been?	25. Do you know/see what I mean?	41. I appreciate you.
9. How's your family?	26. How do you feel about...?	42. I feel sad without you.
10. What's up?	27. Don't you think that...?	43. You inspire me.
11. What's new?	28. Is it in fact the case that...?	44. You are my reason for living.
12. Pretty good.	29. No, thanks. I'm OK.	45. You occupy my thoughts.
13. Can't complain.	30. I'm planning to...	46. I miss your laugh.
14. I've been busy.	31. I'm single.	47. I adore you.
15. Thanks a lot.	32. I'm divorced.	48. You're everything to me.
16. I really appreciate it.	33. No problem.	49. You're the light of my life.
17. Would you like a drink?		50. I am not accepting anything else at this time.

ตัวอย่างวลีภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน

51-100 Common English Phrases in use

51. We appreciate the offer, but ...	68. Pardon?	86. I have a vague recollection of...
52. I'm not really into it, but thanks for asking!	69. What do you mean?	87. It's a piece of cake.
53. I'd rather not, thanks.	70. Do you understand what I'm saying?	88. How much is this?
54. Nah	71. Is that clear?	89. I'm starving!
55. That's not going to work for me.	72. I need a little help.	90. I'm full.
56. Sounds fun, but I'm not available.	73. Could you do me a favor?	91. I love this show!
57. I want to, but I'm unable to.	74. Keep up the good work!	92. Do you have any bags to check?
58. If you ask me...	75. Long time, no see	93. Your flight has been canceled.
59. I don't have strong feelings either way.	76. What are you been up to?	94. No matter what happens, I'm going to...
60. That's so true.	77. Hey there?	95. Sorry I'm late.
61. I beg to differ.	78. Nice to see you again?	96. I was tied up in a meeting.
62. That's not how I see it.	79. Look who it is!	97. I'm afraid you're right.
63. Congratulations!	80. You're doing great.	98. No, you've got it wrong.
64. That's terrible.	81. Excuse me?	99. She's brilliant.
65. I'm so sorry to hear that.	82. Do you mind repeating that?	100. He's a bit slow.
66. Let me check my calendar.	83. Sorry, I didn't hear what you said.	
67. Sounds great!	84. Sorry, I didn't catch that.	
	85. I'm not happy about this.	

ตัวอย่างประโยคใน Phrases (วลี) สั้นๆ ตามนี้

- I have nothing to do all day. I'm **bored to death**. แปลว่า ฉันไม่มีอะไรทำทั้งวันเลยฉันเบื่อมาก
- It's nine o'clock now. Let's **call it a day**. แปลว่า ตอนนี้ 3 โมงแล้วเลิกงานกลับบ้านกันเถอะ
- You **read my mind**. I was going to say that. . แปลว่า คุณคิดเหมือนฉันเลย (เหมือนอ่านใจฉันได้) ฉันกำลังจะพูดมันเลย
- I don't think I can win, so I'll **throw in the towel**. แปลว่า ฉันไม่คิดว่าฉันจะชนะดังนั้นฉันจะยอมแพ้

- Finding a good job is **easier said than done**. แปลว่า การหางานที่ดีนั้นพูดง่ายแต่ทำยาก
- Please **keep an eye on** my son while I go to the bathroom. แปลว่า กรุณาจับตาดูลูกชายฉันในขณะที่ฉันไปเข้าห้องน้ำ
- Can you **give me a hand** putting away these toys? แปลว่า คุณช่วยฉันเก็บของเล่นเหล่านี้หน่อยได้ไหม

ตัวอย่างวลีภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานที่โดดเด่น แล้วในการทำงานมักจะมีวลีภาษาอังกฤษไหนที่ไม่รู้ไม่ได้ ลองดูรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

วลีภาษาอังกฤษ	ความหมายภาษาไทย
How are things?	เป็นอย่างไรบ้าง?
How is it going?	เป็นอย่างไรบ้าง?
What are you up to?	ทำอะไรอยู่เหรอ?
What have you been up to?	ทำอะไรอยู่เหรอ?
See you soon!	เจอกันเร็วๆนี้นะ!
big deal	เรื่องใหญ่เรื่องสำคัญ
Till next time!	เจอกันคราวหน้านะ!
Until we meet again!	แล้วพบกันใหม่นะ
Have a nice day!	ขอให้วันนี้เป็นวันที่ดีของคุณนะ!
Have a safe trip!	เดินทางปลอดภัยนะ

First of all	อย่างแรกเลยนะ
By the way	อึ่ง, อีกประการหนึ่ง
After all	สุดท้ายแล้ว, นอกจากนั้น
If I'm not mistaken	ถ้าฉัน (คิด/ตัดสินใจ) ไม่ผิด
On the contrary	โดยตรงกันข้าม
As a rule	โดยทั่วไป
On the other hand	ในทางกลับกัน
As I said before	ที่ฉันได้กล่าวไปแล้ว
If I recall correctly	ถ้าฉันจำไม่ผิด
Either way	อยู่แล้ว, อย่างไรก็ตาม
Perhaps	อาจจะ, บางที
Definitely	อย่างแน่นอน, แน่อยู่แล้ว
Absolutely	อย่างแน่นอน, แน่อยู่แล้ว
It can hardly be so	มันไม่น่าที่จะเป็นกรณีนี้, มันไม่น่าที่จะเป็น อย่างนั้น
Most likely	มีแนวโน้มที่จะเป็นอย่างนั้น
Most unlikely	ไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น

Not a bit	ไม่แม้แต่นิดเดียว
I agree with you	ฉันเห็นด้วยกับคุณ
I'm afraid so	ฉันก็เกรงว่าจะเป็นอย่างนั้นนะ
No doubt	อย่างไม่ต้องสงสัยเลย
Thank you in advance!	ขอบคุณล่วงหน้า
Don't mention it!	ไม่เป็นไร อย่าไปพูดถึงมันเลย
How was it?	แล้วมันเป็นอย่างไรบ้าง? (มันดีไหมหรือยัง?)
It doesn't matter.	มันไม่สำคัญหรอก
Lucky you!	ขอให้คุณโชคดี
Things happen.	อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด, อะไรก็เกิดขึ้นได้
I'm so happy for you!	ฉันดีใจที่เห็นคุณมีความสุข/ได้รับสิ่งที่ดี
My pleasure	ด้วยความยินดีอย่างยิ่ง
just name it	แค่บอกมา(จะทำให้ทุกอย่าง)
you made it	ประสบความสำเร็จในบางอย่าง

Common English phrases in work

How are things?	เป็นอย่างไรบ้าง?	Perhaps	อาจจะ, บางที
How is it going?	เป็นอย่างไรบ้าง?	Definitely	อย่างแน่นอน, แน่อยู่แล้ว
What are you up to?	ทำอะไรอยู่เหรอ?	Absolutely	อย่างแน่นอน, แน่อยู่แล้ว
What have you been up to?	ทำอะไรอยู่เหรอ?	It can hardly be so	มันไม่น่าที่จะเป็นกรณีนี้, มันไม่น่าที่จะเป็นอย่างนั้น
See you soon!	เจอกันเร็วขึ้นนะ!	Most likely	มีแนวโน้มที่จะเป็นอย่างนั้น
big deal	เรื่องใหญ่เรื่องสำคัญ	Most unlikely	ไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น
Till next time!	เจอกันคราวหน้านะ!	Not a bit	ไม่แม้แต่ิดเดียว
Until we meet again!	แล้วพบกันใหม่นะ	I agree with you	ฉันเห็นด้วยกับคุณ
Have a nice day!	ขอให้วันนี้เป็นวันที่ดีของคุณนะ!	I'm afraid so	ฉันก็เกรงว่าจะเป็นอย่างนั้นนะ
Have a safe trip!	เดินทางปลอดภัยนะ	No doubt	อย่างไม่ต้องสงสัยเลย
First of all	อย่างแรกเลยนะ	Thank you in advance!	ขอบคุณล่วงหน้า
By the way	อ้อ, อีกประการหนึ่ง	Don't mention it!	ไม่เป็นไร อย่าพูดถึงมันเลย
After all	สุดท้ายแล้ว, นอกจากนั้น	How was it?	แล้วมันเป็นอย่างไรบ้าง? (มันดีไหมหรือยัง?)
If I'm not mistaken	ถ้าฉัน (คิด/ตัดสินใจ) ไม่ผิด	It doesn't matter.	มันไม่สำคัญหรอก
On the contrary	โดยตรงกันข้าม	Lucky you!	ขอให้คุณโชคดี
As a rule	โดยทั่วไป	Things happen.	อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด, อะไรก็เกิดขึ้นได้
On the other hand	ในทางกลับกัน	I'm so happy for you!	ฉันดีใจที่เห็นคุณมีความสุข/ได้รับสิ่งที่ดี
As I said before	ที่ฉันได้กล่าวไปแล้ว	My pleasure	ด้วยความยินดีอย่างยิ่ง
If I recall correctly	ถ้าฉันจำไม่ผิด	just name it	แค่บอกมา(จะทำทุกอย่าง)
Either way	อยู่แล้ว, อย่างไรก็ตาม	you made it	ประสบความสำเร็จในบางอย่าง

ตัวอย่างวลีภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานสั้นๆ ตามนี้

- Come on, don't be serious. It's not a **big deal**. แปลว่า เาน่าอย่าเครียดไปเลย มันไม่ใช่เรื่องใหญ่
- It was **my pleasure** to meet you. แปลว่าฉันรู้สึกยินดีมากที่ได้พบคุณ
- I will get whatever you need, **just name it**. แปลว่า ฉันจะให้ทุกอย่างที่คุณต้องการแค่บอกมา
- **You made it!** I am so proud of you. แปลว่า คุณทำได้จริงๆด้วยฉันภูมิใจในตัวคุณจริงๆ

ตัวอย่างวลีภาษาอังกฤษเด็ดๆ ดีๆ เอาไว้พูดให้กำลังใจคนใกล้ตัว เมื่ออยากแสดงความเห็นอกเห็นใจในเรื่องราวที่คนอื่นประสบมาก็ถือว่าเป็นมารยาทที่ดีทางสังคมอย่างหนึ่งที่

สำคัญมากๆ เลย แต่ไม่รู้ในภาษาอังกฤษจะพูดอย่างไรก็ไม่ต้องห่วงเพราะ English Breaking จะแนะนำให้คุณวลีภาษาอังกฤษเด็ดๆ ดีๆ เอาไว้พูดให้กำลังใจคนใกล้ตัวตามตารางดังต่อไปนี้

วลีภาษาอังกฤษเด็ดๆ	ความหมายภาษาไทย
Be strong!	เข้มแข็งไว้นะ
Cheer up	ร่าเริงหน่อยสิ
Chill out	ใจเย็นๆ นะ
Don't discourage	อย่าเพิ่งท้อแท้ไปเลย
Don't feel so bad	อย่ารู้สึกแย่ไปเลย
Don't think too much	อย่าคิดมากเกินไป
Don't worry about it	อย่ากังวลใจไปเลย
I feel for you.	ฉันเห็นใจเธอนะ
I'll encourage you	ฉันจะเป็นกำลังใจให้
It can't be that bad	มันไม่ได้แย่นขนาดนั้นมั้ง
Pull yourself together	ทำตัวให้สดชื่นหน่อย
Snap yourself out of it.	ลืมมันไป ไม่ต้องเก็บมาใส่ใจ
Look on the bright side	มองโลกในแง่ดีบ้างเถอะ

it's could happen to anyone.	เรื่องแบบนี้อาจเกิดกับใครก็ได้
I hope you get well soon.	หวังว่าคุณคงจะหายดีเร็วๆ นะ
don't give up	อย่ายอมแพ้
it's gonna be ok	เดี๋ยวมันก็ดีขึ้นเอง
You'll get through this	เดี๋ยวเธอก็ผ่านมันไปได้แหละ
I'm always here for you	ฉันอยู่ข้างเธอเสมอนะ
smile on chin up	ยิ้ม เร็ว เชิด จบ
You can do it	เธอทำได้แน่
May the force be with you	ขอให้พลังจงสถิตย์อยู่กับคุณ

Be strong!	เข้มแข็งไว้ละ
Cheer up	ร่าเริงหน่อยสิ
Chill out	ใจเย็นๆ นะ
Don't discourage	อย่าเพิ่งท้อแท้ไปเลย
Don't feel so bad	อย่ารู้สึกแย่ไปเลย
Don't think too much	อย่าคิดมากเกินไป
Don't worry about it	อย่ากังวลใจไปเลย
I feel for you.	ฉันเห็นใจเธอนะ
I'll encourage you	ฉันจะเป็นกำลังใจให้เธอ
It can't be that bad	มันไม่ได้แย่มากขนาดนั้นมั้ง
Pull yourself together	ทำตัวให้สดชื่นหน่อย
Snap yourself out of it.	ลืมมันไป ไม่ต้องเก็บมาใส่ใจ
Look on the bright side	มองโลกในแง่ดีบ้างเถอะ
It's could happen to anyone.	เรื่องแบบนี้อาจเกิดกับใครก็ได้
I hope you get well soon.	หวังว่าคุณคงจะหายดีเร็วๆ นะ
don't give up	อย่ายอมแพ้
it's gonna be ok	เดี๋ยวมันก็ดีขึ้นเอง
You'll get through this	เดี๋ยวเธอก็ผ่านมันไปได้แหละ
I'm always here for you	ฉันอยู่ข้างเธอเสมอนะ
smile on chin up	ยิ้ม เร็ว เชิด จบ
You can do it	เธอทำได้แน่
May the force be with you	ขอให้พลังจงสถิตย์อยู่กับคุณ

what are other
words for
encouragement?

ตัวอย่างวลีอังกฤษใช้ในบทสนทนาได้แบบฝรั่ง ทักษะการฟังและการพูดหรือเรียกได้ง่ายๆ คือทักษะการสื่อสารในภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญมากบางที่ผู้เรียนอาจจะรู้คลังศัพท์มากมาย แต่ไม่กล้าที่จะพูดก็ทำให้ทักษะในการสื่อสารค่อนข้างอ่อน และเมื่ออยากสื่อสารหรือสร้างบทสนทนาได้แบบฝรั่งๆ ก็ต้องทราบวลีอังกฤษที่มักจะใช้บ่อยเพื่อทำให้การสนทนาของคุณฟังดูเป็นธรรมชาติ มีชีวิตชีวามากขึ้นตามตารางดังนี้

วลีอังกฤษ	ความหมายภาษาไทย
How are things? How is it going?	เป็นไงบ้าง?
How's life?	ชีวิตเป็นไงบ้าง?
Long time no see!	ไม่เจอกันนานเลยนะ!
See you soon!	เจอกันเร็วๆ นี้นะ!
See you later!	ไว้เจอกันทีหลังนะ!
Till next time!	เจอกันคราวหน้านะ!
Take care!	ดูแลตัวเองด้วย!
Talk to you later!	ไว้คุยกันทีหลังนะ!
Have a nice day!	ขอให้วันนี้เป็นวันที่ดีของคุณนะ!
Have a good weekend!	สุขสันต์วันหยุดนะ
Just for the record	เพื่อให้คุณรู้...
And so on and so forth	เป็นต้น

In other words	กล่าวอีกนัยหนึ่ง, กล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า
The thing is	ประเด็นก็คือว่า
So as to So that	เพื่อให้
As well as	ตลอดจน
All the same	ไม่ต่างกัน, เหมือนๆกันทั้งหมด
On one hand	ด้านหนึ่งนั้น, เรื่องหนึ่งนั้น
As I said before	ที่ฉันได้กล่าวไปแล้ว
Perhaps	อาจจะ, บางที
Definitely Absolutely	อย่างแน่นอน, แน่อยู่แล้ว
It can hardly be so	มันไม่น่าที่จะเป็นกรณีนี้, มันไม่น่าที่จะเป็น อย่างนั้น
I believe so I suppose so	ฉันเชื่อว่ามันน่าจะเป็นอย่างนั้นล่ะ
Exactly so Quite so	อย่างนั้นแหละ, อย่างนั้นเลย
I don't think so	ฉันไม่คิดอย่างนั้นนะ

I think I'll pass	ฉันว่าฉันไม่เอาดีกว่า, ฉันไม่เอาด้วยหรอก (ในการปฏิเสธต่อคำเชิญที่จะไปไหนหรือทำอะไรสักอย่าง)
It's a great idea!	เป็นความคิดที่เยี่ยมไปเลย!
I'm looking forward to it	ฉันคอยอยู่นะ
Don't mention it!	ไม่เป็นไร!, อย่าไปพูดถึงมันเลย ไม่เป็นไร!
It's very kind of you!	คุณใจดีมากเลย!, คุณมีน้ำใจจัง!
It doesn't matter.	มันไม่สำคัญหรอก
It is new to me.	นี่เป็นเรื่องใหม่สำหรับฉันเลย
Things happen.	อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด, อะไรก็เกิดขึ้นได้
Let's hope for the best.	ร่วมกันหวังเพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุดกันเถอะ

..... The End of Chapter 10

บทที่ 11

การฝึกการแปลด้วยบริบทต่างๆ

ข้อความภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารความหมาย

สำหรับบทที่ 11 นี้เป็นเรื่องของฝึกฝนการแปลข้อความภาษาอังกฤษที่มีผู้แปลได้แปลไว้ จึงเป็นกระบวนการฝึกหัดวิเคราะห์ตามตัวต้นฉบับ เพื่อแสดงถึงกระบวนการตีความหมายจากภาษาที่ 1 คือ ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่ 2 คือ ภาษาไทย และ ผู้แปลจะได้นำหลักการ กระบวนการ ทฤษฎี กลวิธีการแปลที่ได้ศึกษามาแล้วข้างต้นมาใช้สังเกตลักษณะภาษาที่แปลออกมาแล้วกับสำนวนเดิมที่อยู่ในต้นฉบับว่า มีความสอดคล้องกัน หรือ มีความขัดแย้งกัน หรือ มีสำนวนผิดเพี้ยนไปจากต้นฉบับมากน้อยอย่างไร

ดังนั้น ตัวอย่างการแปลที่นำมาจะมีหลายรูปแบบทั้งที่เป็นเรื่องสั้น ข้อความทั่วไป หรือ ประโยคภาษาอังกฤษสั้นๆ เกี่ยวข้องกับอาชีพ และ เรื่องราวต่างๆ ที่มีผู้เขียนและผู้แปลนำมาตีความประกอบงานแปลของตน จึงขอให้ผู้อ่านได้สังเกตข้อความต่างๆ ต่อไปนี้

1. การแปลเรื่องสั้นทั่วไป

ตัวอย่าง 1

เรื่อง Back to School (การกลับไปเรียน)¹

Mr. Gonzales was a janitor. He was unhappy with his career. He was a smart man. He knew he could do more with his life. Mr. Gonzales wanted to go back to college. He had always dreamed of becoming a teacher. If he finished college, this could come true. Mr. Gonzales was forty years old. His children told him he was too old to go back to college. “You will look like a grandpa,” they joked. “That’s not true!” said Mr. Gonzales. “I will be the wisest student there!” Mr. Gonzales graduated from college four

¹ <https://nitanstory.com/new-and-old-girlfriend-english5/>, Accessed: 22/02/2021.

years later. “No one is too old to learn!” said Mr. Gonzales. His children were very proud of him.

คำแปล

คุณกอนซาเลสเป็นภารโรง เขาไม่มีความสุขกับอาชีพของเขา เขาเป็นคนฉลาด เขารู้ว่าเขาสามารถทำอะไรได้มากกว่านี้ในชีวิตของเขา คุณกอนซาเลสต้องการกลับไปเรียนที่วิทยาลัย เขาฝันที่จะเป็นครูมาตลอด ถ้าเขาเรียนจบวิทยาลัยความฝันนี้อาจเป็นจริงได้ คุณกอนซาเลสอายุสี่สิบปี ลูกๆ ของเขาบอกว่าเขาแก่เกินไปที่จะกลับไปเรียนที่วิทยาลัย “คุณจะดูเหมือนคุณปู่” พวกเขาพูดติดตลก “นั่นไม่เป็นความจริง!” คุณกอนซาเลสกล่าว “ฉันจะเป็นนักเรียนที่ฉลาดที่สุดที่นั่น!” คุณกอนซาเลสจบการศึกษาจากวิทยาลัยในอีกสี่ปีต่อมา “ไม่มีใครแก่เกินไปเรียน” คุณกอนซาเลสกล่าว ลูก ๆ ภูมิใจในตัวเขามาก

คำศัพท์ คำอ่านและความหมาย:

Janitor (แจน'นิเตอร์) n. ภารโรง

Career (คะเรียร์) n. อาชีพ, งานการ

College (คอล'ลิจ) n. วิทยาลัย

Teacher (ที'เชอะ) n. ผู้สอน, ครู, อาจารย์

Dream (ดรีม) ความฝัน, ฝัน, ประารถนา

Grandpa (แกรน'พา) n. ปู่, ตา

Wisest (ไวเซสเทท) ที่ฉลาดที่สุด

Graduate (แกรด'จูเอท) สำเร็จการศึกษา, เรียนจบ, ผู้สำเร็จการศึกษา

Proud of (เพราด ออฟ) ภาคภูมิใจ

ตัวอย่าง 2

เรื่อง New and Old Girlfriend²

David has a new girlfriend. Her name is Jane. Jane is shy. She likes to read. She has red hair. She has thick glasses. She is kind. She loves her family. She has a fat cat. She is very different from David's old girlfriend Nancy. Nancy is hot-tempered. She likes to watch TV. She burps in public. She is mean sometimes. She has a lot of money. David used to love Nancy. She was cool at first. David found out that she was not good for him. Jane is better for him. He can imagine marrying Jane someday.

คำแปล

เดวิดมีแฟนใหม่ เธอชื่อเจน เจนเป็นคนขี้อาย เธอชอบการอ่าน เธอมีผมสีแดง เธอใส่แว่นตาหนาเตอะ เธอเป็นคนใจดี เธอรักครอบครัวของเธอ เธอมีแมวอ้วน เธอแตกต่างจากแนนซีแฟนเก่าของเดวิดมาก แนนซีเป็นคนใจร้อน เธอชอบดูทีวี เธอเธอในที่สาธารณะ บางครั้งเธอก็ใจร้าย เธอมีเงินมากมาย เดวิดเคยรักแนนซี เธอดูดีในตอนแรก เดวิดพบว่าเธอไม่ดีพอสำหรับเขา เจนเหมาะกับเขามากกว่า เขาสามารถจินตนาการถึงการแต่งงานกับเจนในสักวันหนึ่ง

คำศัพท์ คำอ่านและความหมาย:

Girlfriend [N] หญิงคนรัก, แฟนสาว

Shy (ชาย) adj. ขี้อาย

² <https://nitansstory.com/new-and-old-girlfriend-english4/>, Accessed: 22/02/2021.

Hair (แฮร์) n. ผม, เส้นผม
 Glasses (กลาสซิส) n. แว่นตา
 Hot-tempered [ADJ] โโมโหง่าย, ใจร้อน
 Burp (เบอร์พ) n. การทำให้เรอ, การเรอ.
 Money (มัน'นี่) n. เงิน
 Imagine (อิมเมจ'จิน) v. จินตนาการ
 Marry (แมร์'รี่) v. แต่งงาน, สมรส

ตัวอย่าง 3

เรื่อง Taking the Bus³

Ms. Jackson's car broke down. She took it to the car shop. It had to stay there for one week. Ms. Jackson needed a car. She had to get to work somehow. "You can take the bus," said her friend. Ms. Jackson had never taken the bus. She was scared of it. She thought she would get lost. "I've even heard of people getting robbed on buses," she said. "You'll be fine," said her friend. Ms. Jackson got on the bus. It was not very scary. She was actually very relaxed. She ended up falling asleep. She missed her stop and was late to work.

คำแปล

รถของคุณแจ๊คสันเสีย เธอนำไปที่ร้านซ่อมรถ มันต้องอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ คุณแจ๊คสันต้องการรถ เธอต้องใช้ไปทำงานในบางคราว "คุณสามารถไปรถเมล์ได้นะ" เพื่อนของเธอกล่าว คุณแจ๊คสันไม่เคยขึ้นรถเมล์ เธอกลัวมันมาก เธอคิดว่าเธอจะหลงทาง "ฉันเคยได้ยินคนโดนปล้นบนรถเมล์ด้วยซ้ำ" เธอกล่าว "เธอจะสบายดี" เพื่อนของเธอกล่าว คุณแจ๊คสันขึ้นรถเมล์ มันไม่ได้น่ากลัวมาก อันที่จริงเธอรู้สึกผ่อนคลายมากๆ เธอจบลงด้วยการเผลอหลับไป เธอพลาดป้ายที่จะลงและไปทำงานสาย

³ <https://nitansstory.com/taking-the-bus-easy-reading/>, Accessed: 22/02/2021.

คำศัพท์ คำอ่านและความหมาย:

Car broke down รถเสีย รถพัง

Week (วีค) n. สัปดาห์

Bus (บัส) n. รถโดยสารประจำทาง,รถเมล์,

Scare (สแคร์) ตกใจ, กลัว, หวาดกลัว

Rob (รอป) vt.,vi. ปล้น,ชิงทรัพย์

Relax (รีแลคซ') ผ่อนคลาย,

Asleep (อัสลีพ') adj.,adv. นอนหลับ,

Missed [ADJ] ซึ่งพลาดไป,

2. การแปลข้อความต่างๆ ไป

ตัวอย่าง 4

All Countries over the world are seeking Chinese chefs.

บรรดาประเทศทั่วโลก	กำลังแสวงหา	หัวหน้าพ่อครัวคนจีน
--------------------	-------------	---------------------

นานาประเทศทั่วโลก	กำลังเสาะหา	หัวหน้าพ่อครัวคนจีน
-------------------	-------------	---------------------

ประเทศต่างๆ ในโลกต้องการ		
--------------------------	--	--

ตัวอย่าง 5

Chinese food looks good, tastes good and is nutritious.

อาหารจีน	น่ากิน	รสดี	และมีคุณค่าทางอาหาร
มองดูน่ากิน	มีรสอร่อย	ทางโภชนาการ	ในการบำรุงร่างกาย
			และมีประโยชน์ต่อร่างกาย

ตัวอย่าง 6

ความรักเหมือนโรคา บันดาลตาให้มืดมน

ไม่ยินและไม่ยล อุปสรรคะไใด

Love is like malady blinding thee to perceive none.

Neither hearing nor vision, Any obstacle nor event.

ตัวอย่าง 7

When I was twenty years old,

My father one day sent for me,

And spoke as follow :

“My son, the education is now completed ;

It is the time for thee to see something
of the world and to begin

the merchant career ”

คำแปล

อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอายุได้ ๒๐ ปี บิดาได้เรียกตัวไปหา,
แล้วพูดว่า.....

“ ลูกรักเอ๋ย บัดนี้การศึกษาของเจ้าก็สำเร็จบริบูรณ์แล้ว,
ถึงเวลาที่จะต้องดูสิ่งต่าง ๆ ในโลกกว้างขวางออกไปบ้าง,
แล้วจึงเริ่มประกอบการพาณิชย์เป็นอาชีพต่อไป ”

ตัวอย่าง 8

**My mother
Who ran to help me
when I fell,
And would some pretty
story tell,
Or kiss the place to
make it well,**

แม่ของฉัน
เมื่อล้มกลิ้งใครหนอวิ่งเข้ามาช่วย
แล้วปลอบด้วยนิทานกล่อมขวัญให้
หรือจูบที่เจ็บช้ำตปัดเป่าไป
ผู้นั้นไซ้ไรที่แท้คือแม่ฉันเอง

ตัวอย่าง 9

-To have phoned you three times.
“ ได้โทรถึงคุณสามครั้งแล้ว ”
-To have faxed you twice.
“ ได้ส่งโทรสารถึงคุณสองครั้งแล้ว ”
-To bring about the greatest trouble.
“ นำมาซึ่งปัญหาที่ยุ่งยากที่สุด ”

3. การแปลจดหมาย หรือ การติดต่อเชิงเป็นทางการ
ตัวอย่าง 10

Time out by David Barrage

To WHOM IT MAY CONCERN

This is to certify that Koon Ting Li has been in our service as a typist from September ๑๙..... to March ๑๙.. During this period he thoroughly satisfied us by his hard work. He is a young man of excellent character, dependable, dependable. Wise and responsibility. Koon ting Li is leaving us of his own accord and we wish him success in life.

Lor Sue Hai
Manager

คำแปล

ชื่อบริษัท

ถึงทุกท่านที่เกี่ยวข้อง

หนังสือฉบับนี้เพื่อแสดงว่าคุณดิงลี่ได้ทำงานกับเราในตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีด ตั้งแต่ กันยายน ๑๙.....ถึง มีนาคม ๑๙.....ในระหว่างช่วงเวลานั้น เขาได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังเป็นที่น่าพอใจตลอดมา เขาเป็นชายหนุ่มที่มีบุคลิกดีเยี่ยม วางใจได้ ฉลาด และซื่อสัตย์ เขาเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะรับหน้าที่ซึ่งต้องการความเชื่อใจและความรับผิดชอบ

คุณดิงลี่ลาออกเพื่อสิ่งที่เขาคิดว่า เหมาะสมกับตัวเขา และเราปรารถนาให้เขา ประสบความสำเร็จในชีวิต

.....
หลงชื่อให้
ผู้จัดการ

ตัวอย่าง 11

เรียน.....

เนื่องด้วยโรงพิมพ์แห่งหนึ่งได้เสนอตำแหน่งที่น่าสนใจกับผมก็คือ ตำแหน่งตัวแทนฝ่ายขาย และดังนั้นผมจึง ขอยื่นใบลาออกกับท่านเป็นเวลาหนึ่งเดือนล่วงหน้า นับแต่วันนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

คำแปล

Dear Sir,

A printing firm has offered me an attractive post as their sales representative, and I write therefore to give you formal notice to terminate my employment with you one month from today date.

Yours faithfully,

(.....)

4. การแปลเชิงประชาสัมพันธ์เช่า

ตัวอย่าง 12

**LUXURIOUS
APARTMENT
FOR RENT**

Fully furnished ideally for bachelor
Or couples, special offer !
Tel. (๐๕๙) ๒๖๔๘๗๐

คำแปล

อพาร์ทเมนต์หรูสำหรับให้เช่า
ตกแต่งเรียบร้อย เหมาะสำหรับคนโสด
หรือ อยู่เป็นคู่ เสนอในราคาพิเศษ
โทร. ๐๕๙ - ๒๖๔๘๗๐

5. การแปลเชิงวิชาการในการกล่าวสุนทรพจน์

ตัวอย่าง 13

การแปลสุนทรพจน์

การแปลสุนทรพจน์เป็นการแปลข้อความที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะเขียนขึ้นเพื่อให้ผู้อื่นได้ฟังหรือได้ยิน ในส่วนของผู้พูดนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค้นคว้าหาข้อมูลข้อเท็จจริงและความรู้มาประมวลกันเข้า เพื่อเขียนเป็นความเรียงที่สมบูรณ์เตรียมพร้อมที่จะเสนอต่อผู้ฟังเป็นทำนองพูดคุยกะให้ฟัง ดังนั้นภาษาที่ใช้จึงไม่ใช่ภาษาที่ใช้เขียนตำราทางวิชาการ หรือบทความ ซึ่งอาจใช้ประโยคที่ซับซ้อนยากแก่การเข้าใจศัพท์ที่มักจะเป็นศัพท์ที่ง่ายคุ้นหูผู้ฟัง บางครั้งจะมีอุปมาอุปมัย หรือถ้อยคำบรรยายให้เห็นภาพพจน์ ระดับความซับซ้อนและลึกซึ้งของภาษานั้นจะน้อยกว่าภาษาที่ใช้ในวรรณคดี

ข้อความตัวอย่างการกล่าวสุนทรพจน์

I believe that man will not merely endure, he will prevail. He is immortal, not because he alone among creatures has an inexhaustible voice, but because he has a soul, a spirit capable of compassion and endurance. The poets, the writers duty is to write about these things, It is his privilege to help man endure by lifting his heart , by reminding him of the courage and honor and hope and pride and compassion and pity and sacrifice which have been the glory of the past. The poets voice need merely be the record of man, It can be one of the props, the pillars to help him endure and prevail.

William Faulkner

6. การแปลงข้อความทั่วไปเชิงการเล่าประสบการณ์และด้านอื่นๆ

การแปลงเรื่องให้ความรู้ และแสดงความคิดเห็น

การเขียนเรื่องประเภทให้ความรู้ หรือ แสดงความคิดเห็น ผู้เขียนมักจะเขียน เพื่อผู้อ่านกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ อาจจะเขียนในรูปรายงาน การค้นคว้า การวิจัย หรือ บทความวิชาการทั่วไป เพื่อผู้อ่านที่อยู่ในวงการการศึกษา หรือ ผู้แสวงหาความรู้ทั่วไปซึ่งมีจำนวนจำกัด ถ้าต้องการเผยแพร่ความรู้ให้กว้างขวางขึ้นก็จะเขียนในรูปหนังสือ เพื่อเผยแพร่วิชาการ

การเขียนเรื่องประเภทนี้ ภาษาที่ใช้จะมีท่วงทำนองเป็นการเป็นงาน ตลอดทั้งรูปแบบประโยคมักซับซ้อน ถ้าหากเขียนให้บุคคลที่อยู่ในวงการเดียวกันอ่าน อาจจะใช้ศัพท์เฉพาะได้มาก ถ้าหากเขียนให้บุคคลทั่วไปอ่านจะใช้ศัพท์น้อยลง ผู้เขียนจะช่วยผู้อ่านให้เข้าใจได้ด้วยการอธิบาย หรือให้ความหมายคำยาก ทำให้ง่ายแก่การเข้าใจ การแปลบทความประเภทนี้ ผู้แปลจะต้องมีความรู้พื้นฐานในวิชาที่จะแปลพอสมควร ผู้แปลจะต้องศึกษาหาความรู้จากวิชาที่เกี่ยวข้อง และเรียนรู้จากเรื่องที่กำลังแปลให้มากที่สุด

การแปลงเรื่องเล่า จากประสบการณ์ และ เรื่องแต่ง

เมื่อผู้หัดแปลจะแปลเรื่องประเภทนี้ จะต้องอ่านเรื่องให้เข้าใจโดยตลอดเสียก่อน เมื่อถึงตอนบรรยายลักษณะตัวละคร หรือพรรณนาสถานที่ ผู้แปลจะต้องนิยามภาพไปด้วย จะต้องพยายามเลือกสรรหาถ้อยคำที่เหมาะสม ให้ภาพที่ตรงกับต้นฉบับ คือการแปลตรงตัว การแปลให้ตรงกับต้นฉบับคือการถ่ายทอดเรื่องราวให้ครบถ้วน ตามต้นฉบับให้มากที่สุด ในกรณีที่ไม่มีอาจแปลให้ต่างกับคำในต้นฉบับได้ ขอให้พยายามหาคำใกล้เคียงที่ให้ความหมายอย่างเดียวกันใช้

เรื่องที่เล่าจากประสบการณ์ ได้แก่เรื่องที่เขียนออกมาในรูปชีวประวัติ บันทึกประจำวัน เช่น บันทึกประจำวันแต่เป็นเรื่องราวที่น่าอ่านน่าฟังก็สามารถนำมาแปลหรือผู้เขียนนำมาบรรยายเป็นนวนิยายบ้าง บทความบ้าง แต่มันอยู่อีกสมัยหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ยุคของผู้แปล ดังนั้น เวลาผู้แปลจะต้องแปลออกมาเป็นภาษายุคของผู้แปลเองจะแปลเป็นสำนวนยุคนั้นไม่ได้ แต่อนอนเราต้องคงรูปแบบเอาไว้เป็นบางจุด เพื่อความชัดเจนและให้เกิดอารมณ์จินตนาการแก่ผู้อ่าน

การแปลข้อความในลักษณะอื่น ๆ

ประเภทโฆษณาต่างๆ ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ การแปลมักจะใช้ภาษาที่ไพเราะ สละสลวย ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน เนื่องจากการประกาศโฆษณาด้วยเรื่องต่างกันหลายประเภท จึงขอยกตัวอย่าง การประกาศโฆษณาเพียงเล็กน้อยแล้วจึงค่อยฝึกฝนการแปลโฆษณาในเรื่องอื่นที่แตกต่างออกไป

ห้องปรับอากาศ

มีโทรศัพท์ส่วนตัว และห้องน้ำ

มีทั้งน้ำร้อน และน้ำเย็น

มีน้ำประปา บริรยากาศเป็นกันเอง

ตั้งใจบริการ และอัตรายุติธรรม

คำแปล.....

Air - conditioned Room,
With private Telephone and Bathrooms,
With Hot and Cold, Running Water,
Friendly Atmosphere , Attentive Services.
And Reasonable Rates.

7. การแปลเชิงวิชาการและงานวิจัย⁴

ตัวอย่าง 14

งานแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จากแปลงานวิจัย

บทนำ

ในปัจจุบันมนุษย์เราได้มีการให้ความสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับสารอนุมูลอิสระ (Free Radical) [Halliwell, B., 2009; เจนจิรา จิรัมย์, 2554] ค่อนข้างมากเนื่องจากสารอนุมูลอิสระเป็นตัวสำคัญในการทำให้เกิดโรคร้าย ซึ่งสารอนุมูลอิสระนั้น สามารถเกิดขึ้นภายในร่างกายได้ เช่น จากการหายใจ โดยเกิดจากขบวนการเผาผลาญภายในร่างกาย หรือจากความเครียดมีผลทำให้สามารถกระตุ้นให้เกิดอนุมูลอิสระขึ้นได้ ซึ่งถ้ามีอนุมูลอิสระมากจะทำให้เกิดโรคได้หลายชนิด เช่น โรคหัวใจ โรคทางสมอง หรือโรคมะเร็ง

คำแปลว่า...

Introduction

Nowadays, people largely put emphasis on the importance of the study about free radicals [Halliwell, B., 2009; Jenjira Jirum, 2011], since free radicals are the main cause of diseases. Free radicals can be formed in human bodies; for example, from respiration, and they are caused by the metabolism process or even stress, which can also stimulate the formation of free radicals. If the number of free radicals is high, various diseases like heart disease, brain disease or cancer may follow.

⁴ <https://www.xn--12c2caf5bkd1bzada1d2kla0dzh.comA5.htm>, Accessed:11/09/2021.

ตัวอย่าง 15

แปลด้านไฟฟ้า

Abstract—Current-limiting reactors are placed in series with capacitor banks to limit the rate of rise of current to the values specified in the circuit breaker (CB) standards. But this arrangement has created capacitor bank failures when attempting to clear faults in between the reactor and the capacitor bank. After detailed analyses of failures, solutions have been proposed by researchers: 1) Add a surge capacitor to ground on the capacitor bank side of the breaker and 2) add a surge capacitor across the reactor. These surge capacitors are sized based on the stray

การประยุกต์ใช้งานตัวเก็บประจุไฟกระชากที่ได้รับการปรับปรุงสำหรับการลดแรงดัน TRV เมื่อมีการขจัดความผิดพลาดของชุดตัวเก็บประจุ

บทคัดย่อ-รีแอคเตอร์จำกัดกระแส (current-limiting reactors) ถูกต่อแบบอนุกรมกับชุดตัวเก็บประจุเพื่อจำกัดอัตราการเพิ่มกระแสไฟฟ้าให้อยู่ในค่าที่กำหนดตามมาตรฐานของอุปกรณ์ตัดวงจร (circuit breaker – CB) แต่การจัดการนี้สร้างข้อจำกัดให้แก่ชุดตัวเก็บประจุเมื่อมีการพยายามขจัดความผิดพลาดระหว่างรีแอคเตอร์และชุดตัวเก็บประจุ หลังจากทำการวิเคราะห์รายละเอียดของการชำรุด วิธีการแก้ปัญหาที่นำเสนอโดยนักวิจัย ได้แก่ 1) การเพิ่มตัวเก็บประจุไฟกระชากที่ด้านข้าง

ชุดตัวเก็บประจุของอุปกรณ์ตัววงจรเพื่อต่อสายดิน และ 2) การเพิ่มตัวเก็บประจุไฟกระชากคร่อมรีแอคเตอร์

ตัวอย่าง 16

แปลด้าน Bio งานต้นฉบับภาษาอังกฤษ

Screening and isolation of halophilic bacteria producing industrially important enzymes

INTRODUCTION

Screening of new source of novel and industrially useful enzymes is a key research pursuit in enzyme biotechnology. For applications in industrial processes, the enzymes should be stable at high temperature, pH, presence of salts, solvents, toxicants etc. In this context, the halophiles have emerged as a vast repository of novel enzymes in recent years. Enzymes derived from halophiles are endowed with unique structural features and catalytic power to sustain the metabolic and physiological processes under high salt conditions. Some of these enzymes have been reported to be active and stable under more than one extreme condition (14, 17, 30).

แปลว่า...

การคัดกรองและการแยกแบคทีเรียชอบเกลือที่ผลิตเอนไซม์ที่มีความสำคัญในทางอุตสาหกรรม

บทนำ

การคัดกรองแหล่งที่มาใหม่ๆ ของเอนไซม์ชนิดใหม่และที่มีประโยชน์ทางด้านอุตสาหกรรมเป็นความพยายามในการวิจัยที่มีความสำคัญทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพเอนไซม์สำหรับการประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เอนไซม์ควรมีความเสถียรต่ออุณหภูมิสูง ค่า pH การปรากฏของเกลือ ตัวทำละลาย สารเป็นพิษ ในบริบทนี้เป็นที่ทราบกันเมื่อไม่นานมานี้ว่าแบคทีเรียชอบเกลือเป็นแหล่งเอนไซม์ชนิดใหม่ๆ ขนาดใหญ่ เอนไซม์ที่ได้มาจากแบคทีเรียชอบเกลือมีลักษณะโครงสร้างและกำลังเร่งปฏิกิริยาที่มีความเฉพาะเจาะจงในการรักษากระบวนการเผาผลาญและกระบวนการทำงานทางสรีรวิทยาภายใต้เงื่อนไขที่มีเกลือ

ในปริมาณสูง มีการรายงานว่าเอนไซม์เหล่านี้บางชนิดได้รับการกระตุ้นและมีความเสถียรภายใต้เงื่อนไขที่มีเกลือในปริมาณสูงมาก (14, 17, 30)

ตัวอย่าง 17

Cost-Benefit Analysis for Accident Prevention in Construction Projects

Elias Ikpe, Ph.D., MASCE¹; Felix Hammon, Ph.D.²; and David Oloke, Ph.D.³

Abstract: Construction is the most dangerous land-based work sector in Europe and the United States. The cost of accidents has received much attention in the recent past, and online interactive tools were developed to assess the cost of accidents to organizations. Online tools and other sources of information on costs of accidents in the construction industry were a useful development but failed to support the decision-making process in regard to construction health and safety measures. A cost-benefit analysis (CBA) methodology is presented that would enable contractors to assess the true cost of accidents prevention and the associated benefits of accident prevention as part of pre- and postcontract project evaluation. The research investigated the cost and benefit of accident prevention, with a view to drawing attention to the economic consequences of effective/ineffective management of health and safety by contractors. A quantitative research methodology was employed in investigating these costs and benefits within the UK construction industry. The results of ratio analyses indicate that the benefits of accident prevention far outweigh the costs of accident prevention by a ratio of approximately 3:1. Further, the results demonstrate

แปลว่า...การวิเคราะห์ต้นทุนต่อผลตอบแทนสำหรับการป้องกันอุบัติเหตุ
ในโครงการก่อสร้าง

บทคัดย่อ: การก่อสร้างเป็นส่วนการทำงานภาคพื้นที่มีอันตรายมากที่สุดในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ค่าใช้จ่ายเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในอดีตที่ผ่านมา และเครื่องมือเชิงโต้ตอบแบบออนไลน์ ถูก

พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินค่าใช้จ่ายเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุขององค์กร เครื่องมือออนไลน์และแหล่งข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมการก่อสร้างมีการพัฒนาที่มีประโยชน์ แต่กลับล้มเหลวในเรื่องของการสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในการพิจารณามาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการก่อสร้าง วิธีการการวิเคราะห์ต้นทุนต่อผลตอบแทน (CBA) ที่นำเสนอเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้รับเหมาที่มีการประเมินค่าใช้จ่ายที่แท้จริงในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ โดยเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินโครงการก่อนการตัดสินใจและหลังการตัดสินใจ งานวิจัยมีการตรวจสอบต้นทุนและผลตอบแทนของการป้องกันอุบัติเหตุโดยมีมุมมองที่น่าสนใจในเรื่องของผลกระทบทางเศรษฐกิจของการจัดการด้านสุขภาพและความปลอดภัยของผู้รับเหมาที่มี/ไม่มีประสิทธิภาพ วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณถูกนำมาใช้ในการตรวจสอบต้นทุนและผลตอบแทนเหล่านี้ภายในอุตสาหกรรมการก่อสร้างของประเทศสหราชอาณาจักร ผลของการวิเคราะห์อัตราส่วนบ่งชี้ว่าผลตอบแทนในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุมีค่าเกินกว่าต้นทุนในการป้องกันอุบัติเหตุเป็นอย่างมาก โดยมีอัตราส่วนประมาณ 3:1

5

..... The End of Chapter 11

⁵<https://www.google.com/search?source=univ&tbm=isch&q>, Accessed: 11/09/2021.

บทที่ 12

ตัวอย่างงานแปลจากนิตยสาร และงานเชิงวิชาการ เพื่อสื่อความหมาย

สำหรับบทที่ 12 นี้เป็นเรื่องตัวอย่างงานแปลจากนิตยสารซึ่งเป็นการแสวงหาความรู้ การแปลแตกต่างออกไปในหลายๆ แง่มุมที่จะเพิ่มทักษะและประสบการณ์ให้กับ ผู้แปล จึงได้นำตัวอย่างงานแปลมาให้ศึกษา เพื่อทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นและมองเห็นความสำคัญในการแปลยุคปัจจุบันที่ต้องเป็นเครื่องมือของการสื่อสารระดับสากลที่ทุกคนในสังคมต้องมีความรู้และความเข้าใจในภาษาที่ 2 หรือ ภาษาที่ 1 ก็ตาม นอกจากนั้น การมีความสามารถในการถ่ายทอดความหมายในภาษาที่ 1 ไปสู่ภาษาที่ 2 ซึ่งอาจจะเป็นภาษาของผู้แปลเองก็ได้ ประการนี้ ผู้เขียนและเรียบเรียงมองว่า งานแปลรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏอยู่หน้าเอกสารวิชาการ หนังสือพิมพ์ ข้อเขียนเชิงวิชาการ จะเป็นองค์ความรู้ให้ผู้ที่สนใจการแปลได้เพิ่มพูนทักษะจากสิ่งเหล่านี้และทำให้งานแปลของกลุ่มนักแปลออกมาอย่างมีคุณภาพที่ดีต่อไป

แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ครอบคลุมทุกนิตยสารซึ่งเป็นตัวอย่างทั่วไปคล้ายกับบทที่ 11 แต่เป็นการนำมาทั้งเรื่องราว เพื่อให้ผู้ศึกษาเห็นความต่อเนื่องของข้อความภาษาอังกฤษ จึงคิดว่าเรื่องราวจากนิตยสารที่นำมาจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาศึกษาและเปรียบเทียบสำนวนของผู้แปลเองด้วยการเอาตนเองเข้าไปมีบทบาทในการแปลจริงๆ จะได้สัมผัสข้อความและเจตนารมณ์ของผู้เขียนในภาษาต้นฉบับต่อไป

ตัวอย่างการแปลจากนิตยสาร

Futures Magazine No. 2 โดย นักวิชาการและนักแปล

วัตถุประสงค์การเรียนรู้บทนี้

1. เพื่อให้นักศึกษา นักเรียน นิสิตและผู้แปลได้เห็นรูปแบบประโยคต่างๆ ที่มีนักวิชาการ และ นักแปลได้แปลออกมาสู่ภาษาที่ 2

2. เพื่อให้นักศึกษา นักเรียน นิสิตและผู้แปลได้เปรียบเทียบสำนวนการใช้ภาษาที่ 1 กับที่ 2 ที่มีข้อความที่แปลเป็นวิชาการไว้แล้ว
3. เพื่อให้นักศึกษา นักเรียน นิสิตและผู้แปลได้เปรียบเทียบสำนวนการใช้ภาษาที่ 2 ที่นักแปลได้แปลออกมาแล้ว (ถ้าเป็นนักศึกษา นักเรียน นิสิตและผู้แปลเองจะใช้สำนวนอย่างไร)
4. เพื่อให้ นิสิตได้เห็นความแตกต่างและความหลากหลายสำนวนทางภาษาที่จะแปลออกมาสื่อความหมายในสถานการณ์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษา นักเรียน นิสิตและผู้แปลไม่ยึดติดรูปแบบประโยคทางภาษามากเกินไป
5. เพื่อให้นักศึกษา นักเรียน นิสิตและผู้แปลได้ศึกษาหลักเกณฑ์ต่างๆ ทางหลักการแปลมาวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ในการแปลภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาที่ 2 หรือ สำนวนของตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

Article: 1

Cover story

แปลโดย ผศ.ดร. มณฑา จาญพจน์

Have You Ever Wondered

What likes were first used for?

คุณเคยสงสัยไหมว่า

แรกเริ่มเดิมทีนั้นเขาใช้ว่าทำอะไร

Kites were invented by the Chinese more than 3,000 years ago. They were communication tools used by Chinese soldier to send signals and messages. Different color designs and movements signified different message, all of which soldier learned to decipher.

คำแปล

คนจีนริเริ่มประดิษฐ์ว่าวมาตั้งแต่สามพันกว่าปีมาแล้วว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทหารจีนใช้ส่งสัญญาณและข่าวสารสี แบบ และการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกัน ก็หมายถึงข่าวสารที่แตกต่างกันและทหารต้องเรียนให้เข้าใจ

Article: 2***Have You Ever Wondered***

How a flower bearing both female and male organs,
Stigma and anthers, manages to avoid self-pollination?

คุณเคยสงสัยบ้างไหมว่า ดอกไม้มีอวัยวะทั้งตัวผู้ตัวเมีย
คือ รังไข่และเกสรตัวผู้ หลีกเลี่ยงการผสมพันธุ์ตัวเองได้อย่างไร

It doesn't let both sexes work at the same time. The stigma receives pollen from another flower first before anthers mature and are ready to release their pollen.

คำศัพท์และคำอธิบาย

Bear (V.)	มีให้กำเนิด	Stigma(n.)	รังไข่ในดอกไม้
Anther (n.)	เกสรตัวผู้	Pollination (n.)	การผสมเกสร
Pollen (n.)	ละอองเกสร	Release (n.)	ปล่อย

คำแปล

มันไม่ปล่อยให้ทั้งสองเพศทำงานในเวลาเดียวกัน รังไข่รับละออง
เกสรตัวผู้จากดอกอื่นก่อนที่เกสรตัวผู้จะสุกและพร้อมที่จะปล่อย
ละอองเกสรออกมา

Article: 3**Did you know**

What is the worlds largest fish ?

คุณรู้ไหมว่า ปลาที่ใหญ่ที่สุดในโลกคือปลาอะไร

It's the whale shark, which can grow up to 15 meters long – maybe even longer. Unlike a whale-which is a mammal-the whale shark is a fish. And despite

its scary name it does not pose a danger to human-it is a gentle giant _which_ eats Plankton. Divers can occasionally swim with whale sharks off the Thai coast in the Andaman sea and a few months ago some of these big fish made and appearance off Patong Beach in Phuket.

คำศัพท์และคำอธิบาย

Scary (adjective) น่ากลัว

Appear (noun) การปรากฏให้เห็น

คำแปล

ก็ปลาฉลามนะซี มันอาจยาวได้ถึง 15 เมตร หรือยาวกว่านั้นอีก ฉลามวาฬ ไม่เหมือนกับปลาวาฬที่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เพราะฉลามวาฬเป็นปลา และ ทั้งๆ ที่น่ากลัวอย่างนี้ มันกลับไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ เพราะยักษ์ใจดีตัวนี้กินแพลงตอนเป็นอาหาร บางครั้งนักดำน้ำอาจได้ว่ายน้ำกับปลาฉลามนอกชายฝั่งอันดามันของไทย และเมื่อสองสามเดือนที่แล้วก็มีปลาใหญ่พวกนี้มาปรากฏตัวที่หาดป่าตองในภูเก็ตด้วย

Article: 4

Science up date

Risk of deme

ความเสี่ยงต่อสมอง

Diabetes, high blood pressure tied to mental decline

โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงนั้นเกี่ยวพันกับ

ความเสี่ยงถอยของสมอง

St Pual, Minnesota, AP. People with diabetes and high blood pressure are more likely to suffer a decline in mental ability as they age, a study says. Researchers said the findings indicate that getting diabetes and hypertension under control before age 60 might reduce mental impairment later in life. The researchers believe that both diseases cause narrowing of the arteries, which trigger both noticeable and unnoticeable strokes that produce incremental brain damage.

คำแปล

เซนต์ปอล, มินนิโซตา, เอพี

คนที่เป็โรคเบาหวานและความดันโลหิตสูงมีความเป็นไปได้มากกว่าที่จะเสื่อมความสามารถทางสมองเมื่ออายุมากขึ้น การศึกษากล่าวนักวิจัยกล่าวว่า ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าถ้าควบคุมโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูงได้ก่อนอายุ 60 อาจจะช่วยลดความเสี่ยงของสมองในช่วงหลังของชีวิตได้นักวิจัยเชื่อว่าทั้งสองโรคนี้ทำให้เส้นเลือดแดงตีบเล็กลงทำให้เกิดโรคสมองปัจจุบัน โดยอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ซึ่งก็ทำให้สมองเสื่อมสภาพมากขึ้น

Article: 5

Tests were given to nearly 11'000 people on two occasions six years apart. The subjects were divided into two groups : those younger than 58, and those 58 and older. The study found diabetes was associated with greater cognitive decline in both age groups, while high blood pressure was associated with greater decline in only the 58-and-older group. The tests showed loss in “processing speed”, but not memory, Knopman said.

Marry Han, a University of Michigan School of Public Health researcher who also studies mental decline in older people.

ศัพท์และคำอธิบาย

Dementia (n.)	สมองเสื่อม
decline (n.)	ลดลง, เสื่อมลง
Incremental (adj.)	มากขึ้น
Cognitive (adj.)	เกี่ยวข้องกับการรับรู้ , ความเข้าใจ

คำแปล

ประสาทวิทยาอเมริกันได้มีการทดสอบสองครั้งกับคนเกือบ 11,000 คน ในเวลาห่างกันหกปีกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มอายุน้อยกว่า 58 และกลุ่มอายุ 58 และมากกว่านั้น การศึกษาพบว่าโรคเบาหวานเกี่ยวข้องกับความสามารถในการรับรู้เสื่อมถอยของทั้งสองกลุ่ม ในขณะที่ความดันโลหิตสูงเกี่ยวข้องกับความสมารถในการรับรู้เสื่อมถอยที่เพิ่มขึ้นเฉพาะในกลุ่ม 58 และมากกว่า การศึกษาพบความสูญเสีย “ความเร็วในการเข้าใจ” แต่ไม่สูญเสียความจำ นายแพทย์นีโอ แมนกล่าว

แมรี ฮาน นักวิจัยของคณะกรรมการสุขุมหาวิทยาลัยมิชิแกนที่ศึกษาเรื่องสมองเสื่อมในผู้อาวุโสเช่นกัน ได้รับรองผลสรุปนี้ “ คนที่เป็นเบาหวานหรือลมนปัจจุบันมีความเสี่ยงสูงก่งไม่เพียงแต่ความสามารถในการรับรู้เสื่อมถอยเท่านั้นแต่สมองเสื่อม ด้วย ” เธอกล่าว การประมวลผล

Article: 6

Speak English well

พูดภาษาอังกฤษได้ดี

Singapore-Singapore is to fire up its Speak Good English Movement again to try to convert people to standard English rather than the corrupted local version know as English. Prime Minister Goh Chock Tong has warned that without proper English, which is widely used in political and business circles. The former British colony risks losing its competitive edge. AFT

คำศัพท์และคำอธิบาย

Corrupt (v.) ทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากต้นฉบับ

Risk (v.) เสี่ยง

Edge (n.) ข้อได้เปรียบ ความเหนือกว่า

คำแปล

สิงคโปร์- สิงคโปร์ จะเร่งการเคลื่อนไหวเรื่องคำพูดภาษาอังกฤษที่ดีอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ประชาชนหันมาใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานมากกว่าการใช้อังกฤษที่เปลี่ยนแปลงไปตามภาษาถิ่นที่เรียกว่า “ ซิงลิช ” หรือภาษาอังกฤษแบบสิงคโปร์ นายกรัฐมนตรีได้ะจกตงได้เตือนว่าหากไม่มีภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเหมาะสมซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวางในวงการการเมืองและธุรกิจแล้วอดีตอาณานิคมอังกฤษแห่งนี้ก็เสี่ยงกับการสูญเสียข้อได้เปรียบในการแข่งขัน

Article: 7**‘Sumo woman’ sues****“สาวซูโม่” ฟ้องร้อง**

London – A British court has awarded substantial damage to a sale woman injured when she was to play a sumo wrestler in a “corporate bonding” exercise. The woman fell to the floor banging her head and developing epilepsy after she was made to look “like the Michelinman”. The court in Newcastle upon Tyne awarded Anne Shackley, 44,275,000 newspaper reported yesterday.

– dpa

คำศัพท์และคำอธิบาย

Substantial (adj.) จำนวนมากพอสมควร

Wrestler (n.) นักมวยปล้ำ

Famine-stricken (adj.) อยู่ในภาวะที่อดอยาก

Slaughter (v.) ฆ่า

Processed food (n.) อาหารแปรรูป

คำแปล

ลอนดอน – ศาลอังกฤษสั่งให้จ่ายค่าเสียหาย

หายก่อนใหญ่ให้แก่พนักงานขายหญิง

ผู้หนึ่งซึ่งได้รับบาดเจ็บขณะที่ถูกบังคับให้

เล่นเป็นนักมวยปล้ำซูโม่ในการออกกำลังกาย

“ เชื่อมสัมพันธ์ในบริษัท ” หญิงผู้นี้ล้มลง

บนพื้นศิระะฟาดและกลายเป็นลมบ้าหมู

ในเวลาต่อมาหลังจากที่เธอถูกทำให้ดู

“ เหมือนกับมิชิลินแมน ” ศาลที่เมือง

นิวคาสเซิลอัพพอน ไทน์ ให้ แอน แฮกสลีย์

วัย 44 ปี ได้รับเงิน 275,000 ปอนด์

หนังสือพิมพ์รายงานเมื่อวานนี้

– ดีพีเอรายงาน

Article: 8**Goose attack suit****คดีห่านจิก**

Melbourne - A woman attacked by a gaggle of geese has been awarded A\$125,000 (3 million bht) compensation in an out-of-court settlement, she said yesterday. Janet Ord suffered a potentially fatal blood clot in her leg known as a deep vein thrombosis after falling into a flower bed as she fled from the geese during a walk through the National Rhododendron Gardens in Melbourne on Nov 13, 1998. Ms Ord, 42, was walking through the gardens with a friend when the geese swarmed out of the bushes, knocking her over and chasing the pair into a public restroom. "six of them came out making a lot of noise with their wings going crazy and their beaks going 20 to the dozen." Ms Ord told Melbourne radio station 3AW. She later sued Parks Victoria, which runs the gardens, claiming the department was responsible for supervising the geese. She accepted Parks Victoria settlement offer on Thursday.-AP

ศัพท์และคำอธิบาย

Gaggle (n.)	ฝูงห่าน
Out-of-court settlement (n.)	การตกลงยอมความ
Potentially (adv.)	มีแนวโน้มที่จะมีความเป็นไปได้
Rhododendron (n.)	ไม้ดอกที่เป็นพุ่มขนาดใหญ่ ออกดอกเป็นช่อใหญ่สะดุดตาเต็มต้น มีขึ้นอยู่ภาคเหนือของประเทศไทย บนภูเขาสูงเรียกกันว่า กุหลาบพันปี
Swarm (v.)	มากันเป็นฝูง

คำแปล

เมลเบิร์น-สตรีที่ถูกฝูงห่านทำร้ายกล่าวว่า เธอได้
รับค่าเสียหาย 125,000 เหรียญออสเตรเลีย
(หรือ 3 ล้านบาท)เป็นการชดเชยกันนอกศาล
เจนีต ออร์ด เป็นโรคเลือดคั่งในเส้นเลือดที่ขา

ซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงตายได้หลังจากตกลงไป
 ในแปลงดอกไม้ตอนหนึ่งผู้ผ่านขณะที่เธอเดิน
 อยู่ในสวนที่โรโดเดนดรอนแห่งชาติในเมลเบิร์น
 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 น.ส. ออร์ต
 อายุ 42 ปี เดินผ่านสวนนี้ เมื่อห่านกรูออกมา
 จากพุ่มไม้มาล้อมรอบ ชนเธอล้มลงแล้วไล่เธอ
 ไปที่ห้องน้ำสวนสาธารณะ” มันออกมา 6 ตัว
 ส่งเสียงดังมาก กระพือปีกพิบปั๊บไม่หยุด
 แล้วก็ใช้จะงอย จิกๆ “ น.ส. ออร์ต บอกกับ
 สถานีวิทยุ 3 เอ็ดบี เบ็ลยู ในเมลเบิร์น หลังจาก
 นั้นเธอก็ฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายแก่สวนสาธารณะ
 วิกตอเรียที่ดูแลสวนนี้ โดยอ้างว่าหน่วยงานนี้
 ต้องรับผิดชอบในการควบคุมห่าน เธอยอมรับ
 ข้อเสนอยอมความ ของสวนเมื่อวันที่ พุธที่ ๙
 - เอพี

Article: 9

ALL I WANT YOU

Boy Band 911

แปลโดย **DJ JLAB**

Oh baby, oh, oh, all I want is you
 Baby, I tried but I can't help myself
 Can't disguise the way I feel inside
 I am failing so helplessly, its true, yeah
 I close my eyes and believe completely
 That I can feel you touching me so tenderly
 Come morning light just the victim of fantasy
 Every time I open my eyes.

You just disappear, you say good bye
 Baby, I'd do anything to make you mine
 Oh, it is true
 All I want is you (I'll be there when you call)
 All I want to do (is make love to you)
 All I want is you. All I want is you
 I cant sleep till the star leaves the sky
 With every beat of me heart
 I want to make you mine
 I'm praying you feel the same way too
 Tell me that you hear my call tonight
 Only you can bring this dream to live
 Baby, I'd do anything to make you mine
 Its true (*)
 All you got to do is believe in me
 You'll find sanctuary
 Just one chance is all I need
 To prove that you and I
 Are forever meant to be (*)

คำแปล...

ทั้งหมดที่ผมต้องการคือคุณ

- : โอ ที่รัก ทั้งหมดที่ผมต้องการคือคุณ
- : ที่รัก ผมพยายามแล้วแต่มันช่วยไม่ได้จริงๆ
- : มันซ่อนความรู้สึกที่อยู่ภายในไม่ได้
- : ผมตกหลุมรักอย่างช่วยไม่ได้จริงๆ นะ
- : ผมหลับตาลงแล้วเชื่ออย่างเต็มที่
- : ว่าผมรู้สึกว่าคุณสัมผัสผมอย่างนุ่มนวล
- : พอเข้าขึ้นมา ก็รู้ว่าเป็นเพียงความฝันเท่านั้น
- : ทุกครั้งที่ผมลืมตาขึ้นมา
- : คุณก็หายวับไป คุณบอกลาไปแล้ว
- : ที่รักผมจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้คุณเป็นของผม

- : โอ..จริงๆ นะ
- : ทั้งหมด ที่ผมต้องการคือคุณ
- : (ผมจะให้คุณทั้งดวงใจและวิญญาณ)
- : ทั้งหมดที่ผมต้องการคือคุณ
- : (ผมจะไปหาคุณเมื่อคุณเรียกผม)
- : ทั้งหมดที่ผมอยากทำ (คือสัมผัสรักกับคุณ)
- : ทั้งหมดที่ผมต้องการคือคุณ ทั้งหมดที่ผมต้องการคือคุณ
- : ผมนอนไม่หลับจนกระทั่งดวงดาวลอยลับไปจากฟ้า
- : ทุกครั้งที่หัวใจผมเต้น
- : ผมอยากจะทำให้คุณเป็นของผม
- : ผมภาวนาให้คุณรู้สึกเช่นเดียวกับผม
- : บอกผมสิว่าคุณได้ยินเสียงเรียกของผมคืนนี้
- : มีเพียงคุณเท่านั้นที่จะทำให้ฉันมีชีวิตขึ้นมาได้
- : ที่รักผมจะทำทุกอย่างเพื่อให้คุณเป็นของผม
- : จริง ๆ นะ
- : ทั้งหมดที่คุณต้องทำคือเชื่อในตัวผมเท่านั้น
- : คุณจะพบที่פקใจ
- : ให้โอกาสผมสักครั้งนะ
- : ให้ผมพิสูจน์ว่าคุณกับผม
- : นั้นถูกสร้างให้มาเป็นของกันและกันชั่วกาลนาน

Article: 10

Movie line

“ หนึ่ง ค่ะ หนึ่ง ”

CINEMA

Showtime depend on the length of the films and differ from one theatre to the next. Check their ads or call Cinema phone. Films have English soundtracks and Thai subtitles, unless otherwise indicated. Have are Bermard Trinks assessments of today films, with his star ratings.

คำแปล...

เวลาฉายขึ้นอยู่กับความยาวของภาพยนตร์และแต่ละโรงจะ
แตกต่างกันออกไป ตรวจสอบจาก โฆษณาหรือโทรศัพท์ถาม
ซีเนโฟนส์ ภาพยนตร์มีเสียงในฟิล์มและภาษาไทยใต้ภาพ
นี่คือ การประเมินภาพยนตร์วันนี้ โดย เบอร์นาร์ด ทริงค์
ซึ่งได้จัดระดับโดยให้ดาวไว้ด้วย

Article: 11

High – school – to - University specials

เฉลยโดย วิศิษฐ์ เกษมพิมลพร

University Entrance

Examination Question

Future ฉบับนี้ขอเฉลยข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ ฉบับเดือน
มีนาคม 2543 ดังนี้ (ข้อสอบชุดนี้มีทั้งหมด 100 ข้อ เวลา 2 ชั่วโมง ตัดตอนมา)

** ให้ฝึกอ่านแล้วแปลเพื่อความเข้าใจและตอบคำถาม

In place without fences, the western fence lizard, *Sceloporus* accidents, lives in trees. It turns out that the five-inch-long lizard also falls of tree-a lot. A few year ago William Schlesinger, an environmental chemist from Duke University, Began studying the circulation of essential nutriens between soil and trees in an oak-studded valley near Carmel, California. He and his to colleagues placed 200 large plastic flowerpots under 40 oak trees to collect falling leaves and twigs. They soon found they were collecting lizard as well.

The researchers decided to keep track of the lizard-fall by marking the reptiles and recording their size and sex. In two and a half years. School singers term recorded 198 fence lizard falls. Some of which were the same lizard second plunge into a pot. Extending their findings to the ground not covered by flowerpots, the researchers estimate that around 5,000 lizard falls take place every year on an acre of Carmel woodland. That's about 10 falls per lizard on average. But some lizards are clumsier that others; one particularly oafish reptile managed to fall into a flowerpot 5 times in less that a month. "I don't think anyone knew they fell out of

trees at anywhere near this number,” says Schlesinger.” It certainly makes the natural history of the species more interesting.”

79. The passage is mainly about.....?

1. the study of why lizards fall
2. the peculiar falling nature of the western fence lizard
3. how to catch fence lizards using flowerpots
4. how essential nutrients circulation between soil and trees

80. The focus of School singers original study was.....?

1. Zoology
2. natural history
3. environmental chemistry
4. botany

81. The phrase “keep track of” (line) means.....

1. prevent
2. find
3. watch
4. count

82. The word “which” (line) refers to the.....

1. flowerpots
2. falls
3. marking
4. reptiles

83. In line , “findings”. Refers to.....

1. trees
2. fences
3. lizards
4. results

84. How many times do most lizards fall in a year?

1. 5 times
2. 10 times
3. 198 times
4. 5,000 times

85. The word “oafish” (line) could best be replaced by.....
1. clumsy
 2. hungry
 3. sleepy
 4. old
86. According to the passage, it can be inferred that.....
1. the researchers were able to indentify the lizards
 2. the flowerpots were originally put under the tree catch lizards
 3. western fence lizards prefer to live in trees
 4. about 200 lizards fell in two and a half years in Carmel
87. The researchers remark in lines – suggests that lizards fall out of trees
1. only occasionally
 2. surprisingly often
 3. rather seldom
 4. quite rarely

คำเฉลย

79. ข้อ 2 (the peculiar falling nature of the western fence lizard)
80. ข้อ 3 (environment chemistry)
81. ข้อ 4 (count) – ความหมายทั่วไปของ
keep track of = to pay sharp attention to something.
Remain aware. (Newbury House Dictionary of American
English, p. 913) ในที่นี้ถูกประโยคบังคับให้เป็นคำเหมือนของ
82. ข้อ 2 (falls)
83. ข้อ 4 (results)
84. ข้อ 2 (10 times)
85. ข้อ 1 (clumsy)
86. ข้อ 1 (the researchers were able to identify the lizards)
87. ข้อ 2 (surprisingly often)

Article: 12

ตัวอย่างการแปลเชิงสำนวนวิชาการ

สำนวนและคำสุภาษิตในภาษาอังกฤษ¹ คือ ส่วนหนึ่งที่สำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เนื่องจากจะพบสำนวนและสุภาษิตต่างๆ เหล่านี้ได้เสมอทั้งในการเขียนและการพูด แต่การตีความสำนวนและสุภาษิตก็เป็นสิ่งที่น่าท้าทาย เนื่องจากไม่สามารถแปลแบบตรงตัวได้ ดังนั้น คุณจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับความหมายและวิธีการใช้สำนวนต่างๆ เหล่านี้ ฟังๆ ดูแล้วเหมือนจะเป็นงานหนัก แต่ในความเป็นจริงแล้ว การเรียนรู้สำนวน สุภาษิตและคำพังเพยในภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก โดยเฉพาะเมื่อคุณนำสำนวนต่างๆ เหล่านี้มาเปรียบเทียบกับสำนวนสุภาษิตและคำพังเพยในภาษาไทย

การเรียนรู้วิธีการใช้สำนวนที่พบได้บ่อยจะทำให้การใช้ภาษาอังกฤษของคุณเหมือนเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงเป็นความคิดที่ดีที่จะฝึกใช้สำนวนต่างๆ เหล่านี้อย่างซ้ำของสำนวนยอดนิยมในภาษาอังกฤษแบบอเมริกันได้ถูกรวบรวมไว้ในตารางด้านล่างนี้แล้ว คุณสามารถเริ่มต้นจากสำนวนยอดนิยมที่พบได้บ่อยก่อนได้ เนื่องจากสำนวนเหล่านี้คุณจะพบได้บ่อยๆ เมื่อดูภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์เป็นภาษาอังกฤษ หรือหากคุณมีโอกาสดำเนินทางท่องเที่ยวในสหรัฐอเมริกา คุณจะได้ใช้อย่างแน่นอน เมื่อคุณรู้สึกมั่นใจว่า คุณสามารถใช้สำนวนที่พบได้บ่อยเหล่านี้ได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว คุณสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมจากตาราง ต่อ ๆ ไปได้ ทุกสำนวนที่ได้รับการรวบรวมไว้ในหน้านี้ เป็นสำนวนทันสมัยและเป็นที่ยอมรับใช้ทุกสำนวน ขอให้มั่นใจได้ว่า ไม่ว่าคุณจะเลือกใช้สำนวนใดกับเจ้าของภาษา พวกเขาจะเข้าใจคุณอย่างแน่นอน

สำนวนยอดนิยมที่พบบ่อยที่สุด

สำนวนภาษาอังกฤษเหล่านี้เป็นสำนวนที่คนอเมริกันใช้กันเป็นประจำในการสนทนาในชีวิตประจำวัน คุณจะได้ยินสำนวนเหล่านี้ทั้งจากในภาพยนตร์และในรายการโทรทัศน์ การใช้สำนวนเหล่านี้จะทำให้การพูดภาษาอังกฤษของคุณเหมือนเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น

สำนวน	ความหมาย	การใช้
A blessing in disguise	สิ่งที่ดูเหมือนจะแย่ในตอนแรกแต่จบลงด้วยดี หรือดันร้ายกลายเป็นดี	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

¹ <https://www.ef.co.th/useful-english/english-idioms>, Accessed: 26/08/2021.

สำนวน	ความหมาย	การใช้
A dime a dozen	ธรรมดา ๆ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Beat around the bush	เป็นการบอกอ้อม ๆ ว่า ใจร้าย แต่โดยทั่วไปแล้วจะพูดเมื่อรู้สึกอึดอัด	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Better late than never	มาช้าดีกว่าไม่มาเลย	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Bite the bullet	ผ่านบางสิ่งบางอย่างมาได้ เพราะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Break a leg	โชคดี	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Call it a day	หยุดทำอะไรบางสิ่งบางอย่าง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Cut somebody some slack	อย่าตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นมากเกินไป	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Cutting corners	ทำบางอย่างอย่างประหยัด (เพราะไม่มีเงิน) หรืออย่างเร่งรีบ (เพราะมีเวลาไม่พอ)	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Easy does it	ใจเย็น ๆ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
Get out of hand	สติแตก ควบคุมตัวเองไม่ได้	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Get something out of your system	ได้ทำบางอย่างที่รอมานาน เพื่อคุณจะไปต่อได้	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Get your act together	ทำงานให้ดีขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้นก็ลาออกไปซะ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Give someone the benefit of the doubt	เชื่อบางสิ่งที่บางคนพูด	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Go back to the drawing board	เริ่มต้นใหม่อีกครั้ง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Hang in there	อย่ายอมแพ้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Hit the sack	ไปนอน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
It's not rocket science	ไม่ซับซ้อน ไม่ยุ่งยาก	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Let someone off the hook	อย่าบังคับหรือเค้นกะยอ ให้ใครทำอะไร	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Make a long story short	เล่าสั้น ๆ หรือสรุปสั้น ๆ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Miss the boat	สายเกินไป	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

สำนวน	ความหมาย	การใช้
No pain, no gain	อยากได้สิ่งใดก็ต้องพยายาม แสวงหามา	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
On the ball	ทำได้ดีมาก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Pull someone's leg	ล้อเลียนบางคน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Pull yourself together	สงบสติอารมณ์	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
So far so good	จนถึงตอนนี้ทุกอย่างยัง ดำเนินไปได้ด้วยดี	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Speak of the devil	คนที่กำลังพูดถึงอยู่ปรากฏ ตัวตรงนั้นพอดี!	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
That's the last straw	หมดความอดทน	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
The best of both worlds	สถานการณ์ในอุดมคติ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Time flies when you're having fun	ในขณะที่กำลังสนุก เราไม่รู้ เลยว่าเวลาผ่านไปนาน เท่าไรแล้ว	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
To get bent out of shape	รู้สึกแย่หรือรู้สึกผิดหวัง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

สำนวน	ความหมาย	การใช้
To make matters worse	ทำให้ปัญหาแย่ลงไปอีก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Under the weather	ไม่สบาย	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
We'll cross that bridge when we come to it	ตอนนี้อย่าเพิ่งพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเลย	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Wrap your head around something	เข้าใจบางอย่างที่ซับซ้อน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
You can say that again	จริงฉันเห็นด้วย	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Your guess is as good as mine	ไม่รู้เรื่องเลย	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวนภาษาอังกฤษเหล่านี้ใช้กันอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา คุณอาจจะไม่ได้ยินสำนวนเหล่านี้ทุกวัน แต่เจ้าของภาษาต่างคุ้นเคยกับสำนวนต่างๆ เหล่านี้เป็นอย่างดี คุณจะมั่นใจได้ว่าคุณสามารถใช้สำนวนเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องในบริบทที่เหมาะสม

สำนวน	ความหมาย	การใช้
A bird in the hand is worth two in the bush	สิ่งที่คุณมีอยู่ตอนนี้มีค่ามากกว่าสิ่งที่คุณจะได้ในอนาคต	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
A penny for your thoughts	บอกฉันหน่อยว่าคุณคิดอย่างไร	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
A penny saved is a penny earned	ออมเงินวันนี้เพื่อใช้ในวันหน้า	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
A perfect storm	สถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดที่จะเป็นไปได้	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
A picture is worth 1000 words	การกระทำดังกว่าคำพูด	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Actions speak louder than words	เชื่อในสิ่งที่คนทำมากกว่าในสิ่งที่คนพูด	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Add insult to injury	ทำให้สถานการณ์ที่มันแย่อยู่แล้วแย่งไปอีก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Barking up the wrong tree	ผิดพลาด แก้ปัญหาไม่ตรงจุด	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Birds of a feather flock together	เรามักจะเป็นเพื่อนกับคนที่คล้าย ๆ เรา (โดยทั่วไปแล้วมักจะใช้ในความหมายลบ)	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Bite off more than you can chew	รับทำงานที่รู้อยู่แล้วว่าจะทำไม่ทัน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Break the ice	ทำให้คนรู้สึกสบายใจขึ้น	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
By the skin of your teeth	ฉิวเฉียด	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Comparing apples to oranges	เปรียบเทียบ 2 สิ่งที่ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

สำนวน	ความหมาย	การใช้
	กันได้	
Costs an arm and a leg	แพงหูฉี่	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Do something at the drop of a hat	ทำอะไรโดยที่ไม่วางแผนล่วงหน้า	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Do unto others as you would have them do unto you	ปฏิบัติกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน หรือหมายถึง “กฎเหล็ก” ที่ต้องทำตามอย่างเคร่งครัด	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Don't count your chickens before they hatch	อย่าเพิ่งรีบฉลองหรือดีใจจนกว่าเหตุการณ์นั้น ๆ จะเกิดขึ้นจริง	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Don't cry over spilt milk	ไม่มีเหตุผลที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่สามารถแก้ไขได้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Don't give up your day job	คุณไม่เก่งเรื่องนี้เท่าไร	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Don't put all your eggs in one basket	สิ่งที่คุณทำอยู่มันเสี่ยงเกินไป	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Every cloud has a silver lining	เรื่องดี ๆ มักจะตามมาหลังจากเรื่องร้าย ๆ ผ่านไป	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Get a taste of your own medicine	ถูกระทำจากคนอื่นเหมือนที่คุณเคยทำกับเขาไว้ (ความหมายลบ)	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

สำนวน	ความหมาย	การใช้
Give someone the cold shoulder	ไม่แยแสใครบางคน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Go on a wild goose chase	ทำบางอย่างอย่างไร เป้าหมาย	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Good things come to those who wait	จงอดทน	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
He has bigger fish to fry	เขาต้องรับผิดชอบสิ่งยิ่งใหญ่ มากกว่าสิ่งที่เรากำลังพูดอยู่ตอนนี้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
He's a chip off the old block	ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น หรือลูกชายคนนี้เหมือนพ่อ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Hit the nail on the head	ทำบางอย่างถูกต้องเป๊ะ ๆ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Ignorance is bliss	ไม่รู้จะดีกว่า	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It isn't over till the fat lady sings	มันยังไม่จบง่าย ๆ หรือ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It takes one to know one	คุณก็เลวพอ ๆ กับฉันนั่นแหละ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It's a piece of cake	ง่ายมาก ๆ เหมือนปอกกล้วยเข้าปาก	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It's raining cats and dogs	ฝนตกหนักมาก ๆ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
Kill two birds with one stone	ทำ 2 อย่างเสร็จได้ด้วยการกระทำเพียงอย่างเดียว หรือ ยิงปืนนัดเดียวได้นก 2 ตัว	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Let the cat out of the bag	ไขความลับ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Live and learn	ฉันรู้ตัวแล้วว่าทำบางอย่างผิดพลาด	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Look before you leap	เลือกทำเฉพาะสิ่งที่คุณคำนวณความเสี่ยงได้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
On thin ice	เป็นคำเตือน หากทำผิดอีกครั้ง รับรองมีปัญหาแน่	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Once in a blue moon	หายาก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Play devil's advocate	โต้แย้งกับฝ่ายตรงข้าม ก็เพื่อประโยชน์ของการโต้แย้งนั้น	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Put something on ice	ระงับโครงการหรือสิ่งที่จะต้องทำเอาไว้ก่อน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Rain on someone's parade	ทำให้บางอย่างเสีย	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Saving for a rainy day	เก็บเงินไว้ใช้ทีหลัง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Slow and steady wins the race	ความน่าเชื่อถือได้มีความสำคัญมากกว่า	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
	ความเร็ว	
Spill the beans	ไขความลับ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Take a rain check	เลื่อนแผนที่วางไว้ออกไป	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Take it with a grain of salt	อย่าให้เครียดเกินไปนัก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
The ball is in your court	มันเป็นการตัดสินใจของคุณ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
The best thing since sliced bread	เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ดีจริง ๆ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
The devil is in the details	ถ้ามองไกล ๆ ก็ดูดีอยู่ แต่ถ้ามองใกล้ ๆ ก็จะทำให้เห็นว่ามีปัญหาอยู่	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
The early bird gets the worm	คนแรกที่มาก่อนมักจะได้อะไรที่ดีที่สุดก่อนเสมอ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
The elephant in the room	ปัญหาใหญ่ ปัญหาที่คนหลีกเลี่ยงไม่ยอมเจอ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
The whole nine yards	ทุกสิ่งกำลังมา	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
There are other fish in the sea	หากพลาดโอกาสนี้ก็ไม่มีอะไร โอกาสหน้ายังมี	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
There's a method to his madness	เขาดูเหมือนคนบ้าแต่จริง ๆ แล้วเขาเป็นคนฉลาด	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
There's no such thing as a free lunch	ไม่มีอะไรได้มาฟรี ๆ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Throw caution to the wind	ลองเสี่ยง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
You can't have your cake and eat it too	เราไม่สามารถได้ทุกสิ่งที่เราต้องการได้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
You can't judge a book by its cover	ดูภายนอกคนนี้หรือสิ่งนี้เหมือนจะไม่ดีแต่ภายในดี	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวนและสุภาษิตในภาษาอังกฤษเหล่านี้เป็นที่คุ้นหูกับเจ้าของภาษา อีกทั้งยังเข้าใจง่าย แต่อาจจะไม่ได้ถูกนำมาใช้พูดในชีวิตประจำวันมากนัก หากคุณยังใช้สำนวนยอदनิยมที่พบบ่อยได้ไม่คล่องแคล่วนัก นี่คื่จุดเริ่มต้นที่ดีกว่า แต่หากคุณคุ้นเคยกับสำนวนต่างๆ เหล่านั้นแล้ว สำนวนด้านล่างต่อไปนี้จะช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษของคุณมีสีสันมากขึ้น

สำนวน	ความหมาย	การใช้
A little learning is a dangerous thing	คนที่ไม่เข้าใจอะไรทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งนั้นคือสิ่งที่อันตราย	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
A snowball effect	เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่แรงเหวี่ยงกระทบกันไปเรื่อย ๆ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
A snowball's chance in hell	หมดโอกาส	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
A stitch in time saves nine	แก้ปัญหาละเลียดตั้งแต่ตอนนี้ดีกว่ารอจนทุกอย่างแย่ไปกว่านี้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
A storm in a teacup	รู้สึกสับสนและวุ่นวายใจมาก เกินไปกับปัญหาเล็ก ๆ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
An apple a day keeps the doctor away	แอปเปิ้ลดีกับสุขภาพร่างกายของคุณ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
An ounce of prevention is worth a pound of cure	การป้องกันใช้ความพยายามน้อยกว่าการรักษาให้หายหรือแก้ปัญหาล่าช้า	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
As right as rain	สมบูรณ์แบบ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Bolt from the blue	มีบางอย่างเกิดขึ้นโดยปราศจากสัญญาณเตือนใด ๆ ทั้งสิ้น	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Burn bridges	ทำลายความสัมพันธ์	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Calm before the storm	ทุกอย่างดูเงียบสงบก่อนที่เรื่องเลวร้ายจะเกิดขึ้น	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Come rain or shine	ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Curiosity killed the cat	หยุดถามคำถามสักที	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Cut the mustard	ทำดีมาก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

สำนวน	ความหมาย	การใช้
Don't beat a dead horse	ไปต่อได้ หัวข้อนี้จบแล้ว	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Every dog has his day	ทุกคนมีโอกาสที่จะได้รับโอกาสอย่างน้อยก็ 1 ครั้ง	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Familiarity breeds contempt	ยิ่งเรารู้จักคน ๆ หนึ่งมากเท่าไรเราก็จะยิ่งชอบเขาน้อยลงเท่านั้น	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Fit as a fiddle	มีสุขภาพที่ดี	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Fortune favors the bold	ลองเสี่ยงดู	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Get a second wind	มีกำลังมากขึ้นหลังจากที่เหนื่อยมาก่อนหน้านี้	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Get wind of something	ได้ยินความลับอะไรบางอย่าง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Go down in flames	ไม่เป็นที่น่าสนใจอีกต่อไป	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Haste makes waste	คุณจะทำผิดพลาดได้หากรีบร้อนทำอะไรบางอย่าง	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Have your head in the clouds	ใจลอย	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
He who laughs last laughs loudest	จะเอาคืนแน่ในสิ่งที่คุณทำเอาไว้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
Hear something straight from the horse's mouth	ได้ยินบางอย่างจากบางคนที่เกี่ยวข้อง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
He's not playing with a full deck	เขาโง่	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
He's off his rocker	เขาบ้า	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
He's sitting on the fence	เขายังตัดสินใจไม่ได้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It is a poor workman who blames his tools	หากคุณทำงานนี้ไม่ได้ก็อย่าโทษคนอื่น	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It is always darkest before the dawn	ทุกอย่างกำลังจะดีขึ้น	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
It takes two to tango	ตบมือข้างเดียวไม่ดัง	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Jump on the bandwagon	ตามกระแส ทำเหมือนที่คนอื่นกำลังฮิตทำกัน	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Know which way the wind is blowing	เข้าใจสถานการณ์ (ปกติแล้วใช้เป็นความหมายลบ)	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Leave no stone unturned	ดูทุกที่ให้ทั่ว	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Let sleeping dogs lie	หยุดพูดถึงประเด็นนี้	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค

สำนวน	ความหมาย	การใช้
Like riding a bicycle	บางอย่างที่คุณไม่มีวันลืมว่าต้องทำอะไร	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Like two peas in a pod	ตัวติดกันตลอดเวลา	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Make hay while the sun shines	ฉวยโอกาสจากสถานการณ์ที่ดี	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
On cloud nine	มีความสุขมาก ๆ	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Once bitten, twice shy	หากใครเคยทำร้ายคุณมาก่อน คุณจะรู้สึกระแวงคนนั้นมากกว่าเมื่อก่อน	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Out of the frying pan and into the fire	สิ่งที่เลวร้ายกำลังจะแย่ง	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Run like the wind	วิ่งเร็วมาก	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Shape up or ship out	ตั้งใจทำงานให้ดีขึ้น ถ้าไม่เช่นนั้นก็ออกไปซะ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Snowed under	ยุ่ง	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
That ship has sailed	สายเกินไปแล้ว	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
The pot calling the kettle black	ตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นโดยไม่ดูตัวเองเลยว่า ตัวเองก็แย่พอ ๆ กันกับเขา	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
There are clouds on the horizon	ความยุ่งยากกำลังจะเกิดขึ้น	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Those who live in glass houses shouldn't throw stones	คนที่ไม่ได้ดีไปกว่าคนอื่นเท่าไร เรื่องศีลธรรมไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์คนอื่น	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Through thick and thin	ในเวลาที่ดีและในเวลาที่ไม่ดี	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Time is money	ทำงานให้เร็วขึ้น	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Waste not, want not	อย่าใช้ของอย่างฟุ่มเฟือยแล้วคุณจะมีใช้อย่างเพียงพอ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
We see eye to eye	เห็นด้วย	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
Weather the storm	กำลังเผชิญความยากลำบากบางอย่างอยู่	ใช้เป็นส่วนหนึ่งของประโยค
Well begun is half done	การเริ่มต้นที่ดีเป็นสิ่งที่สำคัญ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
When it rains it pours	ทุกอย่างผิดพลาดพร้อมกันไปหมด	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

สำนวน	ความหมาย	การใช้
You can catch more flies with honey than you can with vinegar	คุณจะได้สิ่งที่คุณต้องการด้วยการทำตัวดี	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
You can lead a horse to water, but you can't make him drink	คุณไม่สามารถบังคับใครให้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องได้	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้
You can't make an omelet without breaking some eggs	การทำอะไรสักอย่างมีต้นทุนเสมอ	ใช้โดด ๆ แยกต่างหากได้

Article: 13

บทคัดย่อ²

การแปลเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารระหว่างสองภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไก ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาช้านานในประเทศไทย ในปัจจุบันการแปลเอกสารทางวิชาการจาก ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยให้เป็นที่ รู้จักและถ่ายทอดไปยังต่างประเทศอันนำไปสู่การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตามความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมในการสื่อสาร ระดับของความหมายทางภาษาระดับของคำหรือโครงสร้างประโยคมักนำไปสู่ปัญหาในการแปลให้สื่อ ความตรงกับที่ผู้แปลต้องการสื่อแก่ผู้อ่าน อันมีมูลเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องของคำ หรือโครงสร้างประโยค กระบวนการคิดในภาษาไทยก่อนการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษที่ผู้แปลยังยึดติด กับโครงสร้างตามภาษาไทยซึ่งส่งผลให้การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษผิดแผกไปจากความเป็นจริง ดังนั้น การทราบถึงความหมายวิธีการใช้คำและรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง จะเป็นประโยชน์ต่อ

²Journal of Liberal Art of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi Vol.3 No.1 (January-April 2021), file:///C:/Users/User/Downloads/251539

%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B8%A5%E0%B9%8C%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1-895110-3-10-20210612.pdf, Accessed: 26/08/2021.

การแปลเอกสารทางวิชาการภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ให้มีความถูกต้อง สละสลวย เป็นธรรมชาติ ตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

คำสำคัญ: เอกสารทางวิชาการ, การแปล, ข้อผิดพลาด

คำแปล

Abstract

The translation is a form of communication between two different languages which has served as a mechanism for cross-cultural communication for a long time in Thailand. Nowadays, the translation of academic documents from Thai to English plays an important role in disseminating knowledge arising in Thailand and transferring them to other countries that leads to knowledge transferring and exchanging, resulting in mutual learning and development in various fields. However, cultural differences in communication as well as the level of lexical and structural meaning of the language often cause translation problems that are rooted by a lack of proper understanding of words or sentence structures meaning including thinking process in the Thai language before transferring into English that the translator still adheres to the Thai language structure, which makes English communication differ from reality. Therefore, understanding the true meaning and way of using English words and sentence structure correctly will be useful for translating academic documents from Thai to English to make the translations be accurate, elegant, natural, and meet the objectives that the author wants to convey.

Keywords: Academic Documents, Translation, Errors

Article: 14

ตัวอย่างประโยคจาก Open Subtitles

****ระวัง คำแปลอาจมีข้อผิดพลาด****

-Open to interpretation.

เปิดกว้างในการตีความหมาย *Chapter Ten '1961' (2009)*

-The classic interpretation of the first act juxtaposed with the radical

ตีความหมายงานคลาสสิกในองก์แรกเทียบกับ *The Age of Dissonance (2009)*

-I'm constantly worried that people will misinterpret.

ฉันกังวลตลอดเวลา คนอื่นๆจะตีความหมายผิด *Blinded by the Light* (2009)

-Let them misinterpret.

ปล่อยให้เขาตีความหมายผิดไปเถอะ *Blinded by the Light* (2009)

-Which could be an issue of semantics.

อาจเป็นประเด็นหนึ่งในปัญหา การตีความหมายคำ

A New Day in the Old Town (2009)

-What Sweets means is that societal norms endemic to the suburban acculturation dichotomize exterior postures and clandestine protocols.

บรรทัดฐานสังคมในพื้นที่ย่านชานเมือง คือการปรับตัวทางวัฒนธรรม แยกอาการที่เห็นชัดออกเป็นสองส่วน แล้วตีความหมายสิ่งที่ซ่อนอยู่

The Beautiful Day in the Neighborhood (2009)

-People ask me all the time to interpret what they saw, and I can't.

มีคนต่างขอร้องผมอยู่เสมอ ให้ช่วยตีความหมายในสิ่งที่พวกเขาได้เห็นกันมา แต่ผมก็เปล่าทำ *Revelation Zero: Part 1* (2010)

-Ultimately, interpretation is your responsibility.

การตีความหมายนั้น ในท้ายที่สุดก็คือ ความรับผิดชอบของคุณเอง

Revelation Zero: Part 1 (2010)

-Funny how words can be so open to interpretation.

ตลกดีเหมือนกันนะ มันตีความหมายได้หลายแง่ *Full Measure* (2010)

-I am misreading things?

ฉันตีความหมายผิดรีเปล่า? *The Garden of Forking Paths* (2010)

-You've listened to the testimony, had the law interpreted as it applies in this case.

ที่คุณได้ฟังคำให้กฎหมายว่าด้วยการตีความว่าจะนำไปใช้

ในกรณีนี้ 12 Angry Men (1957)

-That's an amazing interpretation.

เป็นการตีความที่น่าทึ่งมากเลยนะ Everybody Has a Little Secret (2004)

-How unfamiliar words like "collateral" and

"rendition" became frightening while things like

"Norsefire" and the "Articles of Allegiance" became powerful.

คำที่ไม่คุ้นเคยอย่าง "ผลเทียบเคียง" และ "การตีความ"
 การเป็นเรื่อที่น่าหวาดกลัว... ..ในขณะที่ "พรคนอสซิไฟร์"
 และ "บัญญัติแห่งความภักดี" เป็นสิ่งมีอำนาจ *V for Vendetta* (2005)

-You must learn to read between the lines if you want
 to discern the political climate.

เจ้าต้องเรียนรู้ในการตีความ ถ้าเจ้าต้องการรู้สถานการณ์
 การเมือง *Episode #1.8* (2006)

-Today's topic is interpretation of poetry.

หัวข้อวันนี้คือ การตีความบทกวีนิพนธ์ *Like Stars on Earth* (2007)

-Well, sir, I had every intention of putting our own spin on it.

ท่านครับผมตั้งใจจะทำให้มันเป็น การตีความใหม่ *Bedtime Stories* (2008)

-This belief stemmed from early exposure to sad
 British pop music... and a total misreading of
 the movie *The Graduate*.

ความเชื่อเหล่านี้ เกิดขึ้นจากกระแสเพลงป๊อปเศร้าๆ จากฝั่งอังกฤษ
 บวกกับการตีความผิดจากการดูหนังเรื่อง *The Graduate 500 Days
 of Summer* (2009)

-But my dreams often don't. They're open to interpretation.
 แต่ความฝันของแม่ มักจะไม่ต้องการการตีความ *Chapter Ten '1961'* (2009)

-Open to interpretation.

เปิดกว้างในการตีความหมาย *Chapter Ten '1961'* (2009)

-Muzak rendition of Rehab plays

การตีความของการคืนสู่สภาพของมูแซกบรรเลง
Confessions of a Shopaholic (2009)

-To behavioral interpretation than religion.

ในศาสนาไม่มีการตีความอย่างเปิดเผย *Demonology* (2009)

-Which could be an issue of semantics.

อาจเป็นประเด็นหนึ่งในปัญหา การตีความหมายคำ
A New Day in the Old Town (2009)

Article: 15การตีความจากพจนานุกรม³

English-Thai: Dictionary, Examples as:

construe	(noun) การตีความ, การวิเคราะห์ประโยค, การอนุมาน, การอธิบาย
interpretation	(noun) การอธิบาย, การแปลความหมาย, การตีความ, การชี้แจง
interpretative	(adjective) เป็นการอธิบาย, เป็นการแปลความ, เป็นการตีความ
misinterpretation	(noun) การแปลความผิด, การตีความผิด, การถอดความผิด, การเข้าใจผิด
misunderstanding	(noun) ความเข้าใจผิด, การตีความผิด

*การตีความตามพจนานุกรมนั้น ผู้แปลก็ต้องยึดตามต้นฉบับตามชนิดของคำ แต่ส่วนการจะปรับเปลี่ยนไปเป็นอีกความหมายก็ขึ้นอยู่กับบริบทของเรื่องราวหรือประโยคภาษาอังกฤษต้นฉบับมีความอย่างไร จึงกล่าวได้ว่า การแปลคำตามพจนานุกรมนั้นคือการแปลแบบตรงตัว (Lexical Translation)

..... The End of Chapter 12

³<https://dict.longdo.com/search/การตีความหมาย%E0%B8%81>, Accessed: 26/08/2021.

บทที่ 13

ข้อผิดพลาดในการแปล และแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาด

สำหรับบทที่ 13 นี้เป็นการสะท้อนถึงปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 หรือ การตีความหมายทางภาษาต้นฉบับ และ กำหนดแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้นได้อย่างไร แน่นอนว่า ข้อผิดพลาดมีขึ้นกับทุกคนอย่าไปคิดว่า ข้อผิดพลาดจะเกิดกับผู้แปลคนเดียว การแปลขึ้นอยู่กับว่า งานต้นฉบับมีความยากหรือง่ายอย่างไร หรือ งานต้นฉบับเป็นงานประเภทไหนอีก ถ้างานต้นฉบับนั้น ผู้แปลไม่มีความรู้เรื่องนั้นที่ปรากฏอยู่ในต้นฉบับ ก็ย่อมจะเกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้เสมอ แต่ในตรงกันข้าม ถ้างานต้นฉบับเป็นงานที่ผู้แปลทำอยู่ประจำและมีความเข้าใจในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี แน่นอนงานแปลนั้นก็ออกมาดีตามไปด้วย

ดังนั้น ข้อผิดพลาดไม่ได้เกิดขึ้นบ่อย เพราะการแปลเป็นงานตีความหมายทางภาษาที่มีข้อความอยู่ในภาษาที่ 1 เรียกว่า ต้นฉบับ อยู่แล้ว ขอเพียงผู้แปลสร้างความเข้าใจและหาความรู้ในภาษาที่ 2 ให้ชัดเจนการดำเนินงานการแปลก็จะไม่เกิดข้อผิดพลาด แต่ก็มีตัวอย่างที่ผู้รู้ได้เสนอแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาด ถ้ามีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น หรือ ข้อผิดพลาดนั้นเกิดจากอะไร

1. ข้อผิดพลาดที่ต้องพิจารณา

การแปลนั้นจะกล่าวว่าไม่มีปัญหาเลยก็ไม่ได้ ทุกอย่างก็มีอุปสรรคแต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับภาระหรืองานที่เรากำลังดำเนินการอยู่ ดังนั้น การแปลซึ่งเป็นเรื่องการตีความทางภาษาที่เป็นเรื่องของนามธรรมและความเข้าใจในองค์ความรู้ภาษาต้นฉบับและภาษาในฉบับที่ต้องการแปลและตีความไป จึงสามารถวิเคราะห์ได้แบบกว้างแล้ว ปัญหาในการแปลอาจแบ่งได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับวัฒนธรรมทางภาษาในสังคม
2. ระดับโครงสร้างของภาษา
3. ระดับความหมายของคำ

4. ระดับการลงมือปฏิบัติ

อธิบายความเพิ่มเติม

1. ระดับวัฒนธรรมทางภาษาในสังคม หมายความว่า สังคมแต่ละสังคมมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน รวมทั้งการดำเนินชีวิตทุกอย่างตั้งแต่การกิน การสร้างบ้าน การแต่งตัว การใช้ภาษาสื่อสาร ดังนั้น ปัญหาของผู้แปลในเรื่องนี้แยกเป็น 2 ลักษณะ คือ (1) ผู้แปลไม่รู้วัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับ และ (2) ผู้แปลรู้วัฒนธรรมแต่ไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อ่านฉบับแปลรู้เรื่องหรือเข้าใจตามได้ จึงเป็นเรื่องที่ผู้แปลจะต้องศึกษา และค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องลักษณะการใช้ภาษาของต้นฉบับนั้นให้ถ่องแท้เสียก่อนแล้วจึงแปลออกมา เช่น ภาษาของชาวเอสกิโม ข้อความว่า *His liver is heavy*. ถ้าแปลว่า ตับของเขาหนัก ผู้อ่านก็ไม่สามารถเข้าใจได้ว่ามีความหมายอย่างไร ในที่นี้ควรแปลใหม่ว่า เขาเสียใจ เป็นต้น

2. ระดับโครงสร้างทางภาษา หมายความว่า ภาษาที่อยู่คนละตระกูล ย่อมมีโครงสร้างของภาษาแตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งนั้น ผู้แปลต้องคำนึงถึงความแตกต่างในข้อนี้ด้วย คือ

2.1. การเรียงลำดับคำในประโยค เมื่อแปลจากภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาฉบับแปลนั้นจะต้องพิจารณาดูว่าจะแปลเรียงตามลำดับในภาษาต้นฉบับ หรือ จำเป็นต้องสลับที่คำบางคำเวลาแปลเพื่อให้เป็นภาษาที่ถูกต้อง เช่น

- He never comes here.

สามารถแปลตรงตามลำดับคำในประโยคต้นฉบับได้ว่า

เขาไม่เคยมา-ที่นี่-เลย

แต่ถ้าเป็นข้อความนี้ว่า

- She put the plate on the dining table.

จากข้อความประโยคจะพบว่า นามวลี ที่ว่า *the dining table* เวลาแปลเป็นภาษาไทย ต้องเอาคำว่า *table* ขึ้นก่อน *the dining* คือต้องแปลว่า โต๊ะกินข้าว ดังนั้น จึงมีความเต็มประโยคว่า หล่อนได้วางจานบนโต๊ะกินข้าว

2.2. ตำแหน่งของคำในประโยคอาจทำให้เกิดความกำกวมทางด้านโครงสร้าง ประโยคกำกวมแบบนี้อาจทำให้ผู้แปลแปลผิดได้ ถ้าตีความหมายผิดทั้งนี้เนื่องจากตำแหน่งของคำบางคำในประโยคอาจทำให้ตีความหมายได้หลายนัย เช่น

- A man who lies *frequently* will cheat also.

อาจเป็นได้ว่า *frequently* ขยาย *lies* หรือขยาย *will cheat* หรืออีกประโยคหนึ่งว่า

- John talked about the murder *last night*.

ในประโยคนี้ *last night* อาจจะขยาย talked หรือขยาย the murder ก็ได้ ผู้แปลต้องพินิจพิจารณาให้ชัดเจนก่อนแปลด้วย

อย่างไรก็ตาม ปัญหาการแปลทางด้านโครงสร้างทางภาษานี้อาจจะพบได้อีกในลักษณะต่างๆ กันไป เมื่อผู้แปลลงมือแปลงานด้วยตนเองก็อาจพบความผิดในลักษณะที่แปลกออกไปจากที่กล่าวมาแล้วก็ได้ หรือ มุมมองต่างๆ ของผู้แปลเอง

3. ระดับความหมายของคำ หมายความว่า ภาษาแต่ละภาษาก็มีความหมายของคำที่อาจจะใกล้เคียงกันหรืออาจจะเหมือนกันก็ได้ หรือ อาจจะแตกต่างกันที่ตัวอักษร อย่างไรก็ตาม คำในภาษาทุกภาษาจะมีอยู่ประมาณ 8 คำด้วยกัน คือ คำนาม คำกริยา คำสัพพนาม คำกริยาวิเศษณ์ คำสันธาน คำอุทาน คำบุรพบท คำคุณศัพท์ สิ่งเหล่านี้มีหน้าแตกต่างกันออกไป จึงขึ้นอยู่กับภาษาต้นฉบับมีการใช้คำอย่างไร หรือตำแหน่งของคำ เช่นคำว่า *Room* เมื่อใช้เป็นคำนามที่นับได้แปลว่า **ห้อง** เช่นประโยคว่า

- I want a double room with a view.

แต่เมื่อใช้เป็นคำนามที่นับไม่ได้แปลว่า **ที่ว่าง** เช่นประโยคว่า

- There is room for 3 on the back seat.

ดังนั้น ในกรณีอย่างนี้ผู้แปลต้องระมัดระวังด้วยเพื่อจะได้ไม่แปลผิดพลาด นอกจากนี้แล้ว ยังมีอีกกลุ่มที่กล่าวไว้ข้างต้นว่า ภาษาทุกภาษาจะมีกลุ่มคำ 8 คำไม่แตกต่างกันมากนัก ในส่วนอื่นขอให้ผู้แปลฝึกสังเกตดูว่า ถ้ามีข้อความภาษาต้นฉบับอะไรก็ได้ต้องพิจารณาดูให้ละเอียดว่ามีกลุ่มคำอะไรบ้างและตำแหน่งที่วางไว้นั้นจะแปลด้วยความหมายตามต้นฉบับหรือไม่อย่างไร

4. ระดับการลงมือปฏิบัติ หมายความว่า การแปลนั้นเป็นที่ที่ดีที่สุดควรลงมือปฏิบัติตามหลักการและวิธีการ ผู้แปลจะต้องศึกษาทุกบริบทของภาษาตั้งแต่ความรู้สึกของผู้เขียนบทความ นวนิยาย เรื่องสั้นนั้นๆ หรือจะเป็นเพียงประโยคข้อความเดียวก็ตาม ผู้เขียนออกมาย่อมมาจากความรู้สึกต้องการสื่อสารและแสดงความหมายทางภาษาทั้งนั้นๆ และเป็นไปได้ควรเลือกประเด็นหรือเรื่องที่เรามองค้ความรู้ด้วยซึ่งจะช่วยให้การตีความในภาษาแปลได้ดี และการแปลทุกๆ ไป มีขั้นตอนการแปลโดยสังเขป ดังนี้

1. อ่านข้อความอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่อง

2. เมื่ออ่านข้อความในเรื่องรวมนั้นๆ จบแล้วให้สังเกตรูปประโยคที่ผู้เขียนใช้ในการเล่าเรื่องว่ามีลักษณะอย่างไร

3. เมื่อสังเกตรูปประโยคแล้วพยายามดูคำศัพท์ที่เราไม่เข้าใจหรือไม่รู้ความหมายจึงต้องหาตัวช่วยในการตีความเบื้องต้นตามต้นฉบับรากคำศัพท์นั้นก่อน เพื่อจะเดาความหมายในเบื้องต้น

4. ลำดับต่อมาให้ผู้แปลแบ่งข้อความที่จะแปลออกเป็น Transnational Unit คือ พยายามตัดประโยคให้จบให้ได้ว่า ประโยคหรือข้อความในตอนนั้นจบอย่างไร

5. เมื่อวิเคราะห์ประโยคได้แล้วก็เริ่มแปล Transnational Unit เป็นภาษาไทยตามต้นฉบับก่อน ถ้าไม่สมบูรณ์ตามความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร จึงปรับเปลี่ยนในส่วนตัวสถานการณ์ของข้อความนั้นๆ

6. ข้อความที่ถ่ายทอดเป็นภาษาไทยที่ถูกต้องอาจมีหลายๆ ส่วนก็ได้

ตัวอย่าง

English Articles :

She is standing to play Golf on the ground and she looks like very good – it is red cap and it is a yellow clothe. So If you will use some things that they are around of your , Translation is changed of meaning completed.

คำแปล

หล่อนกำลังยืนเล่นกีฬาอล์ฟบนพื้นหญ้า และมองดูดีมากเลย อย่างไรก็ตาม ก็ตาม หมวกสีแดงและเสื้อผ้าสีเหลือง ดังนั้น ถ้าคุณเองใช้สิ่งรอบข้างตัวคุณเองตีความหมายทางภาษา การแปลจะถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่ความหมายที่สมบูรณ์

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้อเขียนผู้รู้หลายๆ แหล่งก็มีข้อผิดพลาดหรือกล่าวถึงสภาพของปัญหาในการแปล¹ ภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 อยู่บ้าง จึงขอนำสิ่งที่พบข้อผิดพลาดมาให้เรียนรู้ และ นำมาเปรียบเทียบกับตัวผู้ศึกษาเองว่า ผู้ศึกษามีข้อผิดพลาดอะไร ถ้าเป็นผู้แปลภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาที่ 2 กล่าวคือว่า...

ข้อ 1. ปัญหาทางด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง เช่น การแปลประโยคที่มีกริยาเป็นกรรมวาจก (Passive voice) การแปลกาล (Tense) การแปลคำเชื่อมโยง (Connectives) การแปลสรรพนามที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง (Indefinite pronouns) การแปลประธานที่ไร้ความหมาย (Dummy subject) ยกตัวอย่าง เช่น

ประโยคที่มีกริยาเป็นกรรมวาจก

1. He was invited to give a speech at the Opening ceremony.

มีผู้แปลว่า : เขาถูกเชิญให้ไปพูดในพิธีเปิด

ข้อสังเกต : ในภาษาไทยเมื่อใช้คำว่า “ถูก” นำหน้ากริยา ความหมายจะส่อไปในทางไม่ดี ผู้แปลควรระมัดระวัง

ควรแปลว่า : เขาได้รับเชิญให้ไปพูดในพิธีเปิด

2. Many of Sidney Sheldon's works have been translated into many languages.

มีผู้แปลว่า : ผลงานของ ซิดนีย์ เชลดอน หลายเล่มถูกแปลเป็นหลายภาษา

ข้อสังเกต : ความหมายของประโยคนี้เป็นกลาง ๆ ไม่ควรใช้คำว่า

“ถูก” นำหน้ากริยา

ควรแปลว่า : มีการแปลงานของ ซิดนีย์ เชลดอน ออกมาหลายภาษา

การแปลกริยาที่อยู่ ในกาลต่างๆ

1. By the time her son returned home, she had already gone to bed.

มีผู้แปลว่า : ในที่สุดลูกชายของเธอก็กลับบ้าน เธอก็พร้อมจะเข้านอน

ข้อสังเกต : คำกริยาในภาษาอังกฤษเปลี่ยนรูปไปตามกาล แต่ในภาษาไทย

คำกริยาไม่เปลี่ยนรูปไปตามกาล ผู้แปลต้องหาคำมาประกอบคำกริยาในการแปลให้ได้ความหมายตรงตามกาลในภาษาต้นฉบับ

ควรแปลว่า : กว่าลูกชายของเธอก็กลับถึงบ้าน เธอก็เข้านอนแล้ว

¹<https://sites.google.com/site/thaksakarfangphasaxangkvs5/hnwy-thi3-kar-pael-phasaxangkvs>, Accessed: 26/01/2020.

2. She always has a headache when she reads for a long time.

มีผู้แปลว่า : เธอปวดศีรษะขณะเมื่อเธอกำลังอ่านหนังสืออยู่เป็นเวลานาน

ข้อสังเกต : คำกริยาในประโยคนี้ใช้รูปปัจจุบัน เพื่อแสดงว่าเหตุการณ์ในประโยค

เกิดขึ้นเสมอ โดยมีกริยาวิเศษณ์ always เป็นตัวบอกความหมายให้ชัดเจนขึ้น

ควรแปลว่า : เธอมักจะปวดศีรษะเสมอเมื่อเธออ่านหนังสือเป็นเวลานานๆ

คำเชื่อมโยงความคิดระหว่างประโยค

1. She saw an accident while she was crossing the street.

มีผู้แปลว่า : เธอเห็นอุบัติเหตุเมื่อเธอกำลังข้ามถนน

ข้อสังเกต : while เป็นคำที่เชื่อมโยงเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ โดยเหตุการณ์

หนึ่งกำลังดำเนินอยู่ และมีอีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นขึ้นมา

ควรแปลว่า : เธอแลเห็นอุบัติเหตุในขณะที่เธอกำลังข้ามถนน

2. They did not love each other, so they separated.

มีผู้แปลว่า : เขาไม่รักกัน เขาจึงแยกกัน

ข้อสังเกต : so เป็นคำเชื่อมโยงเหตุและผล

ควรแปลว่า : เขาไม่รักกันแล้ว ดังนั้น เขาจึงแยกทางกัน

คำสรรพนามที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง

1. You are the one I love.

มีผู้แปลว่า : เธอเป็นคนหนึ่งที่ฉันรัก

ข้อสังเกต : one เป็นสรรพนามที่ไม่เจาะจง ผู้แปลต้องอาศัยบริบทจึง

จะแปลได้ถูกต้อง

ควรแปลว่า : เธอคือคนที่ฉันรัก

2. The Johnsons have two daughters, one a baby, the other a girl of twelve.

มีผู้แปลว่า : ครอบครัวจอห์นสันมีลูกสาว 2 คน คนหนึ่งเป็นเด็กเล็กๆ

คนอื่นเป็นเด็กผู้หญิงอายุสิบสอง

ข้อสังเกต : the other เป็นคำสรรพนามไม่เจาะจงจึงควรแปลคล้อยตาม

สรรพนามในบริบทนี้

ควรแปลว่า : ครอบครัวจอห์นสันมีลูกสาว 2 คน คนหนึ่งยังเล็กอยู่

อีกคนหนึ่งเป็นเด็กผู้หญิงอายุ 12 ปี

ประธานที่ไร้ความหมาย

1. It was cold this year.

มีผู้แปลว่า : มันหนาวปีนี้

ข้อสังเกต : ประโยคภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีประธาน it ทำหน้าที่

เป็นประธานแต่ไม่มีความหมายเพราะไม่ได้แทนคำนามตัวใด

ควรแปลว่า : ปีนี้อากาศหนาว

2. Oh! It's beautiful.

มีผู้แปลว่า : โอ! มันช่างสวย

ข้อสังเกต : เช่นเดียวกันกับตัวอย่างที่ 1 it ไม่มีความหมาย

ควรแปลว่า : แหม สวยจังเลย

ข้อ 2. ปัญหาทางด้านศัพท์และสำนวน ปัญหาทางด้านศัพท์และสำนวนเป็นปัญหาที่นักแปลมักจะพบอยู่เสมอ ส่วนผู้ที่เรียนแปลและแปลไม่ได้ก็มักจะคิดว่าการที่ตนเองแปลไม่ได้เพราะไม่รู้คำศัพท์ แต่ถึงจะรู้ความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมก็อาจจะยังแปลผิดเพราะไม่รู้จักเลือกความหมายที่ถูกต้อง ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ คำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัย คำศัพท์ที่รูปเขียนมักทำให้เข้าใจความหมายผิด คำกริยาคู่ (Phrasal verbs) สุภาชิต คำพังเพย และสำนวนต่างๆ ยกตัวอย่าง เช่น

คำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัย

1. I want to draw some money.

2. Nobody can draw conclusions.

draw ในประโยคที่ 1 แปลว่า ถอนเงิน

และประโยคนี้ควรแปลว่า : ฉันต้องการถอนเงิน

draw ในประโยคที่ 2 แปลว่า ลงความเห็น

และประโยคนี้ควรแปลว่า : ไม่มีใครลงความเห็น

คำศัพท์ที่รูปเขียนมักทำให้เข้าใจความหมายผิด

1. Many guerrillas were killed in the fight.

มีผู้แปลว่า : ฝูงลิงกอริลลาถูกฆ่าตาย

ข้อสังเกต : ผู้แปลสับสนในเรื่องตัวสะกดของคำสองคำนี้

คือ guerrilla (s) ซึ่งแปลว่า ผู้ก่อการร้าย และ gorilla (s) ซึ่งแปลว่า ลิงกอริลลา

ควรแปลว่า : ผู้ก่อการร้ายจำนวนมากถูกฆ่าตายในการต่อสู้

2. The traffic problem in Bangkok has been ignored until very lately.

มีผู้แปลว่า : ปัญหาการจราจรในกรุงเทพฯ ถูกละเลยจนกระทั่งสายมาก

ข้อสังเกต : ผู้แปลเข้าใจว่า lately เป็นกริยาวิเศษณ์ของคุณศัพท์ late

ซึ่งแปลว่า ช้า สาย จึงแปลผิด

ควรแปลว่า : ปัญหาเรื่องการจราจรในกรุงเทพฯ ถูกละเลยมาตลอดจนกระทั่งเมื่อเร็วๆ นี้

คำกริยาคู่

1. The firemen successfully put out the fire.

คำว่า “put out” เป็น phrasal verb ที่เกิดจากกริยา put + out

เมื่อมาใช้ คู่กันจะเกิดความหมายใหม่ขึ้นมา แปลว่า ดับไฟ (to extinguish)

ประโยคนี้ควรแปลว่า : พนักงานดับเพลิงดับไฟสำเร็จ

2. We can look up the meaning of words in the dictionary.

คำว่า “look up” เป็น phrasal verb ที่มีความหมายว่า ค้นหา

ประโยคนี้ควรแปลว่า : เราค้นหาความหมายของคำได้จากพจนานุกรม

สุภาษิต คำพังเพย และสำนวนต่างๆ

การแปลสำนวนเป็นเรื่องยาก ผู้แปลต้องตีความหมายของสำนวนนั้นให้ได้ แล้วจึงหาคำแปลที่มีความหมายเทียบเคียงกันมาแปล การแปลไปตามรูปคำผู้อ่านจะไม่เข้าใจเพราะไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และการดำรงชีวิตของเจ้าของภาษา จึงไม่ทราบภูมิหลังของสุภาษิตและคำพังเพยนั้น

1. Carrying coals to Newcastle.

ถ้าแปลคำพังเพยนี้ว่า เอาถ่านหินไปนิวคาสเซิล ผู้อ่านที่เป็นคนไทยจะไม่เข้าใจความหมาย แต่ถ้าแปลเทียบเคียงกับคำพังเพยไทยที่ว่า เอามะพร้าวห้าวไปขายสวน ผู้อ่านที่เป็นคนไทยจะเข้าใจมากกว่า

2. Yesterday he worked hard, so he slept like a log.

ถ้าแปลประโยคนี้ว่า เมื่อวานนี้เขาทำงานหนัก เขาจึงนอนหลับเป็นตาย

ผู้อ่านคนไทยจะเข้าใจและมองเห็นภาพกว่า

เมื่อแปลว่า เขาจึงนอนหลับเหมือนซุง

ข้อ 3. การแปลประโยคกรรม (Passive voice) ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษหมายถึง ประโยคที่ประธานของประโยค เป็นผู้รับผลที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น เดวิด คริสตัล (David Crystal, 1980: 259) ได้ให้นิยาม Passive voice ไว้ดังนี้

Passive voice as (a term used in the grammatical analysis of voice, referring to a sentence, clause or verb form where the grammatical subject is typically the recipient or ‘goal’ of the action denoted by the verb . . .) โครงสร้างหลักของประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ คือ รูปประโยคกรรมในภาษาอังกฤษมี 2 ชนิด คือ

1. ประโยคกรรมชนิดไม่มีตัวการ (ผู้กระทำ)

ปรากฏอยู่ในประโยค (Non-agentive or agentless passives) as

-The shop was burned down.

2. ประโยคกรรมชนิดมีตัวการ (ผู้กระทำ)

ปรากฏอยู่ในประโยค (Agentive passives) as

-The letter was written by a boy.

การแปลประโยคกรรมจากภาษาอังกฤษเป็นไทยนั้น ผู้แปลจะต้องพิจารณาบริบท (context) ในภาษาอังกฤษอย่างรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจที่แฝงอยู่ ถ้าบริบทเป็น ประสบการณ์ในเชิงลบ หรือความหมายในทางไม่ดี เวลาแปลก็ให้ใช้ประโยคกรรมแบบที่ 1 คือ ประโยคกรรมถูก ถ้าบริบทเป็นประสบการณ์อันน่าพึงพอใจ หรือบ่งบอกถึงสถานการณ์อันน่ายินดี ก็ให้ใช้ประโยคกรรมได้รับ หรือประโยคกรรมแบบที่ 2 หากบริบทบ่งบอกว่า ประธานเป็นเพียงผู้รับผลการกระทำจากใครคนใดคนหนึ่งหรือ สิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ให้ใช้ประโยคกรรมแบบที่ 3 ซึ่งมีนัยความหมายเป็นกลาง ประโยคกรรมมีนัยความหมายเป็นกลางจะทำให้หน้าทีบอกล่าว เล่าเรื่องหรือรายงานเหตุการณ์ สถานการณ์ จากประสบการณ์ในการสอน แปลของผู้เขียน และจากการตรวจงานแปลของนักศึกษาตัวอย่างประโยคภาษาอังกฤษที่ว่า

1. Grandpa Mee, the head of our village, was eaten up by a tiger.

นักศึกษามักจะแปลโดยมีคำว่า “ถูก” อยู่ในประโยค เช่น ตามี ผู้ใหญ่บ้านของเรา ถูก เสือกินเสียแล้ว มากกว่าที่จะแปลเป็นประโยคกรรมเน้นความในแบบที่ 4 ว่า ตามี ผู้ใหญ่บ้านของเรา เสือกินเสียแล้ว

2. This song was sung by Santi.

นักศึกษามักจะแปลว่า เพลงนี้ร้องโดยสันติ การแปลแบบนี้เป็นการแปลตามโครงสร้าง ภาษาอังกฤษโดยไม่มีทั้งคำว่า ‘ถูก’ หรือ ‘โดน’ หรือ ‘ได้รับ’ และมีตัวการหรือผู้กระทำ ตามหลังคำว่า ‘โดย’ ซึ่งก็เป็นการแปลที่ได้ใจความ

จากข้อแนะนำวิธีการแปลประโยคกรรมที่ไว้ข้างต้น ลองดูตัวอย่างการแปล ประโยคกรรมแบบต่างๆ ดังนี้

ประโยคกรรมนัยความหมายไม่ดี

1. The police station at Mukdaharn was attacked by a group of terrorists on Sunday. สถานีตำรวจที่มุกดาหารถูกกลุ่มผู้ก่อการร้ายโจมตีเมื่อวันอาทิตย์
2. The students were punished for cutting class. นักเรียนถูกทำโทษ เพราะโดดเรียน
3. Birds and many harmless creatures were destroyed by the overuse of insecticides. นกและสัตว์ที่ไม่มีพิษภัยหลายชนิดถูกทำลายด้วยการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด
4. That man was fined for throwing cigarettes on the floor. ผู้ชายคนนั้นถูกปรับฐานโยนบุหรี่ลงบนพื้น
5. The thief was forced against the wall, hands above his head. ขโมยถูกบังคับให้หันหน้าเข้ากำแพงและยกมือไว้เหนือศีรษะ

ประโยคกรรมนัยความหมายดี

1. He was appointed the chairman of the company. เขาได้รับแต่งตั้งเป็นประธานบริษัท
2. He was invited to a party. เขาได้รับเชิญไปงานเลี้ยง
3. Mr. Krisada Arunwongse was elected the new Bangkok Governor. นายเกษรา อรุณวงษ์ ได้รับเลือกเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนใหม่
4. Thai by RegularDeals">hotels are praised all over the world for their excellent service. โรงแรมไทยได้รับยกย่องไปทั่วโลกด้วยการให้บริการชั้นยอดเยี่ยม
5. Any Thai boxer who gets an Olympic medal will be Rewarded with a huge sum of money. นักชกชาวไทยคนไหนก็ตามที่ได้เหรียญโอลิมปิกจะได้รับรางวัลเป็นเงินก้อนใหญ่

ประโยคกรรมนัยความหมายเป็นกลาง

1. This building has been well designed to conserve energy. ตึกนี้ออกแบบมาเป็นอย่างดีให้ประหยัดพลังงาน
2. Pancakes should be eaten warm from the pan. แพนเค้กควรรับประทานร้อน ๆ จากกระทะ

3. Ramkhamhaeng University was founded in 1971.

มหาวิทยาลัยรามคำแหงก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1971

4. Dictionaries were located on a shelf in the back of the room.

พจนานุกรม อยู่บนชั้นหลังห้อง

5. This fine bread is made from a special wheat flour.

ขนมปังแสนอร่อยนี้ทำจากแป้งสาลีชนิดพิเศษ

ข้อ 4. การแปลประโยคกรรม (Passive voice) คือ การแปลประโยคกรรมลดรูป ประโยคบางประโยคเป็นประโยคกรรมที่ละ verb to be ไว้ในฐานที่เข้าใจ คงมีแต่กริยาช่องที่ 3 หรือ past participle ประโยคลักษณะนี้มักจะทำให้ผู้แปลที่ไม่มี ความรู้ในเรื่องโครงสร้างภาษาอังกฤษตีพอลผิดพลาด เพราะไปเข้าใจว่าเป็นคำกริยาที่อยู่ในรูป past tense เมื่อพบประโยคเช่นนี้วิธีการแปล คือ ให้ลองวิเคราะห์แยกแยะว่า กริยาตัวใดเป็น passive voice ลดรูป คือ ละ verb to be ไว้

ตัวอย่าง

1. The name printed in red ink was very easy to find and read.

มาจากประโยค 2 ประโยคว่า

-The name was printed in red ink. และ

-The name was very easy to find and read.

เวลาที่รวมทั้งสองประโยคเข้าด้วยกัน จะพบว่าประธานซ้ำกันและ สามารถตัดประธานออกไปได้ 1 ตัว โดยแทนที่ด้วย Relative pronoun นั่นก็คือ ประโยคจะอยู่ในลักษณะของประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) ว่า The name that was printed in red ink was very easy to find and read. จากประโยคนี้เราสามารถตัด (Relative pronoun) that และตัด verb to be ซึ่งอยู่ในรูป was ออกไปได้อีก ประโยคก็จะกลับมาเป็นประโยคชนิด simple ที่มี participle phrase ขยายนาม เมื่อวิเคราะห์ได้เช่นนี้ผู้แปลก็จะทราบว่า printed ในประโยคข้างบนคือ passive voice ที่ลดรูปนั่นเอง และสามารถแปลออกมาได้ตามนัยความหมายที่แฝงอยู่ โดยใช้วิธีการแปลประโยคกรรมที่กล่าวมาแล้ว ประโยคนี้จึงแปลว่า ชื่อที่พิมพ์ด้วยหมึกแดงมองเห็นและอ่านได้ง่าย

2. The president, accompanied by his advisors, had arrived.

ประธานพร้อมด้วยบรรดาที่ปรึกษาได้มาถึง

3. Men trained in mathematics can be engineers.

คนที่ได้รับการฝึกฝนทางด้านคณิตศาสตร์สามารถเป็นวิศวกรได้

ข้อ 5. การแปล Tense คือ ลักษณะ Tense ในภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปกริยาเพื่อแสดงกาล กริยานั้นอาจจะเปลี่ยนรูปไปเลย เช่น go went gone หรือเติมปัจจัยเข้าไปหลังกริยา เช่น walk - walked - walked ในประโยคอาจมีหรือไม่มีคำบอกกาลเวลากำกับอยู่ หน้าที่ของกริยาที่เปลี่ยนไปที่เราเรียกว่า tense ต่างๆ นี้ คือ เพื่อบอกความหมายของกาลเวลาต่าง ๆ กัน

ตัวอย่างประโยค 3 ประโยคต่อไปนี้ มีความหมายไม่เท่ากันในแง่ของกาลเวลา

1. My friend lives in Bangkok.
2. My friend lived in Bangkok.
3. My friend has lived in Bangkok.

ประโยค 1-3 อาจแปลได้ความเท่ากัน คือ “เพื่อนของฉันอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ” แต่ความหมายของประโยคที่เกี่ยวกับเวลาไม่เท่ากัน

ประโยคที่ 1 ใช้ simple present tense หมายความว่า เพื่อนของฉันอยู่ในกรุงเทพฯ (กำลังอยู่ในขณะนั้น)

ประโยคที่ 2 ใช้ past tense แสดงว่า ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว

ประโยคที่ 3 ใช้ present perfect tense อาจหมายความว่า เขาเคยอยู่ที่นั่นในอดีต ตอนนี้อาจจะยังอยู่หรืออาจไม่อยู่แล้ว

**** คำบอกกาลในภาษาไทย ภาษาที่มีวิภัติ ปัจจัย อย่างภาษาบาลี สันสกฤตและอังกฤษ กาล มาลา วาจก เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ แต่ในภาษาไทย กาล มาลา วาจก ไม่ใช่สิ่งสำคัญเท่าไรนัก เพราะภาษาไทยเวลานำมาพูดหรือเขียน ไม่จำเป็นต้องระบุเวลาว่าเมื่อไร ผู้ฟังและผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเอาเอง ภาษาไทยไม่มีการแจกวิภัติ ปัจจัยเพื่อบอกกาลเวลา คำแต่ละคำใช้ได้ในทุกโอกาส เมื่อต้องการทราบว่ กริยากระทำเมื่อไรต้องอาศัยกริยาช่วย เช่น จะ อยู่ กำลัง ได้ แล้ว ในภาษาไทยจะบ่งชัดลงไปว่า กริยาแท้ หรือ กริยาช่วย ต้องดูตำแหน่งในประโยคเป็นส่วนประกอบด้วย คำเหล่านี้บอกกาลเวลาต่างกัน คือ บอกปัจจุบัน เช่น อยู่ กำลัง กำลัง....อยู่ กำลัง....อยู่แล้ว ดูโทรทัศน์อยู่นั่นแหละ ไม่รู้จักหลับนอน (เป็นการบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และยังไม่ยุติลง แสดงว่า ยังดูโทรทัศน์โดยไม่ยอมเข้านอน) เช่นว่า**

- เขากำลังวิ่ง

(คำว่า “กำลัง” เป็นคำบอกเหตุการณ์ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน แสดงว่าเขากำลังวิ่งอยู่อย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าเขายังไม่ได้หยุดวิ่ง)

- สมศักดิ์กำลังนอนหลับอยู่

(แสดงว่า ตลอดเวลาสมศักดิ์นอนหลับอยู่ยังไม่ตื่นขึ้นมา เป็นการบอกเหตุการณ์ที่ดำเนินอยู่โดยเน้นความ) นั่นคือ สมศรีกำลังทำการบ้านอยู่แล้ว

(ประโยคนี้นั้นเน้นความยิ่งกว่า สมศักดิ์กำลังนอนหลับอยู่เพราะในข้อความนี้ได้เน้นให้เห็นว่า สมศรีได้ลงมือทำการบ้านแล้ว แต่ยังไม่เสร็จ ซึ่งเป็นการบอกเหตุการณ์ให้รู้ว่าการกระทำได้เริ่มเรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่มีเสร็จ) บอกอดีต ได้ แก่ ได้ ได้....แล้ว เช่น สมศรีได้รับจดหมาย (บอกให้รู้ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมา สมศรีได้รับจดหมาย) สมศรีได้พบคุณพ่อแล้ว (บอกให้รู้ว่าการพบคุณพ่อของสมศรีได้ผ่านพ้นไปและเสร็จสิ้นลงเรียบร้อยแล้ว) บอกอนาคต ได้ แก่ จะ กำลังจะ....อยู่ กำลัง....อยู่แล้ว เช่น

ใครจะไปใครจะมา (บอกเวลาล่วงหน้า เหตุยังไม่เกิด)

หล่อนกำลังจะเปิดวิทยุฟังเพลง

สมศรีกำลังจะกินอาหารอยู่เดี๋ยวนี้แหละ

คุณแม่กับคุณพ่อกำลังจะไปตลาดอยู่แล้ว

วิธีแปล

ผู้แปลควรอ่านประโยคภาษาอังกฤษเพื่อทำความเข้าใจความหมายของ tense ในแง่ของกาล/เวลา ดูว่าประโยคนั้นใช้ tense อะไร แล้วจึงแปลถ่ายทอดเป็นภาษาไทยให้ตรงกับลักษณะกาล/เวลา ที่นิยมใช้ในภาษาไทย โดยอาจจะเติมคำเสริมกริยาต่าง ๆ หรือคำบอกเวลาที่เหมาะสมในภาษาไทย เช่น มาตลอด ก่อน แล้ว จะ เพิ่ง เคย เป็นต้น ถ้าในประโยคภาษาอังกฤษนั้นมีกริยาหลายตัวที่อยู่ใน tense เดียวกัน ไม่จำเป็นต้องใส่คำเสริมกริยาไปทุกที เพราะจะเป็นการซ้ำซ้อนซึ่งภาษาไทยไม่นิยม

ตัวอย่างการแปลประโยคภาษาอังกฤษที่มี tense ต่างๆ เป็นภาษาไทย

1. Have you finished your term paper?

ทำรายงานเสร็จแล้วหรือยัง

อธิบาย : แล้ว-ยัง คำบอกเวลาจากอดีตมาจนปัจจุบัน (present perfect tense) No, but I'll finish it this evening. ยังหรอก แต่จะทำให้เสร็จตอนเย็นนี้ อธิบาย: จะ....ตอนเย็นนี้ บอกกาลอนาคตแบบของไทย

2. Did you see a lot of friends at the party?

คุณพบเพื่อนหลายคนไหมที่งานเลี้ยง

อธิบาย : อดีต แต่ไม่จำเป็นต้องใส่คำเสริมบอกอดีต เช่น “ได้” ข้างหน้าคำกริยา No, I didn't. When I arrived there, some of them had already left. ไม่ค่อยพบหรอก พอไปถึงที่งานปรากฏว่าเพื่อนหลายคนกลับไปแล้ว อธิบาย: already = ก่อนแล้ว และกริยาในประโยคก็แปลอย่างปกติ

3. Did you enjoy the party last night?

เมื่อคืนงานเลี้ยงสนุกไหม

อธิบาย : แปลคำบอกกาลก็เพียงพอแล้ว last night = เมื่อคืน Yes, I did. It wasn't like any other party that I have ever been to. สนุกซิ ไม่เหมือนกับงานเลี้ยงก่อนๆ ที่เคยไปเลย อธิบาย: แปล present perfect จากอดีตจนถึงปัจจุบันโดยใช้คำบอกกาล เคย....เลย

4. When I arrived at the office, the meeting was just beginning.

เมื่อฉันไปถึงที่ทำงาน การประชุมกำลังเพิ่งเริ่มพอดี

อธิบาย : เราไม่แปล past tense ของกริยาว่าได้ + v แปลว่า ไปถึง เท่านั้น just แปลว่า เพิ่ง ใช้คำนี้กับเหตุการณ์ในอดีตก็ได้ continuous tense ในประโยคนี้ แปลตรงกับภาษาไทยว่า กำลัง + v

5. Talking to her wasn't easy although I had known her for a long time. (การ)คุยกับเธอนั้นไม่ใช่ของง่าย ทั้ง ๆ ที่ฉันเคยรู้จักเธอมาก่อนแล้ว

อธิบาย: เหตุการณ์ในอดีต ไม่นิยมแปลว่า ได้ + v การแปลเพื่อแสดง past perfect tense ใช้คำเสริมกริยา เคย...ก่อนแล้ว

6. By the time you read this letter, I will have already left home.กว่าเธอจะได้อ่านจดหมายฉบับนี้ ฉันก็คงออกจากบ้านไปแล้ว อธิบาย: เหตุการณ์ช่วงเวลาหนึ่งในอนาคต สังเกตคำแปล กว่า...จะ คง...แล้ว แล้ว ในที่นี้แปลว่า ทำอาการนั้นแล้ว ไม่ได้แปลว่า อดีตหรือเวลาที่ล่วงเลยมาแล้ว

7. She explained that the problem of water was solved when she moved to this area ten years ago. เธอชี้แจงว่าปัญหาเรื่องน้ำแก้ไขไปก่อนที่จะย้ายมาอยู่แถบนี้เมื่อ 10 ปีก่อน อธิบาย: v. + ed ไม่จำเป็นต้องแปลว่า ได้ + v. เสมอไป ในบางจุดอาจเติม “จะ” เพื่อให้เห็นช่วงเวลาก่อนหลังที่ห่างกัน 2 ช่วง แก้ไขไปก่อน...จะ คำว่า “ก่อน” ที่อยู่ท้ายประโยค แปลจาก ago

8. When I finally knew what was happening, I saw many police inside my house. ก่อนที่ผมจะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ผมก็เห็นตำรวจอยู่เต็มบ้าน อธิบาย: เพื่อให้เห็นความแตกต่างของเวลา 2 ช่วง ที่ใช้ past tense กับ past continuous แปลเป็นภาษาไทย โดยใช้คำเสริมกริยา ก่อนจะ

9. She has been standing there, waiting for her son, for more than two hours. เธอยืนอยู่ที่นั่นมาตลอด คอยลูกชายอยู่เป็นเวลากว่าสองชั่วโมงแล้ว อธิบาย: present perfect continuous tense แสดงโดยใช้คำเสริมบอกการทอดระยะของ ช่วงเวลามาตลอด....แล้ว

10. I'll be seeing him tomorrow at the office.

ผมนัดกับเขาไว้ว่าจะเจอกันพรุ่งนี้ที่ทำงาน อธิบาย: ประโยคที่ใช้ future continuous tense แสดงว่า มีการตกลงกันไว้แล้ว จะแปลต่างจากประโยคที่ว่า “I’ll see him” ผมจะไปพบเขา ซึ่งใช้ future tense ธรรมดา ที่แสดงถึงอนาคตกาลเท่านั้นเอง

ข้อ 6. การแปลคำเชื่อมและสรรพนามต่าง ๆ ปัญหาหนึ่งที่ผู้แปลประสบเมื่ออ่านข้อความที่ติดต่อกันหลายประโยค คือ เกิดความสับสน ไม่ทราบว่าเป็นเรื่องราวและใจความเชื่อมโยงกันอย่างไร ส่วนใดเป็นประธาน ส่วนใดเป็นกริยาหลัก และส่วนใดเป็นส่วนขยาย โดยปกติแล้วประโยคที่ยาวและซับซ้อนจะมีคำเชื่อม (connectives) หรือคำโยงความ (discourse markers) ต่างๆ เช่น because, though, however เป็นต้น ทำหน้าที่เชื่อมโยงความแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน คำเชื่อมเหล่านี้นอกจากจะทำหน้าที่เชื่อมข้อความตามโครงสร้างแล้วแต่ละคำยัง มีความหมายเฉพาะอีกด้วย ซึ่งในการแปลถ้าผู้แปลสามารถจับความหมายของคำเชื่อมเหล่านี้ได้จะทำให้แปล ข้อความออกมาได้ถูกต้องชัดเจน คำเชื่อมต่าง ๆ แบ่งตามประเภทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

Function Connectives/Discourse Markers เพื่อ อ ย ก ตั ว อ ย่ า ง (example) กล่าวซ้ำใจความสำคัญ (restatement) ให้คำอธิบาย (explanation) บอกเหตุ (cause) บอกเหตุบอกผล (cause & effect) เปรียบเทียบในเชิงคล้ายคลึงกัน (comparison) เปรียบเทียบในลักษณะที่แตกต่าง (contrast) บอกวัตถุประสงค์ (purpose) บอกความขัดแย้งกัน (concession) บอกเงื่อนไข, ข้อแม้ (condition) บอกเวลา (time) บอกความเพิ่มเติม (addition)

for example, take the example of, for instance, another instance of, such as, an example of, as for in other words, that is to say in fact, as a matter of fact, according because, since, as for this reason, because of this, consequently, as a result similarly, likewise, in the same way but, whereas, however, in contrast, conversely, on the other hand that, so that, in order that, in order to although, though, even though, the former.....the latter even if, nevertheless, yet if, unless, provided that, on condition that when, while, since, as moreover, furthermore, and

วิธีแปล

อ่านข้อความหรือประโยคเพื่อให้เข้าใจความหมายต่าง ๆ ก่อนจะลงมือแปลให้แบ่งข้อความนั้นเป็นตอน ๆ หรือแบ่งประโยคเป็นช่วงสั้น ๆ และวิเคราะห์โครงสร้างของข้อความหรือประโยคว่าส่วนใดเป็นประธาน ส่วนใดเป็นกริยาหลัก กรรมและส่วนขยาย

ตัวอย่าง

As a schoolboy / he chose to take the bus to school / instead of being driven there in the family's limousine. / Later, he won a King's Scholarship / to study engineering in the United States, / but halfway through that, / he decided to give it up / and returned to Thailand / to study medicine instead. /

จะสังเกตว่า ข้อความนี้มีคำเชื่อมอยู่ 5 คำด้วยกัน คือ as ที่ทำหน้าที่บอกเวลา but, instead และ instead of ทำหน้าที่บอกความแย้ง และ and ทำหน้าที่บอกความเพิ่มเติม ส่วนเครื่องหมาย / แบ่งช่วงข้อความที่จะแปล

คำแปล

เมื่อเป็นเด็กนักเรียน เขาเลือกที่จะนั่งรถเมล์ไปโรงเรียนแทนที่จะนั่งรถที่บ้านไป ต่อมาเขาได้ทุนเล่าเรียนหลวงไปศึกษาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ยังประเทศสหรัฐอเมริกา แต่เมื่อเรียนไปได้ครึ่งทาง เขาตัดสินใจยกเลิก และกลับมาเมืองไทยเพื่อเรียนแพทย์แทน

ตัวอย่าง

If you want to change the world, change the man in the mirror.

ถ้าเธอต้องการจะเปลี่ยนแปลงโลกละก็ จงเปลี่ยนคนที่คุณเห็นในกระจก

I hear you are enjoying your new job; on the contrary, I think it's dull.

ฉันได้ยินว่าคุณสนุกกับงานใหม่ของคุณ ตรงกันข้ามที่เดียวฉันคิดว่าน่าเบื่อ

You can add the fluid to the powder or; conversely, the powder to the fluid. คุณสามารถเติมของเหลวไปในแป้งหรือกลับกันเติมแป้งไปในของเหลว ก็ได้

ข้อ 7. การแปลคำสรรพนาม

สรรพนามเหล่านี้ คือ สรรพนามที่ไม่เจาะจง หรือ Indefinite pronouns เช่น one, some, someone, somebody, everyone, everybody, other, others, another เป็นต้น ผู้แปลจะพบว่าสรรพนามเหล่านี้มักจะก่อปัญหาเสมอในการแปล เพราะว่าสรรพนามเหล่านี้ ไม่มีความหมายตายตัวให้จดจำได้ ความหมายของคำสรรพนามเหล่านี้ขึ้นอยู่กับบริบท นอกจากนี้คำจำพวก Relative pronouns เช่น who, what, where, which ก็เช่นกัน ผู้แปลควรระวังว่า คำเหล่านี้ไม่ใช่คำถาม (question words) และไม่ควรถูกแปลออกมาในลักษณะคำถามเสมอไป

วิธีแปล

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า สรรพนามที่ไม่เจาะจงและคำสรรพนามจำพวก Relative pronouns ไม่มีความหมายตายตัว แต่ความหมายจะขึ้นอยู่กับบริบท ดังนั้น เมื่อจะแปลจึง

ต้องพิจารณาปริบทและแปลคำสรรพนามเหล่านี้ไปตามปริบทโดยปรับ เปลี่ยนความหมายไปตามข้อความใกล้เคียง

ตัวอย่างการแปลสรรพนามไม่เจาะจง (Indefinite pronouns)

1. Treat others as you treat yourself.

จงปฏิบัติต่อผู้อื่น เหมือนกับที่คุณปฏิบัติต่อตนเอง

2. Sometimes when life is troublesome, you need comfort from one who loves you.

บางครั้งเมื่อชีวิตลำบากเดือดร้อน คุณต้องการการปลอบโยนจากใครสักคนที่รักคุณ

3. Whoever comes first is the one who will receive the prize.

ใครก็ตามที่มาถึงเป็นคนแรกจะเป็นผู้ที่ได้รับรางวัล

4. One has my hand, the other has my heart.

คนหนึ่งเป็นพันธมิตรอีกคนหนึ่งเป็นดวงใจ

จะสังเกตว่า คำสรรพนาม one, others และ the other ในประโยคตัวอย่างนี้จะแปลแตกต่างกันออกไปตามปริบท ตัวอย่างการแปล Relative pronouns

1. What I appreciate most in your country is the easy-going character of the people.

สิ่งที่ผมชื่นชมมากที่สุดในบ้านเมืองของคุณ คือ บุคลิกง่ายๆ ตามสบายของผู้คน

2. What you have written is not suitable for publication.

สิ่งที่คุณเขียนไม่เหมาะที่จะตีพิมพ์

3. A person who is selfish will have no friend.

คนที่เห็นแก่ตัวจะไม่มีเพื่อน

จะสังเกตว่าคำสรรพนามเหล่านี้แม้จะมีรูปเหมือนคำถาม what (อะไร) who (ใคร) แต่เวลาแปลก็ไม่ได้แปลออกมาแบบคำถาม

ข้อ 8. การแปลคำเชื่อมและสรรพนามต่าง ๆ การแปลประโยคที่ขึ้นต้นด้วยสรรพนาม “it” ในภาษาไทยเรามักจะแปล “it” ว่า “มัน” ในกรณีที่เรากล่าวถึงสัตว์หรือเด็ก เล็กๆ เช่น My cat is in the mat. It has blue eyes. แมวฉันนั่งอยู่บนเสื่อ มันมีขนสีฟ้า แต่เราจะไม่นิยมแปล “it” ว่า “มัน” เพราะจะฟังดูไม่เป็นภาษาไทย การละสรรพนามไว้ในฐานที่เข้าใจเป็นลักษณะหนึ่งของภาษาไทย ดังตัวอย่างเช่น My car is an old car. It runs very slowly. รถของฉันเก่า วิ่งช้า (แปลโดยละสรรพนาม) คำสรรพนาม “it” ที่ก่อให้เกิดปัญหาในการแปลนี้ เป็น Impersonal pronoun ที่ ไม่ได้แทนคนหรือสัตว์ ขอให้สังเกตการแปลประโยคที่ขึ้นต้นด้วย Impersonal pronoun “it” ดังต่อไปนี้

It was afternoon...

ในตอนบ่าย

It was evening...

แล้ว

Oh! It's beautiful.

แหม! สวยจังเลย

ข้อ 9. การแปลคำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัย ถ้าเปิดพจนานุกรมภาษาอังกฤษจะพบว่า คำศัพท์ส่วนใหญ่จะมีหลายความหมาย หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่าคำศัพท์แต่ละคำอาจมีความหมายได้หลายนัย โดยความหมายจะแตกต่างกันไปตามบริบท ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้เกิดปัญหาในการแปล ถ้าผู้แปลไม่พิจารณาดูบริบทให้ดีก็อาจเกิดการแปลผิดพลาดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น

1. The photos of our holiday in by RegularDeals">Hua Hin haven't been developed yet.

มีผู้แปลว่า: รูปถ่ายตอนไปเที่ยวหัวหินของเรายังไม่เปลี่ยนแปลงเลย

ควรแปลว่า: รูปถ่ายตอนไปเที่ยวหัวหินของเรายังไม่ได้เอาไปล้างเลย

จากตัวอย่างข้างบนจะเห็นว่าผู้แปลไม่เข้าใจนัยความหมายอื่น ๆ ของศัพท์

คำว่า “develop” แปลไปตามความเคยชินว่า พัฒนา เปลี่ยนแปลงไป โดยไม่ได้พิจารณา บริบทให้ดีว่าเกี่ยวกับเรื่องของการถ่ายรูป ดังนั้น “develop” จึงควรแปลว่า ล้างรูป

2. She lost her will to live after her close friend's death.

มีผู้แปลว่า: เธอทำพินัยกรรมหายหลังจากเพื่อนสนิทตาย

ควรแปลว่า: เธอหมดหวังที่จะมีชีวิตอยู่หลังจากที่เพื่อนสนิทของเธอเสียชีวิต

ประโยคนี้ผู้แปลแปลผิดเพราะไปฝังใจว่า will ซึ่งเป็นคำนามแปลว่า พินัย-กรรม แต่ความจริงความหมายอื่นของ will คือ ความมุ่งมั่น หรือ ความตั้งใจ ดังเช่นในบริบทนี้

วิธีแปล

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า คำศัพท์แต่ละคำมีความหมายได้หลายนัย ดังนั้น ผู้แปลควรพิจารณาดูเนื้อความหรือบริบทของประโยคหรือข้อความที่จะแปลอย่าง รอบคอบระมัดระวัง อย่าไปยึดติดอยู่กับความคุ้นเคยและแปลไปอย่างที่เคยแปลซึ่งจะทำให้เกิดข้อ ผิดพลาดขึ้นมาได้ เมื่อใดก็ตามที่เกิดความไม่แน่ใจในเรื่องความหมายก็ขอให้ผู้แปลตรวจสอบจาก พจนานุกรมทุกครั้งไป เพราะคำที่มีปัญหาแปลออกมาแล้วความหมายดูแปลกๆ อาจจะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัยได้

ตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายหลายนัย

1. blue (adj.)

1.1 เศร้า / เสียใจ

I always feel blue when the sun sets.

ฉันมักจะรู้สึกเศร้าเมื่อยามพระอาทิตย์ตก

1.2 เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

Some say Thai jokes are a bit blue.

บางคนกล่าวว่าเรื่องตลกแบบไทย ๆ มักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

1.3 ดนตรีประเภทหนึ่ง (noun - เป็นรูปพหูพจน์เสมอ)

I like the blues.

ฉันชอบเพลงบลู

1.4 อย่างไม่คาดฝัน (สำนวน out of the blue)

He arrived completely out of the blue.

เขามาโดย (ที่เรา) ไม่คาดฝันเลย

2. body (n.)

2.1 ส่วนลำตัว / ตัวถังของเครื่องบิน / รถยนต์

The Boeing 747 has a wide body.

เครื่องบินโบอิง 747 มีลำตัวกว้าง

2.2 ซากศพ

Several bodies from the wrecked ship were washed ashore.

ซากศพหลายศพจากเรือแตกถูกพัดมาเกยฝั่ง

2.3 เนื้อหาส่วนที่สำคัญ

A piece of news has a lead and a body.

ข่าวชิ้นหนึ่งประกอบด้วยบทนำข่าวกับเนื้อข่าว

1.4 ร่างกาย

We wear clothes to keep our bodies warm.

เราสวมใส่เสื้อผ้าเพื่อให้ร่างกายอบอุ่น

3. confidence (n.)

3.1 ความเชื่อมั่นในความสามารถ

He lacks confidence in himself when he appears in public.

เขาขาดความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อปรากฏตัวในที่สาธารณะ

3.2 ความศรัทธา ความไว้วางใจ ความไว้วางใจในคนอื่นหรือสิ่งอื่น

They have no confidence in the computer system.

เขาไม่มีความไว้วางใจระบบคอมพิวเตอร์

3.3 ความลับ

The girl exchanged confidences about their boyfriends.

เด็กผู้หญิงแลกเปลี่ยนความลับเรื่องแฟน ๆ ของเธอ

3.4 บอกความลับ

He took her into his confidence and told her the whole truth.

เขาบอกความลับและความจริงทั้งหมดให้เธอทราบ

4. critical (adj.)

4.1 สำคัญมาก

This was a critical moment in his career.

ตอนนี้เป็นเวลาที่สำคัญมากในอาชีพของเขา

4.2 สาหัส / อันตราย

He was taken to hospital because his condition was critical.

เขาถูกนำส่งโรงพยาบาลเพราะอาการสาหัส

4.3 แสดงความคิดเห็นอย่างรุนแรง

He was highly critical of the government's policy.

เขาวิพากษ์วิจารณ์นโยบายรัฐบาลอย่างรุนแรง

5. deliver (v.)

5.1 ส่ง

The postman delivers letters everyday.

บุรุษไปรษณีย์ส่งจดหมายทุกวัน

5.2 บรรยาย / ปราศรัย

He delivered an interesting lecture on Thai history at the seminar.

เขาบรรยายเรื่องประวัติศาสตร์ไทยในสัมมนา

5.3 ช่วยทำคลอด

The co-pilot and the steward delivered a baby girl in mid-flight.

ผู้ช่วยกัปตันและพนักงานต้อนรับชายช่วยทำคลอดทารกเพศหญิงในระหว่าง เที่ยวบิน

6. a. fair (adj.)

6.1 ยุติธรรม

You must be fair to both sides.

คุณต้องยุติธรรมต่อทั้งสองฝ่าย

6.2 ดีพอใช้

His knowledge of English language is fair.

ความรู้ภาษาอังกฤษของเขาพอใช้ได้

6.3 ผิวขาว/ผิวสีอ่อน

Unprotected fair skin gets sunburned quickly.

ผิวขาวที่ไม่ได้ปกป้องถูกแดดเผาได้ง่าย

b. fair (n.)

6.4 การแสดงสินค้า

I bought many books at the Chula book fair.

ฉันซื้อหนังสือหลายเล่มจากงานหนังสือจุฬาฯ

6.5 งานออกร้าน

The Thai Red Cross fair is usually held in January.

งานกาชาดมักจะจัดในเดือนมกราคม

7. figure (n.)

7.1 ตัวเลข

Her income is in six figures.

รายได้ของเธอเป็นตัวเลขหกหลัก

7.2 จำนวน

According to the research, there are high unemployment figures.

จากผลการวิจัย มีจำนวนคนตกงานสูง

7.3 รูปร่าง

She is doing exercises to improve her figure.

เธอออกกำลังกายเพื่อให้รูปร่างดีขึ้น

7.4 บุคคลสำคัญในแขนงใดแขนงหนึ่ง

The late President Yitzhak Rabin was one of the leading political figures of this country.

อดีตประธานาธิบดี ยิตซัค ราบิน ผู้ล่วงลับเป็นบุคคลสำคัญทางการเมือง คนหนึ่งในประเทศนี้

8. host (n.)

8.1 เจ้าภาพ

Since his father was still abroad, he acted as host at the dinner party.

เพราะว่าพ่อของเขายังอยู่ต่างประเทศ เขาก็เลยต้องเป็นเจ้าภาพงานเลี้ยงอาหารเย็น

8.2 พิธีกรรายการวิทยุ, โทรทัศน์

Jack is a famous talk show host.

แจ๊คเป็นพิธีกรรายการพูดที่มีชื่อเสียง

8.3 ประเทศเจ้าภาพ

Thailand was the host country for the World Bank meeting in 1991.

ประเทศไทยเป็นประเทศเจ้าภาพในการประชุมธนาคารโลกในปี ค.ศ. 1991

9. ill (adj.)

9.1 ป่วย

David was ill when he returned from upcountry.

เดวิดป่วยเมื่อเขากลับมาจากต่างจังหวัด
เมื่อใช้ในความหมายอื่นๆ นอกจากป่วย

9.2 There's a lot of ill feeling

(= jealousy, anger, etc.) about her being promoted.

มีการอิจฉา ริษยาเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เลื่อนตำแหน่ง

9.3 If a black cat crosses your path, it's

considered ill omen.

ถ้าแมวดำวิ่งตัดหน้าไปถือว่าเป็นลางร้าย (โชคร้าย)

10. man (n.)

10.1 คน (ทั้งผู้หญิง ชาย)

Any man could do that.

ใคร ๆ ก็ทำได้

1.2 มนุษย์ / มนุษยชาติ

Man is mortal.

มนุษย์ไม่เป็นอมตะ (มนุษย์ทุกคนต้องตาย)

1.3 ผู้ชาย

She behaves like a man.

เธอประพฤติตัวราวกับผู้ชาย

1.4 สามี

They are man and wife.

เขาเป็นสามีภรรยา

11. operation (n.)

11.1 ปฏิบัติการ

U.S. soldiers performed important military operations in Bosnia.

ทหารสหรัฐฯ ปฏิบัติการทางทหารครั้งสำคัญที่บอสเนีย

11.2 การผ่าตัด

The surgeon is performing a minor operation on her hand.

ศัลยแพทย์กำลังผ่าตัดเล็กที่มือของเธอ

11.3 ส่วนใน (into) operation หมายถึง กำลังดำเนินการ หรือ กำลังใช้

When does the new traffic law come into operation?

เมื่อไหร่กฎหมายจราจรจะออกใช้

12. to run (v.)

12.1 รับผิดชอบ / ดูแล / จัดการ

She runs the household.

เธอดูแลบ้าน

12.2 เลื้อย

The vine runs over the porch.

เถาองุ่นเลื้อยไปตามระเบียง

12.3 กำลังทำงาน

The engine is running.

เครื่องจักรกำลังทำงาน

12.4 ไหล

Tears were running his face.

น้ำตาไหลอาบหน้าเขา

12.5 สี (ตก) ของเหลว (ละลาย) เพราะความร้อนหรือน้ำ

If a dye is nonfast, the colour will run when the material is washed.

ถ้าสีย้อมไม่ติด เมื่อนำไปซักสีก็จะตก

13. sentence (n.)

13.1 ประโยค

The structure of this sentence is awkward.

โครงสร้างของประโยคนี้น่าพิกล

13.2 การตัดสินลงโทษ

The sentence was three years in prison and
a fine of 100,000 baht.

การตัดสินลงโทษ คือ จำคุก 3 ปี และปรับเป็นเงิน 1 แสนบาท

14. subject (n.)

14.1 หัวข้อ

He tried to change the subject of the conversation
from politics to sport.

เขาพยายามเปลี่ยนหัวข้อการสนทนาจากเรื่องการเมืองเป็นกีฬา

14.2 วิชา

Chemistry is my favorite subject

เคมีเป็นวิชาที่ฉันชอบมาก

14.3 พลเมืองของประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

He denied that he is a British subject.

เขาปฏิเสธว่าไม่ได้เป็นพลเมืองอังกฤษ

15. table (n.)

15.1 ตาราง

The figures in the table show the decrease
in this year's profits.

ตัวเลขในตารางแสดงให้เห็นผลกำไรที่ลดลง

15.2 สารบัญ

The table of contents shows the different parts
into which the book is divided.

สารบัญจะแสดงถึงส่วนต่าง ๆ ตามที่หนังสือแบ่งไว้

15.3 สำนวน under the table (of money) เงินสินบน เงินใต้โต๊ะ

They offered me one million under the table

if I would vote against the government's plans.

เขาดิตลินบนฉันเป็นจำนวนเงิน 1 ล้านบาท ถ้าฉันออกเสียง
คัดค้านแผนการของรัฐบาล²

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อแสดงข้อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการแปลในหลายๆ มุม และ จากสิ่งที่ผู้เรียนรู้อ่านศึกษามาตั้งแต่บทที่ 1-12 ก็คงมองเห็นปัญหาและจุดบกพร่องที่เกิดจากการแปลและกระบวนการแปลที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ทำให้สะท้อนถึงความสามารถและความเข้าใจในกระบวนการแปลที่ผู้แปลมีประสบการณ์และได้เรียนรู้ทุกขั้นตอน แต่นั่น ไม่ได้หมายความว่า ทุกปัญหาไม่สามารถแก้ไขได้ ถ้าผู้แปลเรียนรู้ข้อบกพร่องและปัญหาที่เกิดจากการแปลที่ผู้แปลได้ลงมือแปลเอกสารหรือข้อความในภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 แล้วมีความรู้สึก ว่า ข้อความบางส่วนที่ตนเองแปลออกมานั้นยังไม่สวยไม่เป็นธรรมชาติ ผู้แปลควรกลับมาหาคำว่า การแปลมีปัญหาและข้อผิดพลาดอย่างไร ผู้เขียนเรียบเรียงจึงขอยกตัวอย่างข้อเขียนในประเด็นนี้ต่ออีกนิดเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจเพิ่มเติมในประเด็นข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการแปลคือว่า³... ขอเริ่มที่ปัญหาที่หลายคนมักสงสัย แปลบทความอย่างไรให้เข้าใจง่าย จริงๆ แล้วการแปลบทความเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่ทำไม่ได้ ถ้ารู้วิธีการที่ถูกต้องก็จะช่วยให้แปลภาษา หรือแปลบทความ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น วันนี้ขอเสนอเคล็ดลับแปลบทความ ให้เข้าใจง่ายมาให้คุณท่านอ่านและทำความเข้าใจ ดังนี้

1. อ่านต้นฉบับทั้งหมดอย่างคร่าวๆ เพื่อทำความเข้าใจก่อน คือว่า ก่อนอื่นเลย เมื่อได้ต้นฉบับมาแล้ว สิ่งแรกที่เราอยากแนะนำคือให้อ่านต้นฉบับทั้งหมดให้เข้าใจก่อน ไม่จำเป็นต้องแปลละเอียด หรือแปลทุกคำ แต่เป็นการอ่านแบบเร็วๆ ให้เข้าใจใจความหลักของเนื้อเรื่องเสียก่อน เพื่อให้เราเห็นภาพรวมว่า ต้นฉบับหรือว่าบทความที่เรา กำลังจะแปลนั้นกำลังพูดถึงเกี่ยวกับเรื่องอะไรเป็นหลัก เราจะได้ไม่หลงทางในระหว่างที่แปลงาน

2. ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ – ภาษาอังกฤษ คือว่า เพื่อให้เข้าใจมากขึ้นบทความหรือต้นฉบับบางเรื่อง การรู้แค่ความหมายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยอาจจะยังไม่พอ เราจำเป็นต้องรู้ความหมายแบบภาษาอังกฤษด้วย การใช้พจนานุกรมแบบภาษาอังกฤษ – ภาษาอังกฤษจะช่วยให้เราเข้าใจความหมายและบริบทการใช้คำได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น ช่วยให้เราแปลได้ถูกต้องตามความมาก ลดความผิดพลาดในการแปลบทความได้

² <https://www.gotoknow.org/posts/576900>, Accessed: 18/04/2021.

³ <https://www.firstchoicetranslation.com/how-to-translate-article-make-it-easy-and-solution-tips>, Accessed: 12/09/2021.

3. ศัพท์เฉพาะทางเพิ่มเติม คือว่า บางครั้งความยากในการแปลบทความ ก็คือ ต่อให้ค้นหาคำศัพท์ที่เราไม่รู้ความหมายในพจนานุกรมก็อาจจะไม่ใช่ความหมายที่แท้จริง ทำให้เกิดความผิดพลาดในการแปลได้ เพราะคำศัพท์บางคำเป็นคำศัพท์เฉพาะค่ะ หากใช้ในบริบทที่ต่างกัน หรือในวงการที่ต่างกัน ก็จะมีความหมายที่แตกต่างจากความหมายทั่วไป ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องศึกษาคำศัพท์เฉพาะทางในแวดวงต่างๆ เพิ่มเติม เช่น คำศัพท์เฉพาะในด้านวิศวกรรม การตลาด การเงิน การบัญชี หรือกฎหมาย เป็นต้น

4. แปลเสร็จแล้วนำมาเรียบเรียงภาษาอีกครั้ง

เมื่อแปลบทความเสร็จเรียบร้อยแล้วขั้นตอนต่อไปที่ไม่ควรข้ามเลยก็คือ การเรียบเรียงภาษาอีกครั้ง ปัญหาใหญ่ ไม่แพ้เรื่องความหมายของคำศัพท์ หรือไวยากรณ์ก็คือการใช้ภาษาที่ยังไม่ค่อยสละสลวย ทำให้อ่านเข้าใจยากและยังไม่ดึงดูดความสนใจจากคนที่อ่านบทความของเรา วิธีแก้ไขก็คือ ให้นำงานแปลบทความ มาอ่านทวนอีกรอบและเรียบเรียงภาษาให้สละสลวยมากยิ่งขึ้น

5. ตรวจสอบงานแปลให้เรียบร้อย คือว่า สุดท้าย เมื่อเราเรียบเรียงงานแปลบทความเรียบร้อยแล้ว ก็อย่าลืมตรวจสอบงานแปลให้เรียบร้อยอีกครั้งนะคะ เพื่อเช็คความถูกต้องของการแปลภาษา และตรวจทางคำผิด หรือคำสะกดผิดด้วย หากเราปล่อยให้มีความผิดพลาดในเอกสารของเรา ก็จะทำให้ผู้อ่านเห็นถึงความไม่มีความเป็นมืออาชีพของเราได้

2. ปัญหาเพิ่มเติมและแนวทางการแก้ไข

ปัญหาแปลที่มักพบบ่อยคือว่า...

ทุกคนได้รู้เคล็ดลับการแปลบทความให้เข้าใจง่ายขึ้นไปแล้ว ต่อไปมาปัญหาแปลที่มักพบเจอบ่อย ทำไมเราถึงต้องรู้เรื่องนี้ไว้ เพราะว่าการแปลบทความแล้วอ่านเข้าใจยาก ก็มีสาเหตุมาจากปัญหาการแปลที่เรามองไม่เห็น ถ้าเรามองเห็นปัญหา ก็จะช่วยให้งานแปลของเราสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น ว่าแต่ปัญหาแปลบทความที่มักพบบ่อยมีอะไรบ้าง แล้วควรจะแก้ไขอย่างไรดี วันนี้เรามีคำตอบ

1. ปัญหาเรื่องไวยากรณ์

เรื่องของไวยากรณ์มีความสำคัญมากในการแปล หากแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษแน่นอนว่าเราต้องแปลออกมาเป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ด้วย เพื่อสามารถสื่อสารให้คนต่างชาติเข้าใจได้มากขึ้น ในขณะเดียวกัน หากเราแปลบทความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ก็จำเป็นต้องรู้และเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วย เพราะไวยากรณ์เองก็ส่งผลในเรื่องของความหมายที่แตกต่างกันได้ด้วย

วิธีการแก้ไข เรียนรู้เรื่องไวยากรณ์เพิ่มมากขึ้น จากหนังสือหลักไวยากรณ์ หรืออีกวิธีหนึ่งก็คือ ศึกษาเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์เพิ่มเติม ให้รู้สึกและเข้าใจอย่างถ่องแท้มากยิ่งขึ้น แต่ถ้าหากไม่มีเวลาในการทบทวนหรือเรียนรู้เพิ่มเติม อาจจะขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาให้เขาตรวจทานงานเราอีกครั้งก็จะช่วยให้เราแปลงานได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2. ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ที่แท้จริง

อีกหนึ่งปัญหาที่พบบ่อยและมักจะทำให้เราไปต่อไม่ได้ก็คือ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ค่ะ บางคำก็ไม่มีคำแปลอยู่ในพจนานุกรมทั่วไป หรือไม่ก็บางคำมีความหมายแฝง หรือเป็นคำเฉพาะในแวดวงต่างๆ ซึ่งเวลาจะแปลต้องดูให้เหมาะสมกับบริบทของคำๆ นั้น เมื่อเราไม่รู้ความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์ ก็จะเป็นอุปสรรคในการแปลบทความของเรา ทำให้แปลต่อไม่ได้ ไม่รู้จะแปลออกมาเป็นคำอะไร หรือส่งผลให้แปลบทความออกมาผิดความหมายได้

วิธีการแก้ไข ศึกษาคำศัพท์เฉพาะมากขึ้นโดยการค้นคว้าเพิ่มเติมในพจนานุกรม คำศัพท์เฉพาะทาง หรือสอบถามผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญในด้านภาษาเพิ่มเติม

3. แปลความหมายผิดบริบท

การแปลบทความ ไม่ใช่แค่รู้คำนี้แปลว่าอะไร แล้วสามารถใช้คำนั้นได้เลย เพราะเราต้องดูบริบทด้วย เพราะบริบทที่แตกต่างกัน อาจจะมีคำที่มีความหมายที่ต่างกันค่ะ รวมถึงระดับการใช้ภาษาด้วย การเข้าใจบริบทโดยรวมของบทความจะช่วยให้เราใช้ภาษาได้ถูกระดับ สื่อความหมายได้ถูกต้อง และตรงความหมายได้มากยิ่งขึ้น แต่ถ้าเราแปลความหมายผิดบริบท อาจจะทำให้คนอื่นเข้าใจเนื้อเรื่องผิดไปจากความเป็นจริงได้

วิธีการแก้ไข อย่าเน้นดูแค่ความหมายแต่ละคำอย่างเดียว แต่ต้องอ่านประโยคทั้งหมด หรืออ่านคำอื่นๆ ในบทความนั้นด้วย เพื่อให้เราเข้าใจบริบทของบทความมากยิ่งขึ้น

4. ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

เอกสารบางอย่างก็มีความเฉพาะเจาะจง รู้แค่ความหมายของคำศัพท์อย่างเดียวไม่พอค่ะ แต่ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ด้วย อย่างเช่น ถ้าแปลบทความเกี่ยวกับกฎหมาย ก็จำเป็นต้องรู้คำศัพท์ที่ใช้ในแวดวงกฎหมายด้วย เพื่อที่จะแปลออกมาได้อย่างถูกต้อง และมีความสละสลวย

วิธีการแก้ไข ศึกษาความรู้เฉพาะทางในแต่ละแวดวงเพิ่มเติม หรือหากจำเป็นต้องแปลบทความนั้นโดยเร็ว ไม่อยากเสียเวลาในการศึกษาเพิ่ม แนะนำว่าควรศึกษาผู้เชี่ยวชาญในแวดวงนั้นๆ ก็จะช่วยเราได้เช่นกัน

5. ใช้ภาษาไม่สละสลวย

ความยากของการแปลงานอีกหนึ่งเรื่องก็คือ การใช้สำนวนภาษาในการแปลให้สละสลวย การแปลตรงตัวมากเกินไป อาจทำให้งานแปลออกมามีภาษาไม่สละสลวย อ่านเข้าใจยาก บางทีแปลได้ถูกต้องตามความหมายหมดเลย แต่พออ่านดูแล้ว กลับไม่เข้าใจ หรือรู้สึกว้า ภาษายังไม่สละสลวยเท่าที่ควร หากคุณอ่านงานแปลแล้วรู้สึกอย่างนี้ เป็นไปได้ว่ากำลังเจอปัญหาเรื่องการเรียบเรียงภาษาให้สละสลวย

วิธีการแก้ไข ควรอ่านหนังสือให้เยอะมากขึ้นกว่าเดิม เพราะหนังสือจะช่วยให้เราได้ซึมซับการใช้สำนวนภาษาที่สวยงาม รวมถึงช่วยเพิ่มคลังคำและรูปประโยคที่มากขึ้นในสมองของเรา ส่งผลให้ผลงานของเราออกมามีสำนวนที่สละสลวยมากยิ่งขึ้น

*นอกจากนั้น มีงานวิจัยเล่มหนึ่งได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นด้วยคือเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย⁴ (An Analysis of Errors and Problems in Translating News Headlines from English into Thai) ของ จิตสุตา ละอองผล กล่าวคือว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดและปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวจากภาษาอังกฤษเป็น

⁴ file:///C:/Users/User/Downloads/152684-Article%20Text-412745-1-10-20181030.pdf, Accessed: 26/08/2021.

ภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความรู้ในการแปลพาดหัวข่าวซึ่งเป็นพาดหัวข่าวที่นำมาจากเว็บไซต์ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และแบบสอบถามปัญหาในการแปลพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการวิเคราะห์ผลพบว่าโครงสร้างที่พบข้อผิดพลาดในการแปลมากที่สุดคือ การใช้ present simple ร่วมกับ past participle โครงสร้างที่พบข้อผิดพลาดในการแปลน้อยที่สุดคือ การละ verb to be โดยสามารถจำแนกข้อผิดพลาดดังกล่าวออกเป็น 3 ประเภทเรียงจากจำนวนมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ (1) การแปลผิดความหมาย พบ 6 ลักษณะ ได้แก่ การเลือกใช้คำและการจับคู่คำไม่ตรงกับความหมาย ส่วนขยาย การสะกดคำประโยคลดรูป กาลและเครื่องหมายวรรคตอน (2) การแปลขาด และ (3) การแปลเกิน สาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบในการแปลนั้นมาจากการขาดความรู้รอบตัว ทักษะทางไวยากรณ์และคำศัพท์ที่เพียงพอ การแปลที่ยึดติดกับต้นฉบับและการขาดความรอบคอบ ในประเด็นปัญหาการแปลพาดหัวข่าว พบว่าผู้แปลมีปัญหาด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด ($\mu=3.63$, $\sigma=0.10$) รองลงมาคือ ด้านความรู้รอบตัว ($\mu=3.38$, $\sigma=0.24$) และ ด้านคำศัพท์และสำนวน ($\mu=3.36$, $\sigma=0.73$) ตามลำดับ

คำแปลเป็นภาษาอังกฤษของบทคัดย่อว่า...

The study aimed to analysis errors and problems in translating news headlines from English into Thai. The sample group consisted of 42 second year students majoring in English at the Faculty of Humanities and Social Sciences, YalaRajabhat University during the second semester of the 2017 academic year. The research instruments were English news headlines, which were chosen from the website of the Bangkok Post and a questionnaire to find out their translation problems. The analytical data was presented in percentages, frequency, mean and standard deviation. The results revealed that the most frequent errors were found in translating the headlines using present simple and past participle together while the least frequent errors were found in translating the headlines where the 'verb to be' was omitted. The error categories in respectively included (1) mistranslation which covered six aspects: word choices and mismatching of words and their meanings, modifiers, misspelling, reduced clauses, tenses and punctuation marks, (2) under translation, and (3) over translation. The causes of these errors were the students' limited background knowledge, inadequate grammatical and vocabulary skills, substantive adherence to the source language and

carelessness. It was also found that the problems in the translation of headlines were grammatical structures ($\mu=3.63$, $\sigma=0.10$), background knowledge ($\mu=3.38$, $\sigma=0.24$) and vocabulary ($\mu=3.36$, $\sigma=0.73$).

..... The End of Chapter 13

บทที่ 14
แบบทดสอบหลังการศึกษาหลักการ
และกระบวนการแปลจากบทที่ 1 ถึงบทที่ 13
ตามเนื้อหาสาระเพื่อความเข้าใจ
พร้อมเฉลยคำตอบ

สำหรับบทที่ 14 นี้เป็นการทดสอบเมื่อผู้ศึกษาและผู้อ่านหนังสือ การแปลเพื่อการสื่อสาร เล่มนี้แล้ว เพื่อให้ทุกท่านได้รวบรวมความรู้ความเข้าใจและสิ่งที่ได้ศึกษา มาในเนื้อหาสาระสำคัญตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 13 ที่ผู้เขียนและเรียบเรียงกำหนดเป็น เรื่องราวในแต่ละเรื่องเกี่ยวข้องกับหลักการแปล แนวคิดและการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแนวใหม่ ทฤษฎีการแปลและภาษา ประวัติความเป็นมาของการแปลที่ เชื่อมโยงกับอารยธรรมเก่าแก่ของประเทศต่างๆ ในยุคสงครามโลก และ กระบวนการ แปลคำและประโยคต่างๆ ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้แปลทั้งหลายที่ไม่สามารถผลิต งานแปลหรือวรรณกรรมที่เป็นงานแปลออกมาได้อย่างสม่ำเสมอ จากการศึกษาจะ พบว่า งานแปลที่เป็นงานระดับดีมาก หรือ ดีที่สุด หรือ งานแปลในยุคใหม่ๆ ค่อนข้าง ล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ แต่ก็มีระบบเทคโนโลยีระดับสูงเข้ามาช่วยแล้วในยุคปัจจุบัน และนักแปลก็ได้นำเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้เข้ามาช่วยในงานแปล

ดังนั้น งานแปลในยุคหลังๆ จึงมีการใช้ภาษาค้นหาค้นคว้าทันสมัยและมีลักษณะการ ถ่ายทอดสำนวนภาษาร่วมสมัยได้ดีและการอ่านมีความเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น แต่ขณะเดียวกัน งานแปลที่ออกมาอาจจะมีส่วนภาษาที่เปลี่ยนไปจากต้นฉบับค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผล

ที่ว่า ผู้แปลต้องการสื่อสารไปยังคนรุ่นใหม่ให้มากขึ้นเป็นการเผยแพร่เรื่องราวของโลกสู่คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้เรื่องราวทั้งหลายได้อย่างรวดเร็วและทันต่อโลก สิ่งเหล่านี้ถ้าจะเป็นผลดีต่องานแปลและการส่งเสริมอาชีพการแปลเอกสารหรือผู้ที่ทำงานด้านการแปลก็จะมีการพัฒนากระบวนการแปลใหม่ออกมาให้เห็นเรื่อยๆ และ การศึกษาค้นคว้าหลักการและทฤษฎีการแปลใหม่ก็จะมีมากยิ่งขึ้นต่อไป

แบบฝึกหัดที่ 1

คำสั่ง จงเติมข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้อง และสมบูรณ์

1. การเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เริ่มกระทำการกันจริงจังในสมัย
รัชการที่.....¹.....แห่งกรุงรัตนโกสินทร์
2. ตามหลักฐานเกี่ยวกับการแปลของประเทศทางตะวันตก ปรากฏว่าการแปล
เริ่มขึ้นในสมัย.....².....
3. สถาบันที่ตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาการใช้ภาษาให้เหมาะสมและถูกต้อง.....³.....
4. ในระยะแรกมีการปฏิรูปทางการศึกษา จะด้วยเหตุผลอันใดไม่ทราบ
นอกจากวิชาภาษาไทยแล้ว วิชาอื่นจะสอนเป็นภาษา.....⁴.....หมด

แบบฝึกหัดที่ 2

คำสั่ง จงกาเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่เห็นว่า ถูก และ หน้า x ข้อความที่เห็นว่า ผิด

- 1. การแปลเป็นการถ่ายทอดภาษาวัฒนธรรม และสื่อความคิดจากภาษาหนึ่ง
ไปสู่อีกภาษาหนึ่ง⁵
- 2. ผู้แปลจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เป็นอย่างดี ทั้งภาษากำเนิดของตนเองและ
ภาษาที่แปลถ่ายทอด⁶

¹ คำตอบคือ... รัชกาลที่ 4

² คำตอบคือ...สมัยกรีกเป็นศูนย์กลางอารยธรรมของตะวันตก โดยนักแปลชื่อ Catullus และ Cicere เป็นชาวละตินได้แปลภาษากรีกเป็นภาษาละติน ต่อมาเมื่อโรมันเจริญขึ้นเป็นมหาอาณาจักรก็ได้มีการแปลเป็นหนังสือจากภาษาละตินกลับเป็นภาษากรีก ประมาณพุทธศตวรรษที่ 13 - 14 อาหรับรุ่งเรืองขึ้นมาได้มีครูแปลเรื่องของ Aristotle Plato Galen และ Hippocrates เป็นภาษาอาหรับ

³ คำตอบคือ...ตามหลักภาษาและการสื่อสาร

⁴ คำตอบคือ...ภาษาอังกฤษ

⁵ คำตอบคือ...ถูกต้อง

⁶ คำตอบคือ... ผิด

- 3. การเรียบเรียง การดัดแปลง และการตัดเติมเสริมต่อข้อความที่แปลออกมา
นั้น ถือว่าเป็นการแปลเช่นกัน⁷
- 4. การแปลชื่อเฉพาะจำเป็นต้องระมัดระวังที่สุดควรจะวงเล็บกำกับไว้ด้วยจะดี⁸
- 5. การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จะต้องเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม
กับบุคคลด้วย⁹

แบบฝึกหัดที่ 3

คำสั่ง จงแปลประโยคภาษาอังกฤษต่อไปนี้ให้เป็นภาษาไทย

1. Here they kept their horses and fasted.¹⁰
2. The road to the cemetery was lined with people.¹¹
3. Animals took up their quarters in the forest.¹²
4. Young architects on the project started work as pullers.¹³
5. Oh yes, detail is always important when you need money.¹⁴
6. Edgar was a wise king.¹⁵
7. Human is the most intelligent animal.¹⁶
8. Children are going to school.¹⁷
9. Children are running at the playground.¹⁸
10. He used to be a cowboy.¹⁹
11. She is making up her face in front of the looking glass.²⁰

⁷ คำตอบคือ...ถูกต้อง

⁸ คำตอบคือ...ถูกต้อง

⁹ คำตอบคือ...ถูกต้อง

¹⁰ คำตอบคือ...ที่นี่พวกเขาเลี้ยงม้าและอดอาหาร

¹¹ คำตอบคือ... ถนนไปสู่สถานเต็มไปด้วยผู้คน

¹² คำตอบคือ...สัตว์เข้ามาอยู่ในป่า

¹³ คำตอบคือ... สถาปนิกรุ่นเยาว์เริ่มโครงการเป็นผู้ดึง

¹⁴ คำตอบคือ...ใช่ รายละเอียดมีความสำคัญเสมอเมื่อคุณต้องการเงิน

¹⁵ คำตอบคือ...เอ็ดการ์เป็นราชาที่ฉลาด

¹⁶ คำตอบคือ...มนุษย์เป็นสัตว์ที่ฉลาดที่สุด

¹⁷ คำตอบคือ...ลูกไปโรงเรียน

¹⁸ คำตอบคือ...เด็กๆ วิ่งเล่นที่สนามเด็กเล่น

¹⁹ คำตอบคือ...เขาเคยเป็นคาวบอย

²⁰ คำตอบคือ... เธอกำลังทำหน้าของเธออยู่หน้ากระจกมอง

12. She is one of the famous actresses.²¹
13. Yesterday, there were ten attendants in my class.²²
14. To be a musician is not an easy job.²³
15. This chair is made of wood.²⁴
16. A fog jumped into the water.²⁵
17. Milk is one of the nutrition.²⁶
18. Beauty can bring about the sorrow.²⁷
19. Poverty is the protagonist in the body of antagonist.²⁸
20. Wisdom is the sharpest weapon.²⁹

แบบฝึกหัดที่ 4

คำสั่ง จงแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษ

๑. มาลีตัดสินใจให้หมอฉีดวัคซีนให้เด็กๆ³⁰
๒. โรงเรียนอยู่ใกล้บ้านคุณมากไหมคะ?³¹
๓. สูดานักร้องที่มีชื่อเสียง³²
๔. มีคนรอพบคุณอยู่คนหนึ่ง³³
๕. คุณเห็นปากกาของดิฉันบ้างไหม?³⁴

²¹ คำตอบคือ...เธอเป็นหนึ่งในนักแสดงที่มีชื่อเสียง

²² คำตอบคือ...เมื่อวาน มีนักเรียนสิบคนในชั้นเรียนของฉัน

²³ คำตอบคือ...การเป็นนักดนตรีไม่ใช่เรื่องง่าย

²⁴ คำตอบคือ... เก้าอี้ตัวนี้ทำจากไม้

²⁵ คำตอบคือ...หมอกกระโดดลงไปใต้น้ำ

²⁶ คำตอบคือ... นมเป็นหนึ่งในสารอาหาร

²⁷ คำตอบคือ...ความสวยงามมาซึ่งความทุกข์

²⁸ คำตอบคือ...ความยากจนเป็นตัวชูโรงในร่างของศัตรู

²⁹ คำตอบคือ... ปัญญาเป็นอาวุธที่เฉียบคมที่สุด

³⁰ คำตอบคือ... Malee decided to let the doctors vaccinate the children.

³¹ คำตอบคือ... Is the school very close to your home?

³² คำตอบคือ... Suda is a famous singer.

³³ คำตอบคือ... There is someone waiting to meet you.

³⁴ คำตอบคือ... Have you seen my pen?

แบบฝึกหัดที่ 5

คำสั่ง จงแปลประโยคโฆษณาภาษาไทยต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษ³⁵

ขายด่วน

มาสด้า 626
ใช้งานเล็กน้อยเพียง 6 เดือนเท่านั้น
10,000 กิโลเมตร สภาพดีทุกอย่าง
มีเครื่องปรับอากาศที่ติดตั้งจากโรงงาน
มีวิทยุ และพ่นสีกันสนิมช่วงล่างด้วย
220,000 บาท

The Paprer Readers
มิถุนายน 2542

³⁵ คำตอบคือ...

Quick sale

Mazda 626

There is only an excuse for 6 months.10,000 everything good
 have espionage, There is a radio and rust-proof spray paint as well.
 220,000 baht, paper reader June 1999

แบบฝึกหัดที่ 6

คำสั่ง จงแปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย³⁶

Portable radio

This versatile portable features AM
and FM reception
as well as overseas short - wave
listening with highly
sensitive 3- band radio.

The Paper Readers,
October, 2542

แบบฝึกหัดที่ 7

คำสั่ง จงแปลข้อความต่อไปนี้ให้เป็นภาษาไทย³⁷

When after your bath, with wet hair spread on your
shoulders, you walked through the shadow of the
Champa tree to the little court, where you say your
prayers, you would notice the scent of the flower, but
not know that it came from me.

³⁶ คำตอบคือ ... วิทย์พกพา

คุณสมบัติพกพาอเนกประสงค์นี้ AM และรับสัญญาณ FM
เช่นเดียวกับกระยะสั้นในต่างประเทศ - wave
ฟังด้วยความเต็มใจ
วิทยุ 3 วงที่ละเอียดอ่อน

The Paper Readers, ตุลาคม 2542

³⁷ คำตอบคือ ...

หลังจากอาบน้ำเสร็จ ผมเปียกก็ปาดไหล่
คุณเดินผ่านเงาของต้นจำปาไปยังสนามเล็ก ๆ
ที่ที่คุณอธิษฐาน คุณจะสังเกตเห็นกลิ่นของดอกไม้
แต่ไม่รู้ว่ามีมาจากฉัน

แบบฝึกหัดที่ 8**คำสั่ง** จงแปลข้อความนี้เป็นภาษาอังกฤษ³⁸

ผมยืนกลองกำมะหยี่ให้แม่ “ ฝันของแม่ ” ผมบอก มือของแม่สั่นระริก “ คุณคะ ” แม่บอกพ่อ “ ช่วยฉันหน่อย ฉันออกจะเงอะงะเสียจริง ” พ่อเปิดกล่องและ พิมพ์ “ นี่คุณสวยจัง ” แม่ลูบหัวผม ต่างหูถูกหมุนใส่เข้าที่ “ ฉันดูยังงี้ บ้างคะ ” แม่ถามเราพ่อลูกบอกว่า “ สวย ” แม่ไม่สามารถบอกได้หรอก นัยน์ตาของแม่บอดมาหลายปีแล้ว

จาก “ ฝันที่เป็นจริง ”
ของ จิม บิชอป

แบบฝึกหัดที่ 9**คำสั่ง** จงแปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยตามโครงสร้างของ Present Tense 4

ต้นฉบับ/ประโยคต้น	ความหมาย
1. The computers work every day.	 ³⁹
2. She and he are talking about you.	 ⁴⁰
3. My phone has been here in the morning.	 ⁴¹

³⁸ คำตอบคือ... I handed a box of velvet to my mother. “Mom's dream,” I said, her hands trembling. “Mother,” Mom told Dad, “help me, I'm really clumsy.” Dad opened the box and muttered, “You're so beautiful.” Mom. He patted my head, the earring was spun. “How do I look?” asked the mother. My father and son said “beautiful.” Mom couldn't tell. The eyes of the blind mother for many years.

From "Dreams Come True"
of Jim Bishop

³⁹ คำตอบคือ... Present Simple Tense

⁴⁰ คำตอบคือ... Present Continuous Tense

⁴¹ คำตอบคือ... Present Perfect Tense

4. They have been seeing the animals.	 ⁴²
---------------------------------------	---------------------------

แบบฝึกหัดที่ 10

คำสั่ง จงแปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยตามโครงสร้างของ Past Tense 4

ต้นฉบับ/ประโยคต้น	ความหมาย
1. The cars stopped on the road.	 ⁴³
2. Men and women were cleaning the room.	 ⁴⁴
3. The children had played together.	 ⁴⁵
4. Students had been looking the words.	 ⁴⁶

แบบฝึกหัดที่ 11

คำสั่ง จงแปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยตามโครงสร้างของ Future Tense 4

ต้นฉบับ/ประโยคต้น	ความหมาย
1. Teachers will teach by online.	 ⁴⁷
2. The students will be learning by online.	 ⁴⁸

⁴² คำตอบคือ... Present Perfect Continuous Tense

⁴³ คำตอบคือ... Past Simple Tense

⁴⁴ คำตอบคือ... Past Continuous Tense

⁴⁵ คำตอบคือ... Past Perfect Tense

⁴⁶ คำตอบคือ... Past Perfect Continuous Tense

⁴⁷ คำตอบคือ... Future Simple Tense

⁴⁸ คำตอบคือ... Future Continuous Tense

3. My dogs will have eaten the food.	 ⁴⁹
4. Pen will be kept in the box.	 ⁵⁰

แบบฝึกหัดที่ 12

คำสั่ง จงแปลคำศัพท์ดังต่อไปนี้

ข้อ	คำต้น	ชนิดของคำต้น	ความหมาย
1	Abacus ⁵¹		
2	Abandon ⁵²		
3	Ability ⁵³		
4	Able ⁵⁴		
5	Aboard ⁵⁵		
6	Accept ⁵⁶		
7	Access ⁵⁷		
8	Accident ⁵⁸		
9	Account ⁵⁹		

⁴⁹ คำตอบคือ... Future Perfect Tense

⁵⁰ คำตอบคือ... Future Perfect Continuous Tense

⁵¹ คำตอบคือ... Abacus เป็นคำนาม (noun) แปลว่า ลูกคิด

⁵² คำตอบคือ... Abandon เป็นคำกริยา (verb) แปลว่า ละทิ้ง ทอดทิ้ง

⁵³ คำตอบคือ... Ability เป็นคำนาม (noun) แปลว่า ความสามารถ

⁵⁴ คำตอบคือ... Able เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) แปลว่า สามารถ

⁵⁵ คำตอบคือ... Aboard เป็นคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) และ คำบุรพบท (preposition) แปลว่า บน หรือ ใน

⁵⁶ คำตอบคือ... Accept เป็นคำกริยา (verb) แปลว่า รับเอา

⁵⁷ คำตอบคือ... Access เป็นคำนาม (noun) แปลว่า การเข้าถึง การไปถึง

⁵⁸ คำตอบคือ... Accident เป็นคำนาม (noun) แปลว่า อุบัติเหตุ เหตุบังเอิญ โดยบังเอิญ

⁵⁹ คำตอบคือ... Account เป็นคำนาม (noun) แปลว่า บัญชี การเล่าเรื่องราวต่าง ๆ การรายงาน การอธิบายถึง

10	Act ⁶⁰		
11	Baby ⁶¹		
12	Black ⁶²		
13	Bake ⁶³		
14	Balance ⁶⁴		
15	Ball ⁶⁵		
16	Band ⁶⁶		
17	Bare ⁶⁷		
18	Basketball ⁶⁸		
19	Bat ⁶⁹		
20	Balloon ⁷⁰		
21	Café ⁷¹		
22	Calculator ⁷²		
23	Cabinet ⁷³		

⁶⁰ คำตอบคือ... Act เป็นคำกริยา (verb) แปลว่า กระทำ แสดง

⁶¹ คำตอบคือ... Baby เป็นคำนาม (noun) แปลว่า เด็กชาย ทารก

⁶² คำตอบคือ... Black เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) แปลว่า ดำ มีดมน สกปรก

⁶³ คำตอบคือ... Bake เป็นคำกริยา (verb) แปลว่า อบ ปิ้ง ตากแห้ง

⁶⁴ คำตอบคือ... Balance เป็นคำกริยา (verb) แปลว่า ทรงตัว สมดุล ถ้าเป็นคำนาม แปลว่า เครื่องชั่ง การทรงตัว

⁶⁵ คำตอบคือ... Ball เป็นคำนาม (noun) แปลว่า ลูกบอล ลูกกลม

⁶⁶ คำตอบคือ... Band เป็นคำนาม (noun) แปลว่า หมู่ พวก วงดนตรี แตรวง แถบสี

⁶⁷ คำตอบคือ... Bare เป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) แปลว่า เปลือยเปล่า ว้างเปล่า เท่านั้น โโล่ง

⁶⁸ คำตอบคือ... Basketball เป็นคำนาม (noun) แปลว่า กีฬาบาสเกตบอล

⁶⁹ คำตอบคือ... Bat เป็นคำนาม (noun) แปลว่า สัตว์ชนิดหนึ่งบินได้ คือ ค้างคาว

⁷⁰ คำตอบคือ... Balloon เป็นคำนาม (noun) แปลว่า ลูกโป่ง เรือเหาะ ถ้าเป็นคำกริยาแปลว่า ลอย พอง

⁷¹ คำตอบคือ... Café เป็นคำนาม (noun) แปลว่า ร้านอาหาร หรือ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม

⁷² คำตอบคือ... Calculator เป็นคำนาม (noun) แปลว่า เครื่องคิดเลข

⁷³ คำตอบคือ... Cabinet เป็นคำนาม (noun) แปลว่า คณะรัฐมนตรี ตู้ใส่สิ่งของทั่วไป

24	Capital ⁷⁴		
25	Cap ⁷⁵		

แบบฝึกหัดที่ 13

คำสั่ง จงตอบคำถามข้างล่างนี้ คือว่า การแปลมีกลุ่มคำส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการแปลอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ คือ กลุ่มคำ 8 ส่วนในภาษาอังกฤษดังนี้

1. Noun มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁷⁶
2. Pronoun มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁷⁷
3. Verb มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁷⁸
4. Adverb มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁷⁹

⁷⁴ คำตอบคือ... Capital เป็นคำนาม (noun) แปลว่า เมืองหลวง

⁷⁵ คำตอบคือ... Cap เป็นคำนาม (noun) แปลว่า หมวกแก๊ป ถ้าเป็นคำกริยา แปลว่า ปกคลุม ปิดบัง

⁷⁶ คำตอบคือ...**Noun** คือคำแสดงถึงชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ เช่น 1. The **dog** runs on the road. 2. **Banana** is in the **box**. 3. It is my **paper**. 4. My **computer** is very nice. 5. **Mr. Tom** will go to meet **Doctor** at **hospital**.

⁷⁷ คำตอบคือ...**Pronoun** คือคำที่นำมาใช้แทนคำนาม เพื่อไม่เกิดการกล่าวซ้ำซากบ่อยๆ เกินไป เช่น 1. **We** see **me**. 2. **She** and **I** will cut the trees in the home. 3. **He** is a smart boy. 4. **They** make the homework by **themselves**. 5. **It** is a phone in **my** room.

⁷⁸ คำตอบคือ...**Verb** คือคำที่ใช้เป็นภาคแสดงของประธาน (คำนาม) ในประโยค เช่น 1. The dog **runs** on the road. 2. Banana **is** in the box. 3. It **is** my paper. 4. My computer **is** very nice. 5. Mr. Tom **will go to meet** Doctor at hospital.

⁷⁹ คำตอบคือ...**Adverb** คือคำที่ใช้ขยายกริยาในประโยคให้มีความถี่มากยิ่งขึ้น เช่น 1. The dog runs on the road **slowly**. 2. Banana **always** is in the box. 3. It **often** is my paper **very nice**. 4. My computer **usually** is very nice. 5. Mr. Tom will go to meet Doctor at hospital **very quickly**.

5. Adjective มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁸⁰
6. Preposition มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁸¹
7. Conjunction มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁸²
8. Interjection มีความหมายอย่างไร ยกตัวอย่างประโยคอังกฤษ 5 ประโยค พร้อมขีดเส้นใต้คำ⁸³

⁸⁰ คำตอบคือ...**Adjective** คือคำขยายคำนาม เช่น 1. A **black** man stands near the **big** building. 2. He is **handsome**. 3. She is **very beauty**. 4. This world is **big**. 5. The **two** students are making homework together.

⁸¹ คำตอบคือ...**Preposition** คือ คำที่ใช้เชื่อมระหว่างคำทั้ง 8 ประการได้แก่ นามกับนาม หรือ นามกับกริยา หรือ กริยากับกริยา หรือ คุณศัพท์กับคำนาม เช่น 1. She is going **to** school. 2. The Morning **of** Sunday is my holiday after I worked **on** Monday **to** Saturday **at** University. 3. Animals and cats live **in** the forest. 4. I put that paper **between** the pens. 5. You and your mother are cooking the food **to** give the monks **in** the morning.

⁸² คำตอบคือ...**Conjunction** คือคำที่ใช้เชื่อมกลุ่มหรือประโยคของภาษาอังกฤษ เช่น 1. You will drink water **or** coffee. 2. She **and** he could do goodness every day. 3. They are sleeping **but** I will write the book. 4. Dr.Tony **and** Mirs Sorry will go back to America next month. 5. We see the cat **and** dog that they are fighting.

⁸³ คำตอบคือ...**Interjection** คือ คำอุทานที่พูดออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจและจะมีเครื่องหมาย “!” แสดงไว้ด้านหลังข้อความ เช่น 1. **Oh!** It is big. 2. **Wow..!** handsome. 3. **What is this? !** 4. **What is that? !** 5. **Who are you? !**

แบบฝึกหัดที่ 14

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. คำว่า “ Word ” คืออย่างไร และ แบ่งเป็นกลุ่มได้กี่กลุ่ม⁸⁴
2. Things ได้แก่ คำที่กล่าวถึงสิ่งมีชีวิตและอาจไม่มีชีวิต ยกตัวอย่างประกอบ 10 คำ⁸⁵
3. Events ได้แก่ คำที่เกี่ยวกับกริยาอาการ กระบวนการต่าง ๆ ยกตัวอย่างประกอบ 10 คำ⁸⁶

⁸⁴ คำตอบคือ ... <https://www.dictionary.com/browse/word>, Accessed: 28/08/21.

“Word” is noun, Word means a unit of language, consisting of one or more spoken sounds or their written representation, that functions as a principal carrier of meaning. Words are composed of one or more morphemes and are either the smallest units susceptible of independent use or consist of two or three such units combined under certain linking conditions, as with the loss of primary accent that distinguishes the one-word *blackbird* (primary stress on “black”, and secondary stress on “bird”) from *black bird* (primary stress on both words). Words are usually separated by spaces in writing, and are distinguished phonologically, as by accent, in many languages.

(used in combination with the first letter of an offensive or unmentionable word, the first letter being lowercase or uppercase, with or without a following hyphen): *My mom married at 20, and she mentions the m-word every time I meet someone she thinks is eligible.* See also f-word, N-word. **words**,

1. speech or talk: *to express one's emotion in words; Words mean little when action is called for.*
2. the text or lyrics of a song as distinguished from the music.
3. contentious or angry speech; a quarrel: *We had words and she walked out on me.* a short talk or conversation: *Marston, I'd like a word with you.* an expression or utterance: *a word of warning.*

⁸⁵ คำตอบคือ... Things ได้แก่ คำที่กล่าวถึงสิ่งมีชีวิตและอาจไม่มีชีวิต เช่น tree, Man, Bag, Elephant, Paper, Computer, book, fish, phone, pen, pencil etc.

⁸⁶ คำตอบคือ... Events ได้แก่ คำที่เกี่ยวกับกริยาอาการ กระบวนการต่างๆ เช่น walk, go, run, sleep, look, cash, catch, do, make, see, kick etc.

4. Abstraction ได้แก่ คำที่บอกให้ทราบถึงคุณสมบัติ และปริมาณ ยกตัวอย่างประกอบ 10 คำ⁸⁷
5. Relations ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคำทั้ง 3 ประเภชข้างต้น ยกตัวอย่างประกอบ 10 คำ⁸⁸

แบบฝึกหัดที่ 15

คำสั่ง จงอธิบายแนวคิดของ สรีรัตน์ ไกรอ่อน ได้กล่าวถึงกระบวนการแปลออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. Intralingual Translation หรือ Rewording เป็นการแปลในภาษาเดียวกัน คือเป็นการทำให้เนื้อความในภาษานั้นเองกระจ่างชัดและเข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือ แปลจากโครงสร้างลึก (Deep structure) เป็นโครงสร้างผิว (face structure) คืออย่างไร⁸⁹
2. Translation Proper คือ การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง คือ อย่างไร⁹⁰

⁸⁷ คำตอบคือ... Abstraction ได้แก่ คำที่บอกให้ทราบถึงคุณสมบัติ และปริมาณ เช่น two, thin, bad, strong, long, short, big, slim, fat, small, black, smart etc.

⁸⁸ คำตอบคือ... Relations ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคำทั้ง 3 ประเภชข้างต้น เช่น to, and, who, that, but, of, between, under, so, after, such as, as, between, because of, until etc.

⁸⁹ คำตอบคือ... Intralingual Translation หรือ Rewording เป็นการแปลในภาษาเดียวกันคือเป็นการทำให้เนื้อความในภาษานั้นเองกระจ่างชัดและเข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือ แปลจากโครงสร้างลึก (Deep structure) เป็นโครงสร้างผิว (face structure) เป็นรูปแบบการแปลที่มีกระบวนการวิเคราะห์โครงสร้างระบบคำและโครงสร้างระบบประโยคค่อนข้างละเอียดมากยิ่งขึ้นในการเลือกสรรคำมาใช้สำนวนแปลที่ต่างๆ ที่เป็นการแปลในภาษาต้นฉบับเดิมเป็นภาษาแปลในต้นฉบับมีทั้งกระบวนการตัดออก เพิ่มเติม และปรับสำนวน เช่น *Buddha's Teaching was used to be the principles of monkhood in Buddhism and lay-followers.* แปลว่า สำนวนที่ 1 คำสอนของพระพุทธเจ้าได้นำไปเป็นหลักปฏิบัติของพระสงฆ์และคฤหัสถ์ สำนวนที่ 2 หลักคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ถูกนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติของพระสงฆ์และสาวกคฤหัสถ์.

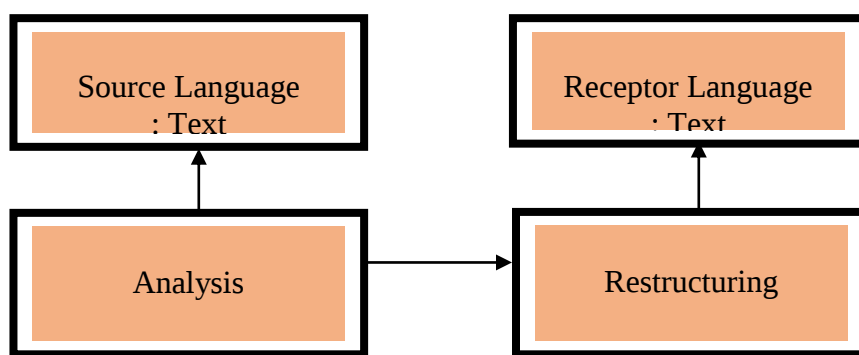
⁹⁰ คำตอบคือ... Translation Proper คือ การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งเป็นการแปลแบบปกติคือการถ่ายทอดภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาฉบับแปลโดยต้องยึดรากประโยคเดิมเป็นแบบ ผู้แปลไม่สามารถปรับเปลี่ยนอะไรมากมายนอกเหนือจากต้นฉบับ เช่น ภาษาไทยว่า...*ครูรอคอยเด็กอยู่ที่หน้าประตูโรงเรียนทุกวัน* แปลว่า...*Teachers wait for the children at the school door every day.*

3. Transmutation คือ การแปลโดยใช้สัญญาณสื่อความหมายคืออะไร⁹¹

แบบฝึกหัดที่ 16

คำสั่ง จงอธิบายโมเดลการแปลของ *Nida and Taber* คือขั้นตอนและกระบวนการแปล⁹²

ไนดาและเทเบอร์ ได้จำลองแบบของกระบวนการแปล ดังนี้

⁹¹ คำตอบคือ... Transmutation คือ การแปลโดยใช้สัญญาณสื่อความหมายเป็นรูปแบบการแปลที่ใช้สิ่งของหรือวจนภาษาในการสื่อสารออกไปยังผู้อ่าน หรือ ผู้รับสาร เช่น *This is the Bus stop.* (การแปลก็อาจจะใช้ป้ายเป็นสัญญาณสื่อสาร) *Car park.* (การแปลก็อาจจะใช้ป้ายเป็นสัญญาณสื่อสาร) *No smoke.* (การแปลก็อาจจะใช้ป้ายเป็นสัญญาณสื่อสาร) โดยส่วนมากแล้วการแปลแบบนี้จะเป็นการส่งสัญญาณอย่างใดอย่างหนึ่งอาจจะใช้การแปลแบบเฉพาะหน้าที่ผู้แปลจะต้องเข้าใจสัญญาณกับภาษาต้นฉบับเป็นอย่างดี

⁹² คำตอบคือ... Model ของ *Nida and Taber* เป็นรูปแบบการถ่ายทอดภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 ตามกระบวนการแปลเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ต้นฉบับ (Source Language) ให้เข้าใจแล้วนำไปสู่กระบวนการแปลภาษาต้นฉบับเป็นภาษาแปลและต้องมรกระบวนการเลือกสรรคำให้เหมาะสมให้สอดคล้องกับภาษาที่ 2 ก่อนจัดเป็นสำนวนภาษาแปลที่เรียกว่า ภาษาที่ 2 (Receptor Language)

แบบฝึกหัดที่ 17

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ภาษาคืออะไร และ มีความสำคัญต่อการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 อย่างไร⁹³
2. ภาษามนุษย์กับภาษาสัตว์มีความแตกต่างกันอย่างไร เพราะเหตุใด⁹⁴
3. คำว่า “ ภาษา ” ในความหมายของการแปลคืออะไร⁹⁵
4. ภาษาที่ 1 กับภาษาที่ 2 มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร⁹⁶
5. “ ภาษา ” ในมุมมองของนักวิจัย หนึ่งฤทัย ลาที ได้ให้คำจำกัดความว่าอย่างไร⁹⁷
6. การแปลได้กำหนดหลักการและกระบวนการวิเคราะห์ภาษาที่ 1 ไปเป็นภาษาที่ 2 มีขั้นตอนอย่างไร⁹⁸
7. อิทธิพลของภาษาต้นฉบับมีต่อภาษาแปลอย่างไร⁹⁹

⁹³ คำตอบคือ... **ข้อ 1** ภาษาคือเครื่องมือของการสื่อสารในสังคมมนุษย์ ที่มีความสำคัญต่อการแปลภาษาที่ 1 และ ภาษา ที่ 2 อันเนื่องด้วยผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจทั้งสองภาษา และ ภาษาทั้งสองจะต้องมีความสอดคล้องกันทั้งความหมายและโครงสร้างในเมื่อผู้แปลต้องการจะถ่ายทอดจะต้องมีความเข้าใจภาษาทั้งสองเป็นอย่างดี

⁹⁴ คำตอบคือ... **ข้อ 2** ภาษามนุษย์และภาษาสัตว์มีความแตกต่างอย่างชัดเจนโดยเฉพาะระบบไวยากรณ์ และระบบความหมาย ด้วยเหตุที่ว่า มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐมีการพัฒนาการเรียนรู้มากกว่าสัตว์ทั่วไป แต่ภาษาสัตว์เป็นระบบปิดไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพียงภาษาตามสัญชาตญาณของสัตว์เท่านั้น

⁹⁵ คำตอบคือ... **ข้อ 3** ภาษาในความหมายของการแปลคือ สัญลักษณ์ของการสื่อสารความหมายระหว่างกลุ่มชนชาติต่างๆ ตามความต้องการของสังคมนั้นๆ

⁹⁶ คำตอบคือ... **ข้อ 4** ภาษาที่ 1 กับ ภาษาที่ 2 มีความเหมือนคือ โครงสร้างและความหมาย ส่วนที่แตกต่างกันคือรูปคำที่แทนลงในภาษาที่ 2

⁹⁷ คำตอบคือ... **ข้อ 5** นักวิจัยได้กล่าวว่า ภาษาเป็นถ้อยคำที่ใช้แทนความหมายในสิ่งต่างๆ เพื่อการถ่ายทอดความหมายจากความรู้สึกรู้สึกที่เรียกว่า การถ่ายทอดภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2

⁹⁸ คำตอบคือ... **ข้อ 6** ขั้นตอนการแปลตามแนวคิดของนักแปลสรุปได้ว่า ผู้แปลต้องเริ่มด้วยการอ่านต้นฉบับทั้งคำและระบบโครงสร้างประโยคอย่างท่องแท้ กระบวนการเปลี่ยนแปลงภาษาในเบื้องต้นก่อนจะเข้าสู่กระบวนการเลือกสรรคำใช้ภาษาแปลในขั้นตอนสุดท้ายที่เรียกว่า ภาษาที่ 2

⁹⁹ คำตอบคือ... **ข้อ 7** ภาษาต้นฉบับนั้นถือว่าสำคัญมาก ๆ ที่ผู้แปลจะต้องเรียนรู้และเข้าใจบริบทเชิงวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับด้วย เพราะการเข้าใจต้นฉบับจะทำให้ง่ายต่อการเลือกคำในภาษาที่ 2 ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น เพราะถ้าผู้แปลแปลไม่สอดคล้องกับต้นฉบับถือว่าการแปลผิด การแปลที่ดีนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกันทั้งต้นฉบับและฉบับภาษาแปล

8. ผู้แปลที่ดีจะต้องมีองค์ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมทางภาษาอย่างไร¹⁰⁰
9. ภาษาที่ควรยึดเป็นแบบอย่างของการแปลของผู้แปลคือภาษาอย่างไร¹⁰¹

แบบฝึกหัดที่ 18

คำสั่ง จงอธิบายประโยคเหล่านี้และพร้อมยกตัวอย่างข้อความภาษาอังกฤษมาประกอบอย่างน้อยประโยค

ละ 2-3 ตัวอย่าง

1. Simple Sentence คืออย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ¹⁰²

¹⁰⁰ คำตอบคือ... **ข้อ 8** นักแปลที่ดี คือ 1. ผู้แปลต้องเข้าใจ (sense) และความหมาย (meaning) ของผู้เขียนต้นฉบับเป็นอย่างดีว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ต้องการจะให้อะไรกับผู้อ่าน เพื่อจะได้ถ่ายทอดจุดประสงค์นั้นๆ ไปยังผู้อ่านฉบับแปลได้ถูกต้อง 2. ผู้แปลต้องมีความรู้ทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอย่างดีเยี่ยม เพื่อให้แปลได้อย่างถูกต้อง 3. ผู้แปลควรพยายามเลี่ยงการแปลคำต่อคำอย่างที่สุด มิฉะนั้น จะทำให้ผู้อ่านฉบับแปลไม่สามารถเข้าใจฉบับแปลได้ 4. ผู้แปลควรใช้รูปแบบของภาษาที่เป็นมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับ และใช้กันทั่วไป ไม่ใช่คิดคัสแลงใหม่ๆ ขึ้น หรือใช้คำที่ไม่สุภาพไม่เป็นที่ยอมรับ และ 5. ผู้แปลต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนที่เหมาะสม ให้ถูกต้องกับความหมายตามต้นฉบับและรักษาบรรยากาศ (tone) ของต้นฉบับไว้ ดังนั้น ผู้แปลต้องเข้าใจภาษาทั้งสองเป็นอย่างดีคือทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล ต้องมีความรู้และภูมิหลังในเรื่องที่จะแปลพอสมควร ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นอย่างดีเพื่อจะได้ถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนต้นฉบับให้ผู้อ่านฉบับแปลรู้เรื่อง เข้าใจและอ่านได้อย่างอรรถรส

¹⁰¹ คำตอบคือ... **ข้อ 9** ภาษาที่ดีในงานแปล คือ 1. มีความชัดเจน คือเป็นภาษาที่มีลักษณะกระชับ ไม่ใช่คำที่ไม่จำเป็น รูปประโยคควรเป็นประโยคสั้นๆ หลีกเลี่ยงโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน มีการใช้ข้อความที่ถ่ายทอดความคิด ได้แจ่มแจ้งเช่น ประโยคเดียวแสดงความคิดเดียว ไม่กำกวม หรือชวนให้ตีความได้หลายแง่หลายมุม 2. ใช้ภาษาได้เหมาะสม ผู้แปลต้องเลือกใช้ลีลาการเขียนให้สอดคล้องกับลักษณะของเรื่องที่จะแปล เช่น การแปลนวนิยายอาจใช้สำนวนให้เกิดภาพพจน์ การแปลงานด้านกฎหมายหรือการแพทย์ต้องใช้ศัพท์เฉพาะ และลีลาการเขียนที่สั้นๆ ไม่ใช่คำหรูหรา หรือสำนวนอ้อมค้อม 3. ใช้ภาษาเรียบง่าย ใช้ภาษาที่เรียบง่ายและสัมพันธ์กับความคิดที่กระชับแจ่มแจ้งและตรงตามต้นฉบับ และ 4. มีความสมเหตุสมผลในแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผลต่างกัน ดังนั้น ภาษาที่ใช้ในการแปลต้องมีความสมเหตุสมผลเท่าๆ กับภาษาต้นฉบับด้วย

¹⁰² คำตอบคือ... Simple Sentence คือ ประโยคความเดียวประกอบด้วยประธานตัวเดียวและภาคแสดงตัวเดียว และอาจจะมีส่วนสมบุรณ์ของประโยคเพิ่มได้ เช่น 1. *This book is been in the table.* 2. *Tiger had lived in the forest.* 3. *Sombat stand at the building.* 4. *You are the students.* 5. *I was seeing the television.*

2. Compound Sentence คืออย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ¹⁰³
3. Complex Sentence คืออย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ¹⁰⁴
4. Compound and complex Sentence คืออย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ¹⁰⁵

¹⁰³ คำตอบคือ... Compound Sentence คือประโยคซ้อน ได้แก่ ประโยคที่เกิดจากการรวมของประโยคความเดียวตั้ง 2 ประโยคขึ้นไปโดยมีคำสันธานมาเชื่อมต่อเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันบ้างขัดแย้งกันบ้าง เป็นต้น เช่น 1. *This book is been in the table and Tiger had lived in the forest.* 2. *Sombat stand at the building but you are the students.* 3. *I was seeing the television but he is making the work.* 4. *She will drink water or coffee.* 5. *You and I will go to school if Teacher come here.*

¹⁰⁴ คำตอบคือ... Complex Sentence คือประโยคความรวม เป็นประโยคที่ประกอบด้วยประโยคใจความหลักและมีประโยคสนับสนุน เช่น *Today teacher teaches English Subject to students who came to school every day. Students will have pens and pencils for writing and recording that they must study at 08.00 o'clock on Monday. Unit 1 is the alphabets of English and unit 2 is the words and sentences.*

¹⁰⁵ คำตอบคือ... Compound and complex Sentence คือประโยคใจความรวมเป็นประโยคที่ประกอบด้วยประโยคใจความหลัก 2 ประโยค กล่าวคือ ผู้เขียนมีการแตกประเด็นในการนำเสนอเพิ่มเติม เช่น *Today teacher teaches English Subject to students who came to school every day. Students will have pens and pencils for writing and recording that they must study at 08.00 o'clock on Monday. Unit 1 is the alphabets of English and unit 2 is the words and sentences. School has the way of teaching that teachers must practices under the rules and they must make plan of teaching and it is called Course outline.*

แบบฝึกหัดที่ 19

คำสั่ง จงอ่านเรื่องสั้น Goose attack suit แล้วดำเนินกาต่อไปนี้

1. แปลเป็นภาษาไทย¹⁰⁶
2. สืบค้นคำศัพท์ที่น่าสนใจ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 คำ พร้อมแปลเป็นภาษาไทย¹⁰⁷
3. วิเคราะห์ลักษณะประโยคที่ผู้เขียนใช้ที่มีความสอดคล้องกับ Tense 12¹⁰⁸
4. ท่านใช้ทฤษฎีการแปลของใครและมีตัวทฤษฎีว่าอย่างไร¹⁰⁹

Goose attack suit

คดีห่านจิก

Melbourne - A woman attacked by a gaggle of geese has been awarded A\$125,000 (3 million bht) compensation in an out-of – count settlement, she said yesterday. Janet Ord suffered a potentially fatal blood clot in her leg known as a deep vein thrombosis after falling into a flower

¹⁰⁶ คำตอบคือ... **ข้อ 1 คำแปลเป็นภาษาไทยว่า** เมลเบิร์น-สตรีที่ถูกฝูงห่านทำร้ายกล่าวว่า เธอได้รับค่าเสียหาย 125,000 เหรียญออสเตรเลีย (หรือ 3 ล้านบาท) เป็นการชดเชยกันนอกศาล เจเน็ต ออร์ด เป็นโรคเลือดคั่งในเส้นเลือดที่ขาซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงตายได้หลังจากตกลงไปในแปลงดอกไม้ตอนห่านฝูงหนึ่งขณะที่เธอเดินอยู่ในสวนที่โรโดเดนดรอนแห่งชาติในเมลเบิร์น เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 น.ส. ออร์ด อายุ 42 ปี เดินผ่านสวนนี้ เมื่อห่านกรูออกมาจากพุ่มไม้มาล้อมรอบ เธอล้มลงแล้วไล่เธอไปที่ห้องน้ำสาธารณะ”มันออกมา 6 ตัวส่งเสียงดังมาก กระพือปีกพิบปั๊บไม่หยุดแล้วก็ใช้จะงอยจิกๆ “ น.ส. ออร์ด บอกกับสถานีวิทยุ 3 เอ็ดดีย์ในเมลเบิร์นหลังจากนั้นเธอก็ฟ้องเรียกค่าเสียหายแก่สวนสาธารณะวิคตอเรียที่ดูแลสวนนี้ โดยอ้างว่าหน่วยงานนี้ต้องรับผิดชอบในการควบคุมห่าน เธอยอมรับข้อเสนอยอมความ ของสวนเมื่อวันที่พฤหัสฯ- เอพี

¹⁰⁷ คำตอบคือ... **ข้อ 2 ศัพท์ที่น่าสนใจ** Gaggle (n.) ฝูงห่าน, Out-of-court settlement (n.) การตกลงยอมความ, Potentially (adv.) มีแนวโน้มที่จะมีความเป็นไปได้, attacked by (v.) ทำร้าย, a public restroom (n.) ห้องน้ำสาธารณะ , the gardens (n.) สวน, accepted (v.) ยอมรับ, a lot of noise (n.) เสียงดังมาก, Rhododendron (n.) ไม้ดอกที่เป็นพุ่มขนาดใหญ่ ออกดอกเป็นช่อใหญ่สะดุดตาเต็มต้น มีขึ้นอยู่ภาคเหนือของประเทศไทยบนภูเขาสูงเรียกกันว่า กุหลาบพันปี, Swarm (v.) มากันเป็นฝูง

¹⁰⁸ คำตอบคือ... **ข้อ 3 วิเคราะห์ลักษณะประโยคที่ผู้เขียนใช้ที่มีความสอดคล้องกับ Tense 12** คือ She accepted Parks Victory settlement offer on Thursday เป็นประโยค Past simple Tense คือ S+V2+Predicate

¹⁰⁹ คำตอบคือ... **ข้อ 4 ทฤษฎีการแปลที่นำมาใช้** คือ Larson กล่าวว่า การแปลคือการเปลี่ยนจาก from หนึ่ง ไปอีก from หนึ่ง แต่มีความเป็นธรรมชาติในภาษาแปลและมีระบบไวยากรณ์สอดคล้องกับภาษาดั้งฉบับ

bed as she fled from the geese during a walk through the National Rhododendron Gardens in Meilbourne on nov 13, 1998. Ms Ord. 42, was walking through the gardens with a friend when the gees swarmed out of the bushes, knocking her over and chasing the pair into a public restroom. “six of them came out making a lot of noise with their wings going crazy and their beaks going 20 to the dozen.” Ms Ord told Melbourne radio station 3AW. She later sued Parks Vitoria, which runs the gardens, claiming the department was responsible for supervising the geese. She accepted Parks Victory settlement offer on Thursday.-AP

แบบฝึกหัดที่ 20

คำสั่ง จงบอกแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดในการแปล ดังนี้

ข้อ	ข้อผิดพลาด	แนวทางการแก้ไข
1	ผู้แปลไม่เข้าใจกระบวนการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 อย่างท่องแท้	 ¹¹⁰
2	ผู้แปลถ่ายทอดความหมายไม่ครบถ้วน	 ¹¹¹
3	ผู้แปลตีความผิดจากภาษาที่ 1	 ¹¹²

¹¹⁰ คำตอบคือ...ผู้แปลไม่เข้าใจกระบวนการแปลภาษาที่ 1 เป็นภาษาที่ 2 อย่างท่องแท้ **แนวทางแก้ไข** คือ ผู้แปลจะต้องศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจตามแบบโมเดลของการแปลตามทฤษฎีการแปลของนักวิชาการ เช่น Larson, ปราณี บานชื่น, Naida เป็นต้น พร้อมทั้งฝึกแปลจากภาษาต้นฉบับเทียบเคียงกับกระบวนการแปล

¹¹¹ คำตอบคือ...ผู้แปลถ่ายทอดความหมายไม่ครบถ้วน **แนวทางแก้ไขคือ** ผู้แปลจะต้องสังเกตคำและประโยคในภาษาต้นฉบับให้ครบถ้วนและมีการตรวจสอบเทียบภาษาที่ตนแปลออกมาว่า ภาษาแปลที่ตนแปลนั้นมีความสมบูรณ์ตามต้นฉบับและต้องเพิ่มเติม หรือ ตัดออก

¹¹² คำตอบคือ...ผู้แปลตีความผิดจากภาษาที่ 1 **แนวทางแก้ไขคือ** แสดงว่าผู้แปลไม่มีความภาษาที่ 1 จึงมีความจำเป็นต้องกลับไปศึกษาหลักภาษาที่ 1 ให้เรียบร้อยทั้งระบบคำ ระบบประโยค และ การสื่อสารความหมาย

4	ผู้แปลมีการเพิ่มเติมและตัดออกของข้อความภาษาที่ 1 จึงทำให้ความหมายในภาษาแปลไม่สมบูรณ์	 ¹¹³
5	ภาษาแปลที่ออกมาในงานแปลอ่านแล้วไม่เป็นธรรมชาติมีความเป็นไวยากรณ์ทุกประโยค	 ¹¹⁴
6	ความหมายที่สื่อสารออกมาในภาษาแปลกับสำนวนในภาษาต้นฉบับมีความสอดคล้องกัน แต่ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของผู้แต่ง	 ¹¹⁵

อย่างไรก็ตาม แบบฝึกหัดที่ 1-20 นี้เป็นส่วนหนึ่งของการทบทวนความรู้ที่ผู้อ่านได้ศึกษามาในเนื้อหาสาระสำคัญจะถูกบ้าง หรือ ผิด บ้าง ไม่เป็นไร ขอให้ทุกท่านได้ทดลองทำอาจจะไม่ทำทุกแบบฝึกหัดก็ได้ จะทำในบางส่วนก็ได้ ถือว่า กระบวนการเรียนรู้ของผู้อ่านมีความสมบูรณ์อย่างที่สุดแล้ว ถ้าได้ศึกษาครบทุกบท ผู้เขียนและเรียบเรียงเชื่อว่าการแปลและการตีความหมายภาษาที่ 1 เป็นความหมายในภาษาที่ 2 หรือ สำนวนในภาษาที่ผู้แปลต้องการอย่างแน่นอน

ดังนั้น หนังสือ การแปลเพื่อการสื่อสาร นี้ ผู้เขียนและเรียบเรียง ได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้า และ สอบถามจากผู้รู้ทั้งรูปแบบหนังสือตำราวิชาการและการพูดคุย

¹¹³ คำตอบคือ...ผู้แปลมีการเพิ่มเติมและตัดออกของข้อความภาษาที่ 1 จึงทำให้ความหมายในภาษาแปลไม่สมบูรณ์ แนวทางแก้ไขคือ ผู้แปลก็มีความจำเป็นไม่ต้องตัดออก หรือ เพิ่มเติม ต้องยึดต้นฉบับเป็นหลักเพื่อไม่ให้เกิดการผิดพลาดในการถ่ายทอดความหมาย

¹¹⁴ คำตอบคือ...ภาษาแปลที่ออกมาในงานแปลอ่านแล้วไม่เป็นธรรมชาติมีความเป็นไวยากรณ์ทุกประโยค แนวทางแก้ไขคือ ผู้แปลจะต้องเลือกสรรคำใหม่และปรึกษาผู้รู้เชี่ยวชาญในภาษาแปล เพราะอาจเกิดจากการไม่เข้าใจในระบบภาษาแปลจึงเกิดการใช้คำไม่เหมาะสมและไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงภาษามากจึงเอาตามต้นฉบับไปก่อนจึงอาจจะทำให้ภาษาแปลไม่เป็นธรรมชาติ ดังนั้น ผู้แปลจะต้องศึกษาทั้งภาษาต้นฉบับกับภาษาฉบับแปลให้ทุกส่วนอย่างชัดเจน

¹¹⁵ คำตอบคือ...ความหมายที่สื่อสารออกมาในภาษาแปลกับสำนวนในภาษาต้นฉบับมีความสอดคล้องกัน แต่ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของผู้แต่ง แนวทางแก้ไข คือ ผู้แปลจะต้องอ่านข้อความที่แปลออกมาให้ครบถ้วน เพื่อจะดูสำนวนที่แปลออกมามีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของผู้แต่งหรือไม่ หรือไม่ ผู้แปลต้องตีความในฉบับแปลให้ถึงอารมณ์ด้วยการนำตนเองไปสวมบทบาทเป็นผู้แต่งเพื่อจะให้เข้าถึงอารมณ์ภาษาต้นฉบับก็จะทำให้การถ่ายทอดความหมายเป็นไปตามต้นฉบับ

เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้และแนวคิดในเชิงวิชาการที่มีอยู่ตามแหล่งวิชาการต่างๆ อาทิเช่น หนังสือวิชาการ ตำรา เอกสารประกอบการสอน และ ในระบบอินเทอร์เน็ตที่มีผู้รู้ได้เอามาขึ้นไว้และนำมารวบรวม เรียบเรียงและเขียนอธิบายเพิ่มเติมในบางส่วนที่เหมาะสมและทำให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สำหรับบทที่ 14 เป็นบทสุดท้ายเป็นแบบฝึกหัดที่เสนอเป็นข้อคำถามและลักษณะงานที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้การแปลและการตีความหมายทางภาษา เพราะผู้เขียนและเรียบเรียงเห็นว่า การเรียนรู้ด้วยการตั้งคำถามบางทีอาจจะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ได้ดีอีกทางหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ พร้อมกันนั้นได้เฉลยคำตอบไว้แล้วด้วยจึงสามารถดูเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง

..... The End of Chapter 14

ภาคผนวก

- บรรณานุกรม
- ประวัติผู้เขียนและเรียบเรียง

บรรณานุกรม

กังสดาล ญาณจันทร์และศีตกาล ศรีฉัตร. การแปลคำสรรพนามต่างบริบทในเรื่องสั้น.

วารสารวิชาการ มทร. สุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 2560.

จ๊กกเมธ พวงทอง. สนุกกับการแปล. กรุงเทพมหานคร : แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น, 2560.

ชนัณกร เพ็ชรวัฒนา. วารสารการแปลและการล่าม. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักแปล และ ล่ามแห่งประเทศไทย, 2562.

จำนงค์ ปุมาลา. การใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครราชสีมา : สำนักพิมพ์ ตะวันรุ่งขึ้นดิเคท, 2542.

दनัย ไชยธารารศ.. หลักไวยากรณ์ : ประโยคสำนวนในภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2538.

ทรงพันธ์ วรรณมาศ. อ่านดีควม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2534.

ทิพา เทพอัศวพงศ์. การแปลเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

_____. การแปลเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

- ประเทือง ทินรัตน์. **การแปลเชิงปฏิบัติการ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.
- ปรีชา ศรีวาลัย. **พจนานุกรมภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2539.
- ปรีชา อนุรัตน์,รศ.. **การแปลภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2531.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. **การพจนานุกรมภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วิวัฒน์ ใจเที่ยง. **การอ่านหนังสือพิมพ์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2539.
- วรรณภา วิมลเฉลา. **คู่มือการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สนธิ ตั้งทว,รศ.. **อ่านไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2536.
- สมพร มั่นตะสูตร. **การอ่านทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2534.
- สุรพงษ์ คงสัตย์. **ภาษาอังกฤษศึกษา:แนวคิดและไวยากรณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครราชสีมา: หจก.โคราชมาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น, 2561.
- สุรพงษ์ คงสัตย์. **เอกสารประกอบการสอน รายวิชา หลักการแปล (Principle of Translation) รหัสวิชา 302308**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครราชสีมา: หจก.โคราชมาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น, 2545.
- สุนทร โคตรบรรเทา,รศ.. **หลักภาษาอังกฤษขั้นสูง**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, 2540.
- สัญญาวี สายบัว,รศ.. **หลักการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 6. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- สำราญ คำยิ่ง. **Standard English Grammar**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชุติมาการพิมพ์, 2534.
- ศุภวรรณ ทองวัน. **กลวิธีการแปลชื่อภาพยนตร์ตลกอเมริกันเป็นภาษาไทย**.
การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
ภาควิชาภาษาตะวันตก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555.

- อุทัย ภิรมย์รัตน์. **ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มต้น**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2546.
- โอเดียนสโตร์. **Future Magazine vol.21 no.2 July 2001**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2544.
- หนึ่งฤทัย ลาที. **การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอดแลนติกมหาสมุทรข้ามกาลเวลา**. การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการพัฒนาอาชีพ คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2556.
- ดวงตา สุพล. **กลวิธีและทฤษฎีการแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ทิพา เทพอัครพงศ์. **การแปลเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- พรศิริ อุปคำ. **การใช้วิธีสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว**. วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, 2557.
- พัชรี โภคาสัมฤทธิ์. **การแปลสิ่งทดแทนทางวัฒนธรรมจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย**. ในรายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2555.
- วรณารธ วิมลเฉลา. **คู่มือสอนแปล**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สิทธิา พินิจภูวดล. **คู่มือนักแปลอาชีพ**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์, 2543.
- สุพรรณิ ปันมณี. **การแปลขั้นสูง**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- _____. **แปลผิด แปลถูก**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- อัจฉรา ไส้คำตรูไกล. **หลักการและวิธีการแปล**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548.
- _____. **จุดมุ่งหมาย หลักการและวิธีการแปล**. ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชา EN 322. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555.
- Cambridge University. **Cambridge Advance Learner's Dictionary**. Cambridge: Cambridge University Press, 2013.

L. Larson, Mildred. (1984). **Translation: A Guide to Cross-Language Equivalence**. (2 nd ed). New York: University Press of America, 1984.

Newmark, Peter. **Approaches to Translation**. Great Britain: Prentice Hall International (UK) Ltd., 1981.

Oxford University. **Oxford Advance Learner's Dictionary**. Oxford: Oxford University Press, 2004.

Pamela Breyer and Jann Huizenga and Victoria Kimbrough and Susan Stempleski. **HELLO AMERICA BOOK 1-2**. Copyright by Grelier Incorporated-Grolier International INC, Thailand, 1997.

Website:

- 1. <https://sites.google.com/site/rotnuttakan/xangkvs-1>, Accessed: 24/09/2020.
- 2. <https://www.wallstreetenglish.in.th>, Accessed: 23/09/2020.
- 3. <https://www.firstchoicetranslation.com/how-to-translate-article-make-it-easy-and-solution-tips>, Accessed: 24/02/2021.
- http://www.e4thai.com/e4e/index.php?option=com_content&view=article&id=3004:kasemsri&catid=46:readingcate&Itemid=114, Accesed: 23/06/2564.
- 5. <https://www.wegointer.com/2018/09/4-tips-translate-thai-to-english/>, Accessed: 25/06/2564
- 6. https://www.moe.go.th/moe/upload/news_research/htmlfiles/17546-3523.html, Accessed: 27/08/2563.
- 7. http://supervis-nited.blogspot.com/2008/07/blog-post_4466.html, Accessed: 4/09/2563.
- 8. <https://sites.google.com/site/arsilah4058/naewkhid-thvsdi-keiyw-kab-kar-reiyn-kar-sxn-phasaxangkvs>, Accessed: 23/06/2564
- 9. <https://sites.google.com/site/prapasara/h1>, Accessed: 24/06/2564.
- 10. https://th.wikipedia.org/wiki/Christopher_Kasperek, "The Translator's Endless Toil", *The Polish Review*, vol. XXVIII, no. 2, 1983, pp. 84-87., Accessed: 5/11/2020.
- 11. <https://sites.google.com/site/vareezahaha/bth-thi4phasathichisuxsar-nichiwit-pracawan>, Accessed: 25/06/2564
- 12. <http://silverrider67.yolasite.com.php>, Accessed: 2/02/21.

- 13. https://www.baanjommyut.com/library/translation_theory/index.html, Accessed: 5/09/2563
- 14. <http://attaponsongamporn.blogspot.com/2015/08/blog-post.html>, Accessed: 4 /08/2563
- 15. <https://sites.google.com/site/kanda4749/haelng-xarythrrm-khxng-lok>, หทัยชนก สิริวัฒนพรและนางสาวกานดา วุฒิยาม สื่อสารการเรียนรู้การสอนวิชา ประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ 1, Accessed: 5/11/2020.
- 16. <https://www.happyreading.in.th/article/detail.php?id=1058>, Accessed: 8/12/2020
- 17. <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle>, Accessed: 15/01/2021.
- 18. <https://erp.mju.ac.th/acticleDetail.aspx?qid=828>, Accessed: 4/12/2020.
- 19. http://www.e4thai.com/e4e/images/pdf2/4pandin/G_fulltext_p_66_83pdf, Accessed: 8/12/2020.
- 20. <https://translation-studies.blogspot.com/2013/04/skopos-theory.html>, Christiane Nord, Translating as a Purposeful Activity, St. Jerome Publishing, 1997, Accessed: 22 /02/2021.
- 21. http://en.wikipedia.org/wiki/Skopos_theory, <http://concordances.org/greek/4649.htm>, Paul Kussmaul, Training The Translator, John Benjamins Publishing Co, 1995, Accessed: 22 /02/2021.
- 22. <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/skopos.html>, Accessed: 22 /02/2021.
- 23. <https://translation-studies.blogspot.com/2013/04/skopos-theory.html>, Accessed: 22 /02/2021.
- 24. https://th.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Schleiermacher, *Hermeneutics: The Handwritten Manuscripts*, ed. by Heinz Kimmerle, trans. by James Duke and Jack Forstman (Missoula: Scholars Press, 1977), p. 196: "just as the whole is understood from the parts, so the parts can be understood from the whole. This principle is of such consequence for hermeneutics and so incontestable that one cannot even begin to interpret without using it.", Accessed: 18/12/2020.
- 25. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/00618/chapter2.pdf, Accessed: 22/02/2021.

- 26. <http://tran-tm.blogspot.com/2010/01/jean-delisle.html>, Accessed: 22/02/2021.
- 27. Retrieved on May 20,2014,<http://www.bloggang.com>, Accessed: 4/01/2021.
- 28. <https://www.gotoknow.org/posts/442421>, Accessed: 20/09/2020.
- 29. <https://erp.mju.ac.th/acticleDetail.aspx?qid=828>, Accessed: 12/06/2021.
- 30. <https://www.firstchoicetranslation.com>, Accessed: 5/08/2021
- 31. <https://attapol.github.io/syntax>, Accessed: 11/09/2021.
- 32. <https://www.masterclass.com/articles/learn-about-syntax-in-the-english-language>, Accessed: 21/01/2021.
- 33. <https://www.masterclass.com/articles/learn-about-syntax-in-the-english-language#4-essential-rules-of-syntax-in-the-english-language>, Accessed: 21/01/2021.
- 34. <https://www.google.com/search?DCA4&uact=5>, Accessed: 21/01/2021.
- 35. <https://www.wegointer.com/2018/09/4-tips-translate-thai-to-english/>, Accessed: 2/01/2563.
- 36. <https://pantip.com/topic/38172973>, Accessed: 2/01/2563.
- 37. <https://learning4live.com>, Accessed: 11/09/2021.
- 38. <https://engbreaking.co.th-eng-tr-an-bui-performance-max>, Accessed: 1/02/2021.
- 39. <https://nitanstory.com/new-and-old-girlfriend-english5/>, Accessed: 22/02/2021.
- 40. <https://nitanstory.com/new-and-old-girlfriend-english4/>, Accessed:22/02/2021.
- 41. <https://nitanstory.com/taking-the-bus-easy-reading/>, Accessed: 22/02/2021.
- <https://www.xn12c2caf5bkd1bzada1d2kla0dzh.com/%E0%B8%95%E0%B8%B1%E0%B8%A7%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B9%81%E0%B8%9B%E0%B8%A5.htm>, Accessed: 11/09/2021.
- 42. <https://www.google.com/search?source=univ&tbm=isch&q>, Accessed: 11/09/2021.

- 43. <https://sites.google.com/site/thaksakarfangphasaxangkvs5/hnwy-thi3-kar-pael-phasaxangkvs>, Accessed: 26/01/2020.
- 44. <https://www.gotoknow.org/posts/576900>, Accessed: 18/04/2021.
- 45. <https://www.firstchoicetranslation.com/how-to-translate-article-make-it-easy-and-solution-tips>, Accessed: 12/09/2021.
- 46. ภาพปกจาก [https://www.google.com/search?q\(หลักการแปลวรรณกรรม\)N7gmtrA&sa=X&ved=2ahUKEwi69J_G5tXyAhUt3jgGHd6yCBMQ9QF6BAgKEA&biw=1366&bih=657#imgsrc=VvAnP9AMVQ_1zM](https://www.google.com/search?q(หลักการแปลวรรณกรรม)N7gmtrA&sa=X&ved=2ahUKEwi69J_G5tXyAhUt3jgGHd6yCBMQ9QF6BAgKEA&biw=1366&bih=657#imgsrc=VvAnP9AMVQ_1zM), Accessed: 29/09/2021.

ประวัติผู้เขียนและเรียบเรียง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์
 ตำแหน่ง...อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
 สังกัด...มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตนครราชสีมา

การศึกษา (สายสามัญและแผนกธรรม-บาลี)

ชื่อวุฒิ	มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่จบการศึกษา	ปีจบการศึกษา
1. น.ธ.เอก	สำนักเรียนเจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา	2529
2. ป.ธ. 4	สำนักเรียนเจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา	2536
3. มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	โรงเรียนวิสุทธิพรตพิทยาคม วัดเดิม	2529
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)	โรงเรียนวิสุทธิพรตพิทยาคม วัดเดิม	2532
5. ปว.ค. (วิชาชีพครู)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2540
6. Dipl. (Teaching English)	Nagpur University, India	2537
7. พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2537
8. M.A. (Linguistics)	Nagpur University, India	2540
9. ปร.ด. (วัฒนธรรมศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2552
10. Certificate of Attendance (ETT&LA)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2561

ผลงานทางวิชาการ**1. ผลงานทางวิชาการที่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม (www.mcunkr.ac.th)**

- พ.ศ. 2542 หนังสือ ภาษาอังกฤษศึกษา: แนวคิดทฤษฎีและไวยากรณ์
(* ผลงานอนุมัติผ่านให้ดำรงตำแหน่งวิชาการระดับ
รองศาสตราจารย์)
- พ.ศ. 2544 หนังสือ หลักการแปล
(* ผลงานอนุมัติผ่านให้ดำรงตำแหน่งวิชาการระดับ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์)
- พ.ศ. 2546 หนังสือ ภาษาอังกฤษ 1
(* ผลงานอนุมัติผ่านให้ดำรงตำแหน่งวิชาการระดับ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์)
- พ.ศ. 2563 หนังสือ หลักการแปลเพื่อการสื่อสารสากล
- พ.ศ. 2563 หนังสือ Advanced English
(* ผลงานอนุมัติผ่านให้ดำรงตำแหน่งวิชาการระดับ
รองศาสตราจารย์)

2. ผลงานวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มพิมพ์เผยแพร่ (www.mcunkr.ac.th)

- พ.ศ. 2546 เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียน
ภาษาอังกฤษ 1-2 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

- พ.ศ. 2547 เรื่อง การเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้องของนิสิต
คณะสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2553 การศึกษาสภาพความต้องการและปัญหาการใช้
สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
ของอาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2554 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5
โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา
(*เผยแพร์ในวารสารทางวิชาการ ฐาน 1)
- พ.ศ. 2559 ความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา
(* เผยแพร์ในวารสารทางวิชาการ ฐาน 2)
- พ.ศ. ๒๕๖๒ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้
บทฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา
๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา
(* ลงวารสารJournal of Buddhist Education
and Research ฉบับเดือน มิถุนายน-ธันวาคม
พ.ศ.๒๕๖๒ TCI ฐาน ๒)
- พ.ศ. ๒๕๖๒ ปัจจัยที่ผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต สาขาภาษาอังกฤษ
ปี ๑-๔ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
(*ลงวารสารบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครสวรรค์
ฉบับเดือนมกราคม-พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒ TCI ฐาน ๒)
- พ.ศ. ๒๕๖๒ การใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาในการ
พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนิสิตคณะ
มนุษยศาสตร์ ปี ๑-๔ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา (* ลงวารสารวิทยาลัย
นครลำปาง ฉบับเดือน พฤษภาคม-สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ TCI ฐาน ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒ แนวทางการจัดการศึกษาของศาสนทายาทในบริบทของ
สังคมไทยในศตวรรษที่ ๒๑
(*ลงวารสารวิทยาลัยนครลำปาง ฉบับเดือน
กันยายน-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ TCI ฐาน ๒)

3. ผลงานบทความวิชาการ

พ.ศ. ๒๕๖๓ หลักการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย
(เผยแพร่ใน www.mcunkr.com / E-book ของมจร.โคราช)
(เขียนร่วมกับ นายธีรชาติ ธรรมวงศ์)

พ.ศ. 2563 Development your academic writing skill for high
Education (Printed and online: JMLD, 2563-Tier 2)

4. งานบริการวิชาการผ่านระบบ YouTube

พ.ศ. 2562 - 2564 สื่อคลิปการสอนอังกฤษ จำนวน 32 คลิป
สืบค้นด้วยชื่อ Surapong Kongsat

5. งานควบคุมวิทยานิพนธ์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

พ.ศ. 2549 - 2564 มากกว่า 78 เล่ม

6. ผลงานวิชาการด้านเอกสารวิชาการเผยแพร่บนระบบออนไลน์

เรียงตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2540-2564

ที่	ชื่อผลงาน	ปีที่เขียน / รวบรวมเรียบเรียง	สถานที่ตีพิมพ์เผยแพร่	จำนวนผู้เข้ามา อ่าน / Printed
1	เทคนิคการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	515 papers.
2	สร้างความสำเร็จในการ ทำงานด้วยตนเอง	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	448 papers.
3	ภาษาอังกฤษศึกษา: แนวคิด และไวยากรณ์	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	2413 papers.
4	ภาษาอังกฤษชั้นสูง	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	2643 papers.
5	หลักการแปล	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	251 papers.

6	การอ่านพระไตรปิฎกภาคภาษาอังกฤษ	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	298 papers.
7	สัมมนาพระพุทธศาสนา	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	1110 papers.
8	สัมมนาปรัชญา	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	337 papers.
9	ระเบียบวิธีวิจัยทางปรัชญา	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	286 papers.
10	การศึกษาระเบียบวิธีวิจัยทางพระพุทธศาสนาและปรัชญา	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	944 papers.
11	การศึกษาอิสระทางภาษาอังกฤษ	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	249 papers.
12	หลักการแปล (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2557)	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	16167 papers.
13	การศึกษาอิสระทางพระพุทธศาสนา	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	662 papers.
14	ธรรมชาติภาษาอังกฤษขั้นสูง	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	4870 papers.
15	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	4871 papers.
16	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	Posted in : January 13,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	6050 papers.
17	English Language (600104)	Posted in : May 21,2016	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	3140 papers.
18	Morphology and syntax (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559)	พ.ศ. 2559	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
19	การแปลระดับสูง	พ.ศ. 2561	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
20	การแปลงานเขียนเฉพาะด้าน	พ.ศ. 2561	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
21	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาและระดับอาชีพ	พ.ศ. 2563	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.

22	สัมมนาภาษาอังกฤษ	พ.ศ. 2562	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
23	โครงสร้างและการเขียน ภาษาอังกฤษ	พ.ศ. 2561	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
24	ภาษาอังกฤษสำหรับ มัคคุเทศก์	พ.ศ. 2561	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
25	ภาษาอังกฤษเพื่อการ ประชาสัมพันธ์	พ.ศ. 2562	อัดเล่มสั้นกาว / ประกอบการสอน	100 papers.
26	การศึกษาปัญหาและแนว ทางการแก้ไขปัญหาการ เรียนภาษาอังกฤษ 1-2 ของ นิสิตชั้นปีที่ 1 ใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครราชสีมา	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	4254 papers.
27	การเขียนประโยคตามหลัก ภาษาอังกฤษของนิสิตคณะ สังคมศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครราชสีมา	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	1563 papers.
28	การพัฒนาทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา	Posted in : January 17,2017	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book)	1710 papers.
29	ความผูกพันต่อสถาบันของ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต นครราชสีมา	พ.ศ. 2559	อัดเล่มสั้นกาว มอบห้องสมุด มจร.โคราช	50 papers.
30	การพัฒนาทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา (บทความวิชาการขอ ตำแหน่งทางวิชาการ)	พ.ศ. 2561	วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาราชวิทยาลัย Issn 2539-6757 TCI ฐาน 1	-

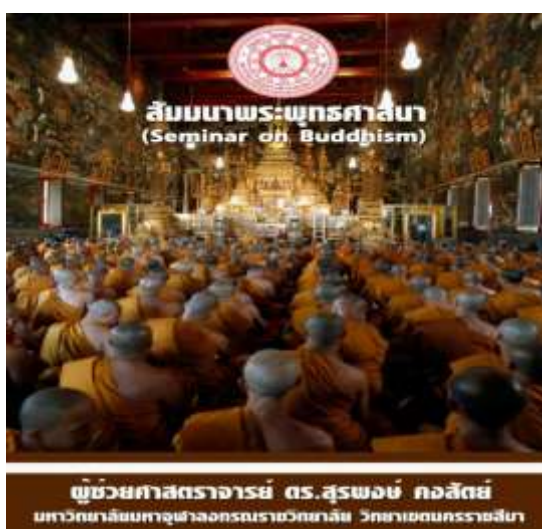
31	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา	พ.ศ. 2562	ลงวารสารJournal of Buddhist Education and Research ฉบับเดือน มิถุนายน-ธันวาคม พ.ศ.2562 TCI ฐาน 2	-
32	แนวทางการจัดการศึกษาของศาสนทายาทในบริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 (เขียนร่วมกับ ดร.พระสิทธิศักดิ์ ธมมทายาท อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์)	พ.ศ. 2562	วารสารวิทยาลัยสงฆ์ นครลำปาง ฉบับเดือนกันยายน-ธันวาคม พ.ศ. 2562 TCI ฐาน 2	-
33	หลักการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย (เขียนร่วมกับ นายธีรชาติ ธรรมวงศ์ ครูโรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา)	พ.ศ. 2551	www.nkr.mcu.ac.th (E-Book) / Google	29727 papers.
34	Development Your Academic Writing Skill for High Education	พ.ศ. 2563	Printed and online : JMLD	-

หมายเหตุ - ** จัดทำข้อมูลวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2564

ตัวอย่างภาพปกพร้อมเนื้อหาผลงานวิชาการ WWW.mcunkr.com [E-Book]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี

พศ.ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี

บรรณาธิการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี
พุทธศักราช ๒๕๖๑

บรรณาธิการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี
พุทธศักราช ๒๕๖๑

เอกสารคำสอน

บรรณาธิการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ กองลัดดี
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมทร.ราชบุรี
พุทธศักราช ๒๕๖๑

ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ

พ.ศ. 2534 – ปัจจุบัน (ระยะเวลามากกว่า 30 ปี)

การแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

พ.ศ. 2548 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

พ.ศ. 2563 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

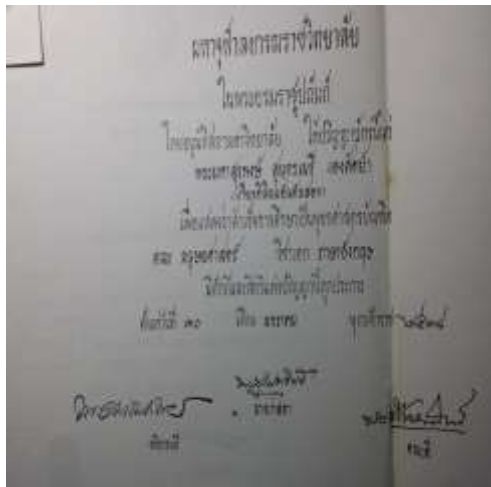
แสดงใบวุฒิการศึกษาและวุฒิปับตรต่างๆ

ภาพความภาคภูมิใจและเกียรติยศของตนเองและครอบครัว

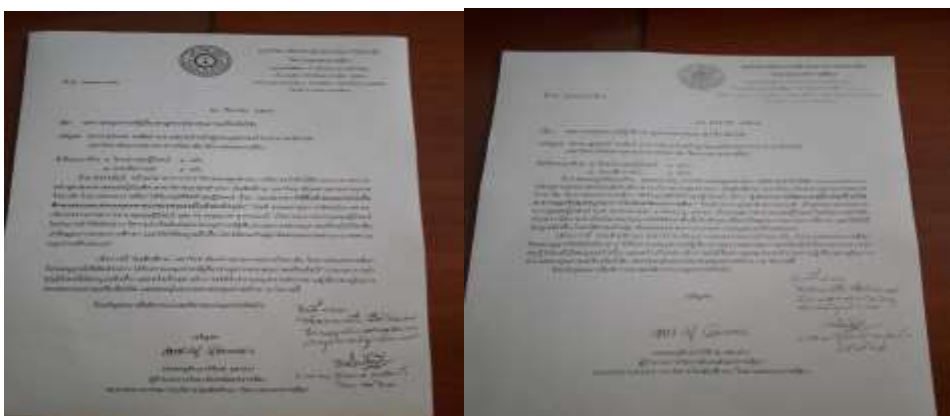

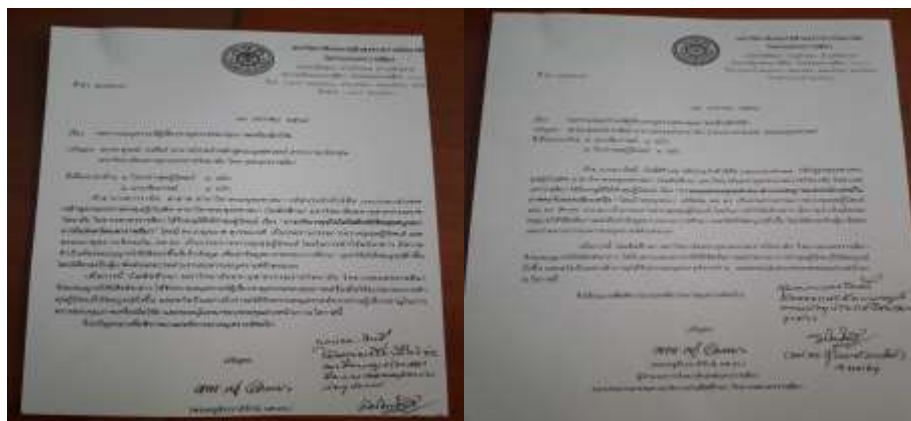
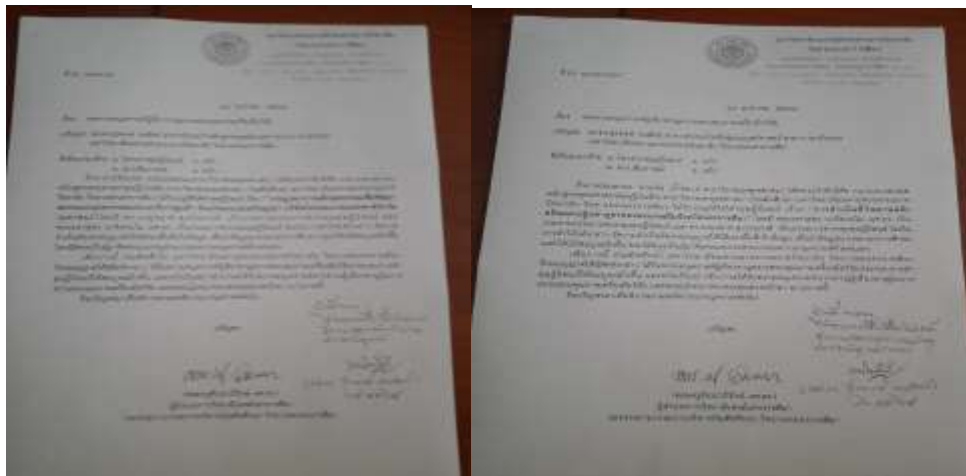

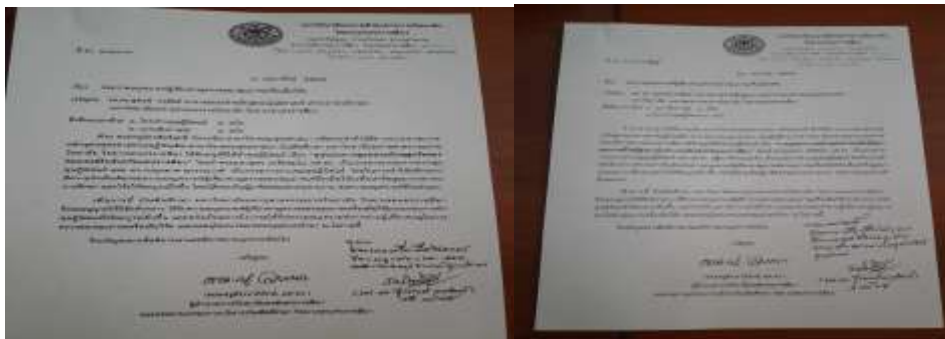
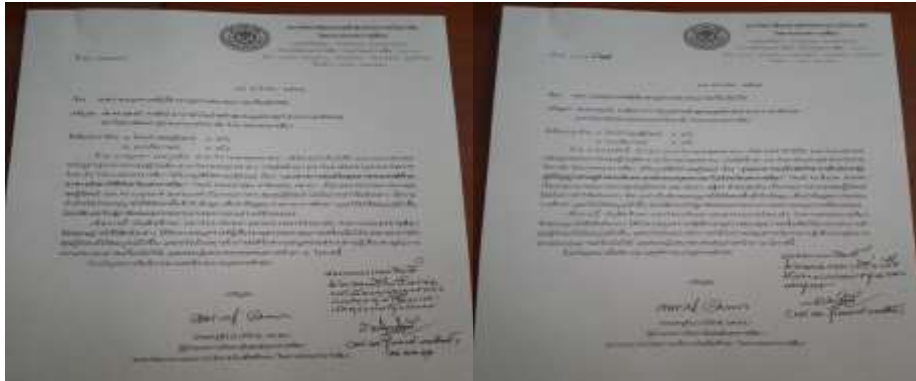
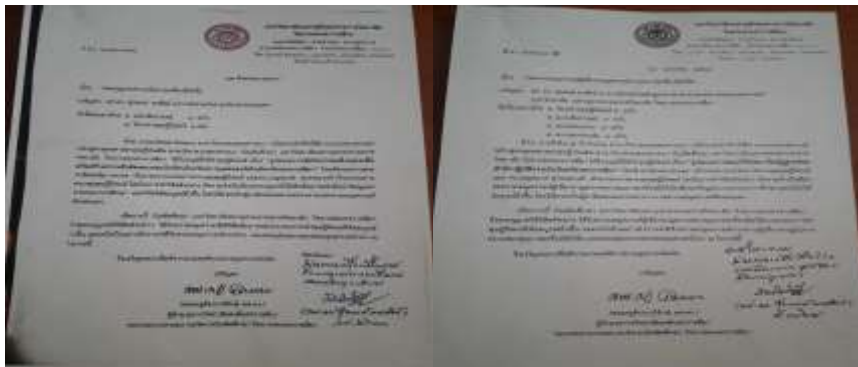
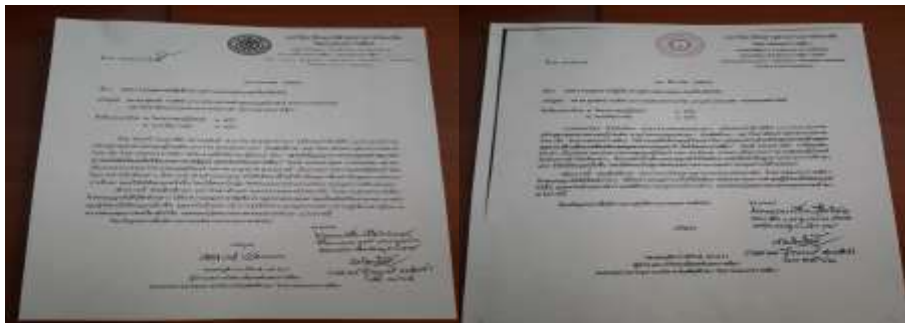

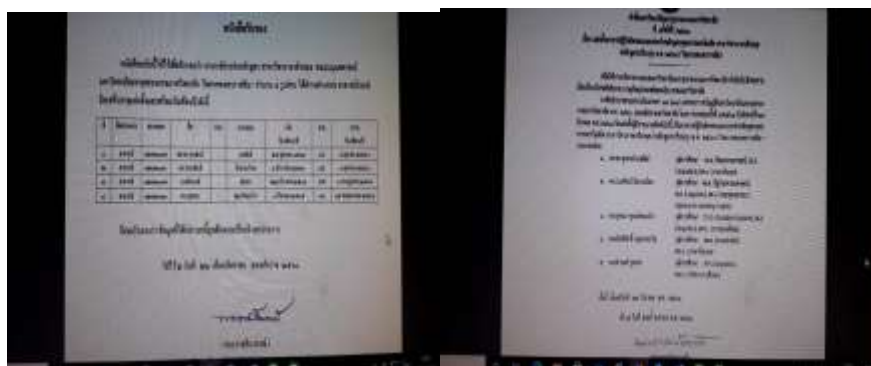

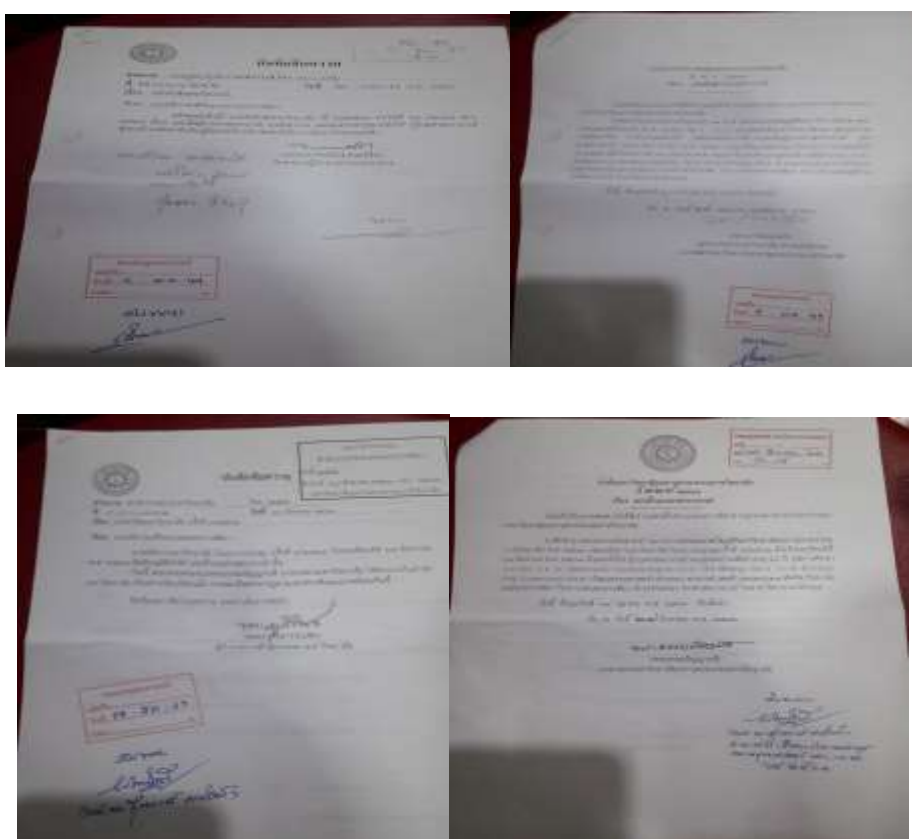

คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ประจำ และ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

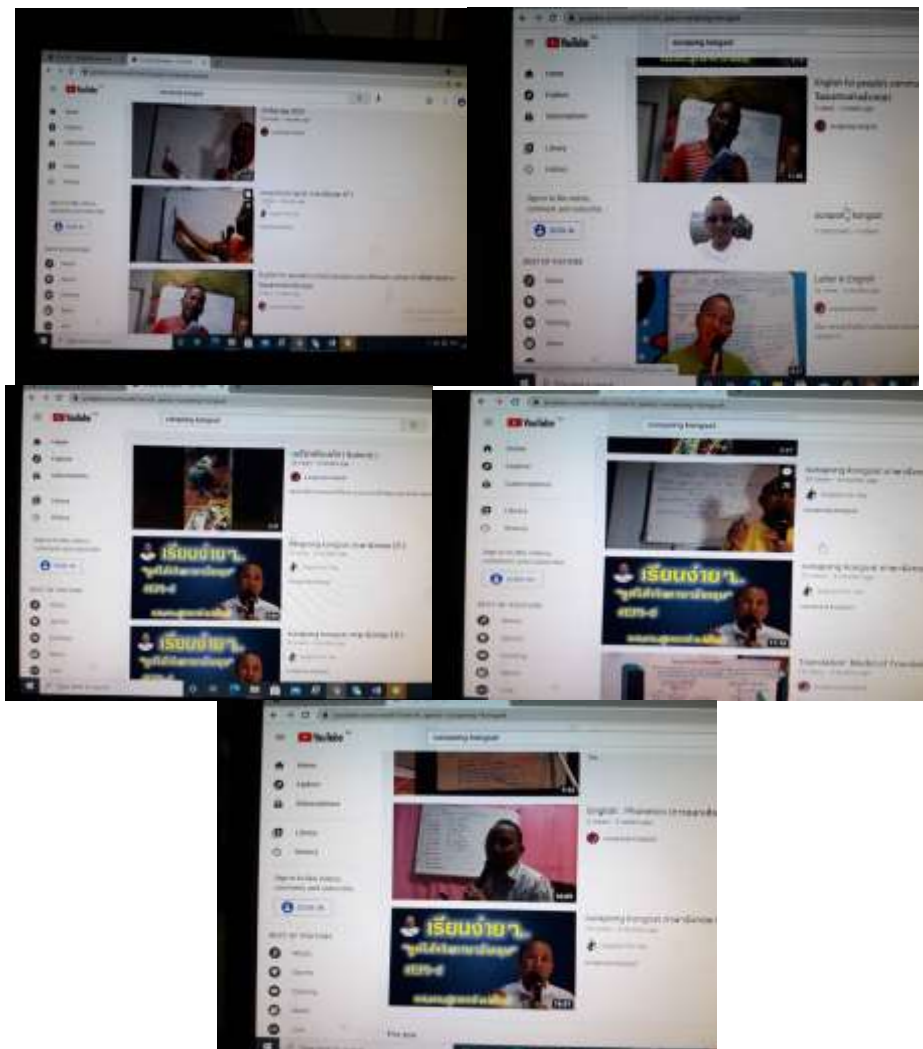

คำสั่งแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ รองศาสตราจารย์

แสดงภาพการบริการวิชาการด้านภาษาอังกฤษและวิชาการทั่วไปผ่านระบบ
YouTube

ผลงานบริการวิชาการด้านภาษาอังกฤษ
บนระบบ **YouTube** ของ รศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์
เข้าสืบค้นด้วยชื่อ **surapong kongsat**

..... The end my life and work